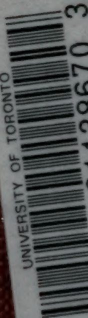
UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 01138670 3

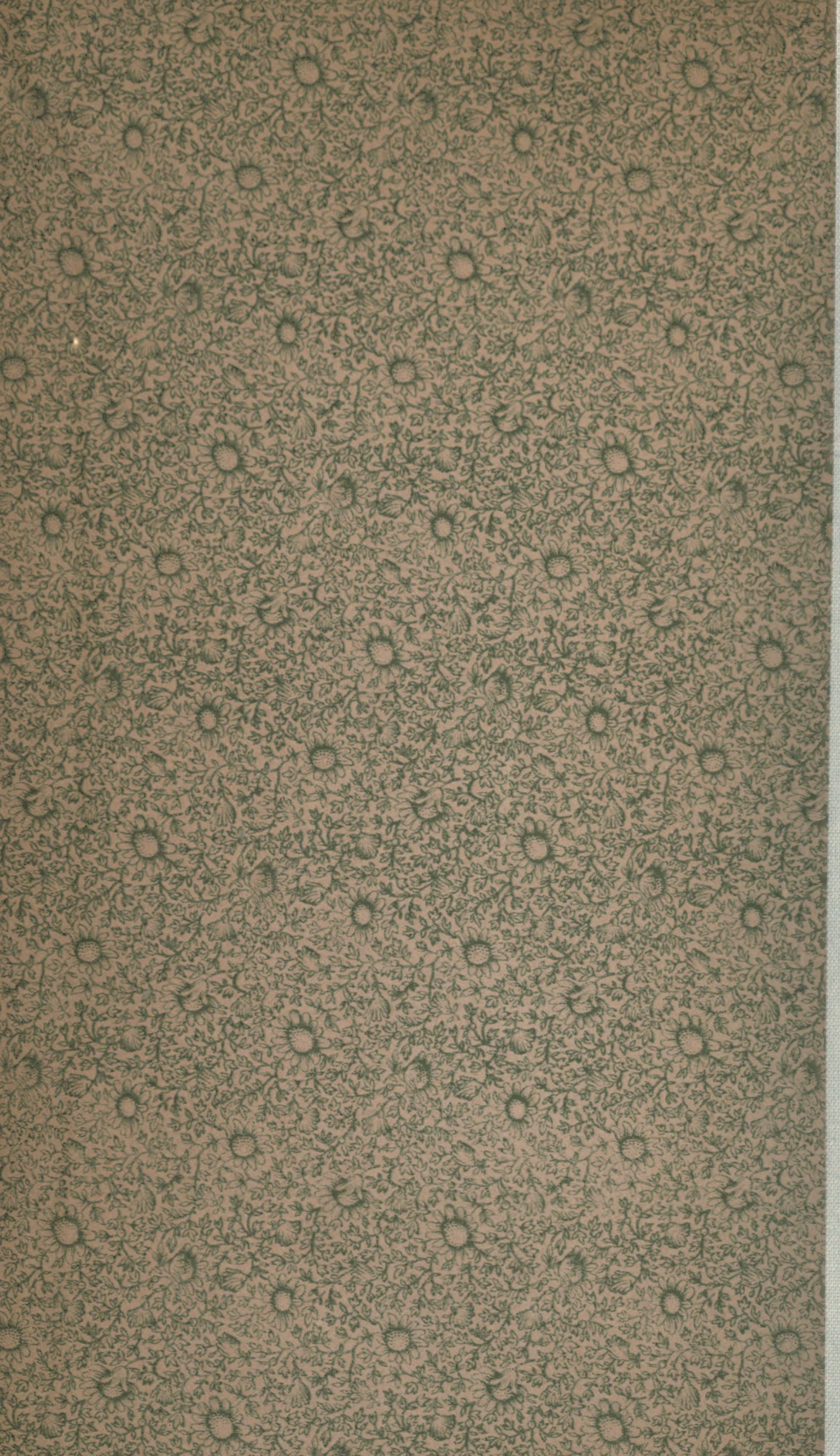

PORSONI

NOTÆ

IN

ARISTOPHANEM.

RICARDI PORSONI

NOTÆ

IN

ARISTOPHANEM,

QUIBUS

PLUTUM COMŒDIAM

PARTIM EX EJUSDEM RECENSIONE

PARTIM E MANUSCRIPTIS EMENDATAM

ET

VARIIS LECTIONIBUS INSTRUCTAM PRÆMISIT,

ET

COLLATIONUM APPENDICEM

ADJECIT

PETRUS PAULUS DOBREE A.M.

COLLEGII SS. TRINITATIS SOCIUS.

CANTABRIGIÆ

SUMPTIBUS COLLEGII SS. TRINITATIS

EXCUDIT JOANNES SMITH ACADEMIÆ TYPOGRAPHUS,

VENEUNT APUD J. DEIGHTON ET FILIOS.

HABET IN COMMISSIS J. MURRAY, LONDINI.

M DCCC XX

EDITOR LECTORI.

De suo instituto, quod et mihi servandum fuit, adeo copiose et dilucide exposuerunt Monkius et Blomfieldius in Præfatione ad Porsoni Adversaria, ut nil opus sit longa oratione. Ratio tamen reddenda est quare huic opellæ tantum temporis insumserim. Nempe quum periculum esse videretur ne Porsoni notæ, utpote maximam partem juveniles, infra hominum exspectationem caderent, materiem criticam e manuscriptis et aliunde conquisivi, ut, quo in genere possem et liceret, utilitatis gratiam libello conciliarem. Istiusmodi vero negotium nemo quamvis strenuus brevi profliget; nedum ego hac valetudine.

Igitur ut ad rem. In adversariis adhuc superstitibus, et in exemplo editionis Porti, quo et ipso usus sum, multa commentatus erat Porsonus; quorum delectu facto, et aliis additis, notarum

accurate scriptarum seriem contulit in marginem Frobenianæ. Anno circiter 1782. hoc factum esse certis indiciis patet. Inde autem desumta puta omnia fere de quibus nil admonitum vides.

Diu postea cum editione Cratandri codices Bodleianos et Harleianum contulit, et adjecit excerpta e Suidæ manuscripto optimo qui Oxonii est in bibliotheca Collegii Corporis Christi. Subinde interjecta est annotatiuncula, scriptoris alicujus locum indicans, aut emendationem sive commemorans sive innuens. Optimarum sane rerum pleni margines, sed expeditu semper molestarum, nonnunquam ambiguarum. Hoc in primis incommodum, quod Suida nunc Aldino, nunc Kusteriano, usus est Porsonus.

In ceteris ejus libris aut chartis vix pauca inveni, quæ in meum usum converterem. Scilicet, statim, ut credibile est, post editum a Brunckio Comicum, exemplar Kusterianum in istius Frobeniani locum suffecit, cui suas notas appingeret. Sed librum pretiosissimum delevit incendium, aliis etiam ejus laboribus funestum*; neque postea

* Anno circiter 1797. Vide Kiddii Præf. ad Porsoni Opusc. p. xxxix.

quicquam, quod ad Aristophanem spectaret, scripto mandavisse videtur, nisi forte illa in margine Cratandri. Excipio Plutum, cujus apographum, editioni destinatum, sero institutum esse constat.

Ipsa Porsoni verba et compendia, quantum ejus fieri potuit, servavi: et sicubi quid addiderim, charactere usus sum obliquo, qui vulgo dicitur Italicus. Eodem literarum genere expressi ea quæ olim, viro summo dictante, descripseram*. His plerumque ejus nomen simpliciter subjeci. Ante omnia brevitati, ut in opere alieno, studui; quod vereor ne aliquando perspicuitati obfuerit.

Ad Plutum nunc venio, quam usque ad versum 826. ex Porsoni apographo fidelissime, etiam in minimis, repræsentavi, nisi ubi mero calami lapsu erratum esse videretur; tum quoque monito lectore, nisi in leviculis quibusdam, sive aperte mendosis, sive minus constanter adhibitis. Prioris generis sunt accentus omissi aut male positi, et distinctiones

---

* Vide Plut. (159.) 340. 598. 893. 1012. 1020. Nub. 23. 270. 352. 389. 397. 431. 450. 493. 518. 992. 1153. 1161. Ran. 14. 691. 826. 1088. 1337. Eq. 9. 184. 428. 539. 673. 818. 917. 971. 987. 1015. 1155. 1316. 1328. Ach. 254. 318. 487. 718. 928. 938. 1048. 1193. Vesp. 125. 322. 586. 618. 629. 682. 724. 1481. 1522. Pac. 312. 345. 384. 929. 1320. Av. 213. 386. 649. 687. 1364. Eccl. 289. Thesm. 21. 61. 292. 1068. Lys. 63. 200. 366. 376. 800. 992. 1040. 1052. 1259.

sensui nocentes; quorum illud non raro, hoc semel atque iterum accidit. Posterioris exemplum est verbum *ποιεῖν*, cui, ubicumque primam corripit, tertiam literam demsi, docente olim Porsono ita jubere codices et inscriptiones. Utinam eodem jure usus essem in *οὐδεὶς*, *μηδεὶς*, et *οὐδ' εἷς*, *μηδ' εἷς*, in *αὐτίκα μάλα* et *αὐτικάμαλα*, et forsan aliis; præsertim in articuli crasibus, quæ mire variant. Duo tamen ad vulgatum scribendi morem reduxi, deserto apographo; nempe *ι* subscripsi, quod ibi dimidiatum ascribitur, ut in Hecuba editione novissima; et personarum distinctiones per nominum primas literas indicavi, non per puncta*.

Omnino Porsoni, non Aristophanis, editor haberi velim. Nam in posteriore parte fabulæ vix aliud egi quam ut librorum bonas lectiones, a Brunckio ejectas, suis locis restituerem.

In notis codicum varietates studiose enumeravi, et omnes grammaticorum aut aliorum scriptorum e Pluto citationes memoravi, quas aut viri docti

---

* Codices, præsertim vetustiores, Platonis et Luciani, hanc notam: repetunt, quoties mutatur persona. Porsonus sua cuique puncta tribuit. Exempli gratia, Plut. 73—5.

κακόν τι μ' ἐργάσεσθον, οὐδ' ἀφήσετον.
νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ,,
μέθεσθέ νυν πρῶτ': ἢν ἰδοὺ μεθίεμεν,,

indicassent, aut ipse levi opera possem colligere. Scholia, ut hoc exemplo utar, diligenter excussi, semper in consilium adhibito Hemsterhusio, qui hac in parte præclarus est. Criticorum, præsertim recentiorum, conjecturas conquirere supersedi; unius Elmsleii scripta, ut in Attica scena regnantis, negligere nolui. Ipse quæ præter lectionum notationem et corruptelarum explicationem dixerim neque multa sunt, et si minus ad Aristophanem, ad Porsonum quodammodo spectant.

Transmisit vir eximius et de me optime meritus J. F. Boissonadius notulas in Plutum, extemporales quidem illas, at se dignissimas, quas in Appendice invenies. Neque silentio prætereundus Georgius Burges, vetus et probatus amicus; qui multa e codicibus excerpsit, et alia docte, ut solet, et utiliter admonuit.

INDEX CODICUM.

A. in Porsoni notis, et in Appendice. MS. Harleianus 5664. in Museo Britannico. E Barocc. 127. fluxisse apparet.

A. in meis notis ad Plutum. Regius Parisiensis 2712. apud Brunckium. Membranaceus, sed non valde antiquus. Sæculo quartodecimo fere assignant judices inprimis idonei Hasius et Gaisfordius.

Ar. vel *Arund.* Arundelianus, nunc Regiæ Societatis Londinensis. Collationem cum Kustero communicavit Daubuzius, in cujus notis mss. multa ex hoc codice, et alio, ni fallor, excerpta vidi apud desideratissimum Burneium. Ipse codicem, satis recentem, in aliquot locis inspexi.

Ask. Exemplar editionis Wechelianæ inter libros Porsoni. Fuit olim Askewii. In margine contulit vir doctus, non Askewius, Baroccianum 127. et quasdam lectiones enotavit e Barocc. 43. et alio Collegii Lincolniensis, cui datum a G. Whelero Equite dicit Collator. Fuerit igitur codex in Catal. MSS. Angl. et Hib. 9140. Wheleri 69.

B. in Porsoni notis. Baroccianus 127. in Bibl. Bodleiana. Liber antiquus in membrana.

B. in meis notis ad Plutum. Regius Parisiensis 2717. apud Brunckium.

Bodl. Bodleianus apud Kusterum. Aliquando suspicatus sum non fuisse Bodleianum, sed Collegii Lincolniensis. Vide *Ask.*

Borg. Borgianus apud Invernizium.

Liber Georgii Burges. Exemplar editionis Bas. 1532. in quo multa notavit manus antiqua e codice, Ravennate ut videtur.

C. Regius Parisiensis apud Brunckium.

D. Brunckii MS. Nunc, opinor, est Richardi Heber, bibliophilorum doctissimi.

Dorv. Dorvillianus, nunc Bodleianus X. 1. 3, 13. Vide Gaisfordii Catalog. MSS. Dorv. p. 16. Porsonus, "In ætate codicis Dorvilliani notanda erravit Hemsterhusius. Anni nota hæc est:" [tum codicis sigla imitatur.] "i. e. ἔτους ,ϛου π)ου μθου ἠνδικτος ιε̄ (Anno sc. Mundi 6959. Indict. 15. sive A. C. 1451. Scriptus igitur codex intra initium Septembris et finem Decembris.")

E. Regius Parisiensis 2820. apud Brunckium.

Elb. Elbingensis. Collationem a Trendelenburgio factam repetiit Beckius, quem vide Præf. p. xxv.

L. vel *Lib. L.* Exemplar editionis Caninianæ Lugduni apud Gryphium 1548. Fuit Andreæ Dudithii, deinde Isaaci Vossii (Vide MSS. Angl. et Hib. 2716. 44.) nunc in Bibl. Leidensi, Hist. 729. Catal. p. 260. Contulit vir doctus, forsan Dudithius, Plutum, Nubes, et Ranas, cum codice bonæ notæ. Unde quum nonnulla in Appendicem retulissem, Leidam forte revisens iterum excerpsi; vide Addend. ad Plut. 132. Totam syllogen nunc vulgatam credo sive ab Hemsterhusio ad Plutum et a Tittmanno in Ruhnkenii Epistolis pp. 126—128. sive hic.

Leid. Leidensis apud Hemsterhusium, qui tantum ad Plut. 1043.—fin. adhibuit. Idem codex, ut videtur, cujus ad Nubes collationem, a Ruhnkenio subministratam, habuit Ernestus.

Linc. Vide *Ask.* et *Bodl.*

Monacensis, 137. chartaceus, sæc. XV. Thierschio judice. Plutus, Nubes, Ranæ, Ecclesiazusæ. Nubium et Ranarum lectiones vulgavit Harlesius in Nubium editione, Lips. 1788. Ecclesiazusas accurate contulit doctus adolescens Riglerus, cujus benevolentiam mihi conciliavit idem Thierschius, vir amicissimus.

P. Vaticano-Palatinus. Contulit Zacagnius in usum Kusteri, qui præter lectiones in editis notis memoratas, quasdam notavit in margine editionis Porti. Liber in Hemsterhusii potestatem venit, (vide eum ad Plut. p. 482.) et nunc est in bibliotheca Leidensi.

Parisiensis 2827. Excerpsit scholia Bastius, et aliquot lectiones immiscuit, quas e Schæferi editione Pluti Hemsterhusiani huc transtuli.

Rav. Ravennas, membranaceus, apud Invernizium. Codicem antiquissimum et optimum nuper pertractavit vir egregius Immanuel Bekkerus, ut ab amico audivi. Vide, *Liber G. Burges.*

Trin. Lysistrata cum scholiis. Liber olim Bentleii, nunc Collegii nostri, continens apographum textus et scholiorum e MS. Vossiano, nunc Leidensi, et scholiorum ex alio codice, Barocciano 38. scilicet. Vide ad Lysistr. 200. et addenda.

U. Vaticano-Urbinas, a Zacagnio collatus in usum Kusteri, e cujus libro quædam notavi. Vide *P.*

V. Vossianus, nunc Leidensis. Avium fragmentum.

1. 2. in Porsoni notis. Barocciani 34. 43.

1. 2. vel *Cant.* 1. 2. in meis notis et in Appendice. Duo codices in eodem volumine, Bibl. Publ. Cantab. Nn. 3. 15. Prior continet Plutum et Nub. 1—470. e supplemento scribæ recentioris, deinde Nub. 500—fin. et Ranas cum glossis et scholiis a manu sat eleganti. In fine, *αὗται αἱ περὶ τὰς συντάξεις τῶν ἀποριῶν λύσεις καὶ πᾶσαι ἄλλαι ἐξηγήσεις εἰσὶ τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου κυροῦ θωμᾶ τοῦ μαγίστρου, τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος θεοδούλου.* Codex simillimus ei, qui tres Aeschyli et totidem Euripidis fabulas olim continens, nunc in duos distractus est, Bibl. Publ. Cant. Nn. 3. 14. et 17. et quem Sæculo XIV. assignat Porsonus in Syllabo Codicum Orestis.

Posterior codex, priore recentior, continet Plutum, Nubes, Ranas, cum scholiis marginalibus ab eadem manu, et glossis et scholiis ad Plutum et Nubes ab alio scriba, qui et varias lectiones plurimas annotavit, et ipsum textum subinde refinxit. Hunc voco Correctorem. Incipit ms. *τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ θωμᾶ τοῦ μαγίστρου σύνοψις τοῦ βίου ἀριστοφάνους καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως.* Deinde scholiis præfixum, a m. pr. *σχόλια τοῦ αὐτοῦ μαγίστρου.* Notandum, quibusdam præponi, *παλαιόν.* Vide Collationem Ran. 562. Notandum etiam, longas *α, ι, υ*, interdum lineola superscripta indicari, et hujusmodi signum ∠ adhiberi, ut in Ran.

16. 71. 139. supra breves syllabas in ποιήσῃς, ποιητοῦ, τυννουτωΐ. Unde videtur codex Triclinii recensione non immunis esse; vide eum in Proleg. Aristoph. Kust. p. x.

3. vel *Cant.* 3. Bibl. Publ. Cant. Nn. 3. 3. Plutus, Nubes, cum scholiis et glossis. Codex satis recens, et sæpe mendose scriptus, sed multas optimas lectiones exhibens.

4. vel *Cant.* 4. Bibl. Publ. Cant. Nn. 3. 16. Plutus, Nubes, cum glossis et scholiis; recens, et valde interpolatus. Insigne exemplum, Plut. 879-80.

Hi quatuor codices Askewii, et antea Meadii, fuisse videntur.

5. vel *Harl.* 5. Harleianus 5725. Plut. 266—fin. Nubes, cum glossis et scholiis. In Pluto post 551. et per totas Nubes plerumque consentit cum Barocc. 43. et Leidensi, quantum quidem hujus lectiones innotuerunt.

6. vel *Harl.* 6. Harleianus 6307. Plutus, Nubes; deinde Ranæ ab alia manu, recentissima illa et inelegantissima.

Ex his sex codicibus, 1. 2. 3. accurate contuli, diligenter excussis glossis et scholiis: in 4. scholia marginalia plerumque neglexi. 5. 6. ad Nubes olim collatos nunc recognovi; et Plutum, sed minus sollicite, percucurri. In Ranis hic ibi 6. et A. inspexi. Per totam Appendicem, nisi ubi aliter factum esse moneo, usus sum ed. Bas. 1532.

Ald. Editio Marci Musuri, Venetiis apud Aldum, 1498.

Junt. 1. vel *J.* 1. Editio Bernardi Juntæ, Florentiæ apud Philippum Juntam, 1515.

Junt. 2. vel *J.* 2. Editio Antonii Fracini, Florentiæ apud hæredes Philippi Juntæ, 1525.

Bas. 1. Editio Simonis Grynæi, Basileæ apud Cratandrum et Bebelium, 1532.

Bas. 2. Editio Sigismundi Gelenii, Basileæ apud Frobenium, 1547.

Victorii et Bentleii notas vulgarunt Aloysius Nickelius in Thierschii Actis Monacensibus, Part. III. et Georgius Burges in Diario Critico

(*Classical Journal*) Part. XXI—XXVII. Ex Hemsterhusii mss. Leidæ servatis paucula decerpsi, copiam præbentibus viris venerandis Wyttenbachio et Tydemanno. Valckenærii adversaria mihi utenda concesserunt hæredes, Valckenærius filius, et Luzacii; quibus brevi ut spero pro tam insigni liberalitate debitas gratias opportuniore in loco persolvam.

ERRATA.

In Pluti *Textu.*

93 μὴν 268 φής; 1004 τρόπους 1157 ἥκιστά

In Notis ad Plutum.

Pag.	Col.	Lin.	
2.	1.	pen.	*lege* ποιεῖν
	2.	11	τοῦ
3.	2.	11	32.
7.	1.	13	*Chremylo*
		20	*del.*
8.	1.	1	λιπὼν
17.	2.	9	ἦσαν
18.	1.	23	*liquet.*)
19.	2.	9	*debuit.*
21.	2.	24	τετρακισχιλίους
28.	1.	9	394.
37.	2.	10	ἦν
39.	2.	ult.	τοῦ
45.	1.	1	αὐτῷ
47.	1.	17	τῷδ'
53.	2.	9	*Rhythmus*
61.	2.	40	*viro*
66.	1.	7	ἁπάντων
76.	1.	22	ἔσθ'
78.	1.	17	προστακτικοῦ.
83.	1.	3	*Ald. Porson.*
87.	2.	pen.	*Heniochum*
97.	2.	2	*Homerum.*")
101.	2.	18	γὰρ
114.	1.	10	*Ubi vereor ut recte*
117.	2.	ult.	σύκινον
118.	2.	pen.	προθέσεως, *ex*
119.	2.	16	καταχέω
123.	2.	22	εἱμάτιον
126.	2.	32	*versu*
133.	1.	9—13	Notas transpone.
	1.	ult.	*addend.*]
134.	1.	2	τὸ
135.	1.	22—33	Notas transpone.
136.	2.	3	*quam*
140.	1.	11	σέ τοι
144.	1.	12	οὔκουν

In Libro.

Pag.	Lin.	
2.	6	*lege MSti*
—	22	Recte
6.	12	οὑτοιὶ
	14	ἔτι
7.	8	237.
8.	19	χρυσέαις—προχόοις
9.	11	χθόνα
11.	3	κίχλας
12.	21	τοίνυν γ' ὦ 2.
15.	ult.	*citans* &c. litt. obliq.
16.	10	τὰς δρῦς γε
20.	20	*ad*
21.	25	286.
26.	18	ἐπ'
27.	9	Dorv.
30.	6-7	πεντετάλαντος.
—	24	*et*
31.	3	v. ἀπολάψεις
—	4	(*i. e.*
46.	3	ex
47.	3	προκαταθείην
52.	14	gl. [*in 2. et forsan B.*]
53.	24	δῆτ'
54.	22	ἔτ'
55.	11-12.	1476. χυτρεοῦν]—χυτρεοῦντ' 2.
56.	5	Litt. obliq.
58.	4	ῥόπαλον.
59.	11	μάλα.
60.	13	κύκλῳ

ERRATA.

Pag.	Lin.	
66.	14	*lege* ἔσται
—	27	Iphig. T.
72.	15	Ὁ τραγικὸν
—	19	οὐδὲν
—	26	ἅπερ
76.	9	γάρ εἰσι]
77.	20	*et*
—	21	ἀπόδοσις
86.	2	185-6.
87.	4	ἐνεκολ.
—	24	ἀνατετυρβακώς.
91.	21	Kusterum
92.	25-6	ῥόθιον—ἀνδάνει,
93.	12	ed.
111.	4	317. ὑπὲρ
117.	10	*Elmsleio.*
118.	10	Lex.
120.	13	990.
—	25	*omissis mediis*
—	27	*pro editis*
—	ult.	*libri.*
127.	20	ἀρχαῖος. μινυρίζοντες]
128.	4	κολώσαντας.
—	27	ἀποφυσήσας.
132.	1	ἔστ'
—	3	γένοιθ',
—	7	τῷ,
133.	10	ῥιγινόμενος
—	20	'γχῆς
135.	15	Scholiastes.
136.	5-6	ὀβολοὺς—ὀβολοὺς,
138.	pen.	μενον
139.	13	ᾐσθόμεσθα
140.	4	παίζει·
—	13	τέκνοισιν
141.	16	1078.
143.	24	1284.
144.	4	εὐριπιδῶς.
—	14-26	Notas transpone.
—	ult.	εἰσκέκληκεν]
151.	21	ὄνομ';
152.	4	230.
—	6	238.
—	12-13	268.
161.	8	ἑαυτοῦ
162.	5	841.
167.	11	289
	21	ἐκείνου
168.	4	pro
172.	10-13	Transpone, "MS. U. *Postea*—"
176.	12	*lege* εἷς,
178.	1	ἤ
—	ult.	Ψυχό-
179.	29	Διϊτρεφής
181.	25	ἐφθάρης,
183.	17	ἀναστρέψει
184.	26	κατακέλ.
186.	10	Not. 1417. semel dele.
—	13-16	et 17-21 transpone.
191.	20	οὐδ'
201.	pen.	228.
203.	23	προθύροισι.
206.	13	servavit
210.	27	315.
217.	20	485.
218.	22	806.
222.	10	1193.
232.	3	ἦ δ'
233.	17	πιλοῦντας
236.	pen.	τοὶ

In Appendice.

Pag.	Col.	Lin.	
2.	2.	23	κ. 3.
5.	1.	20	σπουδαίως.
	2.	10	Personas
9.	2.	12	tius.
12.	1.	16	δέσμη] ἄρτων ὁ.
14.	2.	15	(τάδ'
32.	2.	29	738. Sch.
55.	1.	pen.	ῥόπαλο
56.	1.	16	176.
58.	1.	ult.	372.
62.	1.	17	ἅ. τε
66.	1.	10	(1391. Reisk.)
68.	1.	7	1217.
99.		16.	elidit
110.		6.	"Idem—154" dele.
113.		21	πιὼν
114.		27	βούλεσθε.
116.		3	productæ
128.		12	eum
		25	Quare distingue post φίλος, et lege
133.		23	θεῶν.
134.		15	Possis cum Meinekio Quæst. Men. p. 26.
139.		24	160
143.		9	'μᾶς
144.		7	φυλήν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΑΡΙΩΝ.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
ΠΛΟΥΤΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.
ΠΕΝΙΑ.
ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ.
ΔΙΚΑΙΟΣ.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΓΡΑΥΣ.
ΝΕΑΝΙΑΣ.
ʽΕΡΜΗΣ.
ʽΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. Τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, [καὶ] τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα [δι᾽ αὐτῆς] τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι᾽ ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

EDITOR LECTORI.

De suo instituto, quod et mihi servandum fuit, adeo copiose et dilucide exposuerunt Monkius et Blomfieldius in Præfatione ad Porsoni Adversaria, ut nil opus sit longa oratione. Ratio tamen reddenda est quare huic opellæ tantum temporis insumserim. Nempe quum periculum esse videretur ne Porsoni notæ, utpote maximam partem juveniles, infra hominum exspectationem caderent, materiem criticam e manuscriptis et aliunde conquisivi, ut, quo in genere possem et liceret, utilitatis gratiam libello conciliarem. Istiusmodi vero negotium nemo quamvis strenuus brevi profliget; nedum ego hac valetudine.

Igitur ut ad rem. In adversariis adhuc superstitibus, et in exemplo editionis Porti, quo et ipso usus sum, multa commentatus erat Porsonus; quorum delectu facto, et aliis additis, notarum

accurate scriptarum seriem contulit in marginem Frobenianæ. Anno circiter 1782. hoc factum esse certis indiciis patet. Inde autem desumta puta omnia fere de quibus nil admonitum vides.

Diu postea cum editione Cratandri codices Bodleianos et Harleianum contulit, et adjecit excerpta e Suidæ manuscripto optimo qui Oxonii est in bibliotheca Collegii Corporis Christi. Subinde interjecta est annotatiuncula, scriptoris alicujus locum indicans, aut emendationem sive commemorans sive innuens. Optimarum sane rerum pleni margines, sed expeditu semper molestarum, nonnunquam ambiguarum. Hoc in primis incommodum, quod Suida nunc Aldino, nunc Kusteriano, usus est Porsonus.

In ceteris ejus libris aut chartis vix pauca inveni, quæ in meum usum converterem. Scilicet, statim, ut credibile est, post editum a Brunckio Comicum, exemplar Kusterianum in istius Frobeniani locum suffecit, cui suas notas appingeret. Sed librum pretiosissimum delevit incendium, aliis etiam ejus laboribus funestum*; neque postea

---

* Anno circiter 1797. Vide Kiddii Præf. ad Porsoni Opusc. p. xxxix.

quicquam, quod ad Aristophanem spectaret, scripto mandavisse videtur, nisi forte illa in margine Cratandri. Excipio Plutum, cujus apographum, editioni destinatum, sero institutum esse constat.

Ipsa Porsoni verba et compendia, quantum ejus fieri potuit, servavi: et sicubi quid addiderim, charactere usus sum obliquo, qui vulgo dicitur Italicus. Eodem literarum genere expressi ea quæ olim, viro summo dictante, descripseram*. His plerumque ejus nomen simpliciter subjeci. Ante omnia brevitati, ut in opere alieno, studui; quod vereor ne aliquando perspicuitati obfuerit.

Ad Plutum nunc venio, quam usque ad versum 826. ex Porsoni apographo fidelissime, etiam in minimis, repræsentavi, nisi ubi mero calami lapsu erratum esse videretur; tum quoque monito lectore, nisi in leviculis quibusdam, sive aperte mendosis, sive minus constanter adhibitis. Prioris generis sunt accentus omissi aut male positi, et distinctiones

---

* Vide Plut. (159.) 340. 598. 893. 1012. 1020. Nub. 23. 270. 352. 389. 397. 431. 450. 493. 518. 992. 1153. 1161. Ran. 14. 691. 826. 1088. 1337. Eq. 9. 184. 428. 539. 673. 818. 917. 971. 987. 1015. 1155. 1316. 1328. Ach. 254. 318. 487. 718. 928. 938. 1048. 1193. Vesp. 125. 322. 586. 618. 629. 682. 724. 1481. 1522. Pac. 312. 345. 384. 929. 1320. Av. 213. 386. 649. 687. 1364. Eccl. 289. Thesm. 21. 61. 292. 1068. Lys. 63. 200. 366. 376. 800. 992. 1040. 1052. 1259.

sensui nocentes; quorum illud non raro, hoc semel atque iterum accidit. Posterioris exemplum est verbum *ποιεῖν*, cui, ubicumque primam corripit, tertiam literam demsi, docente olim Porsono ita jubere codices et inscriptiones. Utinam eodem jure usus essem in *οὐδεὶς*, *μηδεὶς*, et *οὐδ' εἷς*, *μηδ' εἷς*, in *αὐτίκα μάλα* et *αὐτικάμαλα*, et forsan aliis; præsertim in articuli crasibus, quæ mire variant. Duo tamen ad vulgatum scribendi morem reduxi, deserto apographo; nempe *ι* subscripsi, quod ibi dimidiatum ascribitur, ut in Hecuba editione novissima; et personarum distinctiones per nominum primas literas indicavi, non per puncta*.

Omnino Porsoni, non Aristophanis, editor haberi velim. Nam in posteriore parte fabulæ vix aliud egi quam ut librorum bonas lectiones, a Brunckio ejectas, suis locis restituerem.

In notis codicum varietates studiose enumeravi, et omnes grammaticorum aut aliorum scriptorum e Pluto citationes memoravi, quas aut viri docti

---

* Codices, præsertim vetustiores, Platonis et Luciani, hanc notam: repetunt, quoties mutatur persona. Porsonus sua cuique puncta tribuit. Exempli gratia, Plut. 73—5.

κακόν τι μ' ἐργάσεσθον, οὐδ' ἀφήσετον.
νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ,,
μέθεσθέ νυν πρῶτ'; ἢν ἰδοὺ μεθίεμεν,,

indicassent, aut ipse levi opera possem colligere. Scholia, ut hoc exemplo utar, diligenter excussi, semper in consilium adhibito Hemsterhusio, qui hac in parte præclarus est. Criticorum, præsertim recentiorum, conjecturas conquirere supersedi; unius Elmsleii scripta, ut in Attica scena regnantis, negligere nolui. Ipse quæ præter lectionum notationem et corruptelarum explicationem dixerim neque multa sunt, et si minus ad Aristophanem, ad Porsonum quodammodo spectant.

Transmisit vir eximius et de me optime meritus J. F. Boissonadius notulas in Plutum, extemporales quidem illas, at se dignissimas, quas in Appendice invenies. Neque silentio prætereundus Georgius Burges, vetus et probatus amicus; qui multa e codicibus excerpsit, et alia docte, ut solet, et utiliter admonuit.

INDEX CODICUM.

A. in Porsoni notis, et in Appendice. MS. Harleianus 5664. in Museo Britannico. E Barocc. 127. fluxisse apparet.

A. in meis notis ad Plutum. Regius Parisiensis 2712. apud Brunckium. Membranaceus, sed non valde antiquus. Sæculo quartodecimo fere assignant judices inprimis idonei Hasius et Gaisfordius.

Ar. vel *Arund*. Arundelianus, nunc Regiæ Societatis Londinensis. Collationem cum Kustero communicavit Daubuzius, in cujus notis mss. multa ex hoc codice, et alio, ni fallor, excerpta vidi apud desideratissimum Burneium. Ipse codicem, satis recentem, in aliquot locis inspexi.

Ask. Exemplar editionis Wechelianæ inter libros Porsoni. Fuit olim Askewii. In margine contulit vir doctus, non Askewius, Baroccianum 127. et quasdam lectiones enotavit e Barocc. 43. et alio Collegii Lincolniensis, cui datum a G. Whelero Equite dicit Collator. Fuerit igitur codex in Catal. MSS. Angl. et Hib. 9140. Wheleri 69.

B. in Porsoni notis. Baroccianus 127. in Bibl. Bodleiana. Liber antiquus in membrana.

B. in meis notis ad Plutum. Regius Parisiensis 2717. apud Brunckium.

Bodl. Bodleianus apud Kusterum. Aliquando suspicatus sum non fuisse Bodleianum, sed Collegii Lincolniensis. Vide *Ask*.

Borg. Borgianus apud Invernizium.

Liber Georgii Burges. Exemplar editionis Bas. 1532. in quo multa notavit manus antiqua e codice, Ravennate ut videtur.

C. Regius Parisiensis apud Brunckium.

D. Brunckii MS. Nunc, opinor, est Richardi Heber, bibliophilorum doctissimi.

Dorv. Dorvillianus, nunc Bodleianus X. 1. 3, 13. Vide Gaisfordii Catalog. MSS. Dorv. p. 16. Porsonus, "In ætate codicis Dorvilliani notanda erravit Hemsterhusius. Anni nota hæc est:" [tum codicis sigla imitatur.] "i. e. ἔτους ,ςου π)ου μθου ἠνδικτος ιε̄ (Anno sc. Mundi 6959. Indict. 15. sive A. C. 1451. Scriptus igitur codex intra initium Septembris et finem Decembris.")

E. Regius Parisiensis 2820. apud Brunckium.

Elb. Elbingensis. Collationem a Trendelenburgio factam repetiit Beckius, quem vide Præf. p. xxv.

L. vel *Lib. L.* Exemplar editionis Caninianæ Lugduni apud Gryphium 1548. Fuit Andreæ Dudithii, deinde Isaaci Vossii (Vide MSS. Angl. et Hib. 2716. 44.) nunc in Bibl. Leidensi, Hist. 729. Catal. p. 260. Contulit vir doctus, forsan Dudithius, Plutum, Nubes, et Ranas, cum codice bonæ notæ. Unde quum nonnulla in Appendicem retulissem, Leidam forte revisens iterum excerpsi; vide Addend. ad Plut. 132. Totam syllogen nunc vulgatam credo sive ab Hemsterhusio ad Plutum et a Tittmanno in Ruhnkenii Epistolis pp. 126—128. sive hic.

Leid. Leidensis apud Hemsterhusium, qui tantum ad Plut. 1043. —fin. adhibuit. Idem codex, ut videtur, cujus ad Nubes collationem, a Ruhnkenio subministratam, habuit Ernestus.

Linc. Vide *Ask.* et *Bodl.*

Monacensis, 137. chartaceus, sæc. XV. Thierschio judice. Plutus, Nubes, Ranæ, Ecclesiazusæ. Nubium et Ranarum lectiones vulgavit Harlesius in Nubium editione, Lips. 1788. Ecclesiazusas accurate contulit doctus adolescens Riglerus, cujus benevolentiam mihi conciliavit idem Thierschius, vir amicissimus.

P. Vaticano-Palatinus. Contulit Zacagnius in usum Kusteri, qui præter lectiones in editis notis memoratas, quasdam notavit in margine editionis Porti. Liber in Hemsterhusii potestatem venit, (vide eum ad Plut. p. 482.) et nunc est in bibliotheca Leidensi.

Parisiensis 2827. Excerpsit scholia Bastius, et aliquot lectiones immiscuit, quas e Schæferi editione Pluti Hemsterhusiani huc transtuli.

Rav. Ravennas, membranaceus, apud Invernizium. Codicem antiquissimum et optimum nuper pertractavit vir egregius Immanuel Bekkerus, ut ab amico audivi. Vide, *Liber G. Burges.*

Trin. Lysistrata cum scholiis. Liber olim Bentleii, nunc Collegii nostri, continens apographum textus et scholiorum e MS. Vossiano, nunc Leidensi, et scholiorum ex alio codice, Barocciano 38. scilicet. Vide ad Lysistr. 200. et addenda.

U. Vaticano-Urbinas, a Zacagnio collatus in usum Kusteri, e cujus libro quædam notavi. Vide *P.*

V. Vossianus, nunc Leidensis. Avium fragmentum.

1. 2. in Porsoni notis. Barocciani 34. 43.

1. 2. vel *Cant.* 1. 2. in meis notis et in Appendice. Duo codices in eodem volumine, Bibl. Publ. Cantab. Nn. 3. 15. Prior continet Plutum et Nub. 1—470. e supplemento scribæ recentioris, deinde Nub. 500—fin. et Ranas cum glossis et scholiis a manu sat eleganti. In fine, *αὗται αἱ περὶ τὰς συντάξεις τῶν ἀποριῶν λύσεις καὶ πᾶσαι ἄλλαι ἐξηγήσεις εἰσὶ τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου κυροῦ θωμᾶ τοῦ μαγίστρου, τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος θεοδούλου.* Codex simillimus ei, qui tres Aeschyli et totidem Euripidis fabulas olim continens, nunc in duos distractus est, Bibl. Publ. Cant. Nn. 3. 14. et 17. et quem Sæculo XIV. assignat Porsonus in Syllabo Codicum Orestis.

Posterior codex, priore recentior, continet Plutum, Nubes, Ranas, cum scholiis marginalibus ab eadem manu, et glossis et scholiis ad Plutum et Nubes ab alio scriba, qui et varias lectiones plurimas annotavit, et ipsum textum subinde refinxit. Hunc voco Correctorem. Incipit ms. *τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ θωμᾶ τοῦ μαγίστρου σύνοψις τοῦ βίου ἀριστοφάνους καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως.* Deinde scholiis præfixum, a m. pr. *σχόλια τοῦ αὐτοῦ μαγίστρου.* Notandum, quibusdam præponi, *παλαιόν.* Vide Collationem Ran. 562. Notandum etiam, longas *α, ι, υ,* interdum lineola superscripta indicari, et hujusmodi signum ∠ adhiberi, ut in Ran.

16. 71. 139. supra breves syllabas in ποιήσῃς, ποιητοῦ, τυννουτωΐ. Unde videtur codex Triclinii recensione non immunis esse; vide eum in Proleg. Aristoph. Kust. p. x.

3. vel *Cant.* 3. Bibl. Publ. Cant. Nn. 3. 3. Plutus, Nubes, cum scholiis et glossis. Codex satis recens, et sæpe mendose scriptus, sed multas optimas lectiones exhibens.

4. vel *Cant.* 4. Bibl. Publ. Cant. Nn. 3. 16. Plutus, Nubes, cum glossis et scholiis; recens, et valde interpolatus. Insigne exemplum, Plut. 879-80.

Hi quatuor codices Askewii, et antea Meadii, fuisse videntur.

5. vel *Harl.* 5. Harleianus 5725. Plut. 266—fin. Nubes, cum glossis et scholiis. In Pluto post 551. et per totas Nubes plerumque consentit cum Barocc. 43. et Leidensi, quantum quidem hujus lectiones innotuerunt.

6. vel *Harl.* 6. Harleianus 6307. Plutus, Nubes; deinde Ranæ ab alia manu, recentissima illa et inelegantissima.

Ex his sex codicibus, 1. 2. 3. accurate contuli, diligenter excussis glossis et scholiis: in 4. scholia marginalia plerumque neglexi. 5. 6. ad Nubes olim collatos nunc recognovi; et Plutum, sed minus sollicite, percucurri. In Ranis hic ibi 6. et A. inspexi. Per totam Appendicem, nisi ubi aliter factum esse moneo, usus sum ed. Bas. 1532.

Ald. Editio Marci Musuri, Venetiis apud Aldum, 1498.

Junt. 1. vel *J.* 1. Editio Bernardi Juntæ, Florentiæ apud Philippum Juntam, 1515.

Junt. 2. vel *J.* 2. Editio Antonii Fracini, Florentiæ apud hæredes Philippi Juntæ, 1525.

Bas. 1. Editio Simonis Grynæi, Basileæ apud Cratandrum et Bebelium, 1532.

Bas. 2. Editio Sigismundi Gelenii, Basileæ apud Frobenium, 1547.

Victorii et Bentleii notas vulgarunt Aloysius Nickelius in Thierschii Actis Monacensibus, Part. III. et Georgius Burges in Diario Critico

(*Classical Journal*) Part. XXI—XXVII. Ex Hemsterhusii mss. Leidæ servatis paucula decerpsi, copiam præbentibus viris venerandis Wyttenbachio et Tydemanno. Valckenærii adversaria mihi utenda concesserunt hæredes, Valckenærius filius, et Luzacii; quibus brevi ut spero pro tam insigni liberalitate debitas gratias opportuniore in loco persolvam.

ERRATA.

In Pluti *Textu.*

93 μὴν   268 φής;   1004 τρόπους   1157 ἥκιστά

In Notis ad Plutum.

Pag.	Col.	Lin.	
2.	1.	pen.	*lege* ποιεῖν
	2.	11	τοῦ
3.	2.	11	32.
7.	1.	13	*Chremylo*
		20	*del.*
8.	1.	1	λιπὼν
17.	2.	9	ἦσαν
18.	1.	23	*liquet.*)
19.	2.	9	*debuit.*
21.	2.	24	τετρακισχιλίους
28.	1.	9	394.
37.	2.	10	ἦν
39.	2.	ult.	τοῦ
45.	1.	1	αὐτῷ
47.	1.	17	τῷδ'
53.	2.	9	*Rhythmus*
61.	2.	40	*viro*
66.	1.	7	ἁπάντων
76.	1.	22	ἔσθ'
78.	1.	17	προστακτικοῦ.
83.	1.	3	*Ald. Porson.*
87.	2.	pen.	*Heniochum*
97.	2.	2	*Homerum.*")
101.	2.	18	γὰρ
114.	1.	10	*Ubi vereor ut recte*
117.	2.	ult.	σύκινον
118.	2.	pen.	προθέσεως, *ex*
119.	2.	16	καταχέω
123.	2.	22	ἱμάτιον
126.	2.	32	*versu*
133.	1.	9—13	Notas transpone.
	1.	ult.	*addend.*]
134.	1.	2	τὸ
135.	1.	22—33	Notas transpone.
136.	2.	3	*quam*
140.	1.	11	σέ τοι
144.	1.	12	οὔκουν

In Libro.

Pag.	Lin.	
2.	6	*lege MSti*
—	22	Recte
6.	12	οὑτοιί
	14	ἔτι
7.	8	237.
8.	19	χρυσέαις—προχόοις
9.	11	χθόνα
11.	3	κίχλας
12.	21	τοίνυν γ' ὦ 2.
15.	ult.	*citans* &c. litt. obliq.
16.	10	τὰς δρῦς γε
20.	20	*ad*
21.	25	286.
26.	18	ἐπ'
27.	9	Dorv.
30.	6-7	πεντετάλαντος.
—	24	*et*
31.	3	v. ἀπολάψεις
—	4	(*i. e.*
46.	3	ex
47.	3	προκαταθείην
52.	14	gl. [*in* 2. *et forsan B.*]
53.	24	δῆτ'
54.	22	ἔτ'
55.	11-12.	1476. χυτρεουν]—χυτρεοῦντ' 2.
56.	5	Litt. obliq.
58.	4	ῥόπαλον.
59.	11	μάλα.
60.	13	κύκλω

ERRATA.

Pag.	Lin.	
66.	14	*lege* ἔσται
—	27	Iphig. T.
72.	15	Ὁ τραγικὸν
—	19	οὐδὲν
—	26	ἅπερ
76.	9	γάρ εἰσι]
77.	20	*et*
—	21	ἀπόδοσις
86.	2	185-6.
87.	4	ἐνεκολ.
—	24	ἀνατετυρβακώς.
91.	21	Kusterum
92.	25-6	ῥόθιον—ἀνδάνει,
93.	12	ed.
111.	4	317. ὑπὲρ
117.	10	*Elmsleio.*
118.	10	Lex.
120.	13	990.
—	25	*omissis mediis*
—	27	*pro editis*
—	ult.	*libri.*
127.	20	ἀρχαῖος. μινυρίζοντες]
128.	4	κολώσαντας.
—	27	ἀποφυσήσας.
132.	1	ἔστ'
—	3	γένοιθ',
—	7	τῷ
133.	10	ῥιγινόμενος
—	20	'γχῆς
135.	15	Scholiastes.
136.	5-6	ὀβολοὺς—ὀβολοὺς,
138.	pen.	μενον
139.	13	ᾐσθόμεσθα
140.	4	παίζει·
—	13	τέκνοισιν
141.	16	1078.
143.	24	1284.
144.	4	εὐριπίδης.
—	14-26	Notas transpone.
—	ult.	εἰσκέκληκεν]
151.	21	ὄνομ';
152.	4	230.
—	6	238.
—	12-13	268.
161.	8	ἑαυτοῦ
162.	5	841.
167.	11	289
	21	ἐκείνου
168.	4	pro
172.	10-13	Transpone, "MS. U. *Postea*—"
176.	12	*lege* εἷς,
178.	1	ἢ
—	ult.	Ψυχό-
179.	29	Διϊτρεφής
181.	25	ἐφθάρης,
183.	17	ἀναστρέψει
184.	26	κατακέλ.
186.	10	Not. 1417. semel dele.
—	13-16	et 17-21 transpone.
191.	20	οὐδ'
201.	pen.	228.
203.	23	προθύροισι.
206.	13	servavit
210.	27	315.
217.	20	485.
218.	22	806.
222.	10	1193.
232.	3	ἦ δ'
233.	17	πιλοῦντας
236.	pen.	τοὶ

In Appendice.

Pag.	Col.	Lin.	
2.	2.	23	κ. 3.
5.	1.	20	σπουδαίως.
	2.	10	Personas
9.	2.	12	tius.
12.	1.	16	δέσμη] ἄρτων ὁ.
14.	2.	15	(τάδ'
32.	2.	29	738. Sch.
55.	1.	pen.	ῥόπαλο
56.	1.	16	176.
58.	1.	ult.	372.
62.	1.	17	ἅ. τε
66.	1.	10	(1391. Reisk.)
68.	1.	7	1217.
99.	16.		elidit
110.	6.		"Idem—154" dele.
113.	21		πιὼν
114.	27		βούλεσθε.
116.	3		productæ
128.	12		eum
	25		Quare distingue post φίλος, et lege
133.	23		θεῶν.
134.	15		Possis cum Meinekio Quæst. Men. p. 26.
139.	24		160
143.	9		'μᾶς
144.	7		φυλήν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΑΡΙΩΝ.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
ΠΛΟΥΤΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.
ΠΕΝΙΑ.
ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ.
ΔΙΚΑΙΟΣ.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΓΡΑΥΣ.
ΝΕΑΝΙΑΣ.
῾ΕΡΜΗΣ.
῾ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. Τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, [καὶ] τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα [δι᾽ αὐτῆς] τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι᾽ ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ,
δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου·
ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
δόξῃ δὲ μὴ δρᾷν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.

2. *Citat Magister v.* παραφρονῶ.

4. ταῦτα *Ald. Rav. apud Inv. præf. p.* IX. ταυτὰ *tres Brunckii, Dorv.* 6. *Gl.* 6. καὶ τὰ ὅμοια. *Utrumque memorat Schol.*

5. μετέχειν ἀνάγκη] ἀνάγκη μετέχειν 1. 2.

Philemon Stobæi LX. *p.* 384, 29. *Gesn.* LXII. 237. *Grot.* κακόν ἐστι δούλῳ δεσπότης πράττων κακῶς, Μετέχειν ἀνάγκη τῶν κακῶν γὰρ γίγνεται. *Indicat Kusterus. Ad Euripidea, sine auctoris nomine citata a Plutarcho* II. *p.* 166. *E.* Δεινή τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ Δούλους γενέσθαι, δεσπότας τε δυστυχεῖς (δυσχερεῖς *Valck.*) Λαβεῖν, *respexisse Aristophanem putant Valckenærius ad Phæn.* 393. *et Wyttenbachius.*

6, 7. Suid. δαίμων.

6. *Citat Hemsterhusius in mss. Simplic. ad Epict. p.* 199, 12. *Salmas. ad Ach. Tat. p.* 695. *Gataker. de N. Inst. Styl. p.* 64. *D. Alciphron. p.* 210. [II. 2. *p.* 276, 12. *Wagn.*] *Xenoph. Eph.* II. *pp.* 26, 27. *Eurip. Med.* 233. *Philostr. V. A. T. p.* 321, 25. *Senec. de Benef.* III. 20. *Liban. T.* I. *p.* 771. *C.* [IV. 589, 4. *Reisk.*] *Pers. Sat.* V. 68. [*Casaub.*

καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα· τῷ δὲ Λοξίᾳ,
ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφὸς,
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην.
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
τοὐναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποεῖν·
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα·
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται,
καὶ ταῦτ'* ἀποκρινόμενος τοπαράπαν οὐδὲ γρύ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἢν μὴ φράσῃς, ὅτι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
ὦ δέσποτ', ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε.

ad 124. *p.* 174. *ed. Hennin.*] *Aristæn.* II. *p.* 152, 23. *Grot. in Pauli Ep. ad Philem.* 16. *Plutarch.* II. *p.* 831. *C. Theodor. Prodr. de Rhod. et Dos. p.* 317. *et Gaulmin. p.* 532.

8—10. *Eurip. Orest.* 279. Λοξίᾳ δὲ μέμφομαι, *ubi nostrum citat Porsonus.*

9. *Suid. v.* θεσπιῳδεῖ.

10. μέμφομαι] μέμφωμαι 2.

11. φασι] φασιν A. 1. 2.

ὥς φασι *Ald.* ὡς φασὶν *Dorv.*

13. ὅστις δ' *Dorv. ex* 16. *sed* γρ. ὅστις ἀ. *in marg.*

14. ποιεῖν *diserte, non* ποεῖν, *schol. in Ald. ad* 11.

15. *et infra* 24. 25. 376. *citat Priscianus Aldi* XVIII. *p.* 227. *a. notante Porsono. Omittit Putsch. p.* 1169.

17. ἀποκρινομένου Ammonius de Interpret. p. 78. a. 13. ed. Ald. 1545. Suid. ed. ms. v. γρῦ.

ἀποκρινομένου *edd. mss. tantum non omnes, in quibus Arund.* 6. *ubi* κρι *ex em. reliqua ab initio. Gl. in D.* τοῦ τυφλοῦ ἢ τοῦ Χρεμύλου. ἀποκρινομένῳ *Rav.* ἀποκρινόμενος *Bentleius probante Tyrwhitto. Secutus est Brunckius.*

21. *Respicit schol. Sophocl. ad Œd. T.* 82.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ Δί, ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς.

Κα. λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι,
πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί·
εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.

Χρ. ἀλλ' οὔ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαι σὲ, καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν.

Κα. οἶδά τοι.

Χρ. ἕτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί.

Κα. πείθομαι.

Χρ. ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεὸν,

22—3. μὰ δί' *et* λῆρος *om. Linc.* ἢν λ. τί με *om. Dorv.*

25. *Scholiastes,*—οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Τυχὸν ἴσως. *In Adversariis notat Porsonus,* τυχὸν ἴσως Sch. Arist. Pl. 25. Themist. XXI. p. 248. D. XXVI. p. 325. B. Eustath. ad Il. Δ. p. 437, 28=332, 31. Timocles Athenæi VIII. p. 339. E. Julian. Ep. X. p. 378. D. Ep. Socratic. XXIV. p. 51. Strabon. V. p. 375. C. (245.) FORTE TEMERE J. Fr. Gronovius ad Liv. [X. 43.] UNA SIMUL Terent. Heaut. V. 1. 30. RURSUS DENUO Plaut. Poen. prol. 79.

26. οὐ τὶ κρύψω *Rav. Contrario modo errat* 1043.

27. ἡγοῦμαί σε *Ald.* σὲ 6. *Citat Magister v.* κλέπτης.

28. ἐγὼ γὰρ ὢν θ. καὶ δ. ἀ. *Dorv.*

30. *Citat Magister v.* ῥήτωρ.

31. πύθομαι *sed gl.* πιστεύω *Dorv.*

32. πρὸς *pro* ὡς *Rav.*

32. ὡς τὸν θεόν] εἰς glossa in 1. et deinde 98. In 2. hic, 98. et alibi.

33-8. *Ex Hesiodo Opp. et D.* 268. νῦν δὴ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος Εἴην μήτ' ἐμὸς υἱός·

τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον·
τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
πευσόμενος εἰ χρὴ, μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἕν·
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας ξυμφέρειν.
Κα. τί δῆθ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
Χρ. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι,
πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
Κα. καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ;
Χρ. τουτῳΐ.

ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει, *monente Heinsio ad Hesiod. p.* 94.

34. ἐκτετοξεῦσθαι] Suid. *in v.* ἐκτετολυπεῦσθαι Bentleius, pro vulgato stante Toupio Cur. Noviss. in Suid. p. 39. Bosio Animadv. p. 3.

35. μοὶ μόνος *Dorv.*

36. μεταβαλόντα] λλ A. σπευσόμενος *sed gl.* ἐρωτήσων *Dorv.*

37. μηδεὲν *Ald.* μηδὲ ἓν *Brunckii mss.* μὴ δὲ ἓν *Dorv.*

39. *Citant Eurip. Schol. ad Orest.* 162. *Eustath.* ἰλ. ν̄. *p.* 950, 11. ὀδ. θ̄. 1602, 11. μ̄. 1714, 51. =927, 42. 316, 31. 478, 11. *E Rav.* δῆθα Φ. *citat Inverniz.*

40. τοδί] Atticismum semper fere negligunt MSS.

42. ἐκέλευε *diserte Inv. ergo Rav.*

43. ἐμαυτὸν] sic 1. 2. ἐμαυτὸν *Ald.* ἐμαυτῷ *Junt.* 1. 2. *Dorv.* 6. ἐκεῖνον ἐμοὶ *in gl. Dorv.* οἴκαδε *Ald.* οἰκάδε *Porson.*

44. ξυναντὰς (*sic, et gl.* συναντίσας *i. e.* -τήσας) δῆτα πρῶτον (*gl.* κατ' ἀρχὰς) *Dorv.* τουτωΐ *Ald. et ita voluit Junt.* 1. τῷ γε δὴ *Junt.* 2. " τουτωΐ. *Ita liber noster. Alii* τῷ γε δή." Invern. *In v.ll. ad calcem ed. L. B.* 1624. " τῷ γε δὴ ξυναντᾷς *alii.*" *Forsan Scaliger, Juntinum* τῷ γε δὴ *ad* τῷ, *non ad* τουτωΐ, *referendum ratus,* καὶ τῷ γε δὴ πρώτῳ ξυναντᾷς *pro v. l. ascripserat. Recte vulgata, ut* 869. γε δὴ *irrepsit etiam* 582.

Κα. εἶτ' οὐ ξυνίῃς τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
φράζουσαν, ὦ σκαιότατέ, σοι σαφέστατα,
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
Χρ. τῷ τοῦτο κρίνεις;
Κα. δῆλον ὁτιὴ καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον

45. ξυνίῃς] Cum iota subscriptum Aldina quoque habeat, legendum videtur ξυνίεις. ξυνίης 1. 2. ξυνίεις Suid. ed. ms. in v.

ξυνίῃς *Ald.*

47. *Citat Hemst. in mss. infra* 342. [*Ach.* 522.] *apud Suid. v.* συκοφαντεῖν. *Schott. ad Zenob.* I. 24. *Hesych. v.* ἐπιχώρια, *cujus verba sunt, ad Acharnensium locum, ut videtur, spectantia;* Επιχώρια: συκοφαντικά. εἰς τοῦτο γὰρ 'Αθηναῖοι κωμῳδοῦνται.

48. Suid. Τῷ τ. σ. *i. e. v.* Τῷ τοῦτο συμβ. ἕ. *et paulo post, v.* Τῷ νῦν λόγῳ.

δηλονοτιὴ *tres primæ, Borg. Brunckii mss. Dorv.* δῆλον ὁτιὴ *Rav. et scholiastes, monente Hemsterhusio; ex cujus sententia* δηλονοτιὴ καὶ τυφλὸς *posuerat Brunckius, sed in Supplemento, T.* III. *p.* 193. δῆλον ὁτιὴ καὶ τυφλῷ *verum esse statuit. Gl. in ejus mss.* φανερόν ἐστιν ὅτι καὶ τυφλῷ νοῆσαι δοκεῖ τοῦτο. δῆλον ὅτι *disjunxisse Atticos probabile est vel e loco Alexidis Athen.* IX. *p.* 386. *B. C.* καὶ κάπνην ἔχει; | Β. δῆλον ὅτι. Α. μή μοι δῆλον. (*Ita debebat personas distinguere Schweighauserus, cetera hic bene versatus. Paulo ante malim,* τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὑτοσὶ | 'ἄνθρωπος; *ut Av.* 908. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; *quomodo recte Rav.*) *Aliquando putabam constructionem esse* δηλονοτιὴ τοῦτο δοκεῖ (εἶναι) καὶ τυφλῷ γνῶναι. *Æschyl. Pers.* 419. *St.* θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν, | ναυαγίοις πλήθουσα, *ubi affert Abreschius apud Blomfield. Thucyd.* VII. 71. *p.* 493, 52. ἦν τε—πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμὸς, βοὴ, νικῶντες, κρατούμενοι, *et Xenoph. Anab.* I. 5. 9=*p.* 152, 28. *HSt.* συνιδεῖν ἦν τῷ προσέχοντι τὸν νοῦν ἡ βασιλέως ἀρχὴ—ἰσχυρὰ οὖσα, *unde defendendum puto in Philippo Athenæi* VIII. *p.* 359. *B.* κἂν κάραβός τις ᾖ λαβεῖν, *contra Casaubonum et Porsonum. Demosthenes c. Aphob.* III. *p.* 517, *init.* =853, 14. ταῦτα μὲν γὰρ ἦν πᾶσιν ἰδεῖν, οἱ νόμοι, καὶ τὸ πλῆθος ὧν οὗτοι διηρπάκεσαν χρημάτων. *Infra* 489. *ordo esse videtur,* οἶμαι τοῦτ' εἶναι φανερὸν πᾶσι γνῶναι. *Sed verbum substantivum omitti posse non affirmaverim. Nulla autem ratio habenda est Brunckii, dissimillima confundentis.*

49. *Post* δοκεῖ, *non* τοῦθ', *dist.*

τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
Χρ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον· ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ,
ὅστις ποτ' ἐστὶν, οὑτοσὶ, καὶ τοῦ χάριν,
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδὶ,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ, τι νοεῖ.
Κα. ἄγε δὴ πρότερον σὺ σαυτὸν, ὅστις εἶ, φράσον,
ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι.
Κα. μανθάνεις,
ὅς φησιν εἶναι;
Χρ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοὶ,
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.

Dorv. ut videtur, certe Schol. is, qui τὸ δὲ ἑξῆς *&c.* συμφέρον *Ald. Junt.* 2. ξυμφέρον *Junt.* 1. *tres Brunckii.*

50. βίῳ *Rav. et* 6. *ex* 38.

51. εἰς τουτὶ ῥέπει] Lege τοῦτο. de metro vide ad Vesp. 976.

τουτὶ]

Ubi vocem ita nude positam vides, scias illam in ed. Bas. 1532. *linea subscripta notatam esse a Porsono; qua scilicet indicaretur, mss. cum editione consentire.* τουτὶ *tres primæ edd.* τοῦτο *Dorv. Elb. Brunckii quatuor,* 6. *edd. Brunckii et Invernizii.* τοῦτο ῥῥέπει *A.*

55. πυθοίμεθ'] πυθόμεθ' 2.

56. σὺ πρότερον *Ald. Junt.* 1. σὺ πρῶτον *Junt.* 2. *Borg.* πρότερον σὺ *A.* σὺ πρότερον *sine* σαυτὸν 6. πότερον—φράσεις; *Bentleius.*

57. ἢ] εἶ 2.

Χρ.]

Χρ. λέγειν *Ald. Junt.* 1. 2. *Personam jubentibus Bentleio et Hemsterhusio omisit Brunckius, et diserte Invernizius, cum Rav. ut videtur. Primo puncta: i. e.* Χρ. *posuerat Porsonus, sed delevit.*

59. ὅς φησιν *Ald.* τοῦτο κοὐκ *Rav. Borg.*

60. χαλεπῶς τ' *Dorv.* (*servato* καὶ *ut videtur.*)

ἀλλ' εἴτι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἐμοὶ φράσον.

Πλ. κλάειν ἔγωγε σοὶ λέγω.

Κα. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

Χρ. οὔτοι, μὰ τὴν Δήμητρα, χαιρήσεις ἔτι·
ἢν μὴ φράσῃς γάρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.

Πλ. ὦ 'τὰν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ.

Χρ. πώμαλα.

Κα. καὶ μὴν ὃ λέγω, βέλτιστόν ἐστ', ὦ δέσποτα·
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.

62. κλᾴειν] κλάειν A. 1. κλᾴειν ἔγωγέ σοι *tres edd. primæ.* κλαίειν *ubique Ravennas, ut hic annotat Invernizius.* κλᾴειν *Borg. Dorv.* κλάειν *tres mss. Brunckii.* σοὶ *Porson.*

63. *Citant Magister v.* ὄρνιθες, *Suidas v.* ὄρνις, *et indicante Hemsterhusio in mss. Procopius Epist.* XXXVI. *fin.*

64. δήμητρα] δήμητραν A. sed vulg. agnoscit marginale scholium.

64-5. *Chremylo dat Porsonus, cum tribus primis edd. Ita apographum v.* 63. θεοῦ: . *Nempe .. id est* Καρ. *mutavit in : id est* Χρ. *Versum* 65. *Carioni dat Brunckius ex conjectura Hemsterhusii, tacite secuto Invernizio.* Πλ. *præf. sed postea del B. Versus* 63-5. *Carioni continuat Dorv. qui* οὔτι—δήμητραν. εἰ μὴ φράσεις *Ald. Junt.* 2. εἰ μὴ φράσῃς *Junt.* 1. *Dorv.* ἢν μὴ φράσῃς *tres Brunckii,* 6. *edd. Brunck. Invern.* Δημήτραν *Magister v.* χαιρήσεις, *sed ibi unus ms.* ν̄ *omittit. Plut.* 91. μηδέναν, 691. χεῖραν, *Nub.* 1065. 1127. νύκταν, *Dorv. In Magistri Vita Aristoph.* 'Αραρόταν *Cant.* 3. *In Platone Cratyl. p.* 404. *B. HSt.* Δήμητραν *reliquit optimus Heindorfius.*

65. *Citat Magister v.* ἐλάω.

66. ὦ τᾶν *Ald.* ἀπαλλαχθῆτον *Porson.* πώμαλα—πεσὼν *Carioni dabant alii apud schol.*

67. ἐστι δέσποτα] sic 1. 2. ἔστι δέσποτα *Ald. Junt.* 2. ἐστιν ὦ δέσποτ' *Junt.* 1. ἐστιν ὦ *Elb. Dorv.* 6. ἐστιν ὦ *Arund.* (ν̄ *recentius.*) βετιόν (*sic*) ἐστιν *e Rav. citat Invernizius; ergo codex habet* βέλτιόν ἐστιν ὦ.

68, 9. Suid. ἀναθείς. *ubi* ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ κρημνόν τιν' ἀναθείς. *Respicit Eustath.* Ιλ. χ. *p.* 1260, 49=1358, 28.

ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν, καταλιπὼν
ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.
Χρ. ἀλλ' αἶρε ταχέως.
Πλ. μηδαμῶς.
Χρ. οὔκουν ἐρεῖς;
Πλ. ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακόν τι μ' ἐργάσεσθον, οὐδ' ἀφήσετον.
Κα. νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.
Πλ. μέθεσθέ νυν πρῶτ'.

69. κᾆτα λιπὼν] καὶ κᾆτα λ. A. 1. 2.

κ. τιν' αὐτὸν κᾆτα λιπὼν *tres primæ*, *B. C. D. Elb. Arund.* τινα, κᾆτ' αὐτὸν λ. *Brunck. e membr. Et sic plane* 6. *cum glossis*, καὶ εἶτα. καὶ ἀφείς. καταλιπὼν *Porsonus ex em. Bentleii, quam confirmant Rav. et Dorv. Viros doctos frustra offendit duplex participium. Recte confert Hotibius Acharn.* 270-4.

70. ἅ. ἐκεῖθεν ἵν' *Rav.*

71. οὐκοῦν ἐρεῖς; *Ald.* οὔκουν ἐρεῖς; *Brunck. Inv. Porson.*

72. πύθησθε] πύθοισθε 1. μ' εὖ οἶδ' ὅτι ὅστις εἴμ' *Linc.*

73. ἐργάσεσθε] ἐργάσεσθον A. pro v. l. eadem m. et sic marg. sch. ον scripturus erat 1. sed statim mutavit.

ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετε *Ald. Junt.* 2. ἐργάσεσθον κοὐκ ἀφήσετον *Junt.* 1. *B. C. D. Borg. Ar.* 6. ἐργάσασθον κοὐκ ἀρήσετον *Elb.* ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετον *A. Rav.* et *ut videtur Dorv. certe* ἀφήσετον.

74. βούλῃ] βούλει 1. 2.

Chremylo edd. sed ἀφήσετον.. *Porsonus, i. e.* Καρ. *Mero errore, ut equidem puto. Tum* γ' ἐὰν *Ald. J.* 2. γ' ἂν *J.* 1. γ' ἢ βούλει *Borg.*

75. μέτεσθε νῦν μου] μέθεσθε A. ον superscr. rubris lit. et με ex em. [μέθεσθε 2. *teste lib. Ask.*]

ἠνὶ] ἰδοὺ gl. 1. 2.

μέθεσθε νῦν μου πρῶτον. Χρ. ἠνὶ μεθίεμεν *tres primæ*. μέθεσθον *D. Borg. Elb. Arund.* μέθεσθε *A. B. C.* 6. *Par.* 2827. *saltem in scholio.* μου τοπρῶτον *sine* νῦν *A.* νῦν πρῶτον *sine* μου *B.* νύν μου π. *C.* νῦν ἰδοὺ μου π. *Arund.* νῦν ἐμὲ π. 6. ἦν *A.* (ἰδοὺ *ejusdem, et ut sit textûs.*) *Vide collationem Ran.* 1436. ἰδοὺ *gl. in aliis Brunckii.* νυνὶ *pro* ἠνὶ *Arund. sine* ἰδού. ἠνὶ, *et* ἰδοὺ *pro gl.* 6. ἦν, *et* ἰδοὺ *suprasc. Dorv. qui cum edd. vett. in ceteris consentire videtur. Aldi lectionem repetiverunt Brunckius et Invernizius, nisi quod* νυν *encliticum faciunt.*

Χρ. ἣν ἰδοὺ μεθίεμεν.
Πλ. ἀκούετον δή· δεῖ γὰρ, ὡς ἔοικ', ἐμὲ
λέγειν, ἃ κρύπτειν ἦ παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος.
Χρ. ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας, Πλοῦτος ὤν;
Κα. σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
Χρ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες,
καὶ Ζεῦ, τί φής; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ;
Πλ. ναί.
Χρ. ἐκεῖνος αὐτός;
Πλ. αὐτότατος.
Χρ. πόθεν οὖν, φράσον,
αὐχμῶν βαδίζεις;
Πλ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξότουπερ ἐγένετο.

77. ἦ] ἦν A. 1. 2. *Linc.*
ἦ *tres primæ, edd. Br. Inv. Schol. hic et ad Vesp.* 1069. *ubi ista,* τὸ δὲ ἦ — Πλούτῳ, *pertinent ad* δεινὸς ἦ 1086. ἦν *A. B. C. D. Elb. Bodl.*

80. οὕτως *om. Dorv.*

81. *Carioni continuant tres primæ. Chremyli personam præfigit B. quomodo Brunckius, Invernizius, Porsonus. In D. U. Chremyli* ὦ μιαρώτατε — εἶ σύ; 78-82. *probantibus Kustero et Hemsterhusio.*

82. ζεὺς *Linc.*
φής *Ald. hic et alibi. Comparat Kusterus Plautum Trinumm.* IV. 2. 144. SY. eho! quæso, an tu is es? CH. Is enimvero sum. SY. ain tu tandem? is ipsusne es? CH. aio. SY. ipsus es? CH. Ipsus, inquam, Charmides sum. SY. ergo ipsusne es? CH. ipsissimus.

83. ἐκεῖνος αὐτός; αὐτότατος] Suid. αὐτύτατος.

83-4. *Magister v.* αὐτός. *Suidas v.* Πατροκλῆς.

Χρ. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι.
Πλ. ὁ Ζεύς με ταῦτ᾽ ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν·
ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπείλησ᾽ ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὁ δέ μ᾽ ἐποίησεν τυφλὸν,
ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδ᾽ ἕνα.
οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
Χρ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους,
καὶ τοὺς δικαίους.
Πλ. ὁμολογῶ σοι.
Χρ. φέρε τί οὖν,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας, ὥσπερ καὶ προτοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς;
Πλ. φήμ᾽ ἐγώ.
Χρ. ὡς τοὺς δικαίους δ᾽ ἂν βαδίζοις;
Πλ. πάνυ μὲν οὖν.
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑόρακά που χρόνου.

86. τουτὶ] τοδὶ 2.

86-7. κάτ᾽ εἰπὲ μοι *et* εἶτα *suprasc. Dorv. quasi foret* κᾆτα. *Tum* ἀνθρώποισι, *et om.* Πλ.

87. ἔδρασεν] σε om. 2. *i. e.* ἔδραν *legit; quod et notat lib. Ask.*

88. *Magister v.* ἀπειλῶ.

89. ὡς]

καὶ *om. ante* κοσμίους *Elb.*

90. δέ μ᾽ *Ald.*

91. διαγιγνώσκοιμι] διαγινώσκοιμι 1. 2. διαγινώσκοι μοι μι τούτων μηδέναν *Dorv. cujus errores manifestos plerumque tacebo.*

92. Καρ. *præf. in* 6. *ab alio.*

94. ομολογωσι *pro* ὁ. σοι 2. *in lib. Ask.*

97. βαδίζοις] βαδίζεις A. 1. 2.

98. οὐκ ὅπωπ᾽ ἐγὼ vel οὐχ ἑώρων που Dawes. Misc. Crit. p. 202. MS. Barocc. οὐχ ἑώρακά που. Vera lectio videtur esse, abjecta una litera, οὐχ ἑώρακ᾽ ἀπὸ χρόνου.

Χρ. καὶ θαῦμά γ᾽ οὐδέν· οὐδ᾽ ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
Πλ. ἄφετόν με νῦν· ἴστον γὰρ ἤδη τἀπ᾽ ἐμοῦ.
Χρ. μὰ Δί᾽, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεσθά σου.
Πλ. οὐκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι;
Χρ. καὶ σύ γ᾽, ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
καὶ μή μ᾽ ἀπολίπῃς· οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ᾽ ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα,
μὰ τὸν Δί᾽· οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.
Πλ. ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ᾽ ἂν δέ μου
τύχωσ᾽ ἀληθῶς, καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
Χρ. ἔχει μὲν οὕτως· εἰσὶ δ᾽ οὐ πάντες κακοί.
Πλ. μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἀπαξάπαντες.

A long time since. Confer Av. 921. 1517. et lege infra 1084. Ἀπὸ μυρίων ἐτῶν γε, ut legit Kusterus ad Suid. III. p. 128. *for these* 13000 *years past.* ὑπὸ in ἀπὸ recte mutarunt Kingius in Eurip. Hec. 53. Piersonus Androm. 442. Scholiastes ea quæ nihil ad rem pertinent, adfert. Contrario vitio ὑπὸ migravit in ἀπὸ in Machon. [*imo Epicraten*] apud Athen. XIII. 3. p. 570. [C.] ὑπὸ τῆς ἰσχύος. v. Eurip. Bacch. 1127.

ἑώρακά που A. 1. 2. ὄπωπα occurrit in Lysistr. 1159. 1227. Epicrate Athenæi XIV. p. 655. F.

ἑώρακα χ. *tres primæ, A.B.D.E. Arund.* 6. ἑώρακά που χ. *C.* ἑώρακά πω *Rav. Vide Porson. ad Dawes. p.* 369. *ed. Kidd.*

101. ἑξόμεσθα 1. 2. σ habuit A. sed postea erasum est. -σθα *Linc.* ἑξόμεθά *tres primæ.*

103. μου *per errorem Porsonus.* πυθοῦ *Dorv. tum* εὑρήσῃς, *et* 96. φεύγεις, 108. γένονται. *Hoc Junt.* 2.

105. τοὺς τρόπους] τοῖς τρόποις 1. *et* 2. *in lib. Ask.*

106. Citat Suidas v. οὐκ ἔστιν ἄλλος.

107. δέ μου *Ald.*

108. ἀληθῶς] γρ. ἀτεχνῶς A.

111. ἅπαξ ἅπαντες *divisim schol. alter et Suid. in v. ut putat Hem-*

Κα. οἰμώξει μακρά.
Χρ. σὺ δ' ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσ' *ἀγάθ', ἢν παρ' ἐμοὶ μένῃς,
γενήσεταί σοι, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
βλέψαι ποήσας.
Πλ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ,
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι.

sterhusius. Apud utrumque lege, τὸ γὰρ ἅπαξ ἐπὶ ἐπιτάσεως. Χρ. οἰμώξει *Ald. Junt.* 1. Καρ. *Junt.* 2. *edd. Brunck. Inv.* μακρὰν *Rav.*

112, 3. ἡμῖν—γενήσετ'] ἡμῶν—γένοιτ' ἂν Dawes. p. 299, 300.

ὅσα] ὅσσα A. 2.

ὅσ' ἀγαθὰ Ath. p. 27. 254. *i. e. Antiphanes Athenæi* I. *p.* 27. *E. Alexis* VI. *p.* 254. *B. Vide plura loca apud Porsonum Adverss. p.* 225. *quibus addo Demosthenem c. Nicostr. p.* 684. *n.* 5. *ed. Par.*= 1247, 5. *Reisk. Xenophontem Hellen.* VI. 5. 34=*p.* 356, 8. *H.St.*

112-3. ὅσα παρ' ἡμῖν ἢν μένῃς | γενήσετ' ἀγαθὰ *edd. mss. in quibus Ar.* 6. (γενήσεται τἀγαθὰ *Dorv.*)

113. γενήσετ'] -ται 1.

114. Vide Valckenær. ad Eurip. Phœniss. 615.

115. Citat Suidas v. ὀφθαλμία.

ἀπαλλάξει *Elb. Suidas,* Ἀναπηρίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. *unde variam lectionem in Pluto priore,* ἀναπηρίας *pro* ὀφθαλμίας, *expiscatur Brunckius. Sed Pollux* II. 61. Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτῳ, καὶ ἀναπηρίαν. *Pro hoc versu in Pluto secundo positum est* τῆς ξυμφορᾶς ταύτης σε παύσειν ἢ σ' ἔχει, *docente scholiaste.* παύσειν *pro* παύσει *Hemsterhusius,* ἢ σ' ἔχει *pro* ἧς ἔχεις *Valckenær. in adversariis, conferens Ach.* 362. *Vesp.* 9. *Thesm.* 491. *Lysist.* 845. *Adde Eurip. Orest.* 101. *et Soph. Œd. T.* 1477. *Cratinum Pollucis* X. 76. *Aristoph. Ach.* 453. *quæ tria loca eodem morbo olim laborabant. Atque hinc emendandus Euripides Hipp.* 1289. φανερὰν δ' ἔσχες ἄταν. *Flor.* δείλ' *i. e.* ΔΕΙΛΕC. *Vide infra ad* 483. *Lege igitur* φανερὰ δ' εἶλέν σ' ἄτα, *et confer Orest.* 963. *ed. Pors. Heracl.* 941. *ed. Beck. Alibi corruptus est optimus ille codex Flor. ex non intellectis finalium syllabarum compendiis; Phœn.* 379 (371) οἳ δ' *pro* οἷσιν, *teste Burtono;* 1371. (1361) τέρμονι' ὀκάστῃ (*vide Porsoni Opusc. p.* 202.) *Hippol.* 283. πυθὴρ *pro* πυθέσθαι, 932. οὔσης *pro* οὖσ, 1148. τόνον *pro* τόν.

Χρ. τί φής;
Κα. ἅνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
Πλ. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν* μ' εἴ πως τὰ τούτων μῶρ' ἔπη
πύθοιτ', ἂν ἐπιτρίψειε.
Χρ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;
Πλ. οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀῤῥωδῶ πάνυ.
Χρ. ἄληθες; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων·
οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα

117-8. χρ.[ε] τί φής; κ.[α] ἄνθρωπος 1. 2.

Καρ. τί φής; ἄνθρωπος *Ald. J.* 1. Χρ. τί φής; Καρ. ἄνθ. *J.* 2. *A. C. U. edd. Brunck. Inv.* Χρ. τί φής; ἄνθ. *B. D. Dorv.* ἄνθρωπος (*sic*) *Porsonus. Quare articulum addidi, quamvis ipse nil mutandum putem.* ἐστιν οὗτος *Dorv.*

119. οὖν εἰδὼς] οἶδ' ὡς A. εἶδ' ὡς 1. et gl. γινώσκω. οἶδ' ὡς 2. *Nempe omisso* οὖν, *quod deesse in* 2. *diserte notat lib. Ask.*

ἔμ', εἰ] ἔπη A. 2. μωρὰ ἔπη 1.

119-20. ὁ ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ', ἔμ', εἰ | πύθοιτ' ἂν, ἐπιτρίψειε *tres primæ.* εἰδὼς *Brunckii codices, certe A. Ar.* 6. *et constanter scholiastæ.* οἶδ' ὡς *Rav. et pro v. l. D.* ἔμ' εἰ *A. Rav. Dorv.* (*sed in hoc* πει *postea factum.*) ἔμ' εἰ *in textu,* μῶρ[α] ἔπ' εἰ, *ut videtur, in marg. Par.* 2827. ἔπη *B. C. D. et in duobus gl.* λόγους. ἐπεὶ *Elb.* ἔπη εἰ | πύθ. *Arund. a m. pr. et* ἐπιτρίψειε. *Quod ait Kusterus, suprascriptum esse* με, *de alia manu intelligendum est, quæ sane est hic versata, etsi non notavi quomodo.* ἔπη | εἰ π. 6. *et* με *post* ἐπιτ. *additum ab alio, qui et personas sæpe appinxit. Scholiastes Aldinus nos docet, mutatum fuisse locum in Pluto secundo. Utrum ipse habuerit ante oculos* ἐπεὶ *an* ἔμ' εἰ *non liquet; certe non* ἔπη. *Et* ἔμ' εἰ *et* ἔπη *memorat Juntinus, ex cujus verbis* ἐπιτρίψει με *extricat Hemsterhusius, eodem ducere putans Dorvilliani lectionem* ἐπεί.

120. πύθοιτ' ἄν, ἐπιτρίψειε] εἰ πύθοιτο, ἐ. 1. non 2. ἐπιτρίψειέ με A. 1. 2.

νῦν δὲ *vel* δὴ *Dorv. omisso* οὐ *scilicet.*

121. *Citant Suidas et Moschopulus Ecl. Att. in v.* περινοστεῖν. προσπταίνοντα *Junt.* 1. προσπιπταίοντα *Dorv.*

123. *Magister v.* ἀληθές.

124. Post hunc v. deficit 2.

καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου,
ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σὺ κἂν σμικρὸν χρόνον;
Πλ. ἆ, μὴ λέγ', ὦ πόνηρε, ταῦτ'.
Χρ. ἔχ' ἥσυχος·
ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μεῖζον δυνάμενον.
Πλ. ἐμὲ σύ;
Χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
αὐτίκα γὰρ, ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;
Κα. διὰ τἀργύριον· πλεῖστον γάρ ἐστ' αὐτῷ.
Χρ. φέρε,
τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ';
Κα. ὁδί.
Χρ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
Κα. καὶ νὴ Δί' εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.
Χρ. οὐκοῦν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥᾳδίως
παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ' ἄν.

126. ἐάν γ'] γ' om. A. 1.

γ' *om. A. B. C. D. Elb. Dorv.* ἀναβλέψεις *U. quod probare Hemsterhusium mireris.* μικρὸν *Ald. Junt.* 2. *Rav. Borg.* σμικρὸν *Junt.* 1. ἐπὶ σμικρὸν A. ἐαν ἀναβλέψειας σὺ κἂν ἐπὶ σμικρὸν χ. 6.

127. πόνηρε *tres primæ,* πονηρὲ *Brunck. Inv.* ἥσυχως *Dorv. mero lapsu, ut ex accentu liquet.*

129. μείζω] μεῖζον 1.

μεῖζον *Ald. Junt.* 1. *Brunck. Arund.* 6. μείζω *Junt.* 2. *et* 3. *teste Hemsterhusio, Rav.*

131. τ' ἀργύριον—ἔστ'] τὸ—ἔστιν 1. Πλ. *non* Κα. *præf. Linc.*

γὰρ ἔστ' *Ald.*

132. τοῦθ'] τοῦτο 1. et sæpe.

αὐτῷ ἐστι *Linc.*

τὰς οὖν ἔσθ' ὁ π. αὐτῷ *Elb.* (*sic enotatur*) αὐτὸ *Rav.*

135. οὐκοῦν *Ald.* οὔκουν, *et interrogant, Br. Inv.*

136. ὅτι] ὁτιὴ 1.

Πλ. ὅτι τί δή;
Χρ. ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἕν,
μὴ βουλομένου σοῦ.
Πλ. πῶς;
Χρ. ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως
ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδῷς τἀργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
Πλ. τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ;
Χρ. φήμ' ἐγώ·
καὶ νὴ Δί', εἴ τι γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν,
ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.

ὁτιτί δὴ *Ald.* ὁτιὴ τί δὴ *D.* ὁτιὴ δὴ 6.

137. ὅτι γ' οὐδεὶς ἂν 1. ὅτ' *tres primæ, A. C.* ὅτι *B. D. Dorv. Brunck. Inv.*

138. οὐχὶ] οὐ 1. ἄλλο οὐδὲν 1. *Ad Hemsterhusii notam hæc scribit Porsonus;* Photius MS. Λάγανα· πλακουντάρια ὡς καπυρώδη:—*Primæ voci superscripta hæc fere,* τ: ΛΑΛΑΓΝΑ *quæ explicans pergit,* i. e. λαλάγγια, non λαλάγνα. Vide locum Suidæ apud Hemsterhusium p. 386. c. 1. *Illud autem* τ: *valet* τά.

οὐδεὶν *Ald. Junt.* 1. οὐδὲ ἓν *Ar. Dorv. A. C. D. Br. Inv.* οὐδιὲν *(sic) B.* οὐδὲν *Junt.* 2.

139. Χρ. μὴ *Ald. per errorem.*

140. σὺ μὴ] μὴ σὺ A. 1. μὴ σὺ 6.

142. τί] τί σε A. 1. τί σε *Borg.*

144. εἴτι γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν] καλὸν καὶ λαμπρὸν A. ἔνεστι Suid. ms. χάριεν, ubi mox χαριεργᾶ ἀθάνα sine ἀνὴρ ms. *Ed. Med.* εἴ τι γ' ἐστὶ καλὸν καὶ λαμπρὸν ἢ χάριεν ἀνθ. διὰ σὲ γ.

ἐστὶ *Ald. J.* 1. ἔστι *edd. Brunck. Inv. Alterutrum* 6. ἔνεστι *J.* 2. ἔνεστιν *Dorv.* καλὸν καὶ λ. *Borg.* ἐστι *defendit Porsonus Adv. p.* 33. *Similiter fere variatur Plut.* 886. *Nub.* 839. 1178. *Lys.* 1126.

145. ἐν ἀνθρώποισι A. καὶ χ. *Dorv.* ἐν ἀνθ. *Borg.* ἀνθ.

ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.
Κα. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
Χρ. καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ,
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν· ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.
Κα. καὶ τούς γε παῖδας φασὶν αὐτὸ τοῦτο δρᾷν,

sine ἐν *tres primæ, Brunck. Inv.* 6. *qui gl.* ἐν τοῖς. γίνονται *Dorv. Vide* 146. 181. 833. *Thucyd.* V. 75. Κάρνεια γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανον ὄντα. VI. 62. καὶ ἐγένοντο ἐξ αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα, *consentientibus utrobique mss. Cant. Kk.* 5. 19. *et Nn.* 3. 18. *sive Hudsoni Clarendoniano. Sed in priore loco* ἐτύγχανεν *unus Gailii. Indicavit Fischerus ad Weller.* III. *p.* 343. *inepte addens* ἔθνη ἐστράτευον VII. 57. *fin. et alia pueriliter peccans. Vide Auctar. ad Porsoni Opusc. p.* 384. *ubi adde,* ὡς ὁρᾷς *Eurip. Orest.* 300. 1066. *Philemon Pollucis* IX. 66. *vel Bentlei. n.* 281.

146. ἔσθ'] εἰσὶν 1.

γὰρ τῷ π. *Borg.* 6.

147. διὰ σμικρὸν ἀργυρίδιον] μικρὸν Th. Magister v. γοῦν, MS. Arund. Schol. in Ald. et hic [*Bas.* 1547.] Ed. Ald. Eustath. in Hom. Iliad. A p. 26. ed. Rom. [26, 8 = 20, 3.] atque ita omnino legendum. μικρὸς enim primam producit, ut diximus ad Theocrit. VIII. 74. μικρὸν recte citat Jungermannus ad Polluc. IX. 90. ἐγὼ γάρ σοι διὰ μικρὸν 1.

Καρ. *om. Dorv.* μικρὸν *Ald. D. E. Dorv. Rav. et Borg. apud Inv. ad* 126. σμικρὸν *Junt.* 1. *B. C.* 6. *quomodo posuerat Brunckius per errorem, quem postea correxit.* σμικρόν γ' *Junt.* 2. *et* 3. *teste Hemsterhusio, A.*

149. τάς γ'] Ita Ald. male ed. Kuster. τάς χ'. γ' om. A. 1. non Suid. v. ἑταῖραι.

150. πηρῶν] πειρῶν A. 1. Suid. ed. ms. in v. Priscian. XVIII. p. 238. a. ed. Ald. *Omittit Putsch. p.* 1198.

πηρῶν *per errorem Aldus, J.* 2. πειρῶν *J.* 1.

151-2. προσέχει — τρέπει *Dorv.*

152. ὡς τοῦτον] εἰς 1. Suid. ed. ms. [*v.* ἑταῖραι.]

καὶ τὸν 6. ἐς *pro* ὡς *Rav.* εὐθὺς *om. Elb.*

153. ταυτὸ τοῦτο] τοῦτ' αὐτὸ 1. ταυτὸ om. A.

φασὶ ταυτὸ τοῦτο *tres primæ.* αὐτὸ *Rav. pro* ταυτό. *Vocem omittunt Elbing. et* 6. *Contra Dorv.*

οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τἀργυρίου χάριν.
Χρ. οὔ τούς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί.
Κα. τί δαί;
Χρ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθὸν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.
Κα. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως,
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

ταυτὸ tantum in textu, et τοῦτο *supr. quasi gl.* τοῦτ' αὐτὸ *Arund. apud Hemsterh.*

155. πονηροὺς *Dorv.*

156. δαὶ *Ald. Rav. Borg.* δὲ *Elb. Brunckius e duobus mss.*

157. θηρευτικάς]

θηρευτικοὺς *Rav. Borg. et U. apud Hemst.* -κὰς *ut vulgo Dorv.*

158. τἀργύριον *citat Budæus Comm. p.* 1065=926. *ed. prim.*

159. περιπέττουσι] Suid. ed. ms. [*in v.*] Vide Clem. Alex. Pæd. III. 3. p. 261, 8. [*Locus est p.* 69, 11. *ed. prin.* κουρὰς μὲν ἀγεννεῖς καὶ πορνικὰς ἀποκειρόμενοι, χλανίσι δὲ διαφανέσι περιπεπεμμένοι, *ad quam ultimam vocem Porsonus*, Ex comico quodam, ut videtur.]

Citat Eustath. ἰλ. θ̄. *p.* 722, 32. =612, 24. ὀν. δὲ π. *Elb.* τῇ μοχθηρίᾳ *E. unde Brunckius*, ὄνομά τι. *In scholiis*, τὸ προσθέτῳ κοσμεῖσθαι κόσμῳ *spectare videntur ad Thesm. locum, quem ita emendavit Porsonus, ut ab amico didici*; Ὅσ' ἦν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων, Ὅσαις τε περιπέττουσιν αὐτὰς προσθέτοις. Ὅσ' ἦν περίεργ' *Toupius ad Suid. T.* II. *p.* 55. *et Hemsterhusius in notis mss. Bentleii mentem* (*Class. Journal, No.* XXI. *p.* 134.) *non assequor.* Περιπέττειν *illustrant viri docti, e Platone Legg.* X. *p.* 886. *E. HSt.* 604, 34. *Bas. Xenophonte Œconom.* I. 20. *p.* 478, 37. *HSt.* καταφανεῖς γίγνονται ὅτι λῦπαι ἄρα ἦσαν ἡδοναῖς περιπεπεμμέναι (*sic mss.*) *Luciano Anach.* 19. *T.* II. *p.* 899. *Sozomeno H. E.* VI. 26. *init. Theophylacto Simocatta Epist.* LXV. (*quicum conf. Nub.*15.) *Eodem Hist.* II. 9. *p.* 43. *C.*=107. *vel sub Menandri nomine apud Suid. v.* περιπ. *Menander Stobæi* LXXI. *p.* 433 (311.) τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι μάλιστα δεῖ, | ὅταν τι περιπλάττωσι τοῖς χρηστοῖς λόγοις. τι *Salmasius apud Grot. et* περιπέττωσι *conjicit. Similia comparat Valckenærius Diatr. p.* 258. *A. et recte discernit ab istiusmodi locutionibus*, τὰ δεινὰ καλλωπίζειν, *&c. i. e.* τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν. *Ab utrisque distat illud apud Ciceron. de Orat.* III. 39. " Quandoquidem iste circumvestit dictis, sæpit sedulo." *In mss.*

Χρ. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ, καὶ σοφίσματα
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' εὑρημένα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος.
Κα. ἕτερος δὲ χαλκεύει τις· ὁ δὲ τεκταίνεται.
Χρ. ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.
Κα. ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε, νὴ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ.
Χρ. ὁ δὲ γναφεύει γ'.

citat Hemsterhusius Athen. V. *p.* 220. *C. Aspas. ad Arist. Ethic. fol.* 125. *a. quasi* μοχθηρίαν *cum scholiastarum uno interpretaretur* ἀσελγείαν. *Sed rectissime explicat Heraldus contra Salmas. p.* 399. (*Taylor. ad Æschinem p.* 8, 17. *Steph.*) *cui si plura vis adjunge Lennep. ad Phalarin p.* 130.

161. ἐν τοῖς ἀ̅ν̅οις εἰσὶν 1.

160-8. *Chremyli Ald. Junt.* 1. 2. *Rav. In B. Carionis* 163. 165. 167. *Bentleii distributionem* (*in nota ad* 579.) *secuti sunt Brunckius et Porsonus.*

164. χρυσοχοεῖ γε A. 1. χρυσοχοεῖ τὸ χ. *Linc.*

γε *om. Ald. Junt.* 1. *D. habent J.* 2. *Rav. Borg. A. C. Dorv. U. apud Hemsterhusium, Arund.* 6. *Ita B.* ὁ δὲ χρυσίον ἐχρυσοχοεῖ (*i. e.* γε χρυσοχοεῖ, *ut ex accentu liquet*) χρυσόχοεῖ τις *Kusterus e conjectura, et sic citat Bentleius ad* 579. χρυσοχοεῖ τὸ χρυσίον *Bodl. apud Hemst. quod conjecerat Bentleius, et ediderat Caninius in ed. Gryph.* 1548.

166. ὁ δὲ γναφεύει γ'. ὁ δέ γε πλύνει Dawes. Misc. Crit. p. 197. κναφεύει ὃς δὲ πλ. A. κν. ὁ δὲ π. 1. γναφεύει (*i. e.* γν. τις ὁ δὲ π. *ut videtur*) *Linc.*

ὁ δὲ κναφεύει τις. ὁ δὲ π. *tres primæ, Elb. ut videtur, D. Arund.* 6. ὁ δὲ κναφεύει γ' ὁ δὲ π. *B. C. et Rav. Borg.* (*nisi forte hi* ὁ δέ γε π. *habent; nam Invernizii nota cum textu pugnat.*) κναφεύει *Par.* 2827. *ut videtur;* ὁ δὲ κναφεύει γε. ὁ δέ γε π. *Dorv.* ὁ δὲ γναφεύει γ'. ὃς δὲ π. *A.* ὁ δὲ γναφεύει γ'. ὁ δέ γε *Brunckius, jubente Dawesio; et sic in libro suo emendat Tyrwhittus. Hoc idem Bentleio tribuitur in Mus. Crit. Cant. P. V. p.* 127. *per errorem, ut puto. Nil sane nisi* Χρ. *ipsi loco ascribit Bentleius; et in vulgata acquiescit in nota ad* 579. *apud Kusterum. Ita fere constituenda puto Scholia;* Κναφεύει: Οἱ παλαιοὶ 'Αττικοὶ διὰ τοῦ κ̄, οἱ δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ γ̄, παρὰ τὴν γνάψιν:—'Αττικὸν μὲν τὸ διὰ τοῦ κ̄, κοινὸν δὲ τὸ διὰ τοῦ γ̄. κνάφος δέ ἐστι &c. *Prius scholion mera est epitome posterioris. Videtur Grammaticus tria verba distin-*

Κα. ὁ δέ γε πλύνει κῴδια.

Χρ. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ'· ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα.

guere, κνάφος, κναφεύς, γναφεύς. *Et duas quidem annotationes in unam coaluisse acute vidit Dawesius; quod e Suida demonstrare poterat.* (*Ibi* Κναφεύς: παρὰ τὸ κνῶ, *&c. ad superiora*, Κνάφος: ἀκανθῶδες *&c. pertinere, e serie literarum patet.*) *Dupliciter autem erravit, primum dubitans utrum* τοῖς παλαιοῖς *an* τοῖς νεωτέροις *accenseatur Aristophanes, deinde* κ̄ *et* γ̄ *transponens. Horum ordinem vulgatum tuetur Brunckius ex Harpocratione v.* γναφεύς, *unde et alteri suspicioni occurri potest. Nam plenius illic,* οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ ἔλεγον,—οἱ νεώτεροι λέγουσι, *scilicet scriptoris, non Aristophanis, æquales. Deinde quidni apud alterum* νεώτεροι *per alterius* κοινὸν *explicemus? Quod si et apud scholiasten et apud lexicographum delenda est illa clausula, minus jam erit de hac re laborandum, etsi parum constanter nunc* τοῖς ἀρχαίοις, *nunc* τοῖς ὕστερον Ἀττικοῖς *Aristophanem annumerant Grammatici. Equidem totum locum Harpocrationi suppositum esse puto, quamvis a Photio lectum testari videatur Suidas eadem voce, ubi eadem, sed contracte, leguntur. Hunc enim omnia fere, quæ ex Harpocratione derivata habet, Photio debere notum est.* [*Harpocrationis epitome, quam lexico suo intulit Photius, præfixa erat Polluci Palatino; vide Jungermann. ad* I. 1. *Exemplari suo ascripserat Porsonus,* "*Ex Suida interpolatus est Harpocration vv.* ἐπιτροπή. φασκώλιον. προπεπωκότες. πρυτάνεις." *Adde* πόριος. "*In v.* ξύστις *Harpocrationem transcripsit Photius, non Suid.*"] *Ut illuc redeam; quin scholiastes, satis ille antiquus,* κναφεύει *legerit, in dubium vocari non debuit. Ipse Brunckii conjecturam,* ὁ δέ τις κναφεύει γ', *amplector, cum Reisigio p.* 108. *cui debeo Pollucis locum* VII. 37. καὶ κναφεύειν ἔφη Ἀριστοφάνης. *Quod ibi sequitur,* καὶ ἀναγνάψαι, Λύσιππος ὁ κωμικός, *minus formidandum est, cum mox* 41. κ̄ *det ms. Lego,* οὐδ' ἀνακνάψας καὶ θείωσας τὰς ἀλλοτρίας ἐπινοίας. *De se loquitur comicus, quomodo Aristophanes Nub.* 538-550. *Pac.* 750. 761. *Non absimili comparatione utitur Aristophanes Suidæ v.* ἀπλήγιος (*Porson. ad Nub.* 518.) *In Cratino apud Pollucem ibidem,* τῇ μάστιγι κνάψειν εὖ μάλα | καὶ ξυμπατήσειν, κ̄ *poscit metrum. Quare auctoribus Polluce, Mœride et aliis,* κ̄ *Atticis ubique restituendum, et aliam formam librariis relinquendam, existimo. Eccl.* 415. κ̄ *edd. mss. et Suidas bis. Vesp.* 1123. κναφεῖ *schol. ut videtur. Eurip. Troad.* 1261. κατέκναψε *Kiddius ad Dawes. p.* 360. *Ne quid tamen dissimulem, ex Luciani loco T.* I. *p.* 86. κναφεύειν *illius ætate magis quam* γναφεύειν *in usu fuisse conjicias.*

167. ὁ δέ γε πωλεῖ] γε om. A. I.

Κα. ὁ δ' ἁλούς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.
Πλ. οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.
Κα. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;
Χρ. ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
Κα. τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
Χρ. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
Κα. ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
Χρ. ὁ βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;
Κα. Ἀγύῤῥιος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;

168. διὰ σέ γ' οὐ Valckenær. ad Eurip. Hippol. 415. [*et Bentleius in notis mss.*]

παρατίλλεται] Suid. ed. ms.

169. ταυτί] ταῦτα 1. ἐλάνθανον *Linc.*

170. μέγας, *et* 171. ἐκκλησία] ὁ et ἡ gl. 1. ὁ μέγας *et* ἡ'κκλησία *Brunck. in notis.*

170. 2. 4. 6. 8. *Chremyli,* 171. 3. 5. 7. 9. *Carionis, tum* Χρ. ὁ Τ. δὲ π. Καρ. ἐμπ. *tres primæ. Personas ubique invertit Brunck. In B.* 170. 2. *Carionis,* 171. *Chrem. tum versus* 173. *loco motus, et personæ turbatæ. In A. C.* 170-1. 173. 5. 7. 9. *Chremyli,* 172. 4. 6. 8. *Carionis, tum,* Καρ. ὁ Τιμ.—Χρ. ἐμπ. *In Elb.* ὁ. Τιμ. "*adhuc Carionis sunt,* ἐμπ. γ. σ. *Chremyli.*" *Omnia Carionis in Rav. a* μέγας δὲ *usque ad* πύργος, 170-80.

171. διὰ πλοῦτον γίνεται Suid. ms. ἐκκλησίαν.

γίγνεται] sic 1.

172. τί δέ] δαί A. 1. Suid. ed. ms. v. Τί δαί.

σὺ πληροῖς] συμπληρεῖς Suid. ms.

τί δαί; τρ. *mavult Hemst. ad* 906. οὐ σὺ συμπληροῖς *Junt.* 2. οὐ συμπληροῖς *Elb.*

173. *Respicit Harpocration v.* Ξενικὸν ἐν Κ. τὸν δ' *Dorv. Scholiastes,* ὡς ἀεὶ ξενικὸν, *Plutum priorem interpretatur; proximus,* μετὰ τὸν πόλεμον, *posteriorem; ut monet Hemsterhusius.*

175. Βελον. *ut nomen propr. tres primæ.* βελ. *et* παμ. *non* βελ. *et* παμ. *Porsonus; hoc quidem male.*

176. Ἀργύριος] Ἀγύῤῥιος Suidas, [*in v. scil.*] probantibus Biseto, J. Meursio Lect. Att. VI. 4. R. Bentleio in Menandr. p. 133. L. Kustero. ἀγύρριος Suid. ms. πέρδεσθαι. daturus quidem erat ρ, sed statim mutavit. [*i. e.* ἀρ *mutavit in* ἀγ.] Vide Plutarch. II. p. 801. B. [*de*

Χρ. Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει;
Κα. ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;

quo loco vide Porson. ad Acharn. 318.]

'Αργύριος *tres primæ, B. C. D.* 6. *et Kusteri mss. certe Arund.* 'Αγύῤῥιος *A.* (*Par.* 2827. *saltem in schol.*) *edd. Br. Inverniz.*

177. ἕνεκά σου *Ald.* ἕνεκα σοῦ 6.

178. δ' οὐχὶ] sic 1.

οὐχὶ *tres primæ, A. B. C. D. E. Dorv.* 6. *Elb. et tres apud Hermann. Elem. doctr. metr. p.* 134. οὐ *Bentleius, et Kusterus e codice, ut equidem puto; et sic Cantab.* 4. *et Rav. Borg. si Invernizio fides. Facilis permutatio, ut* 170. οὐ διὰ *Cant.* 3. 1116. οὐχὶ ψαιστὸν *Rav. Borg. Immerito scholiasten reprehendit Palmerius Exerc. p.* 786. *quum ille non de uno aliquo fœdere, sed de amicitia stabili loquatur. Deinde hæc valde corrupta. Post* Ἰφικράτους ἡγουμένου *deesse videtur aliquid hujusmodi;* περιεῖδον μέντοι καὶ Χαβρίαν τῶν Αἰγυπτίων στρατηγοῦντα, *et post* φίλοι *delendum* διὸ, *vel* διὸ καὶ *&c. transferenda post* πρὸς ἀλλήλους. *Sed eidem Palmerio assentior conjicienti p.* 738. *Psammetichum hunc frumentarium fuisse Inari filium.* (*Videndum an idem fuerit, qui,* ἀπόγονος ὢν τοῦ Ψαμμητίχου, τοῦ Νεκὼ *scil. Tamon satrapam Ol.* XCV. 1. *trucidavit, teste Diodoro* XIV. 35. *et ad quem refert Dukerus Scholiastæ verba,* χαλεπὸς Αἰγ. τύραννος, *&c. Quomodo fuerit et Inarus ex posteris antiqui Psammetichi, ut suspicatur Larcherus ad Herodot.* III. 12.) *Ceterum de frumento sæpe Athenas a regibus misso, indicat Hemsterhusius in mss. Plutarchum Pericle p.* 172. *E.* (667. *Reisk.*) *Diodor.* I. 67. *Alciphron.* II. 4. *p.* 254. (326. *Wagn.*) *Hesych. v.* Ῥοίκου κριθοπομπία, *Athen.* XIII. *p.* 586. *D. vel* 596. *B. schol. ad Vesp.* 716. *de quo utinam aliquid addidisset. Lego,* τὰ περὶ τὴν Εὔβοιαν δύναται καὶ αὐτὰ συνᾴδειν ταῖς Διδασκαλίαις. πέρυσι γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου (*ut Palmerius*) ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτὴν, ὡς Φιλόχορος. μήποτε δὲ περὶ τῆς ἐξ Αἰγύπτου δωρεᾶς ὁ λόγος, ἥν φησι Φιλόχορος Ψαμμήτιχον πέμψαι τῷ δήμῳ ἐπὶ Λυσιμαχίδου, (*Ol.* LXXXIII. 4.) μυριάδας δ̄. πλὴν τὰ τοῦ ἀριθμοῦ οὐδαμῶς συμφωνεῖ, ἑκάστῳ δοθῆναι πέντε μεδίμνους· τοὺς γὰρ (*fors.* δὲ) λαβόντας γενέσθαι μυρίους τετρακισχιλίους διακοσίους μ̄. *Ubi si ultima referenda sunt ad* σῖτον ὑφίστανται 714. *legendum insuper erit* δοθῆναι πεντήκοντα μεδίμνους, *ut hoc dicat scholiastes; Pollicentur se aureum illud sæculum reducturos, quo Euboicum agrum Pericles, frumentum Psammetichus plebi largiebatur. Quomodo sane accipiendus videtur locus, donec constiterit de ista expeditione, archonte Isarcho. Sed ut ad institutum revertar, Pluti secundi videtur esse hic versus. De*

Χρ. ἐρᾷ δὲ Λαῒς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;
Κα. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος,
Χρ. ἐμπέσοι γέ σοι.
τὰ δὲ πράγματ᾽ οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ᾽ ὅτι.
Κα. κρατοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε,

belli Ægyptii ortu videndus Wesselingius ad Diodor. XV. 9. *et* 29. *Frustra conjicit Palmerius hic tangi Chabriam, qui nondum istis rebus intererat. Confer Dodwell. Annal. Xenoph.* XXIII.

179. Λαῒς] Ναῒς Athen. XIII. 7. p. 592. probante C. Girardo, Harpocrat. in v. Palmer. Kuster.

οὐ] οὐχὶ A. 1. οὐ Suid. ed. ναῒς. om. ms. *Ed. Med.* ουχὶ, *ed. Kust.* οὐ.

δὲ ὁ λαῒς *Junt.* 2. οὐχὶ *Elb. Dorv.* 6. *duo apud Herman.* τοῦ φιλ. 6. *Scholiastes videtur priorem Plutum respicere in his,* ἔστι δὲ ἕως Διοκλέους *&c. ut monet Hemsterhusius. Sed nescio an hoc dicit; Neutri Pluto convenit Laidis mentio, ut quæ puella esset, quum prima vice ageretur drama; mortua, quum secunda. Deinde collato Kustero lege,* Φιλωνίδην δὲ οὐ τὸν ὑποκριτήν φησι, τὸν τοῖς A. ἐπιγεγραμμένον δράμασιν. *Ad verba* Ευρυλόχου τινος *notat Hemsterhusius in mss.* "*Is Eurylochus, ut videtur, qui Socratem invitavit; Diog. Laert.* II. 25. *Liban. T.* I. *p.* 682. *C.*"= III. *p.* 59, 1. *Reisk. Hippolochum a Plutarcho T.* II. *p.* 767. *F. vocari monet Bentleius.*

180. Χρ. *ante* ὁ Τιμόθεον *om.* A. 1. *et pro* Κα. *ponunt ante* ἐμπέσοι. *Iidem, ut videtur, ante* 181. Κα. *et ante* 184. Χρ. *habent.*

Versui præf. Χρ. *in E. et* Καρ. *ante* ὁ T. *Contra* ὁ T. *Carioni continuat Dorv. et* ἐμπ. γέ σοι *dat Chremylo. Citant Eustath.* ὀδ. ω. *p.* 1969, 54 = 847, 6. *Suidas v.* Τιμόθεος ὅ. κ.

181-3. *Chremyli,* 184-5. *Carionis in tribus primis, D.* 181-5. *Chremyli A. B.* (*sed in B. personæ in vicinis sunt perturbatæ*). 181-3. *Car.* 184-5. *Chr. in C. Elb. Dorv. Hemsterhusium sequuntur Brunckius, Invernizius et Porsonus.* 181. πράττοντα *citatur ex Elb. i. e.* πράττονται.

182. *Magister vv.* αὐτὸς *et* μονώτατος. *Helladius Photii p.* 1589.

183. καλῶν *pro* κακῶν *Borg.* οἶσθ᾽ *Arund.*

184. γὰρ νῦν *Dorv.* γὰρ *pro* γοῦν *citat H. Stephan. Thes. T.* I. *p.* 1082. *B.* πολέμοις *Ald. J.* 2. πο-

ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνος.
Πλ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποεῖν;
Χρ. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα.
ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε·
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή·
ἔρωτος.
Κα. ἄρτων.
Χρ. μουσικῆς.
Κα. τραγημάτων.
Χρ. τιμῆς.
Κα. πλακούντων.
Χρ. ἀνδραγαθίας.
Κα. ἰσχάδων.
Χρ. φιλοτιμίας.
Κα. μάζης.
Χρ. στρατηγίας.
Κα. φακῆς.
Χρ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.

λεμίοις *Junt.* 1. *Magister v.* γοῦν, *Dorv. lib. L.* 6.

185. ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνος] ἐπικαθίζηται A. Suid. ms. in v. cetera ut hic, nisi quod αὐτός. *Ed. Med.* οὗτος ἐπικαθέζηται. ἐπικαθέζηται *Ald. J.* 1. *Brunck.* 6. ἐπικαθίζηται *Junt.* 2. *et* 3. *apud Hemsterhusium, Dorv.* (*vel* -θήζ.) -ίζηται μόνον *Invern. hoc diserte e Rav.*

186. τυσαῦτ' ἂν C.

187. πολλῶν *Dorv. sed mut. in* πολλῶι. *Versum citat Suidas in* μὰ δία.

188. γέγον'] γέγονεν A. 1. μεστός σου *Ald. Brunck. Inv.*

189. ἐστὶ πάντων] πάντων ἐστὶ A. 1. ἔστι πάντων *Ald. J.* 2. πάντων ἐστὶ *J.* 1. *Dorv.* ἁπάντων ἐστὶ 6.

193. οὐδεὶς *om.* 6.

ἀλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα·
κἂν ταῦθ' ἀνύσηται, * τετταράκοντα βούλεται,
ἤ φησιν οὐκ εἶναι βιωτὸν τὸν βίον.
Πλ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
πλὴν ἓν μόνον δέδοικα.
Χρ. φράζε τοῦ πέρι.
Πλ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατὲ
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
Χρ. νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
δειλότατον ἔσθ' ὁ Πλοῦτος.
Πλ. ἥκιστ', ἀλλά με
τοιχωρύχος τις διέβαλ'· εἰσδὺς γάρ ποτε,

194. Simplic. in Epictet. LXI. p. 298. Casaubon. ad Pers. in fine. [*ad* VI. 78.]

τρία καὶ δέκα *Brunck. Inv.*

195. πολλῷ *Elb.* ἐξκαίδεκα *schol. nescio an pro v. l. Vide ad Nub.* 772. *Blomfield. ad Prom.* 878.

196. κἢν] sic 1. ἀνύσηται Dawes. Miscell. Crit. p. 206. probante Toupio Addend. in Theocrit. XVIII. 17.

κἢν *tres primæ, Dorv.* 6. κἂν *Brunck. Inv.* ἀνύσῃ *edd. mss. in quibus Rav. Ar.* 6. *Dorv.* ἀνύσηται *Brunckius et Porsonus jubente Dawesio. Spiritum mutavi.*

197. οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ] sic 1. ἤ φησιν *Ald.* εἶναι βιωτὸν αὐτῷ *tres primæ, Elb. Arund.* 6. (αὐτῷ *hi duo*) εἶναι *om. post Kusterum Brunckius et Invernizius, de mss. tacentes. Ita certe Dorv. Sed Porsoni judicium delentis* αὐτῷ *Opusc. p.* 31. *confirmat Cant.* 1. *Utra vox sit omittenda non decernit Bentleius.* αὐτῷ *Brunck. Inv.* αὐτοῦ *Dorv.*

198. φαίνεσθον] φαίνε (superscr. ε, ον, θ) 1.

203. δειλότατον] δειλότατος (superscr. ον) A. -ος 1.

δειλότατον *tres primæ, Brunck.* 6. δειλότατος *E. Rav. Borg. Par.* 2827. *Ridetur Euripides Phæn.* 606. δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος, καὶ φιλόψυχον κακόν.

204. διέβαλλ'] διέβαλ' Kuster. ex

οὐκ εἶχεν, εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲν λαβεῖν,
εὑρὼν ἁπαξάπαντα κατακεκλεισμένα·
εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.
Χρ. μὴ νῦν μελέτω σοι μηδέν· ὡς, ἐὰν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.
Πλ. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι, θνητὸς ὤν;
Χρ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ', ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς, Πυθικὴν σείσας δάφνην.
Πλ. κἀκεῖνος οὖν ξύνοιδε ταῦτα;
Χρ. φήμ' ἐγώ.
Πλ. ὁρᾶτε.
Χρ. μὴ φρόντιζε μηδὲν, ὦ 'γαθέ.
ἐγὼ γὰρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κεἰ δεῖ μ' ἀποθανεῖν,

MS. Arund. ut propter metrum edere debebat. διέβαλεν A. 1.

διέβαλλ' *tres primæ*. διέβαλεν *tres Brunckii, ed. Brunck. Inverniz.* διέβαλ' *Dorv. cum gl.* ἐσυκοφάντησεν, *Arund. et alius apud Herman. Doctr. Metr. p.* 133. γὰρ ποτε (*sic*) *Porsonus.*

205. εἰς] ἐς 1.

εἰς *Ald. Inv.* ἐς *Brunck.*

206. εὑρὼν γὰρ *Dorv. quod non displicet Hemsterhusio, modo distinguatur post* λαβεῖν. *Ita forsan legebat, certe distinguebat scholiastes, eodem monente. Si quid mutandum esset, mallem* δ' *quam* γάρ.

207. ὠνόμασέ] -σέν 1.

210. τοῦ Λυγκέως] τοῦ om. A. τοῦ gl. 1. τοῦ *om. Elb.*

211. τοῦτο *edd. et mss. quantum sciam.* ταῦτα *Porsonus.*

214. ἐκεῖνος 6. *sine* καί. ξυνοῖδε *Porsonus.* ξύνοιδε *Ald. Brunck.* σύνοιδε *Inv.*

215. φροντίζετε *Par.* 2827. *et gl.* μηδενὸς ἔχετε φροντίδα.

216. κἂν δεῖ, κεἰ A. κεἰ δοῖ μ' 1. κᾂν δῇ (*sic*) *ed. Wech. ubi in lib. Ask. notatur* δεῖ *e Linc.*

κᾂν δεῖ *edd. tres primæ, Rav. A. B. C. D. Ar.* 6. κεἰ δεῖ *Dorv. et U. apud Hemst. et sic Brunckius, cujus nota legi meretur. Expende Menandrum Plutarchi I. p.* 674. *A.* (270. *Cleric.*) *Nuper autem exortus est, qui* δεῖ *subjunctivum*

αὐτὸς διαπράξω ταῦτα.
Κα. κἂν βούλῃ γ᾽ ἐγώ.
Χρ. πολλοὶ δ᾽ ἔσονται χ᾽ἅτεροι νῷν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα.
Πλ. παπαὶ, πονηρούς γ᾽ εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.
Χρ. οὐκ, ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξαρχῆς πάλιν.
ἀλλ᾽ ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών.
Κα. τί δρῶ, λέγε.
Χρ. τοὺς ξυγγεωργοὺς κάλεσον· εὑρήσεις δ᾽ ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους·
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν

esse serio probatum iret e nescio cujus, forsan Phavorini, ineptiis in Aldi Hortis Adonidis fol. 187. *b. Ceterum quæ e Kusteri notis mss. protulit Hemsterhusius, addend. ad* 164. *et alibi, de "ed.* 8." *intelligenda suspicor non de editione veteri, sed de illa minori, quam meditatus est Kusterus, forsan assumto Berglero. Vide Burmanni Præf. pp.* 2-3. *Nempe ista, "ed.* 8." *verto, "Ita reponendendum est in textu editionis in* 8."

217. κᾂν βούλῃ] βούλει A. 1. κᾂν βούλει *Rav.* βούλῃ μ᾽ *Dorv.*

218. χάρτεροι *Rav.* πολλοί γ᾽ *Dorv.*

220. πονηρούς γ᾽] πόνηρος ἐστὶ προπαροξύτονον παρὰ ἀ. Suid. ms. v. παπαί· πονήρους γ᾽ *Ald. Junt.* 2. παπαί πονήρούς γ᾽ (*sic*) *J.* 1. πονηρούς γ᾽ *edd. Br. Inv.* πόνηρον *Dorv.* πάπαι, πονηρούς γ᾽ *Porsonus. Interrogant Ald. J.* 2. *non J.* 1. *Porson.* γ᾽ *om. schol. Euripides Cyclop.* 638. ἄνδρες πονηροὶ, κοὐδὲν οἵδε σύμμαχοι.

221. οὔκ. ἤν *Ald.* οὐκ, ἢν *Porson.* ἐξ ἀ. *Ald. Br. Inv.*

222. δραμών]

δραμὼν *Ald. Junt.* 1. *A. B. C. D. edd. Br. Inv.* δραμῶν (*sic*) *Dorv.* μολὼν *Junt.* 1525. *et* 1540. *teste Hemsterhusio. Gl. in Paris.* 2827. ἄπιθι πρὸς τὸν θεράποντα φησίν. *Unde conjicit Schæferus* ἄπιθι *pro* ἀλλ᾽ ἴθι *legisse glossatorem. Sed disting. post* ἄπιθι. τί δρῶ λ. *Ald. sine dist.*

223. ξυγγεωργοὺς *Ald. Junt.* 1. ξυγγεώργους *J.* 2. *edd. Br. Inv.*

224. τοῖσιν *Ald. J.* 1. *Brunck.* τοῖς *J.* 2. *et* 3. *apud Hemst. Inv. diserte, Dorv.*

225. ἶσον] ἴσον A. 1. ἴσως *Linc.*

ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.
Κα. καὶ δὴ βαδίζω· τοῦτο δὲ τὸ κρεάδιον
τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
Χρ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ' ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ', ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη 'στὶν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως.
Πλ. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν, νὴ τοὺς θεοὺς,
εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ·
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.

ἶσον *tres primæ*, ἴσον *A. D. edd. Br. Inv.* ἕκαστον *Porsonus per errorem.*

227. τουτὶ δὲ] δὴ A. 1.

τοῦτο δὲ *Ald. Junt.* 2. τουτὶ δὲ *Junt.* 1. τοῦτο δὴ *Rav.* τουτὶ δὴ *Paris.* 2827. τουτὶ *etiam Elb.* 6. "γρ. λεβήτιον" *Victorius, e schol. ut puto, cujus hæc verba sunt;* ὅπερ [κρεάδιον *sc.*] ἧκον ἄγοντες λειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας. ἔνιοι δὲ τὸ λεβήτιον. *quod ita capiunt Bentleius et Brunckius; "alii legunt,* τὸ λεβήτιον." *Sed melius ut puto Hemsterhusius, "alii* κρεάδιον *explicant per* λεβήτιον." *Gl. in Dorv. et in Brunckii mss.* χύτραν. *Schol. in Par.* 2827. κρεάδιον τὴν χύτραν λέγει ἐν ᾗ τὰ κρέα ἕδονται, *&c. Dicit quidem Invernizius, scholiasten in cod. Ravennate lectionem* λεβήτιον *diserte damnare. Ceterum ineptit Brunckius,* κρεάδιον *antepenultimam corripere statuens. Scribendum autem cum Elmsleio* κρεᾴδιον. *Fragm. Incert.* LIV. (*Pollucis* VII. 26.) *saltem debebat Brunckius,* τὴν χύτραν | ἐν ᾗ τὰ κρεᾴδι' ἧψες ἐζωμευμένα. *In Alexide Athenæi* III. *p.* 107. *C. malim,* κρεᾴδι' ἄττα, ποδάρια, ῥύγχη τινα.

228. εἰσενεγκέτω *Dorv. a m. pr.*

229. ἀλλ' *om. Dorv.* ἀνύσας *Ald. Pors.*

231. εἴσω *tres primæ, Rav. Borg.* ἔσω *Brunck. Mox* 235. ἐς *Ald. Junt.* 1. *Brunck.* εἰς *Junt.* 2. *Inv. Dorv.*

232. σε τήμερον] σε om. Suid. ed. Med. v. δικαίως.

αὕτη *Ald. Dorv. Bodl. apud Hemst.* αὐτὴ *Portus et Kusterus.* σήμερον *A.*

235. ἐς οἰκίαν] εἰς 1.

236. *Citat Priscianus* XVIII. *fol.* 226. *b.* 16. *et* 229. *b.* 15. *ed.*

ἢν μὲν γὰρ ὡς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
ἔξαρνός ἐστι μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
ἢν δ' ὡς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.

Ald. Bis omittit Putschius, pp. 1168, 1175. *Equidem suspicor, omnia loca e Pluto et Nubibus, quæ non habet Putschius, in Aldi codices irrepsisse e mala sedulitate alicujus, forsan lacunas explere studentis. Plut.* 70. *citat Aldus, f.* 240. *b.* 5. *non Putsch. Vide ad* 15. 150. 398. 411. 586. 861, 897. *Fol.* 226. *a.* 2. *Nub.* 722-3. | 229. *a.* 35. *Nub.* 922. | 229. *b.* 10. *Nub.* 722. 125. | 231. *a.* 6. *Nub.* 451-2. | 235. *b.* 13. *Nub.* 971. | 235. *b.* 18. *Nub.* 50-1. | 236. *a.* 15. *Nub.* 245-7. | 237. *a.* 2. *Nub.* 809. | 240. *b. fin. Nub.* 795. | 241. *a.* 10. *Nub.* 75. | 243. *a.* 3. *Nub.* 560.

237. εἰς φειδωλὸν]

ἂν *Dorv. a m. pr.* εἰς *Ald. Junt.* 1. *Inv. Kusteri mss. mei* 1. 2. 3. 4. 6. (*mutilus est* 5.) ἐς *Brunck.* ὡς *Junt.* 2. *et* 3. *apud Hemsterhusium, quod Bentleio jubente recepit Porsonus, pro vulgata stante Hemsterhusio.* φειδωλόν τιν' *Junt.* 1.

238. κατώρυξέν με A. τῆς ante γῆς om. A. 1.

τῆς *om. Elb.* 6. *Herodotus* VIII. 53. ἐρρίπτεον ἑωϋτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω. *Vide Acharn.* 97.

239. κἄν] καὶ ἐὰν 1.

φίλος ἄνθρωπος *Dorv. Mox* 253. φαγόντες θύμον.

240. μικρὸν]

Ita, vel σμικρὸν, *edd. mss. in quibus Rav.* τι λαβεῖν *membr. unde infeliciter tentavit locum Brunckius, sed eum facti pænituit.*

242. εἰς παραπλῆγ'] ὡς A. δὲ εἰς 1. εἰς Suid. ms. παραπλήξ.

εἰς *Ald. Junt.* 1. ὡς *Junt.* 2. *et* 3. *apud Hemsterhusium, Dorv.* 6. *Elb. Kusterus ex Ar. U. Brunckius et Invernizius, tacite uterque; Suidæ ed. Med. v.* παραπλήξ. *Huc respicit Eustathius* ὀδ. ε̄. *p.* 1540, 59. ῡ. *p.* 1886, 47. *ed. Rom.*

244. ἐξέπεσον] ἔπεσον Suidas ἀκαρῆ.

ἐξέπεσον *servat Etymol. Mag. p.* 45, 26. *ubi MS. Dorv.* θυράζων *et* χρόνον, *si Porsonum capio. Alciphron* III. 56. *fin. citante Hemsterhusio in mss.* ἀνάγκη σε γυμνὸν

Χρ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πως εἴμ' ἀεί·
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ.
Πλ. πείθομαι.
Χρ. τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι;
Κα. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταὶ,
ἴτ', ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ
μέλλειν,

τῆς οἰκίας θύραζε ἐν ἀκαρεῖ χρόνου ἐκβληθέντα ἐκπεσεῖν.

245. ἐπέτυχες] ἔτυχες 1. ἔτυχες 6.

246. τοῦ τρόπου πῶς] πῶς om. 1. τοῦ om. *Elb.* πως om. *Dorv.* *Versum citat Magister v.* ποῦ.

247, 8. Suid. ἀναλίσκειν.

248. πάλιν τ' ἀναλῶν ἡνίκ' ἂν] τ' et ἂν om. 1.

252. λέγοι] λέγῃ A. λέγει 1. *Linc.* λέγῃ, et om. οὐχὶ, *schol. Junt. post Argum. Post hunc versum et alibi, (vide Collationem)* χοροῦ *Cant.* 2. *id est,* ἐκλέλοιπε τὰ τοῦ Χοροῦ. *Vide Bentleium ad* 963. *Hemsterhusium p.* 205. *Vita Aristophanis p.* xiv. *ed. Kust.* πάλιν δὲ ἐκλελοιπότος καὶ τοῦ χορηγεῖν, τὸν Πλοῦτον γράψας, εἰς τὸ διαναπαύεσθαι τὰ σκηνικὰ πρόσωπα, καὶ μετεσκευάσθαι, ἐπιγράφει χοροῦ, (*ita recte Aldus*) φθέγγομενος ἐν ἐκείνοις ἃ καὶ ὁρῶμεν τοὺς νέους ἐπιγράφοντας οὕτω ζήλῳ Ἀριστοφάνους.

253. *Citat Suidas v.* θύμος. *Hemsterhusius in mss. citat infra* 283. *Hesych. v.* γήφαγοι, *Antiph. Athen. p.* 308. *F.* [*imo ut videtur,* III. *p.* 108. *F.*]

254. *Citat Magister v.* δημότης.

255. οὐχὶ μέλλειν] οὐ μέλει 1. ὁ *om. Elb.*

255-6. *usque ad* ἀκμῆς *citat Suid. v.* ἐγκονεῖτε.

ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ* παρόντ' ἀμύνειν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.

οὐκοῦν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη.
σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι,
ὅτου χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς.

256. παρόντας] παραύτ' Bentlei. παρόντ' Dawes. Misc. Crit. p. 190. Bos Animadv. p. 5. παρόντας ὑμᾶς ἀμύνειν 1.

ἐστὶν *Dorv. qui versum habet in margine.* παρόντας *edd. mss. in his Arund.* 6. *Recte* παρόντ' *edd. Hemsterhusii, Brunckii, Invernizii, quomodo in notis mss. emendant Bentleius et apud Hemsterhusium Kusterus. Postea longe deterius* πάραυτ' *Bentleius in editis notis. Eccles.* 301, 2. ἐλθόντας ἔδει λαβεῖν *male pro* ἐλθόντ' *e mss. Brunckius. Omnino dici vix potest, quam sæpe pluralem singulari substituerint librarii, præsertim in locis qui aliquid* γνωμικὸν *præ se ferrent, ut infra* 531. *Æschyl. Prom.* 273. *ed. Blomfield. Euripid. Iph. T.* 1013. *apud Porson. Præf. Hec. p.* 38. *Æschylus Suppl.* 212. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονούσας ἐννέπεις. *Possis* φρονοῦσαν, *sed recte Ald. Rob.* φρονοῦντας, *quod id ipsum significat. Adde Porson. ad Med.* 1022. *ad Nub.* 977. *ubi paulo ante* 971. *nihilo deterius vulgato est Ravennatis* ἀνιστάμενον, *non obstante plurali* 969, 970. [*confer* 985. *Ran.* 1107. *Vesp.* 552. *Pac.* 639. (*Av.* 566). *Eccl.* 668. *Thesm.* 797. 805. *Lys.* 1121.] *In Alexide Athenæi* I. *p.* 21. *E. Suidæ v.* ἀναλαμβάνειν, *malim,* οὗ μήτε πράττοιτ' ἂν τέλος Μηδεὶς ἂν ἡμᾶς, μήτε τιμὴν δόντα δεῖ Ἑτέρῳ λαβεῖν.

257. ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ *scenæ præf. Porsonus.*

ὁρμωμένους ἡμᾶς] ἡμᾶς ὁρμωμένους 1.

258. γέροντας ἄνδρας] ἄνδρας om. A. non 1.

260. χάριν γ'] Ita Ald. male ed. Kuster. χάριν χ' ὁ—

γ' om. A. 1.

χάριν γ' *et* κέκληκεν ἡμᾶς *edd. et mss. plerique, in quibus Dorv. proculdubio.* μ' *et* δεῦρο *Ravennas,*

Κα. οὐκοῦν πάλαι δήπου λέγω, σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γὰρ φησὶν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
Χο. ἔστιν δὲ δὴ τί, καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν;
Κα. ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὦ πόνηροι,
ῥυπῶντα, κυφὸν, ἄθλιον, ῥυσὸν, μαδῶντα, νωδόν·
οἶμαί γε, νὴ τὸν οὐρανὸν, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.
Χο. ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν· πῶς φής; πάλιν φράσον μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.
Κα. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.

γ' et δεῦρο *Porsonus, per errorem, ut puto.* χάριν ὁ—ἡμᾶς *Ar.* 6.

262. γάρ φησιν *Ald.* ἡμᾶς *Elb.*

263. *Citat Suidas v.* ψυχροῦ.

266. κωφὸν 5. ῥυσὸν *Ald. J.* 1. ῥυσσὸν *J.* 2. *Dorv. Elb.* μυδῶντα *schol. in J.* 2. *pro v. l.*

267. οἶμαι δὴ A.

οἶμαι δὲ *tres primæ, Br. Inv.* γε *Porsonus.*

268. πάλιν φράσον μοι] Male omittunt πάλιν pleræque editiones. sed dant MS. Arund. apud Kuster. et Suidas v. σωρὸν, ed. Junt. πάλιν inter lin. [*post* φὴς] rubr. A. sed om. 1. *Vide ad Hec.* 1161. *p.* 71. πάλιν *omittunt Aldus, A. B. C. Habent Junt.* 1. 2. *Dorv. Elb.* 5. 6. *edd. Br. Inv.* φρ. μοι πάλιν *D. Julianus Epist.* XII. *p.* 381. *A.* ἐγὼ δὲ προσθείην ἐκ τῆς κωμῳδίας, ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν.

269. ἥκειν σωρὸν *Elb.* ἔχ. χρ. 6.

270. ἔγ. ἔχ. κ. *sine* σωρὸν 5. κ. ἔχοντά γε σ. 6. *Comparat Brunckius Plautum Merc.* III, 4. 53. Ch. Qua forma esse aiebant? Eu. Ego dicam tibi. Canum, varum, ventriosum, bucculentum, breviculum, Subnigris oculis, oblongis malis, pansam aliquantulum. Ch. Non

Χο. μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
Κα. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα
ἡγεῖσθέ μ' εἶναι, κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;
Χο. ὡς σεμνὸς οὑπίτριπτος· αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
ἰοὺ, ἰοὺ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
Κα. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὼν τὸ γράμμα σου δικάζειν,

hominem mihi sed thesaurum nescio quem memoras mali.

271. Suid. ἀζήμιος.

273. φύσει om. A.

γὰρ *om.* 6. εἰς *tres primæ, Inverniz.* ἐς *Brunck.*

274. νομίζεσθ' *Elb.*

275-6. *Suid. v.* χοίνικες.

277. λαχὼν 2 MSS. prim. ed. Scholiast. ad ed. hanc et Flor. probante Dawesio Misc. Crit. p. 124. Alias, λαχόν.

λαχὸν *tres primæ et mss. plerique, Arund.* 5. 6. λαχόντος *C. in textu, D. pro glossa.* λαχὸν *edd. Brunck. Inv. sed in notis* λάχὼν *præfert Brunckius.* λαχὼν *Bodl. apud Kusterum, Dorv. De scholiis ita magnus Valckenærius in Adversariis;* "*Ista de X tribunalibus, quibus singulis litera erat inscripta, nullo teste confirmata*" (*postea addidit,* "*imo Aristotele partim*") "*atque aliunde etiam ignota, mihi videntur pleraque recentiorum commenta. Insunt etiam plura deterioris ævi non obscura vestigia, p.* 81, 82, 83." (*ed. Hemst.*) "*Vetera sunt quæ leguntur ex Aristotele ad v.* 278." *Mihi videntur sat bonæ notæ* Ἐν ταῖς Ἀθήναις πολλὰ ἦν δικαστήρια, *&c. modo deleantur* ἕως τοῦ κ̄. δέκα γὰρ ἦν τὰ δικαστήρια ἐν Ἀθήναις. *Ista vero,* Ἔρχεται ἕκαστος εἰς τὸ πινάκιον ἔχων, *meræ sunt ineptiæ. Hoc volunt; Conveniebant tribules, et in tot classes dividebantur, quot erant fora constituenda; deinde discedebant sortitum classes, apud suum quæque forum. Si Græculi verba emendatione digna sunt, malim* ἐκλήρουν τὰ γράμματα· καὶ τὰ λαχόντα — ἐγράφοντο δὲ οὕτως. εἰ ἦν πέντε δικαστήρια, ἐκληροῦντο πέντε γράμματα (γράμματα *Hemsterh. not. mss.*) — ὡς ἂν ἔτυχεν:— Οἱ δικάζοντες *&c. quanquam ne sic quidem omnia sana præstiterim. Vellem equidem totam quæstionem explicasset Hemsterhusius. Errat autem vir summus, dum* δικαστήριον *inter-*

σὺ δ' οὐ βαδίζεις· ὁ δὲ Χάρων τὸ σύμβολον δίδωσι.

Χο. διαῤῥαγείης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος·
ὅστις φενακίζεις· φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν,
ὅτου χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο,
οἳ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προθύμως
δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.

Κα. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι· τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὦ 'νδρες, ἥκει
ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποήσει.

polat cum Kustero, et χρῶμα *in Aristotelis verbis, manifesto mutilis, sollicitat.*

278. σοι ante δίδωσιν inserit A. ante τὸ Suid. ms. χάρων.

Neque valde elegans est σὺ δ', *et forsan natum e* 259. σύ γ' *conjicit Brunckius. Ipse cogitaram de* εἶτ', *de qua voce vide Porsonum Adv. p.* 275. *In Euripide Stobæi* LXXI. *p.* 433, 5. *Gesn.* (*fr. inc.* LIV.) *malim,* ἥτις πονηρὰ τἄργ' ἔχουσ', εἶτ' εὖ λέγεις. *Sed nunc in Pluto vulgatam non moveo, ob Eurip. Hippol.* 145. ξύμβολον *tres primæ, Brunck. Inv.* οὐ βαδίζεις *ex Eubulo Athen.* XIV. *p.* 622. *E. citat in mss. Hemsterhusius, judicum esse proprium* τὸ βαδίζειν *docens ex Demosth. c. Bœot.* I. *p.* 1002. *E. ed. Fft.*=997, 13. *Reisk.*

279. Χο. *om. tres primæ.* ὡς δὲ μόθων καὶ φύσ' εἶ (*sic*) *Rav.* κόβαρος *Elb.*

280. ὅστις ἡμᾶς φενακίζεις 1. ἧμιν *Ald.* ἡμῖν *Junt.* 1. 2.

281. μ' om. A. 1. κέκληκεν ἡμᾶς A.

μ' ὁ *et* κ. δεῦρο *tres primæ, Brunck. Inv. tacite, Ar.* γ' *Porsonus.* χάριν ὁ—δεῦρο 5. *et gl.* ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἐνταῦθα. χάριν ἡμᾶς ὁ—δεῦρο 6.

283. θυμῶν *Porsonus per errorem;* θύμον *recte servans* 253.

284. μὲν *Brunck. per errorem pro* γὰρ, *quod habent edd. mss. in quibus Rav.*

285. ἡμᾶς] ὑμᾶς A. 1.

ἡμᾶς *tres primæ. Rav. Dorv. a m. pr.* ὑμᾶς *A. B. C. D.* ὃν ὑμᾶς (*sic*) *Elb.*

Χο. ὄντως γὰρ ἐστὶ πλουσίους ἡμῖν ἅπασιν εἶναι;
Κα. νὴ τοὺς θεοὺς, Μίδας μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε.
Χο. ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι

286. ἡμιν] ἡμῖν A. 1. γάρ ἐστι πλουσίοις ἅπασιν ἥμιν (vel ἥμιν) *tres primæ.* ἐστι *om. Elb.* πλουσίοις *mss. plerique, Arund.* 6. *edd. Br. Inv.* πλουσίους *E. et Porsonus.* ἅπασιν ἡμῖν *A. B. C. D. Dorv. Arund.* 6. *ed. Inv. unde Brunckius* ἡμῖν ἅπασιν. ἡμὶν ἅ. ους *unus Cantab.* πλουσίοις ἅ. ἡμῖν — μίδας 5. *Istud* ους *rubr. et quasi gl. sed potius est var. lect. quum in glossis integra verba plerumque adhibeat codex. In* 4. πλουσίοις *in litura ab alia manu; sed ita ut* πλουσίους *primo fuisse constet. Recte se habet accusativus. Lysias vel alius Funeb. p.* 86. *Reisk.* ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων προσήκειν, ἀγαθοὺς δ' εἶναι μετ' ὀλίγων. *p.* 129. εἰ μὲν γὰρ οἷόν τ' ἦν τοῖς — διαφυγοῦσιν ἀθανάτους εἶναι, *quæ loca male sollicitat Marklandus. Adde Eurip. citatum ad v.* 5. *Diversi generis sunt* ἀποροῦντα 531. προβαλόντα 799. μεμνημένους *Eccl.* 1147. *de quibus vide Marklandum ibidem p.* 620. *Hermannum ad Viger.* §. 217. *Blomfield. ad Prom.* 225. *et ad Agam.* 1022. *Adde* στάντας *Vesp.* 270. *ubi* στάντες *male præfixum scholio in Ald.* (*confer* πλεούσας *Eq.* 1309. *Herodotus* III. 62. νῦν ὦν μοι δοκέει μεταδιώξαντας — ἐξετάζειν. *Ita recte Aldus. Thucyd.* II. 93. ἐδόκει δὲ λαβόντα *&c. Vide locum. Ran.* 1251. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ *recte Kusterus.*) *Priscianus* XVIII. *f.* 229. *init. ed. Ald. p.* 1173-4. *Putsch.* "Illi, ἀρέσκει μοι περιγινομένῳ θριαμβεύειν, et rursus, ἀρέσκει μοι νικῶντα θριαμβεύειν. Aristophanes. ἔδοξεν αὐτῷ τόδε πράξαντι τόδ' ἐπεξεργάσασθαι. et rursus, ἔδοξεν αὐτῷ τόδε πράξαντα τόδε ἐπεξεργάσασθαι. Herodotus Κλειοῖ. μακρότερης δέ οἱ γενομένης τῆς νούσου, πέμπει ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους, εἴτε δὴ συμβουλεύσαντός τευ, εἴτε καὶ αὐτῷ ἔδοξε πέμψαντι τὸν θεὸν ἐπείρεσθαι περὶ τῆς νούσου. Nostri quoque, Placet illi vincenti triumphare, et Placet illi vincentem triumphare." *Herodoti locus est* I. 19. *ubi* πέμψαντα *MSS. pars et Wesselingius, quem vide.*

287. μὰ *ed. Hemst. e Dorv. ut suspicor. Passim in mss.* μὰ *pro gl. supra* νὴ *ponitur, ut hic in Paris.* 2827. *Non mirum igitur si in textum aliquando irrepsit.* Μίδας *edd. mss. in his Arund.* 6. μίδαις *primo Porsonus e Kusteri emendatione, sed postea punctis damnavit* ι, μίδαις.

288. τέμπομαι *et* χορεῖσαι *Ald.*

ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
Κα. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι, θρεττανελὸ τὸν κύκλωπα
μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων,
ὑμᾶς ἄγειν· ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχώμενοί τε προβατίων,
αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,
ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.
Χο. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρεττανελὸ τὸν κύκλωπα

289. λέγεις ὄντως] ὄντως λέγεις A. σὺ ταῦτ'] σύ τε opinor A. σὺ τὰ 1.

σὺ τἀληθῆ *Dorv. simili syllaba extrita.* ὄντως ἀληθεῖς *Demosth. Onet.* II. *prop. init. p.* 526=876.

290. θρετανελὸν 1.

κύκλ. *non* κύκλ. *hic et* 296. *Ald. Pors.* ἐγὼ *et* θρεττανελὸ *Ald. J.* 2. ἔγωγε *et* -λὸν *J.* 1. -λῶ *hic et* 296. *Elb. Dorv.* -λὸ *et* ὼ *supr. bis* 5. -λὼ *bis* 6. -λὸ *schol. et damnat* -λώ.

291. παρενσαλεύων] παρασ. 1.

παρενσαλεύων *tres primæ, edd. Br. Inv. Schol. ad* 290. παρασαλεύων *Borg. Elb. Par.* 2827. *Ar. V. Dorv.* 5. 6.

292. ἡμᾶς *et* ἐπαναβοῶντα *Dorv.*

293. βληχώμενοι *nescio unde enotat Porsonus, et* -ώμενοι *retinere monet Suidæ ms. in voce.* βληχόμενοι *Elb.*

294. κιναβρώντα μέλῃων] κιναβρώντων μέλη A. 1.

κιναβρώντα, μέλῃων, (sic) *Ald.*

i. e. κιναβρώντα[ς] μέλη[ς ων] *ut ex ipsis accentibus liquet. Similiter in Ach.* 1001. *eadem editio habet,* κτησιφῶνος λήψεταιτο (*i. e.* κτησιφῶνο[ς] λήψεται[ς το]) κιναβρώντων μέλη *Junt.* 1. 2. *Victor. Arund. edd. Brunck. et Invern. ex Rav. proculdubio.* κιναβρώντων *etiam Suidas in v.* κιναυρώντων *Borg.* κιναβρόντων *Dorv.* κιναβρώτων *sine* ν̄ *Porsonus, duo mss. Brunckii, meus* 5. *et nescio an* 6. *primo, sed* ν̄ *suprasc. forsan a m. pr.* κιναβρότων *Elb. et ab al. manu* 4.

295. Suid. v. ἀκράτεια.

Male distinguunt alii, ἕπεσθ', ἀπεψωλημένοι τ. *Ut hic Ald. Pors.*

296. δέ γ'] δ' A.

βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα, λάχανά τ' ἄγρια δροσερὰ, κραιπαλῶντα,
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῇ δὲ καταδαρθόντα που,
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.

Κα. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἔπεισεν, ὡς ὄντας κάπρους,
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,

ζητήσωμεν *Junt.* 2. θρεττανελὸ *Ald. J.* 2. -λὼ *J.* 1.

296, 7. θρετανελὸ—βληχόμενοι] sic 1.

297. πίνοντα Bentlei. qui sequente versu delet καί.

πεινῶντα *edd. mss. Arund.* 5. 6. *Dorv.* πινῶντα *Brunckius et Invernizius, hic tacite, ille ex emendatione, quam per errorem Bentleio tribuit.*

298. κραιπαλῶντα] κρεπ. 1.

καὶ κραι. *Ald. Junt.* 2. *Dorv.* 6. καὶ κρε. 5. κραιπ. *tantum Junt.* 1. *Elb. Hemsterhus. e Kusteri emendatione, quam ille poterat ex Arund. firmare, Inverniz. e codice proculdubio, quum* κραιπαλῶντά θ' *det Brunckius e Bentleii conjectura.*

299. ἑπόμενον *Magister v.* πρόβατον.

300. Lege καταδαρθόντα. Vox nihili est καταδαρθέντα. *Male editur* καταδαρθεῖσα *in Dione Cassio* XLV. *init. p.* 419, 14. *recte* ἐγκαταδαρθόντας *in Plutarcho T.* II. *p.* 647. *F. Sed* -θέντας *citat Victorius V. L.* XVIII. 22. *in ed. certe Lugd.* 1554. *Hæc indicat Porsonus.*

δὲ om. A.

καταδαρθέντα *edd. mss. Arundel.* 5. 6. *et Porsoni codices, ut videtur.*

301. σφηγκικόν 1. σφηκίσκον] Suid. ed. ms. v.

λαβῶντες *Porsonus.* ἡμμένον *om. Rav.* σφήνισκον *Bentleius contra mss. omnes, ut videtur.*

305. *Magister v.* μάττω. ἔμαντ-

μιμήσομαι πάντας τρόπους.
ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.
Χο. οὐκοῦν σὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
καὶ μαγγανεύουσαν, μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας
τὸν Λαρτίου μιμούμενοι τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,
μινθώσομέν θ', ὥσπερ τράγου,
τὴν ῥῖνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,

τεν *sic* 5. (ἔ *ex em. An voluit* ἐμάλαττεν ?)

306. πάντας τρόπους Dawes. Misc. Crit. p. 198. ex edd. Ald. Wechel. Basil. [1532.] Plant. κατὰ πάντα τρόπον 1.

πάντας τρόπους *Ald. J.* 1. *A. Par.* 2827. *Bodl. Arundel. ex em. fortasse, sed ejusdem manus; ed. Inv. diserte, e Rav. scilicet.* πάντας τοὺς τρόπους *C. Borg.* πάντα τρόπον *J.* 2. *Elb.* 5. 6. *B. D. De Dorv. non liquet Hemsterhusio.*

307. φιληδίας] Suid. ubi ὡς mox [*sc. in Epigram. v.* φιληδῶν] om. ms. et habet ἔδεκτο.

φιληδίας] Suid.

γρυλλίζοντες *tres primæ, Brunck. Inv.* γρυκίζοντες *Dorv. a m. pr. i. e.* γρυλλ. *In mss. antiquioribus, e. g. Photio Galeano,* λλ *et* κ *valde similia sunt. Phrynich. Bekkeri p.* 33. γρυλίζειν καὶ γρυλισμός: ἐπὶ τῆς τῶν χοίρων φωνῆς. δι' ἑνὸς λ, καὶ οὐ διὰ δυοῖν.

308. μητρὶ om. 1.

309. οὐκοῦν σε] γε A.

κίρκην γε] γε om. 1.

σε *Ald.* σὲ *Porson.*

310. μαγκ. 5.

311. λαβόντες] ἣν λάβωμεν A. 1. ἣν λάβωμεν *Borg. Dorv.* 5. *et schol. pro v. l.* λαβόντες *servat* 6. λάνβοντες (*sic*) *Arund.* ὑπὸ τῆς φιλιδίας *Borg.*

312. Λαερτίου A. 1.

λαρτίου *Ald. J.* 1. λαέρτου *J.* 2. *Dorv.* λαρτίου 6. (ε *ejusdem, ut puto*).

313. Suid. μινθώσομεν.

314. σὺ δ' ὡς Ἀρίστυλος (sic) 1. σὺ δ' ὡς Suid. ed. non ms. v.

Ἀρίστυλλος *scil. ubi* ἀρίστυλος *ed. Med.*

δ' ὡς ἀρίστυλος (*sic*) *Borg. Elb. Dorv.* 5. 6. δ' ὡς ἀρίστυλλος *Ar. U.* Ἀρίστυλλος: ὄνομα. παρ' Ἀριστοφάνει. *Etymol. p.* 142, 55. *Sive* ὡς *subauditur, sive est mera appositio, ut statuere videtur Hermannus de Ellipsi p.* 191. *vel post Vigerum p.* 885. *ed.* 1813. *sensus est,* Fies alter Aristyllus et hians dices. *Confer* 295. 308. *Late patet hoc idioma, quod imitati sunt Latini, in his Horatius, tum alibi sæpe, tum Serm.* I. 1. 99—102. hunc liberta securi Divisit medium, fortissima Tyndaridarum. Quid mi igitur suades, ut vivam Mænius aut sic Ut Nomentanus? *Exempla aliquot quasi per saturam apponere libet. Thesm.* 1020. σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών. *Lys.* 927. τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται. *Æschylus Plutarchi T.* II. *p.* 86. *F.* τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε. *Euripides Autolyc. fr.* III, 12. τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας. *ubi pessime errat Kusterus ad Plut.* 277. *Cephisodorus Photii v.* ὄνος ὕεται: σκώπτεις μ', ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι. *Cratinus ibid.* οἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες· ὁ δ' ὄνος ὕεται. *Timon Laertii* VII. 15. ὁ δ' ἔρρει γύργαθος αὐτῆς *edd. vett.* αὐτοῦ *Suidas v.* σκινδαψός, ὥς τις *tacite Meibomius. Mallem* αὕτως, *si de sequenti versu liqueret. Thucydides* VI. 24. ὁ δὲ πολὺς ὅμιλος καὶ στρατιώτης ἔν τε τῷ παρόντι ἀργύριον οἴσειν καὶ προσκτήσεσθαι δύναμιν ὅθεν ἀΐδιον μισθοφορὰν ὑπάρξειν. *Dele vel* καὶ *ante* στρ. *vel* τε *ante* τῷ π. *ut jungantur* στρατιώτης οἴσειν. *Plato Menon. pp.* 86-87. *HSt.* εἰ οἷόν τε ἐς τόνδε τὸν κύκλον τόδε τὸ χωρίον τρίγωνον ἐνταθῆναι, *de quo vexatissimo loco nuper quædam dixi. Nub.* 178. κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβών, *ubi* ὡς *optime gl. Harlei.* 5. *quum sensus sit,* διαβήτῃ χρώμενος. *Anaxandrides Stobæi* XXXIX=XLI. ὅστις λόγους παρακαταθήκην γὰρ λαβών. *Menander Athenæi* IV. *p.* 172. *et* XIV. *p.* 644. (*Bentlei. n.* 156.) κρεάδι' ὀπτᾷ καὶ κίχλας τραγήματα. *Paulo post,* δειπνεῖ μελίπηκτα τὰς κίχλας. *Ita ista tria loca legit Porsonus Opusc. pp.* 249, 237. *Xenophon Anab.* V. 4. 29. τούτῳ καὶ πλείστῳ σίτῳ ἐχρῶντο.=*p.* 374, 2. *Cantab. ubi vide Porsonum. Idem Memorab.* II. 1. 12. ἐπίστανται οἱ κρείττονες τοὺς ἥττονας—κλάοντας καθιστάντες δούλοις χρῆσθαι. *Ita recte Stephanus p.* 428, 30. ὡς δούλοις *male Schneiderus, eadem chorda oberrans mox* 30=431, 3. *ubi, ne quid dissimulem, valde suspicor tota ista,* καὶ γυναιξὶ τοῖς ἀνδράσι χρωμένη, *delenda esse. In Platone Protag. p.* 315. *D. HSt.* ᾧ πρὸ τοῦ μὲν ὡς ταμιείῳ ἐχρῆτο *relictum est in ed. nupera Bekkeri. Aristophanes Athenæi* II. *p.* 53. *A.* ἄγε νῦν τὰς ἀμυγδάλας λαβὼν Τασδὶ κάταξον τῇ κεφαλῇ σαυτοῦ λίθῳ. (*Ita legendum. Vide Av.* 55.) *Vesp.* 19. κᾆπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον, *nisi hic latet aliqua gravior corruptela; cui suspicioni favere videtur Alci-*

ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.
Κα. ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ'·
ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα
βουλήσομαι τοῦ δεσπότου
λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
μασώμενος, τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

phronis imitatio satis manifesta, III. 59. *Ibid.* 140. καὶ μυσπολεῖ γ' ὅστις *Ald. Junt.* 1. καὶ μυσπολεῖ τὶς ὅστις *Junt.* 2. *confusis scilicet duabus lectionibus,* μυσπολεῖ τις, *et* μυσπολεῖ ὅστις, *i. e.* ὥς τις. *Scholiastes;* ὡς μῦς φοιτᾷ. *Recte Brunckius e ms.* καὶ μυσπολεῖ τι. *Omnes istæ turbæ ortæ sunt e disjunctis* μῦς πολεῖ. *Av.* 1654, 5. τί δ' ἦν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα Νόθῳ 'ξαποθνήσκων; *ita fere edd. vett. et mss. ut puto omnes, etsi* τὰ νόθῳ 'ξαπ. *e Rav. citat Invernizius.* τὰ νοθεῖ' *Portus et Kusterus ex Harpocratione v.* νοθεῖα. νοθεῖα *agnoscunt Scholiastes, Pollux* III. 21. *Sed delendus erat articulus e præcedenti syllaba ortus. Compara Demosthenem Olynth.* III. *p.* 22=31. τὰ στρατιωτικὰ τοῖς οἴκοι μένουσι διανέμουσι θεωρικὰ, *et verte,* But suppose the old gentleman gives me the ready money by way of bastard's portion? *Vulgatum natum est e glossa* ὡς νόθῳ, *ut liquet e scholiaste. Eurip. Iph. T.* 1458, 9. *ed. Gaisf.* νόμον τε θὲς τόνδ'· ὅταν ἑορτάζῃ λεὼς, Τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν' ἐπισχέτω ξίφος *&c. Ita distinguendum. Confer Alcest.* 7. *Æschyl. Agam.* 1429. *ed. Stanl. Sophocl. Electr.* 564. *recte Musgravius* ποινὰς, *ut Eurip. Troad.* 879. *Helen.* 591, 2. *distingue,* ΜΕ. τίνος πλάσαντος θεῶν; ἄελπτα γὰρ λέγεις. ΕΛ. Ἥρας· διάλλαγμ', ὡς Πάρις με μὴ λάβοι. *Ibid.* 76. *egregie Reiskius* 'ΑΠΟΛΑΥCΙΝ. *Vide Musgravium. Atque ut aliquando finem faciam, accedat locus Demosthenis Fals. Leg. p.* 236, 304=393, 25. διὰ ταῦτ' ἐδίδοτο, ξένια δ' ἦν ἡ πρόφασις. *Lege ex optimo Paris.* 2934. *a prima manu,* ξένια δὴ πρόφασιν.

316. ἀλλ' *om. Rav. apud Inv. ad* 301. εἶα νῦν *tres primæ, Brunck. Inv.* εἶά νυν *et* μή νυν 208. φέρε νυν 788. *H. Stephanus Thes. T.* II. *p.* 1680. *F. apud Hemst. ad* 788. εἶα δὴ *Porsonus.* ἤδη *om.* 5.

321. μασώμενος 1. Suid. ms. v. ξυνεῖναι] συνεῖναι 1.

μασσώμενος *tres primæ:* μασώμενος *Brunckius et Invernizius, Elb. Dorr.* τολοιπὸν *Ald.*

Post 321. (λείπει κομμάτιον τοῦ

Χρ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν, ὦ 'νδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν·
ἀσπάζομαι δ' ὁτιὴ προθύμως ἥκετε,
καὶ ξυντεταμένως, κοὐ κατεβλακευμένως.
ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται

Χοροῦ) *ed. Brunck.* ΧΟΡΟΣ *tantum Invernizius. Nil prorsus tres primæ, neque Porsonus.*

σαθρὸν
κακὸν

323. σαπρὸν 5. *ista sup. rub.*

324. ὁτιὴ] ὅτι δὴ 1. ὅτι ἢ Suid. ms.

ὁτιὴ π. *Ald. Junt.* 2. ὁτιὴ καὶ π. *Junt.* 1. *Huc forsan respicit Phrynichus Bekkeri p.* 14. ἀσπάζεσθαι καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τιθέασιν :—

325. συντεταμένως Bentlei. ad Callimach. fragm. 233. probante Kustero.

συντεταγμένως Suid. in v. ed. ms. γ om. 1. καταβεβλακευμένως] αβ om. A. non 1. [κατεβλακευμένος *et* -νως *usurpant*] Aristænetus I. 28. ubi errat Abreschius, Agathias Proœmio ad Antholog. apud F. Jacobs Prolegom. p. LII. Gregorius Nazianz. Orat. XXXIV. p. 539. A. [*ubi* καταβεβλ. *sed* κατεβλ. *ed. Ald.* 1516.] Hoc verbum sine αβ citant Budæus Comment. L. Gr. p. 77. 348. ex Gregorio; ex utroque Gregorio et Aristophane H. Stephanus Thes. I. p. 742. H. 743. A. [*In Aristoph.* συντεταγμ. *et* καταβεβλ. *Budæus p.* 77.] Suidæ MSS. κατεβλακευμένως, ut ordo postulat. Ita C. C. C.

συντεταγμένως *et* καταβεβλακευμένως *tres primæ.* συντεταμένως *A. D. Elb. Paris.* 2827. (*sed gl. in hoc* μετὰ τάξεως) *Arund.* 6. *Gl. in D.* 6. σπουδαίως. συντεταγμένως C. (*gl.* μετὰ τάξεως) *Rav. Borg. Dorv.* (*sed gl. Dorv.* σπουδαίως) 5. *et ut videtur B.* κατεβλακευμένως *A. C. Rav. Borg. Paris.* 2827. καταβεβλακευμένως *D. Dorv. Arund.* 5. 6. *et ut videtur, B. Elb. Schol. editus,* καὶ συντεταγμένως: καθωπλισμένως. μετὰ τάξεως. καὶ σπουδαίως καὶ γοργῶς. καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος. *Ubi* σπουδαίως *et* γοργῶς *ad lectionem* συντεταμένως *spectare monet Brunckius;* γοργὸν *et* εὐκίνητον *jungit sch. ad* 561. *Cetera ad* συντεταγμ. *referenda sunt. In Xenophonte Hellen.* IV. 8. 22.=316, 5. *fere malim* συντεταμένος, *quamvis* γ *servet Priscianus. Ceterum huc spectat Antiatticista Bekkeri p.* 84. Βλάξ, βλακεύειν, βλακεύεσθαι, καὶ βλάκες, καὶ βλακικῶς: Πλάτων Γοργίᾳ. ὁ αὐτὸς Εὐθυδήμῳ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ:— *Platonis loca vide apud Ruhnken. ad Timæum p.* 60.

ἔσεσθε, καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ θεοῦ.
Χο. θάῤῥει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρην.
δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα
ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ 'κκλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.
Χρ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα· δῆλος δ' ἐστὶν, ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι, τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καίτοι λόγος γ' ἦν, νὴ τὸν Ἡρακλέα, πολὺς

327. ὄντες]
ὄντες *Ald.* ὄντως *Junt.* 1. 2. *A. B. D. Borg. Dorv. Arund.* 5. *Elb. edd. Br. Inv.* ὄντος *C. sed gl.* κατ' ἀλήθειαν. τοῦ ὄντως θ. 6. *forsan ex em. sed m. pr. pro* ὄντος. θεοῦ γένησθε *Borg.*

328. ἄρην] Ἄρη edd. Ald. Kuster. Suid. βλέπειν. ἄρη.] ἄρην A. 1.
ἄντικρυς *Ald. J.* 2. ἄντικρυ (sic) *J.* 1. δόξῃ *Elb.* ἄρη *Ald. J.* 1. *A. Rav.* ἄρην *J.* 2. *B. C. D. E. Borg. Dorv.* 5. 6. *Par.* 2827.

329. εἵνεκα] ἕνεκα A. Suid. ms. v. τρίωβολον. *Ed. Med.* οὕνεκα *in* ὠστίας *et in* τριώβολον.
εἵνεκα *Ald. J.* 2. *Rav.* (εἵνεκα *citat Inv.*) οὕνεκα (sic) *J.* 1. οὕνεκα *A. B. C. D. E. Elb. Dorv. U. apud Hemst. Arund.* 6. οὕνεκ' 5. *De hoc loco egit Porsonus ad Phæn.* 91. *Adde Av.* 1225—7. δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ, Εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ Ἀκολαστανεῖτε. *Thucydides* VI. 79. δεινὸν εἰ ἐκεῖνοι μὲν—σωφρονοῦσιν, ὑμεῖς δὲ—τοὺς—πολεμίους βούλεσθε ὠφελεῖν, *ubi fere malim* βούλοισθε *vel* βουλήσεσθε.

330. ὠστιζόμεσθ'] -μεθα 1. -οίμεθ' S. ms.
ὠστιζόμεσθ' *Ald.* -ώμεσθ' *Junt.* 1. 2. *Hesychius*, ὠστιζόμεθα: ὠθούμεθα, θλιβόμεθα.

331. τῷ *Ald.* τῳ *Brunck. e membr.*

335. οὖν om. A. non 1. καὶ ante πόθεν ins. A. 1.
καὶ πόθεν *Elb.* 5. 6.

336. πεπλούτηκεν 1.

337. νὴ om. *Dorv.*

ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἁνὴρ γεγένηται πλούσιος.
ἔστιν δ' ἐμοὶ θαυμαστὸν αὐτὸ τοῦθ', ὅπως
χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὔκουν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.

Χρ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ, μὰ τοὺς θεούς·
ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
ὥστε μετέχειν σ' ἔξεστιν· εἶ γὰρ τῶν φίλων.

Βλ. γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;

Χρ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
ἔνι γάρ τις, ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

Βλ. ποῖός τις;

Χρ. οἷος,

Βλ. λέγ' ἀνύσας ὅ, τι φῄς ποτε.

338. *ἐπὶ τοῖσιν*] *ἐν τοῖς* 1.

Lysias περὶ τοῦ ἀδυνάτου, *p.* 170, 7=754. *Reisk.* ἕκαστος γὰρ ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾷν, ὁ μὲν πρὸς μυροπώλιον, ὁ δὲ πρὸς κουρεῖον, ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον, ὁ δ' ὅπῃ ἂν τύχῃ.

339. ἀνὴρ *Ald.*

340. χ' ὅπως] χ' om. A. καὶ τοῦτο αὐτὸ θαυμαστὸν, πῶς 1.

θαυμαστὸν, χ' ὅπως] Aliter θαυμαστὸν ὅπως. Utrumque pro singulari sua sagacitate probat Burgess. Not. in Dawes. Misc. Crit. p. 473. Lege interim cum J. Piersono ad Mœrin, p. 188. θαυμάσιον ὅπως.

ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστόν, χ' ὅπως *Ald. J.* 2. *sine* χ' *J.* 1. *Rav. Borg. A. B. C. E. Dorv.* 5. 6. γ' *pro* χ' *D. Elb. Arund.* αὐτὸ *om. Elb. Transponit Porsonus; quanquam eum memini non temere rejiciendam putasse lenissimam Piersoni emendationem,* θαυμάσιον.

342. ἐπιχώριόν τι *tres primæ, Arund.* 5. 6. ἐ. γέ τι *Rav. Cant.* 4.

343. νὴ τοὺς θεοὺς *Rav.*

344. χθὲς] ἐχθὲς 1.

ἠχθὲς *Ald. J.* 2. *vel pro* ἢ 'χθὲς *vel pro* ἢ χθὲς, *quod J.* 1.

345. μετέχειν σ' 1.

σ' *omittunt tres primæ, Brunckius, Invernizius, Arund.* 6. *Habet* 5.

347, 8. οὖν *om.* 6. θέλῃ θεὸς *Dorv. et om.* μὲν *et* τις. ἔνι γάρ τις κ. 5.

348. ἔνι γὰρ ἔνι τις κ. 1.

Χρ. ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί·
ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τοπαράπαν.
Βλ. τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
καί μ' οὐκ ἀρέσκει· τό, τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν τό, τ' αὖ δεδοικέναι,
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου.
Χρ. πῶς δ' οὐδὲν ὑγιές;
Βλ. εἴ τι κεκλοφὼς, νὴ Δία,
ἐκεῖθεν ἥκεις, ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
Χρ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Βλ. παῦσαι φλυαρῶν, ὦ 'γάθ', οἶδα γὰρ σαφῶς.
Χρ. σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιουτονί.
Βλ. φεῦ. ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός·

349. ἀνήσας 2. qui in hoc versu incipit alia manu.

οἶος. *Ald.* οἶος, *Porson.* οἶος; *pessime Br. Inv.* ἀνύσας *Ald. Porson. Comparat Schæferus Soph. Œd. T.* 655. φράζε δὴ τί φὴς, *Xenophont. Anab.* II. 1. 15. σὺ δ' ἡμῖν εἰπὲ τί λέγεις.

350, 1. εἰ *bis, sed* ἢν *suprasc. tum* κατορθώσομεν, *Dorv.* εἰ— -σομεν 6.

352. τοῦτο 1.

353. καί μοι οὐκ ἀ. τὸ γὰρ ἐ. 1. ἄγαν *om.* 5.

355. παρ' —ἐστιν 1.

356. πῶς οὐδεν 1. 2. πῶς δ' οὐδὲν *tres primæ.* δ' *om. edd. Brunck. Inv. A. B. C. D. Dorv.* 5. 6.

358. ἴσως (σοὶ) μεταμέλλει (η) 5. *omnia ej. m. ut puto.*

361. τοιοῦτον A. 1. 2.

361-2. τοιοῦτο. Βλ. φεῦ. | ὡς *edd. Arund.* τοιοῦτον *Elb.* 5. *Cant. duo et proculdubio alii.* τουτοῖ. | Βλ. φεῦ. ὡς *Dorv.* τοιοῦτον. | Βλ. φεῦ. ὡς 6. *sed in hoc, versus passim confusi. Si cui leve et cujusvis critici videtur literulam restituisse, inspiciat modo Hemsterhusii notam. Tantilla res sæpe viros doctos elusit, ut Hermannum Doctr. Metr.* p. 136. *in Anaxandride Athenæi*

ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.

Χρ. οὔτοι, μὰ τὴν Δήμητρ', ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

Βλ. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων.

Χρ. μελαγχολᾷς, ὤνθρωπε, νὴ τὸν οὐρανόν. 366

XIV. *p.* 655. *A. Meinekium Cur. Crit. p.* 61. *in Eupolidis fragmento; sed et ipsum ni fallor Porsonum Adverss. p.* 145. *in Eubulo Ath.* XV. *p.* 679. *E.* τῶν μυρτίνων βουλόμεθα τουτωνί· σὺ δὲ "Απαντα πώλει τἄλλα πλὴν τῶν μυρτίνων. *Ubi si omnino retines* πότερον, *transpone,* πότερον μυρτίνους "Η 'ρπυλλίνους. *In Sophilo Ath.* III. *p.* 125. *F.* ΤΑΥΤΗΝΙ *pro* ΤΑΥΤΙΗΝ (*ut habent ms. A. et ed. Ald.*) *Schweigh. et Porsonus Adv. p.* 69. *quem vide p.* 129. *ad Ath.* XI. *p.* 486. *F. ubi* ταυτηνὶ *ms. et infra ad Av.* 1364. *De* ἅπαντα, *Adverss. pp.* 54. 104. 295. *In Alexide Athen.* VI. *p.* 225. *A. lege, ut quamproxime Corayus,* τοσουδὶ, *scil.* πωλῶ, *et confer* ὁπόσου *Timocl. ibidem p.* 241. *B. In Antiphane p.* 238. *E. malim,* τοιουτοσί τίς εἰμι, *in Diphilo* IX. *p.* 401. *A. lege et distingue, A.* τί τοῦτο; ποδαπὸς οὑτοσί; | Β. χελιδονίας ὁδὶ δασύπους, ὦ Γλαυκία· | ἡδὶ μίμαρκυς. *In Axionico* IV. *p.* 166. *C. malim,* Πυθόδηλος οὑτοσὶ | ὁ Βαλλίων προσέρχετ' ἐπικαλούμενος. (οὑτοσὶ *Elmsleius Edinb. Rev. Part.* V. *p.* 192. *et delet* ἀσωτότατος ἄνθρωπος.) *In Anaxandride* VI. *p.* 227. *C. lege* κατακάετ', ἢ | ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσὶ, | ἢ πνιγμὸς; *Vellem æque facilia essent sequentia. Quo sensu ceperit Hemsterhusius patet, quum in mss. conferat cum Plut.* 153. *Aristoph.* Ὀλκάδων *fr.* 21. *apud Phot. et Suid. v.* ἀδαξῆσαι, *Etymol. v.* ἀχῶρα, *p.* 182, 18. *Lex. SG. pp.* 340. 474. ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐκλέγει τ' ἀεὶ ἐκ τοῦ γενείου τὰς πολιὰς τοῦ Διός. *Lego* τουδὶ, *sc.* τοῦ Δήμου. *Vide Eq.* 904. αὐτοῦ, *nempe* ἐν τῇ Πυκνί.

362. *Confert Hemsterhusius infra* 871. *Platonem Phædon. p.* 67. *D.*=89. *E. HSt.* (*apud scholiasten*) *p.* 68. *A.*=90. *C. Cratylo extremo. Euripides Bacch.* 262. οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων. *Helen.* 752. οὐδ' ἦν ἄρ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπύρου φλογός. *Demosth. Pantæn. p.* 565, *n.* 17.=969. οὐδὲν ἦν ἁπλοῦν οὐδ' ὑγιὲς τούτων. *F. L. p.* 204, *n.* 68.= 353. ταύτης τοίνυν (τῆς ἐπιστολῆς) οὐδ' ὁτιοῦν ἐστιν ὑγιές.

364. δήμητρ'] -ραν 1. non 2.

365. μεθέστηκεν 1. εἶχε πρότερον A.

εἶχες *Rav. Phrynichus Bekkeri p.* 60. Πολὺ μεθέστηκε τοῦ τρόπου: ἀντὶ τοῦ μεταβέβληται τοῦ βίου καὶ τοῦ ἤθους:—

366. ὦ 'νθρωπε] ἄνθ. 1.

ὦ 'νθρωπε *tres primæ.* ἄνθρωπε *Dorv. A. B. C. edd. Br. Inv.* ὦ *suprasc. in B. Dorv.*

Βλ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
ἀλλ' ἔστιν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι.
Χρ. σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος,
ζητεῖς μεταλαβεῖν.
Βλ. μεταλαβεῖν ζητῶ· τίνος;
Χρ. τόδ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
Βλ. μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας;
Χρ. κακοδαιμονᾷς..
Βλ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;
Χρ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'.
Βλ. ὦ Ἡράκλεις, φέρε ποῖ τις ἂν
τράποιτο; τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.
Χρ. κατηγορεῖς γὰρ, πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά, μου.
Βλ. ὦ 'τὰν, ἐγώ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
ἐθέλω διαπρᾶξαι, πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν·

367. αὐτῷ A. αὐτὸ *Ald. J.* 1. αὐτοῦ *J.* 2. *Par.* 2827. ἔχεις *Rav.*

369. σὺ μὲν οὖν οἶδ' A. ὅτι μὲν Suid. ms. Οὐκ οἶδ' et Οὐ λίνον om. *Citat Suid. v.* κρώζει. μὲν οὖν οἶδ' 5. "κράζεις (*perperam descriptum* κράτεις) *Elb.*" Beckius. κράζεις *Dorv. a m. pr.*

371. τόδ' *tres primæ, Porson.* τὸ δ' *Br. Inv. recte, ut puto.*

373. οὐδεμὴν *tres primæ,* οὐδὲ μὴν *Brunck. ex A. D. Invernizius, Dorv.*

374. Ἡράκλεις sine ὦ 1. 2. ποῖ τις οὖν] sic A. 1. 2. ἂν ed. Kuster. vide Dawes. Misc. Crit. p. 208. ὦ *om. Dorv.* 6. *habet* 5. *Pro gl.* 6. τίς γε οὖν *Dorv.* οὖν *mss. plerique, A. B. C. D. Rav. Elb. Arund.* 5. 6. ἂν *primus edidit Kusterus, e ms. ut puto, et ita Borg.*

375. τἀληθῆ 1. ἐθέλει A. 1. 2. ἐθέλεις *servant Arund.* 5. 6. ἐθέλει *Elb. quod per se non malum; sed finales alibi omittit iste codex; vide* 115. 328. 573. 866. 925. 998. 1138.

376. δὲ *pro* γὰρ *Dorv.* πρᾶγμα, μου *Porson.*

377. μικροῦ sine σ 1. ὦ τᾶν *Ald.*

378. διαπράξαι *tres primæ, Brunck.* -ᾶξαι *Inv.*

τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.
Χρ. καὶ μὴν φίλως γ' ἄν μοι δοκεῖς, νὴ τοὺς θεοὺς,
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.
Βλ. ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
καὶ τῆς γυναικὸς, κοὐ διοίσοντ' ἄντικρυς
τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν τῶν Παμφίλου.
Χρ. οὐκ, ὦ κακόδαιμον· ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε, καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας
ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποήσω.

379. κέρμασι] -σιν A.

Citant Etymol. p. 321, 1. *Suidas v.* ἐπιβύσας, *Eustath.* ὀδ. δ̄. *p.* 1489, 5 = 158, 6. *Imitatur Simocatta Ep.* XVII. τοῦτο δὲ Σώστρατος ἐπιγνοὺς χρυσῷ τὴν νίκην ὠνήσατο, καὶ τὸν λαιμὸν τοῖς δώροις τοῦ Λευκίππου ἐπέβυσεν. *Citat Berglerus, conferens Pac.* 644.

380. L. δοκεῖς. δοκεῖς a pr. m. A. vix statuas inter οῖ et εῖ in 2.
ω
-εῖς 1. φίλος 2. et gl. προσφιλῶς.

φίλος γ' ἄν μοι δοκῇς *tres primæ.* φίλως *Rav. A. C. E.* 6. *Gl.* προσφιλῶς *in Par.* 2827. φίλος *Borg. D.* (*et B. sed* ω *suprasc.*) δοκεῖς *A. D. E. Rav. Borg. Elb.* 6. *Vide Porson. ad Xenoph. p.* 156, 8. δοκῇς *B. C.* φίλος γὰρ μοὶ δοκεῖς
ος
Dorv. φίλως γ' ἄν μοι δοκοῖς 5. ἄν *et* οῖς *ex em. sed ejusdem ut videtur, et* ος *eodem tempore su-*
ως
prasc. textui. Glossæ προσφιλὴς *et* φανείης.

381. Dele γε. γε om. A. 1. 2.

ἀναλώσας γε *tres primæ.* γε *om. A. B. C. D. E. Rav. Borg. Elb. Arund. Dorv.* 5. 6.

383. παίδων 1.

παίδων *Elb.* 5.

384. οὐδὲν pro κοὐ Suid. διοίσειν.

385. τοῦ Π. A. δ' *quod ante* Ἡρακλ. *habent edd. Bas. et Wechel. om.* 2. *teste lib. Ask. Tacet Porsonus.*

δ' *om.* 5. 6. *cum tribus primis edd.*

386. μόνον *Elb.* μόνους *in litura* 5. *sed a m. pr. ut videtur.*

387, 8. Suid. ed. Med. ἀπαρτί. καὶ τοὺς σώφ. 1. 2.

ἐγὼ *Elb.* δικαίους *pro* δεξιοὺς *Rav.* καὶ τοὺς σώφ. 6.

388. σὺ τί λ. 1. 2.

ἀπαρτὶ *tres primæ, A.* ἀπάρτι

Βλ. τί σὺ λέγεις;
οὕτω πάνυ πολλα κέκλοφας;
Χρ. οἴμοι τῶν κακῶν·
ἀπολεῖς.
Βλ. σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Χρ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μόχθηρε σὺ,
ἔχω.
Βλ. σὺ Πλοῦτον, ποῖον;
Χρ. αὐτὸν τὸν θεόν.
Βλ. καὶ ποῦ 'στιν;
Χρ. ἔνδον.
Βλ. ποῦ;

B. C. D. edd. Br. Inv. quomodo malebat Gatakerus A. M. P. p. 587. *Sic etiam Dorv. cum gl.* νῦν, *sed supra* 387. ἀπηρτισμένως καὶ τελείως, *quæ manifesto sunt loco suo mota, et ad* ἀπαρτὶ *pertinebant. Lexicon SG. Bekkeri p.* 418. Ἀπαρτί: παρ' Ἡροδότῳ σημαίνει τὸ ἀπηρτισμένως καὶ ἀκριβῶς· Ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι χίλιοι ἀπαρτὶ εἰς τὸν Ἀραβικὸν κόλπον. (II. 158. *p.* 182, 37. *ubi vide Wesselingii addenda. Addit Gatak.* V. 53.) παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς, τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου. Φερεκράτης Κραπατάλλοις· *A.* τί δαί; τί σαυτὸν ἀποτίνειν τῷδ' ἀξιοῖς; φράσον μοι. | *B.* ἀπαρτὶ δήπου προσλαβεῖν παρὰ τοῦδ' ἔγωγε μᾶλλον. *Ita lege, vel* δῆτα—ἔμελλον. *Vide ibidem plura. Antiatt. ibid. p.* 79, 30. Ἀπάρτι; ἀντὶ τοῦ ἄρτι ἀπὸ νῦν. Πλάτων Σοφισταῖς:—

389. κεκλοφὼς *Dorv. et om.* πολλά.

390. Βλ. ἀπολεῖς σὺ μὲν οὖν σαυτόν. sic A.

σαυτὸν 5.

391. ἐπεὶ] ἐπειδὴ 1. 2. ποῖον Dawes. Misc. Crit. p. 300. Vulgatum citat Valckenær. ad Eurip. Phœniss. 1698. sed ibi legendum Ὁ ποῖος; ut Sophocl. Trachin. 78. sive Euripid. Phœniss. 735. τὰ ποῖα; — τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ. ὁποῖον *subnotat Porsonus; habent igitur* A. 1. 2.

392. πλοῦτον; *Ald.* πλοῦτον, *Porson.* ὁποῖον *tres primæ, A. B. C. in quo gl.* ἐρωτηματικὸν ἀντὶ τοῦ ποῖον, *D. Arund.* 5. ποῖον *Rav. E.* 4. 6. *Vide Porson. ad Phœn.* 892.

Χρ. παρ' ἐμοί.
Βλ. παρὰ σοί;
Χρ. πάνυ.
Βλ. οὐκ ἐς κόρακας, Πλοῦτος παρὰ σοί;
Χρ. νὴ τοὺς θεούς.
Βλ. λέγεις ἀληθῆ;
Χρ. φημί.
Βλ. πρὸς τῆς Ἑστίας;
Χρ. νὴ τὸν Ποσειδῶ.
Βλ. τὸν θαλάττιον λέγεις;
Χρ. εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
Βλ. εἶτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
Χρ. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ.
Βλ. τί φῄς;
οὔ τῳ μεταδοῦναι;
Χρ. μὰ Δία· δεῖ γὰρ πρῶτα,
Βλ. τί;
Χρ. βλέψαι ποῆσαι νῷ,
Βλ. τίνα βλέψαι; φράσον.

393-4. παρὰ σοὶ *Ald. bis, et* 394. *Porsonus;* παρὰ σοι 393 (*sic*).

394. Πλοῦτος] ὁ Π. 1.

κόρακας, *disting. Ald. Porson. Citat Priscianus Aldi* XVIII. *p.* 238. *a. Omittit Putsch.*

395. φημὶ ἐγώ 1. 2. πρὸ τῆς A.

396. θαλάσσιον] ττ 1. 2. θαλάσσιον *tres primæ; A. B. C.* 5. *Per* ττ *D. Dorv. edd. Br. Inv.*

397. ἕτερον λέγω 1. 2. λέγω *pro gl.* 5. ἕ. λεγω *in text.* 6.

400. οὐ τῷ *tres primæ, Br. Inv. mss. certe* 5. οὔ τῳ *Porsonus, Bentleius, Hotibius, pessime, si quid video. Confer* 890. δεῖν π. *Elb.* (*ita enotatur.*) πρῶτα. *dist. Ald.* πρῶτον 5. *et* τί *ex em. alius.*

401. *Post* νῷ *plenam distinc-*

Χρ. τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ πρότερον, ἐνί γέ τῳ τρόπῳ.
Βλ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί;
Χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
Βλ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.
Χρ. ἀλλ', ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.
Βλ. οὔκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;
Χρ. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδέν ἐστ', οὔθ' ἡ τέχνη.
Βλ. σκοπῶμεν.
Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν.
Βλ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
Χρ. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην
ἐγὼ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς 'Ασκληπιοῦ,
κράτιστόν ἐστι.
Βλ. πολὺ μὲν οὖν, νὴ τοὺς θεούς.

tionem habet Aldus, nullam Porsonus. Post βλέψαι *interrogat Porsonus, non Aldus. Citat Suidas v.* νώ.

402. Lege vel ὥσπερ πρότερον vel ὡς τοπρότερον. τοπρότερον 1. 2. πρότερον A. τῷ ante τρόπῳ om. 1. *et ed. Wech. In lib. Ask.* τω *additur e* 2.

ὥσπερ τοπρότερον *tres primæ, Par.* 2827. *Arund.* 6. *et proculdubio Dorv. D.* το *om. A. B. C.* 5. *edd. Br. Inv.* ἐνί γε τῷ *tres primæ, Dorv.* ἐνί γε τῳ *A. B. edd. Br. Inv.* ἐνί γέ τῷ (*sic*) *Porsonus.*

404. ὡς ἔμ'] εἰς ἐμὲ 1. ὡς 2. gl. εἰς. οὐδεπώποτε] οὐδέποτε Suid. ms. οὐκ ἐτῶς.

Citat Etym. p. 387, 26.

406. οὐκοῦν—τινα. *tres primæ.* οὔκουν—τινά; *edd. Br. Inv. Porsonus.*

407. τίς δῆτ'] τί δῆτ' Suid. ms. ἰατρός.

408. οὐδέν εστ' *tres primæ,* οὐδέν ἐσθ' *Porsonus,* οὐδὲν ἔστ' *Br. Inv.*

410, 1. παρεσκευαζόμην ἐγὼ πάλαι 1. 2.

411. κατακλινεῖν *tres primæ, Dorv. in quo gl.* καταθήσειν, 5. 6. *Priscianus* XVII. *fol.* 203. *a.*

μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄνυτε πράττων ἕν γέ τι.
Χρ. καὶ δὴ βαδίζω.
Βλ. σπεῦδέ νυν.
Χρ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.

ΠΕΝΙΑ.

ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον
τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε,
ποῖ ποῖ, τί φεύγετ', οὐ μενεῖτον;
Χρ. Ἡράκλεις.
Πε. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς.
τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετὸν,
ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε,
οὔτε θεὸς, οὔτ' ἄνθρωπος· ὥστ' ἀπολώλατον.
Χρ. σὺ δ' εἶ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
Βλ. ἴσως Ἐρινννύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας·

Ald.=1105. *Putsch.* XVIII. *fol.* 229. *a. Ald.* (*omittit Putsch.*) κατακλίνειν *edd. Br. Inv.* ἀσκληπιοῦ, *distinguunt Ald. Porson.*

413, 4. Χρ. μή νυν—Βλ. καὶ μὴν (sic) βαδίζω. Χρ. σπ. νυν. Βλ. τ. α. δρῶ. sic A.

μή νυν *tres primæ, edd. Br. Inv.* μὴ νυν (*sic*) *Porsonus.* μὴ νῦν *Dorv.* ἄνυε *tres primæ, Br. Inv.* ἄνυτε *Porson.* ἓν γέ τι *tres primæ.* γέ τοι 6.

414. καὶ μὴν *Rav.* ποιῶ *pro* δρῶ 6.

415-6. *Citat Suid. v.* θερμὸν, *respicit Eustath.* ἰλ. β. *p.* 213, 16 =161, 36. τολμῶντες *Dorv.*

416. τολμῶντες 1.

417. φεύγετον *Ald. J.* 1. *Dorv.* 6. *edd. Br. Inv.* φεύγετ' *J.* 2. Χρ. *ante* Ἡράκλεις *tres primæ, Porson.* Βλ. *edd. Br. Inv. et sic* 5.

418. γὰρ] μὲν A.

μὲν *pro* γὰρ *Dorv.*

419. τολμᾶτε 1.

420. ἄλλος οὐδεὶς A.

ἄλλος οὐδεὶς 6.

422. μὲν γὰρ] om. γὰρ 1. 2.

γὰρ *om.* 6.

423. *Citat Suidas v.* τραγῳδία.

βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.
Χρ. ἀλλ᾽ οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας.
Βλ. οὐκοῦν κλαύσεται.
Πε. οἴεσθε δ᾽ εἶναι τίνα με;
Χρ. πανδοκεύτριαν,
ἢ λεκιθόπωλιν· οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
ἐνέκραγες ἡμῖν, οὐδὲν ἠδικημένη.
Πε. ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
Χρ. οὔκουν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίγνεται;
ἀλλ᾽, ἥτις εἶ, λέγειν σ᾽ ἐχρῆν αὐτικάμαλα.

Plutarch. Dion. p. 982. *C. citante Hemsterhusio in mss.* εἶδε γυναῖκα μεγάλην, στολῇ μὲν καὶ προσώπῳ μηδὲν ἐριννύος τραγικῆς παραλλάττουσαν, σαίρουσαν δὲ καλλύντρῳ τινὶ τὴν οἰκίαν.

424. βλέπει γέ τοι γε 2. *Versui* Χρ. *præfigit Porsonus in ed.* 1532. *ex A. ut puto, quum is ms. mox* 425. Χρ. *et* Βλ. *transponat.*

βλέπει μέντοι *Rav.* μανικόν τι *Ald. J.* 1. μανικόν τε *J.* 2. καὶ μανικόν τι *Elb. ut videtur, certe* καί.

425. γὰρ post ἔχει om. 1. non 2.

426. πανδοκεύτριαν *tres primæ.* -τρίαν *edd. Br. Inv.* πανδοχεύτριαν *Dorv.*

427. λεκυθόπωλιν 1. 2. τοσοῦσον (*sic*) 1.

λεκιθόπωλιν *tres primæ, edd. Br. Inv.* λεκυθόπωλιν *A. B. C. D.* 5. *Par.* 2827. λεκυθόπολιν *Dorv. m. pr.*

428. ἐνέκραγες] ἀνέκ. 1. ἀνακέκ. 2.

ἐνέκραγες *tres primæ, Br. Inv. Arund.* 5. ἐκέκραγες (*sic*) *Dorv.* ἀνέκραγες *Elb.* (*Par.* 2827. *ut videtur.*) 6. *et Porsonus.*

429. δεδράκατον] -τε 1.

431. βάραθρον] βάρθρον [*sic*] 1.

οὐκοῦν — γίνεται. *tres primæ.* οὔκουν — γίγνεται; *Br. Inv.* τὸ β. σοι *Rav. Dorv.*

432. ἥτις] εἴτις 1. 2. λέγειν ἐχρῆν σ᾽ Λ. ἐχρῆν λέγειν 1.

εἴ τις *Dorv.* σ᾽ *om. Ald. J.* 1. *A. C. D. Dorv. Arund.* 6. ἐχρῆν σ᾽ *J.* 2. σ᾽ ἐχρῆν *B.* 5. *edd. Br. Inv.* αὐτίκα μάλα *Ald.* αὐτίκα δὴ μάλα 5.

Πε. ἢ σφῷ ποήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
Βλ. ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῶν γειτόνων,
ἢ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
Πε. Πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.
Βλ. ἄναξ Ἄπολλον καὶ θεοὶ, ποῖ τις φύγῃ;
Χρ. οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ παραμενεῖς;
Βλ. ἥκιστα πάντων.
Χρ. οὐ μενεῖς,
ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
Βλ. Πενία γάρ ἐστιν, ὦ πόνηρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.
Χρ. στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι.

433. τήμερον] σήμερον 1. ποιήσει *Porsonus*. ποιήσω *edd.*

434. ζητεῖτον ἐνθένδ'] ζητεῖτε ἐνθάδε 1. ἐνθάδ' 2. ἐνθάδ' 6. *cum gl.* ἐνταῦθα, *Dorv. ex alius emendatione, et Par.* 2827. *sed gl.* ἀπ' ἐντεῦθεν. ἐνδάδ' (*sic*) *ex Elb. notatur.*

435. καπ. ἐκ A. καπηλὶς *tres primæ, edd. Brunck. Inv.* κάπηλις *Dorv.*

435-6. *Citat Pollux* VII. 194. με *om. Dorv. et* σε 444.

438. φύγοι] φύγῃ Dawes. Misc. Crit. p. 208. φύγοι superscripto ἂν MS. Barocc. [*scil. Barocc.* 43. *apud Burgess. p.* XLIII.] ποῦ τίς φύγοι A. [φύγοι *A.* 1. 2. *ut videtur.*] ποῖ τίς φύγοι; *Ald. Junt.* 1. *A. B. C. D. Arund.* 6. *Dorv.* (ἂν *supr. C.*) ποῖ τίς οὖν φύγοι *Junt.* 2. *et sic* 5. φύγῃ *edd. Br. Inv.* ὦ *pro* καὶ *Rav. Vide infra* 476.

439. *Confer Av.* 87.

440. μενεῖς; *Ald.*

441. ἄνδρες δύω A. 1. 2. δύο *tres primæ, A. edd. Br. Inv.* δύω *B. C. D.* 5. φεύγομεν (ω *supra*) *A.* φεύγωμεν *Dorv. probante in adversariis Valckenærio.*

442. οὐδαμῶς *Dorv.*

443. ζῶον] θηρίον Suid. v. ἐξωλέστερον.

444. ἀντιβολῶ σε] σε om. A.

Βλ. μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παραπολὺ
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα,
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.
Βλ. ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη;
Χρ. θάῤῥει· μόνος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς, οἶδ' ὅτι,
τροπαῖον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.

445. δειλότατον *E. Dorv. Citat Suid. v.* παραπολύ.

446. ἐργασόμεθ', εἰ] -θον, et εἰ omittunt, 1. 2.

ἐργασόμεσθ' *Elb.*

447. ἀπολιπόντέ ποι] ποῦ A. ἀπολιπόντε· ποῖ 1. φευξόμεθα 1. 2.

ἀπολιπόντε· ποῖ φευξόμεθα *Dorv.* που *Par.* 2827. φευξούμεθα *Ald. J.* 1. -θον *J.* 2. *Victor.* -τες *bis,* 447-8. *e* 5. 6. *notavi, i. e.* ἀπολιπόντες *et* δεδιότες.

448. δεδιότες A. μὴ δὲ] οὐ 1. μὴ 2. *sine* δὲ *scil. uterque.*

449. ποίοις ὅπλοισιν Dawes. Misc. Crit. p. 196.

ποίοισιν ὅπλοις *tres primæ,* οἵοισιν ὅπλοις *ed. Kuster.* ποίοις ὅπλοισιν *edd. Br. Inv.* πεποιθότες *Ald. J.* 1. *Elb. Dorv. edd. Br. Inv.* πεποιθότε *Junt.* 2.

450. ποῖον γὰρ οὐ] οὐ om. 1. post θώρακα, καὶ addit A. post ποίαν, δὲ 1. δ' 2.

ποίαν ἀ. *Ald. Junt.* 1. *ed. Brunck.* (*ubi* ποῖαν *per errorem*) ποίαν δ' ἀ. *Junt.* 2. *Inv. e Rav. ut videtur, Elb. D.* 6. *Dorv.* καὶ π. ἀ. *A. C.* ἢ π. ἀ. *B.* 5.

451. Hermippus Athen. XI. p. 478. C. *Locus est* τόν τε κότυλον πρῶτον ἤνεγκεν ἐχυρὸν τῶν γειτόνων. *Rythmus pessum datus; legisse videtur Porsonus,* ἤνεγκ' ἐνέχυρον.

452. οἶδ' ὁ θεὸς]

οὗτος οἶδ' ὁ θεὸς ὅτι *edd. et Arund. Transponendum monuit Th. Kidd (Crit. Rev. Jan.* 1803. *p.* 9.) *et transponit Porsonus cum* 3. 6. (οἶδε 6.) οἶδ' ὁ θεὸς οὗτος ὅτι 5.

453. Lege ἂν στήσαιτο ut edidit Kusterus e Suida. ἂν στ. 1. 2. sed ἀναστ. Suid. ms. [*v.* τρόπαια].

τροπαῖον *tres primæ, Brunckius, Invernizius, Porsonus,* 5. *schol. is qui Thesmoph.* 703. *citat, ut e Gregorio de dial. Att. c.* 3. *liquet.*

Πε. γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὦ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;
Χρ. σὺ δ', ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦσ', οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;
Πε. οὐδὲν γὰρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετον
ἀδικεῖν με, τὸν Πλοῦτον ποεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν;
Χρ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν
ἀγαθόν;
Πε. τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ';
Χρ. ὅ, τι;

An ejusdem sint οἱ παλαιοὶ—προπαροξύνουσιν, *dubitari potest; sed et illa spectant ad* τροπαῖον, *si decurtata sunt ex schol. Cassel. ad Thucyd.* I. 30. *p.* 601. *ed. Duker. quem exscripsit Suidas v.* τρόπαια. *Sed* τρόπαιον *ipse Suidas, cum Dorv.* 6. ἀναστήσαιτο *tres primæ, Elb. Dorv. Arund.* ἂν στήσαιτο *B. D.* 5. 6. *edd. Br. Inv. Vide Porson. ad Phœn.* 581. *Probat etiam Bentleius.* αὐτῆς *Dorv.*

454. τολμᾶτον] -τε ex ras. 1. καθάρματε] -τα 1. -τα (ε superscr.) A. καθάρματα *Dorv.* 5. *et Paris.* 2827. *ut videtur. Gl.* βδελύγματα *in Dorv. Paris. Sed* καθάρματε *diserte schol. Venet.* ἰλ. ᾱ. 104. *vel* λ̄. 356. *quem in Eurip. Hippol.* 387. γράμματε *legisse liquet.* τολμᾶτον *servat* 5.

455. δρῶντ'] -τες 1. et εἰλημμένοι pro -νω ex ras.

456. λοιδορεῖς] -ωρῇ 1. -ορῇ 2. λοιδορεῖ *Ald. J.* 2. *edd. Br. Inv.* λοιδορῇ *Elb. Dorv.* 5. λοιδορῇ *vel* -εῖ 6. *nam vix internoscas.* λοιδορεῖς *Junt.* 1. *Victor. forsan ex schol. qui* λοιδορεῖς, ἡμῖν πρ. *legisse et distinxisse alios tradit.*

457. ἠδικημένη 3.

458. νομίζετε] πρὸς τῶν θεῶν (843) 1177. πρὸς θεῶν 1148. Vide Vesp. 482. Aristophon. Athenæi IV. p. 161. F. *In Vesp.* ἆρ' ἂν ὦ πρὸς τῶν θεῶν *e Rav. legisse videtur. De Aristophonte egit ad Orest.* 92.

νομίζετε *Ald. Junt.* 1. *Rav. Borg. Elb.* νομίζετον *Dorv. Junt.* 2. *ad. Brunck.*

459. πειρωμένω] -ώμενοι 1.

461-2. πορίζομεν] ἐκπορίζομεν A.

σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
Πε. ἔμ' ἐκβαλόντες· καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους;
Χρ. . ὅ, τι;
εἰ τοῦτο δρᾷν μέλλοντες, ἐπιλαθοίμεθα.
Πε. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τοπρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ,
ποεῖτον ἤδη τοῦθ', ὅ, τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.

τί δ' ἄν γ'] γ' om. A. 1. 2.

462. Scribe, τί δ' ἂν γάρ. Vide infra ad Lys. 933.

461-2. ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγαθόν. | Πε. τί δ' ἄν γ' *tres primæ* (ἀνθρώποισι *Junt.* 1.) *Arund.* ἀνθρώποισιν *B.* 5. πορίζομεν *servat D.* ἐκπορίζομεν *Rav. Borg. Par.* 2827. *A. B.* ἐκπορίζοιμεν *C.* 5. 6. ἀγαθὰ " 5 (" *i. e.* ὃν, *rubr. pro em. ab eo qui glossas.*) γ' *om. Rav. Borg. A. B. C. D.* 5. 6. τί δ' ἂν ποθ' *edidit Hemsterhusius e Dorv. qui in priore versu cum edd. vett. consentire videtur.* ἀγαθὰ πορίζομεν; | Πε. τί δῆτ' ἂν ὑμεῖς *Bentleius, ultima probante Brunckio.*

464. νομίζετον] -τε 1. non 2.

ἐκβαλόντες; *Ald.* -τες· *Porson.* τί γ' ἂν *Bentleius.*

465. ἀνθρώπους] -ποις 1. 2. -ποισιν A.

ἐργάζεσθαι, *sed gl.* ποιήσεσθαι, *Dorv.* ἐργάσασθαι *servant Arund.* 5. 6. ἀνθρώποις *Rav. Dorv. Arund.* 5. ἀνθρώποισιν *Borg.* ἀνθρώπους *servat* 6.

467-71. *Locum citant scholiastæ ad Iliad.* ᾱ. 137. *Venetus et Parisiensis (apud VV. DD. ad Gregor. de Dial. Att.* §. 13.) *et Eustath. p.* 66, 31.=50, 14. *Vide Porsoni Opusc. p.* 206.

467. θέλω *Hom. sch. Paris.*

468. αὐτοῦ]

τὸν πρῶτον *Dorv. quod placet Hemsterhusio.* αὐτοῦ *edd. mss. certe Rav. Borg. Arund.* 5. 6. *Dorv. A. B. C. D. E. Homeri schol. Paris.* αὐτῇ *Brunck.*

469. οὖσαν αἰτίαν] αἰτίαν οὖσαν 1. et sic 2. sed β̄ ᾱ sup. et infra 475.

ἀγαθὴν *Hom. sch. Par.*

469-70. ἐμὲ ὑμῖν 5. *ex em. nescio an ejusdem.*

470. δι' ἐμὲ δὲ 1.

471. ποιεῖτον] -τε 1. ὅπερ pro ὅ, τι γ' 1. γ' om. A. 2.

ὅ, τι γ' ἂν *tres primæ.* γ' *om.*

Χρ. τουτὶ σὺ τολμᾷς, ὦ μιαρωτάτη, λέγειν;
Πε. καὶ σύγε διδάσκου· πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
ἅπανθ' ἁμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγὼ,
εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποήσειν πλουσίους.
Χρ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε;
Πε. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾷν, πρὶν ἂν μάθῃς.
Χρ. καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾷν ἰοὺ, ἰοὺ,
τοιαῦτ' ἀκούων;
Πε. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
Χρ. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,

A. B. C. D. Rav. Borg. (*apud Inv. ad* 545.) *Elb. Dorv.* 5. 6. δοκεῖ *Dorv.* τόθ' ὅταν *Hom. sch. Par.* ὃ ὑμῖν δοκεῖ *sch. Venetus, qui* ὁμολογῆτε *pro* ἀποφήνω, *cet. ut vulgo.* ποιεῖτε ὅπερ ἂν δοκῇ ὑμῖν *Eustath. qui etiam priora contraxit.*

472. Χρ.] Βλ. A. τουτὶ] τοῦτο 1.

ταυτὶ *Rav.*

474. ἁμαρτά σ' ἀποδείξω (ειν superscr.) *Dorv. a m. pr.* (*sic.*) *Gl. in Paris.* 2827. ἔξω τῆς ἀληθείας λέγοντας. *Legebat igitur* ἁμαρτάνοντας, *monente Schæfero. Et* -τά σ' *ex em.* 5. *cum gl.* σφαλλομένους. *Tum* -ξειν (ω superscr.) (ω *ab alio ut puto.*)

475. πλουσίους ποιήσειν 1. [*vide ad* 469.]

476. Βλ.] Χρ. A. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες] sic Suid. ed. ms. κύφωνες. ὦ pro καὶ Schol. Lucian. Pseudolog. 17. T. III. p. 176. [*quomodo malebat Bentleius. Vide* 438.]

Blepsidemi in tribus primis, Rav. Chremyli in A. B. C. D. U. Dorv. 5. *edd. Hemst. Brunck. Porson.* τ. καὶ *servant Arund.* 5. 6. *gl.* ὦ 6. *Scholia excerpit Suidas v.* τύμπανα. ἀρήξατε *et gl.* βοηθήσατε *Dorv.* κύφων *forsan hinc vel ex* 606. *habet Eustath.* ὀδ. ō. *p.* 1776, 40. = 567, 52.

477. μάθῃς] -οις 1.

μάθοις *B. C.* 5.

478. Βλ.] Χρ. A. *et* 2. *in lib. Ask.*

Bleps. in tribus primis, A. C. edd. Brunck. Inv. Chrem. U. Dorv. 5. *B. D. Hemst. Porson.* δύνατ' ἂν 5. βοᾶν τὸ ἰοὺ ἰοὺ 6.

480. δίκῃ] κρίσει 1. et gl. 2.

Chremylum servat 5. *certe.*

ἐάν γ' ἁλῷς;

Πε. ὅ, τι σοὶ δοκεῖ.

Χρ. καλῶς λέγεις.

Πε. τὸ γὰρ αὔτ', ἐάν γ' ἥττᾶσθε, καὶ σφῷ δεῖ παθεῖν.

Βλ. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσι; 483

Χρ. ταύτῃ γε· νῷν δὲ δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω.

Πε. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντες, τί γὰρ

481. ἐάν γ'] γ' om. Suid. τίμημα. ζημία. καὶ ἡ καταδίκη. sic ms. Βλ.] Χρ. A.

σοι *Ald. Post* ἁλῷς, δοκεῖ, *et* λέγεις, *puncta* ·· *Porsonus, i. e.* Πε. *Verba* καλῶς λέγεις *Blepsidemi in tribus primis, Chremyli in tribus mss. apud Br. et edd. Hemst. Br. Inv. Ita Dorv. et U. teste Hemsterhusio, et 5.*

482. αὐτό γ'] γ' om. 1. 2.

γ' ἐὰν *tres primæ, Dorv. Brunckius, e mss. ut videtur, Invern.* γε ἄν 6. γ' *om.* 5. *præcedenti versu habet. Om. etiam scholiastes.*

483. Βλ.] Χρ. A. 1. non 2. εἴκοσιν] -σι 1.

Citat Suid. v. ἱκανός.

483-4. *Personæ ut hic in edd. cum Dorv. Arund.* 6. *Sed in* 6. *personæ per totam fere comœdiam ab alio additæ videntur.* (*In Dorv. et Paris.* 2827. ὦ χρεμύλε *supra* 483.) Χρ. ἱκανοὺς — Βλ. ταύτῃ *U.* 3. 5. *optime, ut vidit Kusterus, repugnante licet Hemsterhusio.* εἴκοσιν *Ald.* εἴκοσι 5. *Porson.*

484. Χρ.] Βλ. A. 1. μόνω] -οι 1.

485. φθάνοιτον] -τε A. -ον 1. πράττοντ'] -τες A. ποιοῦντες 1. [ἢ τί γ' ἂν *subnot. ergo A.* 1. 2.]

φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'. ἢ τί γ' ἂν *tres primæ, Brunckius, Dorv. Arund. Invernizius e Rav.* φθάνοιτε, *cetera servans.* φθάνοιτε — πράττοντες τὶ γ' ἂν *primo* 5. *sed* ἢ *ante* τὶ *insertum, ab eodem proculdubio. Gl.* ποιοῦντες. φθάνοιτε τ. πράττοντες | ἢ τί γ' ἂν 6. *Tum* 486. ἂν *om.* 5. 6. *Scholiastes;* Τοῦτο πράττοντες: ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντες. οὐκ ἂν, φησὶν, ἀναβάλοισθε ἀποθανόντες· ἀντὶ τοῦ ταχέως [ἀπελθόντες] τελευτήσατε. εἰ γὰρ νικήσετε, οὐκέτι δίκαιόν ἐστιν:—Ἄλλως· Οὐκ ἄν με, φησὶ, νικήσετε· ἐὰν δὲ νικήσητε, οὐχ ὑπάρχει δίκαιον:—"*Non obscurum est,*" *inquit Hemsterhusius,* "*Scholiasten legisse* πράττοντες· *ex quo simul consequitur, talem in ejus libro integri versus extitisse scripturam:* οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντες· τί γ' ἄν." *Ipse præfert* πράττοντ'· ἢ τί γὰρ Ἔχοιτον. *Dualibus explicandis pluralia passim adhibent grammatici; quare ex* ἀποθανόντες *non statim*

ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;

Χο. ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν, ᾧ νικήσετε τηνδὶ,

ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.

Χρ. φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,

ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἔστι δίκαιον·

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους, τούτων τἀναντία δήπου.

τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες, μόλις εὕρομεν, ὥστε γενέσθαι

fingenda est lectio πράττοντες. *Neque ex eo quod* πράττοντες *scholio præfigitur, rem conficias; quum apostrophus pro compendio syllabæ* ες *facillime capi potuerit, ut infra* 733. *et alibi millies factum est; exempli gratia, in Menandro apud Porsonum Adv. pp.* 293-4. εἰκόν' *in* εἰκόνες *transiit. Vide Gaisford. ad Hesiod. Opp. et D.* 184. *Contra in Av.* 656. *etsi vulgatæ minime obloquor, optima est Suidæ lectio,* ὅ διατραγόντες ἐστὸν ἐπτερωμένω, *sive* ἔστον *mavis. Deinde,* γὰρ *potius quam* γ' ἂν *legisse videtur scholiastes; quam recte non dixerim. Pro* γ' ἂν *stat Eq.* 411. *et forsan Thesm.* 224. *Ultima,* οὐκέτι δίκαιόν ἐστι, οὐχ ὑπάρχει δίκαιον, *reddenda puto, "Jus omne periit," sive intelligas* τὴν Δίκην, *sive* τὰς δίκας. *Vide Hemst. ad schol.* 860. *et Collationem ad Nub.* 899. *Porro sanissimum est* ἔχοι τις, *ut Eurip. Orest.* 930. κοὐ φθάνοι θνήσκων τις ἄν, *quod idem prorsus est atque* οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν θνήσκοντες 925.

486. ἔχοι τις ἂν] ἂν om. 1. *Transversa linea damnat* 2. *si Porsonum intelligo.* ἀντειπεῖν] ἀντιπεῖν 1.

487. χρῆν τι] χρὴ τί 1.

Et χρῆν *et* χρὴ *agnoscit scholiastes.* σοφὸν *om. Par.* 2827.

488. ἐν τοῖς λ. 1. μαλθακὸν A. μὴ μαλ. *Dorv.* ἀντιλέγοντας *schol. monente Hemsterhusio.*

492. ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες] βα 1. Ut 469. et 475. habet 2. *i. e. ut puto, voces transponunt* 1. 2. *sed*

βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον, καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.
ἢν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ,
ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται, κοὐκ ἀπολείψει·
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται, κᾆτα ποήσει
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου, τά, τε θεῖα σέβοντας.
καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἄμεινον;

Βλ. οὔτις· ἐγώ σοι τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.

Χρ. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,

numeralibus suprascriptis ordinem restituendum monet 2. *Vide ad* 469. μόλις] τοῦθ' pro v. l. in m. 2.

τοῦτ' οὖν *ex Elb. notatur, sed ita omnes. An igitur* ταῦτ' *voluit collator? Tum idem ms.* τοῦθ' *pro* μόλις. τοῦτο μόλις εὖ. *Arund.* μόλις *tantum, ut edd.* 5. 6. *Post* γενέσθαι *nullam dist. Porsonus.*

492, 3. Suid. βούλημα.

493. βούλημα *tres primæ, Arund.* 5. 6. βούλευμα *Paris.* 2827. *probante Schæfero. Gl.* σκέμμα.

495. ὡς] εἰς 1. gl. 2.

498. τοῦτο *Dorv. a m. pr. Omnia ut vulgo Arund.* 5. Βλ. καίτοι —ἐξεύρῃ 6. *Comparare licet Alexin Athenæi* II. *p.* 63. *F.* τοιαῦτα. τούτων ἂν τίς εὕροι φάρμακα | ἐρῶνθ' ἑταίρας ἕτερα χρησιμώτερα; ἐρῶν *pro* ἐρῶνθ' *Jacobs.*

499. οὔτις· ἐγώ σοι — MS. Vat. U. ed. Ald. probante Kustero. et μηδὲν pro μή. οὔτις] τις ex em. A. -δεὶς 1. -δεὶς 2. in t. sed in m. alterum. ταύτην γ'] γ' om. 1.

οὔτις. ἐγὼ *et* μηδὲν *Ald. J.* 1. *Brunck.* οὐδεὶς ἄν. ἐγὼ *et* μὴ *Junt.* 2. οὔτις· ἐγὼ *U. teste Hemsterhusio, Elb. proculdubio, et ut videtur Par.* 2827. *qui* οὐδεὶς *habet pro gl.* οὐδείς· ἐγὼ *Rav. Borg.* οὐδεὶς

τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον;
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροὶ,
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοὶ,
πράττουσι κακῶς, καὶ πεινῶσιν, μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν.

ΒΛ. οὔκουν εἶναί φημ', εἰ παύσει ταύτην βλέψας ποθ' ὁ Πλοῦτος,
ὁδὸν, ἥντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω πορίσειεν.

ἄν· ἐγὼ Victor. Dorv. hic etiam τοῦτο, *et* μηδὲν *servat, omittens* γ'. οὐδεὶς, ἐγὼ—μηδὲν *Arund.* 5. Χρ. οὐδεὶς, ἐγὼ—μηδὲν 6. οὐδεὶς ἂν *sine* σοι *dubitanter proponit Hemsterhusius, malunt Bentleius in notis mss. Elmsleius ad Heracl.* 649.

501. ἡγοῖτ'] -εῖται 1. κακοδαιμονίαν γ' 1. 2.

503. ξυλλεξάμενοι] συλλ. 1. 2. πάνυ *om.* 5.

504. μετὰ Καράβου σύνεισιν Eubulus Athen. VIII. p. 340. D. μετὰ κακῶν ἀρχόντων ξυνοῦσαν Plato De Legg. I. p. 639. C. μετὰ σκαιῶν ξυνὼν Eurip. El. 943. *Addo Plutarch. S. N. V. p.* 551. *E. ubi citat Wyttenbachius Anim. p.* 36. *Plutarchum de Is. et Os. p.* 352. *A. Platonem Sympos. p.* 324. *E. Læmar.*=III. 195. *B. HSt.* μετὰ νέων ἀεὶ ξύνεστί τε καὶ ἔστιν. *Priscianus* XVII. *f.* 202. *b.*=1104. " Abundant (*præpositiones*)— Isocrates ἐν Πανηγυρικῷ. (*c.* 40. *ed. Mori, p.* 71. *B. HSt.*) 'Απεστερημένους δὲ τοῦ στρατηγοῦ μεθ' οὗ συνηκολούθησαν. Aristophanes Βοηθοῖς. εὖ γὰρ εἰσπράτειν σε βούλομαι πόσα ἔτη ὅπως μετ' ἐμοῦ ξυνῇς." *Pro ultimis Putschius,* εὖ γὰρ εὖ πράττειν σ. β. πῶς λέγεις; ὅπως μ. ε. ξυνέσῃ. *Malim, ut fere Brunckius,* Aristomenes Βοηθοῖς. Α. εὖ γάρ σε πράττειν βουλομαί 'γώ. Β. πῶς λέγεις; | Α. ὅπως; μετ' 'εμοῦ ξυνέσει. *Sin cum Reisigio p.* 45. ὅσ' ἔτη *mavis, poteris,* εὖ γὰρ, εὖ σε πράττειν βούλομαι, | ὅπως ὅσ' ἔτη μετ' ἐμοῦ ξυνῇς.

505-6. [*Nil e mss. notat Porsonus.*]

505-6. *Chremylo continuantur vulgo. Blepsidemo dat Porsonus,*

optime. Vide 483-4. 499. 580. οὐκοῦν εἶναί φημ', ἢ παύσει ταῦτ' ἣν βλέψῃ *tres primæ, Arund.* παύσῃ, *nil præterea, ex Elb. notatur.* ἢ παύσει ταῦτ' *retinere videtur Par.* 2827. *certe agnoscit in glossa.* τ' αὐτ', *cet. ut vulg.* 505-6. *Dorv.* οὐκοῦν *quatuor mss. Brunckii, qui vulgatam repetit.* οὐκοῦν *ed. Inv. Ravennas,* εἰ παῦσαι ταῦτ' ἣν βλέψας. ἥντιν' *edd. mss. in quibus Arund. Glossæ in C.* μέθοδον ἥντιν' ἐλθὼν ὁ Πλοῦτος, *in Par.* 2827. μέθοδον *et* ὁ Πλοῦτος. *Ita* 5. οὐκοῦν εἶναί φημ' ἢ παύσοιτο ταυτ' ἂν βλέψῃ — ἥντινα τοῖς ἀνοίς ἰὼν ἀγάθ' ἂν μ. π. *Scholion alius manûs,* ἡ σύνταξις οὕτως· οὐκοῦν παύσει ταῦτα ποτὲ ὁ πλοῦτος ἐὰν ἀναβλέψῃ. ἥντινα ὁδὸν ἐλθὼν — πορίσειεν ἂν τοῖς ἀνθ. μ. ἀγ.—προτάττει (*forsan* πρότατττε *vel* προτακτέον) τὸ εἶναι φημὶ, ἀντὶ τοῦ, δυνατὸν τοῦτο λέγω—πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες οὕτω συντάσσουσιν, λαμβάνοντες γὰρ ἔξω (*lege* ἔξωθεν) πρὸς τὸ φημί, *&c. Legebat ineptus ille,* Οὐκοῦν, εἶναι φημὶ, παύσει ταῦτ' ἣν βλέψῃ — ἥντιν'. *Sequitur alia annotatio etiam recentior;* ὦ τζέτζη οὐκ ἔστιν ὁ στίχος κακόμετρος. σὺ γὰρ εἶναι φημὶ γράφεις. διὰ τοῦτο καὶ ἄμετρον αὐτὸν ποιεῖς, καὶ οὐδὲ συνταχθῆναι δυνάμενον· ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἐγὼ εἶναί φημ' ἢ γράφομεν, *&c. N. B. In præcedenti scholio nil de* κακομετρίᾳ. *Denique* 6. οὐκοῦν εἶναι φημ' ταύτην τὴν πενίαν ἢ
ἢ παύσειν ταῦθ' ἣν *tum ut edd. Ista suprasc. ab alio; et* φημ' ἢ *ex em. forsan, sed statim facta ab ipso librario, loco* φημί. *In scholiis editis lege,* ὁ νοῦς· οὐκοῦν εἰ παύσει ταῦτα. *Alicubi notat Porsonus, forsan ad hunc locum respiciens, confundi* ΕΠΙΛΥCΕΙ *et* ΕΙΠΑΥCΕΙ. *Vide ad Lys.* 291. *Legebat grammaticus* φημ' εἰ παύσει ταῦτ' ἣν. *Deinde alius incipit,* κακόμετρος οὗτος, ἐν ἐνίοις δὲ καὶ ἄμετρος *&c. Hic legit,* φημὶ παύσει, *cetera ut edd. Confer schol. codicis* 5. *In illis vero,* ἐν ἐνίοις, *non necessario quærenda varia lectio, quum significare possint, "alii prorsus* ἄμετρον *esse aiunt." Vide schol. Acharn.* 855. *Tertius,* τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικόν. *Male ut puto Hemsterhusius* ἀποφατικόν. *Satis clare lectionem* εἰ παύσει ταύτην βλέψας *indicaret scholiastes, ni scrupulum injicerent sequentia, quæ potius aliquid hujusmodi præ se ferunt,* οὐκοῦν εἶναί φημι, παύσει ταύτην ἣν βλέψῃ. *Sed et corrupta sunt, et forsan alius interpretis. Denique, is qui incipit,* οἱ γράφοντες φημὶ, *legebat ut vulgo. Porro omnes consentiunt in* οὐκοῦν *et* ἥντιν'. Μείζω *scil. capiunt vel pro* μείζω ἢ τὰ νῦν, *vel pro* μέγιστα; *vide Hemsterh. p.* 145. *col.* 1. *De suo supplent* τις, *non e textu citant, ut in schol. ad Pac.* 567. ὅτι ἠδύνατό τις διασχίσας — καλῶς ἄν τις, φησὶ, μεταστήσειε. *Et vel legendum vel subaudiendum* τις *constat, quum Chremyli conclusionem* 498. *rursus Peniæ oggerat Blepsidemus. Recte igitur* οὔκουν *Bentleius et Hemsterhusius; qui absque Ravennatis ope veram lectionem tantum non deprehendit, pp.* 147-8. *Prorsus assentior viro maximo, reponendum esse* ἣν τις, *cetera Porsonum sequor. Porsono ad Orest.* 308. *Hermanno ad Viger.* §. 150. *Schæ-*

Πε. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν,
δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τοῦ λῃρεῖν καὶ παραπαίειν,
εἰ τοῦτο γένοιθ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.
εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέν τ' ἴσον αὑτὸν,

fero ad Bosium, non repugno, statuentibus τις *aliquando subaudiri; vide Gaisford. ad Hesiod. Opp.* 289. *et adde ibid.* 12. *illud tamen miror, huc retulisse eos Sophoclem Œd. T.* 315. *Sed apud Aristophanem non inventum iri puto exemplum quo vulgata defendatur; alius sunt generis Plut.* 256. 597. *apud Schæferum, et locus Pac.* 567. *corruptus videtur. Quam proclivis fuerit lapsus, ostendit Theognis* 380-1. οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν, Οὐδ' ὁδὸς ἥν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἅδοι, *ubi edebatur* ἥντιν' *ante Brunckium.* ἥν τις *duo MSS. Bekkeri. Locum ob* ὁδὸν *indicat Hemsterhusius in mss. cum Pindaro Pyth.* XI. 58=60. *Phalaride* 146. *p.* 137=17. *p.* 86. *Agathia Anthol.* VII. 80. (*p.* 465. 4. *b. HSt.*) *Xenophonte* (*Cyrop.* I. 1. 16.) *p.* 18, 4. (*HSt.*) *Thucyd.* III. (64.) *p.* 208, 77. *Herodot.* (VII. 12. *fin.*) *p.* 387, 10. *Ceterum istæ turbæ in versu priore ortæ sunt e glossa* ἢν βλέψῃ *pro* βλέψας, *quomodo erratum est* 311. 531. πόρισει *Junt.* 1.

508. δύο] δύω 1. δύω *et* -ώται 5.

509. αν γε λ. *Dorv.*

510. Concinnius esset, διανείμειέν τ' ἴσον αὑτόν. *Vide Præf. Hec. p.* LVI. *Ita Bentleius not. mss.* p. 92. b. in 1.

α. εἰ γὰρ ὁ πλοῦτος βλέψειε πάλιν δια-

β. νέμειέ τ' ἶσον ἑαυτὸν οὔτε ἂν τέχνην

[-νέμειέ τ' ἶσον ἑαυτὸν A. 1. (*et* 2. *ut videtur*) nisi quod ἴσον 1. 2. ἂν τέχνην 1. 2.]

γ. τῶν ἀνθρώπων οὔτε σοφίαν μελετῴη οὐδεὶς

δ. ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν,

ε. ἐθελήσει τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν,

ζ. ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχοποιεῖν, ἢ σκυτοτομεῖν,

ϛ. ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλύνειν, ἢ βυρσοδεψεῖν, (sic 1. 2.)

η. ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν

θ. δηοῦς

Ita dividuntur στίχοι in utr. 1. 2. nisi quod ζ ϛ in 1. sunt ϛ ζ in 2.

οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων, οὔτ' ἂν σοφίαν μελετῴη
οὐδείς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν, ἐθελήσει
τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχοποιεῖν,
ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλύνειν, ἢ σκυλοδεψεῖν,
ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι·
ἢν ἐξῇ ζῇν ἀργοῖς ὑμῖν, τούτων πάντων ἀμελοῦσι;

[i. e. ἢ ῥάπτειν—σκυτοτομεῖν quæ post βυρσοδεψεῖν male ponuntur in 1. *locum suum servant in* 2.]

βλέψει *Dorv.* διανέμειέ τ' ἶσον ἑαυτὸν *Ald. J.* 1. *Schol.* διανείμειέ τ' ἶ. ἑ. *J.* 2. διανέμειέ τ' ἴ. ἑ. 5. *et fere Dorv. sed* ανε *ex em. alius.* διανείμειέ τ' ἴ. ἑ. 6. *ubi* νεί *ex ejusdem emend. ut puto.*

511. οὔτε σοφίαν *tres primæ,* 5. *Brunckii mss. proculdubio.* οὔτε τέχνην ἄν τις τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαν μελετώη *et supra* σοφίαν *gl.* συνίζησις *Dorv. unde suspicatur Hemsterhusius, legisse glossatorem,* οὔτε σοφίαν. *Potuit quoque* οὔτε σοφίαν ἂν, *sine* τις *scilicet. Vide* 550. οὔτ' ἂν *edd. Br. Inv. hæc diserte, ex Rav. ut puto.* οὔτε σοφίαν μελετῴ κ' ἂν *e Borg. citatur. MS. scil. habet* οὔτε σ. μελετῴη ἂν, *quomodo* 6. *Comparat in mss. Hemsterhusius Theodoret.* Ἑλλ. Παθ. Θερ. VI. *p.* 94, 18. *ed. Sylburg.*=*T.* IV. *p.* 571. *ed. Par.* 1642. *Zenob.* V. 72. (*sive Eurip. Polyid. fr.* 5.) *Totum colloqium in suos usus vertit Lucianus in Timone, qui judice Porsono, Aristophanis leporem minime assecutus est. Plutum passim compilat in eodem dialogo, e. g. pp.* 109-10. 115. 137-8.

513. ζυγοποιεῖν *Pollux* VII. 115. *quod priori Pluto tribuit Brunckius.*

514. σκυτοδεψεῖν *tres primæ, Rav. Borg. A. B. Arund.* 5. 6. *et, ut videtur, Dorv.* βυρσοδεψεῖν *C. D. E. Par.* 2827. σκυλοδεψεῖν *Bentleius, referente Kustero.*

516. πάντων] ἁπάντων 1. non 2. ἢ *pro* ἢν *Dorv. m. pr.*

Χρ. λῆρον ληρεῖς· ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ κατέλεξας,
οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν.
Πε. πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;
Χρ. ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου.
Πε. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ;
Χρ. κερδαίνειν βουλόμενός τις,
ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρ' ἀπίστων ἀνδραποδιστῶν.
Πε. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων, οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστὴς,
κατὰ τὸν λόγον, ὃν σὺ λέγεις, δήπου· τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει,

517. ἥμιν *Ald.*

518. μοχθοῦσιν, *et* 520. ἔχει *Dorv.*

519. πωλῶν] πολῶν 1.

521. παρὰ πλείστων] παραπλείστων 1. non 2.

παρὰ πλείστων *edd. mss. certe Arund.* 5. 6. παρ' ἀπίστων *Hemsterhusius et Harius Ep. Crit. p.* 49=78. *e schol. atque ita proculdubio apud eundem parœmiographum legerat scholiastes Euripidis Phœn.* 1416. *ed. Valck. etsi nunc* παρὰ πλείστων *exhibetur. Indicavit Hemsterhusius. Ter ad hunc locum respicit Eustathius,* ἰλ. β̄. *p.* 331, 36=251, 5. η̄. *p.* 692, 25=570, 46. ὀδ. ᾱ. *p.* 1416, 25=54, 50. *sed ita ut nil certi de ejus lectione statuas. Scholiasten Aristophanis excerpit Suidas vv.* ἀνδραποδίζω. Θετταλῶν σόφ. *De* πιστῶν *et* πλείστων *confusis vide Porson. ad Xenoph. p.* XLII. *Per se bonum est* πλείστων, *ut Eurip. Andr.* 451. *Aristoph. Athenæi* IV. *p.* 173. *D.* ἔμπορος *pro mangone habet Eubulus Athen.* III. *p.* 108. *E. locum indicante Hemst. in mss. Post* τις *versu superiore minorem dist. ponit Porsonus. Junge* ἔμπορος ἥκων, *ut* 1180.

522. οὐδ' ante ἀνδραποδιστὴς om. 1. 2.

οὐδ' *alterum om.* 5. οὐδεὶς οὐδραπ. 6. *sic.*

κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ, τοῦτο ποῆσαι;
ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τἄλλα τε μοχθεῖν,
ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν.
Χρ. ἐς κεφαλήν σοι.
Πε. ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ γὰρ ἔσονται·
οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει, χρυσίου ὄντος;
οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον·

524. κινδυνεύων] -ειν 1. 2. et ex em. A. τῆς ante αὐτοῦ om. 1.

κινδυνεύειν *Rav.* *In* 5. κινδυνεύων, *sed* ω *ex em. et forsan alius manûs.* -ων *servat* 6. αὐτοῦ *Ald.*

525. τ' ἄλλάτε] τά τε ἄλλα 1. non 2.

σκόπτειν *Elb.*

526. ὀδυνηρότερον] ὀδυνότερον 1. 2. τρίψεις] διατρίψεις A. κεφαλήν σου 1. non 2.

σοι *tres primæ, Brunckius et Inverniz. tacite,* 6. σου 5. *Elb. Par.* 2827. *Vide infra* 650.

527. *Suid. v.* καταδαρθάνειν.

528. Οὔτ' ἐν τάπησιν — χρυσίου γ' ὄντος] Lege ἐν δάπισιν cum Kustero ex Suida v. δάπιδας, I. p. 509. et Scholiaste ad Vespas 674. Οὔτε τάπησιν MS. Arund. ed. Ald. Mox omittunt γ' MS. Vat. U. ed. Ald. probante Kustero. οὐδ' ἐν δάπησιν Suid. [*ms.*] v. δάπιδας, et mox δεκατας bis. et δάπτων in verbis Babrii. οὔτ' ἐν A. οὔτε ἐν 1. 2.

οὔτε τάπησιν *Ald. Junt.* 1. *Dorv.* οὔτ' ἐν τάπησιν *Junt.* 2. *et sic, vel* -σι, *Elb. A. B. C. D. E.* 6. οὔτ' ἐν τάπισι 5. οὐδ' ἐν δάπισιν *Suid. Med. Kust. in* δάπιδας. οὔτ' ἐν δάπισιν *Bentleius, edd. Br. Inv. In Hermippo Athenæi* I. *p.* 28. *A.* δάπητας *pro* δάπιδας *ms. contra metrum.* γ' ὄντος *Junt.* 2. γ' *cum Ald. J.* 1. *omittunt mss. in quibus Dorv. Arund.*

529. Citat Suidas v. στακτοῖς. οὔτε μύροισι] οὔτ' ἐν A. μύροις 1.

οὔτ' ἐν *Elb.* 5. *Sine* ἐν *ut vulgo* 6. ἀγάγοισθον 5.

οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων·
καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἐστιν, πάντων τούτων ἀποροῦντα;
παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν, ὧν δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην, ὥσπερ δέσποιν', ἐπαναγκάζουσα κάθημαι,
διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν, ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.
Χρ. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου,

530. Suid. *βαπτά.*

Respicit Eustath. ἰλ. τ̄. *p.* 1185, 13=1252, 45.

531. Lege ἔσται. Mox ἀποροῦντι Valckenærius ad Euripid. Fragm. Diatrib. XIV. p. 150. τοῦ πλουτεῖν ἐστι τούτων ἁπάντων. 1. 2. ἀποροῦντας] ς omittit planissime A. In m. schol. ἣν ἀπορῇ τίς τούτων ἁπάντων.

τοῦ πλουτεῖν *Elb.* 6. πάντων τούτων ἀποροῦντας *tres primæ, Rav. Borg. et* 6. ἀποροῦντας *servat D.* πάντων τούτων ἀποροῦντα *Brunckii A. quo alludit C.* πλουτεῖν ἐστι πάντων τούτων ἀπορῇ τις, *ubi* ἐστι *levi errore scriptum est pro* ἐστιν, *i. e.* ἐστ' ἦν. *Confer schol. Harlei. apud Porsonum.* ἀποροῦντα *planissime Arund. Vide ad* 286. τούτων πάντων ἀποροῦσι *Brunck. e B. et sic* 5.

532. δεῖσθον] -σθε 1.

ἔμπορα *Elb.* πάνθ', ὑμῖν ὧν *dist. Porsonus, forsan casu.*

533, 4. καθῆσθαι et mox ζητεῖν θ' Valckenær. ad Herodot. II. 86. Vulgatum defendit Ruhnkenius Ep. Crit. II. p. 159. nov. ed.

534. ἕξει βίον 1. 2. *Ita et* 6.

535. σὺ γὰρ ἂν] ἂν om. 1. 2.

φώδων *Ald. Respiciunt Etym. p.* 803, 43. *Suid. v.* φῶδον, *Eustath.* ἰλ. ρ̄. *p.* 1123, 21=1166, 24. ν̄. *p.* 962, 50=945, 12. ὀδ. τ̄. *p.* 1859, 42=688, 11. *Huc potius quam ad* 953. *alludit Idem* ὀδ. σ̄. *p.* 1848, 62=672, 30. *Vide etiam Phrynichum Bekkeri p.* 70, 27.

καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραϊδίων κολοσυρτόν;
φθειρῶν δ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λέγω σοι
ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, ΠΕΙΝΗΣΕΙΣ· ἈΛΛ' ἘΠΑΝΙΣΤΩ.
πρὸς δέ γε τούτοις, ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος, ἀντὶ δὲ κλίνης
στιβάδα σχοίνων, κόρεων μεστὴν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει·
καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν, ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου

536. *ὑποπεινώντων*] -*νόντων* 1.2.

536-7. κολοσυρτὸν *sine distinct. tres primæ.* κολοσυρτὸν *servat Etym. p.* 239, 42. κολοσύρτων (*sic*) *Elb. Huc respicit Eustath.* ἰλ. μ̄. *p.* 896, 56=853, 49. κολοσυρτοῦ *Kusterus et Bentleius. Tum* τ' *tres primæ*, 5. 6. *Br. Inv.* δ' *Porsonus e Kusteri emendatione, et cum eodem atque Bentleio fere distinguit. Multo deterius Hemsterhusius* βαλανείου; καὶ—κολοσυρτὸν, φθειρῶν τ'—*ut constructio sit* καὶ οὐδὲ λέγω κολοσυρτὸν ἀριθμόν τε. *Herodotus* VII. 9. §. 2. περὶ δὲ τῶν ἐσσωμένων οὐδὲ λέγω ἀρχὴν, ἐξώλεες γὰρ δὴ γίγνονται. *quem locum citat in mss. Hemsterhusius, cum Galeno T.* VIII. *p.* 452.=I. περὶ κρισ. ἡμ. *T.* III. *p.* 424, 43. *ed. Bas. Libanio T.* I. *p.* 904. *D.*=IV. 730, 22. *Reisk. Apostolio* XX. 51. *Philetærus Athenæi* XIII. *p.* 587. *F.* Κοσσύφας δὲ καὶ Γαλείνας καὶ Κορώνας οὐ λέγω. περὶ δὲ Ναΐδος σιωπῶ, γομφίους γὰρ οὐκ ἔχει. ἀριθμῶν *Dorv. sed gl.* πλῆθος. ψιλῶν *Elb.*

538. *Suid.* κώνωψ.

539. ἐπεγείρουσαί τε καὶ A. et 540. πρὸς δὲ τούτοις.

ποιήσεις *Dorv. a m. pr. Plutarchus T.* II. *p.* 1044. *D. citante Hemsterh. in mss.* "*Dicit Chrysippus,*" ὅτι οἱ κόρεις εὐχρήστως ἐξυπνίζουσιν ἡμᾶς, καὶ οἱ μύες ἐπιστρέφουσιν ἡμᾶς μὴ ἀμελῶς ἕκαστα τιθέναι.

540. γε *om. Elb.* 5.

542. *Huc respicit Suidas in*

λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων
μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων·
ἀντὶ δὲ θράνου, στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος· ἀντὶ δὲ μάκτρας
πιθάκνης πλευρὰν ἐῤῥωγυῖαν καὶ ταύτην· ἆρά γε πολλῶν
ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἴτιον οὖσαν;

Πε. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.

προσκεφ. *ut putat Kusterus.* ἔχειν *hic Dorv.* ἔχει 540. *et* σχίνων 541. τάπιτος 542. *Phrynichus Bekkeri p.* 70. Φορμοκοιτεῖν: τὸ ἐπὶ φορμοῦ καθεύδειν· φορμὸς δέ ἐστι πλέγμα τι ἐκ φλέω. τάττεται ἐπὶ λυπρῶς καὶ κακῶς κοιμωμένων, οὐκ ἐχόντων κνάφαλλον:—*Vide Lex. Rhet. ibid. p.* 315, 7.

544. φύλλ'] φυλλεῖ' Kuster. ex schol. ad Acharn. 468. ubi recte emendat φυλλεῖ'.

φύλλ']

φύλλ' *tres primæ, ut fere mss. Arund.* φυλλεῖ' *edd. Kuster. Br. Inv.* φίλλ' *Dorv.* φύλ' *Elb.* 6. φίλ' 5.

545. θράνους κεραμίου μόνου κ. Suid. ms. v. θράνος. *Edd. Med. Kust.* Αρ. Πλ. ά. δὲ θράνους στ. κεφ. κατ. τούτεστι κεραμίου:—κεραμίου *pro v. l. schol. per synizesin scil.*

θράνους *tres primæ, mss. in quibus Rav. Borg.* 6. θράνον *Pollux* X. 48. *Eustathius* ἰλ. ō. *p.* 1040, 7=1050, 6. ἣν (τὴν τῶν κωπηλατῶν καθέδραν) ἀττικοὶ θράνον καλοῦσιν. *sed lege* θρανίον, *ex ipso Eust. ad* ὀδ. ā. *p.* 1400, 24=32, 45.

545-6. *Suid. v.* μάκτρα.

546. πιθάκις *Elb.*

547. αἰτίαν] αἴτιον Bentleius.

αἰτίαν]

τοῖς *om. Elb.* αἰτίαν *tres primæ et mss. certe* 6. αἴτιον *Brunckius et tacite Invernizius.*

548. τῶν πτωχῶν δ'] τὸν τῶν πτωχῶν δ' ed. Ald. Suidas v. ὑπεκρούσω. atque ita omnino legendum. Neque est cur offendaris particulæ δὲ positurâ, ut liquebit ex duobus Ἐκκλησιαζουσῶν locis, non quidem ut exstant, sed ut exstare debent, 621. ἐπὶ τοὺς δὲ κα-

Χρ. οὔκουν δήπου τῆς Πτωχείας Πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν;

Πε. ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.

ἀλλ' οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος, οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε μέλλει.

λοὺς βαδιοῦνται. 697. τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ἀκολουθοῦντες. τὸν τῶν πτωχῶν δ'] δ' om. Suid. ms. v. ὑπ. [et servat τὸν τῶν cum 1. 2. ut videtur.]

τὸν τῶν Ald. J. 1. A. B. D. Dorv. 5. 6. Elb. edd. Br. Inv. τῶν sine τὸν J. 2. Utrumque articulum omittit C. ut videtur; nam turbatum est in Brunckii nota. ἐπεκρούσω Pollux IX. 139. ut putat Kusterus, probante ibi Jungermanno.

549. τῆς πενίας πτωχείαν] L. ex Ald. τῆς πτωχείας πενίαν. et ita ed. Kuster. τῆς πτωχείας πενίαν] Ut hic Suid. Ald. ms. πτωχεία. Mox ὑμεῖς δ' εἴπερ κ. θ. δ. εἶναι ὅ. ms. τὴν 1. et ord. mutat. ut 2. [τὴν πενίαν τῆς πτωχείας ex 2. lib. Ask.]

οὐκοῦν tres primæ, Br. Inv. Interrogat Inv. solus. οὔκουν — ἀδελφήν; Devar. v. δήπου, Pors. πτωχείας πενίαν Ald. J. 1. Dorv. 5. 6. Br. Inv. πτωχείας sine πενίαν Arund. πενίας πτωχείαν Junt. 2. πτωχείας πενίαν Pors. ἀδελφὸν Dorv.

550. Διονύσιον φάθ' ὁμοῖον] εἶναι ὅμοιον ed. Kuster. Ald. Hunc et præcedentem versum recte legit Suidas v. πενία, corrupte v. πτωχεία. [τῆς πτωχείας πενίαν — φάτ' εἶναι ὅμοιον ed. Med. utr. loco. In πεν. Kusteriana τῆς πτωχείας πενίαν et Δ. εἶναι ὅμοιον, in πτωχ. τῆς πενίας πτωχείαν et Δ. φάθ' ὁμοῖον.] φάτ' εἶναι A. 2. τὸν Διόνυσον φατὲ εἶναι 1.

δ. εἶναι ὅμοιον Ald. Junt. 1. ed. Brunck. Arund. δ. φάθ' ὁμοῖον (sic) Junt. 2. φάτ' εἶναι ὅμοιον Rav. Elb. 5. 6. (In 5. ὁμοῖον, ex emend. m. pr. pro ὅμοιον, ut videtur) Ita Dorv. ὑμεῖς γ' εἴπερ θρ. διονύσιον φάτ' εἶναι ὅμοιον. (γ' εἴπερ ex alius emend.) et συνίζησις pro gl. supra διονύσιον. E scholiastæ autem verbis ὡς εἴτις λέγοι Διονύσιον, &c. εἴπερ elicit Hemsterhusius, frustra opinor; quum ἀκέφαλον esse scholion ipse agnoscat. Per se optimum εἴπερ, sed ob ὑμεῖς γε reponendum esset οἵπερ vel contra mss. Illud autem recte monet vir summus, priorem Plutum interpretari illos qui quærunt quemnam Dionysium et Thrasybulum respiciat comicus. Ibi dele ὡς ὁμοιούντων σφόδρα ἀνομοίους, et mox ἔγγιστα συγγενείας εἶναι, et forsan ἀδελφὸν, quæ ad εἶναι ἀδελφὴν 549. pertinent.

551. τοῦτο αὐτὸ 1. 2.

'ὁμὸς Dorv. 5. 6. `Elb. οὐ μὰ Ald.

πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστὶν μηδὲν ἔχοντα·
τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα·
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν.
Χρ. ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας, καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.
Πε. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν, τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,
οὐ γιγνώσκων, ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας,
καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν, παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες,

554. περιγίγνεσθαι]

555. δάματερ] δήμητερ 1. non 2.

555-6. *Citat Suid. v.* μακαρίτας. δάμαρτε (η η) *Dorv.* δάματερ (η η *rub.*) 5. *qui* φειδόμενος. φεισάμενος 6. δό *ejusdem.*

556. φεισάμενος] φειδόμενος 1. et ex em. 2.

ἀφῆναι *Dorv.*

558. γινώσκων *Ald.* γιγν. *A.*

559. παρ' αὐτῷ μὲν γὰρ ποδαλγοῦντες] παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες edd. Ald. Kuster. τὴν γνώμην] τὴν om. A. παρὰ τῷ] παρ' αὐτῷ A. 1. 2. ποδαγρῶντες] λγ 1. non 2.

παρὰ τῷ *et* ποδαγρῶντες *Ald. J.* 1. *Br. Inv.* παρ' αὐτῷ *et* ποδαλγοῦντες *J.* 2. *sed utrumque,* ποδαλγοῦντες *et* ποδαγρῶντες, *in scholiis memorat, et* ποδαγρῶντες *præfigit.* παρὰ τῷ *Elb. Dorv.* παρ' αὐτῷ *Borg. Par.* 2827. παρ' αὐτῷ μὲν ποδαγρῶντες *sine* γὰρ 5. *Ita* 6. παρ' αὐτῶ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες εἰσὶ καὶ παχ. καὶ γαστ. ποδαγρῶντες *servant omnes mss. ut videtur.* (ποδαργῶντες *Dorv.*) *Schol. in* 5.

καὶ γαστρώδεις, καὶ παχύκνημοι, καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς·
παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ, καὶ σφηκώδεις, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.
Χρ. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.
Πε. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν, κἀναδιδάξω,
ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἔστιν ὑβρίζειν.
Χρ. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν, καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν.*
Πε. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν

" *Medici non* ποδαγρῶντες *dicunt, sed* ποδαλγιῶντες (*sic*) *vel* ποδαλγοῦντες." *Mox ad* 561. *respicit Suid. v.* σφηκώδεις.

560. Suid. v. ἀσέλγεια.

561. Incipit B.

562. λιμοῦ] λοιμοῦ 1. τὸ σφηκῶδες αὐτοῖς A. B.

ἀπὸ τοῦ *diserte ed. Invern. e Rav. ut videtur.* ὑπὸ *servant* 5. 6. λοιμοῦ *Dorv.*

563. κἀναδείξω *Elb. Pro* σφῷν, λογον *U. quod scil. pro glossa positum fuerat supra* περανῶ, *ut monet Hemsterhus.*

564. ὅτι ἡ κοσμιότης 1. τοῦ πλούτου ἐστὶν δ' ἐνυβρίζειν *Rav.*

565. ἐστιν *om. Dorv.*

566. ὀβελίζει Bentleius. νὴ τὸν δί' εἴγε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι;] sic 1. 2. B. εἴ γε λ. ά. δεῖ, πῶς οὐ Suid. ms. κλέπτης.

Βλ. νὴ τὸν δί' εἴγε δεῖ λαθεῖν αὐτον, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι *tres primæ, et mss. nominatim Rav. Borg. Arund.* 6. *nisi quod* οὐ, *non* οὐχὶ, 6. (εἰ δεῖ *Rav.*) νὴ τὸν Δία γ' εἴγε λ. αὐτὸν δεῖ, πῶς οὐ κ. ε. *Brunck. e membr. et sic Dorv. sed priore* γ' *omisso. Vide Porsonum Adv. p.* 34.

567. τοίνυν γ'] γ' om. A. B. 1. *et* 2. *in lib. Ask.*

ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι·
πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν, παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται,
ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
Χρ. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν, καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα·
ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ' οὐδὲν κλαύσει· μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς,
ὅτιὴ ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων

τοίνυν γ' *tres primæ*, 6. γ' *om. A. B. C. D. E. Dorv. edd. Br. Inv.*

569. γεγένηνται] γίνονται 1. γένηνται 2.

δ' *om. Dorv. et dat* οὐδὲ ψεύδη 571. γεγένηνται *servant Arund.* 5. 6. *Gl. in* 5. γήνονται (*sic*), *in* 6. ἐγένοντο. παραχρῆμ' *tres primæ, Porson.* παράχρημ' *Br. Inv.*

571. Suid. βασκανία.

572. ἧττόν γ'] γ' om. A. 2. κλαύσει] -εις 1. et gl. 2. κομήσῃς] Suid. [*ed.*] in v. (κοσμήση, sed bene interpr. Suid. ms.) οὕτω γε κομπάσης 1. κομπ- 2. [*i. e.* κομπάσης, *ut liquet e lib. Ask. Mox notat Porson. e regione v.* 574. οὕτως gl. 2. *quam glossam refer ad hunc locum.*] κοσμίως plane in textu MS. Dorv. Errat Hemsterhusius, qui mox etiam ἄμεινον notare omisit.

κλαύσει ἡμᾶς *Dorv. ex* 573. *ut putat Hemst.* κομήσῃς *tres primæ, edd. Br. Inv.* κομίσης *Par.* 2827. κομπάσης *Elb.* (*qui et* αὐτὰρ— κλάσῃ) *Arund.* 6. κλαύσεις *et* κομπάσης 5. *hoc ex em. sed m. pr. et* π *ab initio.* κομπάσης *memorat Suid. v.* κομήσης.

573. ὅτι ζητεῖς] ὅτι γε ed. Kust. ex Ald. *In schedis conjecerat* ἄμεινον. ὅτι γε] γε om. 1. 2. τοῦτ'] ταῦτ' A. B. ἀμείνων] ἄμεινον et suprascr. κρεῖττον MS. Dorvill. 1075. τοῦ omittit C. D' O.

ἀναπείσειν]

ὅτι γε ἀναπείσειν—ἀμείνων *tres primæ, edd. Brunck. Invern. consentiente* 5. ὅτι γε *A. B. et Dorv.*

ἢ

ut videtur, ὅτι *D. Arund.* 6. ὅτι *C.* (ἢ *ejusd. m.*) ἀναπείσει *Elb. Vide ad* 375. ἀναπείσειν *servat* 6.

Πενία Πλούτου.

Πε. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δύνασαι περὶ τούτου·
ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις.

Χρ. καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες;

Πε. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ· σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρονοῦντας ἄριστα
αὐτοῖς· οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.

Χρ. τὸν Δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον;
κἀκεῖνος γὰρ τὸν Πλοῦτον ἔχει.

Βλ. ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.

ἄμεινον *Elb.* ἀμείνων *retinet Porsonus, cum Arund.* 6.

574. πενία πλούτου *Ald.* πενία πλούτου *Porson.*

575. καὶ πῶς] καὶ om. A. B. *Suid. v.* πτερυγίζειν. σ' *om. Dorv.*

576. ἔστι μάλιστα] ἔ. καὶ μ. A. B.

578-9. διαγιγνώσκειν] -γιν- 1. B. 2.

Ultima in δίκαιον *ex em. posterioris* 5. *forsan fuit* δίκη. *Mirum sane hunc versum sicco pede transisse viros doctos. Conjicit quidem Hemsterhusius in mss.* ἦν τὸ δίκαιον, *vertens, "esse solet." Sed apud scenicos plerumque adjungitur* ἄρα, *ut Equit.* 381. 1094. *Pac.* 819. *Eurip. Andr.* 419. *fragm. apud Liban. Ep.* 487. (*Porson. Adv. p.* 276.) *Menandr. Stob.* 74. *p.* 451. (*Porson. Opusc. p.* 251.) *Neque* τὸ δίκαιον *sensui satisfacit, qui est, "adeo pauci dignoscere possunt vera bona." Conjicit amicus* κράτιστον, *non sine specie.*

580. τὸν πλοῦτον] τὸν om. A. πλοῦτον *Ald.* πλοῦτον *Porson.* Βλ. *om. tres primæ, et mss. certe* 6.

Πε. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω,
ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς ἀποδείξω.
εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀγῶνα,

habent edd. Br. Inv. ex em. Bentleii, quam recipit Porsonus, probatam et Hemsterhusio. ἀποπέμπει ἡμῖν *Dorv.*

581. γνώμαις — λημῶντε] λήμαις ex Scholiis, λημῶντες ex ed. Ald. Bentlei. λυμαις (ή ... αι superscr.) 2. et in m. γρ. γνώμαις. λήμαις pro v. l. B. in m. λημῶντε 1. 2. -τες Suid. ms. λήμη.

γνώμαις *tres primæ,* (γνώμ' *Junt.* 2. *errore pro* γνώμ") *Suidas vv.* κρονικαῖς *et* λήμη, *Borg.* ὄντως γνώμαις *Arund.* λήμαις *A. B. C. D. Elb.* (λύμαις *D.*) *ed. Inv. diserte; Diogenianus* V. 63. *Vatic. App.* II. 36. *Hesychius et Suidas in* κρονικαὶ λῆμαι, *et pro v. l. scholiastes, probante Bentleio.* λημῶντες *Ald. Junt.* 1. *edd. Brunck. Inv.* λιμῶντες *Dorv.* λημῶντε *Junt.* 2. *Par.* 2827. *Arund. Elb. ut videtur, Suid. in* λήμη. λήμαις λημῶντε, *sine* ὄντως, 5. γνώμαις *et* λιμῶντε 6.

582. τοῦτό γε δή] τ. δή που A. 1. 2. τ. δέ που B.

τοῦτό γε δὴ *Ald. J.* 1. τοῦτ' ἤδη *J.* 2. *A. Borg. Dorv. edd. Hemst. Br. Inv.* τοῦτο δὴ *B. D. Ar.* 5. 6. *et Elb. ut videtur.* ὁ ζ. δὲ ποῦ π. καὶ τοῦτο δήπου *C.* τοῦτο δήπου *Rav.* σε διδάξω *edd. mss. Arund.* 5. 6. *sed* σε *omittit Rav. ut quidem citat Invernizius.*

583. πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα] πῶς ἂν π. 1. 2. πῶς ἂν ποιῶν τὸν ὀλυμπϊκὸν αὐτὸς ἀγῶνα (α superscr.) A. α superscripto, sed transversa linea damnato. πῶς γ' ἂν ποιῶν τὸν ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀ. B. (*sine* α).

πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα *tres primæ, Dorv.* πῶς ἂν π. *Elb. U. Arundel. Rav.* 5. 6. *A. B. C. D.* πῶς π. ἂν *Borg.* αὐτὸς τὸν ὀλυμπιακὸν *Borg. C. D. Arund.* 6. *et ut videtur Elb.* τὸν ὀλυμπιακὸν, *omisso* αὐτὸς, *B.* 5. (*In* 5. *sæpe versata est in hoc versu manus emendatrix ipsius scribæ; nescio an primo fuerit* τῶν ὀλυμπιακῶν; *sed certe* πιακ *ab initio.*) τὸν ὀλυμπιακὸν αὐτὸς *membr. et Par.* 2827. τὸν ὀλυμπικὸν αὐτὸς *Rav. quomodo emendat Kusterus, et exhibet Brunckius, probante Porsono præf. Hec. p.* 56.

ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,
ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφανῶσαι
κοτινῷ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.

584. ξυναγείρει] συν- 1. ξυναγείροι *Elb.*

585. ἀθλητῶν] ἀσκητῶν A. B. γρ. τῶν ἀθλητῶν B. ἀσκητὰς τοὺς (καὶ ms.) ἀθλητὰς λέγουσιν. Suid.

ἀθλητῶν *tres primæ, Brunck. Arund.* 5. 6. ἀθλιτῶν *Dorv.* ἀσκητῶν *Inv. diserte, e Rav. ut videtur. Lex. Rhet. Bekkeri p.* 217. Ἀσκεῖν: οἱ ῥήτορες χρῶνται μὲν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλο τι ἔργον σκοπούντων, τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρὶ ἀγαθῷ λόγων ἄσκησιν ποιουμένῳ. ὅταν δ' αὐτὸ καθ' αὑτὸ τάξωσι τὸ ἀσκεῖν, εἰδέναι χρὴ τότε, ὅτι τῇ λέξει ἐχρήσαντο ἐπὶ τῶν ἀγωνιζομένων τοὺς στεφανίτας, τουτέστιν ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν:— *Vide Phrynich. ibid. p.* 17. *Suidas,* Ἄσκησις: ἐγκράτεια. ἄσκησιν· ἀγωνίαν. καὶ ὡς ἡμεῖς τὸ δεδιέναι καὶ προσδοκᾶν τὸ μέλλον λέγουσιν οἱ παλαιοὶ καὶ Πλάτων. καὶ ἀσκητὰς καὶ ἀθλητας λέγουσιν:—*Ita Med. Ald. Tacite Kust.* καὶ ασκ. τοὺς αθ. *Sed potius legendum et distinguendum,* Ἄσκησις: ἐγκράτεια:—Ἄσκησιν: ἀγωνίαν. ἀγωνιᾶν δὲ ὡς ἡμεῖς —λέγουσιν. οἱ παλαιοὶ καὶ Πλάτων καὶ ἀσκητὰς καὶ ἀθλητὰς λέγουσιν:— *Forsan respicit ad locum de Rep.* III. *pp.* 403. *E.* 404. *A. C. apud H. Steph. Thes.* I. 588. *A.* στεφανώσας *omnes; Arund.* 5. 6.

586. κοτίνου] κοτίνῳ 1. 2. et mox. [-νου *hic A. B. ut videtur.*]

κοτίνου *tres primæ, edd. Br. Inv.* κοτίνῳ *A. B. C. D. E. Dorv. Arund.* 6. *Elb. Suidæ in v. edd. Med. Ald. Gl.* ἐλαΐνῳ *in E. Dorv.* ἀγριελαίας *in* 6. *bis.* κοτινῷ *Porsonus, hic et* 592. *Vel* κοτινῷ *vel potius* κοτίνου *schol. cujus mentem non assecutus esse videtur Hemsterhusius p.* 192. *Priscianus* XVIII. *f.* 240. *a. Ald.* "Attici, στεφανοῦται κοτίνου στεφάνῳ καὶ στεφανοσάμενος καλάμῳ λευκῷ" (*Nub.* 1002.) *Omittit Putsch. p.* 1205. *In Geopon.* IX. 1. *legendum* τὸν κοτινοῦν στέφανον, *in Euripide Athenæi* III. *p.* 76. *C. recte* ἐριναῖς *Schweighæuserus. Formatur ab* ἔρινος *ut* χρυσοῦς *a* χρυσός. *Vide Suid. v.* φοινικᾶ, *Lex. SG. Bekkeri p.* 425, 22. *Ceterum* εἴπερ *similiter repetitur Thesm.* 796. εἰ κακὸν ἐσμὲν, τί γαμεῖθ' ὑμεῖς (*ita malim*) εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἐσμεν; *In Aristotelis loco apud schol.* (π. θαυμ. ἀκουσμ. *c.* LII. *ed. Beckmann.*) *multa tentat Hemsterhusius. Spuria esse ultima inde ab* ἔστι δὲ

Χρ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν Πλοῦτον ἐκεῖνος·
φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,
λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν Πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.
Πε. πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι·

αὔτη παρὰ τὸν 'Ιλισσὸν *statuit Heynius apud Beckm. p.* 414. *Sane* ἀπὸ ταύτης δὲ φυτὸν λαβόντες *&c. e superioribus nata videntur. Callistephanum eandem esse atque Linnæi Elæagnum censet A. G. Camus, Mem. de l'Institut, Literature T.* II. *pp.* 225—239. *Hac occasione usus, vel si mavis, abusus, emendatum dabo locum nobilem Euripidis apud Lycurg. p.* 161. *HSt.* Οὐδ' ἂν τελείας χρυσέας τε γοργόνος Τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Εὔμολπος οὐδὲ Θρᾷξ ἀναστρέψει λεὼς Στεφάνοισιν οὐδαμοῦ τιμήσεται. *Ita Ald. et ms. Reg. Paris.* . *certe* ἂν τελείας. *Sed præclare Codex Crippsio-Burneianus,* στεφάνοισι παλλὰς δὲ ο. τ. *Quare, partim assumtis Valckenærii et Musgravii emendationibus, lege,* Οὐκ ἔσθ ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, ἄνερ, Προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ. Οὐδ' ἀντ' ἐλάας χρυσέας τε Γοργόνος Τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Εὔμολπος οὐδὲ Θρᾷξ ἀναστέψει λεὼς Στεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται. "*Nunquam committam, ut Eumolpus Athenarum tutelam, Palladi Poliadi ademtam patri suo Neptuno tribuat." De* ἐλάᾳ *et* τριαίνῃ *in Acropoli vide quos citat Meursius Cecrop.* XVIII—XXII.

587. δηλοῖ] δοιλοῖ 1.

πλοῦτον *Ald.* πλοῦτον *Porson. hic et* 589.

589. ἐᾷν eodem sensu usurpat Scholiastes ad Av. 1283. λήροις] λείροις B.

λείροις *C. gl.* ἄνθεσιν. *Gl.* κεῖσθαι *in Par.* 2827. *supra* παρ' αὐτῷ *(sic) Citant Magister v.* ἀναδησάμενος, *Eustath.* ἰλ. ᾱ. *p.* 125, 40.=94, 47. λόγοις *pro* λήροις *Gramm. August. apud Hermann. de Gr. Gr. p.* 362.

590. *Hemsterhusius p.* 193. *in Plutarcho* II. *p.* 632. *C.* κυμινοπρίστην *pro* κύμινον *legit.*] Photius MS. Κύμινον· ἐπὶ μικρολόγου Μένανδρος.

αἴσχιστον *Elb.*

εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερος ἔσθ' οὑτωσὶ καὶ φιλοκερδής.
Χρ. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν, κοτινῷ στεφάνῳ στεφανώσας.
Πε. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾷν ὑμᾶς, ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν
διὰ τὴν Πενίαν,
Χρ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον· φησὶ γὰρ αὕτη,
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν,

591. ἔσθ'] ἔστιν 1.

592. ἀλλά γε σ'] γε om. A. intra lin. addit B. σὲ sine γε 1. κοτίνῳ in text. A. ου superscr. rubr. ἐξολέσειε] ἐξωλ. 1.

ἀλλά γέ σ' ὁ *Ald. J.* 1. ἀλλὰ σέ γ' ὁ *J.* 2. *ed. Brunck.* γε *om. Rav. Borg. Par.* 2827. *cum* 5. 6. *et sch. ad* 586. *Contra* σε *om.* γ' *habet Dorv.* κοτίνου *tres primæ, A. edd. Br. Inv. schol. ad* 586. κοτίνῳ *B. C. D. E. Elb. Par.* 2827. *Dorv. Arund.* 6.

593. ἔστ' ἀγάθ'] ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ 1. τἄγαθ' 2. ἐστὶ τἄγάθ' B. [*sic*].

ἔστι τἀγάθ' *Elb. scholiastes. om.* ὑμᾶς *Elb.* 6.

594. πυθέσθαι] γρ. μαθεῖν B.

πενίαν *Ald.* πιθέσθαι *Elb. Ita Suidas;* Ἑκάτην: ἀπὸ ταύτης ἔστι μαθεῖν εἴτε τὸ πλ. εἴτε τὸ πεινῆν ἐστὶ β. *Pro gl.* μαθεῖν *Dorv.*

595. βέλτιον] ἐστὶ β. 1. 2. Suid. Ald. ms. v. ἑκάτην.

φησὶ γὰρ αὕτη *tres primæ,* 5. *Suidas.* αὐτὴ *Elb. edd. Br. Inv.* φασὶ γὰρ αὐτῇ *Dorv.* 6. *et gl. in utroque* λέγουσι. φασὶ γὰρ αὕτη (*sic*) *Arund.*

596. προσάγειν]

δεῖπνον] καὶ δ. Suid. ms. *In glossa codicis Dorv. apud Hemster.* p. 195. c. 2. τὴγανιακοῦ] Imo τηγανισμένου habet C. D'O. pro τετηγανισμένου.

προσάγειν *Ald. Junt.* 1. *Rav. Borg. Elb. C. D. Dorv. Arund.* 5. 6. *sed in* 5. *sup. rubr.* γρ. προ-
λ
σφέρειν αὐτῇ δη. προπέμπειν *Junt.* 2. *Victor. Paris.* 2827. ἀποπέμπειν *Suid. v.* Ἑκάτην, *A. B. Schol. Aldinus,* οἱ πλούσιοι ἔπεμπον δεῖπνον &c. *Juntinus,* δεῖπνον—τῇ Ε. προσάγοντες ἐτίθουν.

τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύζειν
ἔτι μηδ' ὁτιοῦν·
οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.

Πε. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει;

597. πρὶν καὶ κ. *Elb.* 6. *et schol. ad* 487.

598. [*De* φθείρεσθαι] vide Taylor. ad Lycurgum p. 328. *In glossa codicis Dorvill. apud Hemst.* p. 196. c. 2. δὴ ὡς χοῖρος] δίκην χοιρος (l. χοίρου) C. D' O.

γρύζῃς]

γρύζῃς *tres primæ,* 5. *A. B. Magister v.* φθείρου. γρύζεις *C. D.* 6. γρύξῃς *edd. Br. Inv.* γρύζειν *Dorv. Elb. Arund. Cantab.* 1. 2. *Phrynichus Bekkeri p.* 4. Αὐτοσχεδίαζειν σὺ, ἥκειν σύ: ἀντὶ τοῦ αὐτοσχεδίαζε σὺ καὶ ἧκε σύ. Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικου. Ὅμηρος· αὐτοῦ ἐρυκακέειν &c. *scil. Iliad.* ε̄. 262-4. *In Sophocl. Phil.* 22. ἅ μοι προσελθὼν σῖγα, σημαίνειν, ἔχει Porsonus *Opusc. p.* 194. εἴτε *scil. suppresso ut in locis ibidem citatis p.* 218. *Æschyl. Agam.* 1405=1412. *St. Soph. Œd. T.* 525=517. *Br.* (*Antig.* 40. *ex emend.*) *In Cratino Athen.* IX. *p.* 385. *C.* ἐπερωτᾷν *ms. Epit. In Nub.* 1355. *non spernerem,* ἤδη λέγειν πρὸς τὸν χορόν. *Vide Ach.* 415. *Pherecrates Athenæi* III. *p.* 111. *B.* Ὦλεν, ὀβελίαν σπόδιν ἄρτου δὲ μὴ προτιμᾷν. *Ita ms. A. Lege* σποδεῖν, *quod, si sanum est* Ὦλεν, *per eandem ellipsin erit explicandum;* Tu, Olen, obelian vora, spreto pane. *Vide Aristoph. Pac.* 1304. *Male* ἄρτον *citat Piersonus. Si plura exempla in re notissima desideras, vide Th. Kidd. in Porsoni Opusculis, p.* 254. *Porsonum ad Toup. p.* 481. *quem memini, cursim inspecto ipso marmore Sigeo, in Chandleri sententia permansisse.*

601. Repetit Eq. 810.

Scholia disjunge, τραγικεύεται: — μετείληπται ὁ στίχος ἐκ Φοινισσῶν &c. *Si hæc sunt Thomæ Magistri, manifesto mutila sunt ejus verba Ecl. Att. v.* πόλις, *ita fere redintegranda;* Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ * * καὶ ἐν Φοινίσσαις, ὦ πόλις κλύεις ἃ πάσχω; καὶ Ἀριστοφάνης, ὦ πόλις Ἄργους κλύεθ' οἷα λέγει; *Ex Oreste citare potuit* Ἀργείων πόλις 49. *vel* ἱκόμην δι' ἄστεος, Ξύλλογον πόλεως ἀκούσας 719—20. *quæ inprimis ad ejus propositum faciunt. In Phœnissis* 620. *suspicor eum pro* πάτερ *legisse* πόλις *ex* 622. *Idcirco autem his immoratus sum, quod si semel constet de hac lacuna, maximum pondus*

Χρ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.
Πε. τί πάθω τλήμων;
Χρ. ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.
Πε. εἶμι δὲ ποῖ γῆς;
Χρ. ἐς τὸν κύφων', ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρῆν σ' ἀλλ' ἀνύτειν.
Πε. ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ
μεταπέμψεσθον.
Χρ. τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου·
κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστιν·
σὲ δ' ἐᾷν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.

accedet suspicioni Porsoni ad Orest. 1263. *de simili defectu in v.* φάσματα. *Quærendum autem de v.* ὁρμίζω.

606. κύφῶν' (*sic*) *Dorv.* "*scholiastæ nimirum obsecutus, qui utrumque* κύφωνα *et* κυφῶνα *frequentari notaverat.*" HEMSTERH.

607. χρῆσ' *ed.* 1547.] χρῆν Ald. Kuster. ἀνύειν] ἀνύτειν ed. Ald. recte. vide Sophocl. Antig. 237. 816. Trachin. 323. ubi Atticam esse formam recte observat Scholiastes. ἄνυτε lege pro ἄνυε supra 413. χρὴ σὲ [1. *ut videtur*] χρὴ σ' 2. ἀνύειν A. 1. 2. B.

χρῆν σ' *Ald. J.* 1. χρῆσ' (*sic*) *Junt.* 2. χρή σ' *A. C. Par.* 2827. *Dorv. edd. Br. Inv.* ἀνύτειν *Ald. Junt.* 1. *Elb. Borg. U. Bodl. Spiritum mutavit Porsonus, quem vide ad Phœn.* 463. *Phrynichus Bekkeri p.* 14. 'Ανύειν: δασύνουσιν οἱ 'Αττικοί. καὶ δῆλον ἐκ τῆς συναλοιφῆς. καθήνυσαν γάρ. *unde emenda Sophocl. Electr.* 1451. *Lex. SG. p.* 411. 'Ανύτειν οἱ 'Αττικοὶ, ὅπερ ἡμεῖς ἀνύειν, τὸ σπεύδειν. (*Ita legendum videtur tum ibi, tum apud Suidam.*) *Ibid.* 'Ανύσαι: δασέως, ἀνύττειν *Dorv. C. et hanc lectionem memorat H. Stephanus Thes. T.* I. *p.* 471. *C.* ἀνύσειν *B.* ἀνύειν *Junt.* 2. *Rav. Par.* 2827. *cum* 5. 6. *et ut videtur A. D.*

608. γ' ἔτι] γέ τοι 1. 2.

γέ τϊ 6. *ut videtur.*

609. μεταπέμψεσθον] -οισθε 1. 2.

μεταπέμπεσθον *Elb.*

612. κλᾴειν μακρὰ] κλάειν A. 1. 2. B. μακρὰν 1. 2.

σὲ δ' ἂν κ. μακρὰν *Elb.* μακρὰ τ. κ. τύπτουσαν *Par.* 2827. *cum scholio,* ἢ (*male editur* ἡ) τὴν κεφαλὴν τύπτουσαν δηλονότι λέγει, — ἢ τὸ

Βλ. νὴ Δί' ἔγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
τῆς τε γυναικός· καὶ λουσάμενος,
λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου,
τῶν χειροτεχνῶν,
καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.
Χρ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ 'πίτριπτος οἴχεται·
ἐγὼ δὲ καὶ σύγ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς 'Ασκληπιοῦ.
Βλ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποεῖν.
Χρ. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,
αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται,
καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα.

κεφαλὴν πρὸς τὸ κλάειν σύναπτε-καὶ μηδὲν ἔξω (ἔξωθεν) λάμβανε. *Gl.* τύπτουσαν δηλαδὴ *in Dorv.*

613. πλουτεῖν *an* πλουτῶν *habeat Dorv. non liquet Hemsterhusio.*

614. παιδίων *Rav.*

615. τῆς τε] καὶ τῆς 1. 2.

617. χειροτεχνῶν] -τέχνων B.
χειροτεχνῶν *tres primæ,* 5. 6. χειροτέχνων *edd. Br. Inv.*

618. καταποπαρδεῖν *Par.* 2827.

619. Citat Suidas v. ἡ 'πίτριπτος.

619—26. *Chremyli omnia in U.* Βλ. 622. *servat Dorv.*

619. ἡμῖν *om. Elb. ob præcedentia. Contrario modo corruptus fuerat locus Eurip. Hec.* 968.

621. ἐγκατακλινοῦντες] ἐγκατακλινοῦντες *Ald. Junt.* 1. *Elb. et mei* 1. 2. 3. 4. 5. 6. *Gl.* καταθήσοντες 4. -οῦντ' *Junt.* 2. *Dorv. cum gl.* ἐγκαταθήσοντες. *edd. Brunck. Inv.*

623. ποιεῖν] ποεῖν B.
διακωλύσει *et* προὔργων *Dorv.*

624. ὦ παῖ K.] ὦ om. A. B. habent 1. 2. ὦ δοῦλε gl. in B.
ὦ παῖ *tres primæ, Arund.* 5. ὦ *omittunt A. B. C. D.* (*apud Brunck. ad* 1100.) *Rav.* 6. ὦ *gl.* 6. στόματ' *Elb.* σ' *omittunt tres primæ, A. C. Arund. habent Elb. B. D. edd. Br. Inv.* σε χρή 5. σὲ χρῆν 6.

626. ἔνδον] om. A. non B.
τἆλλ' *Ald.* εὐτρεπισμένα *forsan Ravennas.* ηὐτ *servat* 6. *Post ver-*

ΧΟΡΟΥ.

Κα. ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι,
γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.
Χο. τί δ' ἐστὶν, ὦ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
Κα. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ,

sum, ΧΟΡΟΥ *addunt tres primæ, et agnoscit schol. ad* 619. *et hic.* λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδὴ *Brunck.*

627. θησείοις] θησείοισι 1. θησείησι 2. μεμιστυλημένοι] μεμυστιλ. A. B. Suid. ed. ms. σᾶμα in μενεδάϊος ms. μεμιστηλ. 1. 2.

θησείοις *tres primæ.* -σι *B. Par.* 2827. *edd. Br. Inv. cum* 6. *et Suida in v.* θησείης *v. l. scholiastæ Juntini, scil.* θησείης *pro* θητείαις. μεμοιστιλημένσοι (*sic*) *Ald.* μεμοιστιλημένοι *Junt.* 1. *i. e.* μεμυστιλημένοι, *quod habent A. D. Elb.* 6. *edd. Br. Inv. scholiastes Aldinus bis, sed bis mutavit Fracinus in* μεμιστυλημένοι, *ut et* μυστίλη *in* μιστύλη. *Illam formam, quam magno consensu tuentur grammatici, præferunt Bentleius et Brunckius, obsecuto Porsono.* μεμιστυλλημένοι *Junt.* 2. *Par.* 2827. *Dorv. scholiastes Juntinus. Vel hoc, vel* μεμιστυλημένοι, *quod habent B. C. unice probat Hemsterhusius hic et in Lennepii Etymolog. T.* I. *p.* 569. *Quod ait vir summus, ita esse apud Suidam pluribus in locis; vellem loca demonstrasset.*

627, 8. Citat Eustathius ad Il. A. p. 135. = 102, 5. *ubi* μεμιστυλημένοι. *Vide et ad* ἰλ. ω̄. *p.* 1368, 49. = 1508, 43. *sed alteram scripturam tuetur Ælius Dionys. apud eundem ad* ὀδ. γ̄. *p.* 1476, 63. = 138, 37.

628. ὀλιγίστοις (*sic*) *Ald.* ὀλίγοις ἀ. *Par.* 2827.

629. ὡς εὐτυχεῖθ'] ὡς εὐτυχῶς legisse videtur Alciphro III. 46. p. 374.

εὐτυχοῖθ' *Elb.*

631. τῶν σ. φίλων] τρόπων 1. 2. non A. B. (B. in m. pro v. l.)

φίλων *tres primæ, edd. Br. Inv.* τρόπων *Elb. Borg. apud Inv. ad* 670. *Dorv. Arund.* 6. *Utrumque memorat schol. De ellipsi vide Porson. ad Phæn.* 1360.

632. φαίνει] -νῃ ex em. 1.

ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.
Χο. λέγεις μοι χαράν· λέγεις μοι βοάν.
Κα. πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ', ἤν τε μή.
Χο. ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος, Ἀσκληπιόν.

ΓΥΝΗ.

τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; † ἆρ' ἀγγέλλεται
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι,
ἔνδον κάθημαι, περιμένουσα τουτονί.
Κα. ταχέως, ταχέως φέρ' οἶνον, ὦ δέσποιν', ἵνα
καὐτὴ πίῃς, φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα·
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

† γρ. ἆρά γ' ἀγγελεῖ

635. λελάμπρυνται] -υται A. 1. B. Suid. v. ἐξωμμ. non 2. *Imo ν̄ servant Suidæ edd. Ald. Med. Kust.*

-υται κόραι *Elb.* -υται 6. *Respicit Pollux* II. 59. *Citat Ælianus N. A.* XVII. 20. *apud Valck. Diatr. p.* 196. *qui omnino videndus.*

637. βοάν B. a. m. pr. βοᾶν 1. 2.

Χρ. *errore pro* Χο. *Ald.* βοὰν *Ald. J.* 2. *Br. Inv.* βοᾶν *J.* 1. *Suidas v.* λέγεις μοι, 6.

639. ἀναβοάσομαι] -ήσ- 1.

640. φέγγος] φέγγος MSS. Vat. U. Bodlei. Arund. ed. Ald. probante Bentleio.

φέγγος *Ald. J.* 1. *Rav. Borg. Elb. A. B. C. D. Dorv.* 5. 6. φάνος *J.* 2. *Vide collationem ad Av.* 1746.

641. ἆρα γ' ἀγγελεῖ] ἆρ' ἀγγελεῖ Ald. ἆρά γ' A. 1. 2. B.

ἆρ' ἀγγελεῖ *Ald. Junt.* 1. ἆρα γ' ἀγγελεῖ *Junt.* 2. *ed. Brunck. Dorv. Arund.* 6. ἀγγελλέται *Rav. sed an habeat* γ' *non dicit Inverniz.*

644. δέσποιν' ἵνα] δέσποινα Ald. δέσποινα *sine* ἵνα *Ald. Dorv. non Juntinæ.*

Γυ. καὶ ποῦ 'στιν;
Κα. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
Γυ. πέραινε τοίνυν ὅ, τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
Κα. ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.
Γυ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν.
Κα. μὴ τἀγαθὰ,
ἃ νῦν γεγένηται;
Γυ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
Κα. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν,
ἄγοντες ἄνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ', εἴ τιν' ἄλλον, μακάριον καὐδαίμονα,
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλοῦμεν.
Γυ. νὴ Δί', εὐδαίμων γ' ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
Κα. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ᾖμεν τοῦ θεοῦ.

647. οἴσει ταῦτα *pro* εἴσει τάχα 6.

648. ἀνύσας *Ald.*

650. εἰς τὴν κ.] ἐς Suid. πράγμ. *Citat Eustath.* ἰλ. π̄. *p.* 1079, 44=1105, 1. εἰς *Ald.* ἐς 651. σου *Borg. apud Inv. ad* 670. *Gl. in Paris.* 2827. ἐμοῦ *ad versum sequentem.*

653. γὰρ *om. Dorv.*

655. κεὐδ. *Ald.* καὐδ. *Porson. Recte notat scholiastes, usitatius esse* εἴπερ τις ἄλλος.

657. ἄρ'] γὰρ A. B. ἄρ' *sine* γ' *tres primæ, edd. Br. Inv. et* 5. *ex em. ejusd. manus. Vide Porson. Adv. p.* 37.

658. λούμενος] λουόμενος A. 1. non B. λουόμενος *Borg. Elb.* 5. 6. λούμενος *diserte Eustath.* ὀδ. ζ̄. *p.* 1560, 29=259, 44.

659. ἤμεν] ᾖμεν Suid. in v. ed. Ald. *Citat Etymol. M. p.* 420, 3.

ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογὶ,
κατεκλίνομεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
Γυ. ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
Κα. εἷς μέν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλὸς,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν·
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες· ὡς δὲ, τοὺς λύχνους ἀποσβέσας,
ἡμῖν παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπὼν, ἤν τις αἴσθηται ψόφου,
σιγᾷν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην· ἀλλά με

660. ἐπὶ — προχύματα *et gl.* τὰ καταχύματα *Dorv. tum* κατεκλίναμεν 662. -ομεν *Suid. in v.*

660-1. *Ex tragœdia decerpti, monente Hemsterhusio.* θυλήματα *schol. pro v. l.* πόπανον *vel hinc vel ex* 680. *habet Eustath.* Ἰλ. ῑ. *p.* 774, 62=684, 2.

663. *Citat Suidas v.* παρεκαττύετο.

665. Νεοκλείδης] Suid. ed. ms. v.

668. *Comparat Hemsterhusius in mss. Aristidem T.* I. *p.* 484. *A.*

669. παρήγγειλε] -λεν A. B. παρήγγειλε (*vel* -εν) καθεύδειν *edd. Optime* ἐγκαθεύδειν *Porsonus, quod occupavit Hotibius p.* 20. *Vide Valckenær. ad Herodot.* VIII. 134. *infra* 742. *ubi simili errore* οἱ δὲ κατ. *ms. Elb.* ἐμοὶ δὲ παρήγγειλε κ. *Grammaticus August. apud Hermann. Gr. Gr. p.* 357. *et mox* πρόσπολος.

670. πρόπολος] πρόσπ. A. 1. 2. B. εἴ τις] ἤν τις A. 1. 2. B.

πρόπολος *tres primæ, Arund. Rav. quomodo legebat Eustath.* ὀδ. ᾱ. *p.* 1400, 57 = 33, 27. ζ. *p.* 1560, 16.=259, 29. πρόσπολος *A. B. C. D. Borg. Elb. Paris.* 2827. *Dorv.* 6. εἴ τις *tres primæ.* ἤ τις *B.* ἤν τις *Arund.* 6. *A. C. D. Elb. edd. Br. Inv.*

672-4. Suid. v. ἀθάρα.

672. ἐδυνάμην] ἠδ. A. 1. ἠδυνάμην *Dorv.* 5. 6.

ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε, κειμένη
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γρᾳδίου,
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς· μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἴπου πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον·
ἔπειτα ταῦθ' ἥγιζεν εἰς σάκταν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος,
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.

Γυ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;

Κα. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε, μὴ φθάσειέ με,

673. ἀθάρης] ἀθάρας A. ter. sed η 1. bis et α tertio loco. η 2. ut 1. ἀθάρης schol. marg. et mox priore loco. ἀθάρας *ter B. teste lib. Ask.*

ἀθάρης *hic et* 683. 694. *tres primæ, edd. Br. Inv.* ἀθάρης *hic Suid. in v.* ἀθάρας *A. C. ter, Arund. ex emendatione, teste Kustero, Dorv. bis, sed* 683. η *supersc. et* ἀθάρης 694. *Denique* 6. ης 673. 694. ας 683. ἀθάραν *ex Aristoph. Eustath.* ὀδ. λ̄. *p.* 1675, 60=422, 33. ἀθάρης *diserte ex hoc loco Bekkeri Lex. SG. p.* 352, 1. *quæ Phrynicho deberi (vide ibid. p.* 10, 12.) *monet Valck. ad Theocrit. p.* 205.

674. ἄπωθεν] ἄποθεν 1. 2. τοῦ γρ.] τοῦ 1. sed τινὸς gl. 1. 2.

τοῦ γραϊδίου *Ald.*

675. ἀφερπύσαι Suid. v.

676. τὸν ἱερέα τοῦ θεοῦ A. B.

τὸν ἱ. τοῦ θεοῦ *Par.* 2827. *Arund.* τοῦ θεοῦ *supra* ἱερέα *Dorv.*

677. ἀφαρπάζοντα] ἀφ om. A. B.

Citant Suidas et Magister v. φθοῖς. τοὺς ἰσχ. *Elb.*

679. περιῄει *Grammaticus Augustanus apud Hermann. de Gr. Gr. p.* 356.

681. Suid. v. ἁγίζων.

σάκκον *schol. pro v. l.* σάκταν *Eustath.* ὀδ. β̄. *p.* 1446, 7.=96, 38. ρ̄. *p.* 1818, 4=628, 8.

682. οὐσίαν *sed gl.* ἁγιότητα *Dorv.*

683. τὴν τῆς ἀ.] τὴν om. 1. 2. non B.

τὴν *alterum om. Elb.* 6.

ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν, ἔχων τὰ στέμματα·
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὐδιδάξατο.
τὸ γρᾴδιον δ', ὡς ᾔσθετο δή μου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ' ὑφῄρει, κᾆτα συρίξας ἐγὼ,

688. ᾔσθετο δή μου] δὴ om. 1. 2. non B. *In schedis conjecerat* ᾐσθάνετο.

γραΐδιον *Ald.* δὴ *servant tres primæ, Arund. A. edd. Br. Inv. omittunt B. C. D.* 6. *ed. Kuster. auctoritate msti, ut puto.*

689. τὴν χεῖρ' *tres primæ, Rav. A. B. C. D. et septem quos inspexi.* τῇ *Borg. et e Reiskii conjectura edidit Brunckius.* ὑφῄρει *tres primæ, Arund.* 6. ὑφείρει 5. *ex em. ej. m.* ἀφῄρει *C. sed gl.* λάθρα ἐκίνει. *Gl. in D.* κατεῖχε λάθρα, *in Par.* 2827. λαθραίως ἐξέτεινε. *Glossa* ἐκτείνει *apud Invern. e Rav. ut videtur.* συῤῥίξας *Rav.* κατασυρίξας *male citat Stephanus Thes. T.* III. *p.* 1137. *A. Utrum elidi possit* ῑ *in dativo singulari, non convenit inter viros doctos. Primus quod sciam negavit Wakefieldius Diatr. p.* 31. *et in censura quadam si memini; contra stantibus Burneio et Hermanno ad Hecub.* 906. (892). *Porsono præf. p.* 24. *qui in schedis indicavit Œd. Col.* 1436. *Æschyl. Pers.* 852. [*Stanl.*] *Eurip. Æolo apud Stob.* 43. *p.* 167. *Grot. Alexin Athen.* II. *p.* 63. *F.* [*supra citatum ad* 498.] *Philemonem* 293. *p.* 266. *Cleric. p.* 357. *Rutgers.* [*Voluit Porsonus* 290. *p.* 366. *Cleric.*] *Sophocl. Trach.* 675. *Alia vide apud Elmslei. addend. ad Heraclid.* 693. *Lobeck. ad Aj.* 801. *ubi lege* "*Schweigh. Anim. ad Athen. T. V. p.* 544." (*non* 547.) *scil. ad Eubulum* X. *p.* 450. *B. ubi pessime Jacobsius ad Anthol. T.* XII. *p.* 348. *multo melius Porsonus Adv. p.* 122. *sed recte Schw. Locus apud Rutgersium est,* πρόσεστιν δὲ τῷ πένητι ἀπιστία· | κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ, κἂν λέγῃ τὸ συμφέρον, | δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς. | τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος· | ἀνὴρ δὲ πλουτῶν, κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ, | δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν ἀσφαλές. *Quas licentias sibi sumserint Philemonis æquales, non multum refert; sed quum ista Comparatione nil fere sit corruptius aut magis interpolatum, compilatori aut librariis imputandas puto has sordes, potius quam comico. Primum versum facile conjicias esse quarti paraphrasin; quin ex ultimo natus sit tertius, nemo semel monitus dubitabit. Vidit D. Heinsius, alterius fragmenti initium esse in verbis* τῶν γὰρ πενήτων. *Delendi videntur tres versus, et in fine legendum* σαφὲς *pro* ἀσφαλὲς, *nisi ex* κακῶς *efficere mavis* καλῶς *vel* καλόν. *Habes, ut opinor, Euripidis fragmentum.* (*Apud Rutgers. vv.* 200. 218. *latet locus Alcest.* 674. *ed. Beck.*) *Sed ut ad Plutum*

ὀδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὢν ὄφις.
ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
κατέκειτο δ' αὑτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῆ,
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων,
ἔπειτ', ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαυόμην.
Γυ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄειν;
Κα. οὐδέπω.
μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γελοῖον δῆτά τι
ἐπόησα· προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

revertar, docuit Hemsterhusius aliam lectionem latere apud scholiasten, et sensum esse, ὑπερεῖχε τὴν χεῖρα τῆς χύτρας. *Si de vocis usu constaret, legerem* ὑπερῆρε. *Sed hoc sensu non inveni, nisi in Luciani Amor. T.* II. *p.* 457. *apud HSteph. Thes.* I. 215. *H.* τὴν φιλοσοφίας ὀφρῦν ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς κροτάφους ὑπερήρκασιν, *ubi quivis corrigendum suspicetur* ἐπήρκασιν. Superare *significat* ὑπεραίρειν *tum alibi, tum in Gregorii et Xenophontis locis apud Grammaticum August. Hermanni p.* 359. Excedere, *Æschyl. Agam.* 795.

690. ἐλαβόμην] λαβοίμην 1. 2. ὢν om. 1. non 2.

Citat Ammonius v. παρειαί. λαβοίμην 5. 6. *sed gl.* ἡψάμην 5.

692. αὐτὴν] αὑτὴν ed. Kuster. αὑτὴν B. αὐτὴν *Ald.*

694. ἀθάρας *Elb.* πάλιν *pro* πολλὴν *Elb.* ἔφλω *Dorv. sed gl.* συνέτριβον. *tum* ἐνεπαυόμην.

695. ἦν *diserte Ælius Dionysius Eustathii* ὀδ. ξ. *p.* 1761, 52=546, 31. *apud Pierson. ad Mœrin p.* 406.

696. προσῄειν] προσῄει A. 1. 2. B.

προσῄειν *tres primæ,* 6. *schol. ad Pac.* 1182. προσῄει γ' *Rav.* προσῄει *Borg. A. Elb. Dorv.*

697. δ' ἤδη] δ' om. A. 1. 2. B.

μετὰ τοῦτ' ἤδη 6. *Borg. apud Inv. ad* 670.

699. ἐπεφύσητό] σσ B.

ἀπεφύσητο *Dorv. sine* μου. ἐπεφύσσ. 5. ἐπεφύσητο 6. *Comparat Hemsterhusius in mss. Heriochum Athen.* IX. *p.* 408. *B.*

Γυ. ἦπου σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο.
Κα. οὔκ· ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα,
ὑπηρυθρίασε, χἠ Πανάκει' ἀπεστράφη,
τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
Γυ. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος;
Κα. οὐ μὰ Δί', οὐδ' ἐφρόντισεν.
Γυ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύγ' εἶναι τὸν θεόν.
Κα. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον.
Γυ. αἲ τάλαν.
Κα. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην

700. εὐθὺς] εὐθεὶς 1.

Citat Gr. August. Hermanni p. 366.

701. μέν γε τις *Rav. Vide Hermann. Doctr. Metr. p.* 128.

702. ὑπερυθ. *Elb. Dorv.* 6. χ'ἡ π. δὲ ἀπ. *Dorv.*

704. *Post* ἐκεῖνος *non interrogat Porsonus.* οὗ *Ald. sine dist. post* Δί. οὐδέ γ' ἐφ. *Dorv.*

705. *Post* θεὸν *interrogat Aldus, non Porsonus.* (ἄρα *tres primæ.*) *Citat Magister v.* ἀγροῖκος. ἆρα *Dorv.* λ. ἆρ' ἄγροικον σύ γ' 6.

706. *De voce* σκατοφάγος *vide Porson. Adv. p.* 65. *Addit in mss. Hemsterhusius Columm. ad Ennium p.* 185. (*ed. Amst.*) *Ducang. Gl. in* σχάτης *et* φαγοκύριος. *Meurs. Gl. in* σχάτης. *F. Duc. ad Palladii locum* (*Bibl. Patrum Par.* 1624. *T.* II.) *p.* 938. *C. vel* 64. *ed. Meurs. ubi monet, si tamen manum ejus expedio, cod. Voss. habere* σχάστα σχάστα γλοῦττον φαγόκυρι. *Polluc.* VI. 40. *Clem. Alex. Str.* II. *p.* 415. *B*=495, 25. *Eustath.* ἰλ. σ̄. *p.* 1163, 15 = 1221, 50. (*qui ex Athenæo p.* 321. *D.*) *Gloss. Labbei;* "Civicida : σκατοφάγος." *Galenum de Simpl. Med. Fac.* X. *T.* XIII. *p.* 274. *E*=II. 130, 46. *Bas. Adde Argum. metricum ad Eq.* αἲ τάλαν *hinc Eustath.* ὀδ. η̄. *p.* 1581, 22=287, 7. ξ̄. *p.* 1763, 59=549, 36.

707. μετὰ ταῦτά γ'] δ' A. 1. 2. B. συνεκαλυψάμην] ἐνεκαλυψάμην Dawes. Misc. Crit. p. 209. [*et Bentleius in notis mss.*] $\overset{\text{ἐν}}{\text{συνεκαλυψάμην}}$ B.

μεταταῦτά γ'. εὐθὺς ἐγὼ μὲν συνεκαλυψάμην *Aldus, et fere Juntinæ, Arund.* δ' *pro* γ' *B.* 5. *Particulam omittunt A. C. D. Rav. Borg. Dorv.* 6. *Cetera retinent Borg. A. B.* 5. 6. *Sed* ἐνεκαλυψάμην

δείσας· ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιῄει πάντα κοσμίως πάνυ·
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.

Γυ. λίθινον;

Κα. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώτιον.

Γυ. σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς;

Κα. διὰ τοῦ τριβωνίου·
ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας, μὰ τὸν Δία.
πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
κατάπλαστον ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων· ἔπειτ' ἔφλα

ενε
Ravennas, συνεκαλ. (ενε *pro var. lect. ab eadem manu*) C. *verborum ordinem servantes. Contra* ἐγὼ μὲν εὐθὺς συνε. *D. Dorv. Cantab.* 4. *Versum, ut hic exhibetur, diu ante Brunckium emendarat Dorvillius ad Charit. p.* 273.

708. δ' ἐν κύκλῳ] δὲ κ. A. B. δὲ κ. *Rav.*

709. περιῄειν] περιήει A. 1. 2. B. περιῄειν *Ald. Junt.* 2. *Dorv.* 6. περιῄει *Junt.* 1. *Elb. Par.* 2827. *A. C. D. et B. sed in hoc* ν̄ *suprasc. edd. Br. Inv.*

710. θυείδιον] θυΐδιον 1. 2. θυείδιον *hinc Pollux* X. 103. *ubi mss.* θυΐδιον, *ut hic habet Dorv.*

712. *Versus deest Rav. Carioni totus datur a scholiaste.* γε *om. Dorv. qui* 714. ὡς *dat pro* ὃς.

713. ἑώρας] ἑώρακας A. 1. 2. B. ἔβλεπες sch. B. ἑώρακας *B. C.*

715. οὐκ ὀλίγας εἶχεν A. 2. 1. B. οὐκ ὀλίγας εἶχε *Rav. Borg. Ad* οὐκ *referendum* μὰ, *ut recte monet Brunckius. Vide* 343. *et Alexin citatum ad* 893.

716. τῷγε *Dorv.*

717. ἐνεχείρησε] -ισε ex m. rec. B. καταπλαστὸν *tres primæ, Brunck. Inv. Pollux* IV. 181. κατάπλαστον *Porsonus. Variare accentum monet scholiast.* ἐνεχείρησ' ἐντρίβειν
επε
Arund. ἐνεχείρησε *Dorv.* ἐνεχείρϊσε *et gl.* καὶ ἐπεχείρϊσε 6. ἐνεχείρισε *alii apud scholiasten.*

718. *In scholiaste variam lec-*
m

ἐν τῇ θυείᾳ, ξυμπαραμιγνύων ὀπὸν
καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ,
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῷτο μᾶλλον· ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν,

tionem frustra quærit Hemsterhusius. Divide et lege, σκόροδα φέρει:—Ἡ Τῆνος θηριώδης δοκεῖ εἶναι. καὶ Εὔπολις Πόλεσι· Τῆνος αὔτη, | πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους. *Ex eadem scena, forsan et oratione, desumtum fragmentum, unde aliud apud Schol. Av.* 881. *Nempe dum intrat chorus, singillatim recensentur ai* Πόλεις *ex quibus constat. Hoc dicit grammaticus.* "Σκορό-" δων *per jocum ponit Comicus pro* "σκορπίων." (*per paronomasiam puta, vel ut* ὄξει Σφηττίῳ 720. Κερκυραῖα πτερὰ *Av.* 1493.) "*Sensu obvio intelligit Callistra-*" *tus, quasi revera allio, non ser-*" *pentibus, abundarit Tenos; et*" *idcirco Antimachum reprehen-*" *dit.*" δ' αὔτη *ante* θηριώδης *est v. l. pro* δ' αὐτῇ *in Eupolide. Cum* ἐπὶ τὸ σαφὲς κατηνέχθη *comparat Hemsterhusius in mss. scholiasten Eurip. Med.* 167. Τιμαχίδας ἐπὶ τὰ πρόχειρα πᾶσιν ἐνεχθεὶς, τὸν Ἄψυρτον φησὶ λέγειν αὐτήν. *Ubi sane sensus est,* "*vulgarem famam secutus.*" *Sed in nostro loco* σαφὲς *est idem atque* τὸ φαινόμενον, *sch. ad* 649. *Ceterum, si vel tantillum auctoritatis accederet, non male legeretur* Τηνίας. *Citat Elmsleius* (*Quarterly Review, No.* XIV. *pp.* 459—60.) *exempla hujus structuræ, Lysistr.* 196. *Eccl.* 1118 (1111). *Vesp.* 838 (834). *Athen.* I. *p.* 3. *F. ubi* Χῖον κεράμιον *retinendum statuunt Porsonus Adv. p.* 52. *et ipse Schweighæuserus T.* XIII. *p.* 391. *omnes post Casaubonum, qui recte affert Machon.* XIII. *p.* 579. *C. male Aristoph.* II. *p.* 67. *D. Hermipp.* XI. *p.* 480. *E. ut monet Schw. Adde Aristoph. Eq.* 353—4. ἄκρατον οἴνου χόα. *Herodot.* I. 194. βίκους φοινικηΐους κατάγουσι οἴνου πλέους, *quæ contra codices mutata nollem. In Timocle Athen.* III. *p.* 109. *C. malim,* καταμαθὼν δὲ κειμένην σκάφην | θερμὴν ἰπνιτῶν ἥσθιον, *deleta varia lectione* θερμῶν.

719. συμπ. *tres primæ et Inv.* ξυμπ. *Brunck.*

720. *Citant Athenæus* II. *p.* 67. *D. Eustath.* ἰλ. ψ. *p.* 1312, 8= 1429, 28. *et respicit Hesychius v.* ὄξος σφ.

721. κατέπλασσεν] κατέπλασεν MS. D'Orvill. probante Dawesio Misc. Crit. p. 353. recte; si enim imperfectum adhibeas, κατέπλαττεν dicas oportet. κατέπλασεν A. B.
σεν
-σ 1. [*i. e.* -σσεν, *ni fallor.*] -σσεν 2. κατέπλασσεν *tres primæ.* κατέπλασεν *Dorv. Elb. A. B. C. D.* 6. *edd. Br. Inv.* ἀναστρέψας *Elb. quod in Dorv. suprasc. ab alio.*

722. ὠδυνῷτο 1. 2.
βοήσας 6.

ἔφευγ᾽ ἀναΐξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη,
ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν᾽ ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.
Γυ. ὡς φιλόπολίς τις ἔσθ᾽ ὁ δαίμων καὶ σοφός.
Κα. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο·
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβών,
τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ
κατεπέτασ᾽ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι,
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ᾽ ὁ θεὸς ἐπόππυσεν·
ἐξῃξάτην οὖν δύο δράκοντ᾽ ἐκ τοῦ νεώ,
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος.
Γυ. ὦ φίλοι θεοί.
Κα. τούτω δ᾽ ὑπὸ τὴν φοινικίδ᾽ ὑποδύνθ᾽ ἡσυχῇ,

723. ἀναΐξας *recte tres primæ.* ἀνᾳξας *Br. Inv.* ἀναΐξας *Cantab. quatuor. Corrige typothetæ errorem in collatione.*

725. τῆς ἐκκλ.] τὰς (ῆς) B.

ἐπομν. *edd. mss.* (ἐπωμν. *Junt.* 2.) *in quibus Dorv. Arund.* 5. ἐπομνήμενον 6. ὑπομνύμενον, *monente Hemsterhusio, legebat schol. is qui Hyperiden citat, et forsan alii; et hoc cum Brunckio verum puto.* τὰς ἐκ. *Par.* 2827. *Dorv. schol. monente Hemst.* τὰς (η) C. τῆς *servant Arund.* 5. 6.

727. παρεκαθέετο (*sic*) *Ald. J.* 2. -έζ. *J.* 1.

729. ἡμιτύβιον] -τύμβ. 1. 2. B. non Suid. ed. ms. in v.

ἡμιτύβιον *tres primæ.* ἡμιτύμβιον *Rav. Borg. Elb. Dorv. Arund.* 6. *A. B. D. Pollux Aldinus* VII. 71. *sed* μ̄ *om. ms. in Pollucis verbis, forsan et in Aristophanis loco.*

730. τὰ βλέφ.] καὶ τ. β. B.

731. κατεπέτασ᾽] -σεν 1. non 2.

732. ἐπόππυσεν] ἐπόπτυσεν 1. ἐπόπτυσεν *Elb. Par.* 2827. *Dorv.* 3. *et primo* 5. ἐπώπυσεν 6.

733. δύο] δύω 1. 2.

ἐξηξάτην *Ald. et scholio præfigit* δράκοντες.

734. *Puncta: i. e.* ΚΑ. *et post* μέγεθος *et post* θεοὶ *Porsonus.*

735. τὴν *servant* 5. 6.

τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ' ἐμοὶ 'δόκει·
καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
ὁ Πλοῦτος, ὦ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων·
ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον· ὁ θεὸς δ' εὐθέως
ἠφάνισεν αὑτὸν οἵ, τ' ὄφεις εἰς τὸν νεών.
οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς,
τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγὼ δ' ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ὅτι βλέπειν τὸν Πλοῦτον ἐπόησεν ταχύ,

736. δοκεῖν] δοκεῖ A. 1. 2. B. *ὥς γέ μοι δοκεῖν Ald. Junt.* 2. *ὥς γέ μοι δοκεῖ Junt.* 1. *quomodo* 5. *ὥστ' ἐμοὶ δοκεῖ A. C. ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ B. D. Dorv. Arund.* 6. *hic cum gl.* φαίνεται. *ὡς ἐμοὶ δοκεῖ Elb. ὥς γ' ἐμοὶ 'δόκει Brunckius et diserte Invernizius.*

737. ἐκπιεῖν] ἐκποιεῖν 1. ἐκποιεῖν *Dorv.*

738. δέσποιν' ἀνεστήκει] δέσποιν (a) ἄγ' ἑ. A. δέσποινα γ' εἰστήκει 1. 2. ἀνεστήκει a m. pr. B. sup. ἀνεστηκὼς ἦν pro gl.

δέσποιν' ἀνεστήκει *tres primæ, D. Ar. edd. Br. Inv.* δέσποινά γ' ἑστήκει *A. B. C. Paris.* 2827. *sed gl. in C. Par.* 2827. ἀνεστηκὼς ἦν. *Primo* 5. δέσποινα γ' εἰστ. *sed nunc apicibus rubr. additis,* δέσποιν' ἄγ' εἰστ. *Gl.* ἀνεστηκὼς ἦν. *Ita* 6. δέσποιν (a) ἠστείκει (*vel* -στή.) *Post* βλέπων *signa,, i. e.* ΓΥ. ἐγὼ *Porsonus.*

740. δεσπότην δ'] γ' 1. 2. τ' B. θεὸς δ'] δὲ θ. 1. non 2.

τ' ἤγ. *tres primæ,* 6. *edd. Br. Inv.* δ' *in ed.* 1532. *typothetarum est.* δεσπότ' ἤγειρον *Dorv.*

741. αὐτὸν] ἑαυτὸν 1. 2.

εἶτ' *pro* οἵ τ' *Elb.* εἰς *Ald. Inv.* ἐς *Br.*

742. οἵδ' *Ald.* οἱ δὲ κατ. *Elb.*

744. ἐγρηγόρεσαν] -εσαν (η) A. utrumque nigr. ε 1. 2. B.

746. ἐποίησε] ἐπόησε B. sed ι m. rec. add. τὸν πλοῦτον ἐποίησε 1. 2.

ἐποίησε τὸν Πλοῦτον *tres primæ, Rav. Borg.* 6. *et Dorv. ut videtur. Verba transposuit Brunckius cum B.* ταχὺν *sed gl.* ταχέως *Dorv.*

τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐπόησεν τυφλόν.
Γυ. ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦναξ δέσποτα·
ἀτὰρ φράσον μοι ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος;
Κα. ἔρχεται.
ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἠσπάζοντο, καὶ
ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
ὅσοι δ' ἐπλούτουν, οὐσίαν τ' εἶχον συχνὴν,
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
ὀφρῦς ξυνῆγον ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.
οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ

747. τόν γε *Dorv.* Νεοκλείδην *tres primæ.* -δη *tacite Brunckius et Inverniz.* μᾶλλον *om. Elb.*

749. ἀτὰρ] αὐτὰρ 1.

754. οὐσίαν δ'] τ' A. 1. 2. B. οὐσίαν τ' *tres primæ, Br.* δ' *Bas.* 1532. *Inverniz.* 754-6. *citat Gramm. August. Hermanni p.* 361.

756. συνῆγον] ξυν- 2. συν- 1. συνῆγον *Ald. Porson.* ξυν. *Br. Inv. Aristænetus* I. 17. *p.* 44. μὴ σκυθρώπαζε καλή γε οὖσα, μηδὲ τὰς ὀφρῦς ἄναγε, εἰ γὰρ φοβερὰ γένοιο ἧττον ἔσῃ καλή. *Contulit Hemsterh. et emendavit* σύναγε, *favente loco Lysistr.* 7—8. *quo simul respexisse videtur sophista. Quam sæpe confunduntur* ᾱ *et* σ̄υ, *monui ad Eccles.* 293. *p.* 195. *Exempli gratia in Polluce* II. 49. *expulsa varia lectione lege* τὰς ὀφρῦς — ἢ αἰωρῶν ἢ ἀνέλκων ἢ ἀνατείνων ὑπὲρ τὰ νέφη. *Tentabam,* ΥΠΕΡΙΔΗΣ $\overset{\eta}{\phi}$. *Sed nunc dubito, ob locum in Rutgersii Comp. Menandr. et Phil. p.* 364, 192. (*omittit Clericus*) κἂν μέχρι νεφέων (γὰρ) τὴν ὀφρῦν ἀνασπάσῃς. *Confer, si tanti putas, Bekkeri Anecdota, pp.* 3, 25 : 25, 5 : 53, 29 : 69, 9 : 401, 4. *Ceterum ad Demosth. F. L. p.* 266, 572=442, 11. *spectat Suidas v.* ὀφρῦς ἀνασπῶντες.

758, 9. *Valckenærius in Adversariis;* "*Caruissent lexica verbo* "κτυπέομαι *et nomine* πρόβημα, "*nisi hoc in loco solo fuissent et* "*ab aliis et a Suida lecta. Corrigo,* "ἐκτύπει γε δὴ (" *Nub.* 61. ἐμοί τε

ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἀλλ' εἶ' ἁπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
Γυ. νὴ τὴν Ἑκάτην, κἄγωγ' ἀναδῆσαι βούλομαι
εὐαγγέλιά σ' ἐν κριβανωτῶν ὁρμαθῷ,

"δὴ—*L.* ἐμοίγε δὴ—" *sed postea*, "*An* ἐκτύπησε δὲ") "Ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις δρομήμασιν. *Pleraque suspicor ab Euripide alicubi posita; cujus est in Medea* "*v.* 1180. στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει "δρομήμασιν. *Eur. Electr.* 802. "πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη."—— "*Thesm.* 1004. ἀμφὶ δέ σοι κτυπεῖται Κιθαρώνιος ἠχὼ Μελάμφυλλά τ' ὄρη. *Lege* κτυπεῖ τε "Κιθ. *sequitur enim* τε." *Sed indicat Philostr. Vit. Apoll.* V. 16. *p.* 201. κτυπεῖταί τις ἐνταῦθα ὑπ' αὐτοῦ ἄκμων. VIII. 14. *p.* 358. κτυπεῖσθαι δοκοῦντος τὰ ὦτα ὑπὸ ἐννοίας ἱππέων. *Ceterum hæc citat Suid. v.* ἐμβάς. εὐρύθοις, *et gl.* εὐτάκτοις, 6.

762. ἡμῖν] ὑμῖν A. B. 1. non 2. εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ ἡμῖν 2.

ἡμῖν *tres primæ.* εἰσιοῦσιν ἡμῖν *B.* ὑμῖν *diserte Invernizius, Elb. Par.* 2827. *Dorv. Brunckius e D.* εἰσιοῦσί γ' 6.

763. ἔνεστιν] ἐν om. A. non B. *Citat Suid. v.* θύλακος.

764. νὴν τὴν (*sic*) *Ald.* μὰ τὴν *C.* κἀγώγ' *Ald.* κἀγώγ' *Porsonus.* κἄγωδ' (*sic*) *e Rav. notatur.*

765. σ' ἐν κριβανωτῶν] σ' ἐκ κ. A. B. σ' ἐκρι- 1. non 2. κριβανωτῷ 2.

σ' ἐν κριβανωτῶν ὁρμαθῷ *Ald. Junt.* 2. *A. Dorv. cum gl.* ἤγουν ἐκ κριθίνων μαζῶν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς λέμαργον. ἄρτων κριθεινῶν. *quam ad lectionem* σ' ἐκ *refert Hemst.* σ' ἐν κριβανωτῷ ὁρμαθῷ *B. D.* 6. *et primo* 5. *nunc* -ωτῶν *factum a recentissimo quodam. Gl.* τῶν ἐν κλιβάνῳ ὠπτημένων. *Sch. manus primæ,*—διὰ ὁρμαθοῦ κριβανωτοῦ. *Quare* -τῶν *legebat glossator,* -τῷ *scholiastes.* σ' ἐν κλιβάνῳ τῶν ὁρμαθῶν *C.* σ' ἐκ κριβανωτῶν ὁρμαθῷ *Junt.* 1. *Arund.* σ' ἐκ κριβανωτῶν, *et* ὁρμαθῷ *ut videtur, Borg.* σ' ἐκ κριβανωτῶν ὁρμαθῶν *scholiastes pro v. l.* σὲ κριβανωτῶν ὁρμαθῷ *Rav. quod quum proposuisset Brunck. postea vulgatam defendit T.* III. *p.* 196. κριβανιτῶν *edd. Canin.* 1548. *Frischl.* 1597. *et Elmsl. ad Ach.* 1123. *sed* κριβανωτὸς *Alcman Athenæi* III. *p.* 114. *F. consentientibus ut videtur mss. Athenæus* III. *p.* 110. *C.* Ἀττικοὶ μὲν διὰ τοῦ ρ̄ στοιχείου λέγουσι καὶ κρίβανον καὶ κριβανίτην· Ἡρόδοτος δ' ἐν δευτέρᾳ

τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα.
Κα. μή νυν μέλλ' ἔτι.
ὡς 'ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
Γυ. φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
Κα. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Πλ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὴν πόλιν,
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο·

τῶν Ἱστοριῶν ἔφη, κλιβάνῳ διαφανεῖ. (c. 92.) *Sed Bekkeri Antiatticista p.* 103. Κλιβανίτης ἄρτος: Αμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν :—

766. ἐπαγγείλαντα *Arund.* ἀπαγκ. 6. μὴ νῦν *Dorv.*

767. ἄνδρες *Ald.* ἐγγὺς *om. in textu, et post* εἰσὶν *suprasc. Dorv.*

768. καταχύσματα] τὰ κ. A. 1. 2. B.

νῦν *Ald. Brunck. Dorv. Huc respicit Harpocration v.* καταχ. τὰ κατ. 6. *et Suidas v.* καταχ.

769. ἐγὼ *om. Dorv. non Suidas. Ut vulgo* 769—70. *Arund.* 5. 6. *Vide Collationem, et adde Grammaticum August. apud Hermann. p.* 357, *l.* 8. *Lex. SG. Bekkeri p.* 416, 9. *Suidam v.* ἀπαντᾶν.

Post 771. ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ *tres primæ, et Ravennas, teste Inv. ad* 1. *Vide schol. ad* 641. "λείπει κομμάτιον Χοροῦ" *Porsonus.*

772. πέδον] τὴν ἀκρόπολιν schol. A. B.

κλεινὸν πέδον *edd. mss. Arund.* 6. (σεμνὸν *Dorv.*) *Glossæ,* ἔδαφος *Par.* 2827. ἔνδοξον ἔδαφος *Dorv.* 6. *et* τὰς Ἀθήνας *supra* χώραν, *Dorv.* πέδον *in textu* 5. *sed gl.* τὴν ἀκρόπολιν. κλεινὴν πόλιν *diserte Steph. Byz. v.* Ἀθῆναι, *probatum a Porsono Opusc. p.* 20.

773. *Scholia excerpens Suidas v.* Κέκροψ, *servat* ὥστε φανερῶς συγγίνεσθαι, *quæ sine causa solicitat Hemsterhusius. Verte* "*connubiis certis et notis conjungi,*" *ut* ἀναφανδὸν ὄπυε *Iliad.* π. 178. *Opponuntur* 1. φανερῶς *et* μὴ γινωσκομένου, 2. μιᾷ στοιχεῖν *et* ὡς ἔτυχε, *quod valet* "*promiscue,*" *non* "*palam,*" *ut Hemsterhusius. Vide, si tanti est, Valckenærium ad Herodot.* IV. 172. *Hutchinson. ad Xenoph. Anabas.* V. 4. 34. *p.* 376. *ed. Cant.*

αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφορὰς,
οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον·
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδέν· ὢ τλήμων ἐγὼ,
ὡς οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ', οὐδὲ ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.
ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.

Χρ. βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πράττῃ τις εὖ·
νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια,
ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα.

774. *τὰς—ξυμφοράς*] *συμ.* A. 1. B. *τὴν—ξυμφορὰν* 2.
συμφορὰς Elb. Dorv.

775. $\overset{o}{\text{ἐλάνθανεν}}$ 5. (*o ejusdem manus, eodem tempore*).

777. *ὁ τλήμων*]
ὁ τλήμων edd. et plerique mss. in quibus Rav. Borg. 5. 6. *In E.* ο *in* ω *mutatum ab alio; contra in Dorv.* ὢ *in* ὁ *ab ipso scriba.* ὢ *probat Hemsterhusius, quicum distinguit Porsonus post* οὐδέν. *Vide Adverss. p.* 222.

778. *οὐδ'—οὐδὲ edd. tres primæ, Brunck. cum* 5. *οὐδ'—οὔτε Invern. ὡς δ'—οὐδὲ* 6. *Lege οὔτ'—οὔτε.*

779. *πάντα* om. A. 1. B. non 2.
αὐτὰ tres primæ, mss. certe Rav. 5. *qui πάντα servat, et* 6. *αὖ τὰ edidit Brunckius ex sententia Bentleii et Hemsterhusii. ἀλλὰ ταὐτα Dorv.* (*ita notat Hemsterhus.*) *ἀνατρέψας Elb.*

780. *τολοιπὸν Ald.*

781. *πονηροῖσιν ἐδίδουν Par.* 2827.

782. *βάλλ' ἐς κόρακας*] *In ed.* 1532. *notat,* οὐκ ἐς videtur legisse Suidas. *Nempe is v. φλᾶν post εὔνοιαν τινα addit,* καὶ οὐκ ἐς κόρακας ἐῤῥήσετε. *Sed mutilum esse Suidæ locum, et ista e Pac.* 499. *citari suspicor. In Suid. ms.* (*ibidem scilicet*) *citari χαλεπὸν—εὔνοιάν τινα monet Porsonus.*
βάλ' Par. 2827. *Elb.*

783. *ὀσφραινόμενοι* Tiber. Hemsterhus. ad Lucian. Timon. 45. p. 147. *οἱ φαινόμενοι*] sic Suid. ms.

785. *ἐνδεικνύμενοι*] Lege, ut vitetur hiatus, *ἐνδεικνύμενος. ἐνδεικνύμενος* 1. B. Suid. ed. ms. non 2.
ἐνδεικνύμενοι tres primæ, edd.

ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;
Γυ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον.
φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα.
Πλ. μηδαμῶς·
ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
πρώτιστα καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν
πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.
Γυ. εἶτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;

Br. Inv. *quomodo* 5. 6. *Gl.* 6. δεικνύοντες. -ος *tres Cantabb. Arund. Probat Porsonus ad Phœn.* 1263. *Sic Bentleius.* ἕκαστος εἰς εὖ. *Dorv.*

788. χαίρετε] -τον A. 1. 2. B. χαίρετε *tres primæ, Rav. Borg. Arund.* 1. 2. 3. 4. 6. *et Dorv. proculdubio.* χαίρετον *B. Brunck. Gl. supra* ὦ φ. ἀ. *in Dorv.* Πλοῦτε καὶ σὺ Χρεμύλε, *in C.* Πλοῦτε, *probante Brunckio, qui sententiam suam ope Suidæ confirmare studet;* Ἄνερ: παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ φίλτατε ἄνερ. χρῆσις τοῦ ἄνερ, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς τῆς γυναικὸς εὑρέθη κλητική, ὥσπερ ἐκεῖ ἔστι παρὰ τῷ ποιητῇ (*Iliad.* ω. 725.) ἄνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο:—*Sed cum Porsono referenda est Suidæ nota ad v.* 1026. (*Obiter nota frustra culpari lexicographum, cujus verba sunt corrupta, sensus perspicuus; "In Aristophanis loco* ἄνερ *non significat "maritum, ut plerumque solet, tum "alibi, tum apud Homerum." In* 4. Χρ. *quod post* ἀνδρῶν *additum est, provenit e gl.* χρεμύλε *vel ad* φίλτατ', *vel ad prius* σύ. *Recte* Χρεμύλε, Πλοῦτε, *supra* καὶ σὺ καὶ σὺ *in D. modo per* φίλτατ' *intelligas Chremylum.*

789. φέρε νυν *Ald. Pors.* νῦν *Br. Inv.*

790. *Post* λαβοῦσα *interrogat Ald.*

791. εἰς *Ald. Inv.* ἐς *Br.*

793. *Corrupte Dorv.*

794. ταῦτα] δῆτα A. 1. B. non 2.

η
δέξῃ ταῦτα *Ald. J.* 2. δέξει ταῦτα *Ar.* ταῦτα 6. *et Dorv. proculdubio.* ταυτὶ *J.* 1. δέξει δῆτα *Rav. Borg.* δῆτα *A. B. C. Par.* 2827. *Ammonius v.* καταχύματα, *ubi nunc legitur* δὴ, *levi errore. Sed hunc exscribens Magister* ταῦτα *habet.*

Πλ. ἔνδον γε παρὰ τὴν Ἑστίαν, ὥσπερ νόμος.
ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ,
ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἶτ' ἀναγκάζειν γελᾷν.
Γυ. εὖ πάνυ λέγεις, ὡς Δεξίνικος οὑτοσὶ
ἀνίσταθ', ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΥ.

Κα. ὡς ἡδὺ πράττειν, ὦνδρες, ἔστ' εὐδαιμόνως,
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.

795. ἑστίαν *Ald.* ἑστίαν *Porson.*

796. *Citat Suidas v.* φόρτος. *In* 5. *primo* 796. *ante* 794. *sed nunc ibi del. et suo loco repos. ab alio, ut potius videtur.* φόρτος *forsan hinc habet Eustath.* οδ. γ. *p.* 1469, 49= 130, 26.

798. δεομένοις *sed gl.* θεαταῖς *Dorv.*

799. τούτοισιν] -οις 2. non 1.

προβάλλοντ' *Par.* 2827. *cum gl.* προθέντα, *et Dorv. cum gl.* προτείνοντα. τούτοισιν ἐπαναγκάζειν *edd. mss.* (τούτοις *Arund. Dorv.* 6.) τούτοις ἐπαναγγάζειν 5. τούτοις εἶτ' ἀ. *Rav.*

800. ὡς] ὁ 2. et pro v. l. ut puto, 1. ὡς δεξίνικος sch. marg. B. γρ. ὁ B. inter l.

δὲ ξένικος] δὲ ξείνικος A. 1. B.

οὐτοσὶ] οὑτωσί 1.

ὡς δὲ ξένικος *tres primæ.* δεξίνικος (*vel forsan* δεξίνικος *ut plane E.*) *Rav. Borg. Arund. A. C.* δεξήνικος *B.* δεξύνοικος *D.* δὲ ξίνικος (ὁ) *Dorv.* (ὁ *suprasc. ad nom. propr.* Ξίνικος *indicandum.*) ὁ δὲ ξίνικος 5. *sine* ὡς, *et in marg.* γρ'. ὡς S' ὅτι: *rubrica, ab eo qui glossas. Ista valent,* γράφεται ὡς, καὶ ὅτι, *i. e.* "*Alii legunt* ὡς, *quod hic significat* ὅτι." *Scholio, quod ipsum glossatoris esse videtur, præfixum* ὡς δὲ ξίνικος. ὡς δὲ ξύνοικος 6. *Fluctuat Bentleius inter* ὡς Δεξίνικος, ὁ δὲ Ξένοικος, *et, quod vix credas,* ὄχλος δὲ ξενικός.

Post 800. ΧΟΡΟΥ *tantum tres primæ. Vide schol. ad* 771. *λείπει ᾠδὴ ΧΟΡΟΥ* *Porsonus.*

801. τὰς ἰσχάδας] τῶν ἰσχάδων Suid. ms. in v. *Speciosa lectio; vide Ach.* 805.

802. ἔστ'] ἔστιν 1.

ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν.
ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων·
οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου·
ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
τὰ σκευάρια πλήρη 'στιν, ὥστε θαυμάσαι.
τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστὸν, αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῷον ἰσχάδων.
ὀξὶς δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον, καὶ χύτρα

804—5. *Suidas v.* ἐπεισπέπαικεν, *Magister v.* παίω.

806. τι] που A. 1. 2. B.

οὕτω τὸ πλουτεῖν ἔστιν ἡδὺ πρᾶγμά τι *tres primæ, et Arund.* 6. *ut puto, certe* πρᾶγμά τι *ambo.* πρᾶγμά που *A. B. C.* 5. *Borg. Par.* 2827. πρᾶγμα δὴ *Rav.* ἡδύ ἐστι *C.* ἐστιν *om. ed. Invern. Versum damnat Bentleius, obsecutis Brunckio et Porsono, non Hemsterhusio. Quod hic proponit,* ὄντως, *forsan ita verum est, ut exstiterit aliquando scholion ad* 802. ὄντως ἡδὺ πρᾶγμά ἐστι τὸ πλουτεῖν, *unde fluxerit noster senarius. Sed non premenda est Boissonadii mei sententia. "Quam adfert rationem Brunckius "e scriptura codicis C. est absona, "nihilque facit ad rem." Nempe ex eo quod in C. versui præfixum est* Γνω″ *i. e.* γνωμικόν. *Quo sane nil potuit dici futilius. "Equidem "versum cum reliquis optime cohærere reor. Difficultas est in* "οὕτω, *quod non ceperunt eximii "editores.* ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς "εἰς τὴν οἰκίαν | ἐπεισπέπαικεν "ΟΥΔΕΝ ΗΔΙΚΗΚΟΣΙΝ. | ΟΥ"ΤΩ τὸ πλουτεῖν ἔστιν ἡδὺ πρᾶγμά "τι. *Nihil planius.* οὕτω, *nempe,* "Cum nihil feceris injusti, *divitiis "pollere res est jucunda: sed illis "qui sibi consciunt mali aliquid,* "τὸ πλουτεῖν ἀνιαρόν ἐστι πρᾶγμά "τι." *Hactenus vir egregius, in literis ad me scriptis.*

807. ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι] ἡ μ. γὰρ σ. 2. non 1. B. μεστή τις Suid. ms. σιπύη.

μὲν γὰρ *C. et forsan alii, certe* 5. *Huc respicit Alciphron* III. 14.

808. ἀμφορῆς] -εῖς 1. 2. B.

ἀμφορῆς *Ald. edd. Br. Inv.* -ρεῖς *A. B. C. D. Elb. Par.* 2827. *Dorv.* ἀνθοσίμου *Elb.*

812. ὑπερῷον *Ald.* ὑπερῶον *Porson.*

813. *Citant Suid. v.* ὀξὶς, *Magister v.* λοπάδιον, *schol. Luciani T.* II. *p.* 65. *Respicit Eustath. citatus ad* 536.

χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς,
τοὺς ἰχθυηρούς, ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν.
ὁ δ' ἰπνὸς γέγον' ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς· ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ὗν καὶ τράγον καὶ κριόν, ἐστεφανωμένος.
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

814. σαθροὺς *E.*

815. ἰχθυηροὺς] η om. 1. non 2.

816. ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῖν] ἰπνὸς γέγον' ἡμῖν Dawes. Misc. Crit. p. 199. De sensu τοῦ ἰπνὸς vide Toup. in Suid. II. p. 36. (*Tom.* I. *p.* 269. *ed. Ox.*) γέγονεν Athenæus VI. 4. p. 229. Supra ἐλεφάντινος, ἐγένετο λ gl. 1. γέγονε δη 2. γέγον' pro ἡμῖν Suid. ms. (*v.* ἴπνια *scilicet.*)

ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῖν ἐξ. ἐλ. *edd. tres primæ, et codices tantum non omnes, Arund.* 5. 6. ὁ δεῖπνος γέγονεν ἐξ. ἐλ. *Athenæi codices* VI. *p.* 229. *F. i. e.* ὁ δὲ ἰπνὸς *vel* ἴπνος *ut recte monet Schweighæuserus.* ὁ δ' ἰπνὸς γέγον' ἡμῖν ἐξ. ἐλ. *Rav. Contra e Pollucis verbis* X. 155. ἐν δὲ Πλούτῳ εἰπὸν τὴν μυάγραν καλεῖ, (Ἀριστοφάνης *sc.*) *Jungermannus et Bentleius* ἰπὸς ἡμῖν.

817. Suid. ἄρτια.

Citant Pollux IX. 58. 101. *Suidas v.* στατήρ.

818, 9. Suidas vv. ἀπεψησάμην, ἀποψώμενον. ἀποψώμεσθα] -όμεθα 2. -ώμεθα 1. *Comparat Porsonus Pac.* 1227—9. *et schol. Machonem Athen.* XIII. *p.* 578. *E. Vide Phrynichum Bekkeri p.* 26. *v.* ἀποψᾶσθαι.

819. ὑπὸ τῆς τρ. *Junt.* 1. *Citat Suid. v.* σκοροδίοις.

820. Suidas βουθυτεῖ.

βουθυτεῖν, *sed gl.* θυσίαν ποιεῖ, *Dorv.*

820—1. *Eustath.* ὀδ. λ. *p.* 1676, 39=423, 29.

822. ἦν ἔνδον μένειν 2. non 1.

ἐ. ὁ κ. ἔξω 6. οὐχ' *Ald. Respicit Eustath.* ὀδ. μ̄. *p.* 1719, 1.=484, 12.

823. ἦν ἔν. μ. ἔδ. γάρ μου τὰ β. 5.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἕπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν ἴωμεν.

Χρ. ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὑτοσί;

Δι. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.

824. *Lex. SG. Bekkeri p.* 368. Ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ: οὕτω συντάσσουσιν οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν αὐτῷ. καὶ γὰρ Λυσίας οὕτω κέχρηται, καὶ Πλάτων. ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, "ἕπου" φησὶ "μετ' ἐμοῦ παιδάριον." καὶ Μένανδρος, "νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενὴς ἕποιτ' ἀεί." κἀν τῇ Παρακαταθήκῃ "συνακολούθει μεθ' ἡμῶν" φησίν:— ἀκολουθεῖν μετὰ *e Platone Menex. fin. citat Scholiastes; addunt viri docti Thucyd.* VII. 57. *p.* 483, 66. *Lysiam c. Eratosth. p.* 121, 13. *HSt. Funeb. p.* 193, 17. *c. Autocrat. apud Phrynich. Pauwii p.* 154. *quo respiciunt Lex. SG. modo citatus, et Antiatticista p.* 82, 21. *Cebet. Tab. p.* 55. *Gron.*=350. *Schw. Isocrat. De Pace p.* 168. *C. HSt. Plataic. pp.* 299. *C.* 301. *D. Demosth. c. Androt. p.* 394, 86= 608, 14. (*vel c. Timocr. p.* 472, 257=750, 24.) *c. Neær. p.* 742, 170=1382, 8. ἕπεσθαι μετὰ *afferunt e Platone Menex. init. p.* 235. *B. HSt. Xenophonte Hell.* V. 2. 19=325, 7. *HSt. Sed quod ex eodem citat HSt. Thes.* I. *p.* 1220. *F.* μετὰ τοῦ ἀδικουμένου ἕπεσθαι, *alienum est, quum in Cyrop.* II. 4. 7=*p.* 34, 17. ἕσεσθαι *ex aliis libris ipse bis ediderit. Vide Priscianum citatum ad* 504.

825. ἴωμεν] ἵκωμεν B. 1. ut fuisse videtur in 2.

In tribus primis edd. non loquitur Chremylus ante 966. Καρ. 825—55. *semper tres primæ, B.* Χρ. *A. C. D. E. Dorv.* (*et* 825—50. *certe Arund.* 6.) *edd. Brunck. Invern. et* 825, 7. *Porsonus, cujus apographum desinit in* δῆλον ὅτι. Χρ. 825—41. Καρ. 843—50. *habet* 5. *et hic* ἴωμεν *ab initio. Scholiastes*; ᾧ (*Justo*) διαλέγεται ἢ ὁ Χρεμύλος ἢ ὁ οἰκέτης. *Sch. ad* 802. ἐξάγει εὐθὺς (*post* 823.) αὐτὸν (*Chremylum*) συντυχεῖν, ὡς μέν τινες, τῷ δικαίῳ. ἄτοπον γάρ εἶναί φασιν καὶ ἀπρεπὲς, ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ δίκαιον ὁμιλεῖν μετὰ δούλου. ὡς δ' ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων εὕρηται, τῇ γραΐ, *quæ Hemsterhusium valde torserunt, neque ego prorsus expedio; sed suspicor sensum esse,* "*In antiquis exemplaribus non* "*comparet Chremyli persona ante* "966. *Sed juniores aliqui, indeco-* "*rum rati, si Justus cum servo* "*familiariter colloqueretur, herum* "*introduxerunt statim* 825." *Schol. ad* 885. τοῦτο δὲ ὁ ἕτερος πρεσβύτης λέγει. *Adesse igitur putabat*

Χρ. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔοικας, εἶ.
Δι. μάλιστ'.
Χρ. ἔπειτα τοῦ δέει;
Δι. πρὸς τὸν θεὸν
ἥκω· μεγάλων γάρ μοὔστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.
ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
Χρ. ἦπου σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.
Δι. κομιδῇ μὲν οὖν.
Χρ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος.
Δι. κομιδῇ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην, οὓς τέως
εὐεργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους

Chremylum. Vide Hemsterh. pp. 270. 292. 335.

827. δηλονότι *junctim D. probante Brunckio.*

828. δέῃ *Ald.* δέει *A. C. Dorv. HStephanus Thes. T.* II. *p.* 1152. *B.*

829. μουστὶν] μοι A. 1. μ$^{ȣ}_{οι}$ B. μοὔστὶν *tres primæ, A. B.* μοι ἐστὶν *C. Dorv.* μοι 'στιν *D. edd. Br. Inv. Pronomen om. Elb.*

832. πρὸς] εἰς A. 1. B. non 2. νομ. εἶ. 5.

833. ἀπέλιπε] -ον 1. non 2. ἐπέλιπον A. B.

ἀπέλιπε *vel* -εν *tres primæ, B. D. Dorv. Arund.* 6. *Gl.* ἀφῆκεν 6. ἀπέλιπον *C.* ἐπέλιπεν (*vel* -πε) *Rav. Borg. Paris.* 2827. *A. quomodo conjecerat Kusterus, et ante eum H. Stephanus Thes. T.* II. *p.* 665. *A. B. In* ἀπέλιπον *vel* ἐπέλιπον *syntaxin laborare censet Porsonus ad Hec.* 1141. *Per se optimum* ἀπέλιπεν. *Isocrates ad Demonic. p.* 5. *E. apud Hemsterhusium;* τὰ μὲν γὰρ (χρήματα) ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ (ἀκούσματα) πάντα τὸν χρόνον παραμένει. *Sed* ἀπολείπειν *est* deserere, *ut* 104. 447. 495. 1149. ἐπιλείπειν deficere, *quod poscit sensus.*

834. οἶσθ' 1. ἦσθ' 2.

Versus deest Dorv. Hunc habet, sequentem om. Rav. Post ἄθλιος *interrogat Ald.*

836. εὐεργέτησα 2.

ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
οἱ δ' ἐξετρέποντο, κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾷν μ' ἔτι.
Χρ. καὶ κατεγέλων γ', εὖ οἶδ' ὅτι.
Δι. κομιδῆ μὲν οὖν.
αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
Χρ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν.
Δι. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
Χρ. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεὸν,

εὐηργέτησα *tres primæ, Brunck. Inv. Arund.* 6. εὐεργέτησα *Dorv.* 5. *quod ubique reponendum puto, nisi mavis* ηὐεργέτησα.

838. μ' ὁρᾷν ἔτι 6.

839. κατεγέλων γ'] σ' ex em. 2. γ' om. A. 1. B.

γ' *om. et gl.* σου, 5. *Habet* 6.

840. ὢν ἤδη τῶν Suid. ms. v. αὐχμεῖς. ubi mox ἄφαλόν τε καὶ ἄλοφον. *Ed. Med.* ἤδη *et om.* μ'. Plato Menon. init. αὐχμός τις τῆς σοφίας.

" *Hemsterhusii notæ lucem af-* " *fundet Scholion ineditum, quod* " *profero e Cod. C.* Τὸ ὢν ἢ ἀντὶ " τοῦ οὖν νοητέον, τρεπομένης Δωρι- " κῶς τῆς ου διφθόγγου εἰς ωμέγα· " ἢ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχων, οὕτω. ἀπώ- " λεσε γὰρ ἐμὲ αὐχμὸς τῶν σκευα- " ρίων ὢν καὶ ὑπάρχων ἐμοί. πέπρακα " γὰρ ταῦτα, καὶ διὰ τοῦτο εἰς γέ- " λωτα πᾶσι προὐκείμην. Παρὰ τὸ " μὴ ἔχειν τὰ σκευάριά τι, ἀπολώ- " λειν. ἐχόντων γάρ τι τῶν σκευαρίων, " ἤδη ηὐδαιμόνουν. διακρίνων δ' οὕτω " αὖος καὶ ξηρὸς ἦν ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς " πενίας, ὃ γοῦν ἔπασχεν ὁ δίκαιος " οὗτος, ἀντιστρόφως τοῦτο τὰ " σκευάρια, φησὶν, ἀπώλεσεν."—Brunck. *Lege,* διακένων δ' ὄντων —ὁ δίκαιος αὐτός. *Ista,* Παρὰ τὸ— *spectant lectionem* ὢν. *Omittebat scil. scholiastes* μ' *cum Suida, et* σκευαρίων *ad* ἀπώλεσε *referebat, per constructionem Atticam. Unde Scholiastes editus ita fere corrigendus;* * * ξηρὸς γενόμενος ὑπὸ πενίας * * 'Αττικῶς δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσε τὰ σκευάρια. *Apud Suidam* ἤδη *natum videtur e glossa,* ὑπάρχων ἢ δὴ, *supra* ὢν. *Cum Platone compara Synesium de Insomn. fin.* τοσοῦτος ἄρα νοῦ μὲν αὐχμὸς, ἐπομβρία δὲ λέξεων τοὺς ἀνθρώπους κάτεσχεν, *Plutarchum de Orac. def. p.* 411. *F.* τὴν Βοιωτίαν — νῦν ἐπιλέλοιπε κομιδῆ (τὰ χρηστήρια) καθάπερ νάματα, καὶ πολὺς ἐπέσχηκε μαντικῆς αὐχμὸς τὴν χώραν.

843. πρὸς τῶν θεῶν *edd. et mss. in quibus Rav. Borg. Arund.* 5.

ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.
Δι. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
Χρ. μῶν ἐνεμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;
Δι. οὔκ· ἀλλ' ἐνεῤῥίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.
Χρ. τὰ δ' ἐμβάδια;
Δι. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
Χρ. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν;
Δι. νὴ τὸν Δία.
Χρ. χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
καὶ τρὶς κακοδαίμων, καὶ τετράκις, καὶ πεντάκις,

(*hic ex em. ej. m.*) 6. πρὸς τὸν θεὸν *Brunckius ex Hemsterhusii emendatione, quæ movisse certe videtur Porsonum ad* 458. *Atque ita Cantab. unus, sed statim mutavit. Antiatticista Bekkeri, p.* 89. Δύναται: οἷον, τί δύναται ἥδε ἡ λέξις; ὁ στατὴρ πόσους ὀβολοὺς δύναται;

846. μῶν οὖν ἐμυήθης] οὖν om. A. 1. B. non 2.

μῶν οὖν ἐμυήθης *edd. Borg. Ar.* 5. 6. ἐμνήσθης *Dorv.* μῶν ἐνεμυήθης *Rav. Cant.* 3. *quod vel ex conjectura reponendum esset, etsi per se bonum* μῶν οὖν, *ut Pac.* 526. *Eurip. Androm.* 82. *ubi vide Musgravium.*

847. τριακέδεκα 1.

Citant Magister v. ῥιγέω, *et Gramm. August. Hermanni p.* 388.

848. Suidas ἀνατρητούς.

849. τοῦτ' *Dorv.* ἀναθύσων, *et om.* οὖν, *Elb.*

850. τῷ θεῷ δῶρα A. 1. non 2. cum A. cons. B.

χαρίεν γ' ἥ. τῷ θ. φ. δῶρα *Dorv.* τῶ θεῶ δῶρα 6.

851. κακοδαίμων ἐγὼ A. ἐγὼ gl. in B.

κακοδαίμων (ἐγὼ superscr.) 5. (ἐγὼ *postea ab eodem*). ὄλωλα (ἀπ superscr.) (ἀπ *rub.*) *Par.* 2827.

852. τρισκ. *edd. primæ, Br. Inv.* τρὶς κ. *Arund.* 5. 6. *quomodo Porsonus præf. Hec. p.* 30. *Etiam in Ach.* 1023. *disjunxit Elmsleius. Sed compositum* τρισκακοδαίμων *agnoscit Pollux* VI. 165.

καὶ δωδεκάκις, καὶ μυριάκις· ἰοὺ, ἰού.
οὕτω πολυφόρῳ ξυγκέκραμαι δαίμονι.
Χρ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν ὅ, τι πέπονθεν ἅνθρωπος κακόν;
Συ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ 'λλίπωσιν αἱ δίκαι;
Δι. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δοκῶ.
προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.

853. καὶ ἰοὺ ἰοὺ A. 1. 2. B. καὶ ἰοὺ ἰοὺ *Junt.* 1. *Rav. Elb. Dorv.* 6. *non Arund.*

854. συγκ. *Ald. Citat Suid. v.* πολυφόρῳ.

855. Κα.] Χρ. A. et in sequentibus ubi notavi. (*i. e.* 864. 869. 870. 873. *et forsan* 861. *pro* Δι.) Χρ. 2.

Καρ. *tres primæ.* Χρ. *Dorv.* 5. *Brunckius e tribus mss. et Invernizius.*

856. τίς ποτ' *Dorv.* ἄνθρωπος *tres primæ et Inverniz.* ὤνθρ. *Brunck. in addendis, post Hemsterhusium.*

858. *Citat Gramm. August. Hermanni p.* 385.

859. τουτονὶ 2.

τὸν θεὸν *om. Dorv.*

860. μὴ λίπωσιν] μὴ 'λλίπωσιν Dawes. Misc. Crit. p. 210. μὴ λίπωσιν superscripto ἐπιλίπωσιν MS. Barocc. 43. *apud Burgess. p.* XLIII. *scilicet.* ἤνπερ] περ om. A. 1. B. non 2.

λίπωσιν *edd. mss. in quibus* 5. 6. *Arund. Hic* λίπωσειν (*sic*) *ni fallor. In* 5. ἐπιλίπωσι *gl.* λείπωσιν *male citat HSteph. Thes.* II. *p.* 663. *B.* 'κλίπωσιν *mavult Kusterus,* 'πιλίπωσιν *Hemsterhusius.* 'λλίπωσιν *edd. Br. Inv.*

861. Δι.] Χρ. 2. B. ἐγὼ δὲ σχ. B. 1. non 2. γιγνώσκειν B.

Δίκ. *tres primæ, D. et Dorv. ut videtur, Brunck. Invern.* Χρ. *A. B. C. E. U.* 5. 6. ἐγὼ δὲ σ. *Elb.* 6. δὲ *non habet* 5. γινώσκειν *Ald.* σχεδὸν *omittit Priscianus Aldi* XVIII. *fol.* 228. *a. totum locum ed. Putsch.*

863. *Citat Suid. v.* κόμμα.

Χρ. νὴ Δία, καλῶς τοίνυν ποῶν ἀπόλλυται.

Συ. ποῦ, ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποήσειν εὐθέως,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξαρχῆς; ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.

Χρ. καὶ τίνα δέδρακε ταῦτα δῆτ';

Συ. ἐμὲ τουτονί.

Χρ. ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;

Συ. μὰ Δί', οὐμενοῦν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενὸς,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.

Κα. ὡς σοβαρὸς, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν

864. Κα.] Δι. 2. ποιῶν] ποῶν B. ι a m. rec.

Καρ. *tres primæ, A. B. C. E. et ex em.* 5. Χρ. *D. Dorv. Brunck. Inv.* τοίνυν καλῶς *Dorv.* ποιῶν γ' *Elb.*

865. ἡμᾶς ἅπαντας B.

ἅπαντας ἡμᾶς *tres primæ, Brunck. Inv.* 6. *Versui præf.* Ἕτερος ἄδικος συκοφάντης *Rav.* Ἕτερος συκ. *B. D. E. Dorv.* 5.

866. ποιήσει *Elb.*

867. *In schedis,* πάλιν ἐξ ἀρχῆς. Diodor. Sicul. I. 10. p. 14. Plato Gorg. p. 489. D. *HSteph.* (203. *Routh.*) Plut. 867. Pac. 996. Mnesimach. Athenæi IX. p. 403. A. *Adde Æschin. F. L. p.* 51, 42. *HSt. Epicraten Athen.* II. *p.* 59. *F. ex em. Porsoni apud R. Walpole, Com. Fr. p.* 20. *qui cum censore* (*M. R. March* 1806. *p.* 231.) *suppeditat Plut.* 221. *Pac.* 1327. *Pherecr. Athen.* VI. *p.* 269. *C.* αὖθις ἐξ ἀ, *Menand. Stob. p.* 565, 32=443. *Gr. Suid. v.* αὖθις.

868. ἐστὶν] ἔστ' 2.

ἐστιν ἐνίους 6.

869. Κα.] Χρ. 2. et mox. (*i. e.* 870. 873. *ut videtur.*) δῆτα om. A. 2.

869—70. Κα. *bis tres primæ,* Χρ. *Brunckius e tribus mss. Invernizius, Dorv.* 5. δῆτα ταῦτ' *tres primæ.* δῆτα τοῦτ' *e Rav. et Borg. notat Invernizius.* ταῦτα δῆτ' *Brunckius, et sic Dorv.*

871. οὐμενουν *Ald. J.* 2. οὔμεν οὖν *Junt.* 1. οὐμενοῦν *Br. Inv.* οὐδεὲν *Scaliger. Vide ad* 362.

873. δάματερ (η rub. sup.) 2.

873—4. Καρ. ὡς *cum tribus primis Dorv. et primo* 5. *nunc* Χρ. *emendatum, et* Καρ. *additum ante* δῆλον, *nescio an a m. pr.* Δι.

ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.
Συ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις·
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας.
Κα. οἴμωζ' ἆρα σύ.
Δι. νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.

δῆλον *Junt.* 1. *E. ed. Kuster.* Χρ. ὡς, *et* Δι. δῆλον 6. Χρ. δῆλον *Paris.* 2827. *Personam ante* δῆλον *om. Ald. Junt.* 2. *edd. Port. Brunck. Inv. A. B. C. D. Dorv. sed in hoc, spatium relictum.* Δάματερ *hinc vel ex* 555. *habet Eustath.* ἰλ. ᾱ. *p.* 12, 6. ὀδ. ᾱ. *p.* 1385, 53. ῡ. *p.* 1892, 43=9, 49 : 12, 45 : 735, 19.

874. Δι.] Κα. A. om. 1. 2.

Schol. describit Suid. v. βουλιμιᾶ.

876—7. *Suidas vv.* ἐπὶ τροχοῦ, τροχισθεῖσα.

877. Χρ. οἰμ. C. Καρ. 5. ἅρα *tres primæ.*

878. νὴ δία, om. τὸν, A. B. Δικ. *servat* 5. *hic et* 884.

879, 80. ὅτι] οὑτοσὶ, εἰ A. B. 1. οὑτοσὶν, εἰ 2. (*servato scilicet* ἔσθ'.)

ἅ. τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς ἔσθ' ὅτι | τοὺς *Ald. Junt.* 1. *Cant.* 1. 3. *et a m. pr.* 2. *Arund.* (*nisi quod* Ἕλλησι) 6. *et forsan Par.* 2827. *et Victorii codex aut codices. In* 6. *versus ita divisi;* σωτῆρα | —θ. ἔσθ' | ὅτι τ. *sed passim ita turbat iste codex. Gl.* ὑπάρχει διότι. *Corrector in Cant.* 2. γρ. καὶ ἔσθ' οὗτος, *forsan pro* οὑτοσὶ, *ut habuerit codex unde fluxit annotatio,* ὁ θ. ἔσθ' οὑτοσὶ | ὅτι τοὺς *quomodo fere Cant.* 4. *corrupit manus recentior. Vide collationem.* ὁ θ. ἔσθ' οὑτοσὶ | εἰ τοὺς *Junt.* 2. *quinque Brunckiani, nisi forte versus aliter dividunt* (*unus* οὑτοσὶν εἰ *cum Harl.* 5. *qui hic omnino cum Porsoni* 2. *consentit*) *Rav. Borg.* (*hi saltim quod ad literas, quum* ἔ. οὑτοσιει τ. (*sic*) *enotet Invernizius*). ὁ θεὸς ἔσθ' οὗτος εἰ | τοὺς *Elb. ut videtur.* (ἔ. οὗτοσι τ. *sic, Beckius, suone an Trendelenburgii errore non dixerim.*) α. τ. ε. οὑτοσὶν ἔσθ' ὁ θεὸς | εἰ τοὺς *Dorv. cum gl.* ἐπεὶ *supra* εἰ. α. τ. ἕλλησιν οὗτος ὁ θεὸς | εἰ τοὺς *Cantab.* 4. *a manu prima, et gl.* ἐπεὶ *supra* εἰ, *sed ut puto ab illo qui textum refinxit. Recepi emendationem Brunckii. Vulgatam citat Elmsleius ad Ach.* 633. *ob* ἄξιος. *De* εἰ *et* ὅτι *vide eundem ibid.* 338.

Συ. οἴμοι τάλας, μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
ἐπεὶ πόθεν θοιμάτιον εἴληφας τοδί;
ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
Δι. οὐδὲν προτιμῶ σου, φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.
Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.

881. ὅμοι *Ald.*
883. χθὲς 1. 2.
ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ] ἶδον *A. C.* εἶδον *B. D.* ἔχοντά σ' εἶδον *E.*
884—5. *Suidas v.* προτιμᾶν, *ubi* τὸν *pro* τονδὶ *Med.*
885. Εὐδήμου *Rav. Borg.* Εὐδράμου *Elb. et Dorv. hic etiam in sch. Antiphanis fragmentum apud Athen.* III. *p.* 123. *B. dudum ante Kusterum et Brunckium contulerat summus Scaliger apud Hemsterh.*
886. Αλλ' οὐκ ἔνεστι] οὐ περίεσται Dawes. Miscell. Crit. p. 211. οὐκ ἂν ἐστὶ Toup. in Suid. II. p. 196. (=465. *Oxon.*) vulgatum defendente Reiskio. οὐκ ἔστι Suid. ed. Med. v. 'Αλλ' οὐκ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος] sic Suid. ἀλλ' οὐκ. ms. Οὐκ ἔστι om. ms.

Καρ. *tres primæ, A. B. C. E.* 5. 6. Χρ. *D. Dorv. edd. Br. Inv.* ἔνεστι *edd. mss. in quibus Rav. Borg. Dorv.* ἔστι *Suidæ ed. Med. in vv.* ἀλλ' οὐκ *et* οὐκ ἔστι, *hoc recte, ut e literarum serie liquet.* δείγματος *Arund. Cetera ut edd. primariæ habent Arund.* 5. 6. *nisi forte personam mutant Arund.* 6. *Scholiastes primus legit* Καρ. *et* ἔστι. *Alter,* (ἀλλ' οὐκ ἰσχύει *&c.*) Δικ. *et* ἔστι. *Quomodo in præcedentibus personas constituerit, disquirant alii. Tertius* (λέγει ἐν ἤθει *&c.*) ἔνεστι, *et* Καρ. *ut patet e Suida v.* ἀλλ'. *Quartus* (λέγει ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἄκος *&c.*) ἔστι. *Ultimus,* (μὴ λάβῃς *&c.*) ἔστι, *quamvis in hoc ipso scholio dent Cant.* 2. 4. οὕτως· ἀλλ' οὐκ ἔνεστιν. *Ex his* οὐκ ἂν ἐστὶ *effecit Hemsterhusius, non ut Aristophanis verba, sed ut scholiastarum lectionem. Pro emendatione et palmaria et sua venditat Toupius ad Suid. Part.* II. *p.* 466. *cui obsecutus est Brunckius. Solœcum esse* ἂν *cum præsenti indicativo monet Porsonus ad Toupii locum,* (*vel ad Pac.* 1302.) *et ad Nub.* 647. 1472. *Vide etiam ad Nub.* 394. *Ach.* 873. *In Euripid. Antiop. fr.* 3. *Stobæi codices apud Heeren. p.* 122. *habent* ἔστι μὴ κ. *unde malim,* δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις ἔστ', ἢ μὴ, κακός. *Forsan audacior aliquis tentarit,* χρόνῳ δὲ δείκνυσ' ὅστις ἔσθ' ἡμῶν κακός. *In Av.* 1069. *jampridem correxi* πάνθ' ὅσαπερ ἔστιν, *et* 1064. παμφάγοις, *quum in*

Συ. ἆρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
ὅ, τι δὲ ποεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.

πᾶς *et ejus compositis ludat poeta. In Nub.* 1150. ἥντιν' ἂν βούλει *e parte mss. Hermannus! Quod ad hunc locum attinet, recte Porsonus ad Toupium, "frustra emendare "Toupius, explicare Reiskius satagunt." Equidem puto excidisse quædam. Qui supplere volet, meminerit sensum esse,* Nullum reperias contra sycophantæ morsum, *ut Brunckius; non ut Berglerus,* Non inest ei remedium contra sycophantæ morsum. *Euripides Androm.* 268. δεινὸν δ' ἑρπετῶν μὲν ἀγρίων | ἄκη βροτοῖς θεῶν ἐγκαταστῆσαί τινα, | ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω, | οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω | κακῆς· τοιοῦτον ἐσμὲν ἀνθρώποις κακόν. *Quem locum comparat Gatakerus A.M.P. p.* 491. *B. ab Hemsterhusio in mss. citatus. Simili orationis forma utitur Euripides Med.* 516. *Diogenes Cynicus,* ἐρωτηθεὶς τί τῶν θηρίων κάκιστα δάκνει, ἔφη, τῶν μὲν ἀγρίων συκοφάντης, τῶν δὲ ἡμέρων, κόλαξ, *Laert.* VI. 51. *Thesmoph.* 537. *citat Berglerus:* ὑπὸ λίθῳ γὰρ | παντί που χρὴ, | μὴ δάκῃ ῥήτωρ, ἀθρεῖν. *Meam de hoc Pluti loco sententiam gaudeo confirmari consensu doctissimi Kiddii ad Dawes. p.* 380. *qui de* ἂν *omnino consulendus p.* 166. *et addend. p.* 608. *Lacunæ suspicionem in Vesp.* 19. *subindicavi ad* 314. *In Eccles.* 731. *neque per ellipsin neque per aposiopesin te expedias; et parum absum quin defectum esse statuam.* (*Obiter nota,* θέλεις ἂν εἰ σώσαιμί σ' *in Euripidis loco Iph. T.* 582. *quæ ex Eccles. defendit Marklandus, non meliora esse quam nostrum* ἂν ἔστι, *judice Schæfero, ad Bos. p.* 492. *ed. Ox.*) *In Eurip. Troad.* 862. ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ | Μενέλαός εἰμι, καὶ στράτευμ' Ἀχαικὸν [εἰς Τροίαν ἀγαγών.] ἦλθον δὲ Τροίαν, *&c. Versum edolare licebit ex Helen.* 401. *qui locus omnino conferendus. Sed in Bacch.* 1026. *ubi Med.* 54. *addere vult Porsonus, potius suspicor versum delendum, et finiendam orationem in* ὅμως, *ut in Aristoph. Acharn.* 955. *et in locis ab Elmsleio citatis.*

887. ἀλλ' οὐχ' ὕβρις citat HSt. T. III. p. 1713. D.

πολλὴ ταῦτ' ἐστί; *tres primæ, Arund.* 5. 6. ταῦτ' ἐστὶ πολλὴ *lib. L. Rav. Borg. ed. Brunck.* ἀλλ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλὴ *Hemsterhusius in addendis e Dorv. qui* ἆρα *pro gl.*

889. ἐστὸν οὐδενὶ ἐνθάδε 2.

ἀγαθῶν *et* ἔστιν *Dorv. sed* ἐστὲ *gl.*

Χρ. μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.
Συ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ, ναὶ μὰ Δία, δειπνήσετον.
Χρ. ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαῤῥαγείης, μηδενός γ' ἐμπλημένος.
Συ. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν, ὦ μιαρωτάτω,

890. ἴσθ'] οἶσθ' A. 1. et m. rec. B. non 2.

Καρ. *tres primæ, A. B. C. E.* 5. Χρ. *D. Dorv. edd. Br. Inv.* οἶσθ' *Elb. Dorv. sed in hoc gl.* γίνωσκε.

891. *Citat Gr. August. Hermanni p.* 369.

892. Δι.] Χρ. 2. ὡς δ' ἐπ' 1. 2. B. ἀληθείας 1. 2.

Δι. *tres primæ, A. C.* Καρ. *B.* Χρ. *D. Dorv.* 5. *edd. Br. Inv.* ἀληθείας *Par.* 2827. ὡς δ' ἐπ' ἀληθείᾳ 5. *ex em. Primo* -ας *et forsan* δὴ 'π'. *Denique* δ' ὑπ' ἀληθείας 6. *Schol. in ed. Ald.* ὥς γ' ἐπαληθείᾳ: λείπει, δειπνεῖς:—*Legendum* δειπνήσεις *vel* δειπνήσαις, *et forsan* ὡς σύ γ' *cum Hemsterhusio, qui distinxisse putat grammaticum post* ἀληθείᾳ. *Certe* σὺ *et* διαῤῥαγείης *disjungebat. Interea cum Hemsterhusio corruptum puto versum.*

893. μηδενός γ' A. 1. B. non 2. λιμοῦ πλέως Lucian. π. μισθ. συν. I. p. 672, 61.

μηδενὸς ἐμπεπλησμένος *tres primæ, Arund.* γ' *inserunt A. E.* 6. *forsan C. et Rav. et Borg. ut videtur.* γ' *habet* 5. *ex emendatione correctoris qui sæpe textum refinxit, et quem suspicabar esse ipsum scribam. Sed alium esse, qui scriptioni vel affuit vel præfuit, satis patet ex* 1106—7. *qui suo loco hac ipsa manu scripti sunt.* μηδενός γ' ἐμπλημένος *conjicit Brunckius, quod memini probare Porsonum ita fere vertentem,* May you burst—but not with eating. *Nempe* διαῤῥαγῆναι *per hyperbolen aliquando ponitur, ut Equit.* 698. κἀπεκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαῤῥαγῶ. *Alexis Athen.* VI. *p.* 258. *E. F.* εὐδαίμων ἐγώ· μὰ τὸν Δία | τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐχ ὅτι | ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχήσομαι, | ἀλλ' ὅτι διαῤῥαγήσομ' ἂν θεὸς θέλῃ. | τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν. *Phœnicides* X. *p.* 415. *E.* ἐσθίει | μέχρις ἂν διδῷ τις ἢ λάθῃ διαῤῥαγείς. *Anaxilas p.* 416. *E.* διαῤῥαγήτω χἄτερος δειπνῶν τις εὖ, | μὴ Κτησίας μόνος. *Quæ loca indicat Porsonus in mss. Eustath.* ἰλ. ρ̄. *p.* 1121, 50 = 1164, 12. οὕτω παράσιτος νῆστις θνήσκων εὔξαιτ' ἂν κόρῳ διαῤῥαγῆναι. *Demosthenes Thrax apud Eundem* ὀδ. σ̄. *p.* 1833, 51. (651, 3.) κακόν τι πάνδημον, οἷος ἐσθίων ῥαγῆναι δι' ἡμέρας. *Nempe ne bene precari Sycophantæ videri possit Chremylus, hanc* ἐπιδιόρθωσιν *addit. De* ἐμπλημένος *vide ad Eccl.* 56. *Cum Luciani loco confer Simocattam Ep.* 27. ἡ ἄλως λιμοῦ μοι πεπλήρωται.

894. δ' ἐστὶν *Dorv.*

πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὖ ὖ, ὖ ὖ, ὖ ὖ, ὖ ὖ, ὖ ὖ, ὖ ὖ.
Χρ. κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι;
Δι. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.
Συ. ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἴμ', ὡς ἄχθομαι,
ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς.
Χρ. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός;
Συ. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ.

895. *Citat Magister v.* τέμαχος.

896. ὖ ὖ *sexies tres primæ.* ὖ ὖ *sexies Brunck. Inv. quomodo volebat Is. Vossius.*

897. ὦ κακόδαιμον 2. gl. 1. γ' ἴσως] γ' hic 2. A. B. post τοιοῦτον v. seq. A. B. neutrum 1. (Χρ. κακ. Κα. τοῦ *B. in lib. Ask.*)

Καρ. *ante* κακόδ. *tres primæ, D.* Χρ. *A. B. C. Dorv.* 5. *edd. Br. Inv.* ὦ κακόδ. 5. *in ipso textu.* Δι. τοῦ ψύχους γ' *tres primæ, B. D. edd. Br. Inv.* Καρ. *A. C. (et forsan Dorv. nam apud Hemsterhusium p.* 292. 899. *pro* 897. *positum videtur.)* 5. γ' *habent A. B. D.* 5. 6. *omitt. C.* δ' *pro* γ' *Dorv. Priscianus Aldi* XVIII. *f.* 236. *b.* ὀσφραίνη τι καὶ ὀσφραίνομαι τοῦ ψύχους. *Pro quibus Putschius p.* 1193. ὀσφραίνω τοῦδε καὶ τόδε. Εὔπολις αἰξίν. Προσένεγκε μοι ἐγγὺς τὸ στόμα ὀσφραίνεσθαι τὸ σόν. *Lege* ὀσφρέσθαι, *cum Elmsleio ad Ach.* 179.

898. τοιοῦτον *tres primæ, B. C. D.* 5. τοιοῦτόν γ' *A. edd. Br. Inv.* γ' *habet* 6. τοῦτο *Dorv. sine* γ' *ut puto.* ἀπέχεται *Elb. Priscian.* XVIII. *f.* 238. *b.* 6. *Ald.*=1199, 15. *Putsch.* "Attici, ἀμπέχεται "τριβόνιον ἐκεῖνος, κυκλόω ἀλφίτοις "τὴν κάρδοπον." *In Nub.* 669. [νῦν] ἀλφίτοισί σου κυκλῶ τὴν κ. *legisse videtur.*

899. ἀνασχέτ' *Ald. J.* 2. ἀνάσχετ' *J.* 1. *Par.* 2827. *Dorv. edd. Br. Inv. sed ambæ* ἀνασχετὸν 419. *Interrogandi notam post* ἐστὶν, *plenam distinctionem post* ἔμ' *mallem.*

900. ὡς ἔμ' 2. εἰς gl.

ὡς 6. *et* εἰς *gl.*

901. φιλόπολις ὢν καὶ χρηστὸς 2. non 1.

902. Δι.] Χρ. 2. B. et plerumque postea. (*B. in lib. Ask.* Χρ. *pro* Δι. 902—17.)

902—28. Δι. *semper tres primæ, E.* 5. Χρ. *semper B. D. Dorv.*

Χρ. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι,
Συ. τὸ τί;
Χρ. γεωργὸς εἶ;
Συ. μελαγχολᾷν μ' οὕτως οἴει;
Χρ. ἀλλ' ἔμπορος;
Συ. ναὶ, σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.
Χρ. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες;
Συ. οὐ μὰ τὸν Δία.
Χρ. πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν, μηδὲν ποῶν;
Συ. τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων,
καὶ τῶν ἰδίων πάντων.
Χρ. σύ; τί παθών;
Συ. βούλομαι.

edd. Brunck. et Inverniz. e Rav. proculdubio. Vide eum ad 916. οὐδεὶς ἀνὴρ *tres primæ, Dorv.* 5. 6. οὐδείς γ' *A. edd. Br. Inv.*

903. τοτί *Ald.*

905. Citat Suid. v. σκῆψις. γ' ὅταν] γ' om. 1.

χ' ὅταν *Dorv. Suidas;* Ἔμπορος εἰμὶ σκηπτόμενος: ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν προφασιζομένων &c. *Quæ dubitat Hemsterhusius utrum hinc aut ex Eccles.* 1019. *sumta sint, vel potius ex dramate deperdito. Quod si et in Suida et in Pseudo-Ulpiano ad Demosth. de Cherson. p.* 57. *n.* 31. *ed. Paris.*=1159. *Frft. vere corrigit vir summus* ἔμπορος εἶναι σκήπτομαι, *emergit ipsa fere lectio msti* 6. *sive Harleiani* 6307. ἔμπορος εἶ; ναί. *Rem ipsam illustrabit Demosthenes c. Apatur. prop. init.* πολλοὶ τῶν φευγόντων ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς (δίκαις)—ἐξήλεγξαν τοὺς δικαζομένους ἀδίκως ἐγκαλοῦντας καὶ ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἐμπορεύεσθαι συκοφαντοῦντας. *Conferat locum diligens lector et adjungat Elmsleium ad Ach.* 392.

906. Δι.] Χρ. A. hic et ubi notavi. (*i. e.* 907. 909. 910. 914. 917. *et* 921. 925. *ut videtur.*)

δὲ *Elb. Dorv. hic etiam* τὴν *pro* τιν'.

907. ποῶν B.

908. "Schol. compilavit Suidas v. δημοσίων." Toup. in Suid. I. p. 90.

909. *Huc respicit Suid. v.* ἰδιῶται, *monente Hemsterhusio.* μαθὼν *tres primæ, Rav. Borg.* παθὼν

Χρ. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς, ὦ τοιχωρύχε,
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει;
Συ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν μ', ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;

Brunckius in nota; quæ truncata est in ed. Oxon. 1810. *ubi* παθών. *Pari fide editor notas (T. I. p.* 235. *et* III. *p.* 193. *ed. Argent.) ad* 48. *omisit, et textum contra Brunckii mentem exhibuit* δῆλον ὅτιὴ καὶ τυφλός. 240. *textum clam lectore corrigit et Brunckii notam T.* I. *p.* 247. *omittit. Ran.* 437. *et* 438. *transponit. De* μαθὼν *et* παθὼν *vide Collationem ad Ran.* 1369. *et Elmslei. Ach.* 826.

911. *Schol.* ὁ νοῦς, πῶς ἂν οὖν χρηστὸς σὺ ὁ λυπούμενος καὶ ἀγανακτῶν εἰς μηδέν σοι διαφέρον:— *unde Hemsterhusius conjicit eum legisse* εἰς σοὶ—εἴγ'. *Quod autem ait vir summus, "in hoc orationis "articulo duri quiddam et abrupti "perlucere, cujus generis pluribus "exemplis hæc ipsa scena non "destituitur;" nolim equidem præfracte negare. Vide* 892—4. 898. 932. *Sed vix distat* ἀπεχθάνει *a* πράγματα τοῖς ἄλλοις παρέχεις, *quod nemo non fateretur huic loco convenire. Deinde ipsum hoc* ἀπεχθάνεσθαι *adeo istorum nebulonum erat proprium, ut fere synonyma fuerint* φιλαπεχθήμων *et* συκοφάντης. *Lysias* περὶ τοῦ ἀδυνάτου, *prop. fin. peropportune ab HSteph. Thes.* I. 1313. *G. allatus;* ἀλλ' ὅτι πολυπράγμων εἰμὶ καὶ θρασὺς καὶ φιλαπεχθήμων; ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος. *Ubi singula,* φιλαπεχθήμων, θρασὺς, *et* πολυπράγμων *per se posita satis clare designassent sycophantam.*

913. εὐεργετεῖν μ'] μ' om. A. non 1. 2. με B.

μ' *habent tres primæ, Br. Inv. Arund.* 5. 6. *Omittunt E. Dorv.*
π
κέμφε *Dorv. Retineri* μ' *recte jubet Hemsterhusius. Sophocl. Œd. T.* 823. εἴ με χρὴ φυγεῖν, | καί μοι φυγόντι μήτε τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν, | μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδος· ἢ γάμοις με δεῖ | μητρὸς ζυγῆναι, καὶ πατέρα κατακτανεῖν | Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με. *Philoct.* 369. ἦ 'τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινι | δοῦναι τὰ τεύχη τἀμὰ πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; *Antigon.* 736. ἄλλῳ γὰρ ἢ 'μοὶ χρή γε τῆσδ' ἄρχειν χθονός; corruptum censet Marklandus, *inquit Porsonus Adv. p.* 172. *An ad Iph. A.* 1385? *Interim, non obstante Magistro apud Erfurtium, lege* χρή με. *Dativi usus notissimus, ut* αὐτῷ *in Eurip. fr.* CXI. μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφὸς, *et in Philemone Clem. Alex. Str.* VII. *p.* 843. 13. (362, 263. *Cl.) Thesm.* 925. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὲ—ἄγειν; *Eurip.*

Χρ. εὐεργετεῖν οὖν ἐστι τὸ πολυπραγμονεῖν;

Συ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
καὶ μὴ 'πιτρέπειν ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ. 916

Χρ. οὐκοῦν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν.

Συ. κατηγορεῖ δὲ τίς;

Χρ. ὁ βουλόμενος.

Heracl. 176. δοὺς (*vulgo* δός) μηδὲν, ἀλλὰ τἄμ' ἐῶν ἄγειν ἐμὲ, | κτῆσαι Μυκήνας. 268. ἄξω γε μέντοι τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ λαβών. *Optime Porsonus Iph. T.* 687. τἀμὰ δεῖ φέρειν ἐμὲ, *ubi confert Marklandus Phœn.* 1699. τἄμ' ἐγὼ στέρξω κακά. *Aristoph. Vesp.* 1345. νῦν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων. *Ubi nescio an recte* πω *Elmsleius Ach.* 580. *p.* 125. *Ceterum hinc habet* κέπφος *Eustath.* ὀδ. ε. *p.* 1522, 54. = 206, 19. *comparans comicum,* ὦ μόνοι ὦτοι τῶν Ἑλλήνων.

915. τοῖς *alterum omittere videntur Rav. et Borg. apud Inv. ad* 885.

916. *Pro* πότ' ἦν] ἐὰν A. 1. B. ἦν 2.

πότ' ἦν τις *tres primæ.* ἦν *sine* ποτ' *Rav. Arund.* 6. ἢ *et* ἐὰν *quasi gl.* 5. *sine* ποτ' *scil. etsi non diserte notavi.* ἐὰν *sine* ποτ' *ed. Br. tacite, Borg. Dorv.*

917, 8. Suid. ἄρχειν.

917. οὐκοῦν *et* ἐξεπίτηδες *sine interrog. tres primæ.* οὔκουν *et* ἐξεπιτηδὲς *Brunck. Inv. et interrogant.* οὐκ ἐπίτηδες ἡ π. ἄρχειν καθ. δ. *Suidas v.* ἐξεπίτηδες, *sed* οὐκοῦν *et* ἐξεπ. *v.* ἄρχειν. οὔκουν *scholiastes unus diserte, pro var. lect. atque ita legisse alium, qui* μάτην *et* ἀργῶς *pro explicatione dat, monuerunt viri docti.*

918. ἄρχην (*sic*) *primo* 5. *sed gl.* ὥστε. *Nunc* η *mut. in* ει *a recentiore.* ἄρχειν *servant Arund.* 6. *Scholiastes;* κοινότερον δέ. καὶ τὰς τοιαύτας ψιλὰς ἐπιστασίας καὶ λειτουργίας, ἀρχὰς ἔλεγον. καὶ τὸ βουλεῦσαι, ἄρξαι. *Quæ etsi corrupta manifesto innuunt diversa fuisse* ἄρχειν *et* δικάζειν, *ut monet Hemsterhusius. Forsan* καινότερον. *Equidem vix puto sanum esse* ἄρχειν. *Olim tentabam* ἀρχὴν, *adverbialiter, ut cum* ἐξεπίτηδες *ponatur* ἐκ παραλλήλου. *Occurrit* ἀρχὴν *Herodot.* I. 86. 203. II. 27. VII. 218. 220. VIII. 128. 132. IX. 21. 35. 60. 80. *Thucyd.* V. 27. ἀποδεῖξαι δὲ ἄνδρας ὀλίγους ἀρχὴν αὐτοκράτορας, καὶ μὴ πρὸς τὸν δῆμον τοὺς λόγους εἶναι. *Sed ob ambiguitatem constructionis huic emendationi non multum tribuo.*

919. Δι] Θε. A. B. (*i. e.* Θεράπων, *ut e lib. Ask. liquet.*)

Συ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ᾽ ἐγώ.
ὥστ᾽ εἰς ἔμ᾽ ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Χρ. νὴ Δία πονηρόν γ᾽ ἆρα προστάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ᾽ οὐ βούλοι᾽ ἂν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἀργός;
Συ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
Χρ. οὐδ᾽ ἂν μεταμάθοις;
Συ. οὐδ᾽ ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.

920. τὰ πράγματα] τὰ gl. 1. om. 2. B.

τὰ τῆς πό. πρ. 5.

921. Δι.] Χρ. B. νὴ τὸν δία A. 1. 2. B. γ᾽ ἄρα] γ᾽ om. 1. non 2.

νὴ τὸν Δία ex Dorv. Hemsterhusius, et sic 5. γ᾽ ἄρα Ald. 5.

922. ἄγων *Paris.* 2827. *Vide Schæferum p.* 554. *et mox* 934.

923. *Magister v. πρόβατον, Suid. v. προβατίου β.*

924. Suid. διατριβή.

925. εἰ δοίης] εἰ om. Suid. ms. Βάττου. In μεταμ. ἂν μοι γε δ.

Ad Suidam in v. Βάττου σίλφιον, ubi e Pluto citantur οὐδ᾽ ἂν δοίης γε μοι καὶ τὸ Β. σ. hæc notat Porsonus. Operæ pretium erit hominis Ἀττικωτάτου Joannis Clerici elegantem observationem legisse. Is enim ostendere volens quam periculosum sit fragmenta poetarum ad metrum redigere, Præf. ad Philargyr. Emendat. in Menandrum p. 24. hæc notat; "Metricus Magister (Phileleutherus) statim deleret καὶ, ut senarium conficeret, qui tamen non esset Aristophanis." Sed pace viri summi dixerim mihi non videri Bentleium, si Pluto careremus, hoc facturum; idque sentio duabus de causis. Primum, quod hac emendatione admissa spondeus esset in secunda sede, quod Clerici versibus solis licet; deinde quod ex ipso Suida infra v. μεταμαθεῖν locum hunc auxisset atque emendasset Bentleius.

(Χρ. pro Δι. B. in lib. Ask.) δοίη Elb. γέ μοι tres primæ, γ᾽ ἐμοὶ Brunck. Inv.

925, 6. Suid. Βάττου.

926. βάτου B. Suid. ms. μεταμ.

βάπτου Junt. 2. τὸ τοῦ βάττου Elb. In scholiaste ὁ καὶ Ἀριστοτέλης, ut emendabat Hemsterhusius, habet Suid. ed. Med. v. σίλφιον.

Χρ. κατάθου ταχέως θοιμάτιον.
Κα. οὗτος, σοὶ λέγει.
Χρ. ἔπειθ᾽ ὑπόλυσαι.
Κα. ταῦτα πάντα σοὶ λέγει.
Συ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ᾽ ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος.
Κα. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ᾽ ἐγώ.
Συ. οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ᾽ ἡμέραν.
Χρ. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν;
Συ. ὁρᾷς ἃ ποιεῖ; ταῦτ᾽ ἐγὼ μαρτύρομαι.
Χρ. ἀλλ᾽ οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.

927. Δι. κατάθου. Χρ. οὗτος. 2. Καρ. *bis ex em. pro* Χρ. *ante* οὗτος, *et* 928. *ante* ταῦτα πάντα (*sic*) 5. κατάθου θοιματίδιον *ex Aristoph.* (*hoc loco vel potius Nub.* 497.) *Cornucop. Aldi f.* 183. *b. prop. f.*

928. Κα] Χρ. 2. ταῦτα πάντα 1. 2.

πάντα ταῦτα *tres primæ.* ταῦτα πάντα *A. edd. Br. Inv.* ταυτὰ ταῦτα *Elmsleius ad Œd. T.* 1522. *Præterea citat* λέγω, *quasi personam ante* ταυτὰ *deleat.*

929. πρὸς ἔμ᾽ ὑμῶν τὶς ἐνθαδὶ A. B. γρ. τίς ὑμῶν B. πρὸς ἐμὲ, τὶς 1. et ὑμῶν gl. τίς πρὸς ἔμ᾽ ἐνθαδὶ ὑμῶν 2.

προσελθέτω πρὸς ἔμ᾽ ὑμῶν ἐνθαδὶ *tres primæ* (τροσελ. *per errorem J.* 2.) *Arund.* 6. *edd. Brunck. Inv. tacite utraque, Dorv. proculdubio.* πρ. τίς πρὸς ἔμ᾽ ἐνθαδὶ ὑμῶν 5. *ab initio.*

930. Κα.] Δι. 2.

Δι. οὐκοῦν 5. ἐκεῖνος εἴμ᾽ *Ald.*

931. μεθ᾽ ἡμέραν] καθ᾽ ἡ. A. 1. non 2. B. Suid. in v. ed. ms.

ὅμοι *Ald.*

932. Κα] Δι. A. 2. (*et B. in lib. Ask.*)

Καρ. *tres primæ, Br. Invern.* Χρ. *Dorv. apud Hemst. ad* 855. *quod prætuli.* Δι. 5. *Interrogationis notam posui.*

933. ποεῖς B. ποιεῖ citat H. Stephanus Thes. II. p. 796. E. (*diserte, ex Budæo.*)

ποιεῖς *edd. mss. in quibus Rav. Borg. Elb. Arund.* 5. 6. ποιεῖ *Brunckius jubente Hemsterhusio, qui ita vertisse Frischlinum monet.*

934. Κα.] Χρ. 2.

Καρ. *tres primæ.* Χρ. *Brunck. Inv. Dorv.* 5. εἶχες *Rav. Elb.*

Συ. οἴμοι, περιείλημμαι μόνος.
Κα. νυνὶ βοᾷς;
Συ. οἴμοι μάλ' αὖθις.
Κα. δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
Δι. μὴ δῆθ'· ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
Κα. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται,
ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
Δι. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις εἰπέ μοι.
Κα. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῳΐ.
Συ. ἄπειμι, γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ,
καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν

935. Καρ. νυνὶ *ut edd.* 5. περιείλλειμαι *Dorv.*

936. Κα.] Χρ. (*B. scil. ut e lib. Ask. liquet.*)

Κα. δὸς *tres primæ.* Χρ. 5.

937. ἀμφιάσω 1. non 2. ἀμφιάσω *Elb.*

939. Χρ. pro Κα. 1. 2. bis (*i. e. hic et* 943.) ἀνατεθίσεται 1. non 2.

Καρ. ἔπειτα *tres primæ,* Χρ. 5. κάλλιον ἂν ἀνατ. *Rav.*

940, 1. τὸν πονηρὸν—τὸν Πλοῦτον 1.

941. σεμνοῖς ἱματ. 6.

942. *Citat Magister v.* ἐμβάδες. εἰπέ μοι *tres primæ.* εἴπ' ἐμοὶ *Br. Inv.*

943. Καρ. *tres primæ,* Χρ. 5.

944. *Citat Suid. v.* προσπ.

945. γινώσκω *Ald.* γιγνώσκω *A.*

947. τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον] τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν Bentlei. A. 1. 2. B.

Huc respicit Suidas v. σύκινον. τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον *tres primæ, Borg. Elb. Dorv. proculdubio, Arund.* 6. τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν *A. B. C. edd. Br. et Invern. hæc diserte, e Rav. scil.* καὶ *edd. Arund. ni fallor, certe* 6. κἂν *Hemsterhusius, si* σύνικον *simpliciter capiatur pro*

ἐγὼ ποήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὅτι καταλύει περιφανῶς, εἷς ὢν μόνος,
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν
τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.
Δι. καὶ μὴν, ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε,
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς θέρου·
κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
Χρ. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ' αὐτὸν λαβὼν
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γνώσεται
ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
νὼ δ' εἰσίωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ΧΟΡΟΥ.

ΓΡΑΥΣ.

ἆρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
ἢ τῆς ὁδοῦ τοπαράπαν ἡμαρτήκαμεν;

ἀσθενῆ. *Si pro* συκοφάντην, καὶ *retinet.*

950. δημοκρατείαν *Elb.*

956. Κα.] Χρ. 2. non 1.

Καρ. *tres primæ.* Χρ. *D.* 5. *edd. Br. Inv. quomodo malebat Hemsterhusius; qui monet,* 959. *certe esse Chremyli.*

958. ὅτ'] ὅτι 1.

ὅτ' *Ald.* 5. ὅτι *A. Br. Inv.* ὡς *C.*

959. Citat Suidas v. προσεύξῃ.

προσδέξῃ *notat e Rav. Inverniz.; sed codicem habere suspicor* προσδέξῃ. τῷ θεῷ *B. Accusativum diserte Magister v.* εὔχομαι. π. πρὸς τὸν θεὸν 6.

Post 959. ΧΟΡΟΥ *tantum tres primæ, et schol. ad* 851. (λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδὴ) *ed. Br. Nil prorsus Inv.*

960. γραῦς τίς φησι πρὸς τὸν χορόν. Γραῦς. ἆρ' *C. in ipso textu.*

961. τοῦ *pro* τούτου *Elb.*

962. *Lib. Ask.* γρ[αι] καὶ δϊημαρτήκαμεν μετὰ τῆς διὰ προθέσεως, *e B. scil.*

Χο. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.
Γρ. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά.
Χρ. μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
ἀλλ' ὅ, τι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἐχρῆν.
Γρ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε.
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναί μοι πεπόηκε τὸν βίον.
Χρ. τί δ' ἔστιν; ἦπου καὶ σὺ συκοφάντρια

In marg. 5. *ab alio*, γρ. καὶ διημ. *&c. ut in lib. Ask.*

963. Χο.] Χρ. 1. 2. B.

Χο. *tres primæ, A. C. D. Dorv. edd. Br. Inv.* Χρ. *B. ut Hemsterhusius, jubente Bentleio.*

964. ὡρικῶς] Deest Suid. ms. et cet. in ω.

Citant Suidas v. ὡρικῶς, *Magister v.* μεῖραξ.

965. ἔνδοθι] ἔνδοθεν Dawes. ex MS. Barocc. Misc. Crit. p. 212. et ita alter MS. a Burgess collatus. ἔνδοθεν A. 1. 2. B. ἔνδοθι dixit Eupolis apud D. Laërt. IX. 50. nisi MSS. fallunt. *Locum vide in Porsoni Adverss. p.* 75. *et adde ex ejus schedis*, Achilles Tatius Isag. ad Arati Phæn. init. p. 121. ed. Petav. ὁ κωμικὸς 'Αριστοφάνης, ὃς τὰ φανῆ μεριμνᾷ, τὰ δὲ χαμόθεν ἐσθίει, φησίν.

νυν *Ald. J.* 1. νῦν *Junt.* 2. *Dorv. sed gl.* δὴ, *quæ indicat* νυν, *non* νῦν. ἔνδοθι *tres primæ, et interrogant.* ἔνδοθεν *A. B. C. D. Dorv.* (*hic etiam* τὸν) *Arund.* 6. *edd. Br. et Inverniz. diserte, ergo Rav.* καλῶ *male conjicit Brunckius, hic et in Lysistr.* 851. ἰδοὺ, 'κκαλέσω 'γὼ Μυῤῥίνην σοι. σὺ δὲ τίς εἶ; *et* 864. φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι. *Sophocles Philoct.* 1452. φέρε νυν στείχων χώραν καλέσω. *Aoristus est subjunctivi. In priore loco Lysistratæ per* ἰδοὺ *irridentur Cinesiæ verba*, ἐκκάλεσόν μοι Μυῤῥίνην, *ut in* ἰδοὺ λέγειν *Eq.* 343. *et alibi; unde manifestum est futuro ibi locum non esse. Quin solæcum esse suspicor* καλῶ *post* φέρε, *sive pro futuro, sive pro præsente subjunctivi capiatur. Supra* 790. καταχέω *est subjunctivus aoristi, ut* κομίσω 768.

966. αὐτῆς *Dorv.*

967. λέγειν σ' ἐχρῆν A. 1. 2. B.

ὅτι *Ald.* λέγειν ἐχρῆν *tres primæ, Dorv. ut videtur, Arund.* 6. σὲ χρὴ *C.* σ' ἐχρῆν *B. edd. Br. Inv.*

969. ὁ πλοῦτος interl. gl. B.

ὁ πλοῦτος *pro gl.* 5.

971. ἐστιν *Ald. Vox* συκοφάντρια *videtur esse ab Aristophane ficta,*

ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα;

Γρ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔκ.

Χρ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;

Γρ. σκώπτεις, ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.

ut σοφίστρια *a Platone Euthyd. p.* 297. *C. HSt.*

972. οἶσθα *sed gl.* ὑπάρχεις *Dorv.* οὔ. *tres primæ, Inv.* οὔκ. *Br.*

973. Suid. I. p. 123. [*in* ἀλλ' οὐ λ.] οὖν B. a m. pr.

ἀλλὰ λ. *Dorv.* ἀλλ' οὖν *Hemsterhusius e schol. cujus hæc sunt verba;* τάχα οὖν σὺ, φησὶ, λαχοῦσα οὐκ ἐδίκαζες, ἔπινες δέ· παίζων πρὸς τὸ τῶν γυναικῶν φίλοινον. (*hoc Hemst.*) ἐρωτηματικῶς οὖν. *Sed prius* οὖν *videtur esse ipsius scholiastæ, ut alius ad hunc locum,* ἐν τῷ γράμματι οὖν εἶπεν—λέγει οὖν ὅτι ἄρα ὁ κλῆρος. *ad* 884, 5. λέγει οὖν οὐ φοβοῦμαί σε —λέγει οὖν, ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἄκος. *ad* 1038. φησὶν οὖν ὅτι διὰ δακτυλίου. *ad* 1186. φησὶν οὖν ὅτι καὶ τῆς κόπρου. *Deinde cum viro summo malim* ἐρωτηματικῶς οὔ, *sive ejusdem, sive alterius scholiastæ esse statuas. Totus locus forsan ita legendus;* καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως· διὸ εἶπε πρὸς τὴν γραῦν, ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι, ἐπειδὴ καὶ γέροντές εἰσιν οἱ δικάζοντες. τάχα οὖν σὺ, φησὶ,—φίλοινον. ἐρωτηματικῶς (*vel* -κὸν) τὸ οὔ. *Certe* τάχα οὖν *&c. cum superioribus jungenda patet e Suida. In prioribus autem egregie versatus est Hemsterhusius, relicta tamen pusilla menda,* ἐβουλεύοντο *pro* ἐβούλευον. *Recte etiam monet, illum scholiasten Plutum priorem interpretari.* ἀλλ' οὐ *servat etiam Apostolius* II. 85.

974. Suid. δειλάκρα..

974-5. κατακέκνισμαι *et* κνισμὸν *tres primæ,* 5. 6. *Dorv. proculdubio, certe* κνισμόν. κατακέκνισμαι *Suidas v.* δειλάκρα. κνη *bis Br. et Inv. ut habent membr. Eustath.* ἰλ. λ̄. *p.* 872, 5=819, 39. τοῦ δέ γε κνίζειν χρῆσις—παρὰ τῷ κωμικῷ, ἔνθα παίζων παρηχεῖ τὸν διὰ τοῦ ἦτα γραφόμενον κνησμὸν ἐκ τοῦ κνίζειν. *unde Brunckius, nescio quam recte, lectionem suam tuetur. In fine legendum videtur* ἐκ τοῦ κνήθειν. *Idem Eustathius* δειλάκρα *hinc profert ad* ἰλ. ω̄. *p.* 1363, 3=1500, 48. "(κνίζειν) *ponitur duplici modo.* "*Primum dicitur* κνίζειν ἐρῶντα "*vel* ἐραστὴν, *qui amatorem* pungit, "*id est, levibus offensiunculis et* "*rixis ad majorem amorem* incitat; "*dein* κνίζεσθαι *pro* amore com- "pungi *et* captum esse, *ut ait* "*Plautus.*" HEMSTERH. *in Etym. Lennepii T.* I. *p.* 416. *Vide Valck. ad Herodot.* VI. 62. *In Hermesianacte Athen.* XIII. *p.* 598. *A. pro* καίετο μὲν Ναννοῦς, *quod Casaubono displicuerat p.* 881, 52. κνίζετο μὲν Ναννοῦς *eleganter Porsonus Opusc. p.* 245. *comparans Machonem ibid. p.* 577. *E. F. Sed*

Χρ. οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
Γρ. ἄκουέ νυν. ἦν μοι τι μειράκιον φίλον,
πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν,
καὶ χρηστόν· εἰ γάρ του δεηθείην ἐγὼ,
ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντ' ἂν ἀνθυπηρέτουν.

καίετο *defendunt VV. DD. apud Schweigh. Ceterum* δειλάκρα *tres primæ;* δείλακρα *Br. Inv.*

975. οὔκουν, *et interrogant, tres primæ, Br. Inv.* οὐκοῦν *Dorv.*

976. ἦν δή μοι] δὴ om. 2. non A. 1. B.

ἄκουέ νυν· ἦν δή μοι *tres primæ.* δὴ *omissit Kusterus e conjectura, ut docet Hemsterhusius;* νῦν ἦν μοι *Br. Inv. Recte ni fallor statuit Elmsleius ad Acharn.* 1230. νυν *semper a comico produci. In Equit.* 1215. νυν, *quod in* τάδ' *mutat vir doctissimus, deest in Junt.* 1515. *et vix Græcum esse videtur.* νῦν γ' ἦν μοι *Dorv.* δὴ *habet Ar.* νῦν ἦν δή μοι 6.

977. δὲ καὶ πρόσωπον *Dorv. mero errore, qui ex compendiis facile oriri potuit.*

979. μοι om. 2. non 1.

μοι κοσμίως 5.

980. πάντα ταῦθ' *tres primæ, Arund.* 5. ταῦτα πάνθ' *A.* ταὐτὰ πάνθ' *e conjectura Brunckius, secuto Invernizio.* ταυτὰ ταῦθ' *Elmsleius ad Œd. T.* 1522. *Sed elegantissima conjectura Hemsterhusius,* πάντα γ' ἀνθυπηρέτουν. *Dedi* ἄν, *ut* 983—8. *Mox* 1006. 1121. *non male legeretur* ἅπαντ' ἂν ἤσθιεν, εἶχον ἂν παρὰ ταῖς καπηλίσι. *In Antiphane Athenæi* VIII. *p.* 342. *F.* κύκλους δὲ συναγείροντες (εἶτ') ἔλεγον τάδε *Grotius, et Porsonus Adv. p.* 104. *Sed verum puto* ἔλεγον ἂν τάδε. *In Ran.* 942. δή γ' *vel* δῆτ' *omittunt septem mss. quare malim* πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖζεν ἐγκαλύψας, *ut* 945.—958. 979. 981. (καθῖζεν *Elmsleius ad Ach.* 569.) *Irrepsit* δή γ' *in Vesp.* 354. *et in loca a Blomfieldio citata in Mus. Crit. Cant. Part.* II. *p.* 182. *In Nub.* 681. *tres minimum mss. dant* ἔτ' ἔτι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ. *Edidit Hermannus* εἶτ' ἔτι γε π. *quod vereor ut sit Græcum. Equidem tento,* ἔθ' ἕν τι π. *ut* N *exciderit ob similes* TI. *Confundi notat* N; II, TI *Porsonus ad Hec.* 2. *et Adv. p.* 95. *Alibi addit Suidam v.* ἄρχων χρότιος (*Soph. Aj.* 934.) *Photium v.* καντήρια, *Clem. Alex. Pædag.* III. *p.* 85, 19. *ed. princ.* = 299, 35. *Potter. conferens Barbeyracium, Morale des Peres p.* 53. *n.* 6. [*qui* ἐπαίτιος *e Platone Ll.* XI. *p.* 917. *C. HSt. corrupte citari monet pro* ἔπαινος,

Χρ. τί δ' ἦν ὅ, τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
Γρ. οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ᾐσχύνετο·
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσιν
εἰς ἱμάτιον· ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον
ἐκέλευσεν ἄν, τῇ μητρί θ' ἱματίδιον·
πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
Χρ. οὐ πολλὰ τοίνυν, μὰ τὸν Ἀπόλλω, ταῦτά γε
εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ᾐσχύνετο.

quomodo legit idem Clemens Strom. V. *p.* 249, 36=707, 11. *et ex eo Eusebius P. E.* XIII. *p.* 673. *ed. Colon.* 1688.] *Simile est, quod* ΠΙ *pro* ΤΝ *positas indicat in* ἐπιόδονον, *sch. Eq.* 980. (*Epigr. Anal. Br. T.* I. *p.* 224.) *His ipse adjicio* αἰτίῃ *pro* αἴνῃ, *Herodot.* III. 74. Ἀπίωνος *pro* Ἄγνωνος, *Diodor.* XII. 68. λαῖπος *apud Hesych. in v. pro* λάγνος, *ut correxit Valck.* τὰ παροιτήϊα ἄσματα *Schol. Ran.*
N
1337. *in ed. Ald. pro* ΠΑΡΟΙΤΙΑ.

981. σου om. A. 1. post ἐδεῖθ' pro gl. 1. habet 2. σοῦ interl. gl. B. *de quo tacet lib. Ask.*

982. *Citat Suid. v.* ἐκνομίως. *Respiciunt Etym. p.* 347, 35. *Eustath.* ἰλ. ε̄. *p.* 532, 8=403, 9. καὶ ἐν τῷ, ἐκνομίως ᾐσχύνετο.

983. δραγμὰς 5. *quomodo erratur in Platone Aldino p.* 322, 23= *Erast. p.* 135. *C. HSt.*

984. γ' om. A. 1. 2. B. ἱμάτιόν γ' *tres primæ.* γ' *om. A. B. C. Dorv.* 6. *edd. Br. Inv.*

985. Suid. ἀγοράζειν.

χιτώνια *B. Citat Magister v.* χιτών.

986. θοιματίδιον] μητρί θ' ἱματίδιον Dawes. Misc. Crit. p. 213. qui supra 984. γε delet. θ' ἱματίδιον MS. Barocc. 127. μρ̄ί θ' ἱματίδιον A. B. et 1. sed hic f. ex em. τε θοιμάτιον 2.

τῇ μητρί τε θοιματίδιον *tres primæ, et Invernizius tacite, Arund.* 6. *Dawesii emendationem recepit Brunckius, de codicibus suis silens, quos in vulgata consentire vix crediderim.* τε θοιμάτιον 5. *In* 4. *primo* μητρὶ θοιμάτιον, *nunc factum* μ. τε θοιματίδιον. (*Collationem meam corrige.* θ *forsan ex em. pro* τ, *sed ej. m.*) ἐκέλευσε δ' ἂν τῇ μητρὶ θοιματίδιον *Dorv. et post* χιτώνιον, *non* ὑποδήματα, *dist.*

987. τεσσάρων 1. non 2.

989. ὅτι] ὡς 2. ὅτι gl. rub.

Γρ. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα,
ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.
Χρ. λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
Γρ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.

990. ἕνεκεν μισητίας] ἕνεκα 1. non 2. μισγητίας A. 1. 2. B. sed hic γρ. μισητίας, et recte Suid. ed. ms. hic μισητία. In v. μισήτη, Suid. ms. ὀλίσβωσι.

οὐχ' *Ald.* ἕνεκα *Suid. v.* μισητεία, *Dorv. sed in hoc* ἕνεκεν *emendatum esse putabat Hemsterhusius.* μισητίας *Ald. Junt.* 2. *Paris.* 2827. *edd. Brunck. Inv.* μισητείας *Suid. ed. Med. Eustath.* ὀδ. κ̄. *p.* 1650, 64 =386, 37. *ubi operarum errore* μισητέαν. μισγητίας *J.* 1. *Victor. A. B. C. D. Bodl. Arund.* 6. μισγητείας *Elb.* μισγοτίας *Dorv.*

991. οὕνεκα] sic 1. εἵνεκα 2.

ἔφ. αἰ. 6. *Ita notavi, quasi is etiam om.* μ'.

992. μεμνῇτό μου] Scribe ex Suida v. μεμνῇτο, μεμνῇτο. quod eodem modo formatur ab ἐμεμνήμην, quo ἐμπλῄμην, ἐμπλῄσο, (*imo* ἐμπλῇο) ἐμπλῄτο ab ἐνεπλήμην. Confer Acharn. 235. Lysistr. 235, 6. μεμνῷτό A. 1. B. η 2. ῃ̃ Suidas ed. ms. in μεμν. ἱστορία προσῳδία (. . . .) Suidas ms. 4. punctis not.

μεμνῇτό *tres primæ.* μεμνήτο *Dorv.* μεμνῇτο *edd. Br. Inv. et sic plane Arund.* μεμνοῖτό *B.* μεμνῷτό *Par.* 2827. *et ex alius em.* 5. *ubi primo* μέμνητο, *quomodo* 6. *Schol. Venet.* ἰλ. ψ̄. 361. τὸ δὲ ἀνάλογον διὰ τοῦ η̄, προκειμένου (*leg.* προσκ.) τοῦ ῑ, παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ δευτέρῳ· ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μέμνηταί μου (*l.* μεμνῄτό μου) καὶ πάλιν προπερισπαστέον (*lege* -ᾶται). *Cornucopia Aldi f.* 186. *a.* Μεμνεῖτο κανόνισον — τὸ εὐκτικὸν μεμνῄμην· τὸ δεύτερον, μεμνῇο· τὸ τρίτον, μεμνῇτο. χρῆσις παρὰ 'Αριστοφάνει, ὡς ἂν φορῶν θοἰμάτιον μεμνῇτό μου. — πᾶν γὰρ παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον τὸ μ̄ κλιτικὸν τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς μην, καὶ πρὸ τοῦ μ̄ δεξάμενον τὸ ῑ, τὴν κατ' ἀρχάς τε αὔξησιν ἀποβάλλον τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ. *Vide Brunck. ad Philoct.* 119. *Elmslei. ad Œd. T.* 49. *ad Heracl.* 283. *et addend.* ειμάτιον *Elmsl.*

993. ἄνθρωπον plene 1.

ἐκνομιώτατον *Dorv. Vide Porsoni Opusc. p.* 221. *ad Sophocl. Electr.* 123. *Elmsleium ad Ach.* 193. *p.* 121. *et ad Heracl.* 544. *et addend.*

994. νυνί γ' ὁ βδελυρὸς] νῦν ὁ β. ἔτι A. 1. B. νῦν γ' 2. sine ἔτι.

νυνί γ' ὁ βδελυρὸς τὸν *tres primæ,*

ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ
καὶ τἄλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπόντα πεμψάσης, ὑπειπούσης θ' ὅτι
εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι,

Χρ. τί σ' ἔδρασ' εἰπέ μοι.

Γρ. ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονὶ
ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Χρ. δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.

Arund. οὐχὶ τοίνυν ὁ *Rav.* (*ex* 988. 990. *ut puto.*) νῦν γ' ὁ *B. D.* 6. νῦν ὁ *Borg. Dorv. A. C.* ἔτι τὸν *Dorv. C.* ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ β. τ. ν. ε. *Elmslei. ad Ach.* 1213. νῦν γ'—ἔτι τὸν *ed. Br.*

997. τοὺς πίνακας *Rav.*

998. ἐν ὄντα *Dorv.* ὑπειπούσῃ *Elb. Respicit Suid. v.* ὑπειπούσης. *Recte Budæus et Stephanus, "quum prædixissem." Vesp.* 55. ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί. *Thucyd.* I. 35. πολλὰ δὲ, ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπείπομεν, τὰ ξυμφέροντα ἀποδείκνυμεν. *Demosth. de Corona p.* 145. *n.* 104=245, 12. ταῦτα ἀναμνήσω καὶ τούτων ὑφέξω λόγον, τοσοῦτον ὑπειπών. *Aristocr. p.* 411. *n.* 89=639, 10. τῷ μὲν, ὑπειπὼν ἐφ' οἷς ἐξεῖναι κτείνειν, προσγράψαι τὸ εὐθὺς, ἀφεῖλε &c. *Vide ipsam legem ibidem citatam.* (*Aristog.* I. *p.* 494. *n.* 125.=797, 19. ἕκαστος εἰπὼν *Aldinæ ambæ et Felicianus sine var. lect.*) *Vide Ammonium v.* ὑπάγειν *et Valckenærii Anim. p.* 218.

999. εἰς ἑσπέραν] ὡς 2. et εἰς rub. sup. τί δ' A. 1. B. τι σ' 2.
εἴπ' ἐμοὶ *Br. Inv.*

1000. τε om. Suid. v. ἄμητα, A. 1. 2. B. (προσέπεμψεν *servantes scil. In lib. Ask.* τὸν ἄμητα *notatur e B.*) *In Hemsterhusii nota p.* 349. Φλουσίαν] C. D'O. plane φλεψίαν et sic MS. Bibl. Publ. Cantab. Nn. 3. 16. φλαψίαν Nn. 3. 3.

ἄμητά τε προσέπεμψεν *tres primæ, Arund.* ἄμητα προσέπεμψεν *A. B. C. D. Borg.* 5. (*hic etiam* ἐμοὶ) 6. *et ut puto Elb. certe omittit* τε, *pro quo* γε *Dorv.* ἄμητα προσαπέπεμψεν *Rav. Etym. M. p.* 83, 20. *ed. Brunck.*

1001. ἐφῶτ' (*sic*) *tres primæ.* ἔφη τ' *Par.* 2827.

1002. ὅτι om. 2.

1004. τὶς om. A. 1. B. non 2.

ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἥδεται φακῇ·
προτοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιε.
Γρ. καὶ μὴν προτοῦ γ' ὁσημέραι, νὴ τὼ θεὼ,
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.
Χρ. ἐπ' ἐκφοράν.
Γρ. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι.
Χρ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
Γρ. καὶ, νὴ Δί', εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,
νηττάριον ὑπεκορίζετ' ἂν καὶ φάττιον.

1005. ἔπειτα] sic Suid. ed. ms. φακαί.

Vel ἐπεί γε, *vel* Γρ. 1005—8. *Kusterus, cui facile assentior, aliquid mendi hic subesse. Sed neque* ἐπεί γε *junguntur, quantum memini, apud Aristophanem, neque ferenda esset illa personarum distributio. Posses* εἴπεργε, *sed hoc vel parum vel nihil promoveretur.*

1006. ἅπαντα κατήσθιεν] ἅπαντ' ἐπήσθιεν Toup. in Suid. III. p. 272 [328]. atque ita quidem citat Athenæus IV. 21. p. 170. nisi quod pro ἐπήσθιεν ἐπήσθιον male exhibet. ἅπαντα γ' ἤσθιεν Suid. ms.

ἅπαντα κατήσθιεν *tres primæ, Borg. Arund.* 5. 6. ἅπαντ' ὑπήσθιε *Rav.* (*sic citat Inv. et ad* 1129. ἅπαντα ὑπ.) ἐπήσθιε *edidit Brunck. probante Porsono ad Toup. p.* 480.

1008. αἰεὶ] ἀεὶ A. 1. B. non 2.

αἰεὶ *Ald. Brunck.* ἀεὶ *Inv.*

1009. ἐκφορᾷ *Par.* 2827. *Dorv.* ἐκφορᾷν (sic) *Arund.* -ρὰν *servat* 6. *Interrogat Br. hic et* 1013. *male. Neutro loco Aldus.*

1010. ἐρῶν τ' A.

1011. λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με] αἰσθάνοιτό με Suid. ms. *quem vocis* λυπουμένην *finalem* ν *omittere notat.*

αἴσθητο *Dorv.*

1012. Νιτάριον ἂν καὶ βάτιον] νηττάριον ἂν καὶ φάττιον Bentlei.—νηττάριον correxerat T. Faber. ad Lucret. IV. p. 497. φάτται, νῆτται Athen. II. p. 65. E. IV. p. 131. E. F. Hare Epist. Crit. p. 34. ed. Burm. [54. *ed. Lond. ubi citatur Pac.* 1004.] In Suida ms. Νιτάριον καὶ βιτάριον — νιτάριον — νίταρος πολὺς—καὶ βάτος καὶ τὰς μικρὰς καὶ θηλείας—In vers. καὶ om. et legit νιτάριον καὶ βιτάριον ὑ. Duplex τ (*utrobique*) A. 1. B. non in νιττ. 2.

νιτάριον ἂν καὶ βάτιον ὑπεκορίζετο *tres primæ, Dorv. Arund.* (*certe*

Χρ. ἔπειτ' ἴσως ᾔτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
Γρ. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὅτι προσέβλεψέν με τις,

νιτά. et βάτι.) αἴσθοιτο μὲν ἠτάριον *C.* νιττάριον *D. Par.* 2827. *sed hic* βάτιον, *certe in sch.* νιττάριον καὶ βάττιον *sine* ἂν *Magistri mss. in* ὑποκορίζομαι, *et sic Phavorinus, nisi quod* βάτιον. νιττάριον ἂν καὶ βάττιον *Suid. ed. Med. in* νιττάριον. νιτάριον *et* βάττιον 5. νιττάριον *et* βάττιον 6. βάττιον *per* ττ *schol. ille qui* τὸ δὲ συνεσταλμένως ἀναγινώσκειν ἀνόητον. *Symmachum apud schol.* Βατάλιον, *Didymum* νοττάριον *legisse putat Hemsterhusius, ipse tamen in Bentleii sententiam eundum censet.* νηττάριον *et* φάττιον *edd. Brunck. Inv. sed scholion exhibet hæc,* νηττάριον) νηττάριον καὶ φάττιον εἴδη φυτῶν *&c. ubi patet editoris sive fraus sive error. "Certissima est Bentleii emendatio, ut e scholiis libri Ravennatis intelligitur, citantque hunc versum Photius et Thomas M. in* ὑποκορίζομαι *et Suidas in v.* νήτταριον. *Neque ut quidem ex collatoris silentio colligo, in cod. Veneto et tribus Mutinensibus libris aliter scriptus exstat." Hermanni verba sunt, Doct. Metr. p.* 128. *ex præcedentibus corrigenda. Equidem istos codices cum reliquis consentire puto. Comparat Bastius Ep. Crit. p.* 195. *schol. Dionys. Thracis nuper a Bekkero editum p.* 857. τὸ ὑποκοριστικὸν— εἴρηται παρὰ τοὺς κόρους—ἢ τὰς κόρας· τούτους γὰρ πολλάκις ἢ ταύτας ὑποθωπεύοντες τοιούτοις κεχρήμεθα ὀνόμασιν ὡς παρὰ Μενάνδρῳ νηττάριον. (*Ita Bekker.* νητάριον *ms. a m. pr. apud Bast.*) *Versum exhibui, quomodo exhibendum me monuit Porsonus.*

1013. ᾔτησ' ἂν εἰς ὑ. A. 2. B. ᾔτησεν εἰς 1. Vide Lucian. Dial. Meretr. XIV. T. III. p. 320, 97. ᾔτησεν ἄν σ' ὑποδήματα *tres primæ, Arund.* ᾔτησ' ἂν εἰς ὑ. *Rav. Borg. Par.* 2827. *Dorv. B. C.* 5. *In hoc,* εἰς *ex em. m. pr. ut puto.* ᾔτησεν ἂν εἰς *D.* 6. ᾔτησεν εἰς *A.* ᾔτησ' ἂν εἰς *Br. jubente Hemsterh. quem de* εἰς *vide, et adde Valck. ad Herodot.* II. 98. Ἄνθυλλα—ἐς ὑποδήματα ἐξαίρετος δίδοται—τῇ γυναικί. *Lysiæ locum p.* 905. *ed. Reisk. subministravit amicus;* οὐκ ἔχων ὅπου στρέψειε (*malim* ὅποι τρέψειε, *vide Vesp.* 663.) τὰ χρήματα, εἰς ὄψον μὲν δυοῖν παιδίοιν καὶ ἀδελφῇ πέντε ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο· εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ εἰς γναφεῖον [ἱμάτια] καὶ εἰς κουρεῖον οὐκ ἦν αὐτῷ κατὰ μῆνα οὐδὲ κατ' ἐνιαυτὸν γεγραμμένα. *Ubi delendum videtur* ἱματία *cum Reiskio et Valckenærio in adversariis. Ceterum in nostro versa, facile scribi potuit* σ' εἰς *ex glossa, deinde deleri* εἰς *e prava correctione.*

1015. προσέβλεψέ] -ψέν A. 1. B. ὅτι προσέβλεψε (*vel* ψεν) *tres*

ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν·
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
Χρ. μόνος γὰρ ἥδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.
Γρ. καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη,
Χρ. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.
Γρ. ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου,

primæ, Dorv. Arund. 5. 6. ὅτε *mavult Hemsterhusius.*

1016. τὴν νύκτα 6. *sed* ἡμέραν *statim suprasc. pro em.*

1017. *Citat Magister v.* ζηλῶ.

1017—25. *Stobæus* X. *p.* 132, 22. Διογένης ὁ κύων θεασάμενός τινα πλουσίας γραίας προσποιούμενον ἐρᾷν, ἔφη, Ταύτῃ οὐ τὸν ὀφθαλμὸν, ἀλλὰ τὸν ὀδόντα ἀποβέβληκε. *Margo* ἐπιβέβηκε, *i. e.* ἐπιβέβληκε, *recte. Bekkeri Antiatt. p.* 110, 15. Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν: τὸ περιέργως θεᾶσθαι. Ἄλεξις Τροφωνίῳ: — *Stobæi locum indicat Hemsterhusius in mss. ad* 987. *ut quidem notavi; rectius comparasset cum hoc loco.*

1019. παγκάλας μ' ἔχειν ἔφη A. 1. B. -ους μ' ἔ. ἔ. 2.

παγκάλους ἔχειν μ' *tres primæ, Arund.* 6. παγκάλους (*et em.* -ας *ab ead. m.*) *Rav.* παγκάλας *Borg. A.* παγκάλους μ' ἔφην μ' ἔχειν (*sic*) *Dorv. Inter* παγκάλας *et* παγκάλους *fluctuant libri Xenoph. Hellen.* III. 2. 10.=286, 10. *HSt.* παγκάλας *Br.* ἔχειν μ' *Br. Inv.*

1020. προτείνοιέν] -άν A. 1. B. (sic) non 2.

προτείνοιέν *tres primæ, Dorv. Arund.* 6. προτείνειάν *A. edd. Br. Inv.* προτείνειεν *C.* δραχμὰς *servat Dorv. sed gl.* νομίσμασιν.

1021. Citat Suidas v. ὄζω. δὲ Suid. ms. ὄζειν. ἡδύνου Suid. ms.

μου *libri fere omnes, Arund.* 5. 6. μοι *Cant.* 4. με *Ravennas, si Invernizio fides, quomodo citat H. Stephanus Thes. T.* IV. *p.* 628. *E. sed* μου *T.* II. *p.* 1193. *F. Vel* τὴν χρόαν *vel* με *Hemsterhusius.* με *edidit Brunckius, et firmare conatur e glossa codicis C.* ὀσμὴν ἐξιέναι ἀπὸ τοῦ σώματος, *unde potius colligas* τὰς χρόας, *quod habet codex in textu, merum esse errorem.* ἐξιέναι *est* exire, *non* emittere. *Plenius Suidas;* Ὄζω: Ἀρ. Πλούτῳ. ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου. ἀντὶ τοῦ ὀσμὴν ἡδεῖαν ἔλεγεν ἰέναι ἀπὸ τοῦ σώματός μου. *Ita lege, non* εἶναι. *Glossa in Cant.* 4. *a m. pr.* ὀσμὴν ἐνιέναι. *lege* ἰέναι. *Alia recentioris,* ὀσμὴν εὐώδη πέμπειν. *Impersonale esse* ὄζειν *monet doctissimus Schweighæuserus ad Athen.* XIV. *p.* 661. *E.* μου *cum* χρόας *jungens, forsan recte. Sed potius existimo* μου *ab* ὄζειν *pendere, ut* χρόας *sit genitivus partis. Nempe post* ὄζω (A) *vel* ὄζει μου (B) *ponitur* (a) *genitivus odoris,* (b) *accusativus ad-*

jectivi. Deinde post ὄζω *et ejus comites additur, si res ita ferat,* (c) *genitivus partis olentis.* [*Recte Magister,* μύρου ὄζει Ἀττικοὶ, οὐ μύρον. *Exempla apud H. Stephanum Thes. T.* II. *p.* 1193. *F. refer ad* (b), *non ad* (a), *et memento apud bonos scriptores non dici* ἡδέα, ἡδέως, ἥδιστα ὄζω *pro* ἡδὺ *aut* ἥδιστον, *ut docuit Elmsleius ad Ach.* 193. *p.* 121.] (A a) *Nub.* 48. ἐγὼ | ὄζων τρυγὸς, —ἡ δ' αὖ μύρου. *quo respicit Priscianus* XVIII. *f.* 235. *b.* 18. "ὄζει τρυγὸς, μύρον ἐκεῖνος καὶ "ὄζει τὰ μύρα. Pherecrates ἐν "Πετάλοις. ὥς τοι κακὸν ὄζει . "Terentius in Adelphis, Olet un- "guenta de meo. Juvena. Olebit "laternam." *Pro Græcis Putsch. p.* 1191, 5. Pherecrates ἐν Πετάλοις. ὥς τοι κακὸν ὄζει ταμὰ μή τίγ' ἀλλὰ γλυκύ. *Tento,* ὥστ' οὐ κακὸν ὄζει θαἰμάτιά γ', *numeris non optimis, sed qui forsan defendi possint. Nub.* 397. 1003. *Ach.* 189. 195. *Eccl.* 644. *Lys.* 617. 663—4. *Damox. Athen.* III. *p.* 102. *F.* ὄζειν καπνοῦ (τὸν μάγειρον.) *Demades Demetrii Rhetoris* 300. *p.* 570. *ult. Ald.* ὦζεν γὰρ ἂν ἡ οἰκουμένη τοῦ νεκροῦ. (B a) *Pac.* 528. τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξερυγμίας, | ταύτης δ', ὀπώρας. *Ita lege, quamvis* -υρεγμ. *servet Phrynichus Bekkeri p.* 56, 19. *Vesp.* 1053. ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων | ὀζήσει δεξιότητος. *Ubi si libri dedissent* ὑμῶν, *non equidem mutatum issem. Sed* ἱματίων *hic est non partis, sed rei, ut in Hermippo Athen.* I. *p.* 29. *E. F.* τοῦ καὶ ἀπὸ στόματος, στάμνων ὑπανοιγομενάων, | ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων, ὄζει δ' ὑακίνθου | ὀσμὴ θεσπεσία, τοῦ *pertinet ad* στόματος, *ut ex Il.* ᾱ. 249. *docet Ruhnken. ad H. Cerer.* 12. *apud Sch. T.* XIII. *p.* 396. *Ceterum si in Pluto duplicem genitivum tantopere horrebant viri docti, præsto erat illis* μοι *ex Vespis, et nunc ex ms.* (A b) *Lysistr.* 206. καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἀδὺ (τὸ αἷμα.) (B b) *Cratinus Junior Athen.* XIV. *p.* 661. *E.* τῆς γῆς ὡς γλυκὺ | ὄζει. *Lysias c. Andocid. initio, p.* 103, 20. *HSt.* ὄζειν ἐδόκει τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης κάκιστον. *Theophrastus sive alius Char.* XIV. καὶ ὕοντος τοῦ Διὸς εἰπεῖν, ἡδύ γε τῶν ἄστρων ὄζει. ὅτε δὴ οἱ ἄλλοι λέγουσι, τῆς γῆς. *de quo loco vide Porsonum Opusc. p.* 276. *Atque ita plane conjecerat Schneiderus, nisi quod post* γῆς *sine necessitate addiderat* ὄζειν. *Sed edidit,* ἡδύ γε τῶν ἄστρων ὄζει, ὅτι δὴ καὶ οἱ ἄλλοι λέγουσι τῆς ἴρεως (ὄζειν). *Jenæ,* 1799. *p.* 61. *Herodotus* III. 113. ἀπόζει δὲ τῆς χώρης — θεσπέσιον ὡς ἡδύ. (A a b) *Menander in Bekkeri Lex. SG. p.* 399. ὄζεις, ἱερόσυλ', οἴνου πολύ. *Thesm.* 261. ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου (ὁ κροκωτός.) *Eq.* 888. *Ach.* 191. *Vesp.* 38. *Theophrast. Hist. Plant. lib.* III. *fin.* τὸ ἄνθος — ὄζει δεινὸν ὥσπερ φόνου. (A a c) *Eccl.* 520. τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου. *Pherecrates Athen.* XIV. *p.* 648. *C.* ὥσπερ τῶν αἰγιδίων ὄζειν ἐκ τοῦ στόματος μελικήρας. *Præcessisse videtur genitivus personæ. Dicitur alicui non minus suavem animam esse quam capellis. Illas autem bene olentibus herbis vesci notum est.* (A b c) *Pherecrates*

IV. *p.* 159. *F.* ἢν γὰρ τράγῃ τις, τοῦ στόματος ὄζει κακὸν, *i. e.* ὃς ἂν τράγῃ, ὄζει. (A a b c) *Ach.* 852. ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν | πατρὸς Τραγασαίου. [*Incerta est constructio in Cratete Athenæi* XV. *p.* 690. *D.* γλυκύτατον δ' ὦζε βασιλείου μύρου (*quomodo pro* ὦ Ζεῦ *præclare restituit Porsonus ad Odyss. E.* 455.) *lectio in Alexide Athenæi* II. *p.* 60. *A.* ὑπερήφανος ὄζουσα τῶν ὡρῶν λοπάς. *In Æschyl. Agam.* 1319. καὶ πῶς τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων; *fere malim,* καὶ πῶς; τάδ' ὄζει, *sine interrog. in fine. Lysistr.* 617. ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων πραγμάτων μοι δοκεῖ. καὶ πῶς; (*de quo dubitabat Blomfieldius noster p.* 304.) *Æschyl. Choëph.* 774. *forsan et* 530. *Eurip. Orest.* 1108. *In Phrynicho Bekkeri p.* 53. *apud Blomfield.* ὄζει κνίσης, τὰ ὄψα *vel* τὸ ὄψον *supple.*] *Hæc post alios prolixius, in discentium gratiam. De ipso versu satis sit dixisse, adeo promiscue usurpari* ὄζω *et* ὄζει μου, *ut ferri debeat lectio in qua hoc per illud explicari potest, etsi exemplum prorsus simile non est repertum; quanquam, si locum recte explico, prope accedit Pherecrates, nescio quo meo errore sub* (A a c) *citatus. Sed quoniam insignem Theophrasti emendationem commemoravi, libet adjicere non minus insignem explicationem; et eo magis, quod ad Porsonum quodammodo pertinet. Putabat scilicet, nisi me vehementer fallit memoria, falso tribui Theophrasto Characteras, antiquos tamen esse concedens. Docte et acute suspicabatur desideratissimus Burneius, tempore imperatorum Romanorum ex comœdiis esse consarcinatos. Locus est vexatissimus, Charact.* VII. καὶ πυθόμενος τὰς ἐκκλησίας ἀπαγγέλλειν· προσδιηγήσασθαι δὲ καὶ τὴν ἐπ' Ἀριστοφῶντός ποτε γενομένην τοῦ ῥήτορος μάχην· καὶ τὴν Λακεδαιμονίων ἐπὶ Λυσάνδρου· καὶ οὓς ποτε λόγους αὐτὸς εἴπας ηὐδοκίμησεν ἐν τῷ δήμῳ· καὶ κατὰ τῶν πληθῶν γε ἅμα διηγούμενος κατηγορίαν παρεμβαλεῖν. Enarrat veteres illas controversias Demosthenis (*cum Æschine,*) et Lacedæmoniorum (*cum Thebanis et Corinthiis;*) recitat orationem quam ipse magna cum laude coram populo dixerit; et obiter in plebem invehitur (*ut credulam, puta, aut indocilem.*) Λακεδαιμονίων μάχη *est disceptatio in qua illi a sociis suis ægre impetrarunt, ne exciderentur Athenæ; vide Xenoph. Hell.* II. 2. 20=270, 6. *HSt. et Schneiderum. Antiatticista Bekkeri p.* 108, 4. Μάχην: καὶ τὴν ἐκ λόγων διαφοράν. *Dicitur* ῥήτορος *et* Λακεδαιμονίων μάχη *ut* τὴν ἐμὴν μάχην *in Eupolide Longini* XVI. *Hæc etsi contendas a Theophrasto scribi potuisse, ut qui plus* XL. *annos superstes fuerit post habitam Orationem de Corona; fateberis tamen a recentiore sophista potius quam ab æquali philosopho exspectandum esse, ut* τοῦ ῥήτορος *nomine designetur Demosthenes. Hæc fere sunt, quæ de Characterum loco me olim docuit vir longa amicitia mihi conjunctus, et cui in his rebus plurimum tribuo, J. B. Hollingworth. Ceterum* χροίας *scribit Elmsleius l. c.*

Χρ. εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε, νὴ Δία.
Γρ. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.
Χρ. οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.
Γρ. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
Χρ. τί γὰρ ποήσει φράζε, καὶ πεπράξεται.
Γρ. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι, νὴ Δία,
τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποεῖν·
ἢ μηδ' ὁτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔχειν.

1022. *Citat Suid. in* ἐνέχεις *et* Θάσιος οἶνος. *Hermippus Athen.* I. *p.* 29. *E.* καὶ Θάσιον, τῷ δὴ μήλων ἐπιδέδρομεν ὀδμή. *Vide p.* 32. *A.*

1023. ἔχοι μοι *editionis Basileensis* 1532. *in* ἔχοιμι *mutat Porsonus, ex parte saltem codicum proculdubio; quomodo* προθυμῶ 884. *in* προτιμῶ, *et alibi similia menda, quæ monere supersedi.*

θ' *tres primæ, ed. Inv.* δ' *Brunck. ex A. B. D.*

1026. φίλ'] φίλτατ' Suid. v. ἄνερ. [" quod male ad 788. refert Brunckius." *Præf. Hec. p.* 59.]

1027. *Rideri suspicor solennem adulationis cantilenam, quam a poetis et oratoribus, præsertim bellum suasuris, nimis libenter audiebat populus Atheniensis. Isocrates Paneg. p.* 51. *HSt. apud Musgrav. ad Eurip. Suppl.* 323=332. *Gaisford.* διετέλεσαν (οἱ πρόγονοι ἡμῶν) κοινὴν τὴν πόλιν παρέχοντες, καὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἀεὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπαμύνουσαν. *Demosth. pro Rhod. p.* 115. *n.* 33. (196) οὐ γὰρ ἂν ὑμᾶς βουλοίμην, δόξαν ἔχοντας τοῦ σώζειν τοὺς ἀτυχοῦντας ἀεὶ, χείρους Ἀργείων ἐν ταύτῃ τῇ πράξει φανῆναι. *Pro Megalop. p.* 121. *n.* 21. (205) Λακεδαιμονίους—ἔσωσεν ἡ πόλις—ἕν τι καὶ τὸ αὐτὸ ἀεὶ βουλομένη πράττειν. ἔστι δὲ τοῦτο τί; τοὺς ἀδικουμένους σώζειν. *Eurip. Suppl.* 389. σύ τοι (ὦ πόλις Παλλάδος) σέβεις δίκαν, τὸ δ' ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις, τόν τ' ἀεὶ δυστυχῆ πάντα ῥύει. *Ita Hermannus pro* ἀεὶ τὸν δ. *Si argutari vellem, conjicerem hæc ad aliquod bellum, forsan Ægyptium, spectare; vide ad* 178. *unde secundi potius Pluti fuisse versum hariolarer.*

1028. ποήσει B.

Post ποιήσει *interrogat Valck. in adversariis.*

1030. μ' om. A. 1. non 2.

γ' ἀντ' εὖ ποιεῖν *Dorv.*

1031. ἀγαθὸν δίκαιον 2.

Χρ. οὐκοῦν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι.
Γρ. ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
Χρ. ὀρθῶς γε· νῦν δέ γ' οὐκέτι ζῆν σ' οἴεται.
Γρ. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ', ὦ φίλτατε.
Χρ. οὔκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γε μοι δοκεῖς.
Γρ. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις.
Χρ. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλία.
Γρ. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται
οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·
ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν.
Χρ. φαίνεται·

δίκαιον ἀγαθόν *tres primæ, Borg. A. B. D. Arund.* 6. *et proculdubio Dorv.* ἀγαθὸν δίκαιόν *Rav. C. et vel hoc, vel* δίκαιον ἔστ' ἀγαθὸν, *conjicit Hemsterhusius.* ἀγαθὸν δίκαιος *ed. Br. (qui per errorem* δίκαιος ἀγαθὸν *in nota.)*

1032. οὐκοῦν—σοι, *(sic) tres primæ.* οὔκουν—σοι; *Br. Inv.*

1033. ἀπολείψειν ἔτι *Rav. sine* ἔφη *scil.* γ' ἔφη 6.

1034. δέ γ'] δ' 2.

δ' οὐκέτι 6. γὰρ *supra* γ' *Dorv. quod fere nescias an sit v. l.* νῦν γὰρ οὐκέτι, *an explicet* δέ. σε ζῆν *Rav.*

1035. τοῦ *om. Dorv.*

1036. ὥς γ' ἐμοὶ 2.

ὥς γέ μοι *Ald.* ὥς γ' ἐμοὶ *Dorv. edd. Br. Inv.*

1037. *Respiciunt Suidas, Zenobius, Diogenianus v.* διὰ δ. *ab Hemsterhusio emendati. Citat Gramm. August. Hermanni p.* 373.

1038. τυγχάνοι sine γ' ὁ Suid. ms. τηλία. priorem versum ut vulgo. *Atque ita prorsus Suidæ ms. Leid. apud Hemsterh. Ut vulgo* 1037. *et* 1038. *omittunt, Med. Ald. Kust.*

τυγχάνει γ' *tres primæ, Rav. Borg. Ar.* 6. τυγχάνει δ' *Dorv. sed* γ' *supr.* τυγχάνοι δ' *C.* τυγχάνοι γ' *B. ed. Brunck. prout emendaverat Kusterus.* ὢν *om. C.* τηλίας *Rav. quæ lectio omnino expendenda est.* τηλία *servant Ar.* 5. 6. *Huc respicit Eustath.* ὀδ. ᾱ. *p.* 1397, 50=29, 11. π. *p.* 1792, 4=590, 37. *In Hippiatricis* θηλύας, *proxime ad Hemsterhusii conjecturam, habet MS. LB. apud virum summum in notis ineditis.*

1041. *Citat Schol. Theocr.* III. 1.

στέφανόν γέ τοι καὶ δᾷδ᾽ ἔχων πορεύεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀσπάζομαι.

Γρ. τί φησιν;

Νε. ἀρχαία φίλη,

πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε, νὴ τὸν οὐρανόν.

Γρ. τάλαιν᾽ ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.

Χρ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ᾽ ἑορακέναι.

Γρ. ποίου χρόνου, ταλάνταθ᾽, ὃς παρ᾽ ἐμοὶ χθὲς ἦν;

Χρ. τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·

μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.

Γρ. οὔκ, ἀλλ᾽ ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.

Νε. ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,

ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει.

1042. στεφάνους *Rav. et schol. ad* 1039. *Vide* 1090.

1043. Γρ. τί φησιν; *vulgo, et Arund.* 5. 6. σέ φησιν *Rav. sed an personam mutet non dicit Invernizius. Si* φημὶ *ponerent Attici ut* λέγω 1100. *posses* Χρ. σὲ φησίν. *Sed* σε *ex mera glossa irrepsit, ut ex Cant.* 4. *liquet. In hac scena* Νε. *tantum præf. tres primæ. In Dramatis Personis* Νέος *Ald. J.* 1. Νεανίας *J.* 2. Νέος *Cant. quatuor.* Νεανίας *ubique Br. Inv. Ceterum vide an minor distinctio ponenda sit post* ἀσπάζομαι, *plena post* φίλη.

1044. ταχύ γε *om.* 6. *Respicit Eustath.* ὀδ. τ. *p.* 1867, 60=700, 11.

1045. ὕβρεως A. 1. 2. B. ὕβρεος *tres primæ, Br. Inv.* ὕβρεως *Kusterus et Brunckii mss. ut videtur, certe Dorv.*

1046. ἑωρακέναι *tres primæ, Dorv.* ὡρακέναι *edd. Br. Inv.*

1049. βλέπειν *Dorv.*

1050. αἰεὶ] ἀεὶ Suid. ed. Med. v. ἀκόλαστος. αἰεὶ τοὺς τρόπους *tres primæ.* τοῖς τρόποις *Rav.*

1051. *Respicit Suidas v.* πόντος. *Comparat in mss. Hemsterhusius Hipponactem Athen.* XV. *p.* 698. *C. ubi recte, quod ad literas, ms. A.* μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν ποντοχάρυβδιν. *Phrynichus Bekkeri p.* 58. Ποντοφάρυξ: εἴ τις

Γρ. ἆ, ἆ. τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ'.
Χρ. εὖ μέντοι λέγει·
ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
Νε. βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι,
Γρ. ποῖ, τάλαν;
Νε. αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρυα,
Γρ. παιδιὰν τίνα;
Νε. πόσους ἔχεις ὀδόντας;
Χρ. ἀλλὰ γνώσομαι

βούλοιτο σκώπτειν τινὰ ἄπληστον καὶ φάγον, ὅτι ἡ φάρυγξ διὰ μέγεθος πελάγει ἔοικεν:—

1053. ἆ. ἆ.] Suid. ἆ ἆ in v. μοι μή B.

ἆ ἆ *servant Dorv. Leid.* λέγεις *Elb.*

1054. μόνον 2. λάβοι A. 1.

1055. ὁ μέλλων καύσομαι ὅ καὶ καυσοῦμαι sch. B.

1054—5. *Citat Suidas v.* εἰρεσιώνη. μόνον *Leid.* μόνος *servat Dorv.*

1056. παῖξαι B. ut videtur primo. Plato Euthyd. p. 61, 5. [*ed. Routh. sive T.* I. *p.* 294. *C. Steph.* οἶσθα Εὐθύδημον ὁπόσους ὀδόντας ἔχει, καὶ ὁ Εὐθύδημος, ὁπόσους σύ; *ubi malim* οἶσθα σὺ Εὐθύδημον. *Ita in Herodot.* I. 71. ὦ βασιλεῦ, σὺ δὲ ἐπ' ἄνδρας *Valckenær. ex Athenæo. Vide Porson. ad Plut.* 1186. *Nub.* 402. *et addend.*

παῖξαι *Dorv. Leid. et pro v. l. Paris.* 2827. σ̄ *servant Magister in voce, Eustath.* ὀδ. θ̄. *p.* 1594, 47=306, 5.

1057. *Citat Suidas v.* παιδιά, *ubi ms. Leid.* Παιδία: οὕτως Ἀττικοὶ βραχυκαταλήκτως καὶ παροξυτόνως. *Ubi* παροξ. *etiam Med. Ald. quamvis ipsam vocem constanter acuant. Quare e Suida corrigendus erat scholiastes, non e scholiaste clam interpolandus Suid.* παροξύνεσθαι *diserte ait Athenæus* VII. *p.* 323. *C. Ceterum huc respicit Eustath.* Ἰλ. ψ̄. *p.* 1290, 3= 1399, 7. ὀδ. σ̄. *p.* 1389, 40=659, 13.

1058. *Lysias Athenæi* XIII. *fin.* οὕτως ἐρωτικῶς τὸ κόριον μετεχειρίζετο, τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων, ἧς ῥᾷον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους. *Ubi Toupii et Schweighæuseri judicium desidero. Aristot. Rhet.* III. *p.*

κἄγωγ'· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
Νε. ἀπότισον· ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
Γρ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

126, 15. *ed. Sylburg. indicante Hemst. in mss.* τύχοι γὰρ ἄν τις ἐν τοῖς ἀρτιασμοῖς, ἄρτια ἢ περισσὰ εἰπὼν μᾶλλον ἢ πόσα ἔχει, καὶ το ὅτι ἔσται, ἢ τὸ πότε.

1059. κἄγωγ'] γ' om. 1. τέσσαρας 1. non 2.

κἄγωγέ τοι γὰρ ἔχει τρεῖς 6. *tum* μόνον γόμφιον, *cum ms. apud Ducang. Append.* I. *ad Glossar. v.* γωνιακόν. *Quos autem codices adhibuerit indicat in Ind. Auctorum col.* 35.

1061. οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς addit Suid. ms. πλύνον (sic) ibi est πλῦμα. (*Nempe in ipsa voce* Πλυνόν, *in Plut.* 1062. πλῦμα, *habet ms. Edd. Med. Ald.* Πλυνὸς—πλύνον. Πλυνὸς—πλυνόν *inepte Kust.*)

1062. ἐν τοσούτοις] ἐν om. 2.

Citat Magister v. πλυνεὺς, *respiciunt Pollux* VII. 38. *Eustath.* ὀδ. ζ. *p.* 1550, 22=245, 18. ἐν *om. Leid. sed supr.* ἐν ἤγουν ἔμπροσθεν τοσούτων ἀνδρῶν. *Scholiastes,* πλυνόν με ποιῶν: ἐφύβριστον πλῦμα. πλυνὸς δὲ ὀξυτόνως τὸ ἀγγεῖον αὐτό. παροξυτόνως δὲ τὸ πλυνόμενον:—*Contracte in Dorv.* πλυνόν: ἐφύβριστον. πλυνὸς ἡ λεκάνη. *Lege* πλύνον. *Si vera est hæc regula, etiam in Aristophane mutandus accentus, obstante licet, ut videtur, Polluce;* πλυνέας δ' ἂν αὐτοὺς εἴποις, καὶ τὸν τόπον, πλυνούς. ἀφ' οὗ καὶ τὸ λοιδορεῖν, πλύνειν. καὶ τὸ, πλυνόν με ποιεῖς, ἡ κωμῳδία φησίν. *Jungermanni quidem ms.* πλοῖνόν με ποιεῖς, *i. e.* πλύνον, *ut recte ille, quamvis ad Hesychium frustra provocans. Etiam* §. 37. 39. *accentum retrahit ms. nisi* 37. *vox corrupta aut spuria. Sed egregie scholiastæ tum prosodiam, tum interpretationem confirmat Phrynichus Bekkeri p.* 58, 27. Πλύνον, πλύνεσθαι: σημαίνει μὲν τὴν ὕβριν, μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν πλυνομένων ἱματίων καὶ πατουμένων· καὶ γὰρ οὔροις καὶ τοῖς (*malim* τοιούτοις) ἄλλοις ταῦτα ῥύπτεται, καὶ πλυνόμενα περιυβρίζεται καὶ πατούμενα:—*Dio* (*Cassius*) XLVI. *p.* 296. *C. ed.* 1606. *apud Brodæum Misc.* IV. 32. οὐ γάρ που καὶ ὁ πατὴρ αὐτῷ κναφεὺς, ὁ τάς τε σταφυλὰς καὶ τὰς ἐλαίας ἀεί ποτε ἐργολαβῶν, ἢ γένος ἢ πλοῦτον κατέλιπεν, ἄνθρωπος ἀγαπητῶς ἔκ τε τούτων καὶ ἐκ τῶν πλυνῶν διατρεφόμενος, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ νύκτα τῶν αἰσχίστων ἀναπιμπλάμενος· ἐν οἷς αὐτὸς τραφεὶς οὐκ ἀπεικότως τοὺς κρείσσονας αὑτοῦ καὶ πατεῖ καὶ πλύνει, λοιδορίαις τισὶν ἐξ ἐργαστηρίων καὶ τριόδων ἐπιτετηδευμένως χρώμενος. *Ubi malim,* ὁ πατὴρ αὐτῷ, κναφεὺς ὤν, τάς τε στ. (*Vide Porson. ad Hecub.*

Νε. ὄναιο μέντ' ἂν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.
Χρ. οὐ δῆτ'· ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,

782.) nisi mavis, ὁ κναφεὺς, ὁ τάς τε. Deinde ἀναπιμπλάμενος verte, inquinatus, collato Ruhnken. ad Timæi Lex. p. 31. Porro in his perlucet imitatio Demosthenis, quem mox manifesto compilat, F. L. p. 244, 360=403, 19. et paulo ante Æschinem Ctesiph. p. 66, 26. unde profecit et alter Dio, Orat. LXIV. p. 595, 25. Lex. SG. Bekkeri p. 404. Ἄνθρωπος Εὔριπος, τύχη Εὔριπος: ὄνομα Εὔριπος· ἐπὶ τῶν—Ita distinguendum. De πλύνειν videndi Stephanus, Spanhem. ad h. l. Toupius Em. T. III. pp. 101—3. et Porsonus p. 502. His scriptis video πλύνον paroxytonon esse in Cant. 3. oxyt. in 1. 2. 4.

1063. ὄναιο μέν γ' ἂν] L. μέν τ' ἂν. μέν τ' ἂν 2. non 1. B. ἐκπλύνοι γέ σε 2.

1064. ἐπεὶ νῦν μὲν 2. μὲν om. A. 1. B. Ad. Hemsterhusium p. 399. c. 2. notat Porson. κομματικῷ κόσμῳ levi errore pro κομμωτικῷ Nilus Eremita Narrat. VI. p. 99, 22.

μέν γ' tres primæ, 6. et proculdubio Dorv. μέντ' A. B. Leid. (hic etiam ἐκπλύνει γέ σε) edd. Br. Inv. ὄναιο ἂν tantum Elb. ὄ. μὲν γὰρ εἴ Arund. ὄ μὲν οὖν εἴ Eustath. Ἰλ. χ. p. 1263, 62=1362, 46.

μὲν νῦν tres primæ. νῦν μὲν A. B. C. D. Leid. 6. edd. Br. Inv. μὲν om. Dorv. Respicit Suidas v. καπηλικῶς, ubi cum ms. Leid. dele οἱ κάπηλοι ὑμῶν θολοῦσι τὸν οἶνον, quæ nihil sunt nisi corruptio variæ lectionis μονθυλεύουσι.

1065. ψιμμίθιον 1. B. ψιμμύθιον 2.

τουτὶ Leid. 5. τὸ ψιμύθιον τουτὶ 6. ψιμύθιον tres primæ, quomodo Br. Inv. hic et Eccles. 873. 924. 1064. tacite semper uterque. ψιμμίθιον Dorv. Leid. ψιμμύθιον ed. Junt. 1540. apud Hemsterh. qui de orthographia videndus. Ejus notæ non meminerat Pierson. ad Moerin p. 419. qui præterea a Tayloro ad Lysiam p. 8=16. R. deceptus Bisetum ad Eccl. 1064. pro scholiaste citat; quod Schweighæusero fraudi fuit, ad Athen. XIII. p. 557. F. Locus ultimus apud Taylorum est Xenoph. Œconom. X. 2. Schn.=p. 493, 29. HSt. qui an Etym. M. citetur nescio; certe neque in ἔγχουσα neque in ἐψιμυθιῶσθαι, pp. 313, 406. Priore loco ἔγχουσα καὶ ψιμύθιον in Amipsia, deinde ψιμυθιοῦσθαι ms. Dorv. teste Porsono. In Athenæi Ctesia XII. p. 528. F. Eubulo XIII. p. 557. F. 558. A. Alexide p. 568. C. ter minimum per simplex μ̄ ms. A. Vide quæ congesserunt in utilissimo vocum peregrinarum lexico p. cccxxx. Thesauri Stephaniani editores.

ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.
Γρ. γέρων ἀνὴρ ὢν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Νε. πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε, καὶ τῶν τιτθίων
ἐφάπτεταί σου, λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
Γρ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐμοῦ γ', ὦ βδελυρὲ σύ.
Χρ. μὰ τὴν Ἑκάτην οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἄν.
ἀλλ', ὦ νεανίσκ', οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην.
Νε. ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.
Χρ. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου.
Νε. τί κατηγορεῖ;
Χρ. εἶναί σ' ὑβριστήν φησι, καὶ λέγειν ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
Νε. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι,
Χρ. τὸ τί;
Νε. αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σήν· ἐπεὶ

1066. *προσώπου γε*] Delet *γε* Dawesius Misc. Crit. p. 161. om. A. 1. 2. B.

γε τὰ tres primæ. γε om. A. B. C. D. 6. *edd. Br. Inv.*

1067. *ὢν om. Dorv.*

1068. *κᾶτα* B. A.

κᾷτα τῶν tres primæ, Dorv. Leid. Arund. 5. 6. *καὶ τῶν edd. Caninii apud Gryph.* 1548. *Kusteri, Br. Inv. Eustathius ὀδ. δ̄. p.* 1508, 20 =185, 10. *Ita Etym. M. p.* 433, 40. *πειρᾷ μὲν ἴσως σου, κᾷτα τῶν τιτθίων ἐφ. sed σε καὶ pro σου κᾷτα MS. Dorvill. notante Porsono. In καὶ tandem acquievisse videtur Bentleius, potius quam in κᾶτα τιτθίων. τὴ θίων Elb.*

1069. *ἐμὲ δοκῶν* 2.

σου om. Elb.

1070. *ὁ βδελυρὲ Dorv.*

1073. *ὑπὲρ φιλῶ cum gl. λίαν Dorv. et* 354. *ὑπὲρ πλουτεῖν cum gl. πάνυ.*

1077. *οὐκοῦν pro ἐγὼ Elb. οὐκοῦν supra ἐγὼ quasi gl. Dorv. Γρ. τὸ τί ed. Hemsterhusii per errorem.*

1078. *αἰσχύνομαι* Priscian. XVIII.

οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτό γ' ἐπέτρεπον ποεῖν,
νῦν δ' ἄπιθι χαίρων, ξυλλαβὼν τὴν μείρακα.
Χρ. οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως 1081
εἶναι μετ' αὐτῆς.
Γρ. ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;
Νε. οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπλεκωμένῃ
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.

p. 1191, 21=*f.* 235. *b.* 30. *Ald. ubi proxime sequitur locus Demosth. de Corona p.* 173, 349=294, 4.

1079. (*Post* ο *in* ποιεῖν) ι additum m. ead. B.

τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν *edd. mss. in quibus Rav. Borg.* 5. 6. τοῦτ' ἐπέτερον π. (*sic*) *Arund.* τοῦτό γ' *conjicit Brunckius, probante Porsono Hec.* 1206. ἐγὼ *pro* ποιεῖν *lib. L. ut recte notat Hemst. sed videtur ipse codex, unde fluxit annotatio, habuisse* ἐγὼ ποιεῖν *cum Cant.* 4.

1080. σὺ δ' *Magister v.* μείραξ. συλλαβὼν *Ald.* σὺ λαβὼν 5. *Vide Collationem Nub.* 1170.

1081. οἶδα δ' οἶδα *Par.* 2827.

1082. ἐπιτρέψων] -πων 2. et ex em. A, non 1. -ψων B.

ἐπιστρέψων *Elb. Dorv.* ἐπιτρέπων *Leid. Dubitat scholiastes, monente Hemsterhusio, anúsne, Chremyli, an juvenis sint verba* ὁ δ' ἐ. ἐ. τίς. Γρ. *ut vulgo, præf. Dorv. Leid.* ἐπιτρέπειν *illustrat Hemst. in mss. ex Œnom. Eusebii Præpar.* VI. *p.* 260. *D. ed. Colon. Platon. Epist.* II. *fin. p.* 1271. *B. Fft. Clem. Alex. Str.* II. *p.* 505, 26. *Potter. Phalar. Ep.* LXXXI. (CXIV.) *Solon. Laertii* I. 65. *et ibi Kuhn. Machon. Athenæi* XIII. *p.* 580. *D. Timocl.* VI. *p.* 237. *D. Demosth. p.* 127. *F. Fft.*=175, 26. *R. Machonis locus est,* τίς δ' οὐπιτρέψων ἔστι σοι, φησὶν, τάλαν;

1083. διεσπεκλωμένῃ *tres primæ, et sic, vel* -νη, *Dorv. Arund.* 5. 6. *Leid.* (*in hoc, gl.* ὦ γεγαμημένη, *et scholion marg. in quo dubitatur utrum dativus sit an vocativus*) *Suidæ in voce edd. Med. Ald.* (*hæc* διεσπεκλωμένην *in articuli capite, sed* -νῃ *in versu*) *Kust. sed* διεσπλεκωμένῃ *ms. Leid. tum in articuli capite tum in ipso versu, recte, ut e serie constat. Idem Suidas e Lysistr.* 152. *habet* πλεκοῦν *in serie. Illic Pluti locum* (*ubi* σπεκλ. *edd. Med. Ald. Kust.*) *omittunt Leid. et C. C. C. apud Porson. ad Lysistr.* διεσπλεκωμένῃ *edd. Br. et Invern. Hunc literarum ordinem habent Pollux Aldi cum parte mss.* V. 93. *Hesychius ter;* (διεπλεκώνη *levi errore codex*) *scholiastæ ii qui a* πλέκειν *derivant.*

1084. ὑπὸ μυρίων] L. ἀπὸ μυρίων,

Χρ. ὅμως δ', ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους
πίνειν, ξυνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.
Νε. ἀλλ' ἔστι κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.
Χρ. οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.
Νε. ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ' οὓς ἔχω.
Γρ. ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.
Νε. ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι.

ut conjecerat Kusterus ad Suid. III. p. 128. vide supra 98. *ἐτῶν τε* Suid. ms. διεσπεκ.

γε καὶ tres primæ, Br. Inv. γε om. Suid. Med. Ald. in διεσπ. *Habet Kust. In* πλεκοῦν, *Med.* μυρίων γ' ἐτῶν καὶ, *Ald.* κυρίων γ' ἐτῶν καὶ, *Kust.* μ. ε. γε καί. *Miras elegantias comminiscuntur viri docti in voce* ἐτῶν. ἔτης *a comico usurpatum esse non facile credam, etsi exstare scio apud Æschylum Suppl.* 255. *St. Æschylum et Euripidem Eustathii* ἰλ. ζ. *p.* 641, 58=501, 34. *Mihi omnino vera videtur emendatio Kusteri. Supra* 562. *si mei fuisset arbitrii,* ἀπὸ *ex Ravennate reposuissem. Eurip. Phœniss.* 586. *malim* ἀφ' Ἑλλήνων. *Eubulo Athenæi* III. *p.* 108. B. ἀπὸ *pro* ὑπὸ *reddidi ex Eurip. Orest.* 45. *in Auctario ad Porsoni Opusc. p.*384. *Ceterum comparat Hemst. in mss. Philetærum Athenæi* XIII. *p.* 587. *E.* οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη γέγον' ἔτη τρισχίλια, | ἡ δὲ Διοπείθους ἀειδὴς Τέλεσις ἕτερα μυρία;

1085. δ' om. B.

1086. συνεκποτέον] -έ A. 1. non 2. ον om. B. συνεκποτέ' Suid. in v. ubi ms. συνεπομπεύειν ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα σοι συνέκποτέστϊ σοι.

συνεκποτέ' *tres primæ, Inv. Dorv. Eustath.* ἰλ. ᾱ. *p.* 59, 31=44, 51. ἰλ. ῑ, *p.* 759, 39=662, 37. *Schol. ad Ach.* 393. ξυνεκποτέ' *A. ed. Br.* συνέκποτ' 6. (*sic*) συνεκποτέον *B. C. D. Leid. Apostolius* XVII. 61. *In Suida, ms. Leid.* Συνεκπομπεύειν ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα σοι συνεκπότε' ἐστί σοι, *fere ut C. C. C. Ultima verba sunt emendatio priorum.*

1088. τρίγοιπος 1. B. τρύγιπος 2. ὁ τρύγοιπος Suid. Med. Ald. om. ms. [*in* ὁ τρύγ. *scil.*] ταῦτα πάντα Suid. τρυγ. πάντα ταῦτα 1.

τρύγιπος *Leid. in textu, in sch. primo* τρύγιπος *deinde* τρύγοιπος.

1089. γοῦν *pro* γὰρ *diserte Inv. e Rav. scil. Verba* ἀλλ' ε. εἴσω *Chremylo danda videntur.*

1091. *Versum bis habet Ald. In Leid. juveni erat tributus, et* ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι *vetulæ; sed postea correctum.*

1092. γ' om. A. 1. 2. B.

Χρ. θάῤῥει, μὴ φοβοῦ·
οὐ γὰρ βιάσεται.
Νε. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις·
ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον.
Γρ. βάδιζ'· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
Χρ. ὡς εὐτόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γρᾴδιον,
ὥσπερ λεπὰς, τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

ΧΟΡΟΥ.

Κα. τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ.

ΕΡΜΗΣ.

σέ τοι λέγω,

1093. βιάζεται *Elb.*

1094. ὑπεπίττουν] ὑπ om. A. 1.2. ἐπίττων B. a m. pr. et sch.

ὑπεπίττουν *tres primæ, Rav. ed. Brunck.* ἐπίττουν *Suidas in voce,* (*ubi* ἔπιττον *bis ms. Leid.*) *A. B. C. D. Dorv. Leid. Arund.* 6. *sed in C. scholio præfixum* ἐπίττων, *quod dant lib. L. et Orus apud Etym. p.* 656, 6. *In D.* ὑπ *suprasc. ab eadem manu.* ἐπίτουν *Elb.*

1096. βασιλεῦς (*sic*) *notatur ex Elb.* γραΐδιον *Ald.*

1097. *Citat Suid. in* λέπας. προσείχετο *Rav. Comparat Spanhemius Vesp.* 105. *Synesium Ep.* IV. *p.* 167. *C. ed. Petav.* 1631. *Addo Athen.* III. *p.* 86. *B.* ΧΟΡΟΥ *tres primæ, et schol. ad* 1043. (λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδή) *Br. Nil Inv.*

1098. τοῦτο 1.

κόψας *B. Leid. Moschopul.* π. σχ. *p.* 62. *sed hic forsan ex Nub.* 133. κόπτων *servat Eustath.* ἰλ. χ. *p.* 1256, 9=1352, 1.

1099. θυρίδιον A. 1. B. non 2. nec Suid. ed. ms. in κλ.

θύριον, *non* θυρίον, *diserte schol.*

1100. *Eustath.* ὀδ. φ. *p.* 1901, 17=748, 6.

1100, 1. Ἑρ. σέ τοι σέ τοι Λέγω Καρίων] Ἑρ. σέ τοι λέγω Ὁ Κ. A. B.

ὦ Καρίων, ἀνάμεινον.

Κα. οὗτος, εἰπέ μοι,

σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα;

Ερ. μὰ Δί' ἀλλ' ἔμελλον, εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας.

ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχὺ,

ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,

ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,

ἔπειτα σαυτὸν, εἶτα τὴν ὗν.

Κα. εἰπέ μοι,

τί δ' ἐστίν;

Ερ. ὁ Ζεὺς, ὦ πόνηρε, βούλεται

εἰς ταυτὸν ὑμᾶς ξυγκυκήσας τρυβλίον

ἁπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.

Κα. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.

Ἑρ. σέ τοι λέγω ὦ Κ. 1. vulg. 2. ὦ gl. 2. ὦ ζεῦ Suid. ms. ἐξάντη. Καρύων 1. B.

Ἑρ. σέ τοι σέ τοι | λέγω Καρίων *tres primæ, consentientibus, ut videtur, Dorv. Leid. B. D. Elb. certe Ar.* 6. *In hoc* ὦ *gl. et versus male distincti.* Ἑρ. σέ τοι λέγω | ὁ Καρίων *A. quod probat Brunckius.* Ἑρ. σέ τι λέγω Καρίων *C.* Ἑρ. σέ τοι λέγω Καρ. *Borg.* Ἑρ. σε τοι λέγω | ὦ Καρ. *Rav. Tum* ἄμεινον *Dorv.* εἴπ' ἐμοὶ *edd. Br. Inv. hic et* 1107.

1102. οὑτοσὶ 1.

1103. οὐ μὰ *B. in lib. Ask. Magister v.* ἀνέῳγεν. οὐ μὰ 6.

1104. *Citat Gramm. August. Hermanni p.* 378.

1106. τὸν κύνα *A.*

1108. πόνηρε *tres primæ, Br.* πονηρὲ *Inv.*

1109. τρίβλιον B.

ἐς—συγκ. τρύβλιον *tres primæ.* ἐς—ξυγκ. τρυβλίον *Br.* ἐς—συγκ. τρυβλίον *Inv.* τριβλίον *Dorv.* τρυβλίον *Leid.*

1111. τούτῳ A. 1. non 2. nec Suid. ἡ γλῶττα.

τούτων γίγνεται *Rav.* γλῶσσα—τούτων γίνεται *Eustathius* ὀδ. γ. *p.* 1471, 13=132, 27. *In Leid. supra* τῷ κήρυκι *gl.* ἢ τοῦ κήρυκος, *supra* τούτων *gl.* τῶν ζώων, *supra*

ἀτὰρ διὰ τί γε ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποεῖν ἡμᾶς;

τέμνεται, *gl.* κόπτεται, δίδοται. ***Quæ quid sibi velint, apparet e schol. marg. ibidem;*** ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων: διττῶς τοῦτο. ἡ γλῶττα τούτων, ἤγουν τῶν ζώων, τέμνεται τῷ κήρυκι, ἤγουν σοὶ, τουτέστιν ἕνεκεν σοῦ. ἀποδίδοται γὰρ σοὶ, τῷ ὄντι κήρυκι τῶν θεῶν καὶ ὑπηρέτῃ. ἢ, ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τῶν ἀγγελιῶν, τουτέστι σου, (σοι *Hemst.*) τέμνεται· ἀντὶ τοῦ, εἴθε ἐκκοπείη: — ***Qui post*** τούτων ***subaudiebant*** ζώων ***vel*** ἱερείων, ***ita rem cepisse videntur, ut Carion partem aliquam victimarum (forsan linguas, vel*** τὰς κοιλίας 1170.) ***aut manu teneret aut digito monstraret. Lectio Ravennatis fluxit e glossa, ut alibi in eo libro factum est;*** γίγνεται ***valet*** ἀποδίδοται, " ***tibi cedit.***"

1112. ταῦτ' (*sine* γε) A. 1. 2. B. ποεῖν B.

γε *om.* ***Leid. Habet*** 6. ἀ. διὰ τί δὴ τοῦτ' ἐπιβουλεύειν ***Dorv.*** τί δὲ ταῦθ' ἡμᾶς ἐ. π. ***sine*** ἀτὰρ, ***Magister*** v. βουλεύομαι, ***ubi unus codex*** ἐπιβουλεύειν. ἐπιβουλεύειν ***citat H. Stephanus T.*** I. ***p.*** 770. ***F. Integram Dorv. lectionem probat Hemsterhusius, neque*** ἐπιθύειν 1117. ***repudiat, infinitivum defendens e locis apud Stephanum de Dial. Att. p.*** 138. ***Demosth. F. L.*** p. 265, ***n.*** 554=439, 7. ***Platon. Rep.*** X. ***p.*** 619. ***C. HSt.*** (***et sic per totum locum pp.*** 614–621.) ***Symp. p.*** 174. ***D. Demosth. F. L. p.*** 242, ***n.*** 352=402, 7. ***Platon. Symp. p.*** 174. ***E. Xenoph. Mem.*** I. 1. 13=413, 33. ***HSt. Herodot.*** VII. 150. ***Thucyd.*** II. (***non*** III.) 102. ***quibus, si tanti putas, adde*** ἐπεὶ γιγνώσκειν ***Platon. Protag. p.*** 353. ***A.*** καθ' ἃς ἐγκύψαντα ἰδεῖν ἐνόντα νεκρὸν ὡς φαίνεσθαι — ὃν περιελόμενον ἐκβῆναι ***Rep.*** II. ***p.*** 359. ***D. E.*** ἐπεὶ εὖ εἰδέναι ***Demosth. Aristocr. p.*** 422. ***n.*** 184=659, 13. δι' ὃν προσήκειν ***ibid. p.*** 434, ***n.*** 312=685, 18. ἐπειδὴ φῆσαι ***Timocr. p.*** 481. ***n.*** 332=766, 1. ἃς παρέχειν ***Steph.*** I. ***p.*** 623. ***n.*** 14=1104, 20. ***et ibidem alibi, ut*** ἐφ' ᾧ γεγράφθαι ***p.*** 624. ***n.*** 24=1106, 27. ***Neque enim quicquam refert, relativumne an conjunctio infinitivos connectat. Cum Xenophontis loco confer Thucyd.*** VIII. 72. διδάξοντας ὡς οὐκ ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως καὶ τῶν πολιτῶν ἡ ὀλιγαρχία κατέστη, — πεντακισχίλιοί τε ὅτι εἶεν, — καίτοι οὐ πώποτε Ἀθηναίους — ἐς οὐδὲν πρᾶγμα οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλεύσοντας, ἐν ᾧ πεντακισχιλίους ξυνελθεῖν. ***In hujusmodi exemplis orationis obliquæ continuatæ, nil reperias quod ad*** ἐπιβουλεύειν ***defendendum prosit. Cave autem huc referas locum Aristocrateæ citatum ad*** 998. ***De infinitivo post*** ἐπιβουλεύει ***vide Porson. ad Pac.*** 405. ***et de*** ἀτὰρ—γε ***Elmsleium addend. Ach.*** 448. ***p.*** 124.

1112–5. γ' ***om.*** 5. ***et habet*** ἡμᾶς ***ab initio et sine litura, tum*** οὗτος ***gl. supra*** πλοῦτος. ἐξαρχῆς ***om.*** 6.

1113. ἡμᾶς om. A. B. 1. habet

Ερ. ὁτιὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἴργασθ᾽· ἀφ᾽ οὗ γὰρ ἤρξατ᾽ ἐξαρχῆς βλέπειν
ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην

2. sed linea transversa damnatum.

1115—7. *Vulgo*, δάφνην, | οὐ ψαιστὸν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ᾽ οὐδὲ ἓν | ἡμῖν ἐπιθύει. " *Suspicabar* ἡμῖν " ἔτι θύει, *ut* 1178. 1181. 1183. *Av.* 1515. *Lucian. Icaromenipp.* 32. " *T.* II. *p.* 789, 14. τίς γὰρ ἂν ἔτι " θύσειεν—*et sic alibi.*" (*ut Timon.* " 4. *p.* 106.) " *Medium vero ver-* " *sum* 1116. *libenter ejecerim, ut* " *ab histrione repetitum paucis mu-* " *tatis e v.* 138."—" *Philostr. Vit.* " *Soph.* II. 25. 5. *p.* 611. τὸ δὲ " ἄρωμα τοῦτο (*thus*) οὕτω τι σπά- " νιον καθ᾽ ἡμᾶς νῦν, ὡς ψαιστὸν καὶ " δάφνης φύλλα τοῖς θεοῖς θυμιᾶσθαι. " *Ovidius, Schradero monente*— " farre—et laurus adusta sono.' *Loca sunt Fast.* I. 343—4. IV. 742. " *Sordide tenax Euclio in* " *nuptiis filiæ Plauto Aulul.* II. " 8. 15. Nunc tusculum emi et " hasce coronas floreas; Hæc im- " ponentur in foco nostro Lari."— " *Plautus Merc.* IV. 1. 9. Aliquid " cedo Quî hanc vicini nostri aram " augeam, Syra. Sy. Da sane hanc " virgam lauri. *Intelligit aram* " *Apollinis* προστατηρίου."—"*Poe-* " *nulo* II. 3. Di illum infelicent " omnes qui post hunc diem Leno " ullam Veneri umquam immolarit " hostiam, Quive ullum turis gra- " num sacruficaverit. χόνδρους λι- " βανωτοῦ *Lucian. T.* II. *p.* 580, " 90. III. *p.* 399, 57. *Jov. Trag.* " 15. *T.* II. *p.* 659. Avarus ἀλεκ- " τρυόνα μόνον κατέθυσε, γέροντα " κἀκεῖνον ἤδη καὶ κορυζῶντα, καὶ " λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας, εὖ " μάλα εὐρωτιῶντας, ὡς αὐτίκα " ἀποσβεσθῆναι τῷ ἄνθρακι. VALCKENÆRIUS *in Adversariis, cui fidenter obsecutus sum. In ultimo loco malim* αὐτῷ ἄνθρακι. *Alciphron* III. 35. συνεισήνεγκατο ὁ μὲν κριὸν, ὁ δὲ τράγον, ὁ δὲ κάπρον· ὁ πένης πόπανον, ὁ δὲ ἔτι πενέστερος λιβανωτοῦ χόνδρους εὖ μάλα εὐρωτιῶντας· ταῦρον δὲ οὐδείς. *Quem locum cum aliis, imprimis Burmanno ad Anthol. Lat. T.* I. *p.* 37. *indicat Boissonadius ad Marinum p.* 64. *In* 1115. *sensus est,* Ne vilissima quidem dona afferuntur. (*Obstare videtur, sed videtur tantum, Luciani locus apud Valckenærium; Sacrif.* 12. *T.* I. *p.* 535. Sacrificat hic bovem, ille agnum, alius capram, ὁ δέ τις λιβανωτὸν ἢ πόπανον· ὁ δὲ πένης ἱλάσατο τὸν θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν.) *Quare victimæ, etsi non necessario sumtuosæ, mentionem subjicere non potuit poeta. Dixisset,* οὐχ ἱερεῖον, οὐ ψαιστὸν, οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην. *Supra* 138. οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν. *Nub.* 425. οὐδ᾽ ἂν θύσαιμ᾽, οὐδ᾽ ἂν σπείσαιμ᾽, οὐδ᾽ ἐπιθείην λιβανωτόν. *Confer locum Pænuli Plautini, et de* ψαιστὸν *omnino vide*

ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς.

Κα. μὰ Δί' οὐδέ γε 1117

θύσει· κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.

Ερ. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει,

ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι.

Κα. σωφρονεῖς.

Ερ. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσι

πάντ' ἀγάθ' ἕωθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μέλι,

ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν·

eruditas Kusteri notas ad 138. 660. *Ruhnkenium ad Timæum p.* 277. *Nemo mihi opponet Julianum Misop. p.* 362. *A.* ὡς δὲ εἴσω παρῆλθον τοῦ τεμένους, οὔτε θυμιάματα (*malim* θυμίαμα) κατέλαβον, οὔτε πόπανον, οὔτε ἱερεῖον. *p.* 363. *B.* ἐνιαυσίου δ' ἑορτῆς οὔσης, οὐδεὶς ἐκόμισεν ἔλαιον εἰς λύχνον τῷ θεῷ, οὐδὲ σπονδὴν, οὐδ' ἱερεῖον, οὐδὲ λιβανωτόν. *Similes errores indicarunt Porsonus in Equit.* 1316. *in Pausan.* X. 17. *p.* 836. (*Opusc. p.* 280.) *Elmsleius et Hotibius in Acharn.* 568. *Ipse addo Av.* 980. οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν, οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης. *qui locus ter mendosus est ; ob ordinem, ob* ἀετὸς, *et ob* οὐδ'. *Sed ne longe abeamus ; paulo ante Plut.* 1107. *lege* ἔπειτα τὴν ὗν, εἶτα σαυτόν, *primum ex rei necessitate, deinde ut scomma lucremur, quo innuatur, Carionem ipsa sue vilius esse animal.*

1116. οὐχὶ ψ. 1. B. non 2. οὐδεὲν [*una voce*] B.

οὐχὶ ψαιστὸν *Rav. Borg.* οὐδὲ ἓν *Dorv.*

1117. ἐπιθύειν, *et gl.* θυσιάζειν, *Dorv.*

1118. ἐπιμελεῖσθ' 1. ποτε *B. in lib. Ask. Tacet Porsonus.*

ἐπιμελεῖσθ' *sed gl.* ἐφροντίζετε *Dorv.*

1119. μέλλει B. et alibi.

Suidas ; τῶν ἄλλων μοι πάντων ἧττον μέλλει : ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

1120. κἀποτέτριμμαι *Rav. Post* σωφρονεῖς *interrogat Ald. Respicit Suidas v.* σωφρονεῖς.

1121. εἶχον μὲν] μὲν om. 1. B. non 2.

εἶχον μὲν *tres primæ, Arund. Br. Inv.* μὲν *om. Elb.* 6.

1122. πάντ' ἀγάθ'] πάντα τἀγάθ' [*vel* πάντα τ' ἀ.] 2. non B.

πάντα τ' ἀγάθ' *Leid.* πάντ' ἀγέσθ' *Dorv. et* ἔργον *pro gl. supra* εἶχον, *i. e.* εἶχον ἔργον ἀγέσθαι, muneris erat mei, ista dona colligere et auferre. *Aliter intellexit Hemst. p.* 422.

1123. ἃς εἰκὸς *Rav.* ἐστιν *om.* 6.

νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
Κα. οὐκοῦν δικαίως, ὅστις ἐπόεις ζημίαν
ἐνίοτε, τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων:
Ερ. οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ τετράδι πεπεμμένου,
Κα. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.
Ερ. οἴμοι δὲ κωλῆς ἧς ἐγὼ κατήσθιον,
Κα. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
Ερ. σπλάγχνων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον,
Κα. ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν.

1124. Suid. v. *ἀναβάδην*. Vide Toup. in Suid. I. p. 27. (=41. *ed. Ox.*) qui Anglice explicat: "*But now I go to bed hungry and lie in a garret.*"

Toupii explicationem probat etiam Elmsleius ad Ach. 399. *Mihi unice vera videtur sententia Hemsterhusii ad Hesych. v.* ἀναβάδην.

1125. ἐπόεις B.

1125—6. οὐκοῦν—ἔχων. *tres primæ.* οὔκοῦν—ἔχων; *Brunck. Inv.*

1127. τοὐν] τοῦ A. 1. B. (*sine* 'ν *scil.*) non 2.

τοὐν *tres primæ, Suidas vv.* πεπεμμένου *et* πέττουσα. τοῦ 'ν *Br. Inv.* τοῦ τετράδι *Elmsleius ad Ach.* 343. *p.* 123.

1128. ποθεῖς] om. Suid. ms. [*v.* ποθεῖς. *Totum locum, opinor, cum Leid. apud Hemst.*] καλεῖς μάτην A. 1. B. non 2.

ζητεῖς *Apostolius Prov.* IX. 57. ποθεῖς *Suid. in v.*

1129. ἦν Suid. ed. ms. *In* κωλῆ *so.* ἦν *etiam Suid. ms. Leid. apud Hemst.*

ἦν ἐγὼ *tres primæ, Par.* 2827. *Rav. Leid. Arund.* 6. *et omnes fere cum Athenæo* IX. *p.* 368. *D. in edd. certe; ubi ut e Pluto Secundo versus profertur. Sed ibi* ἧς *citat Casaubonus Anim. p.* 639, 61. *et hic habet Dorv. In* 5. ἦν *est recentioris, et in litura. Quare jubente Bentleio dedi* ἧς *post Hemsterhusium et Brunckium. In Eurip. Heracl.* 152. τοσαύτης ἧς ἐπῆλθον Ἑλλάδος *Elmsleius pro* ἦν. οἴμοι δὲ κωλῆς *hinc Eustath.* ἰλ. τ. *p.* 1183, 5=1249, 48.

1130. ταῦτα (*pro* ἐνταῦθα) A. 1. B. 2. sed hic ex em. In epigramm. Suid. v. ἀσκὸς Κτ. ms. ὅμως δέ τι et ἐπιλεῖψαι. In seqq. ἄβολος et ἀσκὸν pro εὔβουλος et ἀσκούς.

1131. *Ad* θερμῶν, *gl. Leid.* τῶν ζώντων. *Lege* ζεόντων.

1132. γρ. ἔοικ' ἔτι καὶ στρέφειν

Ερ. οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
Κα. ταύτην ἐπιπιὼν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.
Ερ. ἆρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
Κα. εἴ του δέει γ' ὧν δυνατὸς εἰμί σ' ὠφελεῖν.
Ερ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν, καὶ κρέας νεανικὸν
ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον.
Κα. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.
Ερ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
ὑφέλοι', ἐγώ σε λανθάνειν ἐπόουν ἀεί.

Par. 2827. *in marg. errore pro*
γρ. ἔοικ' ἔτι
καὶ, στρέφειν,
quæ valent, γρ. καὶ, ἔοικ' ἔτι στρέφειν, *quod conjicit Hemsterhusius, jam olim de vulgata dubitasse monens H. Steph. Thes.* III. *p.* 1094. *D.*

1133. ἶσον *tres primæ, Eustath.* ἰλ. ζ̄. *p.* 640, 56=500, 14. ὀδ. γ̄. *p.* 1470. *ult.*=132, 12. ι. *p.* 1624. 32, 54.=348, 30. 349, 2. ξ̄. *p.* 1770, 11.=558, 17. ἴσον *Brunck. e mss. ed. Inverniz. Suid. vv.* κύλιξ. οἴμοι.

1134. ἀποτρέχων *om. Leid. Post* φθάνοις *interrogat Bas.* 1532. *ut malebat Brunck. Non tres primæ.*

1136. δέει γ'] γ' om. 1.

1137. εἴ μοι] οἴ μοι 1. ex em.

1137—8. *Citat Suid. v.* νεανικόν. οἴμοι *Dorv.* δοίη *Elb.*

1139. ἔκφορα *tres primæ, Br. Inv. Arund.* 5. 6. *Dorv. Leid.* ἐκφορὰ *diserte schol. ubi* καὶ εἰ μὲν οὐδέτερον *&c. dele cum Hemst. De* ἐκφορὰ *et* ἔκφορος *vide Valck. ad Hippol.* 294. *et adde* ἔκφορος *Julian. Epist.* 24. *fin. In Euphrone Athen.* IX. *p.* 380. *A.* οὐκ ἦν ἐκφορὰ | Λύκῳ κρεῶν τότ' *Porsonus ad Toup. p.* 499. λευκῷ *ms.* Λύκῳ *Toup.*

1140. ὁπότε τι] ὅτι γε A. ὅτε γε 1. B. (*sine* τι *omnes*) vulg. 2.

ὁπότε τι σκευάριον *tres primæ, ed. Brunck. Leid. Arund.* 5. 6. ὅτε γε σκευάριον *Rav.* ὅτι γέ τι *Dorv.*

1141. ὑφείλου] ὑφέλοι' Dawes. Misc. Crit. p. 216. adductis supra 1020. infra 1145. Eq. 1337. Vesp. 279. Av. 505. 512. Eccl. 62. ὑφέλου (*sic*) A. 1. B. σ' ἂν λ. A. B. 1. ἐπόουν A. B.

ὑφείλου *tres primæ, Leid. Dorv. Arund.* 5. 6. *Gl.* ἔκλεπτες *in Leid.* 6. ὑφέλου, *cum gl.* ὑφείλου, ἐκβολῇ τοῦ ι, *B. C.* ὑφέλοις *A.* ὑφέλοι' *edd.*

Κα. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὐτὸς, ὦ τοιχωρύχε·
ἧκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
Ερ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
Κα. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοὶ,
ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
Ερ. μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλὰ ξύνοικον, πρὸς θεῶν, δέξασθέ με.
Κα. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
Ερ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βελτίω πολύ.
Κα. τί δέ; ταὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;

Br. Inv. Vesp. 1196. ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην. *Similiter* κλέπτειν *in Ach.* 524. *ubi Eq.* 1146. *Vesp.* 1360. *affert Elmsleius. Adde Thesm.* 820.

1142. ἐφῶτε] γε A. B. 1. τε 2. καὐτὸς A. 1. 2. B.

ἐφῶτε *et* αὐτὸς *tres primæ.* γε, *sed ex em.* 5. αὐτὸς *Arund.* 6. *et ut videtur, Dorv. Leid.* καὐτὸς *A. B. C. D. Br. Inv.*

1143. ἧκε] ἧκεν A. 1.

Citat Suid. v. ναστόν. ἥκει 6. *sed gl.* ἦλθε.

οὖ
1145. ἐμοὶ *Dorv. Citat Gramm. August. Hermanni pp.* 371, 409.

1146. τινα *Dorv.*

1147. κατέλαβες] -βαλες A. non 1.

σὴν *pro* σὺ, *et quasi ex Equitibus citat Steph. Byz. v.* Φυλή. *sed recte ibi ms.* ἐν Πλούτῳ. μνησικακήσεις *et* φιλὴν *Dorv. Citat Suid. v.* φυλάρχης. *Posterioris Pluti versum esse docet scholiastes, ipse priorem interpretans. Desinit,* ἀλογίας ταύτης. *Vide Hemst. Ista,* (παροιμία) ἀπὸ τῶν συνθηκῶν, *sunt meræ quisquiliæ e sequenti scholio contractæ.*

1148. ἀλλὰ σύνοικον A. B. ἀλλ' σ. (*sic*) 1. vulg. 2.

ἀλλ' οὖν σύνοικον *tres primæ, Arund.* 6. *et Leid. proculdubio.* ἀλλά γε σ. *A.* ἀλλὰ σ. *B. C. Inverniz. diserte, ergo Ravennas.* ἀλλὰ ξ. *Dorv. lib. L. ed. Brunck.* ἐμὲ *Br. Inv.*

1149. ἐνθάδε] ἐνταυθοῖ A. B. 1. non 2.

1149—50. ἐνταυθοῖ *lib. L.* ἡμῖν *Dorv.*

1151. γ' αὐτομολεῖν] ταυτομολεῖν A. B. 1. non 2.

τὶ δέ γ' αὐτομολεῖν *Ald. Junt.* 2. *Leid. Arund.* 5. (τὸ *gl. Leid.* 5.) τὶ δὲ ταυτομολεῖν *Junt.* 1. τί δέ; ταὐτομολεῖν *Invernizius, quomodo volebat Brunckius; et* ταὐτομολεῖν

Ερ. πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
Κα. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
Ερ. παρὰ τὴν θύραν Στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.
Κα. Στροφαῖον, ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
Ερ. ἀλλ' Ἐμπολαῖον.
Κα. ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
Ἑρμῆν Παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
Ερ. ἀλλὰ Δόλιον τοίνυν.
Κα. Δόλιον, ἥκιστά γε.
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
Ερ. ἀλλ' Ἡγεμόνιον.
Κα. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,
ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.
Ερ. Ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι· καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
ποεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.

(*vel* τ' αὐτ.) *A. C. D. Dorv. Elbing. lib. L.* 6. (*hic* ταυτ.) δαὶ *A. D.* 6.

1152. πᾶσ'] πᾶσιν 1. πᾶσ' et gl. ὅλοις 2. gl. in B. ἀνοίς. πράττοι 2. πράττει *Elb. Ad* πᾶσ' *gl.* ὅλοις τοῖς ἀνθρώποις *Leid. Versus Euripideus, certe tragicus, monente Hemsterhusio, sed male comparante Ovidium Fast.* I. 493. *qui non hunc locum vertit, sed Euripidis fragm. incert.* 37. *de quo vide Valck. Diatr. p.* 270.

1154. στροφαῖον] Suid. ἐμὲ *Br. Inv.*

1155. Στροφαῖον, *distinguunt tres primæ, sed mox* 1158. *post* δόλιον *interrogant.* ἔ. ἔστ' ἔμ' οὐδὲν *Rav. Huc respicit Eustath.* ἰλ. ω. *p.* 1353, 9.=1487, 8.

1156. *Respicit Nonnus* (*Maximus*) *ad Gregor. Naz. Montacutii p.* 158.

1157. Παλιγκάπηλον *per majusculam scripsi.*

1161. -μεθ' *Elb.*

1162. τοίνυν γ'] γ' om. A. 1. 2. B. τοίνυν γ' *tres primæ.* γ' *om. A. B. C. D. Br. Inv.* ἔσομαι. τί δῆτ' *Dorv.*

1164. μουσικοὺς] -ὰς A. non 1. 2. B.

Κα. ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·
οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὑτῷ βιότιον.
οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
Ερ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω;
Κα. καὶ πλῦνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῇς.

μουσικὰς, *sed* *γυμνικοὺς*, *Dorv.* *Antiatticista Bekkeri p.* 111, 18. Ποιεῖν ἀγῶνα τραγῳδῶν οὔ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλ' ἀγωνοθετεῖν:—*Pollux* III. 142. οἱ δ' Ἀττικοὶ οὐ ῥᾳδίως λέγουσιν ἀγῶνας μουσικοὺς, ἀλλὰ μουσικῆς. *Unde fere mavult* μουσικῆς *Hemsterhusius, citans Platonem Menex. prop. fin.* II. *p.* 249. *B. HSt.*=502, 31. *Ald.* ἀγῶνας γυμνικοὺς καὶ ἱππικοὺς τιθεῖσα καὶ μουσικῆς πάσης. *Addunt Spanhemius De Legg.* VIII. *T.* II. *p.* 835. *A.*=296, 38. τοὺς μουσικῆς ἀγῶνας, *Ion. prop. init. T.* I. *p.* 530=489. μῶν καὶ ῥαψῳδῶν ἀγῶνα τιθέασι τῷ θεῷ οἱ Ἐπιδαύριοι; Πάνυ γε, καὶ τῆς ἄλλης γε μουσικῆς, *Porsonus De Legg.* XII. *p.* 947. *E.*=353, 29. ἀγῶνα μουσικῆς αὐτοῖς, καὶ γυμνικὸν ἱππικόν τε θήσουσι. *Sed affert Porsonus De Legg.* II. *p.* 658. *A.*=209, 4. εἴποτέ τις οὕτως ἁπλῶς ἀγῶνα θείη ὁντινοῦν, μηδὲν ἀφορίσας, μήτε γυμνικὸν, μήθ' ἱππικὸν, μήτε μουσικόν, *et* VIII. *prop. init. p.* 828. *C.*=293, 12. ἔμμηνα ἱερὰ, χορούς τε καὶ ἀγῶνας μουσικούς. *Addo Thucyd.* III. 104. ἀγὼν ἐποιεῖτο αὐτόθι καὶ γυμνικὸς καὶ μουσικός. *sed mox* μουσικῆς ἀγὼν ἦν. *Docte Basilius de leg. Græcis p.* 96, 26. *ed. Grot.* ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, εἰ δὲ βούλει, τῆς μουσικῆς. *Alienissima sunt loca Platonis de Legg.* VI. *p.* 764. (*non* 264.)=261. *Isocratis Euagor. init. apud Spanhem.*

1165. *Citat Suid. v.* ἐπώνυμον.

1168. ἐπὶ pro ἐν Suid. ms. οὐκ ἐτῶς. ubi hos duo versus addit, duo e Lys. (*sc.* 138—9.) om.

1169. πλῦναί γε B.

1170. προσελθὼν] προσ om. 2. ἐλθὼν, *et* ἀπ *suprasc. Leid.* εἰς τὸ *lib. L. quod ita probat Hemsterhusius, ut ordo sit,* πλ. τὰς κ. εἰς τὸ φ. *et* αὐτὸς προσελθὼν *sint extra constructionem.*

1171. Mirum est exempla a Cl. Spanhemio citata eum hujus versiculi mendum docere non potuisse. Lege, deleto μοι, ἵν' εὐθέως διᾱκονικὸς εἶναι δοκῇς. Acharn. 1016. αὐτῷ διᾱκονεῖται, ubi vulgo male inseritur γε. εἶναί μοι] sic A. 1. 2. hic etiam in scenæ init. [*An* 1172.

ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι Χρεμύλος μοι σαφῶς;
Χρ. τί δ' ἐστὶν, ὦ βέλτιστε;
Ιε. τί γὰρ ἄλλ' ἢ κακῶς;
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ, καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα τοῦ Σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός.
Χρ. ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;
Ιε. θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ.
Χρ. τίνος οὕνεκα;
Ιε. ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε,
ὅτ' εἶχον οὐδὲν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς· ὁ δέ τις ἂν

μοι σαφῶς? sed ita omnes, in quibus mei 5. 6. et ut puto reliqui.]

εἶναί μοι tres primæ, Leid. Dorv. Ar. 5. 6. μοι om. Br. Inv. diserte. Hujus nota male relata ad 1151. διάκονος εἶναί μοι Er. Schmidius ad Matt. IV. 11. teste Fischero, et Hemsterhusius, qui quodammodo firmat e schol. 1154. sed διάκονος ad sensum pejus, μοι prorsus ineptum. ἐνθέως et δοκεῖς Elb. Hoc etiam Dorv.

1173—1205. Κα.] Χρ. (semper) A. 1. 2. B.

Καρ. hic et semper posthac tres primæ, Dorv. Semper Χρ. A. C. 5. Invernizius, e Rav. scilicet; vide eum ad 1186. Et sic legi jubet Brunckius ad 1205. Καρ. 1186. tantum, alibi semper Χρ. B. Leid. In D. Χρ. 1192. 1197. 1198. 1202. ceteris Carioni relictis. Carionem 1186. et 1205. retinet Hemsterhusius, cetera dat Chremylo. Ipse Brunckium sequor, quamvis male neget in scenam reverti Carionem. Post 1197. pompa a toto grege comico ducitur. φράσῃ lib. L. ἄλλ' ἢ Ald. J. 1. ἀλλ' ἢ J. 2. καλῶς Dorv.

1174. ὁ θεὸς οὗτος ex 969. Elmsleius ad Ach. 127. p. 118.

1175. λοιμοῦ Elb.

1176. Διὸς ὢν ἱ. Dorv. et 1178. ἕνεκα.

1178. ἕνεκα A. οὕνεκα B.

1180. ὅτ' οὐκ εἶχον οὐδὲν Rav. apud Inv. ad 1155.

δίκην ἀποφυγών· ὁ δ᾽ ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
καὶ μετεκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ᾽ οὐδὲ εἷς
θύει τοπαράπαν οὐδὲν, οὐδ᾽ εἰσέρχεται,
πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μυρίοι.
Χρ. οὔκουν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις.
Ιε. τὸν οὖν Δία τὸν Σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ᾽ αὐτοῦ καταμενεῖν.
Χρ. θάῤῥει· καλῶς ἔσται γὰρ, ἢν θεὸς θέλῃ.
ὁ Ζεὺς ὁ Σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
αὐτόματος ἥκων.
Ιε. πάντ᾽ ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.
Χρ. ἱδρυσόμεθ᾽ οὖν αὐτίκα μάλ᾽, ἀλλὰ περίμενε,
τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος,

1182—5. Suid. ἀποπάτημα.

1182. ὅδ᾽ *Ald.* ὁ δ᾽ ἂν ἔβαλλ᾽ ἱερεῖον τις *lib. L.*

1183—4. οὐδεὶς—εἰσέρχονται 2. κἀμέ τ᾽ ἐκάλει—οὐδὲν, οὐδεὶς ἔρχεται *Rav.* εἰσέρχεται *servat Leid.*

1185. γε *om. Elb.* μύριοι *tres primæ, Dorv. Suid. in* ἀποπάτημα *et* πλεῖν, *Magister et forsan Mœris in* πλεῖν. μυρίοι *edd. Kust. Br. Inv.* χίλιοι *Leid.*

1186. σὺ om. Suid. ms. νομιζόμ. [*non ed. Med.*]

σοι *Rav.* οὐκοῦν *sine interrog. tres primæ.* οὔκουν *et interrog. Br. Inv.*

1188. καταμενεῖν *tres primæ, Brunck.* κἀμμένειν (*i. e.* κἂν μένειν) *Rav.* αὐτὸν καταμένειν *Dorv.* ἐνθάδ᾽ αὐτοῦ *Vesp.* 762, 3. *Soph. Œd. C.* 78. *Eupol. Stob.* IV. *p.* 31. *Grot. ut recte Trinc. et alii apud Schow. Mox ibidem lege* μὴ φθονεῖθ᾽.

1189. θέλοι B.

θέλει *Elb.*

1191. *Distinguit Hemsterhusius,* Ιερ. αὐτόματος ἥκων; πάντ᾽ — *et monet hæc esse posterioris Pluti.* πάντα τ᾽ ἀγαθά τοι λέγεις (νυν *ejusd. m. supra* τοι) *Dorv.*

1192. ἱδρυσώμεθ᾽ 1. (*sic; etiam B. certe om.* σ) αὐτίκα μάλ᾽ A. 1. 2. B.

ἱδρυσόμεσθ᾽ οὖν αὐτίκ᾽ ἀλλὰ *tres primæ, Arund.* -μεθ᾽ *Elb.* 6. *Hic sine* μάλ᾽. -μεθ᾽ οὖν αὐτίκα μάλ᾽ ἀλλὰ *A. B. C. D. Rav. Borg. Leid. ed. Br.* μάλ᾽ *Par.* 2827. -μεθ᾽ οὖν αὐτίκα νῦν ἀ. π. *Dorv.*

τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας,
ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ.
Ιε. πάνυ μὲν οὖν
δρᾷν ταῦτα χρή.
Χρ. τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.
Γρ. ἐγὼ δὲ τί ποῶ;
Χρ. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.
Γρ. ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον;
Χρ. πάντα σοι πεπράξεται·
ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὥς σ' εἰς ἑσπέραν.

1194. φυλάττειν *conjicit Hemsterhusius, et vertit Frischlinus, ab eo citatus*, ut ærarium — custodiat. φυλάττων *servat* 6. *Turbari in schol. docet Hemsterh. aberrantibus scil. librarii oculis a* τῆς θεοῦ *ad* τῷ θεῷ. *Rudiorum causa moneo, in manuscriptis scholia marginalia sæpe nullo ordine poni, ne præscriptis quidem textus verbis ad quæ pertinent.* (*Ni fallor, in Cant.* 3. *semper, in* 2. 4. *nunquam, præfigitur textus.*) *Huic incommodo plerumque, non semper, succurrebatur, ope similium apicum, quorum alter in capite scholii, alter supra textus verbum poneretur, eodem prorsus modo, quo ad textum referebantur variæ lectiones.*

1195. *Schol.* "*Videtur Lycoph. commentarios ad Aristophanem scripsisse. Suid. v.* τευτάζειν, *Hesych. v.* κατειλυσπωμένην." HEMST. *in mss.*

1196. σὺ τῷ θεῷ 2.

1196—7. σὺ τῷ θεῷ *Leid.* χρῆν *Dorv. et* χρὴ *supr. quasi gl.*

1198. ποῶ B.

1198—9. *Citat Schol. Pac.* 922. ὡς τὸν *Dorv.*

1199. ἱδρυσώμεθ' (*sic*) 1. -ώμεθα B. -όμεθα 2. (*certe om.* σ).

ἱδρυσόμεσθα *tres primæ.* -εθα *A. B. C. D. Elb. Dorv. Leid. edd. Br. Inv.*

1200. αὐτὴ *Ald. Junt.* 2. αὐτὴν *Junt.* 1.

1201. δ' *tacite omittit Inverniz.*

1202. ὥς σ'] εἰς σὲ 1. ὡς (*sine* σ') 2. ὥσ' εἰς (*sic*) B.

Γρ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι, νὴ Δί', ἐγγυᾷ σύ μοι
ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἴσω τὰς χύτρας.
Χρ. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία
αὗται ποοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις
ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.
Χο. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
εἰς τοὔπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι.

ὡς εἰς *Leid.* ὅσ' εἰς *Dorv. sed gl. in utroque* εἴς σε. ὥς σ' *servant* (ἐς) *Arund.* 5. (*hic ex em. ej. m.*) ὡς εἰς 6. *ni fallor.*

1204. ὡς ἔμ'] εἰς gl. 1. 2. B.

1205—6. Suid. γραῦς. πολὺ om. 2.

1205. πολύ γε *Elb.* πολὺ *om. Leid.*

1206. ποοῦσι B. μὲν γὰρ ἄλλαις A. 1. 2. B.

μὲν ἄλλαις γὰρ *tres primæ.* μὲν γὰρ ἄλλαις *A. B. C. D. Leid.* 6. *Rav. Borg.* γὰρ ἄ. μὲν *Brunckius, Dorv. probante Hemsterhusio.*

1207. *Antiatticista Bekkeri p.* 88, 8. Γραΐζειν: ὅταν τὸ συναγόμενον ἐν ταῖς χύτραις καὶ ἐπαφρίζον ἐκχέωσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ:— *Confer Phrynich. ibid. p.* 33, 28.

1208. ἐπεῖναι ἐπί. Kuhn. ad Pausan. IX. 12. p. 733.

ἔνεισιν *tres primæ et mss. in quibus Dorv. Leid. hic* αἱ *omittens, Arund.* 5. 6. *Sed Rav.* ἔπεισιν, *ut conjecerant Kusterus et Hemsterhusius, qui advocat Herodot.* II. 62. τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβάφια ἔμπλεα ἁλὸς καὶ ἐλαίου. ἐπιπολῆς δὲ ἔπεστι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. *Facilis corruptio, ut supra* 998. 1168. *Nub.* 1178. *Locum attingit Eustath.* ὀδ. ᾱ. *p.* 1428, 53=71, 42. β̄. 1450, 45= 103, 4.

1209. τοίνυν γ'] γ' om. A. 1. 2. εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς] μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς εἰκὸς 2. non 1.

τοίνυν γ' *tres primæ,* 6. *Dorv.* (ἔστι *pro* ἔτι *Dorv.*) γ' *om. A. B. C.* γ' *habet,* τοι *omittit, schol. Vesp.* 270. εἰκὸς *om. A. post* ἀναχ. *ponit B.* τοίνυν μ. οὐδ' ἡ. εἰκὸς *Leid.* μένειν *Victor.*

1210. τούτων] τούτοις A. 1. -ων 2. et οις sup. pro v. l. -τοις B. et των supra.

εἰς *tres primæ, Inv.* ἐς *Br.* τούτοις *Rav.*

NUBES.

ARGUM. init. Μέλητος B. Suid. ms. v. καλὸς κα̋.

1, 2. Τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον Ἀπέρατον] Suid. ἀπέρατον.

3. ἀπέρατον (υ supra) sic B. eadem m. et supra γρ. ἀπέρατον. ἀπέραντον Dorv. Sine ν Suidas diserte.

5. ῥέγχουσιν Suid. ms. οἰκέται. ῥέγγουσιν in v.

6. κολάσαι 'ξεστι Dawes. Misc. Crit. p. 270. Liban. Ep. 144.

8. οὐδ' om. Dorv. *si Porsoni mentem assequor.*

9. Suid. Ἐγείρεται τ. ν.

11. ῥέγχομεν Dorv. sed ex eadem m. em.

14. κώμην Dorv. 15. ἱ. (om. τε) καὶ ξυνορ- 16. ἀπολ. per λ simplex.

17. ἅγουσα Dorv.

18. ἅπται (ε supra) B.

19. ἵνα γνῶ 2. Dorv.

20. Ὁπόσοις ὀφ. Suid. ms. in ὀφείλω.

21. Citat Suid. v. ὀφείλω.

23. συνῆκα ὅτ' A. 2. συνῆκα ὅτε B. συνῆχ' ὅτ' ἐ. τ. κοπα- Dorv.

[*Bis mendosa est vulgata; ob* ὅτε *sensu vacuum, et ob articulum, cui non magis est locus quam ante* διφρίσκου *et* τροχοῖν. συνῆκα *præfigunt MSti. plures. Lege,* συνῆκ'. ἐπριάμην κ. PORSONUS. *Notent tirones erroris progressum. Similiter in Euripid. Hippol.* 1420. *quum semel interpolatum esset* ὤλεσ' ἥσθημαι μία Κύπρις, *alii* μία *alii* ἥσθημαι *omiserunt. Verum vidit Valckenærius, post quem nihil amplius erat quærendum.*]

26. τοῦτο secundum om. 2. et πολλοὺς 29. ἐστὶν τὸ κακὸν ὅμμ' Dorv.

30. ἔβα] ἐλᾷ Reisk. male. Vulgatum citat Suidas v. ἔβα.

ἔβη 2. με om. A. B. χρέος ἔβα με Suid. ed. ms. ἔβα με et Πασίας.

32. ἐξαλύσας 2. et 33. ἐξήληκας.

33. μέλαι' A. B. μέλε' 2. Dorv. μέλ' Suid. ms. ἐξήλ.

35. ἐνεχυράσασθαι] sic A. 2. B.

36. Recté στρέφει. probante Valckenærio ad Eurip. Phœniss. 576. Male στρέφῃ ed. Kuster. τρέφει Dorv.

37. δάκνει μέν τις δήμαρχος ἐκ 2. τὶς δ. Dorv.

39. τὰ δὲ om. 2.

40. Schol. ὡς τὸ "ὤφελε μηθ' ἐγένοντο θοαὶ νέες." Callim. epigramm. 18.

42. Suid. γῆμαι. γῆμαι᾽ ᾽πῆρε Dawes. Misc. Crit. p. 270.

47. ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεος] Suid. v. ἄγροικος.

52. κολιάδος B.

53. Citat Suid. v. ἀργός. ἀργὸς fœminine usurpat Agatho apud Athen. XIII. 6. p. 584.

γυνή τοι σώματος δι᾽ ἀργίαν
ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ.

Vulgo τὸ σῶμα. ἐρῶν γ᾽ Dorvill.

54, 5. Sic Suid. v. ἐσπάθα. *i. e. ut ed.* 1532.

58. δεῦρ᾽ ἴθ᾽ ἵνα κλάῃς et gl. ὅπως 2. κλάῃς etiam A. δεῦρ᾽ ἴθ᾽ Suid. in v. ed. et ms. δῆτα A. 2. B. ἴθ᾽ ἵνα κλάεις. (η supr. ex em.) θερ. διὰ τί δῆτα κ. Dorv.

Δεῦρ᾽ ἔλθ᾽ ἵνα κλάῃς] δεῦρ᾽ ἴθ᾽ ex Suidâ v. δεῦρο Bentlei. qui mox κεκλαύσομαι. δῆτα κλαύσομαι ex MS. Barocc. 127. Dawes. Miscell. Crit. p. 94.

59. τῶν γὰρ παχειῶν Suid. v. θρυαλλίς.

61. τἀγαθῇ A. B. τ᾽ ἀγαθῇ Dorv. et om. δή.

62. δῆτ᾽ pro δὴ ταῦτ᾽ Suid. ed. omittit ms. v. ἐλοιδ.

65. τιθέμην] l. ᾽τιθέμην. augmentum ab Atticis poetis nunquam omitti monuit Dawesius Misc. Crit. p. 267. 346. Ephippus apud Athen. X. 6. p. 423. E. ἔδωκε κεράσας.

70. ξίστιδ᾽ B. Citat Suid. v. ξύστιδα.

71. οὖν om. Suid. ms. in φελλέα (sic) μὲν om. Dorv. et 72. σου.

74. κατέχεεν B. a m. pr.

78. πρότερον A. B.

79. αὐτὸν ἥδιστ' 2. πῶς δ' ἂν Dorv.

81. κύσομαι Dorv.

84. μηδαμῶς τοῦτον Dorv.

87. πιθοῦμαι] πίθωμαι Dawes. Misc. Crit. p. 218. πειθοῦ—πειθοῦμαι Dorv.

88. τὸν σαυτοῦ (σαυτῆς ms.) τρόπον Suid. ed. ms. ἔκστρεψον.

89. 'ἄν σ' ἐγὼ A. B. ἂν σ' ἐγὼ Dorv.

90. πείθῃ; Dorv.

91. δ. νῦν ἀ. A. 2. B. Dorv.

92. τὸ κίδιον; Dorv. 93. τοῦτ' om. 95. οἰκοῦσ' 97. κἄστι

98. διδάσκουσιν B.

100. εἰσὶ Dorv.

105. εἴπῃς] sic Suid. ms. ἤ.

110. ἀνδρῶν pro ἀνθρώπων 2. ἴσθ' Dorv.

114. ἥττονα B. 2. Dorv.

115. τἀδικώτερα A. 2.

118. οὐδ' ἂν ἀπ. Dorv.

119, 120. Suid. διακεκναισμένη. Pro τλαίην, Suid. ms. παλαίειν. διακεκναισμένους Suid. ms. διακεκν.

121. τῶν ἐμῶν γ' A. B. δήμητραν Dorv.

122. σαπφόρας A. 2. B. σαμφόρας (π above μ) Dorv.

124, 5. Suid. ἄνιππον.

126. κατακείσομαι Suid. I. p. 122.

127. Suid. διδάξομαι. τοῖς Dorv.

129. Suid. βραδύς. γ. ὢν ἀνὴρ κ. Dorv.

130. σκινδαλάμους ex Suida v. σκινδάλαμος Bentlei. repugnante Toupio Addend. in Theocrit. XXI. 26. probante verò Dawes. Misc. Crit. p. 88.

σκινδαλάμους 2. et schol. Dorv. Suid. ed. ms.

131. ἰτέον 2. στρατεύομαι Suid. ms. v. ἰτητέον.

132. κόπτων Dorv.

133. βάλ' Dorv.

134. κυκυνόθεν Dorv.

137. *Vide Advss. p.* 151.

138. τηλῶ—ἀνδρῶν Dorv.

139. Citat Suidas v. ἐξημβλωμένον.

140. Suid. I. p. 122. Versum om. 2. deinde incipit alia manus. μαθηταῖσιν Dorv.

141. θαρῶν οὑτωσὶ Dorv.

143. χρὴ ταῦτα B. δὲ χρὴ ταῦτα μ. Dorv.

144. Suid. ἄρτι.

145. ἅλοιτο A. B. et ἀφήλατο 147. ἅλοιτο—ἀφείλατο Dorv.

148. π. δ. τοῦτ' ἐμέρϊσε (sic) 2. π. δ. διεμέτρησε A. B. πῶς δ. διεμέτρησεν Dorv.

149. κηρὸν γὰρ δ. A. B. et ex em. 2.

151. ψυχείσῃ Suid. ms. περσικαί. sed alterum in ordine. ψυγεῖσι, περιέφυσεν περσικά Dorv.

157. ὁποτέραν 2. ἔχει B. Dorv. Suid. ed. et a pr. m. ms. sed οι ex em. in ὁπότερος.

158. κατὰ στόμ' Dorv. 160. τ' οὔντερον εἶναι

161. διαλεπτοῦ 2. διὰ λεπτοῦ δ' Dorv.

162. εὐθὺς Dorv.

169. γε om. ed. Med. Suidæ γνώμη. et ms.

175. δ' ἡμῖν Dorv.

179. ἱμάτιον Demetr. 152. p. 560, 22. Ald.

182. σωκράτην A. B. Dorv.

186. τῆς Λακωνικῆς A. B. vulg. Suid. ed. ms. ἐοίκασι. (ms. λακωνικοῦ) λειφθεῖσιν Dorv.

187. αὐτὰρ A. B. ante οὑτοΐι inserit μαθ. [*i. e.* μαθηταὶ] ex em. 2.

189. τοῦτ' ἔτι φ. A. B. τοῦτο φ. Dorv. [*Vide Porsonum ad Hec.* 1206.]

192. οὗτοί γ' A. B. Vid. Suid. ἐρ. Sic Dorv. *i. e. ut ed. ad quam collatus est; quam esse Kusterianam liquet. Hic* οὗτοι δ'—*Kust. Vide Porson. ad Hec.* 1206.

193. εἰς Dorvill. Tum 194. ἀστρονομεῖ καὶ δ. 195. περιτύχῃ.

199. γ' om. A. B. Dorv.

206. σοι om. 2.

210. κικυννεῖς A. B. κυκΰνεις ε. οἱ ἐμοὶ Dorv.

212. ἤδ' ἢ A. ἢ δὴ B. ἤδη primo volebat sed statim fecit ἢ δὴ Dorv. Tum πόῤῥω om.

213. ἡμῶν A. B. Dorv. Suid. ms. παρατεῖναι. ubi κωμικός. ὑμῶν 2. παρετάθην Suid. ms.

215. ὑμῶν A. *μέγα* [*pro πάνυ*] Suid. ed. ms. v.

219. ὦ Σώκρατες A. 2. B.

220. αὐτός μοι Dorv.

225. Suid. v. ἀεροβατῶ.

230. εἰς A. 2. B. Dorv.

232. ποθεν Dorv.

233. Suid. ἀεροβατῶ.

238. ἵνα με διδ. A. B. Dorv.

239. τε καὶ δ. Dorv.

240. Citat Eustath. ad Iliad. A. p. 57.

241. δ' om. A. B. γενόμενος ἔλαθες Dorv.

246. πρῶτον μὲν γὰρ Suid. ed. νόμισμα, sed πρ. γὰρ θ. om. ms. θεὸν Dorv. *pro θεοὶ opinor*.

247. ἔνεστιν Dorv.

251. ἐς B.

252. ἡμετέραις Dorv. et 255. ἐπὶ τὸν στ.

256. με om. A. B.

257. ταῦτα πάντα B. Dorv. οὐκ om. Dorv.

258. ποοῦμεν A. B. ποιῶμεν Dorv.

259. γενήσει] sic 2.

263. τὴν γῆν τὴν μ. 2.

264. βροντισηκ. Dorv. et 265. δέσποιν' (*sic*) τ. φ. μετέωρον.

266. καταβραχῶ A. B.—εχθῶ Suid. ms. πτύξωμαι. μήπωγε μήπωγε et πτύξομαι Dorv.

267. Schol. Paullum mutata mutuo sumpsit Suidas v. Κυνέη. μὴ δὲ B. a m. pr. ut videtur.

270. ἵσταντε Dorv.

[*Lege* ἵστατε, νύμφαι. PORSONUS. *Similem errorem eximit infra Ach.* 487. *Mox, ni me fallit memoria, legebat* προχοῖσιν *cum Hermanno, seu potius* πρόχοισιν *cum MSS.* πρόχουσιν *ex Euripidis Ion.* 447. *defendit Piersonus ad Mœrin p.* 296. χρυσέοις—πρόχουσι *citat H. Stephanus Thes.* IV. 477. B. *sed de loci sanitate dubitasse videtur. Equidem puto scribis imposuisse* χουσὶν, *unde derivatum* πρόχουσιν *credebant. Nisi forte fluxerit barbarismus e recentiori lingua. Auctor Etymol. M.* v. λήκυθος p. 563, 39. ἢ τὸ προχούδιον, *i. e.* "*antiqui vocabant* λήκυθος *id quod nos nunc* προχούδιον." *Attici* προχοΐδιον, *ut notum est.*]

271. χρυσέοις Dorv. ἀρυτέσθαι Suid. v. εἶτ' ἄρ' ἂν εἵλου προχοὰς . . . . πρόχυσιν (ut ὑφεῖ in v. ἄριστα) Suid. ms. In Platone, ὅθεν τε δὴ καὶ ὁπόσα καὶ ὁπότε. [ὅθεν τε δεῖ καὶ ὁπόσα καὶ ὁπότε *ed. Med. et MS. L. Bat. apud Gronov. ad Suid. p.* 74. *Hinc igitur corrige Porsoni notam ad Phœn.* 463.] χρυσέαις προχοοις A. B.

273. ὑπακούσατε A. Dorv. φανεῖσαι (pro χαρεῖσαι) A. B. hic quidem post rasuram, sed ex eadem m. ut videtur.

274. ἀένναοι A. B.

276. Εὐάγητοι vel εὐγάθητοι vel εὐάντητοι Bentlei. εὐάγητοι Toup. in Suid. III. p. 305.

εὐάγητον Suid. in v. ed. ms.

277. Suid. βαρυηχέος.

278, 9. Suid. δενδροκόμους.

281. ἀρδομένην ἰ. A. B.

283. Hunc versum, quod Viros doctos fugit, citat Suidas v. Βαρύβρομος.

284, 5. "Citat Suidas v. ὄμμα." Toup. in Suid. II. p. 173.

286. μαρμαρέαις ἐν A. B. Dorv.

290. καλέσαντος addit Suid. ms. v. φανερῶ.

291. φανεὶς Dorv. et θεοσεπτ· 292. πολυτίμητϊ βούλομαι Dorv. 294. ἐστὶν Dorv.

295. τρυγοδαίμονες] Suid. σκώψεις μὴ δὲ ποιήσεις Dorv.

299. ἐς χθονα A. 2. B. 300. ὄψομαι Dorv. et 302. δόμοις.

305. ὑψερεφεῖς A. B. ὑψηρεφεῖς 2. ὑψερεφοῖς Dorv.

309. παντοδαπαῖς ἐν A. B. 311. χωρῶν, et 332. Dorv. 313. εἰσὶν σ. Dorv.

316. Suid. διάλεξις. αἴπερ καὶ γ. Dorv. et 318. αὐτῶ. 319. ζητεῖν. 320. μίξασ'.

319. ζητῶ Suid. ed. ms. v. λεπτολογία. ubi ut ex Hermippi Δημόταις citatur. περὶ καπνοῦ om. ms. in στενολ. [*Vide Porsonum Præf. Hec.* p. LXVI. *et ad Med.* 1314.]

322. πρὸς τὴν Dorv.

323. ἥσυχ' αὐτάς] Ἥσυχα ταύτας ed. Ald. ἠσύχως αὐτάς A. B. ἠσύχα αὐτὰς Dorv.

325. πρὸς pro παρὰ A. [*sic, et infra sæpe: quo notatur, cum A consentire B. ut abunde liquet vel e collatione*

in libro Askewii, quamvis ea multa omittat, in nonnullis discrepet. Posthac ita exhibebo: A. (B.)] νῦν καὶ μόλις ἀθρῶ A. B. ἤδη νῦν καὶ μόλις ἀθρῶ. Kuster. ex MS. Vatic. U. ἤδη νυνὶ μόλις ἑώρων Bentlei. ἤδη νῦν μόλις ὁρῶ αὐτὰς vel ἤδη ὁρῶ νῦν μόλις αὐτὰς Dawes. Misc. Crit. p. 322. νυνὶ Dorv. *Vide Porson. Præf. Hec. p.* LVII. *et seq.*

326. Huc respicere videtur Suidas v. Κρονικαὶ λῆμαι. κολοκύνταις B. κολοκύντας Dorv.

329. ἡγούμην καὶ σκίαν εἶναι] ἡγούμην δάσκιον εἶναι Dawes. Misc. Crit. p. 219.

Suidas, Καπνοῦ σκιά—καὶ παροιμία. Καπνὸν εἶναι ἡγούμην. *Ubi R. P.* Conservavit hic Suidas veram lectionem Aristophanis Nub. 229. (*voluit* 329.) *Vide etiam v.* Αμενηνὰ, *ubi eadem leguntur.*

330. ὅτι π. A. B.

334. στρεπταιγλᾶν] στραπταίγλαν Bentlei. καὶ στ. Suid. ms. στρεπταίγλαν. γάϊον Suid. [*ms. scil. nam* δάϊον *edd. Med. Ald. Kust.*] στρεπταίγλην Dorv.

335. recte ἑκατογκέφαλα ed. Kust. ἑκατογκεφάλους A. B. πρημένουσας bis Suid. ms. v. ἑκατοντακεφάλα Dorv.

336. ἀερονηχεῖς] Suid. v.

337. δ' ὑδ. B. ἀντ' om. Dorv.

338. ὀρνίθεια A. 2. non B. κιχλᾶν A. sed η eraso.
ᾶν
κιχηλ B. ὀρνίθια κιχηλῶν Dorv.

Respexit Suidas v. κρέας. quem sine causâ erroris

insimulat Cl. Kusterus. ὀρνίθεια γὲ ed. Kuster. satis inepte. lege κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν. Aristophanem enim χίχλας κιχήλας in Nubibus dixisse auctor est Athenæus II. 24. p. 64. et versum ut emendavi, diserte citat Etymologus p. 516. et Phavorinus p. 1060. [*Vide Porsoni Opusc. p.* 26.]

339. δὴ νῦν μοι A. B.

342. εἴξασιν γοῦν ed. Kuster. ut citat Etymologus. εἴξασί γ' οὖν ἐριοισι πεπταμενοισϊ κοὐχὶ γυναιξὶν Dorv. εἴξασι δ' οὖν B. et sic, (vel εἴξασιν δ' οὖν) A. et Suid. ms. εἴξασιν.

343. αὗται δέ γε A. B. Dorv.

344. Post ἅττ' ἂν additum σ' m. rec. B. λέγε νῦν τ. A. ἅττ' αν σ' ἔρωμαι. στρ. λέγε νῦν Dorv.

345. ἤδη ποτ' ἀναβλέψας] Confer Viros doctos ad *Shakspear.* Anton. et Cleopatr. Vide *Eund.* Hamlet X. p. *J. Swift* Dedicat. Tale of a Tub. Ciceron. de Divin. II. 21. [*Shakespearii loca sunt Ant. et Cleopatr.* IV. 12. *p.* 267. *ed.* 1778. *Hamlet* III. 2. *p.* 309.]

346. παρδάλην Dorv.

347. ὅ,τι βούλωνται A. B. (ο primo scripserat, sed mutavit B.) κἂν μὲν 2. κᾆτ' ἢν μὲν Dorv. πᾶν ὅτι βούλονται κᾆτ' ει μὲν MS. Vat. κᾆτ' ἤν μὲν ed. Ald. 1. πᾶν ὅτι βούλονται κᾆτ' ἢν μὲν—

348. ταλασίων Dorv. et ξενοφόντον. 349. ἤκασαν αὐτάς.

Alibi Porsonus; Suidas v. ἀγρίους. 'Αγρίους καὶ καλο-

ποδιώκτας ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Non recte rem gesserunt neque Kusterus neque L. Bos Animadvers. p. 140. quem occupaverat H. Stephanus Thes. II. p. 36. Legendum sine dubio, κολλοποδιώκτας, *exoletorum puerorum sectatores*, ex Eustathio ad Od. Φ. p. 1915. 16. quem ipsum locum adduxit Stephanus T. II. p. 309. καλαποδιώκτας citat Casaubonus ad Athen. VII. 17. Eadem menda tollenda ex Aristoph. Schol. [κολλοποδιώκτας *Hermannus.*]

350. Σίμωνα] Suid. ed. ms.

351. γίνονται Suid. ms.

352. ταῦτ' ἄρα καὶ κλ. (καὶ ex em.) A.

[ταῦτ' ἄρα καὶ κλ. *MS. Leid. et collatio ibid.* (*apud Tittmann. Epp. Ruhnken. pp.* 120, 126.) *Harl.* 5725. 6307. ταῦτ' ἄρα κλ. *alius apud Ernest. Felicissime Porsonus,* ταῦτ' ἄρα καὶ Κολακώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,—— *collato loco Vesp.* 590. χὡ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής.]

353. τοῦτον om. 2.

354. κλεισθένην A. B. γύναια "ut videtur" Dorv.

355. τοίνυν ὦ A. B. τοίνυγ γ' ὦ 2. χαίρε τοί νῦν γ' Dorv.

356. φωνήν γ' A. B.

357. ὦ θηρατὰ ed. Kuster. παλαιογενὲς MS. Vatic. U. probante Wasse ad Thucydid. I. 13. παλαιγενὲς θ. Dorv. ο super αι a m. recentiss. παλαιογενὲς A. B. vulg. Suid. ed. ms. in v.

358. σύ τε Suid. ms. λεπτολ. ἡμᾶς om. Dorv.

359. οὔτε γὰρ ἄλ. Suid. ms. et omittit voces τῶν νῦν μετεωροφιστῶν.

Legendum ὑπακούσαιμεν. vide Dawes. p. 246. atque ita Suidas v. πρόδικον. male Marklandus (ad Eurip. Suppl. 136.) postquam recte emendaverat δύναι' ἂν in Eurip. Phœniss. 421. proponit δύνωμ' ἄν, quod et alio nomine vitiosum est, cum ultima δύνωμαι crasin cum ἄν faciat, et proinde syllabam longam constituat.

ὑπακούσαιμεν A. B. Suid.

360. πρὶν ἢ et ἕνεκα Suid. ms. ἕνεκα Dorv.

360, 1. Suid. βρενθύεσθαι.

361. παραβάλλεις A. B. παραβάλλῃ Suid. [*v.* τὼ ὀφ. *T. III. p.* 404.] τὼφθ. ms. Lucian. Amor. T. II. p. 429. [*ubi est* τὼ ὀφθαλμὼ παραβαλών.]

παραβάλλεις *Diog. Laert.* II. 28. *et ex Platone Sympos. p.* 221. *B. H. St. huc respicicente Athenæus* V. *p.* 216. *A. Vide Porson. Adv. p.* 75. *et confer Æschylum Athen.* VII. *p.* 303. *C.*

362. ἀνέχῃ — σεμνοπρεπεῖς Dorv.

364. τὰ δ' ἄλλα Suid. ed. ms. φλύαρος.

365. πρὸ Dorv.

366. οὐ μὴ ληρήσεις Dawes Misc. Crit. p. 222. MS. Barocc. 43. ληρήσεις 2. Dorv. οὐδ' ἐστὶν Dorv.

368. σ' ἐγὼ σημ. A. B. Cum Kusteri textu consentit Dorv.

370. χρῆν, αἰθρίας ὕειν &c.] αἰθρίας οὔσης Suid. v. ἀποδημεῖν. καίτοι γ' ἐχρῆν Dorv. cæt. ut Kust. οὔσης αἰθρίας Philochorus Dionysii Hal. in Dinarcho p. 637, 9.

Schol. Ran. 246. Cratinus Δραπετίσιν Ælian. H. A. XII. 10.

371. τούτῳ γέ τοι] τοῦτό γέ τοι Dawes Misc. Crit. p. 226. MS. Barocc. 127. τοῦτο A. B. τῶ νῦν λόγω ἀντὶ τοῦ ποίω σημείω. α. π. Suid. ms. τοῦτο γέ Dorv. et 372. προσέφησας. *Vide Præf. Hec. p.* LIII.

373. τοῦτο in textu sed ὃ additum inter l. A. τοῦθ' ὅ με Dorv.

374. "Citat Suidas v. ὦ πάντα." Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 115.

376. κᾆτα κρημνάμεναι A. B. Ut Kusterus Dorv.

378. τὶς ἐστῖν Dorv.

379. Deficit 2. usque ad 543. ubi prior manus incipit. Suid. δῖνος.

380. ἀλλά τ' αὐτοῦ Dorv.

381. οὔπω σύ γε Kuster. οὐδέν πω Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 114. οὐδὲν prius, sed ν eras. A. οὐδὲν B. μ' om. A.

384. φέρε τὶ τῶ Dorv. et ἐγώ σε. Tum 386. 549. γαστέραν.

385, 6. Suid. v. διεκορκορύγησεν.

389. ἀτρέμας πρῶτον παππὰξ παππὰξ κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαπαππὰξ A. B. (αααα α ππππππξ A. αααα αξ ππππππ B.) Suid. ms. Παππάξ πάπαπαξ η. π. α. ν. ἀ. π. παπὰξ. κἄπειτ' ἐπάγει παπὰξ Dorv. et 390. παπαπ$\overset{\pi}{\alpha}$πὰξ—

'Ατρέμας πρῶτον πάξ· κᾆτα παπάξ ἐπάγει, κἄπειτα παπαππάξ Dawes Misc. Crit. p. 173.

[ἀτρέμας πρῶτον παππάξ· κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαππάξ *Edd. antiquæ. Porsonus me monuit legendum, fere cum Dawesio,* ἀτρέμας πρῶτον πὰξ κᾆτ' ἐπάγει παππὰξ, κἄπειτα παπαππάξ. *et sic alicubi in ejus chartulis scriptum memini, nisi quod erat* εἶτ' *non* κᾆτ'.]

391. γ' om. A. B. Suid. ms. τυννουτουὶ A. B. τουννουτουὶ Suid. ms. in ord.

393. Strabon. XIV. p. 992. B. (675.) *Locus est, p. 962. ed. Ox. ubi agitur de Athenodoro Tarsensi, qui senex ad ordinandam civitatem suam accesserat.* οἱ δὲ πρῶτον μὲν κατετοιχογράφησαν αὐτοῦ τοιαῦτα, ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερόντων. ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος ἐν παιδιᾶς μέρει δεξάμενος ἐκέλευσε παρεπιγράψαι, βρονταὶ δὲ γερόντων, καταφρονήσας δέ τις τοῦ ἐπιεικοῦς, εὔλυτον τὸ κοιλίδιον ἔχων, προσέῤῥανε πολὺ τῇ θύρᾳ καὶ τῷ τοίχῳ, νύκτωρ παριὼν τὴν οἰκίαν· ὁ δὲ (*Athenodorus*) τῆς στάσεως κατηγορῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, Τὴν νόσον τῆς πόλεως, ἔφη, καὶ τὴν καχεξίαν πολλαχόθεν σκοπεῖν ἔξεστι καὶ δὴ καὶ ἐκ τῶν διαχωρημάτων. ὀνόματ' ἀλλήλειν Dorv.

394. πόθεν αὖ] πόθεν ἄν ed. Kuster. male. αὖ quoque Ald. et Bergler. *et* A. B. Dorv. [*Vide ad Phæn.* 412.]

397. καὶ ante κρονίων om. Suid. ms. κρονίων. Auctor de Placitis Philosoph. I. 7. p. 881. A. βεκεσέληνε Dorv. *Alibi Porsonus*; Βεκκεσελήνου λήρου ὄζειν e Plutarcho citat H. Stephanus App. ad D. A. p. 204. et Thes. L. Gr. I. p. 1184. A. de Philosoph. Plac. (I. 7. p. 881. A.) [*Legendum me monuit Porsonus* ὦ μωρὲ σὺ, καὶ Κρονίων ὄζων, καὶ λήρου βεκκεσελήνου, citans locum e libro de Pla-

citis Philos. καὶ γὰρ Πλάτων ὁ μεγαλόφωνος, εἰπὼν, Ὁ θεὸς ἔπλασε τὸν κόσμον πρὸς ἑαυτοῦ ὑπόδειγμα, ὄζει λήρου βεκκεσελήνου, κατά γε τοὺς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητάς.]

398. delet δῆτ' Kusterus. Recte. om. δῆτ' A. B. Dorv. Suid. v. κεραυνός. Locum om. ms. δῆτ' habet ms. in σίμων. 399. ἐπίορκος Dorv.

400. Ἀθηνῶν Kuster. Spanhem. ἀθηνῶν A. B. Dorv. hic etiam βάλλου. [*Vide Porson. ad Odyss.* Γ. 278.]

401. τὰς δρῦς γ' B. δρῦς γ' ἐπιορκεῖ A. B. σύ γε Suid. ms. v. ἄνηστις [*sc. in Cratini loco, de quo vide, Porsono indicante, Toupium Cur. Post. in Theocr. p.* 14.] τί μαθὼν Dorv. [*Vide Porson. ad Phœn.* 1366.]

402. εὖ σὺ λέγειν et ἐστιν A. B. εὖ τι Dorv.

403. ἄνεμος ξηρὸς A. B. Dorv. ταύτας Dorv.

404. φυσᾷ B. ἔνδον Dorv. et 406. ὑπὸ τῆς ρ. 407. διασίοις Dorv.

408. οὐκ ἔσχον Suid. ed. ms. ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτο addit ms. ἔσχον Dorv. et 409. ἐφυσάτ'—αὐτῷ τῷ ὀφθαλμῷ.

409. διαλακίσασα B.

411. ἐπιθυμήσας σοφίας Dawes Misc. Crit. p. 299. Laert. Socrat. 27. probante Kustero. Cum Kusteri textu consentit Dorv. i. e. σ. επ. ἐπιθυμήσας σοφίας A. B.

412. γενήσῃ Dorv.

415. Μήτε γε Ed. Kuster. Ald. improbante Dawesio Misc. Crit. p. 161. γε omittit Scholiastes. μήτ' ἀριστᾷν Dawes. Misc. Crit. p. 161. μήτ' οὖν ῥιγῶν—

μήτε ἀριστᾷν A. B. γε bis om. Suid. ms. μήτε ῥιγῶν ἄχθει λ. μήτε ἀρ. Dorv. (*sic.*)

416. ἀπέχειν Suid. ms. v. ἀνόητα qui καὶ γ. om. ἀπέχθῃ pro ἄχθει sed mox ἀπεχει in τριβ. (*i. e.* τρίβωνα) *In schedis*; Vox πᾶς locum alienum occupavit Nub. 416. apud Etymol. v. εὐνοῦχος. Av. 718. in textu.

417. βέλτιον "ut videtur primo" Dorv.

418. Suid. γλώττῃ.

420. θρυμβρεπιδείπνον B. [*vel potius* θρυμβεπιδείπνου]

421. εἵνεκα A. B. ἀμμέλει θ. ἕνεκα Dorv.

422. Ἀλλ' ἔτι δῆτ' οὐ νομιεῖς εἶναι θεὸν οὐδὲν Dawes. Misc. Crit. p. 227. οὐδὲν quoque Reisk. οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν MS. Barocc. 127. ed. Ald. οὐ A. ex em. οὖν B. χορ. ἀλλ' ὅτι δῆτ' οὐ νομιεῖς ἤδη Dorv.

424. Suid. ἀτεχνῶς. ἀπαντᾶν B. διαλεχθείην γ' Dorv. 425. ἐπιθύειν Dorv.

427. ζ. δ. ε. Citat Suid. v. δεξιός.

429. Locum omittit Suid. ms. [*in* στάδιον.]

430. τοῦδε A. B. ἀπὸ τοῦ δὴ Suid. in v. sed τουδὶ (sic) ms. τοῦ νῦν Suid. ed. ms. γνώμα. [*i. e. in v.* ἀπὸ τοῦ δὴ *ms.* τουδὶ, *in* γνώμα, τοῦ νῦν *ed. ms.*]

431. μεγάλας omittit Ed. Kuster. auctoritate MS. Vatic U. et Suidæ v. γνώμη. Mox ed. Kuster. Μή μοί γε. L. Μὴ 'μοίγε.

μεγάλας om. A. B. Suid. ed. ms. γνώμα [μεγάλας *om. Cant.* 1. 2. 3. 4. *Harl.* 5725. 6307. *Sed legendum ob apodosin, monente Porsono,*

——*γνώμας μεγάλας νικήσει πλείονας ουδείς·* *deletis ἢ σύ.]*

432. μή μοι γε λ. A. B. λέγε Dorv. et 434. μείρεις.

433. ὥστε pro καὶ Suid. διολισθαίνω.

στρεψοδικῆσαι] sic Suid. ms. in voce, sed in versu στεροδικῆσαι.

435. σαυτὸν θαῤῥῶν παράδος τ. ἡ. π. Suid. ms. πρόπολος. θαῤῥῶν παράδος etiam A. B. προσπόλοισιν B. προσπόλοισι Dorv. et 436. πιέζειν. 439. αὐτοῖσιν.

438. χρῆσθαι ὅ,τι ἂν θέλῃ lege deleto ἐς in Alciphrone III. 41. p. 362.

441. δείρειν Scaliger. τε δέρειν Bentlei. Ceterum Scholia ad hunc locum, negligenter licet, exscripsit Suidas V. ἀσκὸν δέρειν. Cujus phraseos exemplum præbet Solon apud Plutarch. I. p. 86.

αὐχμοῦν B. αὐχμὴν. ῥιγοῦν. ἀσκὸν δέρρει Dorv.

443. τοῖς τ' ἀνοίς B.

446. ευρεσιεπὴς (*ut ed. Bas.*) A. εὐρησ. (ε) et 447. τρίμη B. εὐρεσ. Dorv. et 447. κύρβης. 450. μαντιολοιχός.

450. [*De Bentleii emendatione ματτυολοιχὸς non liquebat Porsono, si memini.*]

451. λέγουσ' ἀπατῶντες (*sic*) B. (οἱ ἀνοι) λέγουσ' ἀπατῶντες Dorv. et 454. ἐμοῦ.

456. τῷδε γ' B. Suid. ms. λῆμα ubi τουτὶ pro ἤγουν.

457. κοὐκ Dorv.

459. Locum om. Suid. ms. [*in* οὐρανόμηκες.]

460. *Dorvill. ita* "ut vix discernas sitne" βροτοῖς *an* βροτεῖς.

463. ζηλωτότατον] sic Suid. ms. in v. ζηλώτατον βίον † ἀνοίς δ. Dorv.

466. ἐπόψομαι Suid. T. I. 307. [*v.* ἆρά γε τ. *Vide Opusc. p.* 29.]

467. ὥστε γε σ. A. B. Dorv. 470. βουλόμενος Dorv. et 474. τῇ σῇ φ.

468. ἐπὶ ταῖσϊ θύραις, † ἀεὶ καθῆσθαι Dorv.* Istud signum † *hic et* 463. versus dividendos notat.

471. λόγους A. B. Dorv. 475. συμβουλεσμένους (υ) Dorvill. *si Porsonum recte capio. et* 479. ἴδης. 480. κενάς.

481. τοιχομαχεῖν A. B.

484. ὀφείλεταί τί μοι MS. Vatic. U. probantibus Kustero et Bentleio.

ἢν——ὀφείληταί τί A. B. ἂν μέν γ' ὀφείληταί τι μοι, μ. π. Dorv.

486. λέγειν om. Dorv. sed gl. 'η (ς) [*i. e.* ἤγουν] εὐφυῶς ἔχειν πρὸς τὸ λέγειν.

488. δυνήσῃ Dorv. et sic 493. 783. 787. 802. 821. 840. 987. 996. 1031. 1232. 1242. 1432. 1435. 1438. In 724. απολεῖ (η).

489. ὅπως om. Dorv.

490. ὑφαρπάσεις A. B. ὑφ' ἁρπασης εὐθέως Dorv.

491. τί δαὶ A. B.

493. δέει$^{\eta}$ B. [*Recte Brunckius e MSS.* δέει, *judice Porsono.*]

498. οὔ. ἀλλὰ γυμνὸς Dorv. et 501. ἂν.

503. Suid. διοίσειν.

505. Οὐ μὴ λαλήσῃς, ἀλλ' ἀκολουθήσῃς Scaliger. οὐ μὴ λαλήσεις ἀλλ' ακολουθήσεις Dawes. Misc. Crit. p. 222. λαλήσῃς—ἀκολουθήσεις A. B. ἀκολουθήσεις Dorv.

507. μελιτοῦταν ed. Kuster. recte. nisi accuratius sit μελιτοῦτταν. μελιτοῦταν A. B. Dorv. προτρ (*ita fere Dorv. i. e.* πρότερον *ut puto.*)

513. -θρώπων Dorv. et 517. ἐπασκεῖν.

518. [*Exempla hujus metri.*] [1] Pherecrates Suid. v. ἀναψηφίσασθαι, ubi ms. κἀναψηφίσασθ'. [2] Aristoph. v. ἀπλήγιος. ubi paullo ante ms. οὔτ' ἄρ π. [3] Plato v. παράβασις [4] Aristoph. v. παραλοῦμαι [5] Pherecrat. v. ἀγορὰν [*imo* ἀγορᾶς ὥραν] [6] Eupolis Harpocr. v. ὀξυθύμια [7] Astydamas Athen. X. init. [8] Alexis ibid. p. 417. F. [9] Cratinus XV. p. 685. C. [[1] κἀναψηφίσασθ' *cum MS. legebat Porsonus.* [2] et [4] *Male Adverss. p.* 279. *recte p.* 286. *et apud Gaisford. ad. Hephæst. p.* 358. *qui e Porsoni emendatione exhibet etiam exempla* [7] *et* [8]. *Ceterum in loco v.* ἀπλήγιος, *æqualem poëtam tangit Aristophanes monente Porsono.* [3] *sive apud Schol. ad Aristoph. Pac.* 733. *De hoc autem monuerat Bentleius.* [6] *Adverss. p.* 286. *et Gaisf.* [8] *In tertio versu ita Porsonus,* ὡς ἀ.'στὲ βοᾷν νυνὶ καὶ——*ceteros versus ut Gaisf.*

[9] παντοίοις γε μὴν κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι,

λειρίοις, ῥόδοις, κρίνεσιν, κοσμοσανδάλοις, ἴοις,
καὶ σισυμβρίοις, ἀνεμωνῶν κάλυξιν ἠριναῖς,
ἑρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθοισιν, ἑλιχρύσου κλάδοις,
οἰνάνθῃσιν, ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ,
ἀνθρύσκου φόβῃ * * *
τῷ τ' ἀειφρούρῳ μελιλώτῳ κάρα πυκάζομαι,
κἀμοὶ κύτισος αὐτόματος παρὰ μέδοντος ἔρχεται.

In versu secundo κρίνοισι *paulo ante p.* 681. B. *unde Atticum* κρίνεσιν Porsonus, *pro* κρίνοις *quod hic vulgabatur. Vide infra ad* 908. V. 3. κάλυξί τ' *ms.* κάλυξιν *Porsonus, ut non solum in meis chartis notatum invenio, sed ab amico didici.* V. 4. ὑακίνθῳ *vulgo, sed* ὑακίνθοις *p.* 681. *A.* ὑακίνθοισι Porsonus. V. 6. 7. ἀνθρυσκισσου φοβήτω τ' ἀεὶ φ. *ms. non memini quid Porsonus, nisi quod deesse versûs finem putabat. Ad Hesychium* V. ἀειφροῦρος, *Tom.* I. *p.* 109. *hæc scribit.*

"Post hæc ἀειλαλής (θ) addit MS. Totum locum sic "lege. Αείφρουρος. ἀεὶ διαμένων. ἀειθαλής. Σοφοκλῆς "Τηλέφῳ. Infra. Αἴφρουρος. ἀειθαλής. Σοφοκλῆς. Sic "legendum. Sophoclis imitatione τῷ ἀειφρούρῳ μελιλώτῳ "dixit Cratinus apud Athen. XV. p. 685. C." V. 8. κἀμοὶ *Porsonus ut ab amico didici. Posses* καί τις. *Ceterum* Μέδοντος *viri nomen esse puto.*

Adde [10] *Eupolin apud Schol. Aristoph. et* [11] *Eundem apud Hephæst. ex Porsoni Adverss. p.* 268. [12] *Pherecrat. Athen.* XIII. *p.* 612. *A. ex Gaisfordio ubi supra* [13] *Eupolin Harpocrat. v.* ἀπόκρισις, *ex Elmsleio ad Ach.* 632. *Existimabat Porsonus, hos versus*

e duobus commatiis constare, quorum alterum alteri esset catalecticum.

ὦ θεώμενοι, κατερῶ | πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως.

Prius commation duplicat Pherecrates Athenæi VII. *p.* 316. *F. si tamen recte dispesco ;*

ἀνθρύσκοισι καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοις ζῆν, ὁπόταν δ'
ἤδη πεινῶσι σφόδρα,
ὡσπερεὶ τοὺς πουλύποδας
* * * νύκτωρ περιτρώ-
γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους.

πρὸς ὑ. sine γ' A. B. Dorv. 520. ut Kust. Dorv. 521. θεατὰς εἶναι.

522. σ. τ. ἐ. κ. ἔχειν Dorv. 523. ἀναγεῦσαι ὑ. ἢ Dorv. 524. φ. ὑπ' ἀνών. 525. ἄξιός γ'.

527. προδώσω ποθ' ἑκὼν Kuster.

529. ὁ σώφρων A. B. Dorv. χ' ὁ κ. Dorv.

531. ἑταίρα Dorv. τις om. A. B.

533. γνώμης om. Dorv.

535. ἦλθ' A. B. Dorv. θεατὰς Dorv.

537. ἐστὶ τ φ. B. (ἢ supra) ἐστὶν Dorv.

538. ἦλθεν B. 544. ἔπεσι Dorv.

545. ἀνὴρ om. Suid. v. οὐ κομῶ [*ms. scil. nam retinent edd.*] ποιητὴς om. Dorv.

547. ἀεὶ B. a m. pr. εἰσφέρων Dorv.

549. *Vide ad Med.* 139. §. 12.

550. κοὐκ ἐσαῦθις ἐμπεπήδησ' αὐτῷ A. B. et sic 2. nisi quod μ om. Sic etiam Dorv. nisi quod ἐς αὖτις (θ supra). Suid. ed. ms. ἐμπηδῆσαι.

551. λαβεῖν Dorv. 552. ἀεὶ. 553. τὸ μ. 554. κἀμοὶ pro κακὸς.

552. τὸν δείλαιον Suid. ms. τοῦτον τὸν δ. ed. [v. κολετρῶσι] ἀεὶ B. Suid. ed. ms.

555. εἵνεκα A. 2. B.

πεποίηκεν] σ 2. sed statim mutavit.

555, 6. κόρδακος in fine versus, et in init. seq. οὕνεκα ἦν Dorv.

561. τοῖς ἐμοῖσιν A. 2. B. Dorv. 562. ἐς ταῖς Dorv. et δοκήσεται (ται etiam 575.) 563. θεὸν.

564. εἰς Dorv. et 704. 1457. 1462.

565. κικλήσκων Dorv. 569. ὑμ. 570. βιοθέρμονα. 572. ἀκτῖσι sine ν et sic [*loca notare oblitus est*] 573. γῆς δάπεδον. 580. τότ' ἦν β.

568. θαλαττης 2. 571. ἱππονόμαν 577. θεῶν ἁπάντων om. 578. ἡμῖν μόναις δαιμ. 582. ξυνήγομεν.

583. κἀποοῦμεν B.

584. ἐξέλιπέ γε ed. Kuster. istud vero γε tam ineptum est quam quod ineptissimum. Lege ἐξέλειπε ut ἐποιοῦμεν, ἔφασκεν. Istud γε non agnoscit Aldina.
ἐξέλειπε A. B. ἐξέλεπεν τὰς Dorv. *vel* ἐξέλιπεν.

585. ξυνελκ. 2. B. Dorv.

586. ἢν στρατηγήσῃ 2.

587—9. Suid. Ἀθηναίων δυσβουλία.

588. τὰς θεὰς ex em. 2.

589. ἐξαμάρτοιτ' 2. 590. διδάξομαι Dorv. 591. δῶρον.

592. τῷ ξύλῳ τούτου 2. εἶτ' ἀμφιμώσητε Dorv.

593. κἀξημάρτετε MS. Vatic. U. probante Kustero. καξημάρτετο Bentlei. et ante ὡς τἀρχαῖον. εἰς 2. κᾀξημάρτετε A. a pr. m. B.

594. συνοί. Dorv.

595, 6. Suid. ἀμφιανακτίζειν.

597. ὑψικεράταν 2. ὑψικέρατα Suid. ed. ms. κυνθ. et in voce ὑψ. quanquam ibi in verbis ms. ὑψικέρατον.

599. οἶκον ἔχεις 2. 603. παρναυσίαν Dorv.

604. σελαγεῖς 2. σελαγεῖ Dorv.

605. βάκχα δελφοῖσιν ἐκτρέπων 2. et βάκχε δελφοῖσιν v. l. in m.

607. παρασκ. Dorv. 617. φησὶ 628. ὄντως "magis, ut videtur."

611. ἅπαντας om. 2.

614. Eustath. Il. A. p. 84, 7=63, 13. [*qui* σεληναίης *citat. Vide Porsonum ad Xenophontem, p.* LVII. *ad Orest.* 26. *et, quem in schedis citat, Stephanum de Dial. Att. p.* 236.] σεληναίας 2. πρίῃ (ω superscr.) B. πρίε (*sic*) 2. πρίη Dorv.

621. τῶν θεῶν ἀγόντων 2.

622. Prius ἢ om. 2. ἢ τὸν Σ.] sic A. 2. B. Dorv.

624. Suid. τῆτες, ubi ὑπ. ἔλαχεν ms.

627. Lege μὰ τὸν αἰθέρα ex Schol. in Ran. 919.

633. Suid. ἄσκαντος.

634. ἐῶσιν ἐ. A. B.

635. τι om. A. B.

636. πρῶτον βούλει 2. 637. ὡς οὐκ Dorv.

638. πότερον 2. ῥυθμῶν ἢ ἐπῶν A. B.

μ μ
642. τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον et mox in textu Dorv. ἡγεῖ] sic B.

645. Lege ἡμιεκτέου ex Suida v. περίδου. ἡμιεκτέου ut videtur 2. τὸ τ. ε. ἡμίεκτον Suid. v. περίδου. [*De ms. intellige.*]

647. μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν Markland. ad Eurip. Suppl. 94. vide Vesp. 976. [*et ibi Porsonum.*]

Alibi Porsonus, Æschines contra Timarchum p. 77. ed. Taylor. 174. Reisk. Ταῦθ' ὁ γέρων, ὁ ἐκ παιδὸς σεσωφρονηκὼς, παρῄνεσε τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις. ταχὺ γὰρ Τίμαρχον, ἢ τὸν κίναιδον Δημοσθένην εἴασε πολιτεύεσθαι. Post γὰρ addiderunt ἂν Wolfius, H. Stephanus, cæterique editores, probante Brunckio ad Aristophanis Vesp. 708. T. II. p. 230. Verum neque hoc sententiæ satis facit; nihil enim habet quod istic agat particula γάρ. Restituendum erat, nulla fere mutatione, ταχύ γ' ἂρ Τίμαρχον ἢ τὸν κίναιδον Δημοσθένην. Aristoph. Nub. 647. Ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν. Aristides Orat. II. pro Quatuorviris T. II. p. 185,2. (T. III. p. 304, 305. Canter.) ταχύ γ' ἂν διηκόνησεν ὁ τοῖς διακόνοις οὕτω χρώμενος, ἢ παρ' ἃ βέλτιστα ἐνόμιζεν, ἐδημηγόρησεν, ὁ μηδ' ἑρμηνεύειν ἐῶν περὶ ὧν οὐ βέλτιον λέγειν. Musonius Stobæi XIX. p. 170, 9. Ταχύ γ' ἂν ἐκεῖνος (Σωκράτης) ἐν ὀλίγοις λοιδο-

ρούμενος ἐχαλέπηνεν, ὃς οὐδὲ ἐν θεάτρῳ λοιδορηθεὶς ἠγανάκτει. Sic Trincavellus; ceteri οὐ præponunt. Basilius p. 99, 4. ubi pessime Grotius. Error ortus ex similitudine literarum μ et ρ. Suidas v. ἀπλήγιος. Εὔπολις Πόλεσιν· Οὔτ' ἂν πολυπράγμων ἐστὶν, ἀλλ' ἀπλήγιος. Vides ἂν cum præsente indicativo conjungi; et miror hunc versum non esse a Brunckio Plut. 885. Nub. 395. Av. 1069. comitem additum. Interea sciat, quicunque solœcismos non amat, pro ἂμ in MS. Corp. Christ. Coll. Oxon. exstare ἂρ, unde nemo non corriget, Οὐ Γάρ πολυπράγμων ἐστὶν, ἀλλ' ἀπλήγιος. Hesychius. Κέραιμε. κεράννυε. Lege Κέραιρε ex Hom. Il. I. 203.

649. *In schedis;* Dio Chrysost. Or. XXXVIII. p. 468. B. οὐδὲ συμποτικός εἰμί τις· οὐδὲ κοινὸς ἐν ταῖς τοιαύταις συνουσίαις. Vide Aristoph. Nub. 649. Vesp. 1204.

652. ἀλλ' οὐκ οἶδα Dorv. 655. ὦζὕρὲ.

654. πρῶτον μὲν 2. ἐπ ἐμοῦ B.

655. ἀγρεῖος Suid. in v. A. B. ἄγροικος gl. B. *Vide Advss. p.* 306.

656. ἐπιθυμῶ τούτων 2. ἐπιθυμῶν Dorv. τί δαί B. Dorv.

658. σε πρὸ τούτων μ. 2. πρότερον τούτου Dorv.

660. ἔγωγ' ἄττ' 2. et sch. marg.

661. ταῦρος τράγος 2.

663. κατὰ ταυτὸν 2. καταυτὸ A. B. sed τα in B. suprascr. κᾶτ' αὐτὸ Dorv.

664. *In schedis,* φέρ' ὅπως. Infr. 677. 689. 1497. Vesp. 48.

666. et 667. transponit A. non B.

672. 'γὼ τὴν κ. A. B. Dorv.

673. γε om. A. B. 674. ταὐτὸ Dorv. et 680. om. ἄν.

681. ἔτι δὴ π. 2. ἔτ' ἔτι γε π. A. B. ἔτι δή γε περί τε τῶν Dorv.

682. αὐτῷ δηλέα Dorv. 683. ἀλλ' οὐκ οἶδ'. 684. φέιλινα.

686. μελισίας B. μιλισίας Dorv

687. ταῦτ' ἐστὶν Dorv.

688. ἄῤῥεν' ἐν ὑ. 2. γ' om. A. B. ἐν ἡμῖν et γ' om. Dorv. Tum 690. ὅπως γ' ἂν Dorv.

691. δὴ τὴν Αμυνίαν.] Dele δὴ, quod omittunt Aldus et Scholiastes. γ. τὴν ἀμυνίαν Dorv. [*nisi sit* ἀμυνία] τὸν 2. [*omisso scil.* δὴ *cum Bas.* 1.]

696. ἐνταῦθα· ἀλλ' εἴγε με χ. A. B.

697. αὖτ' ἐνταῦθ' A. B.

699. τήμερον Schol. sup. 627. σήμερον A. B. τήμερον 2. Dorv. δώσω τοῖς κ. A. 2. B.

700. Citat Suidas v. δή.

701. καὶ πάντα τρόπον σ. Suid. ms. στρόβει. τε om. Dorv.

703. ἐμπέσῃς Suid. v. μεταπήδα. Om. μεταπήδα Suid. ms. om. γ' A. 2. B.

704. ἐπ' Suid. ed. ms. ταχύς. φρενὶ] φρενὸς edidit Kusterus ex MS. Vat. U. ed. Ald. Suid. vv. μεταπήδα. ταχύς. Schol. probante Bentleio.

705. Suid. ἀπέστω. ὑ. ἀπέσωσαν γ. Suid. ms. ὕπνος.

706. ἰαταταὶ bis 2. B.

710. *βαρδάττουσιν Dorv. "et ν postea addunt."

714. ἀπολοῦσι καὶ διαφθείρουσι A. B. λίαν om. B.

717. φρούδη ψυχή Ald. probante Bentleio. et Dorv. φ. τ' ἐμβὰς A. B.

718. π. ἔτι τούτοις 2. τοῖς κ. A. B. κακοῖσιν Dorv.

719. φρουρὰς (pro -ᾶς) B. 722. καὶ om. Dorv.

723. εἴ τί μου 2.

726. ἐξευρητέος A. 2. Dorv. ἀνευρετέον Plato Politico c. 34. ed. Fisch. [294. *C. D. St.*] ἐξευρετέον Rep. II. p. 380. A. 8. St. 430. Læm. ἐξευρετέος Suid. ms. in παίολημα ut et ὑποδεδεμένην in παρέλαβε. [*Legebat igitur Porsonus* ἐξευρετέος γὰρ — *Vide var. lectt. in Thucyd.* III. 45. *p.* 196, 3.]

726, 7. ἀποστερηκὸς· καὶ παιόλημα·—ἐπιβάλλει (οι) Dorv.

727-8. Suid. ἀποστερητίδα. ἀρνακίδα. ἀποστερητρίδα ms. utroque loco. [*vel -ήτριδα.*]

729. ἀθροίσω 2. Dorv.

730. 'γ' οὔμενουν [*sic. Sed forsan voluit* γ'—*Vulgatam habent Cantabb. quatuor.*] A. B. non 2.

731. μὰ τὸν Δί' Toup. ex Suida Cur. Noviss. in Suid. p. 53. quod pro Μὰ Δί' restituendum Hermippo apud Athen. I. 14. p. 18. C. Locum om. Suid. ms. [*v.* ἔχεις τι]

734. φράσον τοῦτο A. B.

735. πρώτως B. πρῶτον Dorv.

741. ἀτρέμας A. 2. B. ἄτρεμας ἀλλ' ἀπ. Dorv.

743. αὖθις εἰς α. et ζυγόθρισον 2. αὐτὸν Dorv.

745. ἀποστερικὴν Dorv.

746. Respicit Suidas v. ἐπίδειξον. Totum versum Socrati dant B. et Dorv.

747. γ. θετταλὴν εἰ πρ. φ. A. B.

748. εἶτα δὴ] sic Suid. ed. ms. λοφ.

752. ἀνατέλλοι 2. ἀνατέλοι A. B. ἀντέλοι Dorv.

753. γ' om. 2. ὅτι τί δὴ A. 2. B. ὀτιὴ τὶ δὴ Dorv.

754. τἀργύριον A. 2. B. τ'ἀργύριον δανέζ. Dorv. [*vel potius* δανίζ.]

755. οὖν pro αὖ A. B. δεξιὸν προβαλῶ sine τι 2.

756. τις om. A. non 2.

759. Lege εἶλλε ex Suida v. εἴλλειν. Vide Ruhnken. et Hemsterhus. ad Timæi Lexicon p. 50. et ita Ald. εἶλε B. εἶλε 2. Suid. ms. in v. ἶλε Dorv.

760. ὑποχάλα 2. ἀέραν Dorv.

763. σ' ὁμολογεῖν 2.

764. ἤδη ποτέ παρὰ ταῖσι (*sic*) 2. περὶ B. παρὰ ex em.

765. ἑώρακας A. B. et (ex em. ej. m. ut videtur,) 2. ἑόρακας Dorv. τὴν κ. καὶ δ. 2.

768. ὁπότ' ἂν (sic ms.) γ. ἡ δίκη sola Suid. ed. ms. [*v.* ὑάλη].

769. ὡδὶ B. Suid. ms. [*ed. Med.*] ὑάλη. Dorv.

772. ὅτε πεντετάλαντος] ὅτι Suid. διαγέγραπται.

πενταˈτάλαντος B. Dorv. πεντετ. Suid. μοι διαγ. 2. Suid. Ald. ms. in διαγέγ. Suid. iterum in πεντετ. ubi pro πέντε lege ε̄. [*Suidæ verba sunt* Πεντετάλαντος δίκη διαγέγραπται. τὸ πέντε ἄτρεπτον τηρεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. *Ex Porsoni emendatione verte; finalis* ε *vocis* πέντε *servatur ab Atticis in compositis quale est* πεντέταλαντος. *Vide Etym. in* ἐξάκλινον, *partim citatum ad Eq.* 1046.]

773. τουτὶ ταχέως 2.

774. ἀποτρέψης A. B. ἀποστρέψαις et om. ἂν 2. ἀποστρέψειας Dorv. "ex em. vel contra."

778. καλεῖν Dawes. Misc. Crit. p. 270.

780. ουδεὶς ἂν κ. ε. τ. εἰσάξοι 2.

781. ἄπελθ' A. B. φθείρου superscr. A. ἄπερρ' Suid. in v. ubi mox ms. ζητῶ. ἄπερ Dorv.

782. ὢ gl. 2. 783. μάθοις 2.

784. τι νῦν π. A. 2. B. Dorv. ἐκδιδάσκου Dorv. (*sic*)

785. μέν τί τοι A. non B. ἦν primum om. A. B. πρῶτον μέντοι Dorv.

786. ματτούμεθα 2.

787. ἀποφθερεῖ] sic B.

788. Citat Suidas v. σκαιότατον. ἐπιλησμότατον (νό superscr.) Dorv. 789. τίς οὖν Dorv.

790. Suid. I. p. 271. 486. [*vv.* ἀπὸ γὰρ ὀ. et γλωττοστροφεῖν.]

796. γὰρ om. 2. Dorv. τί 'γὼ Dorv.

797. εὐσωματοῖ Suid. ms. σφρι. γὰρ om. Dorv.

800. ἐξελῶ γ' αὐτὸν ἐκ τ. 2.

806. ἅπαντα A. 2. B. Dorv. ὡς Dorv. κελεύοις 2.

809. ἀπολάψεις A. B. Dorv. Suid. in v. (ἀπολάμψεις Suid. ms. in loco. *i.e. in verbis ipsis ex Aristophane citatis*) ἀπολαύσεις πλ. ὅτι 2. et om. ταχέως 810.

810. πῶς καὶ τ. τ. A. B. τὰ πόλλ' pro τὰ τοιαῦθ' Suid. ed. ms. φιλεῖ.

812. ἐν ταυτῷ 2. sine ἔτ'.

813. Suid. I. p. 106. [*v.* 'Αλλ' ἔσθι' ἐ.]

816. ἰδοὺ ἰδοὺ δ. B. τῆς τιμωρίας Dorv. οὐλύμπιον] 'Ολύμπιον ed. Kuster.

817. Suid. τῆς μωρίας. Sed voces τὸν δ. ν. om. ms, νομίζεις 2.

818. τί δὴ 2. τί δῆτ' ἐγ. Dorv.

820. πρόσιθ' 2. αἴδης Dorv. [*vocibus scil. male divisis, pro* ἵνα ἴδῃς.]

821. φράσω τι πρᾶγμ' A. B.

822. διδάξεις Dawes. Misc. Crit. p. 228.

824. *Vide Opusc. p.* 31.

830. τοσοῦτον 2. B. Dorv. Suid. ms. μανιῶν. χολῶσι.

831. πείθειν B. πείθη Suid. χολῶσιν. ἀνδράσι Dorv.

832. καὶ om. B.

833. ὑπὲρ 2. ἔχοντος Dorv. et 835. ἦλθες.

838. μάθη A. B.

839. ὅσα πάρ' ἐστ' ἀνθ. A. ὅσα πάρεστ' ἀνθ. B. ὅσα περ ἔστ' ἀνθ. Dorv. ὅσα παρ' ανοίς ἐστί 2.

843. πότερον παρ.] Sic Suid. ed. ms. παραν. πρότερον Dorv.

845. τουτονὶ 2. B. Dorv. Στρ. om. Dorv. 846. ταύτην Dorv.

847. ταὐτὸν 2. B. Dorv.

850, 1. ταῦτ'—γηγενεῖς] Suid. γηγενεῖς.

852. γε om. A. B.

853. ἂν om. 2. Dorv. non B. ὑπὸ τοῦ π. τῶν ἑ. 2. ὑπὸ π. τῶν ἑ. B. Dorv.

855. ἀπώλεκ' (*sic*) B.

856. πῆ B. ἀνάλωσα pro ἀπώλεσα Suid. ms. εἰς τὸ δέον. ubi mox Ἐπαγγ.

859. Lege πιθόμενος ut versu sequente cum Bentleio. τοι om. 2.

860. Lege ob metrum πιθόμενος ex Suida v. ἐξέτει. cum Bentleio.

πειθόμενος] Sic Suid. ms. ἐξέτει.

862. Ὅτ' ἐπριάμην Suid. vv. ἁμαξίς. διάσια. Ὅτ' Suid. locum om. ms. [*in utra voce non notatur.*]

863. Citat Suidas v. ἀχθέσῃ. ἀχθήσει Dorv. et 864. ὅτ'

865. τουτονὶ τὸν ὑ. 2. ἄγων Dorv.

866. ἐστὶ [*sine ἔτι ut puto*] 2. ἔτι om. Suid. ms. contra ἔτι ἐπάγει in ναί.

867. τῶνδε pro τῶν ἐνθάδε Suid. ms. νηπύτιος. *Vide Opusc. p.* 28.

868. ἀλλ' αὐτὸς A. B. σὺ om. 2. A. B.

870. Lege κρέμαι' ὡς. *Vide ad Med.* 675.

870, 1 Suid. διερρυηκόσιν. τοῖς χείλεσι Dorv.

872. πῶς οὖν ἂν A. B. πῶς ἂν οὖν Dorv.

872-3. πῶς ἂν—ἀναπειστηρίαν. Omnia ut hic Suid. ms. χαύνωσιν [*et ed. Med. In Kusteriana om.* ἢ κλῆσιν.]

874. ἔμαθ' Suid. ed. et ms. v. ἀναπειστ. vulg. v. τάλαντον. *Vide ad Hec.* 1206.

876. παιδάριον ὂν A. 2. B. Suid. ms. σίδια, unde adde in Suid. post ἔχειν, Παιδάριον usque ad δοκεῖς. [*addunt edd. Med. et Ald. omittit Kust.*] ὂν etiam et τυννουτονὶ S. ms. in τυννουτί. [*Ita, non* τυνουτονὶ *citat Porsonus, et in summa pagina sequentia exhibet, e ms. C. C. C. in hac voce proculdubio sumpta*;] Ἀρ. π. ὂν τ. ε. ε. ο. καὶ τυννουτωΐ. συνάγων τοὺς δακτύλους φησίν. ἀντὶ τοῦ μικρῷ. Α'. τυνουτοὶ 2. B. τουτοί Suid. ms. [*in* σίδια] ὢν τηνουτοὶ Dorv.

878. ἀμαξίδας] ιδ om. Suid. ms. [*in v.* σίδια, *ut videtur.*] sed in σκύτινος habet. τε B. 2. Suid. ms. [*in* σίδ.] δὲ [*Suid. ms.*] in σκυτ.

879. ποίει pro ἐποίει Suid. ms. bis. σινδίων Dorv.

881. *Post hunc,* versum addit A. 2. B. *eum scil. quem e suis MSS. inseruit Brunckius,* ὃς τἄδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα. Addit etiam Dorv.

882. τὸν γοῦν κἂν ἅ. A. B. 884. τοῦτο γοῦν B.

887. ἐν τοῖσι 2. ὢν θρασὺς A. B.

889. τοῖσι 2. πολλοῖς B. δ' pro σ' Dorv.

893. *γ. κ. ἐφευρίσκων*] *μὲν ἐφευρίσκων* ed. Kuster. *ἐξευρίσκων* MS. Vatic. U. probantibus Kustero et Bentleio. *μὲν* omnino delendum, ut et in Alexid. apud Athen. II. 2. p. 36. F. *ὁ γὰρ ἀπογηράσκων ἀηδὴς γίνεται.* [*Ita citat Morellus Thes. Prosod. v. ἀπογ. sed legendum puto ὁ μὲν γὰρ ἀπογηρὰς cum Elmsleio, Censur. Edinb. Part.* V. *p.* 187.] *ἐξευρίσκων* A. 2. B. Dorv.

899. *δίκαιον* A. B. 900. *τοῖς θ.* B. *ποῦ 'στιν* Dorv.

902. *τ. π. ο. ἀπώλεσε* 2. *αὐτοῦ* omisso. *ἀπόλωλε* Dorv. 904. Suid. *δότε.*

908. *κρίνεσι*] Ineptit Scholiastes cum metaplasmo suo. Forma hæc, quæ a nominativo singulari regulariter fluit, *κρίνος*, restituenda est Chæremoni apud Athen. XIII. 9. p. 608. [F.] ubi perperam vulgatur *κρίνοισιν* [*κρίνεσιν Schweighæuseri membr. Bis mendosum est κρίνεσ' quod conjicit Pierson. ad Mœrin. p.* 132.]

910. *μολύβδῳ* A. 2. non B. 911, 2. *γε* om. bis 2. 912. Dorv.

912. *Alibi;* Suid. Πολλοῦ. monente Berglero ad Alciphron. I. 9.

913. *σὲ δὴ* A. B. *δὲ* om. 2. *διὰ σὲ δὴ φ. ὁ. τ. μ. ἐθέλει* Dorv.

915. *Καὶ γνωσθήσει ποτ' Αθηναίοις* ex MS. Vat. U. Kusterus probat. *Αθηναίοισιν γ'* Bentlei. in Phalar. p. 143. *καὶ γν.* 2. *Αθηναίοις* A. 2. B. *καὶ γνωσθήσῃ πότ' ἀθηναίοισιν* Dorv.

917. Suid. αὐχμεῖς.

919. φάσκων Μυσὸς 2. μυσὸς om. Suid. ms. τήλεφος.

921. ἐσθίων suprascr. τρώγων. φθείρων. 2. πανδελετίους B.

925. λοιμαινόμενον B. 927. αὐτὸν om. 2. 929. δ᾽ ἔα A. 2. B. Dorv.

930. ἦν ἐπιβάλλης B. ἦν ἐπιβάλης 2. ἦν etiam A. κλαύσῃ τὴν χεῖρ᾽ ἦν ἐπιβάλῃς; Dorv. 936. ΑΔ. dein ΔΙΚ. Dorv.

937. φέρε δὴ τ. λ. πρότερον ὑ. A. B. φέρε τ. λ. πρότερον et om. ὑμῶν 2. φέρε δὴ τὶς πρότερος ὑμῶν λέξει Dorv. Plato Ll. IV. p. 712. C. HSt. [236, 23. *Ald. ubi* Φέρε δὴ τοίνυν, πότερος ὑμῶν ἀποκρίνασθαι πρότερος ἂν ἐθέλῃ; (ἐθέλοι *Astius e ms.*)] ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ; Eccl. 1074. Max. Tyr. XXI. 2. [*ubi* πότερος τοίνυν πρότερος ἡμῖν τοῖς δικασταῖς τὰ αὑτοῦ δίεισιν; *Legebat igitur Porsonus e Ravennate,* φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερον *vel potius* πρότερος. *In Orat. De Haloneso p. 52. n. 43. ed. Par. 86. ed. Reisk.* πᾶσι γνώριμα, πότερον πρότερος μὴν ἐστιν *Ald. 1.* π. γ. πρότερος μὴν *Ald. 2. Felic.* π. γ. πότερος πρότερος μ. *ed. Paris. e ms. aut mss. proculdubio. Ita Leidensis quem inspexi, a quo non dissentire puto Reiskii mss. neque Paris. 2935. Marcian. 416. Dorvillianum, quorum habeo collationem. Codex præstantissimus Paris 2934. habebat* πότερος πρότερος ὁ μὴν, *sed* ς *in* πότερος *mut. in* ν, *forsan a m. pr. Strabo VIII. p. 507, 28. ed. Ox.* τὸ εὔκτιτον δ᾽ Αἶπυ ἔνιοι μὲν ζητοῦσι

πότερον ποτέρου ἐπίθετον. *ubi* ποτέρου *ex Eustath. et MSS. restituit Casaubon.*]

939 λέξοι 2. 940. ῥηματίοις B. αὐτὸν om. 2. 942. ἣν ἂν γρύξῃ 2. ἀναγρύζῃ Dorv. 943-5. Suid. ἀνθρήνῃ. 946. πισσύνω B. 947. —ιοισι Dorv. 948. λόγοις. 949. γνωμοτύπαις Dorv.

950. γ' om. A. 2. B. [*et* ὁπότερος *dant.*] αὐτῶν 2. ὁπότερος ἀ. λ. ἀμείνω et gl. κρείττω Dorv.

952. 3, 4, 5. Habet Suidas v. νῦν πᾶς ut monuit Toupius Cur. Noviss. in Suid. p. 101.

952. Om. ms. Suid. v. νῦν πᾶς. ἐνθάδε (ἐνταῦθα) Dorv. 956. ἔπεσι χρηστοῖς Dorv. 957. φωνήν τινα χ. Suid. ms. ῥῆξον.

958. Dionys. Halic. de Compos. Verb. T. V. p. 198. ed. Reisk. [*ubi omittitur* τήν.]

960. παιδὸς φωνὴν 2. Dorv. μηδὲν 2. Dorv. non A. B. [*sed* μηδέν'] 961. βίζειν Dorv.

961. 979. 989. 990. Aristid. III. p. 159.

962. κομήτας 2. κρυμώδη A. 2. B. sed κριμνώδη sch. m. in 2. memorat. κρημν. Suid. ed. ms. sed ī memorato [*v.* Κρήμν. κ. *ubi vide Kust.*] Om. Suid. ms. in κωμ. [*i. e. ms. C. C. C. cum ed. Med. omittit vocem* κωμήτας, *ubi* ἢ καὶ κρυμνώδη *Ald.* κρημνώδη *ms. Paris. apud Kuster.*] καὶ κ. κατανίφει (οι) [*sic*] Dorv. 963. ἐδίδασκεν Dorv.

964. Περσέπολιν— ut laudat Bentleius ad Horat.

Serm. I. 3—7. τηλαίπορον (*sic*) B. βόημα Dorv. Suid. ed. ms. τηλ.

Dion. Chrys. XIII. p. 224, 25. Aristid. III. p. 268, 269.

965-8. Suid. βωμολοχεύσαιτο. παρέδωσαν B. ω in ras. 966-8. Corrupte Suid. δυσκολοκάμπτους.

966. Post hunc versum insere ex Suida v. χίαζειν, Αὐτὸς δείξας, ἔν θ' ἁρμονίαις Χίαζων ἢ Σιφνίαζων. Emendavit Toupius in Suid. III. p. 315. hic interserendum monuit Valckenærius Diatrib. in Euripid. Fragm. XXI. p. 224, 5. [*Vide Opusc. p.* 22. *ad Toup. p.* 482.] ὃν καμψειε καμπὴν τινὰ, Dorv.

967. φρῆνιν 2. 968. πολλὰς om. Suid. ms. [*Habet ed. Med. vv.* βωμ. *et* δυσ.]

969. Pro καθίζοντας, βαδίζοντας Suid. ed. ms. v. ἐν παιδ.

971. αὖ πάλιν om. Suid. ed. ms. συμψῆσαι. et post ἀνισταμένους addit τοὺς παῖδας. εἶτ' αὖθις πάλιν ἀνιστ. Dorv.

Vide ad Hecub. 1161. *p.* 72. *Alibi notat,* Confer Athen. p. 267. F. X. p. 431. E. cum Aristoph. Nub. 975. προνοεῖσθαι [*sic, non* προνοῆσαι. *Porro voluit, credo, p.* 266. F. *ubi* Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τῆς τῶν δούλων προνοοῦντες τύχης ἐνομοθέτησαν *&c.*]

972. Delet γε (*quod habent in fine versus edd. vett.*) Kusterus. ἐρασταῖσιν Toup. in Suid. III. p. 176. Ὥστ' εἴδωλον Bentlei. Pro γε τι Reisk.! γε om.

A. 2. B. Suid. ed. et ms. [*v.* συμψῆσαι *om.* γε *Med. Ald. habet Kust.*] τοῖς ἥβοις et καταλιπεῖν [*vel* -λίπειν] dat ms. καλύπτειν γε Dorv. 973. ὑπένερθεν 2.

975. ἐραστὴν ἂν] ἂν *delet auctoritate MSS. proculdubio. Sed* ἐραστὴν ἂν Dorvill. et 976. προαγορεύων.

977. δειπνοῦντας Suid. ms. ῥαφ. 977-8. ἂν bis om. Suid. ms. [*In* ῥαφ. 977. *habet,* 978. *om.* ἂν *ed. Med.*] 978. etiam 2. qui dat ἁρπ. τ. πρ. οὐδὲ σέλινον.

979. Plutarch. II. p. 439. E. [*ubi editur* μὴ κιχλ. μηδὲ ὀψ. μηδ' ἰ.]

980. καὶ δ. κ. τ. ἀνάμεστα.] Suid. v. διϊπόλια. δι Suid. ed. Κηκ. sed om. ms. *Vide Præf. Hec. p.* LIV. *et Opusc. p. 373. l. 24.*

981. κυκείδου et βουφονείων 2. τάδ' ἔνεστιν Aristides [*T. III. p.* 269.] unde facere potes τάδε γ' ἔστιν, ut infra 998.

983. ἱματίοις A. 2. B. Suid. εὐθύς. ms.

984. ἀπάγχειν Dawes. Misc. Crit. p. 271. ἀπάγχεσθαι B. Dorv. ὀρθεῖσθαι Dorv. et αὑτοῦ.

985. προέχων τις 2. ex em. ej. m. et in m. γρ. προέχοντας. ἀμελεῖ et om. τῆς Dorv. 986. κρείττονα 2. 987. μι pro μισεῖν Dorv. 989. θωκῶν A. 2. B. θώκων Dorv. 990. κακουργεῖν Suid. ἄχρηστα. A. 2. B. τοὺς αὐτοὺς γ. κακουργεῖν Dorv.

991. μέλους B. [*pro* μέλλεις *ut videtur*] τ' om. 2. B. Suid. ed. et ms. [*in* ἄχρηστα *ut videtur.*] ἀναπλάσσειν A. 2. B. μέλεις ἄγαλμ' Dorv.

992. εἰσάττειν Suid. vv. ἀποθρανσθῇς. ἄχρηστα. εἰσάττειν. probante Kustero. εἰσᾴττειν Dawes. Misc. Crit. p. 230. ὀρχιστρίδος B. εἰσάγειν A. 2. B. Dorv. [τγ *nempe in* γ *corrupto, ut me olim monuit Porsonus. Vide ejus Opuscula p.* 278.] εἰσέρχεσθαι gl. 2. ἑαυτὸν B. εἰσάττης (τουτέστιν εἰσέλθῃς) Suid. ms. v. ἀποθρανσθῇς. εἰσάττειν (τουτέστιν εἰσπηδῆσαι) Suid. ms. v. ἄχρηστα. εἰσάττειν in v. μήλῳ βληθῆναι om. Suid. ms. ubi edd. Med. Ald. τουτέστιν εἰσελθεῖν, quod explicat εἰσάττειν.

993. πορνιδίου secundam corripit. Menander apud Harpocrat. v. Κτησίου Διός. Comicus ignotus apud Ammon. v. διαβόητος p. 42. alter Stobæi p. 481.

994, 5. καλέσας μνησικακίσης (*sic*) 2. 995. ἐνεοτροφήθης B. Suid. ms. v. ἰαπετός.

997. Ludit Aristophanes in similitudine vocum ὑσὶν et υἱέσιν ut recte observat Cl. Ruhnkenius ad Timæi Lexicon p. 187. Similis lusus verborum ὗς et υἱὸς exstat apud Macrob. Saturnal. II. 4. si modo Augusti dictum Græce vertatur, id quod bene animadvertunt J. J. Wetstenius ad Matth II. 16. et Gul. Bowyerus Præf. ad Conjectur. in Nov. Test. p. xiv. Minus intellexisse locum videtur Toupius in Suid. III. p. 319. Schol. in Plat. p. 73. καλοῦμεν Suid. βλιττομάμμας. βλιττομάμαν 2. B. sed ut vulgo [*i. e.* βλιτομάμαν] Suid. ms. ταῖς ἱππ. Ita Dorv. ὑποκρατους ὑ. ἥξεις καὶ σε καλοῦσιν βλητομάμαν.

998. ἀλλ' οὖν—γε Sophocl. El. 233. 1035. Eupolis Marica, ut videtur, apud Eustath. ad ἰλ. B. p. 300, 23.

Rom. 227, 22. Bas. ἀλλ' οὖν ἔγωγε σοὶ λέγω Μαρικᾶντα μὴ κολάζειν. Av. 1408. Pherecrat. apud Plutarch. de Mus. p. 1141. F. [*ubi* ἀλλ' οὖν ἔμοιγε χοὖτος ἦν ἀποχρῶν ἀνήρ.] Thesmoph. 717. apud Suid. v. [ἥκεις *additurus erat, ut videtur.*] Vesp. 1124. 1185. *Vide ad* 981.

999. στωμύλων 2. Suid. ms. τριβολεκτράπελ'] Suid. 1000. Suid. γλ—ου. -λογολεξ— A. B. ὁ δ' ἐ. Dorv. 1001. Ἐκαδημίαν Suid. Ἀκαδημία. ἀποθρέξῃ A. (B.) ὑποθρέξεις 2. ὑποδράμοις gl. *Cum Bas.* 1. *et Kust. consentit* Suid. ed. ms. μοριαί. (sic et μοριαῖς ms.)

1001-3. Philostrat. Icon. II. 26. p. 852. Meurs. Att. Lect. IV. 25. [*Gronov. Thes.* V. 1882.] non Ruhnken. ad Tim. v. στέμφυλα. [*i. e. quem locum hinc expressum esse vidit Meurs. non Ruhnk. sic autem Philostratus;* ἐνὸν τῆς γλυκείας τρυγὸς ἐπὶ τῇ τραπέζῃ πιεῖν, ὡς εἰς ἄστυ κατιὼν ὄζοι στεμφύλου καὶ ἀπραγμοσύνης, καὶ κατὰ τῶν ἀστυτρίβων ἐρεύγοιτο. *ubi* στεμφύλου *e Nub.* 45. (*confer* 50.) τρυγὸς *e Pac.* 575. *petita,* ἐρεύγοιτο κ. τ. ἀ. *e Plut.* 618. *detorta videntur.*]

1002. Suid. στεφανωσάμενος. 1003. Suid. ἀπραγμοσύνη. σμίλακος A. 2. B. sine σ Suid. v. [μίλαξ.] 1006. προσέχῃς A. 1008. χρ. λευκὴν A. B. 1011. ἐπιτηδεύεις 2. 1012, 3. ὤμους μ. σ. λεπτὸν om. 2. 1014 om. 2. Dorv. 1017. τούτοισι B. Dorv. 1018. ἔτι τῆς ἀ 2.

1018-9. Suid. Ἀντιμάχου. καταπλήσει A. B. [σ' *ante* ἀναπλ. *notat, e* 2, *ut conjicio.*] ἀναπλήσῃ Dorv.

1020. καλίπυργον 2. 1021. τ' post κλεινοτάτην om. 2. Dorv. non B. 1022. τοῖς B. Dorv. 1024. δ' ἦσαν ἄρ' οἱ B.

1025-6. ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν πρ. A. B. Dorv. (nisi quod hic τότ') εἶς pro ἧς 2. cetera ut vulgo. 1026. οὖν om. 2. 1029. εὐδοκίμησεν B. Dorv. ὁ ἀνὴρ (ο in text.) 2.

1031. ὀφλήσεις Dawes. Misc. Crit. p. 251. ὑπερβαλεῖς et ὀφλήσεις 2. ὀφλήσεις Dorv.

1032. Lege πάλαι 'γὼ 'πνιγόμην cum Bentleio. πάλαι γ' ἐπν. A. B. πάλαι ἔγωγ' Dorv. 1033. ἅπαντα om. 2. γνώμαις B. 1034. μὲν om. A. B. non 2. 1035. πρῶτος Dorv. 1036. ἀντιλέγειν ex em. 2. Dorv. ut Kust. *Vide Præf. Hec. p.* XLIV.

1037. πλ. ἔστ' ἄ. ἢ μ. στ. 2. στ. ἔστ' ἄξιον Dorv. 1038. νικῶν Dorv. et 1039. ὡς λέξω. 1040. λουτρῷ 2. pro λοῦσθαι. 1042. δειλότατον Dorv. 1043. ἔχω μέσον A. B. Suid. εὐθὺς ed. et ms.

1044. τοῦ δι' π. (sic) Dorv. et 1045. ψυχὴ νομίζεις.

1047. πότ' pro πώποτ' 2. 1056. δύω 2. μεγ. κ. B. 1057. ἤδη om. 2. 1058. γινόμενον A. B. ἔλεγξον A. 2. B. 1059. *Vide Præf. Hec. p.* XLIV.

1060. γε om. Dorv. 1061. οὐκ ἐκ τῶν λ. A. 2. B. Dorv. 1062. ἀλλὰ μὰ 2. 1063. Θέτιν γ' A. (B.) δ' om. 2. Dorv. 1064. γ' om. Dorv.

1065. νύκταν hic et 1127. Dorvill. *In schedis;* Eustathius p. 1570, 5. non citat Aristoph. Nub. 1065.

ut putat Kusterus, sed locum ex Athenæo II. 9. p. 48. C.

1066. συναμορ. A. B. υ etiam 2. Dorv. κόνιππος Dorv.

Schol. κρόνιππος δὲ *ad fin.*] Hæc in suam farraginem conjecit Suidas v. Κρόνιππος.

1068. ἅ ἐστιν B. ἃ 'νεστιν Dorv. et μέλεις. 1069. ὄψων om. 2. κιχλισμὸς et καγχασμὸς Cl. Alexandr. Pæd. II. 5. p. 196, 25. 1070. ζῆν ἐστὶν ἅ. 2. 1071. εἶεν πάρειμι δῆτ' ἐ. 2. τῆς om. Dorv.

1072. ἐμοίχευσας. τί. κατελήφθης.] L. ἐμοίχευσάς τε κᾆτ' ἐλήφθης. Vide ad Eq. 713. Vesp. 1156. Pac. 1283. Atque hoc posterius Bentlei. retinens τι. Simplex verbum in his rebus composito usitatius. vide Valckenær. ad Eurip. Hippol. 955. Alexis apud Athen. I. 22. p. 28. F. Ὃς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ' ἀποστέλλων πόλιν Κἂν κύαθον ἱερὰν ἐγγράφομεν τὴν οὐσίαν. τί δὴ κ. 2. τὶ κατελείφθης Dorv.

1076. ἠδίκησας 2. B. Dorv. εἶτ' εἰς τόνδ' ἐ. Dorv. 1077. γὰρ pro ὡς 2. 1078. ἂν μ. δ. 2.

1079. Cum Kustero lege, deleto γε, πιθόμενος. Sed pergit Vir μετρικώτατος, "Vel versus etiam recte se habebit, si legatur, ῥαφανιδωθῇ πειθόμενος." Vellem scire quonam pacto. Sed eximius ille Criticus rationes suas tacuit. γε om. A. B. σοι om. 2. γε πειθ. σοι τεφραντε Dorv.

1080. μὴ 'ρυύπρωκτος— λέγειν om. A. B. Confer Suid. v. ἐπίδειξον. [*Vide ad* 746.] τὸ μὲν εὐρύπρωκτον Dorv. 1081. εὐρύπρωκτον Dorv. 1082. τι

pro ἔτι et ποτ' ἂν 2. ποτὲ τούτου Dorv. 1087. τί δὲ τραγῳδοῦσιν B. -σιν etiam 2. 1089. καὶ om. B. Dorv. 1093. καὶ δῆθ' ὁρῶ A. (B.) 1096. καὶ ante τουτονὶ om. A. B. 1097. κομήταν B.

1099. ἡττήμεθ' A. 2. ἡττήμεθνικόμενοι (ὦ συνουσιαζόμενοι) Dorv. Φει. ὦ κ. 2. 1100. τῶν om. 2. gl. sup. Præf. φειδ. Dorv. 1103. πότερα A. B. πότερον sine τοῦτον Dorv. 1104. τὸ pro σοι A. B. 1110. οἶμαί γε καὶ 2. Om. φειδιππ. Dorv. 1111. οἶμαι B. 1114. ὠφελοῦσ' Dorv. 1115. πρῶτον B. νεᾶν A. (B.) *Vide ad Toup. p.* 489. 1117. τὸν om. A. (B.) τὰς ἀμ. A. B. gl. sup. 2.

1118. L. ἄγαν omisso γε. ἄγαν enim secundam semper producit; unde apud Sophocl. Ajac. 965. legendum ἄγαν ἐμβριθὲς, quod verbum exstat in fragmento Sophoclis apud Athen. I. 25. p. 33. γ' om. A. (B.) 2. Dorv.

1122. ἂν om. A. (B.) Dorv. "et γὰρ 2." *i. e. ut puto, utrumque* ἂν *et* γὰρ *om.* βλαστάνουσ' A. (B.) -ωσ' Dorv. 1124. ἴδοιμεν 2. τοῦ στέγους Dorv. 1126. συγγενῶν B. 1129. δευτέραν Dorv. 1132. εὐθὺς γὰρ μ. A. (B.) Dorv. ἔνη semper 2. sed hic ἔσθ'. ἔστ' ἔννη B. 1133. ὀμνὺς B. ὀμνὺς mutavit in ὄμνυς' Dorv.

1135. μέτρϊ' ἄτα 2. *i. e.* μέτρι' ἄττα, *ut legebat Porsonus Opusc. p.* 240. *et apud Ed. Maltby Thes. Prosod. p.* 313. *Confer quæ dixi in Auctario ad Porsoni Opusc. p.* 390.

1136. μέν τοι νῦν μ. A. (B.) 1137. τὰ δ' ἀναβ. Dorv. 1140. δικασάσθων 2. δικαζέσθω (σαν) Dorv. ὀλίγου B. Dorv. 1143. παῖ 'μοὶ παῖ (*om. tertio* παῖ) A. (B.) 1146. δεῖ Suid. v. ἐπιθαυμάζειν. ἀποθαυμάσαι Eustath. ad Il. M. p. 912. [*l.* 58. *ed. Rom.* = 876, 9. *Bas.*]

1147. κἄμοι [*sic*] A. (B.)

1148. Suid. ἀρτίως. ὃν om. Dorv.

1149. εἶ pro ὦ B.

1150. ἥντινα βούλει 2. -ει etiam B.

1152. κἂν παρῶσι] sic Suid. ed. ms. πολλῶ.

1153-4. ἄρα om. Suid. βοάσομαι. (ms. βοάσομαι τὴν ὑπέρτατον. sed ὑπέρτονον in v.) βοάσομαί γ' ἄρα A. (B.) Dorv. -μαί τ' ἄ. 2. βοήν. Dorv. *βοάσομαί γ' ἄρα natum e confusione duarum lectionum, βοάσομαί γε, βοάσομ' ἄρα, monente Porsono; qui alteram utram, si recte memini, ferendam putabat. Prima nempe in ἄρα longa est per crasin, de qua vide eum ad Med. 863. Gaisfordum ad Hephæst. p. 222. Hinc in Ach. 324. δήξομ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγὼ recte viri docti pro δήξομαί γ' ἄρ'— sed non minus recte posses, δήξομαί γ'.*

1154. κλάετ' A. (B.) 2.

1155. Suid. ἀρχαῖα. καὶ *alterum* om. Dorv.

1156. ἐργάσασθ' Suid. II. p. 135. v. 'Ιώ. Lege, ἐργάσαισθ'. ἐργάσαισθ' Suid. Ald. [*et Med. v.* 'Ιὼ κλ.] locum om. ms. -αισθ' 2. ε sup. ex recens. ἐργάσασθ' Dorv. ἄν μοι A. (B.)

1157-60. Suid. ἄμφηκες. οἷος γᾶρ ἐ. A. (B.) non 2. 1158. τοῖσδ' ἐν Dorv.

1161. βλάβη A. (B.) non Suid. Ald. [ἀνιαρὸς *Med. Ald. in* Ἰὼ κλ. βλάβος *legebat Porsonus.*]

1165-7. *Vide ad Hecub.* 169.

1165. Σωκ. ὦ τ. A. (B.) 2. [*et mox* 1168. Σωκ. *omittunt*] Σωκ. hic habet, ante 1168. om. Dorv.

1171. ἰὼ semel B. 1172. ἰοῦ quater Dorv.

1173. χροιὰν [*non* χροίαν] Suid. Ald. ms. [*v.* Τί λέγεις *ubi* χροιὰν *ed. Med.*]

1174. εἰ π. ἐξ. εἶ 2.

1176. δοκεῖν σ' B.

1178. ἔνεστιν Dorv. προσώπου 'στιν Suid. ms. βλέπος. ἔστιν om. ms. in τί λέγεις σύ; et alia peccat. ἔνεστιν edd.

1179. σώσεις Toup. in Suid. I. p. 31. σώσεις 2.

1180. δὴ om. A. 2. δὲ om. B. ἔννην B. et postea.

1183. ἀπόλοιντ' Dawes. Misc. Crit. p. 271.

1184. ἡμέραι om. 2. gl. δύο ἡμέραι δη (λ supra).

1185. περ om. 2.

1187. γ' om. B. Dorv. 1190. μὲν οὖν habet Dorv. et ἔννην sæpius.

1192. ἔδωκεν 2.

1193. γένοιντο Suid. ms. θέσις.

1194. ἵνα τί δὴ 2. μέλεε A. (B.) 2. Dorv.

1201. ὅπως pro ἵν' ὡς A. (B.) ἵν' ὡς (ὅπως λίαν supra) Dorv.

1202. προὐτένθεσαν B.

1203-5. Suid. v. ἀμφορεαφόρους.

1205. ἀριθμὸς ex. recens. ad. 2. νενησμένοι Suid. ed. ms. in v. Dorv. A. (B.) νενοισμένοι 2.

1207. μ' ἐγκ. 2. B. 1212. ζητοῦντες Dorv.

στι
1213. λέγων νικᾷς 2. 1215. ἐσθιᾶσαι Dorv.

1216. εἶτά γ' A. (B.) εἶτ' Suid. προιέναι; om. ms. [*Mox ante* χρὴ *e Suid. ms.* οὐ *notat Porsonus; hoc igitur vult; Suidæ ms. in v.* προιέναι *hunc versum ita legere,* ἄνδρα τ. α. τι οὐ χ. π. *sine* εἶτ'] ἄνδρα τινά 2. εἶτα γ' ἄνδρα τὸν Dorv.

1218. γε om. A. non 2. vitiose Suid. sed sine γε v. ἀπερ. Dorv. ἀπεριθριᾶσαι μ. *Vide Opusc. p.* 28.

1219. ὅτι B. ὅτε γε 2. ὅτε τὸν Dorv. ἕνεκα A. (B.) Suid. ms. κλητεύει.

1222. γε om. A. (B.) non 2.

οὖν
1228. ὃν A. (B.) 2. μισῶνθ' B. με om. Dorv.

1230-1. Suid. ἀκατάβλητον. μὰ δί' οὐ δῆτ' οὐ γάρ A. (B.) μὰ τὸν δί' sine τὸ χρέος 2. hæc pro gl. supra ἀποδώσειν. μὰ δί οὐδέποτ'. οὐ γὰρ πω τότ' (τὸ χρέος om.) Dorv.

1233. τί γὰρ ἂν ἄλλο γ' ἂν ἀπ. A. (B.) τί γ. ἂν ἄλλο γ' ἀπ. 2. *ut videtur.* ἄλλο γ' ἂν Dorv.

1234. κἀπομόσαι B. ἀπομῶσαι 2. et ὀμῶσαι 1237. ἐπομώσαιμι τοὺς Dorv.

1235. τοὺς om. A. (B.) non 2.

1236. ἑρμῆν 2.

1237. καὶ pro κἂν Suid. ms. sed γ' habet [*in προσκαταθέιην ut videtur.*] προκαταθείην 2. προκαταθέιην ὥστ' ὀ. τριόβολον Dorv.

1238. οὕνεκ' 2.

1239. διασμιχθεὶς Suid. v. ἀλσί. *vel fortasse διαμιχθείς. MS. autem intellige.* Versum om. ms. παχύς.

1240. χοᾶς Dorv.

1245. μοι om. A. (B.) εἴτε γ' ἀ. τὰ χ. Dorv. et 1246. ἠσύχως sed in m. γρ.αι ἥσυχος.

σοι μοι
1248. σοι δοκεῖ μοι A. ἐμοί gl. 2. ἀποδώσειν δοκεῖ eadem m. B.

1249. ὁ 'παιτῶν 2. B. Dorv.

1250. ὅτι A. (B.) 2. Dorv.

1251. ἀργύριον [*sine artic.*] 2. ἀπαιτεῖς με τ. Dorv.

1252. οὐδ' ἂν ὀβολὸν A. 2. B. Dorv.

1254. οὐκ ἂν ἀποδοίης· οὐχ ὅσον γ' ἔμοιγ' εἰδέναι. Suid. ms. [*v.* οὐκ ἂν απ.] sed mox ἐν ἐμαυτῷ.

1255, 6. Suid. ἀπολιταργιεῖς. ἀπολιττ- B.

1256. οἶσθ' ὅτι Suid. v. παρακαταβολή. καὶ τοῦτό γ' ἴ. A. (B.) καί τοι γ' ἴ. 2. καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι θήσω π. Suid. ms. παρακαταβολή. τοῦτ' οἶσθ' Dorvill.

1257. θήσω σοι π. 2. 1262. στρ. om. Dorv. 1264. δαίμων Dorv.

1263. τίς et ποτε disjuncte Plut. 640. mox v. 6. [1269.] Pac. p. 352. [*ed.* 1532. *sc. v.* 184.] Apollodorus Athenæi VII. p. 280. E. Eubulus ib. XI. p. 471.

E. Macho ib. XIII. p. 579. A. C. *Apollodori locus est* οὔτε παιδείαν ὅλως Εἰδυῖα, τί τὸ κακὸν ἤ τί ποτ' ἢ τί τἀγαθὸν Ἔστ' ἀγνοοῦσα, (*sic ms.*) *ubi legisse videtur Porsonus,* τί τὸ κακόν ποτ', ἢ τί τἀγαθόν. *i. e.* τί τὸ κακόν
ἢ τί . . . .
ποτ' ἦι τι τάγ. *quo fortasse ducit etiam lectio ms. Ep.*
. . . .
⁒. ἢ τί . . .
ἤ τι τὸ κακὸν ἢ τί ποτε τάγ. *i. e.* τί τὸ κακὸν η τι ποτε
⁒τἀγαθόν. *Quanquam hoc aliter explicari potest. Aliud tentabat Advss. p.* 91. *Eubulum emendat Opusc. p.* 242. *Machonis locus prior est,* μαθεῖν γὰρ αἰσθέσθαι θ' ἅμα Ὀλυμπιονικῶν νυκτὸς ἀθλητῶν δυεῖν Πληγὴν τί δύναταί ποτ' ἤθελον. *Supplet Porsonus Opusc. p.* 244. Πληγὴν ἑκατέρου τ. δ. *Ipse cogitabam,* πληγὴν παρὰ πληγὴν, *ut Ran.* 656. *Adde* τίς—ποτε *Vesp.* 967. *Pac.* 1052. *Av.* 69. 281. 289. *Lys.* 49. 187. *Platon. Alcibiad. I. p.* 27, 11. *Etw.* 292. *fin. Ald.* τί διανοούμενός ποτε. Ὅστις —ποτε *Eccl.* 259. *De* τίς καί ποτε *et similibus Porsonum vide ad Phœn.* 1373.

1264. δαιμόνων τις 2. 1266. σαυτὸν 2. σαυτοῦ B. νῦν μου Dorv.

1269. τί δέ σε 2. B. 1271. κέλευσον ἀποδοῦναι Dorv. 1272. ἄλ. γε μ. A. (B.) non 2. 1274. ὄὕτως Dorv. (*sic*) 1276. Suid. ἀπ' ὄνου. γρ. ἀπὸ νου m. rec. inter l. in B. 1278. ὑγιαίνοις B. 1279. κατασεσεῖσθαι Suid. ed. ms. τὸν ἐγ.

1280. προσκεκλῆσθαι μοι 2. non A. (B.) προσκεκλήσεσθαι Suid. ed. ms. prius; mox ms. προσκεκληθήσθαι [*sic. Vide Kusteri Suidam in* προσκεκλ. *T. III. p.* 200.] Cum Kustero consentit Dorv.

1282. πότερα] ον B. inter l. m. r. ἀεὶ A. (B.) 1284. αὐτὸ τὸ ὕ. B. 1286. δίκαιον 2. et ἦν pro εἶ ex em. 1288. μοι, τὸν τ. distinguit 2.

1289. γε om. A. (B.) 2. μοι sup. gl. 2. τόκος] Suid. v. 1291. πλέον semel Suid. ms. Dorv. ἀεὶ A. (B.) Suid. ed. ms. τόκος.

1292. Ἐπιῤῥέοντος Dawes. Misc. Crit. p. 159. vulgatum laudat Suidas v. τόκος. Confer Æschyl. Eumenid. 856. *ubi* οὐπιῤῥέων χρόνος.

1293. L. ἔσθ' ὅτε. *Unquamne—* ὅτε 2. a m. pr. et gl. 1295. "bis. Dorv." *i. e. bis habet versum, opinor.* πλείονα 2. B. 1296. ὦ κακοδαίμων μου Dorv. 1298. ποιῆσαι ζητεῖς 2. πλεῖστον Dorv.

1299. ἀπὸ pro ἐκ 2. Dorv. non A. B. [ἐκ *MS. quem suum vocat Brunckius, teste Porsono in Opusc. p.* 181.]

1301. σαπφόρα A. (B.) 2. σαμπφόρα Dorv. 1302. ἐπὶ ἀλῶ A. (B.) ἐπεὶ ἀλῶ 2. Dorv. 1304. σ' om. Dorv. 1305. *Porson. Opusc. p.* 31. 1307. ἐρασθεὶς Dorv. ἐραστεὶς (*sic*) *ed.* 1532. *tacente Porsono.*

1310. λελήψεται Valckenær. ad Herodot. VI. 9. οὐκ ἔσθ' 2.

1314. αὐτὸν αὐτίχ' B. 1315. ἐξεζήτει B. *vel* ἐξ ἐ. 1317. τ' om. Dorv. 1320. ξυγγένηται ἐπεὶ μείζω (μείζονα) (μέλλει παθεῖν παρὸ ὑπομένειν δυνατὸς εἶναι) κακὰ πείσεται, ἢ φέρειν οἷός τ' εἶναι 2. 1322. ἴσως δ' ἴσως Dorv. Inter 1322. et 1323. gl. B. spuria verba in 2. 1324. ἰοὺ quater Dorv. 1326. ἀμυνάθετέ μ. (ε prior ex em.) B. ἀμυνάθατέ μοι A. ἀμύνασθέ μοι 2.

ἀμυνάσθετέ μοι Dorv. 1329. ὁμολογοῦνθ' ὅτι τύπτει; Dorv.

1332. ἀκούων καὶ κ. A. (B.) Suid. ms. λακκοπ. qui duo versus, ἆρ' οἶδ', (sic) et ὦ λ. transponit, sed ordine vulg. μιαρά. Particulam om. 2. Dorv. et Suid. ms. μιαρά. *Vide Opusc. p.* 31.

1336. τὸν πατέρα Dorv. 1337. καὶ ν. σε λ. 2. 1341. μέλεε 2. B. μέλε', τοῖσι Dorv. 1343. μέλλεις μ' B. 1344. Lege τύπτεσθαι 'στὶν— 1347. ἀκοῦσαι γε β. 2. (περ) ὅτι λέξεις Dorv.

1350. 'πεποίθειν Dawes. Misc. Crit. p. 231. Lege in Cratini versu apud Suid. v. ῥάζειν—Ἔῤῥαζε πρὸς τὴν γῆν. ὁ δ' ἐσκάριζε κἀπεπόρδει. *Imo vide Opusc. p.* 377. πέποιθ' A. (B.) 1352. γε om. A. (B.) non 2.

1353. ἐστι τὸ τἀνδρὸς Bentlei. Similiter legendum ἄνδρες pro ἄνθρωποι Lys. 616. λῆμμ' B. τάνου' B. plene 2. 1355. χρὴ λ. πρὸς τὸν χ. 2. (ε) ἤδει Dorv. 1356. ὅθεν γε τὸ π.] τὸ om. A. (B.) Dorv. (et habet ἠρξάμεθα.) non 2. 1357. ἔγωγε φ. ἐπεὶ γὰρ εἰ. ὡς ἴστε 2. φράσω γ'. ἐπεὶ γὰρ (στι) ἐσθιώμεθ' Dorv. 1358. ἐγώ σ' ἐκ. Dorv.

1359. Σιμωνίδου τι μ. Suid. ed. v. ἐπέχθη. om. μέλος ms. ἐπήχθη 2. ἐπλέχθη superscr. B. ἐπαίχθη *suo loco habet Suidas; ubi Porsonus,* Varia lectio est Aristophanis Nub. 1359. ἀπέχθη Dorv. 1360. Suid. ἀρχαῖον. Lege εἶναι 'φασκε— εὐθὺς ἀρχ. A. (B.) εἶναι plene B. εὐθέως εἶν' ἔφασκε τὸ κ. ἀρχ. 2. εὐθέως ἀρχ. Dorv.

1361. κάγχρυς 2. B. 1362. σ' ἄρα τ. A. (B.) 2. χρῆν γ' ἄρα τ. γε Dorv. *Vide Præf. Hec. p.* XLIV. 1363. Hinc lege τέττιγας pro τέττιγα apud Suid. v. Ἄιδειν. ubi se turpiter dederunt Portus et Kusterus.

1364. ἔνδον ἔλ. οἷάπερ καὶ νῦν A. (B.) ταῦτα et om. στρ. Dorv. 1369. αἰσχύλου ν. πάντων ἐν π. Dorv.

1370. ἀξύστατον A. (B.) Suid. in v. et ψόφου π. Dorv. πλέον.

1374. Delet ἐξ Kusterus et post eum Toupius in Suid. I. p. 140. *Vide Porson. ad Toup. p.* 446. ἐξ om. A. 2. ἦσ' a m. pr. 2. ut videtur. ἦσεν B. ἦσαν εὐριππίδου Dorv.

1375. ὀδελφὸς 2. 1376. ἐγὼ δ' ἔτ' Toup. in Suid. I. p. 141. κᾀγὼ δ' οὐκέτ' ἐξῆν- A. (B.) 2. (δ' om. 2. non B.) κάγὼ δὲ οὐκ ἔτ' ἠξυνεσχόμην Dorv. *Vide Porson. ad Toup. p.* 446. εὐθέως A. (B.) non 2. 1377. κᾀντεῦθεν A. (B.) 2. εἰκὸς ἦν 2. κάντεῦθεν οὖν οἷον Dorv.

1378. "ἠρειδόμεθα MS. Vat. U. Suid. v. ἔπος. Eustath. ad Il. Ψ. p. 1327." [KUSTER.] ἤρειδον Eustath. ad Od. H. p. 1570. Quare omnino legendum cum Kustero ἠρειδόμεσθ'. Huc respexit idem ad Il. A. p. 53. Plutarchus Symposiac. I. 2. p. 618. F. *Eustathii loca sunt* 1327, 14. *Rom.* 1450, 31. *Bas.* 1570, 4=271, 30 53, 40=40, 28 *ubi,* οὐ γὰρ ἐχρῆν ὀμόσαι τὸν Ἀχιλλέα γλώσσαις ἀντεπεξελθεῖν λοιδόροις, καὶ ἔπος ἐρείδειν πρὸς ἔπος. Suid. ed. ms. ἔπος. *In* ἠρειδόμεθα *scil. consentiunt.* ἐριζόμεθ' 2. ἠριεόμεσθ' A. ἠριδόμεθ' B.

1380. Εὐ. οὐκ ἐ. 2. 1381. ὦ B. 1382. τυπτ. αὖ Dorv. ἐν δίκῃ γ' ἂν A. (B.) 2. Dorv. 1383. ὦ 'ναίσχυντ' ἐ. B.

1384. αἰσθόμενος A. (B.) Dorv. non 2. qui σου τρ. πᾶν ὅ,τι.

1385. βρῦν Eustath. ad ἰλ. P. p. 1106, 12 = 1142, 18. HSt. Thes. III. 33. 34. App. 223. [*qui, collato Varroniano BUA apud Nonium, legit* βῦν. "βῦν *vel etiam* πῖν· *non autem* βρῦν" SCALIGER *in ed.* 1624.] βρὴν 2. εἴποις A. 2. B. εἴπης Dorv. ποιεῖν ἐπέσχον (παρέσχον) Dorv.

1386. ἥκω 2. B. Dorv. σοι φέρον ἄρτον Dorv. 1387. κακκᾶν B. κακάν 2. et 1392. φράσας B. θύραζε λαβὼν Dorv. 1389. καὶ om. A. (B.) 2. sed καὶ κράζοντα gl. κεκραγῶθ' (αἰ) Dorv. 1391. ἔξω 'ξενεγκεῖν A. (B.) μ' ante ὦ addit 2. et om. versu seq. Cum Kustero consentit Dorv. 1394. πηδᾷν] Suid. ed. ms. λέξοι 2. 1397-8. sic Suid. ed. ms. ἐρέβινθος.

1398. Athen. p. 236. C. Demosth. παραπρ. p. 352, 21. Reisk. 205, 64. Par.

1399. καινῶν λόγων A. (B.) ἐπῶν 2. (λόγων gl.) ἐπῶν Dorv. ὦ om. B. *Vide ad Med.* 1314. 1400. δόξεις δ. λ. 2. δόξῃς Dorv. 1403. μόνῃ τὸν νοῦν] sic MSS. certe 2. A. B. ἐγὼ μὲν ὅτε γὰρ ἱππικῇ μόνῃ τὸν νοῦν Dorv. 1405. νῦν δ' 2. 1409. ἵππων A. 2. Dorv. 1411. ἐρήσομαί σε τ. A. (B.) 2. Dorv. παῖδ' ὄντα μ' ἔ. A. B. 1412. ἔγωγ' εὐ. 2. B. τε om. Dorv. 1413. ἔστ' Dorv.

1414. ἐπειδήπερ τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν] Lege τόδ' ἐστὶν εὐνοεῖν. ἐπ. γε τ. 2. ἐστὶν A. (B.) non 2. Cum Kustero Dorv. *Vide ad Hecub.* 1161. *p.* 76. 1416. ἐλ. ἔφυν κἀγώ 2. γε om. Dorv.

1417. κλάουσι A. (B.) 2. et κλάειν. Tum στρ. ὁτιὴ τὶ δὴ Dorv. et 1418. γε pro σύ. 1419. δ' ἀντ. 2. B.

1420. νεωτέρους A. (B.) 2. τι om. 2. εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας, ἢ τοὺς νέους κλάειν, Dorv. 1421. ὅσονπερ "sed dubitans" Dorv. 1423. τοῦτον om. 2.

1429. σκ. τοίνυν τ. 2. ταυτὶ om. Dorv. *Vide Præf. Hec. p.* XLV-XLVI. *Opusc. p.* 195.

1430. διαφέρουσιν οὐδὲν B. ἀμύνατε· καίτοι τὶ διαφέρουσ' οὐδὲν Dorv. 1431. πλήν γ' ὅτι 2. Dorv. 1433. καὶ ante τὴν κ. om. 2. ξύλῳ A. (B.) καθίζεις A. (B.) non 2. 1434. σωκράτη B. 1436. ἐπειδὴ σ. B.

1438. τεθνήξεις Dawes. Misc. Crit. p. 93. τεθνήξῃ Suid. ed. ms. ἐγχ. 1439. μὲν om. A. (B.) non 2. 1441. κλάειν A. (B.) 2. ἔστιν 2. B. δίκαιον B. 1443. ἴσως οὐκ ἀχθεσθήσῃ Dorv. et 1444. cum Kustero.

1444. πῶς νῦν δίδ. γάρ εἴ τι μ' 2. τί μ' (δὴ om.) A. (B.) ἐπωφελήσεις] ἐπ om. A. (B.) 2. ο B. *i. e.* ὠφελήσοις *ut puto.* 1445. δῆτα om. A. (B.)

1447. Τί δῆτ' ἦν ἔχων] τί δ' ἦν ed. Kuster. ex Ald. τί δ' ἦν τὸν ἥττω 'γωγ' ἔχων Dawes. Misc. Crit. p. 189. τί δῆτα ἦν A. non 2. τί δῆτ' ἦν B. ἔχω 2. 1448. σε ν. λόγον (et λέγων om.) 2. 1449. Strepsiadi dat 2. et interrogat, tum 1450. Φει. τί δ' ἄλλο γ'. Στρ. ἦν—

1450—1452. τουτὶ—— σεαυ-τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον Μετὰ Σωκράτους Dawes. Misc. Crit. p. 189. 1451. σαυτὸν B. σε om. tum dat εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν Dorv. 1454. δ' ὑμᾶς sic 2. non A. B. ἐγὼ om. 2. 1455. πράγματα om. 2. 1456. σὺ σαυτῷ B. σὺ om. Dorv. 1457. εἰς 2. B. 1458. ταῦτ' οὔ μ. τ. ἠγορεύεται 2. ταῦτα γ' οὔ μοι τοτ' Dorv. 1459. ἄγρ. ἐπ. καὶ σκαιὸν (om. καὶ γ.) 2.

1460. ποοῦμεν A. (B.) ὅτ' ἄν τινα] ἄν τιν' οὖν A. (B.) 2. Vide supra 244. *ubi* ὅντιν' ἂν *in versus fine, quomodo et* 1460. *citat Porsonus ad Hec.* 1167. 1462. ἕως ἂν αὐ. A. (B.) 2. εἰς B. 1463. ἂν om. A. (B.) non 2. 1464. δίκαι pro δίκαια 2. ὤμοι hic et 1475. Dorv. 1465. τὰ πράγμαθ' A. (B.) 1467. καὶ τὸν σ. 2. σωκράτην 2. B. τὸν σωκράτην Dorv.

1468. μετ' ἐμοῦ ἐλθὼν A. (B.) ἔλθ' οἴκαδ' οἴ 2. μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ' (ἤγουν ἐλθὼν) Dorv. 1470. Ζεὺς πατρῷος Plutarch. II. p. 1065. E. Apollodor. II. 8. 4. *Vide ad Med.* 1314.

1472. οὐκ ἂν ἔστ' Toup. in Suid. II. p. 196. οὐκ ἔτειγ' ἐπεὶ Dorv. ἔστιν ἐπεὶ A. (B.) ἔστι γ' ἐ. 2. Οὐκ ἔτ ἔστ' *Porsonus Adverss. p.* 225. *Vide etiam ad Toup. p.* 462. *Alibi notaverat*; Homer. Odyss. Λ. 392. 'Αλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς Οἵη περ πάρος ἔσκεν. Quid istud τι sibi vult? Lege ne litera quidem mutata, Αλλ' οὐ γάρ οἱ 'ΕΤ' ἦν ἲς ἔμπεδος οὐδ' 'ΕΤΙ κίκυς, Οἵη περ πάρος ἔσκεν. Confer acutissimum Toupium in Suid. I. p. 141. Obiter emenda Eurip. Hel. 518.

Κακῶν δ' ἜΘ' ἡμῖν ἔσχατον. cf. Aristoph. Nub. 1473. [*lege* 1472.] Toup. in Suid. II. p. 196. *Dextre Porsonus; sed legendum e Ravennate,* οὐκ ἔστ', οὔκ· ἐπεὶ— *De* οὔ *repetito vide Mus. Crit. Cantab. Part.* IV. *p.* 473.

1474. 'Αλλ' ἐγὼ τότ' ᾠόμην Δία τ. Kuster. Bentlei. ᾤμην 2. 1475. τὸν δῖνον] τὸν gl. sup. 2. ὤμοι B. οἴμοι Suid. ms. et post δ. ^ χρυσὸς [*sic Porsonus, i. e. ut puto, Suidæ ms. post* δείλαιος *addit* χρυσός. *Quod unde provenire potuerit, discant tirones ex Bastii append. ad Gregor. Corinth. p.* 847.] χυτρεοῦν] sic Suid. ed. ms. *in voce.* χυτρεοῦν τ' 2. ὅτι καὶ σὲ χυτρεοῦν
ἡγησάμην
Dorv. ἐνόμιζον ms. [*Suidæ v.* χυτ.] 1476. *Vide ad Med. p.* 53. 1479. ἐξέβαλλον A. B. Σωκράτην 2. B. Dorv.

1480. ἆρ' ὦ Dorv. 1481. μὴ δ' sine μ' Dorv.

1483. αὐτὸς A. (B.) 1486. ἐμπιμπράναι a m. pr. B. 1488. ἔξελθε om. A. 2. B. 1489. ἀναβὰς pro ἐπαν. A. B. non 2.

1490. αὐτῶν ἐμβάλοις 2. et 1490, 1. transponit per βα in m. ἐμβάλλοις A. B. 1493. αὐτοὺς 2. 1494. Lege κεἰ σφόδρ' εἴσ' ex Schol. 1454. κεἰ A. B. σφό-
κεὶ
δρα γ' 2. κἂν σφόδρ' εἴσ' Dorv.

1497. ποῶ A. (B.) ἄλλο γ' ἦν Dorv. 1498. Suid. διαλεπτολογοῦμαι. 1501. γὰρ om. Suid. ms. *v.*
ἦν
σμινύην *ubi* γὰρ *om. etiam Med.* 1502. ἐὰν Suid. ms.

1507-9. *Edd. vett.* Στρ. τί γάρ——
Χαι. ἐγὼ δὲ——
Στρ. καὶ τῆς σ.—

Duo priores versus transponit 2. et in tertio om. Στρ. i. e. cum Kustero et Brunckio dialogum constituit. 1508. μαθόνθ' ὑβρίζετον ε. τ. θ. A. (B.) 2. γρ. τί γὰρ παθόντες ὑβρίζετε εἰς τοὺς θεοὺς 2. μαθόνθ' (παθόντες) Dorv. et γ' om. 1509. ἐσκοπεῖτε τὰς ἕδρας A. (B.)

RANAE.

4. ΣΧΟΛΗ' Dawes. Misc. Crit. p. 235. Suid. v. πάνυ. Sanctamand. apud Burgess. in Dawes. p. 462. σχολή Suid. ed. sed verba Arist. om. ms.

7. θαρρῶν γε μόνον δ' ἐκεῖν' B. 9. μήθ' B. 11. ὅτε Suid. ed. ms. ἐξεμεῖν. Locum om. [*ms.*] in μέλλω. 12. μὴ pro με B.

14. Σκευοφοροῦσ' Suid. v. Λύκις. Lege Οἱ σκευοφοροῦσ'. σκευοφοροῦσ' et τοῖς pro gl. B. Locum contraxit Suid. ms. in Λύκις. [οἱ σκευοφοροῦσ' *Cantab.* 2. τοῖς σκευοφοροῦσ' 1. *Non Græcum esse* σκευηφορεῖν *censebat Porsonus.*]

18. πλεῖν] Om. Suid. ms. sed habet post πνιγηρά. ubi πρεσβύτης.

22. υἱὸς Σταμνίου. Vide Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 146.

24. ταλαιπωροῖτο——φέροι] sic Suid. ed. ms. ὄχημα. 31. σ' om. B. σε gl. supr. ὠφ. 33. ἔγωγ' οὐκ B. Suid. v. οἴμοι ubi paullo ante ἀγένητον sine ἂν ms.

34. ἦ γ' ἂν B. 41. μὰ δία B. 42. δήμητραν B. 45. ἀποσοβεῖν Suid. ed. ms. in κροκωτόν. sed -ῆσαι in οὐχ οἷός τ'.

46. κροκοτῷ B. τίς ὁ νοῦς.] ὁ om. Suid. ms. ῥόπαλον Simplic. p. 139. [*ad Epictet. ed. LB.* 1640. ἐὰν δὲ ἡττηθῇς αὐτῶν (*i. e.* τῶν σου καταγελώντων) καὶ ἐκείνου τοῦ γέλωτος γέγονας ἄξιος, ἐπὶ κοθόρνῳ ῥόπαλον ἐπιχειρήσας λαβεῖν.]

48. πῆ B. 50. Pro ἦ δ. ἦ τρ. tantum ιγ Suid. vv. ἐξηγρ. et κᾆτ' ἔγωγ'. 51. σφῶε; Δι. νὴ τ. ά. Ηρ. [*B. teste lib. Ask. MSti notam om. Porsonus.*] 55. μηκρὸς (α) B. 57. τῷ Κλ. B. 64. ἦ ἑτέρα] Lege cum Ald. ἦ 'τέρα φράσω; [*sic. Vide et ad* 102. ἦ 'τέρᾳ *alicubi Elmsleius, ni fallor.*] "τερα B. 75. Ηρ. præfigit B. non 76. 77. ἀνάγειν εἴπερ γ' B.

78. Apud Suid. in Ιοφῶν ubi MSS. Par. C. C. C. τινὰ κατὰ l. μετὰ. 79. ποεῖ B. 80. γ' om. B.

83. 85. Suid. v. Αγάθων. 83. μ' οἴχεται B. Suid. v. Αγάθων [ἀποίχεται *servat*] 86. ξενοκλέης B. 89. ἐνθάδε Suid. v. πλεῖν. ἔστετ ἔνθαδε (*sic*) ms. ἔστιν B.

92. ἐπιφυλίδες B. Dionys. Hal. Art. Rhet. X. 18. p. 393, 10. ed. Reisk. Tatian. ad Græcos p. 6. *qui* ταῦτ' ἔστιν ἐπ. *citat.* Suid. in vv. ἐπιφ. et στώμυλος, ubi locum e Pac. [992, *&c.*] om. ms. et omnia ad Στράττις Ολύνθιος. Res se sic habet. Transit ms. a φλυαρεῖν in στώμυλος ad τῶν δειπνοσοφιστῶν in fine Στράττις, qui vocatur στρατηγὸς τραγικός. In στρόβιλοι, εὐδαιμοαρεῖν τὰ

μειράκια κ. τ. λ. In στράττις post βιβλίω sequitur νέστερος τῶν καρκίνου στ.

96. εὕρης B. 99. Loca citata om. Suid. ms. in παρακεκινδ. 102. Recte ἰδία quoque Ald. male ed. Kust. ἰδίᾳ. Pro ἰδία, ἄνευ B.

103. Suid. ἀρέσκεια. Suid. v. σὲ hunc versum ita citat, prout [*in Suida sc. T. III. p.* 295.] edidit ex MS. Kusterus. Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; μ' ἀλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι. Lege, μὴ, 'λλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι, quod et scholiastes legisse videtur. Vide infra 624. 763. σοὶ B. om. καὶ *ante* μάλα μ' ἀλλὰ πλὴν Suid. ms. σὲ δὲ.

104. κόβαλά γ' B. 105. Μὴ τὸν ἐμὸν om. Suid. ms. et art. seq. 108. ἔχων pro φέρων B. *Vide Porsoni Advss. p.* 286.

109. κατὰ τὴν σὴν B. 118. ἀφιξόμεθ' B. 128. ὡς— βαδιστικοῦ] Suid. βαδιστικοῦ. 129. εἶτα pro κᾆτα B. 133. πῆ B. 134. Lege δύο. 136. πότε Jac. Perizon. Addend. ad Ælian. V. H I. 18. ἀλλ' ἥνπερ B. 137. ἥξεις μεγάλην Suid. v. ἄβυσσος, non B. 138. γε om. Suid. in φεῦ. 139. τυνουτωί B. τουνουτωί Suid. ms. φεῦ. 141. τὼ om. B. non Suid. ed. ms. φεῦ. 145. πολὺν] sic Suid. ed. ms. σκῶρ. 146. ἀεὶ νῶν] Suid. v. σκὼρ] om. Suid. ms. *sic Porsonus. An* σκὼρ *per errorem notavit pro* ἀεὶ νῶν? 147. ξ. ἠδ. τις B. 148. ἀργύριον (art. om.) B. 149. ἠλόησεν Toup. in Suid. II. p. 102. ἠλοίωσεν (η supra) B. ἠλοήσεν bis Suid. ms. in v. *Vide Append. ad Toup. p.* 456.

150. ὅρκον [*quod om. Ald. Junt.* 1515. *non* 1525.]

inter l. a m. pr. B. 153. πυρίχην B. 154. σε om. B. 158. δὴ om. B. 161. δέῃ B. 171. τ. φέρουσι B. 174. πόσ' B. a m. pr. ποῖ' ex em. 176. ἵν' ἂν B. 185. Δι. hic præfigit et 186. om. B. κἄστιν ὁ B.

187, 8. Suid. ἀνάπαυλαν. κακῶν πόνων καὶ— Suid. ms. τίς εἰς ἀ. et in χάρων. 188. ἢ εἰς ὀ. B. 189. κερβέρους B. 190. ποῖ B. ποῦ Suid. ed. ms. *in* ποῦ σχ. et ποῦ γῆς antea.

191. εἵνεκα Ald. Kuster. ἕνεκα B. εἵνεκα Suid. ed. ms. σοῦ γ'.

193. νεκρῶν B. 194. τὸν om. B. 195. περιθρ. λ. δ. κυκλω B. 196. περὶ B. 197. μανθάνω om. B. 199. ἐπιπλεῖν B. 200. ποῶ B. 201. με σύ γε B.

206. Suid. ἄπειρος. 209. κᾶτα κ. [B. *scil.*] 211. βρεκεκὲξ trisyll. semper B. Suid. ed. et ms. vv. βρεκεκὲξ. αἰόλαν. κόαξ B. *et forsan ter habet.* 214. Citat Suidas v. ξύναυλον. 220. τῆς ἱερῆς χύτρησι B. 223. δ' ἀλ. B. 225 om. B. 228. κόαξ [*sic*] bis et mox B. 232. παροιμία Suid. ms. κεροβάτης. *pro* παρ' εὐριπίδῃ *scil. Vid. Porson. ad Orest.* 262.

234. φορμικτὴς B. 238. γ' om. Suid. ms. φλύκτ. 245. ἡλάμεθα B. Suid. ed. ms. φλέως. 247. πολυκολύμβοισι Suid. ubi βύσμα τῶ πρωκτῶ ms. 249, 50, 2. Suid. paullo aliter αἰόλαν. 250. -μεθα B. 251. -υγοπαφ. B. -γγ. Suid. ms. 259. -μεθά B. 263. νικήσετέ με B. 264. ἡμᾶς γε σὺ B. 265. δή

om. B. 267. δι' ἡ. B. 268. ὑμῶν κρατήσω τὸ κ. B. 269 om. B. et Δι. 270. 270. τοῦ κοάξ] τῶ pro v. l. inter l. B. 272. τὸ ν. B. τὸν Suid. ed. sed locum om. ms. 278. γε pro 'γωγε B. 279. βέλτιστον B. 283. ὅ. καὶ φιλ. Suid. ἤλαζ. et μάχ. φιλοτιμούμενον Suid. ed. ms. [*in* ἤλαζ.] sed -ος in μάχ. ms. 284. Suid. γαῦρος. 285-6. Suid. ἀγώνισμα. δ' εὐ. B. et ἂν om. 288. 'στιν. Ξα. ἐξόπισθεν B. 291. οὖν B. Suid. ms. v. ἔμπουσα. 292. τότε μὲν βοῦς] μέν γε ed. Kuster. Suid. v. ἔμπουσα. ποτὲ B. bis. τοτὲ Suid. 293. φέρ' om. ms. *Suidæ l. c.*

295. γ' om. B. Suid. ms. *In schedis,* Aristophanes Tagenistis apud Schol. Χθονίας Ἑκάτης πείρα σοφῶν ἐξελιξομένη. Lege Χθονία θ' Ἑκάτη, Σπείρας ὀφέων εἰλιξαμένη. Confer Auctorem apud Suidam v. οὐραῖα, *ubi* δράκοντες τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας εἰλίξαντες. *Alibi Porsonus, huc forsan respiciens;* " Actius Eriphyla apud Priscian. VI. p. 699. *Pallas bicorpor anguium spiras trahit,* laudatus a F. Ursino ad Virgil. Æn. II. 217." *Ipse addo Sophoclem in* Ῥιζοτόμοις *apud Schol. Apollon. Rh.* III. 1213. (*Hecate*) στεφανωσαμένη δρυσὶ καὶ πλεκταῖς Ὠμῶν σπείρησι δρακόντων.

296. Δι. καὶ σκ. B. et 297. Ξα. νὴ τ. 297. Versum om. ms. *et ed. Med. Suidæ v.* ἔμπουσα. 300, 1. Lege, οὐ μὴ καλεῖς, Ὦ 'νθρωφ'. Με enim non incipit versum, quod putavit Cl. Marklandus Explicat. Veter. Auctor. Eurip. Suppl. subject. p. 251. Nasutulus quidam pronomen infersit, qui nesciit καλεῖν τοὔνομα bene Græcum esse. Vide Av. 1505. Mox lege κατερεῖς. κατερῆς vox est nihili.

καλεῖς et κατερεῖς B. 300. 302. Ξα. pro ἱερ. B. 302. τοῦτο δ' ἔσθ' B. 303. οἶπερ——δεῦρο δέσ. B. 304. L. πάντ' ἀγαθὰ ex MS. Vat. U. cum Kustero.

306. γαλῆν' B. 307. νὴ τὸν Δία. ed. Kuster. B. 308 om. B. 309. ὠχρίασ' B. 310. μοι B. ὁδὶ δὲ δίσας ὑπερεπυρρίασεν Suid. ms. ὑπερε. *Vide Append. ad Toupium p.* 479.

312. ἀπολύναι B. 314. Δι. ἀ. τ. ἔνδοθεν B. et om. Δι. ante 315. 316. ἕ. δᾴδων δέ με B. 317. ἐξέπνευσε Schol. ad. Eurip. Hec. 444.

323. ᾄδουσι γοῦν——ὥσπερ Suid. v. Διαγόρας. γοῦν B. Suid. Ald. in ἴακχος. Locum om. ms. *sc. post* Ιάκωβος *T. II. p.* 89. γοῦν *tacite Brunckius. Vide Porson. Opusc. p.* 31.

324. γ' om. B. 327. π. . ἐν ἕδρ. B. 328. Ἴακχ' ὦ Ἴακχ' ὦ Ἴακχε B. 329. 30. "Respicit Suidas v. θίασος." Toup. in Suid. II. p. 55. 332. περὶ κρατὶ Rav. ἐπὶ κρατὶ Eustath. ad Ἰλ. Θ. p. 701, 2. (582, 47.) ἀμφὶ κ. ad Ὀδ. M. p. 1715, 62 = 479, 43. σῇ B. 335. τὴν B. et 336. τιμήν. 338, 9. ὁσ. μύσταισι χ. ἁ. ἱερὰν B. 345. ὦ ἴακχε ἴακχε B. 349. ἀποσείονται B.

350. χρονίων ἀτῶν Dawes. Misc. Crit. p. 236. τ' hic om. B. addit post παλαιοὺς 351. 353. λαμπάσι B. 354. ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν Bisetus ex Schol. suffragante MS. Vat. U. probante Kustero et post eum Reiskio. Confer Av. 1093. ἔξαγ' ἐπ' ἀ. *notat, e B. ut puto.* 357. ἡμετέροις B.

358. γλώσσῃ citat Plutarch. de Glor. Athen. p. 348.

D. et καθαρεύει notante Marklando ad Eurip. Suppl. 547. post Kusterum, καθαρεύοι vero Suid. v. ἐξίστασθαι. Recte quoque καθαρεύει præbet Priscianus XVIII. p. 1183. γνώμην B. καθαρεύοι] sic Suid. ms. ἐξίστ.

359. μήτ' οἶδέ πω] ἴδε ed. Kuster. μήτ' οἶδεν μήτ' MS. Vatic. U. probante Kustero, μήτ' εἶδεν μήτ' Suid. v. ταυρόφαγον et versu sequente μήτε. εἶδε μήτ' B. Suid. ms. ταυρόφαγον. qui et ἐχόρευσεν. *Vide Porson. Opusc. p.* xc. 360. μήτε Suid. ed. ms. qui et βακχείσαις. 365. προδίδωσιν Dawes. Misc. Crit. p. 316. 368. πείθει τινά B. 369. κατατῖλαι Schol. 153. κυκλείοισι B.

372. MSS. Gellii Præf. Τούτοις αὐδῶ—κἆυθις τὸ τρίτον μάλ'—— lege ergo, Τοῖσιδ' ἀπαυδῶ——κἆυθις τὸ τρίτον— Suid. ed. Med. ἀπαυδῶ habet Τούτοις et mox τὸ τρίτον. τούτοις B. Suid. ed. et ms. καὖθις τρίτον B. τὸ τρίτον Suid. Ald. v. ἀπαυδῶ. τὸ γ̄ ms. *Vide Porson. Opusc. p.* xc. 373. ἀνεγείρετε (non -ται) B. 375. δὴ om. B. 376. κόλπους γρ. τόπους B. [κόλπους τῶν καθ' ᾄδου λ. *Brunckius tacite, notatus a Porsono Opusc. p.* 31. *Ita quoque Juntina* 1515.]

381. ἀρεῖς Valckenaer. ad Theocrit. I. 112. male, cum prima corripiatur. *Sed vide ad Med.* 848. αἴρης B. 385. Ημ. B. non Χο. 386. ζαθέ¬ [*i. e.* ζαθέους] B. 397. γε om. B. 402. ξυνακ. B. 405. 411. Ημ. et 417. Ξα. præfigit *B. scil.* 406. σοὶ γὰρ διδόαμεν ἐπ' εὐτελεία τὸν σ. Suid. ms. v. εὐτ. 408. Suid. ῥάκος. 421, 2. Suid. δημαγωγεῖ. 425.

κλεισθένην B. 430. *Vide ad Orest.* 1645. 432. τουτονὶ B. et 433. κύσθου. 433. κίσθου] κύσθου Kuster. ex Eustath. in Il. I. p. 746. [746, 16 = 644, 5. *ubi* ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ δὲ κύσθου ἢ κύσου λεοντή—] vulgatum citatur a Scholiaste infra 504.

435. πλούτων' B. 437. Citat Suidas v. μηδὲν μ. 440. αἴροι' Dawes. Misc. Crit. p. 237. αἴροι' B. et ὦ pro αὖγε. 451. Ημ. pro Χο. et πολυῤῥόθους B. 458. καὶ om. B. 461. τοὺς ξένους Suid. v. ἰδιῶται. τε τοὺς ξ. B. τοὺς Suid. ed. ms. sine τε v. ἰδ. 466. λῆμμ' B. 468. καὶ τολμ. κάναισχ. B. 472. ἔχει B. 474. Suid. 'Αχέρων.

476. Lege ἑκατογκέφαλος. Marklandus ad Eurip. Suppl. 901. hunc versum citat ob exemplum anapæsti post tribrachyn. Sed talis licentia, si Comicis, certe non Tragicis, quos hic imitatur Aristophanes, permissa est. ἑκατογκέφαλος Nub. 335. ipsa metri lex requirit, ubi tamen perperam ἑκατοντακέφαλος quædam edd. ἑκατοντακ.] sic B. Suid. τοία. [ἑκατογκέφαλος *jam olim Bisetus. Vide Porsoni Adverss. p.* 242.]

477. πνευμόνων B. Suid. ed. ms. 480. Suid. γοργόνες. 485. οἶσαι B. σπογγιάν.] Suid. in v. 486. Ξα. ποῦ 'στι νῦν. ὦ χ. B. 487. δείσας B. 489. σὺ θεῶν B. 491. αὖτ' pro ταῦτ' B. 492. Suid. ὀσφραντικόν. 502. ἡρακλεοξ. B. 503. λῆμ'] sic B. 504. ὁ 'κ Μελίττης B.

505. αἴρομαι] αἴρωμαι Dawes. Misc. Crit. p. 237. et ita ed. Ald. Quod autem Cl. Burgess ait, αἴρομαι

Kusterianæ editionis typographicum erratum esse, aliter se res habet. Non enim solum hæc editio eam dat lectionem, sed et Aurel.

507. σ' om. B. 509. βοῦν δ' Suid. ἀπηνθράκιζεν. καὶ βοῦν ἀπηνθρακιζόμενον Suid. ms. 512. *Vide ad Eurip. Med. p. 53. et apud Gaisford. ad Heph. p. 222.* 515. εἴσειθ' B. *tum* Δι. *et* Θε. *habet, ut videtur.* 519. ἤβαλλ. B. 520. τεμμάχη B. 521. ἔμελλ' B. 522. ὀρχηστρίσι B. Suid. ed. ms. v. αὐτός. 523. ὅτι αὐτὸς εἰ. ms. *et edd.* Suid. *in* αὐτός. ὅτ' εἴσ. B.

525. οὔτοι που] οὔτι που Scholiast. probante Valckenærio ad Eurip. Phœniss. 455. et ante eum Reiskio; quomodo ediderat Aldus. Vulgatum citat Scholiastes ad Plut. 143. οὔτοι—ποιεῖς B.

526. -έα σ' ἐσκ. B. 527. φλυαρήσῃς B. 528. ἀράμενος οἴσεις Dawes. Misc. Crit. p. 237. π. ο. B. sine γ'. 536. θέλει Schol. sup. 463. 540. ἀεὶ B. Suid. ms. ταῦτα πρὸς ἀ. 542. μᾶλλόν γ' B. 545. μεταστρέφεσθ' ἀεὶ B. Suid. v. δεξιός. Om. locum ms. -εσθ' ἀεὶ Id. ed. ms. μαλθακώτερον.

547. ἂν pro δὴ B. *Vide Porsoni Opusc. p.* 182. 550. *Vide Append. ad Toup. p.* 488. 553, 4. αὐτὸς pro οὗτος B. et om. ante πανοῦργος. 556. μ' ἐξέ. B. 557. ἦλθ' B. 559. ἡμῖν B. 561. Suid. ἀνάβραστα. 564. γε pro με B. 565. ἔχεις B. 566. τί δὲ B. 567. Πλ. *et* 573. Ξα. *præfigit Porsonus, e B. scil.*

568. Ὃν οὗτος αὐτοῖς τοῖς MS. Vat. U. αὐτοῖς τοῖς ed. Kuster. Schol. ὃν οὗτος αὐτοῖς ταλ. B. Vide Suid. v. αὐτοῖς ταλάροις. 570. κἀπεμυκᾶτό γε B. εἰς μέ δριύ (*sic*) κ' ἐμυκᾶτό γε Suid. ms. ἐμυκᾶτο. 572. ξίφος δ' B. 576. Suid. τοῦτο. 583. δὲ om. B. 586. ἐκποινιεῖται B. ἐκπην. Suid. 592. θυμοῖ Valckenær. Diatrib. in Eurip. Fragm. XXI. p. 231. θυμῇ B. 593. Suid. οἶδ' οἶδα ubi γε om. ms. [τύπτης οὐκ ἀντείποιμί σοιγε *Suid. edd. Med. Kust.*] τύπτης B.

596. Suid. γλάμων. 601. σαυτὸν αἰεὶ om. B. gl. ἑαυτὸν πρὸς τὸ σοβαρὸν. 605. ἁλώσῃ B. 606. βάλεις B. *sic, sed* βαλεῖς *puto voluisse Porsonum.*

607. ἀνάγκη 'σται Dawes. Misc. Crit. p. 237. τις typorum confusione ed. Ald. ἔσται quoque in ἔστι corruptum est Plut. 531. Eccl. 685. *Imo e MSS.* τις *habuit Ald. ut e Brunckio liquet.* τις *etiam Cantab. alter. In Æschyl. Eumen. 217.* ὅρκος τὶς μ. *Rob. ubi egregie Porsonus* ὅρκου 'στὶ μείζων. *Amipsias Athen. VI. p. 270. F.* κοὐδεὶς σοί τις τῶν πλουσίων μὰ τὸν Ἥφαιστον προσόμοιος. *Lege* σοὔστιν τῶν πλουτούντων *ut fere e mss. Schweigh.* τις om. B.

610. συνν. ταῦθ' v. l. in m. B. 612. πάλιν hic om. B. et post οἶδ' ὅτι 613. ponit. 616. Suid. in δεῖν. 619. κακόν τῳ B. 623. Citat Suidas v. δεινά. 624. Variam lectionem memorat, μὴ, ἀλλ' ὑπερφυᾶ Scholiastes, sed improbat, quæ tamen placet Marklando ad Eurip. Iphig. 1010. jure. Scholiastæ enim ratio futilissima est. Vulgatum inepte defendit Kusterus. Vide Æschyl. Choephor. 918.

627. Suid. v. ἄξιος. 630. κἄν ποθ' ἕλῃς Suid. βασανίζειν, *qui citat* βασάνιζε τουτονὶ λ. 629. *usque ad* γ. νέῳ 635. κἄν ποτε μ' Suid. ms. v. βασανίζ. cetera ut ed. 631. πίνακι Suid. v. βασανίζειν. *Vide ad Phœn.* 740.

633. ἔτι δ' εἰς τὰς Suid. vv. βασανίζειν, κλιμακίζειν. Dawes. Misc. Crit. p. 238. ἔτι δ' ἐς Suid. ed. ms. κλιμ. 640. ταχ. τὰ σκ. B. 643. σὺ om. B. 650. ἴδῃς B. 653. σὺ om. B. gl. σὺ ὁ ἡρακλέους σκευὴν ἔχων. 654. ἐς B. 657. σκόπει νῦν ἥν μ' ἀποκ. B. νῦν ἥν μ' ὑποκίνησαντ' Suid. in v. [ὑποκ.] 661. τουτὶ B. 662. δὴ om. B. *i. e. habet* τί ταταί. 663. ὠδυνήθεις B. 663-4. ἐφρόντισα—γίνεται] Suid. διόμεια. γίγνεται B.

666. γ' om. B. 667. κρομύων B. 668. ἔπειτα] τα om. B. 669. γ' om. B. 680. οὔτι] οὔτοι recte edd. Ald. et Kuster. 683. περσέφασ' B. 685. ποιῆσαι B. *non*-ἡσ- 687. ἐμᾶς ἀ. B.

690. Suid. φιλοτιμ. φιλοτιμώτ. B. 691. δὲ Suid. ms. (pro δή.) ubi λόγον ante δρᾶμα additur, i. e. ὅλον. *Nempe cum* λόγος *passim scribatur* ο *with* λ *above* (*ut breviter hic innuit Porsonus*) *passim confunditur cum* ὅλος; *quod olim me monuit.* 692. ἐπιβρέμει Schol. ad Ran. 1580. [περιβρέμεται *Schol. ad* 93.] 695. κελαρύζει B. Suid. ed. ms. v. ἐπίκλαυτον. *Imo* -ξει *edd. Med. Ald. Kust.* 696. ἀπόλοιτο Suid. vv. ἴσαι ψῆφοι. ὡς ἀπόλοιτο. 699. πρῶτον μὲν οὖν B. 701. τι om. B. 703. ἐκτιθεῖσι λῦσαι τ. προτέρας B. 704. L. εἶναι 'ν τῇ— εἶναι plene B.

711. συμφοράν B. συγγενεῖς 713. 717. ποτ' B. 720. γ' om. B. 721. κλεισθένης B. non Suid. 724. ψευδομίθρου Suid. ms. in Κλειγ. sed ψευδολίτρου in κυκησ. sed τε ret. *i. e. retinet.*

725. κυμωλίας B. 726. ἐκδιατρ. B. 730. γ' om. B. 731-2. εἰς bis B. 736. βαρβάροις B. 738. κακῷ Suid. ed. ms. χαλκ. 740. καλοὺς κὰ. (sic accent.) B. 741. χοροῖσι B.

742. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 162. 742-3. Suid. ed. ms. προσελοῦμεν et πονηροῖς. 748. κἂν τε Suid. ἄξιον. *edd. Med. Kust.* κἄν τις ms. σφαλεῖτ' B. κἂν gl. B. [*ad* γοῦν, *scil.*] δὴ Suid. ms. [*v.* ἄξ.] γοῦν

—λ —κοῦ

Suid. ed. v. κἄν τι. Locum om. ms. 750. δου αι· B. bis. et postea aliq. [*aliquoties.*] sed δοῦλος videtur a m. rec. 751. γὰρ om. B. 753. ἐλεγχέντ' pro ἐξελέγξαντ' B. 755. Lege Οἴμωζε— 757. Lege μή, 'λλ' ἐποπτεύειν ex Symmacho apud Schol. μάλ' ἐ. B. 758. δεσπότῃ μου B. 759. τονθυρίζων B.

763. μάλα γε πλεῖν ἢ μαίνομαι] Lege (deleto γε) μή, 'λλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι. Vide supra 103. 624. 757. γε om. B. 769. οὔνδον] sic et Ald. male ed. Kuster. ὁ ἔνδον.

770. καὶ εὐρ. B. et λοιδορησμὸς *habet ut videtur.*

771. Ξ. ἆ, πρᾶγμα, πρᾶγμα. AI. μέγα κεκίνηται πάνυ MS. Vat. unde legit Kusterus, Ξ. ἆ. AI. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται πάνυ. Lege ex edit. Ald. Ξ. ἆ. AI. πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ κεκίνηται μέγα. πρ. πρᾶγμα κ. μέγα (om. γὰρ) B. 772. πάνυ πολλὴ B.

773. ἐκ τοῦ; *Quare.* Markland. ad Eurip. Suppl. 131. 775. ξυντ. B. 779. τότε δὴ B. 783. L. κατῆλθ' ob metrum. κατῆλθ' B. 784. καὶ βαλαντιοτόμοις B. 787. λογισμῶν B. 790. νὴ Δία hic ante κοὐκ inserit, mox in 793. om. B. 799. καὶ om. B. 800—805. *Vide Porson. Opusc. p.* 216. 801. κἀνέβαλλε B. 803. κλειδημήδης B. 806. L. διαγωνιεῖσθαι "φασκε— γ' om. B.

809. ταλάντῳ] Om. Suid. ms. [ἀλλ' ἢ τ. *edd. Med. Kust. in* τάλαντον.] 810. δαὶ B. 812. ξύμπτυκτα B. σύμπυκτα Suid. ms. v. πλαίσια. πλινθεύουσί B. 816. ἔβλεψε γοῦν B. Suid. ed. ταυρηδόν. γὰρ ms. 817. δὴ om. B.

819. οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος] Lege ob metrum vel Ἀθηναίοις vel συνέβαιν'. σαργανοῖσιν male pro σαργανοῖς legitur in Cratini versu apud Athen. III. 32. p. 119. οὐ pro οὔτε Suid. ms. in συνέβαινεν. cetera ut text. *i. e.* -οισι συνέβαινεν. ξυν. B.

826—853. Hi versus quatuor æqualia systemata constituunt. quorum singula a duobus hexametris incipiunt. 826-9. 833-6. 840-3. 847-50. *Et ita quidem, ut in tribus dactylicis, syllaba syllabæ respondeat.* 835. *lege* σχινδαλάμων. Porsonus. *Et quod utpote manifestum, opinor, monere supersedit, cæsuræ examussim congruunt. Jure igitur hujus cantici artificium prorsus singulare mirabatur. Porro* 834. κορυθαίολα μήκη *legebat cum Salmasio ad Solin.* p. 735, 2. D. *post quem Wakefieldium video suo more actum agentem ad Eurip. Herc. Fur.* 1005. *Ceterum Porsonus in notis mss. ad*

Æschylum, postquam monuisset in Dioscoridis Epigrammate notissimo recte citavisse Salmasium ibidem, Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας Γράμματα, *addit;* MS. a Bentleio collatus habuit ἐψύχωσε νονησμια ευτα, unde ille parum feliciter νεοσμίλευτα. Σμιλευτὰ ad Euripidem tacite refertur, et imitatus est Dioscorides Aristophanem, quem vide Ran. 814—821. 900—904. 1004. 1005. ed. Brunck. [826—839. 929—935. 1036-7. *ed. Kust.*] Horum locorum primum dederat Salmasius. In ἐριβρεμέτας Suid. ms. εἰς τ.—ἄβροτον—μέλειν ἐπιστ.—γεωργὸν—et ἐν om.

829. ὀδόντ' B. 833. ἱππολόφων B. 835. σκινδάλμων Suid. ms. 840, 1. λοφιᾶς (sic) et χαίτην Suid. ms. v. αὐτοκόμου, *et sic edd. Med. Ald. Kusteriana* λοφίας—χαίταν. 843. βρυχόμ. B. 844. Suid. γομφοπαγῆ. 853. πνευμόνων B, 854. μεθείμην Dawes. Misc. Crit. p. 239. MS. Barocc. 127. Schol. μεθείμην B. 855. κρεῖττον sed acutus supra circumflexum, et ω supra ο B. 857-8. Suid. ἀποσεμνύνει. 858. τραγῳδίαις B. 859. Eupolis Eustathii ad 'Οδ. Λ. p. 428, 51 = 1680, 26. [ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ φθονερὸν ἴσθ' ἀνδρίον.] μέγα B. μὴ μέγα λέγε Plato Phædon. p. 38, 11. Bas. [95. *B. HSt.* 62. *Wyttenb.*]

860-3. Suid. v. ἀγριοποιόν. 860. τοῦτον, κἀξεπίσταμαι καὶ δ. Suid. in ἀγριοποιὸν, non in ἐγῷδα, ubi ms. παρὰ αἰσχύων. 862. ἀθύρωτον Suid. ubi sup. *i. e. in* ἀγρ. et in v. hic tamen memorans alteram lectionem.

863. *In schedis;* Pollux II. 125. τὸ καταλαλεῖν παρ' Ἀριστοφάνει· ὁμοίως ἡ λάλησις καὶ ἀπεριλάλητος παρ'

Αἰσχύλῳ. Lege περὶ Αἰσχύλου. 864-6. Suid. ἄληθες. 867. αὖτ' (pro ταῦτ') ex. em. ej. m. B. 868. θερμαίνῃς B. non Suid. ed. ms. θερμός. 874. εσφ. ἐς B. 876. οὐκ ἀπὸ Suid. χάλαζα. 877. σαυτὸν B. 880. ἡμερωτέρως gl. B. 881. ἔλεγχ', ἐλέγχου *citat ad Il.* K. Eustath. p. 801, 55=720, 19. δ' οὐ θέμις B. δὲ πρέπει Suid. ms. πράονως. *Sed teste amici epistola inter ejus chartas,* λοιδορεῖσθαι οὐδὲ πρέπει *C. C. C. in* πράονως. λοιδορεῖσθ' οὐ πρέπει ms. in σὺ δὲ μὴ π. 883. ὡς pro ὥσπερ Suid. ms. σὺ δέ. 889. σὺ δὲ τί βουλεύειν (ν eras.) ποεῖν B. 890. ἐβουλόμην μὲν ἂν vel ἐβουλόμην ἂν Dawes. Misc. Crit. p. 239. 891. ἔστιν 'ἀγὼν νῷν. Δι. τιή; Αἰσ. Ὄθ' ἡ π. Dawes. Misc. Crit. p. 239. 898. ὑπᾴσατε ex Etymologo legendum v. ὑπογραμμός. recte monuit Kusterus, accedit Scholiastes qui supra 854. ἐπᾴσατε legit. ἐπᾴσατε B. 899. ὦ Διὸς B. 904. Suid. Στρεβλός. 908. πορίσατε Kuster. de Usu Verb. Med. I. 30. 908, 9. ῥήματα καὶ π. B. 910. σοφίας ὅδε B. 915. ἐ. καὶ σὺ λιβανωτὸν λαβὼν sine δὴ B. καὶ σὺ δὴ sine λαβὼν Suid. ed. ms. καλῶς. 917. εἰσι pro σοι B. [*et Suidas editus v.* καλῶς.] σοι Suid. ms. *ibid.* 920. ξύνεσι Dawes. Misc. Crit. p. 242. et ex eo Reisk. *Vide ad Phœn.* 187.

921. ἅπτομαι ω suprascr. eodem temp. B. 927. Suid. ms. λῆμα. παρὰ δὲ εὐριπίδου καὶ α. 930, 1. Paullo corruptius Suid. ἀστεῖα. τὸν μὲν εὐριπίδην— λέξαι Suid. ms. *in* λῆμα *scil.*

931. κατερρινησμένον] κατερρινημένον Suid. v. λῆμα. ed. Ald. et schol. ed. Ald. ed. Kuster. [*Aristophanis.*]

ex MS. Vat. U. κατερινισμένον B. -ερινημ. Suid. ms. 932. αἰσχύλος τόνδ' Suid. ms. *in* λῆμα *scil.* 932-5. Suid. ed. Med. v. ἀλινδεῖσθαι. [932-3. *omittit Kusteriana.*] αὐτοπρέμνοις—ἐπῶν Suid. αὐτόπρεμνον. 936. ἐρεῖτε B. 938. καὶ pro γε B. 939. τοῖς ὑ. B. 942. γὰρ δὴ 'να τινὰ καθεῖσεν Dawes. Misc. Crit. p. 209. ἐκάθισεν ed. Kuster. 'κάθισεν Ald. γὰρ ἕνα τινα (om. δή γ') B. *Vide Præf. Hecub. p.* XLIII.

945. γ' om. B. 946. ἂν om. B. sed videtur scripturus ante ξυνεχῶς. 950. καθῆστο v. l. sup. B. 951. τι φθέγξαιτο et om. δὴ B. 953. σκορδινιᾷ B. et ὅτι. 955, 957. ῥήματα ἀγνῶτα τοῖς θεωμένοις Suid. ἀγνῶτα. 955. ῥήματ'——εἶπεν] Suid. βόεια. 956. *Hinc ut videtur et ex* 1036. *profecit Antipater Anthol.* III. 25. 28. (*Brunck.* II. *p.* 124.) 'Οτραγικὸν φώνημα καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν Πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ, Αἰσχύλος——ὀκρυόεσσαν *nescio unde Stanleius. Sed antiquum* ὀφρυόεσσαν *revocaturus erat Porsonus.*

958. ουδέν B. *Vide Præf. Hec. p.* XXXVII. 960. γρυπεέτους B. 961. *Præf. Hecub. p.* XLIV. 963. *Præf. Hecub. p.* XLV-VI. *Opusc. p.* 195. 964. Σημεῖον, οὖν Markland. ad Eurip. Suppl. 109. Aristoph. Babylon. apud Harpocrat. v. ἐπιβάτης. Εὖ γ' ἐξεκολύμβησ' οὑπιβάτης, ὡς ἐξοίσων ἐπίγυον. Ita legendum. 967. θεοῖς—ποῖα γ' B. οἷ' ἄττα Cratinus Athen. IV. p. 164. E. 968. οὐ τρ. B. Suid. in "Απερ σύ. *Præf. Hecub. p.* XLV-VI. *Opusc. p.* 195. 969. τοῖς π. B.

970. τοπρῶτον μὲν εὐθὺς] Dele μέν. Cl. Kusterus autem: " metri gratia scribendum est πρῶτον μὲν εὐθύς,

ut recte habet MS. Vat. U." Confer Dawes. Misc. Crit. p. 173. l. 1. Quæ mala fide in repetita Dawesiani libri editione omisit Cl. Burgess. παρὰ σοῦ τὴν τ. εὐ. (om. τοπρῶτον μὲν) B. 971. καὶ om. B. non Suid. ms. ed. οἰδοῦσαν. In Suid. οἰδοῦσαν fine οἷ addit ms. 972. ἴσχανα Suid. ms. in v. sed ἰσχν. in πτισσάνῃ. ubi ed. ἴσχανα. 973. λευκοῖς pro μικροῖς Suid. v. ἴσχνανα. [*ed. ms.*] τευτλίοις λευκοῖς B. 974. ἀπηθῶν Kuster. ad Suid. II. p. 155. v. ἴσχανα. ἀπανθῶν B. vulg. Suid. ed. ms. [*v.* ἴσχ.] ἀπὸ ἠθῶν ed. ms. πτισ. *Alibi*; ἀπηθεῖν ex Ranis Eustath. p. 1753, 5. 979. ἂν om. B. 980. ἔλεγον B. 983. αὖτ'—τοῦτο B. 985. τουτοισὶ—ἔδειξα Suid. ed. v. γων. τουτουσὶ ἔδειξα ms. 987. εἰσβολὰς B. 989. εἶθ' ὑποτοπεῖσθαι B. vulg. Suid. in v. 995, 6. Suid. γνώσῃ corrupte. μαθητὰς ἑκατέρου (β̄ over μαθητὰς, ᾱ over ἑκατέρου) sic statim B. et γ' om. 996. οὖν om. B. μεγαίνυετος B. Locum in Μεγαίν. om. ms. 998. οὑμὸς Suid. v. κομψόν. 999. ἐς B. 1008. ἄμυνον B. 1012. πᾶς Suid. ed. ms. αἴκε. In μικροπρ. ἄσπαστις ms. 1013. ἐκέκραγε ed. ms. [*in* μικροπ.] 1016. τρύβλινον [*Suid.*] ms. 1018. ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθ. sic B. Suid. bis.

1019. τὰς Suid. v. αἴκε. ἐλαίας B. τὰς ἐλάας Suid. ed. ms. sed αι ms. μικρ. Eust. ἰλ. α. p. 84, 9 = 63, 15. [τὴν ἐλαίαν ἐλάαν ἀττικῶς οἷον τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν.] 1020. ἀβελτερώτατοι Suid. [*ed. ms.*] in v. ἀβελτερώτατος. B. Suid. ed. et ms. in Βουταλίων. Μαμμάκυθος (sic). 1021. μαμμάκουθοι] Μαμμάκυθοι edd. Ald. Flor. Kuster. μαμάκουθοι B. ου etiam Suid. [*in* ἀβελ.] υ Suid. ms. Βουτ. bis ms. Μαμ. Μαμμάκυθος, μ. β. κ. Suid.

ms. μῶροι. 1022. Omittunt καὶ MS. Vatic. U. Suid. vv. ἀβελτερώτατος. Βουταλίων. Μαμμάκουθος. probante Kustero. κάθηνται Suid. vv. Βουταλίων. Μαμμάκουθος. καὶ om. Suid. [*ed. ms.*] v. ἀβελτερώτατος. B. et Suid. ms. Βουτ. Μαμμ. κάθηνται Suid. l. in Βουτ. ms. et Μαμ.

1023. λεύσσεις B. 1025-6. Citat Suidas v. μή σ' ὁ θυμὸς. qui et Scholia exscripsit. Suid. ed. μή σ' ὁ θ. om. ms. 1026. ἐλαῶν B. 1027. -ηκέ σου B. 1029. αντιλέξης Suid. ed. ms. λεῖον. 1039. ἐμὲ B.

1040. Hoc πύσμα vocat S. Empiricus Pyrrhon. Hypot. I. 189. ubi ἕνεκα, ut B. δεῖ pro χρὴ B. *Vide ad Odyss.* I. 199. 1045. γ' om. B. 1047. μὴ δ' ἀγ. μὴ δὲ κ. B. 1049. πήλικας B. 1050. γὰρ pro αὖ B.

1051. σὺ τί δράσας—ἐξεδίδαξας; Bentlei. ex MS. Oxon. Epist. ad Mill. p. 19. Kuster ex MS. Vat. U. MS. Oxon. præterea, οὕτως αὐτοὺς γενναίους— δὴ om. B. γ. ἐξε. B. *i. e.* γενναίους ἐξεδίδαξας. *sed de transpositis* οὕτως αὐτοὺς *nil Porsonus. Forsan error est Bentleii ita citantis. Ceterum vide Præf. Hec. p.* LIII. 1056. ἕνεκα B. 1057. αὖτ' B. 1058. τοὺς ante Πέρσας om. B. *Præf. Hecub. p.* LIII. 1059. ἀεὶ B. 1060. τοῦ ante τεθ. om. B. 1061. συγκρ. B. 1062. χρὴ π. ἄ. ἀσκ. (om. γὰρ) B. 1064. Ορφ. γὰρ τὰς τ. B. a. m. rec. 1068. Pro Δι, Εὐ. B. 1069. ἔπεμπε B. 1070. ἔμελλ' B. 1071. κ' ἀγαθοὺς B. et κōλάμαχος (*sic*). 1072. ἐποίησε B. 1075. σθενοβοίας B. 1076. οὐδ' οἶδ' εἰς ἥν τιν' ἂν] ἂν om. B. *Vide ad Hecub.* 782.

1077. οὐδὲ γὰρ et μηδὲν σ. B. 1078. σοῖς π. πολλῷ 'πικαθῆτο B. 1079. κατ' οὖν ἔβαλεν MS. Vat. U. κάτω γ' ἔβαλεν Valckenær. ad Eurip. Hippolyt. 934. *Præf. Hecub. p.* LIII. ὥστε κ. B. κάτ' οὐν ἔβ. (*sic*) B. τοι om. B. 1080. ἐπλήγεις B. 1082. ὅτι γενναίας B.

1083. πίνειν] πιεῖν ex MS. Vat. U. recte Kusterus. πιεῖν etiam legi oportet in Antiphan. apud Athen. I. 19. p. 22. F. 1084. δ' om. B. 1085. τὸν πονηρὸν B. 1087. τοῖσι δ' B. *Vide Opusc. p.* 28. 1088. δὲ pro δὴ B. Λυκαβηττὸς bis Suid. ms. et mox τὰ χρηστὰ cet. ut ed. 1088, 9. ἢν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβητοὺς Καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, &c. *Photii MS.* Πάρνης: τὸ ὄρος θηλυκῶς · ∫. (*i. e.* ἐστιν) πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδε κατὰ τὸν λυκάβηττον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. *Lege* ἐς τὴν—— φροῦδαι. *Fragmentum desumtum est e Nub. Prioribus. Hinc in Aristoph. Ran.* 1089. *forsan legendum est* Παρνήθων. *Porsonus. Vide de confusione* Πάρνης *et* Παρνασὸς, *Ruhnken. ad Timæum, ab Hermanno citatum. Acharn.* 346. Παρνήθιοι *Grayius poeta, levi errore pro* Παρνήσιοι, *quomodo recte Hotibius et Elmsleius.*

1090. ἀνειά B. [*i. e.* ἀνθρώπεια.] ἀνθρωπίως Suid. in v. ms. omittit nomen Aristoph. In eadem pag. λυπησίλογος ms. 1091. τάγε ῥήματα] Lege τὰ ῥήματα. Vide infra ad Vesp. 976. γε om. B. 1092. ἄλλωστ' pro κἄλλως B. χρῆσθαι μεί. B. 1093. ἱμερίοις B. 1094. καταδιδάξαντος B. 'Α' μοῦ quoque Ald. [Α' ἐμοῦ *sc. Kuster.*] 1095. *Præf. Hec. p.* VII. 1097. γε om. B. 1100. περὶ Suid. ms. χιτών.

ἐξέκυψεν B. 1103. στωμυλομ. B. 1104. τόθ' ἡνίκα γ' ἔγωγ' ἔ. B.

1105. ῥυπαπαὶ B. 1106. εἰς B. 1108. -γειν οὐκ ἔτ' ἐλαύνειν B. et 1109. πλεῖν. 1110. ἔσθ' οὑτοσὶ B. 1115-6. Suid. ἀνεμεστώθη. 1120. ἐστὶ pro ἔτι B. 1121. ἀπεφανάνθην] ἐπαφ. Suid. ms. bis. [v. ἐπαφ.]—αυναυθ. Suid. ms. 1125. κεραμεῖς B. 1127. τὴν γαστ. B. 1130. φυσσῶν B. 1135. εσβ. γὰρ εἰσι. tres voces om. B.

1137. ἀναδάσασθον Dawes. Misc. Crit. p. 243. ἀναδέρετον MS. Barocc. 127. ἔπετον B. ἔπιτον v. l. m. ἀνεδέρετον B. ἀναδέρετον v. l. m. 1149. γ' om. B. 1150. τοὺς τροπολόγους B. προλόγουσ suprascr. m. rec. 1153. ἀσαφὲς B. 1155. ὀρεστείας B. 1160. λέγειν B. 1161. ταῦτα πάντ' ἔ. B. 1163. σιγᾶν B. 1164. ἰαμβείοις B. 1165. γ' prius om. B. 1172. πότερον οὖν B. 1173. χειρὸς B. 1178. μᾶλλον pro μεῖζον B. 1180. οὕτως ἂν B. 1181. Suid. ἀνθοσμίας. 1187. εἰς γ. φ. τήνδε B. 1188. κατέρχεσθαι B. 1189. *Adverss. p. 37.* 1190. χρ. μοι σὺ B. 1192. ταύτη 'στὶν· ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον B. 1193. ὅτι σὺ λ. 1194. εἰς—ὅτω (ε suprascr.) B. 1197. σὺ τί B. 1200. ἑρμῆν B. 1202. εἰς B. 1203. τάδε γε] γε om. B. τῷδε *in Æschyl. Choëph.* 4. *edidit Porsonus.* 1209. Corrupte Suid. ms. in στοιβ. qui et Sophocli tribuit.

1211. Lege et distingue οὐ γάρ μοι 'στιν ἀλλ' ἀκουστέα Τῶν—*etenim me audire oportet tuorum*——ἀκουστέον B. 1213. εὐτυχής] εὐδαίμων MS. apud Valc-

kenær. ad Eurip. Phœniss. 1591. sed εὐτυχὴς quoque Schol. ad Æschyl. Theb. 781. εὐδαίμων B.

1215. πρὶν ἢ φῦναι μὲν, Ὠπόλλων MS. Vatic. U. probante Kustero. πρὶν φῦναι μὲν, Ὠπόλλων Valckenær. ad Eurip. Phœniss. 1591. πρὶν φῦναι μὲν B. *Vide ad Phœn.* 1613. 1229. δέ σου Suid. ed. ms. ληκυθ. 1231. *Opusc. p.* 32. 1233. ἐναρμόζειν B. 1233-4. *Ad Med. p.* 23. *Opusc. p.* 376. 1235. τοῖσιν B. 1236. καὶ δὴ B. [δεῖ *male Bas.* 1.]

1237. ἀρχελάου ἡ ἀ. 1242. ὑψιπύλης ἡ ἀρχή. 1244. τὸ λεῖπον τοῦ ἔπους παρθένοις σὺν δ. *Hæc e marg. B. desumta liquet.*

1242. Hinc emendabis Anonym. apud Montfaucon. II. p. 501. Bibl. Coislin. ubi legis, νεβρῶν δορῇ καθαπτούς. 1243. παρνασὸν B. 1252. γε om. B. 1253. δήμητραν B. 1256. Σιδώνιον δή ποτ' B. 1261. ἐπειδὴ B. 1263. ταντάλιος B.

1266. ἀπόδου Dawes. Misc. Crit. p. 243. et ex 2. manu MS. B. 127. *Hæc ex exempl. ed.* 1547. *In* 1532. *tacet, sed supra* πάσῃ τέχνῃ, ἤγουν πάσῃ μηχάνῃ, et *in margine,* ἡ ἀπόδοσις.

	οἰνο
εἶλεν	μάου
ἱπποδά	γαμεῖ
μειαν	κόρην

Omnia ex B. proculdubio.

1267. καλήν τε Dawes. Misc. Crit. p. 245. καλήν τε κ. B. 1268. γ' om. B. 1271. πολύβοτρυν B. 1273. αὖθ' B.

1274. Inaccurate ed. Kuster. Ἔα αὐτόν. recte habet Aldina, Ἔα 'ὑτὸν—— *Pro his* ἔασον B. 1277. τοὺς ὀφθαλμοὺς Suid. ms. σῦκον αἰτεῖς.

1280. ἐπιδείξω B. 1284. γ' om. B. 1289. μέμψεταί B. 1292. π. δὴ μ. B. Post 1294. δ. προσαυλεῖ τις B. 1300. δύω B. 1301. υἱὲ gl. B. et παῖ om. 1302. 1304. ὦ Αἰ. B. 1308. Δι. et 1310. Εὐ. om. B.

1308. L. ὅδιον ex Æschyl. Agamemn. 104. 1312. εἰς B. οὖν Suid. ms. om. [*in* βουβωνιῶ] 1313. βουβ. γὰρ τῷ ν. ὑπὸ τ. κ. Suid. ed. ms. in βουβ. 1314. ἀκούσεις B.

1317-8. Ex Æschyl. Agamem. 109. 110. 1318. ἥβας B. 1322 om. B. et 1328.

1323. Æschyl. Agamemn. 113. 114. πέμπῃ ξὺν δορὶ δίκας πράκτορι Θούριος ὄρνις. Forsan hinc legendum Πέμπῃ ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι—— quod Antistrophæ optime quadrat. χερσὶ καὶ δορὶ B. 1329. συγκλινές τ' B. 1333. εἰς B. 1334. αὖθ' B. 1335. ἱερὸν B. 1336. οὗτος δ' ἀπὸ πάντων πορνιδίων μέλη φέρει *Porsonus apud E. Maltby Thes. Prosod. p.* 823. *De* πορνίδιον *vide ad Nub.* 993. *Alicubi enotaverat Porsonus* οὐσίδιον *ex Nicomacho Athenæi* II. *p.* 58. *A. ubi secunda producitur, et recte quidem, quum vox fluat ab* οὐσία.

1337. μελίτου καὶ] Delet καὶ auctore Suida v. Μέλιτος Bentleius in Phalar. p. 300. quem sequitur Kusterus addita MS. Vat. U. et Suidæ v. σκολιὰ auctoritate. μελήτου et om. καὶ B. Locum om. Suid. ms. v. μέλιτος.

καὶ om. Suid. ed. ms. σκολιά. *Per η scribendum* Μέλητος, *utpote a* μέλειν *derivatum, censebat Porsonus.*

Schol. 1337. τάρταρόν γε ναίειν] L. Τάρταρόν τε ναίειν ex Schol. ad Acharn. 531.

1342. τάδ' ἐστ' ᾅ. B. 1346. τέγκουσαι νοτεραῖς B. 1348. ὑπωρόφιοι] κατὰ γωνίας addit ed. Kuster. *Omittunt Ald. Junt.* 1525. *non* 1515. *neque mss. Cantabr. De B. tacet Porsonus; consentit igitur cum ed.* 1532. *et verba habet.* 1349. εἰ sexies Suid. ed. ms. 2°. om. B. *i.e.* εἱλίσσετε *et* εἰ *quater præmissum B.* εἱλίσσετο *tantum Suid. in* φάλαγξ, *si Porsoni notam intelligo.* Corrupte Suid. in φάλαγξ. ubi ms. λύσσετε δακτύλοις.

1352. 3. "Eurip. Elect. 438. 9." Kuster. 1355-6. Hæc (quod nescivit Kusterus) citat Suidas v. γάνος. 1357. περίβαλ' B. 1359. τί δὲ B. 1360. τοιαυτὶ B. 1366. κελαινοφαὴς Suid. in v. ed. Ald. [*et Med. et ms. ut videtur.*] 1367. δύστανον B. 1369. πρόμολον B. 1380. πόντιμε B. 1382. θεάσασθε [*B.*] In ξυναρπάσασα 1383. desinit B.

1391. κνεφαῖος] κνεφαίως vulgo. Sed jure præfert Scholiastæ lectionem Kusterus, κνεφαῖος, quam exhibet quoque Suidas v. κνεφαῖος et ed. Ald. [κνεφαίος (*sic*) *editionis Bas.* 1. *in* -αῖος *mut. a Porsono, scil. e Suid. ed. ms.*] 1392. εἰς ἀ. Suid. ed. ms. κνεφαῖος. 1416. τ. τὴν τέχνην] Dele τὴν ut constet metrum.

1418. 9. Huc respiciens Suidas v. νεοχμὸς legit πλέον. Fallitur vero Cl. Kusterus qui referri putabat ad Thesm. 708. 1419. ἀτοπίας πλέων] f. Suid. ἀτοπίας. πλέον Suid. ed. ms. νεοχμόν. 1423. Ἐπιθόμην Bent-

lei. in Menandr. p. 58. 1427. *Ad Orest.* 141. 1429. *Ad Med.* 1. 1431. *et mox.* 1440. *ad Or.* 141. 1438. Citat Suidas v. πειθώ. 1439. Citat Suidas v. θανατῶν. 1449. Citat Suidas v. βρῖθος. 1453. Suid. ἄραιτο. ἀχθοφόρον. [ὡς *tacite Brunckius notatus a Porsono Opusc. p.* 31.] 1459, 60. Suid. δι' ἔχθρας.

1475. φανεῖται pro πέφυκε male Suid. v. Σίφνιοι. Rescribendum totidem literis, μεγάλα δὲ βλάπτειν, ut optime habet Suidas v. Σίφνιοι. Vide Taylor. ad Lycurg. p. 323. cui eandem locutionem restituit. Adde Æschin. c. Timarch. init. Plutarch. de audiend. Poet. p. 40. ed. Potter. Mnesitheum apud Athen. XI. 10. p. 483. F. Thucydid. VIII. 60. Eustath. in Homer. Il. K. p. 789. Θ. p. 707. [p. 707, 62. μεγάλα βλαβήσονται. p. 789, 63. μεγάλα βλάπτει.] φανεῖται, μεγάλα δὲ Suid. ed. ms. σίφνιοι.

1480. ἐκτρέφῃ Plutarch. Alcibiad. I. p. 199. Suid. ms. om. οὐ χρὴ λ. Ut vulg. in σκύμνος. 1485. "Λεώκριτον Suid. v. Λεώκριτος" KUSTER. Λεώκριτον Suid. ed. in v. sed et Κλεοκ. ordine. Om. ms. 1493. Suid. ἀμάθητος. 1496. σωθεῖμεν Dawes. Misc. Crit. p. 246. favente partim Suida, qui v. σαφέστερον versum sic exhibet: Τούτοισι χρησαίμεσθα, σωθείημεν ἄν. Obiter emenda Menandrum apud Eund. v. ἀπ' ἐχθρῶν. Οὐχ' ὅθεν ἀπωλόμεσθ' ἴσως σωθεῖμεν ἄν. Ita scripserat Menander, quem eodem modo prorsus quo Aristophanem truncaverat Suidas, omittendo ἴσως et inferciendo σωθείημεν. *Vide Append. ad Toup. p.* 439. *et Porsoni Opusc. p.* 382. *fin.* τούτοις χρησαίμεθα, σωθείημεν Suid. ms. σαφέστε-

ρον, *ubi citantur* 1491—1501. 1498. πράξαντες et om. οὐ ms. 1500. πότερον ms. 1506. σώσεις Suid. ms. σισύρα. 1507. συμφ. ms. 1514. πλὴν καὶ ὁ Suid. ms. Περικλῆς et mox νόμος. πλήν γε *ed. Med.*

1523. εἰ μὴ duo MSS. Plutarchi II. p. 33. εἰ μὴ —δοκεῖ; Macho apud Athen. p. XIII. 5. p. 582. Hunc versum, in Æoli fragmentis insertum, iterum male dat in Incertis Musgravius. 1525. τίς δ' οἶδεν Suid. τίς δ' οἶδ. τὸ κατθ. Suid. ms. 1526. τὸ πνεῖν δὲ πνεῖν τὸ δὲ κ. Suid. ms. 1528. *App. ad Toup. p.* 468. 1538. ξυνετὸς] συνετὸς ob metrum.

1553. L. καὶ τοῦτ' αὐτοῖς τοῖσι πορισταῖς. Aliquatenus favet Suidas, qui pro τούτοις, v. Πλούτων dat τοῦτο. τοῦτο Suid. ed. ms. Πλούτων. 1558. ex Suida ἥκωσιν, ἐγὼ Toup. in Suid. I. p. 90. ἥκωσιν, ἐγὼ Suid. ed. ms. δευρί. 1559. μὰ τὸν Ἀπόλλωνα Suid. 1561. λευκοφόρου Suid. ms. συμποδίσας.

1563. τὸν θρόνον] Lege θᾶκον. MS. Vatic. U. θῶκον, ut infra 1570. 1565. Lege metro et sensu conspirante, κἀμοὶ σώζειν—*et mihi servare.* 1574. τοῖς] τοῖσιν Kuster. ex MS. Vat. U. 1575. μολπαῖς] μολπαῖσιν Kuster.

EQUITES.

4. 'ΑΦ' οὗ Suid. ed. ms. εἰσήῤῥησεν. 7. Suid. αὐταῖσι. 8. δεῦρο ν. π. citat Suidas v. δεῦρο.

9. πενθήσομεν, 'Ολύμπου ex Suida *v.* ξυναυλίαν π. Toup. in Suid. III. p. 155. Cur. Noviss. p. 101. Huc respicit Eustathius ad Iliad. A. p. 27. *pen.* = 21, 25. *Bas.* κλαύσωμεν ἂν 'Ολύμπου Kuster. ad Suid. II. p. 650. Vulgatum defendunt Valckenærius Diatrib. p. 166. Marklandus ad Euripid. Iph. Taur. 36. *Quibus ipse se astipulari mihi dixit.* πενθήσωμεν, οὐλύμπου Suid. ms. ξυναυλ.

16. Exstat Eurip. Hippol. 348. notante Marklando ad Euripid. Iph. Aul. 728. πῶς ἂν *utinam,* ut Anthol. I. 13. πῶς τις ἂν εὐθάνατός σε φύγοι, βίε; ut legendum ibi videtur.

18. κομψευριπιδικῶς] κομψευριπικῶς MS. Vat. Pal. Suid. v. κομψευριπικῶς. probante Kustero. κομψευρικῶς male Suid. ms.

31. Suid. v. βρέτας. 32. *Ad Hecub.* 788. 35. προσβιβάζειν Aristidi reddendum ex MS. T. III. p. 275.

Suidas. Προβιβάζεις——εὖ προβιβάζεις. *ubi Porsonus,* Fallitur Suidas, et Kusterum fefellit. Nam in Aristophanis Eq. 35. per errorem legit προβιβάζεις pro προσβιβάζεις.

40, 1. Suid. ἄγροικος. 41. Male citant ἀκρόχολος Portus et Kusterus ad Suidam v. ἄγροικος. 42. πυκνίτης Suid. ed. ms. πυκνί. (πυκνή ms.) v. Athen. p. 213. D. *ubi* πνύκα *edd. sed* πύκνα *e ms. A. Porsonus Adv. p.* 75. *vide ad* 1104. Πυυκίτης duo MSS. ed. Junt. prior, Dion Chrysost. XXXII. p. 362. ut male Brunckius. Qui sequitur versus Aristophanis esse videtur, sic legendus; τί δ' ἔστ' Ἀθηναίοισι πρᾶγμ' ἀπώμοτον; τὸ omittit ed. Ven. (Imo Eupolidis Πόλεσιν apud Suid. v. ἀπώμοτον.)

43. τῇ πρ. ν. Suid. νουμ. 51. Citat Suidas v. ἔνθον. 56. πανουργοτάτως παραδραμὼν Suid. v. μᾶζα et versu sequente, αὐτήν. 63. ποιεῖται Suid. ed. *in* μεμακκοακότα *ut videtur.* Sed locum Arist. om. ms. πεποίηται in τέχνην ed. ms.

68. Lege ex Schol. ἀναπείσετ'— Suid. v. ἀναπείσετε. quanquam ibi in ipsis Comici verbis alterum exstat. 70. ὀκταπλασίονα Suid. ms. χέζομεν. 77. τόσον αὐτοῦ τὸ βῆμα Suid. αὐτόχρημα *ubi citantur* 74-8. 78. Suid. *v.* Χάονες. ubi ὁ Γέρης male tentat K. v. Ach. 604. 79. ὁ δὲ νοῦς Suid. ms. κλωπ. 83, 4. Athen. p. 122. A. ubi βέλτιον ἦν μοι. 84. αἱρετώτερος] τατος superscr. Suid. ms. νωϊν, ubi multa corrupta.

90. εἰς ἀπόνοιαν Sylburg. ad Etymol. M. v. οἶνος, probante Dukero ad Thucydid. VIII. 88. Euripid. Andro-

mach. 979. Ὁ δ' ἦν ὑβριστὴς, εἴς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον, Τάς θ' αἱματωποὺς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοί. Quod male solicitavit cl. Heathius. Confer Med. 552.

91. πρακτικῶς Suid. ms. οἴνου π. 92, 3, 4. In Epitom. Athen. apud Casaubon. Animad. p. 782. 100. Corrupte Suid. νοιδίων (sic ms.) 103. Suid. δημιόπρατα. 104. ταῖς θύραις Suid. ἐπίπαστα. 129. Στύγαξ Suid. ed. ms. in ordine. Sed in ms. statim sequuntur, Στυλίτης. ὁ ἐπὶ κίονος ἱστάμενος, deinde Στύππαξ. στρατηγὸς Ἀθηναίων.

137. *Citat Eustath. ad Il.* A. *p.* 213, 37. *notante Porsono.* 143. ἀλλαντοπώλων ἔσθ' ὁ τ. ἐξολῶν Suid. ms. *in* ἐξολῶν. 147. κατὰ τὸ θ. Suid. ms. in κατὰ θεῖον. 148, 9. Suid. ἀνάβαινε.

150. τί 'στιν; τί με, τί με Valckenær. ad Eurip. Phœniss. 856. male. Vulgata enim lectio sanissima est. 158. ὦ νῦν μὲν] Sic Suid. ed. ms. ὦ νῦν. ὁ χθὲς μὲν Themist. Or. XVI. p. 206. B.

159. Ἀθηνῶν vel ἄγε Dawes. Misc. Crit. p. 248. Prius verum. Idem mendum ex Nub. 400. exemit Kusterus. Lysist. 37. exhibet Ἀθηναίων Suidas v. ἐπιγλωττήσομαι. ἀθηναίων] sic Suid. ed. ms. ταγός.

165. πυκνός] Πυκὸς Scaliger, vulgatum defendente J. Rutgersio V. L. V. I. et ita Suid. v. Πνύξ. πυκνός] sic Suid. ed. sed alterum ms. contra Suidæ mentem. nam et mox πυκνί. 174. Χαλκηδόνα Palmer. Exercitat. p. 725. probante Kustero. 181. Citat Suidas v. ἐξ ἀγορᾶς. 182. ἀξιῶ γ' ἐμαυτὸν ἰσχύειν Suid. Med. Ald.

et ms. v. ἀξιῶ, *ubi Kusterus* ἰσχύσειν. Schol. Habet Suidas pro κρίνω νομίζω. v. οὐξ ἀξιῶ. 186. μὰ τοὺς θεούς· Εἴμ' ἐκ πονηρῶν γ'. *In his non omitti potest* ἀλλά. *Lege,* ἀλλ' ἐκ πονηρῶν γ'. αλλ *et* ειμ *in MSS. antiquioribus aliquando vix differunt. Thesm.* 905. αὕτη Θεονόη Πρωτέως: μὰ τὼ θεώ· Εἰμὶ Κριτύλλα γ'. *Lege* ἀλλ' εἰμί. Porsonus. *Vide Elmslei. ad Acharn.* 47. *et addend.* 188-9. Suid. Ἰωάννης ὁ Καππαδοκίας ε'. *Locus est,* οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μὴ γράμματα καὶ ταῦτα κακὰ κακῶς γράψαι, *quem e Procopii Bell. Persico I. p.* 70 = 39, 44. *ed. Hoeschel. sumtum esse monet Kusterus.*

190. Lege ob metrum ὅτι καὶ κακὰ κακῶς cum editione Aldina. 191, 2, 3. Paullo corruptius Suid. δημαγωγικός. 196. σοφῶς ex Suida *v.* ᾐνιγμένος Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 57. quomodo emendaverat Casaubonus, et citat Scholiastes personarum enumerationi subjectus. *Ad Toup. p.* 500. 197. Suid. ἀγκυλοχείλης. βυρσάετος Suid. ms. μάρψη. 204. Suid. v. [ἀγκυλοχείλης, *ut videtur.*] 207. ὅ τ' ἀλλᾶς Dawes. Misc. Crit. p. 201. 211. Schol. "Partim sua fecit Suidas V. αἰκάλλει." Toup. in Suid. I. p. 118. 220. Suid. ed. ms. *in* συμβαίνουσι. 224. ὅ τε π. β. λ.] Suid. βδύλλει. 230. δείδιθ' Suid. ed. ms. *in* ἐξεικασμένος *ut videtur.* 242. παραγίγνεσθε] Ob metrum lege παραγένεσθε. 247. τὸν ἀλιτήριον καὶ παν. Suid. ed. ms. παῖε. [ἀλ. *edd. Med. Kust.*]

254. ἔφυγεν] ἔφευγεν ed. Kuster. Suidas vv. εὐλαβοῦ. τὰς ὁδούς. Vide Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 56.

ἔφευσε Suid. ms. τὰς ὁδούς. *ed. Med.* ἔφυγεν. 258. Citat Suid. v. πρὶν λαχεῖν. ubi Scholia quoque habet, quæ male vertit interpres. 259-60. Corrupta et mutilata Suid. διασείων. 262-3. διαβαλὼν—ἐκκολ.] Suid. v. ἀγκύρισμα. *ed. ms. ut videtur.* 264-5. Suid. ἀμυνοκῶν. 269. εἰ δέ σ' οἵ ὑπέρχ. Suid. ms. *in* ὑπέρχ. 270. κ' ἐκκοβαλικεύεται Toup. in Suid. III. p. 258. Oportuit saltem κᾀκκοβαλικεύεται vel κἀκκοβαλικεύεται. ἐκκολακεύεται Suid. ms. (*in* ὑπερχ. *sine* ἡμᾶς *ut videtur*) mox κόλαβοι. 273. καὶ δῆμ' om. ed. Med. Suid. γαστρίζομαι.

276. *In margine ed.* 1532. Lege, ἐὰν μὲν τόνδε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλ' ἔσει. Sic in Crantoris versu apud Stob. 94. (96.) p. 517, 47. pro καταγέλαστος εἶ, lege ex margine, καταγέλως ἔσει. ἀλλ' ἐὰν νικήσῃς (sine mediis) Suid. Ald. ms. τήνελλος εἴης ms. 282. *Præf. Hec. p.* XLIX. 287. "σε Priscian XVIII. p. 1187." KUSTER. Atque ita ob metrum legendum. 289. τὸν ν. Suid. ms. κυνοκ. 290. Suid. ed. ms. v. περιελῶ. 291. περιτεμοῦμαι Suid. ms. *in* περιελῶ *scil.* sed mox ὑπο- ut et in v. 292. εἴς μ' Bentlei. ad Horat. Od. I. iii. 18. ἀσκαρδαμυκτί Suid. in v. 297, 8. Suid. ἀγοραῖος. 300. L. ob metrum καὶ φανῶ σε. 301. Suid. v. ἀδεκατεύτους. 310, 1. Suid. ἀνατετυρβακώς. 312. ἀνακεκώφηκας Suid. *in voce.* *Vide ad Orest.* 1279. 316. ὑποτεμὼν Suid. ed. ms. μοχθ. 318. Suid. δοχμή. 319. *Præf. Hecub. p.* XLIX. *Opusc. pp.* XCI. 198. 320. δημόταισι] δημόταις ed. Kuster. 326. ἁ. τ. ξ. τ. κ.] Suid. ἀμέλγειν.

327. Ἱππόδαμος Suid. v. λείβεται. quomodo legit secundus Scholiastes. ἱππόδαμος Suid. ed. ms. λείβ. 331. ἐν πανουργίᾳ θράσει τε—— 338. οὐ μὰ δία] Dele οὐ. vide supra 335. 339. καὶ μὴν σ' ἐγὼ οὐ—— 340. πάρες πάρες Kuster. ex MS. Vat. Pal. 346. Sch. Townl. ad Ἰλ. Π. 59. μετανάστην: ἐν τῆι μασαλιωτικῆι καὶ τῆι ῥιανοῦ μεταναστεῖν· καὶ ἀκούουσι τὴν βρισηΐδα· ἐδόκουν δὲ ἀτιμότεροι εἶναι οἱ μέτοικοι· ὡς διὰ μοχθηρίαν τρόπων τὰς ἰδίας καταλιπόντες κατὰ ξένου μετοίκου ὁ κωμικός :— 353. ἐπιὼν Suid. ms. θυνν. 356. ἅτ' ἐπιπιὼν Suid. edd. ἀναπόνιπτος. κατ' ἐποποιὸν ms.

358. Hinc forsan in Hesychio legendum, II. p. 817. Οὐ προσίεταί με, ubi μοι vulgatur. Suid. ed. ms. προσίεται.

364. ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ] sic Suid. ed. ms. κύβδα. *Imo edd.* πηγῇ. Mendose Suidas v. κύβδα, τῇ πηγῇ. Idem mendum apud Georg. Lecapen. Ἐπιμερισίαις MSS. fol. 114. b. Ἰσχία. αἱ μετὰ τὰς ὀσφῦς σαρκώδεις προβολαί. γλουτοὶ καὶ κογχῶναι, τὰ μετὰ τὰ ἰσχία, ἤγουν τὰ περὶ τὴν πηγὴν (l. ΠΥΓΗ'Ν) ὑπερέχοντα. Eadem varietas est apud Suid. I. 40. v. ἀγροῦ πηγή. Archestrat. Athenæi VII. 19. p. 320. C. *Vide ad Orest.* 1234.

365. κἀμὲ γὰρ ἤνπερ] L. ἐάνπερ ut videtur legisse Scholiastes. 367. Suid. διώξομαι. 369. Suid. δερῶ. 371. κατασκευάσω Suid. ed. ms. περικ. 377. Suid. ἐξείραντες. ubi ἐκκοψόμεθα pro σκεψόμεσθ'. 384. L. ex Scholiaste ob metrum οὐκ ἄρ' ἦν. 385. ἔπιθι] Sic Suid. ms. στρόβει. [ἄπιθι *ed. Med.*]

388. ὡς ἐὰν ob metrum. Idem mendum in Comici incerti fragmento citato in Schol. MS. ad Eurip. Orest. 234. apud Valckenær. Diatrib. XXI. p. 229. ita legendo. Ὁ πρῶτος εἰπὼν, μεταβολὴ πάντων γλυκύ, Οὐχ ὑγίαινε, δέσποτ᾽· ἐκ μὲν γὰρ κόπων Γλυκεῖ᾽ ἀνάπαυσις, ἐκ δ᾽ ἀλουσίας ὕδωρ, Καὶ τἄλλα δὴ τοιαῦτ᾽· ἐὰν δ᾽ ἐκ πλουσίου Πτωχὸς γένηται, μεταβολὴ μὲν, ἡδὺ δ᾽ οὔ. Ὥστ᾽ οὐχὶ πάντων ἡ μεταβολὴ δὴ γλυκύ. Pherecrates apud Athen. VIII. 3. p. 335. A. Μηδέ ποτ᾽ ἰχθῦν, ὦ Δευκαλίων, Μηδ᾽ ἐὰν (non ἂν) αἰτῶ, παραθῇς μοι.

391. 2, 3. Mutile et mendose Suid. v. ἀμώμενοι. ex Sch. ad Eccl. 146. ut et v. ἀφαναυθήσομαι. 396. ὡς δὲ] ὁ δὲ Suid. ed. ms. ἐρύθημα. παρεστ. πᾶν om. Suid. v. ἐρ. non παρεστ. 397. μεθίστησι] Sic Suid. ed. ms. 398. τοῦ π.] τοῦ om. Suid. ms. v. παρ. 399. ἐν προβάτου Suid. ms. κώδιον. sed mox Κρατίνου ut vulgo. *Vide Opusc. p. 33.* Schol. κακώσεως αὐτῷ δίκην Kuster. ad Suid. v. κώδιον.

405, 6. οἶμαι γ. πυροπίνην τῆς θέντ᾽ ἱππασῶν νῆσαι *Suid. ms. in* ὦ περὶ π. *ut videtur.* πυροπίπην. in v. ms. 411. Male vertit interpres ad Suid. v. ἀπομαγδαλία. πλὴν ὑπερβ. Suid. ms. v. ἀπομαγδ. 412. ἀπομαγδαλίας Suid. 419. *Præf. Hecub. p.* XLIV. *Opusc. pp.* XCI. 194. 428. καταεὶς Dawes. Misc. Crit. p. 249. renitente Toupio in Suid. II. p. 45. *Porsonus corrigebat,*

ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καικίας μέγας τε.

Tum 435. ἤτοι καικίας ἢ συκοφαντίας, *collatis Plutarcho T. II. p.* 853. *C. et Ravennate. Deinde* 438. τοὺς τερ-

θρίους, cum Scaligero et Ravennate. Corrige τερθρίους in Invernizii nota. De λαμπρὸς ἄνεμος *&c. vide Porsonum Adv. p.* 102. *Dorvill. ad Chariton. p.* 114. *Herodot.* II. 96. *Æschyl. Ag.* 1189. *Eadem metaphora infra* 756. ὅπως ἕξει πολὺς καὶ λαμπρὸς εἰς τὸν ἄνδρα. *Plato Alcibiad.* II. *p.* 146. *E. HSt.* 314, 12. *Ald.* ἄνευ γὰρ ταύτης, ὅσῳπερ ἂν λαμπρότερον ἐπουρίσῃ τὸ τῆς ψυχῆς, *&c. quomodo egregie Lennepius ad Phalarin p.* 87. *pro* ὅσῳπερ ἂν ΜΗ' ΠΡΟ'ΤΕΡΟΝ ἐ. τὸ τῆς ψ. ἄνευ γὰρ ταύτης. *Compara Euripid. Andr.* 555. 611. *Æschyl. Ag.* 227. *Vulgatam tamen servat Codex Clarkianus, ut a Gaisfordio didici. Anaxandrides Athen. VI. p.* 242. *E.* λαμπρός τις ἐξελήλυθ'; Ὄλολυς οὗτος εὐθύς ἐστι. *Ita Porsonus Opusc. p.* 237. *Demosthenes de Corona p.* 329, 24. *ed. R.* ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρός;

435. γε κακίας ed. Kuster. Καικίας Dawes. Misc. Crit. p. 250. Omittit γε Aldus. A. Schottus ad Diogenian. IV. 66. Καικίας ante Kusterum et Dawesium. [καικίας *schol. ut monet Kusterus.*] 438. τούς τε θρίους] τοὺς δὲ ed. Kuster. 443-4. Suid. ἀλιτήριος. 453. *Opusc. p.* 34.

463. Οὔκουν μ' ἐν Ἄργει οἷα πράττεις λανθάνει] Lege, ut vitetur hiatus, Οὔκουν ἐν Ἄργει μ' οἷα— confer Markland. ad Eurip. Suppl. 109. Obiter repone in Alcæo apud Athen. IX. 12. p. 396. γαλαθηνῆς ὑός. pro vulgato γαλαθηνοῦ ὑὸς quod frustra probat Toupius Addend. in Theocrit. XV. 73. Cur. Noviss. in Suid. p. 6. talis enim hiatus nusquam in senario vel tragico vel comico permittitur. ἀγαθᾶς ὑὸς occurrit infra Acharn. 741. τὴν

ὖν supra Plut. 1107. Lysistr. 684. ἐμπεπρησμένης ὑὸς Acharn. 36. Similem medicinam fecimus Eccl. 1048. Sin hæc transpositio minus placeat, lege, Οὔκουν μ' ἐν Ἀργείοις ἃ—quod et melius videtur. V. infra 478. Eurip. Suppl. 965. et lege in Diphili senariis apud Athen. VI. 9. p. 238. ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς Ὅτι ἔστιν, εἴ τις μὴ φράσει' ὀρθῶς ὁδὸν, Ἢ πῦρ ἐναύσει', ἢ διαφθείρει' ὕδωρ, Μέλλοντα δειπνεῖν ἤγε κωλῦσαι τινά.

478. *Opusc. p.* 152. 489. ἐξολισθάνειν lege cum Dawesio Misc. Crit. p. 339. 495. χ'ὥσπερ Suid. v. κάλλαια. οὐχ οὕτως Suid. ms. v. κάλλαια. et πάλιν ante ἥξεις. 500. ἥξεις Suid. v. κατάπαστος. 503. Ἤδη μούσης Πειραθέντες καθ' ἑαυτούς. Dawes. Misc. Crit. p. 192. "Citat Suidas v. παντοίας." Toup. in Suid. III. p. 8. Suid. ed. ms. παντοίας ubi μνήμας ms. 505. *Præf. Hec. p.* LX. *Opusc. pp.* 28. 199. 506. ἔτυχε Suid. ms. φαύλως. 508. γενναίως quoque Schol. Ed. Ald. Suid. v. τυφώς. *ed. ms. ut videtur.* Ed. Kuster. γενναῖος, quod imperite probat J. Toupius in Suid. III. p. 238. *Vide ibi Porsonum p.* 477.

513, 14. Confer Kusterum et Casaubonum in locum. Ruhnken. ad Timæum p. 151. 195. Joann. Keill. Lect. Astronomic. VI. p. 51. *Astronomy was courted by many admirers and suiters.* 518. Suid. Μάγνης. om. ms. 521. Suid. ms. οὐκ ἐξήρκεσεν. ubi ὑμῶν.

523. *In schedis;* Cratinus apud Suid. v. δωδεκάκρουνον. Schol. ad Aristoph. Eq. 523. δωδεκάκρουνον τὸ στόμα, Ἰλισσὸς ἐν τῇ φάρυγι. Ubi non omnia recte atque ordine

fecerunt Kusterus et Toupius in Suid. Cur. Noviss. p. 35. Confer Eustath. ad Homer. Odyss. I. p. 1635, 21. Euripid. Cycl. 410. ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξανεὶς βαρύν. Vulgo, φάρυγγος—ἐξιείς. Sed propius vero ἐξανιεὶς Athen. I. 19. p. 23. E. *Vide Advss. p.* 268. 525. ἐφόρει. *Vide Advss. p.* 210. 526. συμποσίοις Suid. ἀφέλεια ed. Med. *ubi* ὃς πολλῷ 523. *usque ad* πρυτανείῳ 532. 528. ἔτ' οὐκ Suid. ed. M. *ibid.* cum aliis corruptioribus deinceps. 530. Τῶν θ' ἀ. δ.] Suid. ἁρμονίαν. 534. Suid. ed. ms. in v. στυφελισμούς. 535. Citat Suidas cum præcedente, qui habet ἡμᾶς. *In* στυφελισμοὺς *scilicet.* Plutarch. Inst. Lacon. p. 237. F. 539. Suid. v. πηδαλιουχεῖν. Gregor. Naz. Or. XX. p. 335. B. Claudian. Fl. Mallii Theod. Cons. 42. Ad incerti Comici fragmenta rettulit H. Grotius Exc. p. 911, 913. deceptus vel ab Appiano Civ. I. 94. vel a Themistio Or. VIII. p. 113. D. κἀντεῦθεν Suid. ed. ms. χρὴ Suid. πρῶτον ms. *Quanquam non videtur Suidas [neque Gregorius] pleniorem habuisse hunc locum quam nunc editur, probabile fit, Claudiani locum conferenti, post* ἐπιχειρεῖν *olim exstitisse versum, cujus sensus fuerit,* κᾆτα τοιχαρχεῖν. PORSONUS. *Mox* 542. σωφρονικὸς *recitabat, ut e conjectura edidit Brunckius.*

541. L. οὖν οὕνεκα cum Kustero. 542. Suid. σωφρονικῶς. 543. Suidas in ῥόθιον. ἀποπέμψατ' Suid. v. 550. Citat Suidas v. ἀνδάνει monente Toupio in Suid. I. p. 28. 553. Suid. λαμπρυνομένων. 566. L. κοὔτις οὐδεπώποτ'—*Vide Opusc. pp.* XCI, 34.

567. MS. Suidas v. ἠρίθμησεν dat ἠρέμησεν. probante

Kustero. ἠρήθμησεν Suid. ms. (sic) sed in marg. ἠρήμησε et mox in t. 568. εἰς Suid. ἀπεψησάμην. ψευδόπτωμα. 569. τοῦτ' Suid. *utraque v.* 577. Suid. διακεκναισμένη. φθονῆθ' Schol. ad Nub. 14. 594. διήνεγκαν—εἰσβολὰς Suid. διενέγκαντες. εἰσβολὰς Suid. ed. ms. ξυνδ. 605. Lege ἔφη, ut citat Casaubonus. 607. Lege ob metrum, μήτε γῇ. Eadem menda laborat Achar. 532. 623. Suid. v. ἀναρρηγνύς. 624. ἤρειδε] Sic Suid. in v. ed. ms. 625. ἐρείδων] Sic Suid. ed. ms. κρημνός, ubi paullo ante κρημνοκοπεῖν. ἐρείδειν in ψολοκαμπίαις (sic). 628. Suid. νάπυ. 631. σκίταλοι τε καὶ Suid. ed. ms. σκίταλοι.

632. Μόθων Kuster. ad Suid. v. σκίταλοι. vulgatum defendente Toupio in Suid. III. p. 136. sed postea in Kusteri sententiam eunte Cur. Noviss. p. 121. *Vide Porsoni Append. p. 472. init.* μόθωνες] Sic Suid. ed. ms. *in v.* 633. ἐπαιδεύθη [*sine* ἐγὼ] ms. *in* σκίτ. 634. θράσος τε καὶ Suid. *ibid.*

638. ἐξήραξα Reisk. et post eum Toup. in Suid. I. p. 140. recte. Sic ὑπορρώδει pro ὑπωρρώδει male legitur in Eupolid. apud Plutarch. I. p. 164. ὀρεχθεῖ pro ὠρέχθει in Aristia apud Athen. II. 19. p. 60. contra metrum hoc ultimum. *Append. ad Toup. p.* 446. 642. Suid. ἀξιωτέρας.

659. Hinc emendabis Athenæum VII. 24. p. 328. E. ubi paullo mendosius hunc versum citat. τριχίδων meminit Aristophanes Holcasin apud Athen. VII. 24. p. 329. B. Ὦ κακοδαίμων (non κακόδαιμον) ὅστις ἐν ἅλμῃ

Πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη. 666. *Præf. Hecub. p.* LXXII.

670. Variam lectionem, quam agnoscit Scholiastes, memorat Suidas v. ἐῤῥέτω, sed male. 673. *Non mutandum* ὑποδραμών. PORSONUS. *Nempe in* ὑπεκδραμὼν, *ut fecit Hermann. de metris p.* 161. *quamvis ita Ravennas.* 677. ὑπερεπυππάζοντό με Suid. ed. ms. v.

690. "μορμῶ idem esse videtur, ac in nonnullis veterum locis, ἆ, vel ἆ, ἆ." VALCKENÆR. ad Theocrit. Adoniaz. 40. Mihi videtur Μορμῶ esse quasi invocantis Deum; de qua locutione vide Toup. in Suid. I. p. 3. 691, 2. Corrupte Suid. διαπέσοιμι.

694. Suid. ἀπεπυδάρισα. περιεκόκκισα Suid. ms. v. 697. ἐγὼ δέ σ' ἦν μὴ 'κπίω.] μή γ' ἐκπίω ed. Kuster. Lego, Ἦν μὴ 'κφάγῃς, ἐγὼ δ' ἐάν σε μὴ 'κπίω. 706. Suid. ἀπονυχιῶ.

713. κᾆθ' ὥσπερ Dawes. Misc. Crit. p. 250. recte. κᾆθ' ὥς restituendum quoque Menandro in Ira apud Athen. IV. p. 166. A. ubi nunc male legitur καθώς. Nonnihil adjuvat Dawesii sententiam quod citat Scholiastes in edd. hac, Aldina et Juntina, ὥσπερ αἱ τίτθαι. κᾆθ' ὡς quoque reponendum in Machon. apud Athen. XIII. 5. p. 579. D. καθώσπερ Suid. ms. τιτθη. Sext. Empiric. adv. Math. II. 42. Democrates apud Aristot. Rhet. III. 2. *Sexti locus est,* εἰκότως ταῖς τίτθαις, αἳ μικρὸν τοῦ ψωμίσματος τοῖς παιδίοις διδοῦσαι, τὸ ὅλον καταπίνουσι. *Aristotelis,* ὁ Δημοκράτης εἴκασε τοὺς ῥήτορας ταῖς τίτθαις, αἳ τὸ ψώμισμα καταπίνουσαι, τῷ σιάλῳ τὰ παιδία πα-

ῥαλείφουσι. *ad quem locum Victorius Comm. p.* 587. *ex Equitibus citat* κᾆθ', ὥσπερ—ἐντίθεις (*sic*). 714. ἐντιθεὶς ms. *Suidæ v.* τίτθαι. *qui et* μασώμενος *exhibere videtur.*

717. ποιῆσαι Suid. ms. πρωκτός. 718. τουτίγε Suid. 720, 1. Citat ita Suidas v. ἰσχέτω. ἴωμεν ἤδη μηδὲν—ubi pessime Kusterus, ut metro scilicet consuleret, ἠδὲ in textum pro ἤδη intulit! Sed quod serus video, non huc sed ad Vesp. 1256. respexit Suidas. Eundem autem errorem erravit Toupius Cur. Noviss. p. 68. 725. Schol. prop. f. *In schedis;* Pro αἱ ὧραι lege αἱ ὀπῶραι quod propius est quam Kusteri τὰ ὡραῖα. *Postea addidit;* sed αἱ ὧραι non malum.

746. Πυκνὶ Suid. in v. πυκνῇ Suid. ms. 748. πρόσθ' ἐχρῆν Schol. *Opusc. p.* 26. 753-6. Suid. ed. ms. v. νῦν. 755. 'ἀνὴρ Dawes. Misc. Crit. p. 252. 756. *Adverss. p.* 149.

758, 9. προσικέσθαι σου πρότερον Suid. δελφίς. Mendose Suid. ed. ms. 759. Schol. *In schedis;* Ipsa Pherecratis verba transcripsit Scholiastes Thucydidis VII. 41. ab ipso Kustero laudatus. 762. Lege Σαλαβακχῷ ex MS. Rav. Thesm. 805. Schol. ad Pac. 755. Hesych. et Phot. in v. Suid. v. Κύννα. 764. ἀμφιβεβηκὼς Dawes. Misc. Crit. p. 204. 771. Vide Duker. ad Thucydid. VI. 8. 773. χαριζοίμην] χαρισαίμην. 777. ἀπολαύει.] διαλαύει ed. Kuster. improbante Reiskio. Typographi error videtur, cujus similis accidit Av. 840. quod male ex Kusteri editione citat Ruhnkenius ad Timæum p. 130. ubi pro 840. errore

itidem typographico exaratur 408. 780. σε et οὕτως om. Suid. ms. σαλαμῖνος.

781. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ Plato Gorg. p. 285, 13. ed. Routh. §. 77. Findeisen. 522. A. *HSt. vide Heindorf. p.* 259. In Rep. III. p. 410. B. HSt. μεταχειρίζονται Galen. contra Thrasybulum περὶ γυμν. καὶ ἰατρικῆς. T. IV. p. 42. a. 30. Ald. *ubi* αὐτὰ μὲν τὰ—— κἀκεῖν' ἐπεγείρων—— πότους μεταχειρίζονται. *Ed. Bas. T. IV. p.* 297, 34. *habet* αὐτά γε μὴν, *cetera ut Aldus.*

784. τοῦτό γέ σου τοὖργον ἀληθῶς] Ita et Ald. Lege, τοῦτό γέ τοι σου τοὖργον. Kusterus clam lectore edidit, τοῦτό γε τοὖργον ἀληθῶς ἔστιν. *Præf. Hec. p.* LX. *Opusc. p.* 31. *Scholia male conjuncta sic divide;* ὡς φθάσαντες προείπομεν. Τοῦτό γε τοι. πρῶτον ἐπιδείκνυσι τὴν εἰς τὴν πόλιν εὔνοιαν. *unde stabilitur Porsoni emendatio.* 789. ταῖσι πιθάκναισιν] ταῖς πιθάκναισιν Dawes. Misc. Crit. p. 196. Ut hæc, exhibet Aldina. ταῖς πιθάκναις Schol. πυδάκναις Suid. ms. v. γυπ. In fine articuli addit καὶ γυπαιέτους.

791. Suid. βλίττειν. 793. ῥοθοπυγίζων Suid. in v. 795. πεντώβολον] sic Suid. ms. v. bis. 799. ἁρπάσῃς] ἁρπάζῃς. 800. καθορᾶται Suid. ms. ὁμίχλῃ.

803. καὶ στεμφύλων εἰς λόγον ἔλθῃ] Citat Musgravius Exercitat. Eurip. I. 2. ad Eurip. Iph. Aul. 124. ut probet vocalem ante μφ corripi posse. Quod non debuit, cum recte emendasset Kusterus στεμφύλῳ, citatis Nub. 251. Vesp. 470. Ælian. V. H. XIII. 32. quibus adde Diodor. Sicul. IV. 61. XIX. 17. Markland. ad

Eurip. Suppl. 112. Vide et infra 1297. Sophocl. Œd. Col. 1160. Σοὶ φασὶν αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν μολόντ' Αἰτεῖν, ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς. Vulgo omittitur copula. Forsan igitur in Eurip. Phœniss. 470. legendum, ἀδελφὸν δ' εἰς λόγους ἥκοντα σοί. Vide ejus fabulæ 799. Herodot. III. 4. Nostr. Lysistr. 469.

804. αὐτῶν τῇ μισθοφορᾷ Suid. ms. μισθ. 810-1. Suid. ἀντιφερίζειν. 811. ἐπιχειλῆ. Vide Toup. Epist. Crit. p. 141. *Porsoni Appendic. p.* 491. 816. Suid. Ἀχιλλείων. 818. παῦ' ὦ οὗτος καὶ μ. σ. π. *legendum putabat Porsonus.* 823. L. καταβροχθίζῃ. Lege χειροῖν ob metrum; quæ vox restituenda videtur Eurip. Hippol. 189. λύπη τε φρενῶν, χειροῖν τε πόνος, quod primo in χεροῖν, deinde in χερσὶν abiit. χεροῖν autem et χερσὶν frequenter permutantur. Illud restituit Ruhnkenius ad Timæum p. 182. Phrynicho apud Suid. v. τευτάζειν, merito probante Valckenærio ad Theocrit. Adoniaz. 7. p. 236.

831. μνᾶς ἓξ Suid. δωροδοκεῖν *ed. ms. ut videtur.* 832. Imitatur Æschylum Prometh. 614. *Præf. Hec. p.* XLIV. 833. Suid. ζηλῶ. 846. "Citat Suidas v. μηχάνημα." Toup. in Suid. II. p. 147. 850. συγκεκυφὼς] Suid. in v. Confuse et corrupte ms. 852. κατασπάσαντες Suid. ed. et ms. v. βριμήσαιο.

865. τουτωί γε] Dele γε. 870. γὰρ τοῖσι Ald. 873. βινουμένους Suid. vv. βινεῖν. Γρύττος. Illic Γρίπον, hic Γρύπον, memorata varia lectione. βινουμένους Suid. in βιν. (om. ms.) γρύττος. ed. et ms. γρύπον in verbis. 878. τόνδ' ἠξίωσας Suid. ed. Med. ἀμφιμάσχαλος. 881.

σοφὸς Toup. in Suid. III. p. 250. *Porson. ibid. p.* 478. 884, 5. χρήσομαι Suid. βλαυτίοις. 885. βαλαντίοις χρήσομαι Suid. ms. χεσείω. τρόποισι et σοῖς ms. 886. ὑπερβαλεῖ Dawes. Misc. Crit. p. 251.

889. καὶ τοῦτ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχ' ἵνα σ' ἀποπνίξῃ] L. καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδές— *Vide Edinb. Rev.* XXXVII. *p.* 87.

895. ἀνὴρ κόπριος] Suid. I. p. 207. 905. δεχ'ου ω *Suid. ms.* λαγὼ ms. ὥστε τὰς λήμας περιψεῖν Suid. ed. ms. περιψεῖν. τώφθαλμίω citat H. Stephan. Thes. IV. p. 687. B. 917. ὑφ. τῶν δάδων Suid. ed. ms. ὑφελκτέον. *Legendum me monuit* 916. ὑπερζέονθ' *cum Brunckio; tum* ὑφελκτέον Τῶν δᾳδίων, *ut apud E. Maltby Thesaur. Prosod. pp.* 111, 1007. 920. Citat Eustath. ad Il. A. p. 16. *ed. Rom. ubi* ἱπούμενοι ταῖς εἰσφοραῖς. συμφοραῖς Suid. ed. ms. ἱππούμενος (sic ms.) 936. *Opusc. p.* 251. *et ad Aves* 602. 937. *Adverss. p.* 33. 950. Suid. δῆμος. 971. *Glyconeum restituit Hermannus de metris p.* 232. τοῖσι δεῦρ' ἀφικνουμένοις, *quo assumto Porsonus,* δεῦρο τοῖς ἀφικνουμένοις. *Addam exempla hujus structuræ. Plut.* 338. ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων. *Av.* 1418. τίς ὁ πτερῶν ΔΕΥ͂Ρ' ἐστὶ ΤΟΥ'Σ 'ΑΦΙΚΝΟΥΜΕ'ΝΟΥΣ; 1458. ἐνθάδε πρὶν ἥκειν. *Pac.* 1303. ὑμῶν—ἐνταῦθα τῶν μενόντων. *Plato Erast. p.* 133. *E. HSt.* 321, 31. *Ald.* ἆρ' οὖν καὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις τὴν πολυπονίαν φιλογυμνασίαν ἡγεῖ εἶναι; Κἀκεῖνος ἔφη, Πάνυ γε· ὥσπερ καὶ ἐν τῷ φιλοσοφεῖν τὴν πολυμάθειαν φιλοσοφίαν ἡγοῦμαι εἶναι. *Comparà Nub.* 1051. ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβήν. *Thucyd. VII.* 21.

πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς, οἵους καὶ Ἀθηναίους, τοὺς ἀντιτολμῶντας.

974. οἷον Suid. δεῖγμα. 977. 'γένεθ' Scaliger recte. μήγεθ' *pro* μὴ γένοιθ' Suid. ms. *in* δοῖδυξ. 979. Lege ob metrum δύο cum Suida v. δοῖδυξ. δύο Suid. ed. ms. 980. τορύνη.] Suid. in v. ms. εἰ παρ' ε. τορύνη τέως δὴ ξ.—ἐπὶ ὀδόνον. 982. Schol. Versus exstat Pac. 927. 985. Suid. v. δωριστί. 987. λαβεῖν Suid. v. δωριστί. λαβεῖν Suid. ed. ms. Locum ut ed. ms. in τὴν δωριστί. *Recte Suidas. Librarii oculus ad* μαθεῖν 991. *aberravit. In Eccles.* 305. λαβὼν *probabiliter Brunckius. Hoc vitii genus minime rarum est; contrarium, ut scilicet a præcedentibus vox male repetatur, frequentissimum.* Porsonus. *Vide ejus Opusc. p.* 251. *ad Menandri fr.* 34.

1013. Ἴαχεν ἀστοῖσι διὰ Schol. ad Plut. 39. 1015. ὃς πρόσθεν δάκνων *edd. tres primæ. Ex amici conjectura comparantis* πρὸ σοῦ 1020. *lege* πρὸ σέθεν *et* λάσκων *e MS. cum Brunckio,* [*quo alludit Ravennatis* χάσκων.] *In Sophoclei Acrisii fragmento apud Stob.* VIII. βοᾷ τις. ὦ ἀκούετ', ἢ μάτην ὑλακτῶ; *Trincav. et Gesner.* λακτῶ *Grotius e MS.* ἢ ὑλακτῶ μάτην *Brunckius, elisione non ferenda. Lege* ἢ λάσκω μ. Porsonus. πρὸ σέθεν *Hotibius et mox* 1016. δρᾷς, *recte, sed male retinet* χάσκων. *In Sophoclis Trachin.* 789 = 800. *vulgatur,* βοῶν, ἰύζων. *Sed Diog. Laert.* X. 137. ὁ Ἡρακλῆς καταβιβρωσκόμενος ὑπὸ τοῦ χιτῶνος, βοῇ δάκνων, ἰύζων. *Tres ultimas voces non habet ed. princeps, sed supplent Stephanus et Aldobrandinus e MSS. proculdubio, et ag-*

noscit versio Latina, in edit. certe Sambuci. Feliciter sane Wakefieldius, καταβιβρωσκόμενος βοᾷ, Λακὼν, *i. modo leviter corrigas* λάσκων. *Quod et in Laertio et in Sophocle repositurum fuisse auguror Porsonum si suam notam Adverss. p.* 175. *retractasset.* λοκρῶν τ' *Laertii edd. et* ἄκρα, *sed* ἄκραι *Sambucus.* ἴυξων *Aldob.*

1018. ἐγὼ οὐκ οἶδ' ed. Kuster. Ald. 1039. ἔφρασεν] L. ἔφραζεν ut infra 1045. 1046. Lege, ἐκέλευ' ἐν. Vide Ran. 631. Eq. 393. Thesm. 937. Æschyl. Prometh. 619. *In schedis citat Etymol. M. p.* 346, 16. φυλάττει τὸ τέλος τῶν ἀριθμῶν ἐν τῇ συνθέσει πεντέμηνον λεγόμενον καὶ, ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. *et alibi* δεῖν ἐν πέδαις *ex Herodoto* I. 66. 86. III. 23.

1051. Schol. Pro πέρας γὰρ ὑπέθετο lege πέρυσι γὰρ ὑπέσχετο. 1091. ἀριβάλλῳ edd. Suid. v. sed ἀρυ MSS. Pariss. 1091, 2. Suid. ἀρύβαλλος. 1105. ἂν et με om. Suid. ms. v. ἡνίαι (sic) ἂν etiam πυκνός. Vide Steph. Byz. *in* Πνὺξ *scil. Locum apponam emendatum ab Hemsterhusio in notis mss.* Πνὺξ, τὸ παρ' Ἀθηναίοις δικαστήριον, περὶ οὗ φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ παθῶν οὕτως· Ἔστιν οὖν πύκν κυρίως. οὐ δύναται δὲ καταλῆξαι, καὶ ὑπερετέθη τὸ ῡ καὶ ἐτράπη τὸ κ̄ εἰς ξ̄, πνύξ. ὑπέρθεσιν ἄρα ἔχει διὰ τὴν κατάληξιν, ἐν δὲ τῇ γενικῇ ἀπέλαβε τὴν τάξιν μετὰ τὸ κ̄, πνὺξ πυκνός. τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας, Ἀριστοφάνης. τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί. (*Pac.* 679.) καὶ πύκνα.——ὁ ἐν τούτῳ οἰκῶν, πυκνίτης λέγεται. (*supra* 42.)

1115. πρός τε τὸν] πρὸς τόν τε ed Kuster. τόν τε Suid. ms. εὐπαράγωγος. 1121. ταῦθ' ἡλίαζω Suid. ms. νοῦς οὐκ. 1123—7. Suid. βρύλλων. 1127.

πατάσσειν εἴωθα. Casaubon. Vide Toup. in Longin. §. 1. Pro ἄρας Suid. v. βρύλλων mendose dat ταπεινώσας. ταπεινώσας Suid. ed. ms. βρύλλων. 1128. ποιοῖς Suid. ms. πυκνότης. [χ' οὕτω et ποιοῖς ed. *Med.*]

1146. ἅττ' ἂν] ὅσσ' ἂν Ald. ἅττ' ἂν Suid. ed. ms. κημόν. *Vide Adverss. p.* 237. 1148. "Citat Suidas v. ὦ φθόρε." Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 115. 1151. Athen. p. 23. E. 396. D. *In posteriore loco Porsonus Opusc. p.* 240. ὁ βοῦς ὁ χαλκοῦς ἦν ἂν ἑφθὸς δεκάπαλαι. δεκάπαλαι *legendum vidit Jacobs. in Athenæum p.* 207. *sed in reliquis erravit. Confer Suid. in* δεκάπαλαι.

1155. *Olim me monuit vir magnus, legendum esse,* εἴσομ', ἢν φράσῃς γε σύ. *Quod ita notatum reperi in ejus schedis;* Aristoph. Eq. 1158. *scil. ed. Br.* = 1155. *Kust.* Pac. 1061. Soph. Œd. T. in f. *scil.* 1517. *ed. Br.* Nicomachus Athenæi VII. p. 290, 291. εἴσομ' ἢν φράσῃς γε σύ. *Adde Æschylum Theb.* 260, 261. *ed. Pors. Platon. de Republ.* III. *p.* 408. D. *HSt.* = 41, 4. *Ald.* ἀλλ' οἶσθα οὓς ἡγοῦμαι τοιούτους; Ἂν εἴπῃς, ἔφη. *Alexin Athenæi VII. p.* 322. *D.* ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι; Ἀλλ' ἂν διδάσκῃς. *Vide Elmslei. addend. ad Ach.* 93.

1156. Suid. ἄφες. 1158. Suid. ὑποθεῖν. 1162. *In schedis;* νεαίτερον Æschylus apud Eustath. p. 1625, 44. φιλαίτατος Theocrit. Idyll. VII. 98. προτεραίτερος Aristoph. Eq. 1162. φιλαίτερος Xenophon Cyr. Exp. I. p. 269. *ed. scil. Paris.* 1625 = 100. *Cantab.* 1785. 1168. Vide Taylor. ad Demosth. de Fals. Legat. p. 357. 1170. ἡ θεός σ' Kuster. 1184. ἔγχεε πιεῖν Suid. v.

κεκραμένον. καὶ solum pro ἔχε καὶ ms. 1191. Citat Eustathius ad Il. A. p. 9. 1200. Male omittit δὲ Suidas v. νόημα. δὲ pro μὲν Suid. ms. νόημα et post τολύπη. δὲ om. Suid. ms. νό. sed non in τὸ δὲ ν. *sic Porson.*

1202. *Ad Suidam post v.* ἀπιθὴς *notat;* Operæ pretium est videre quantam Noster sui partem amiserit. Sequitur enim, ἄπιθ' οὐ γάρ. ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ. in ceteris edd. quæ cum Kusterus non intelligeret, pessimo consilio omisit. Lege, ἄπιθ'. οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. ἀντὶ τοῦ, καὶ γάρ. ex Aristoph. Eq. 1202. *Vide Gaisford. ad Hephæst. p. 27. et adde Porsono monente Suidam in* οὐ γάρ μοὖστιν. 1215. *Adverss. p. 225.* 1236. κλέπτων Ald.

1241. Hinc emendandus Phrynichus Apparat. Sophist. apud Montfaucon. Bibl. Coislin. II. p. 467. [49, 27. *Bekker.*] ubi legitur Λεπτῆτις, ἐλπίς. ἐφ' ἧς ὀχούμεθα, ut monuit L. C. Valckenærius Diatrib. XXII. p. 240.

1249. Citat Suidas v. κλέπτης, ubi pro οὐκ ἂν habet οὐχὶ, quod et exhibet v. οὐχὶ μᾶλλον. Atque ita rescribendum. οὐχὶ Suid. ed. ms. bis.

1253. Metrum redundat, cui optime succurrit Suidas v. φανὸς, qui exhibet, ὅπως ἔσομαι. Posteriorem versiculi partem citat Eustathius ad Odyss. Θ. p. 1607. In sequentibus videtur Euripidis etymologias ridere. De ὅπως cum futuro vide Valckenær. ad Theocrit. I. 112. ἔσομαί Suid. ed. ms. φανός. *Vide Opusc. pp.* XCI. 34-5. 1263. ἀείσαι pro v. l. Suid. ms. v. προσῳδία. 1264. εἰς Suid. 1265. Lege τὸν ἀνέστιον ex Suida vv. ἀνέστιος. Θούμαντις. Λυσίστρατος. Suid. ms. om. loca in

Θούμ. sed Θούμ. τὸν in ἀνέστιον. In Λυσ. habet Θούμ. τὴν——

1271. λοιδορεῖσθαι Suid. ed. ms. v. 1272. εἴ τις εὖ Dawes. Misc. Crit. p. 280. εἴ τις pro ὅστις Euripid. Suppl. 866. restituendum ex Athenæo IV. 15. p. 159. Vulgatum ex nostro citat Suidas v. λοιδορεῖσθαι. ἀλογίζεται pro εὖ λ. ms.

1273. δεῖ omittit Suid. ms. εἰ μὲν οὖν. δὴ Suid. ms. λοιδ. 1274. αὐτὸς ms. pro οὗτος et om. ἀνδρός. [*αὐτὸς ὢν et om. ἀνδρὸς ed. Med. in εἰ μὲν οὖν.*] 1278-81. Suid. Ἀριφράδης. 1285-6. φυλάττεται, μή ποτ' Suid. v. Ἀριφράδης. Lege vero οὔ ποτ' ut habet Idem v. Πολύμνηστος. εἴ τις quoque Suid. *v.* Ἀριφρ. *non* Πολ. 1285. λυμαίνεται Suid. Πολύμν. *ed. ms. scil.* 1286. οὔποτ' Suid. ed. ms. *in* Πολύμν. *scil.* 1300. Χαλκηδόνα Palmer. Exercitat. p. 728. 1305. καὶ καταγ. Suid. ms. τερηδών. 1308. Ἀθηναίοις, καθῆσθ' ἄν μοι δοκῶ Εἰς τὸ Θησεῖον πλέουσ' ἄν, ἢ 'ς τὸ τῶν Dawes. Misc. Crit. p. 252. Proximo versu ἐπὶ τὸ Θησεῖον Suid. v. Θησεῖον. *Vide Opusc. pp.* 25. 370. 1311. πλείτω om. Suid. ms.

1316. ταῖς ἡμετέραις ἐπίκουρε φανεὶς νήσοις καὶ φέγγος Ἀθήναις Valckenær. ad Eurip. Hippol. 1122. *Lege, ut fere Ravennas,* ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε. *Bis mendosa est vulgata; quod* τὰς νήσους *præponit* ταῖς Ἀθήναις, *et quod epitheton his proprium illis tribuit.* PORSONUS.

1318. ἀπεψήσας ὑμῖν—πεποίηκας Suid. ἀπεψησάμην. 1321. Lege πῶς ἂν ἴδοιμεν ποίαν τιν' ἔχει σκευὴν καὶ τίς γεγένηται. De primo vide Dawes. Misc. Crit. p. 207.

ποῖός τις conjunguntur Plut. 349. Ran. 60. 291. Eq. 1336. Vesp. 528. 1181. Pac. 673. Av. 127. Sophocl. Antig. 42. Eurip. Bacch. 477. 1324. Lege ob metrum φαινομέναισιν.

1328. ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρος, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρός. *Ita edd. Articulus, quem ante* ἀρχ. *inserit Brunckius, rectius abest ab his dithyrambicis. Lege, antiqua forma,* τεττιγοφόρας. PORSONUS. *Vide Elmslei. ad Ach.* 567. *Polemon antiquarius dictus est* στηλοκόπας *teste Herodico Athenæi VI. p.* 234. *D. ubi frustra* στηλοκόπος *conjicit Schweighæuserus. Contra idem e mss. restituit* μαραθωνομάχαι *VI. p.* 253. *F. Ex Ach.* 180. μαραθωνομάχοι *citat Phrynichus in Bekkeri Anecdotis p.* 8, 23. *consentiente ms. olim SG. quem inspexi.*

1339. Suid. κήδομαι. 1340, 1. Suid. ἀνορταλίζειν. 1347. Si legendum sit, καὶ νὴ Δί' εἴ γε δύο——, non erit cur Marklando assentiamur, qui ad Eurip. Iph. Aul. 1247. δύω Atticis usurpatum esse credit. Sophocl. apud Scholiast. ad Æschyl. Pers. 181. ἐδοξάτην μοι τὰ δύ' ἠπείρω μολεῖν. Ita proculdubio legendum, et ita emendaturum fuisse Heathium crediderim, nisi menti ejus infelix istud γε obversatum esset. Vide Euripid. Ion. 1607. *Vide Adverss. p.* 36.

1352. προτέραις Suid. v. αἰσχύνομαι, ubi τοι om. ed. M. προτέραις Suid. ed. et ms. *in* αἰσχ. et addunt, αἰσχυνόμενος περιπλέκει τὴν συμφορὰν ἐν συνουσίᾳ *quæ om. ed. Kust.* τοι om. Ald. ms. 1367. Ex Suida v. κατάλογος et MS. Vatic. Pal. μετεγγραφήσεται Dawes. Misc. Crit. p. 198. μετεγγρ. Suid. ed. ms. κατάλογος.

1374. δεξιὸς ex Suida Toup. in Suid. III. p. 278. γ' om. Suid. ms. φαίαξ. 1375. συνερκτικὸς Suid. in v. sed συνεριστικὸς in φαίαξ ed. *ms. ut videtur.* 1378. καταδακτυλικός· οὐ Suid. ms. φαίαξ. 1398. λοῦτρον] Suid. ms. om. 1402. εἰς Suid. ed. καὶ ms. ἕδρα.

ACHARNENSES.

1. Julian. Or. VIII. p. 243. C. εἰκότως δάκνομαί τε καὶ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. 2. *Adverss. pp.* 129-30. 10. ὅτε δὴ 'κεχήνη. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 232. et ita Etymol. p. 386. Huc pertinere videtur nota Photii MS. apud Valckenær. ad Eurip. Hippol. 405.

11. Apud Suidam v. ἀνεῖπεν prave legitur ἀνεῖπ'. Quod non observarunt Viri docti. 12. τοῦτο σεῖσαι Valckenær. ad Eurip. Hippolyt. 446. ἔσεισέ Suid. in v. ed. ms. 17. 18. Versus om. Suid. ms. ῥύπτομαι. *Vide Opusc. pp.* xci, 29. 18. Dele γε, quod omittit Scholiastes. κονίας enim penultimam producit, ut Lys. 471. 23. ἀωρίᾳ Suid. v. 26. ἄθροι Suid. v. 31. 2. Suid. ἀπορῶ. 33. στυγῶ—ποθῶ Stob. 54. recte, si legas in versu priore, ἀποβλέπων δ'.

35. οὐκ ὄξος, ὄψον, οὐκ ἔλαιον, οὐχὶ δεῖ. Stob. 54. 35-6. Suid. in πρίων ubi ᾔδειν. 62. Suid. ἄχθομαι. 66. οὐ pro δύο Suid. ms. φέρειν. 78. φαγεῖν τε καὶ πιεῖν

F. Morellus tacite ad Liban. p. 317. 81-4. Suid. *ἀποπάτημα.* 83. *πόσου*] Sic Suid. ms. *πανσ.* 85. *εἶτ' ἐξ. παρ. δ' ἡμῖν βοῦς κριβανίτας* Suid. ms. *κρίβανον.*

95. *ναύφρακτον βλέπεις*] Pro his mire *ναύλην* Suid. ms. v. *ναύφρ.* 112. *Σαρδιανικὸν* Suid. *βάμμα.* 115. *ἑλληνικόν γ'* Suid. v. 116. Suid. *αὐτόθεν.* 119. *ἐξυρημένε* Suid. vv. *Κλεισθένης. Στράτων.*

120. *τοιόνδε δ' ὦ πίθηκε*] Istud *δὲ* nihil ad sensum facit. Rescribe ex Suida v. *Κλεισθένης,* pro *δ' ὦ, δή. τοιόνδ' ὦ* Suid. ms. *in Στρ. scil.* 121. *ἐξυρημένος* ed. ms. *in Στράτων.* Mox in *στρεβλ.* ms. *παρέλειπεν.*

127. Lege ex Suida v. *ἴσχειν. οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα.* et apud Eupolin in Scholiis restitue, *νὴ τὸν Ποσειδῶ, οὐδέποτε γ' ἴσχεν ἡ θύρα.* *οὐδέποτ' ἴσχει γ'* Suid. ed. ms. v. *ἴσχειν.* 138. Om. Suid. ms. *εἰ μὴ κ.——τ. Θ. χ. πολλῇ* ed. ms. *ψυχροῦ.* 140. *ἡνίκα Θ.* Suid. ms. *ψυχροῦ.*

144. *ἔγραφ'* Dawes. Misc. Crit. p. 254. *ἔγραφεν* Markland. ad Eurip. Suppl. 901. et ita ex Veneta edidit Berglerus, quod et emendaverat Sanctamandus MS. apud Burgess. Not. in Dawes. p. 469. ex Gryphio. Sic etiam citat Kusterus ad Suidam III. p. 251. *ἔγραφον.*] sic Suid. ed. ms. v. *καλός.* 146. Suid. *ἀλλαντοπώλης. Ἀπατουρία.* 153. Lege, *ἤδη. Hoc quidem probe noram.* Vide Dawes. Misc. Crit. p. 232.

157. *ἀποτέθρακεν ἂν*] Dele *ἂν* et lege cum Kustero *ἀποτεθρίακε,* auctore Suida vv. *ἀποτεθρίακεν, Ὀδόμαντις, πέος.* Et sic citat Scholiastes ad Eq. 1007. *ἀποτεθρί-*

ακεν Suid. ed. ms. in v. et ὀδόμαντ. et πέος. 161. ἄν γ' Markland. ad Eurip. Suppl. 376. *Vide ad Med.* 863. *Opusc. p.* XCI. 170-2. Suid. Διοσημία. ubi ed. Med. Διοσημία ἐστί. 180. Suid. v. ἀτέραμνον. 194-5. Suid. Διονύσια. 203. τῇδε π. ἕπου Suid. ms. τῇ. 209. τῶν ante ἐμῶν habet Suid. ms. φαΰλλος. 210. ἐμῆς γενναιότητος Suid. ms. omisso ἐπ'. 217. οὐκ Suid. ἀπεπλίξατο. Expunge ἐλαφρῶς. ὧδ' ἀπ. Suid. ed. ms. 228. σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ. Suid. Kust. ms. *et Med. in* σκόλοψ. σχ. αὐτοῖσιν ἀντ. Suid. ed. ms. σχοῖνος.

235. ἐμπλήμην Dawes. Misc. Crit. p. 338. probante Valckenærio ad Eurip. Hippol. 664. 238. αὐτὸς] sic Suid. ms. ἐκποδών. *om.* αὐτὸς *edd. Med. Kust.* 250. De ellipsi verbi εὔχομαι vide Jac. Gronov. ad Herodot. V. 105. Markland. ad Eurip. Suppl. 2. Poeta Anonym. apud Suid. v. ἐξάντη, ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντη νόσου. Ubi frustra Cl. Kusterus δὸς, vel simile quid, desiderat. Confer Thesm. 293. Pac. 441. Schol. 256. Paulo aliter Suid. v. πρόβαινε.

254. ὅστις σ' ὀπύσει, κἀκποιήσεται γαλᾶς, (οἵας, ὅταν ποτ' ὦσιν ὡραῖαι γάμων,) σοῦ μηδὲν ἧττον βδεῖν ἑ. ὀ. ἡ. *Ita locum supplet Porsonus in margine ed.* 1515. *Olim me monuit* ὀπύειν *et* ἐκποιεῖσθαι *verba esse forensia, (quasi Anglice diceres,* BEGET UNTO HIMSELF UPON THY BODY) *conferens de* ἐκποιεῖσθαι *Pac.* 707. *De* ὀπύω *vide eum ad Odyss.* Δ. 798. *Ceterum alia formula huic cognata latet apud Clementem Alex. Strom. II. p.* 166, 35. *ed. pr.* = 502. *Potter.* ὁ γοῦν κωμικὸς Μένανδρος παίδων φησὶ

σπόρῳ τῶν γνησίων δίδωμί σοίγε τὴν ἐμαυτοῦ θυγατέρα. *Præclare Porsonus,* φησὶ 'ΕΠ' 'ΑΡΟ'ΤΩΙ γ. *conferens Berglerum ad Alciphron. I. 6. Hemsterhusium ad Lucian. p.* 127. *Præterea lege* σοι 'γώ.

256-7. Citat Suid. v. περιτράγῃ. κἄντ' ὄχλῳ ms. 256. Schol. Paulo aliter Suidas v. πρόβαινε. 257. περιτράγῃ] Suid. in v. ubi ms. μαθών. 263. νυκτοπεριπλάνητος Suid. ms. νυκτιλόχοι. 265, 6. Suid. δῆμος. 268. Om. Λάμαχος Suid. *ms. scil.* et λακρατ. Schol. 278. ὡς Καλλίας δηλοῖ] Scribe si sapis, ὡς ΚΑΙ' ῎ΑΛΛΩΣ δηλοῖ. Versus enim exstat Lysist. 107. *Recte* καὶ ἀλλαχοῦ *Valckenærius apud Pierson. ad Mœrin. p.* 292.

270. πολλῷ Scaliger πολλῷ γὰρ ἔσθ' Dawes. Misc. Crit. p. 255. omnino recte, atque ita citat Suidas v. Λαμάχων. Sic πολλῷ pro πολλῶν Matth. X. 31. legit Marklandus ad Lysiam XXX. p. 600. [*ubi Porsonus;* πολλῷ 83. Pal. 136. Barb. 208. Laurent. 256. veron. germ. ed. Comp. probante Marklando ad Lysiam p. 479. ut frustra omnes libros in πολλῶν consentire affirmet Valckenærius Adnotatt. in N. F. p. 363.] πολλῷ quoque ex Gryphio Sanctamandus apud Burgess. Not. in Dawes. p. 469. Idem mendum sustulit Casaubonus ex Alexide apud Athenæum IX. 8. p. 383. E. *Vide Opusc. pp.* xci. 31-2.

271. ὑληφόρον] Sic Suid. ms. et mox καταβαλόντα addit in καταγιγ. 272. στρομνοδώρου Suid. ms. θρᾶττα. τὴν στρυμοδώρου Suid. ms. in φελλέα. 283-301. *et* 334-45. *antistrophica esse notat Porsonus.* 296. Suid. οὐκ ἀνασχήσομαι. 300. τοῖς Suid. vv. κατατεμῶ.

κάττυμα. ποτε om. Suid. ed. ms. κατατεμῶ. Ald. ms. κάττυμα. 302. Schol. exscripsit Suidas v. μάκρους. Quod monere neglexit Toupius Cur. Noviss. in Suid. p. 94. 307. *Vide ad Med.* 21. 317. ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν] Vide Plutarch. T. II. p. 801. B. Quod in proximo est, μαντίλη, vide apud Polluc. VII. 74. *Apud Plutarchum est senarius Platonis Comici*, βόσκει δυσώδη κεφαλὴν, αἰσχίστην νόσον. *Unde me olim monuit Porsonus legendum tum in Platone, tum in Aristophane*, Κέφαλον, *conferens Eccles.* 248. *Nunc ita video Platonem emendare Elmsleium addend. ad Ach.* 584. ἐξείνου Suid. ms. *in* ὑπὲρ ἐ. Mox ἐπίξεινον, cetera, ut hic.

318-9. Respicere videtur Sophocl. Aj. 739 = 728. *Br. ubi* τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν. 318. οἱ pro ὦ Suid. ms. καταξ. 320. θαυμάλωψ] Sic Suid. ed. ms. φοινικίδα. 321. Lege cum Kustero ex MS. Vat. Pal. οὐδ' ἀκούσεσθ', οὐδ' ἀκούσεσθ'——324. δήξομαί γ' ἄρ' ὑμᾶς] δήξομ' ἄρ' ὑμᾶς Dawes. Misc. Crit. p. 94. Lege δήξομαί γ' ὑμᾶς. *Hujus notæ oblitus sum ad Nub.* 1153.

338. σοῦ 'στι φίλον] L. σοί 'στι φίλον. Vide Eccl. 410. *Imo* σοὔστὶ *ut edidit Elmsleius, et edidisset Porsonus, qui* σοὔστι *in Æschyl. Eumen.* 911. (916. *Stanl.*) *Vide eum ad Hecub.* 334. *et Burneium, Monthly Review, Sept.* 1789. *p.* 249. *Feb.* 1796. *p.* 131. 342. μὴ τοῖς Suid. v. ἐγκάθετος. Quod nesciebat Cl. Kusterus ad Suidam I. p. 668. detexit tamen in Addendis III. p. 718. που λίθοι om. Suid. ms. v. ἐγκάθετος.

347. 'ἄνθρακες Dawes. Misc. Crit. p. 331. 350. ἐπετίλησεν Suid. ed. ms. in v. ed. in λάρκος, locum om. ms. ἐπ ed. ms. in μαρίλη, ubi in Cratino l. ἔφθη.

351, 2, 3. Suid. δεινόν. μὲν pro γὰρ Suid. ms. δεινόν. Ald. μὲν γάρ. mox δεινοὶ πλέκειν τοι ms. γὰρ Suid. ed. ms. in ὀμφακ. πεποιθέναι pro πεφυκέναι ms. in ὀμφ. 353. τ'] sic ms. in ὀμφ. 364. θὲς Suid. ed. ms. ἧπερ.

383. delendum esse, cum sua sede legatur 435. censet Valckenærius ad Eur. Hippol. 1029. 388. σκυτοδ. Suid. v. Ἄϊδος κ. 390. ἀλλ' pro εἶτ' Suid. ed. ms. in Σίσυφος. 391. ms. ut Ald. *et Med. ibid. i. e.* οὐ προσδ. *et om.* ἂν. πρὸς pro εἰς Suid. ms. v. ταῦρος. τίν (*sic*) pro 'στὶν Suid. ms. *in* Σίσ. *Vide Opusc. p.* 29. 397-8. Suid. αὐτός.

397. ξυλλέγων Suid. ms. ἐπύλλια. 398. ἀναβάδην] Vide Toup. in Suid. I. p. 27. 399. τραγῳδίαν Suid. v. ἀναβάδην. τραγωδίαν Suid. ms. v. αὐτός. Locum οὐκ ἔνδον om. ms. *ubi* τραγῳδίαν *Med.* 400. σοφῶς Markland. ad Eurip. Suppl. 639. Vide ad Eq. 196. Valckenær. ad Eurip. Hippol. 1076. 404. Citat Suidas v. εἴπερ, ubi hinc supplendum δή. δὴ om. Suid. ed. ms. εἴπερ. *In exemplari edit.* 1515. *citat Porsonus Pac.* 301. *unde eum liquet, sententia mutata, legisse* εἴπερ πώποτ', *ut e Rav. Elmsleius.* 425. Suid. δυσπινῆ. 434. Suid. διόπτης. 436. Dele μοι ob metrum.

440. Citat Suidas v. εἶναι, qui et Scholia compilavit;

ex quo rescribendum est ὅσπερ, quomodo citat Jos. Barnesius ad Eurip. Fragm. p. 496. ὅσπερ Suid. ed. ms. εἶναι. Sed ms. ὥσπερ in φαινόμενα. ubi in Platone ms. γέπου. 445. εὖ σοι γένοιτο——νοῶ Athen. V. 2. p. 186. 451. Εὐριπίδῃ Suid. v. γλίσχρος. εὐριπίδην] contracte Suid. ms. 452-4. Suid. διακεκαυμένον. 452. διακεκαυμένον] sic Suid. ms. σπυρίδιον. *ubi -μένω ed. Med.* 453. τοῦδ' ἔχει] Lege ex Suida v. πλέκος, τοῦδ' ἔχεις. Et ita ed. Kuster. τοῦδ' ἔχθῃ τοῦ et om. γε Suid. ms. διακεκ. γε τοῦδ' ἔχῃ τοῦ id. πλέκος. deest locus in χρέος. *Ed. Med. in* διακ. *et* πλ. ἔχῃ τοῦ, *in* χρ. ἔχει τοῦ. *in* διακ. *et* χρ. *om.* γε. *in* πλ. *dat.* τί δ' αὖ τ. γε.

458. κοτυλίσκιον Casaubon. ad Theophrast. Charact. p. 104. κυλίχνιον Toup. in Suid. II. p. 109. Recte Casaubonus. Ita enim Athenæus exhibet XI. 8. p. 479. Eustathius in Homer. Il. X. p. 1282. 59. et recte citat Hemsterhusius in Auctario Emendationum ad Hesychium II. p. 1598. κυλίκιον Suid. ἀποκεκρουσμένον. κυλίσκιον] sic Suid. ms. v. ἀποκεκρουσμένον. *Vide Append. ad Toup. pp.* 452. *l.* 12. *et* 456. 462. Suid. βεβυσμένον. σπογγίω Suid. ms. in v.

468. εἰς Suid. v. φυλλεῖα. ἰ. δός φ. ms. sine μοι. 474. ὦ Εὐ. Suid. ed. ms. in φιλτάτιον. *post* Φιλώτας. ὦ ante φ. om. Suid. ms. 477. Suid. διασκανδικίσῃς. Confer Æschyl. Choeph. 748. 478. ᾡνὴρ — πακτὰ Valckenær. ad Euripid. Hippol. 808. 482. Suid. γραμμή. 486. δοκῇ Dawes. Misc. Crit. p. 256.

487. Suid. v. ἄγαμαι. ἄγ' ἐμὴ καρδία Dawes. Misc. Crit. p. 256. repugnante Toupio in Suid. I. p. 5.

Legendum, monente olim Porsono, ἄγαμαι, καρδία. WELL DONE, HEART! *Citabat Cephisodorum Athenæi, ubi pro* ἄγαμαι, Ξανθία, *quod recte legitur XII. p.* 553. *A. depravate est* ἄγαμαι Ξανθίου *XV. p.* 689. *F.*

494. ἐπείπερ Suid. αἱρῇ. 507. Citat Suidas v. μέτοικοι. κριθῶν pro ἀστῶν Suid. ms. μέτοικοι. 509. Pro καὐτὸς, αὐτοῖς Suid. ed. ms. ταίναρον. mox 510. ἐμβάλλει ms. 511. παρακεκομμένα Suid. ed. ms. παρακ. *Vide Adverss. p.* 191. 516. ἀνδράρια] Sic ms. *in* παρακ. *ubi* ἀνδράσια *male Kusteri ed. non ed. Med.*

519. ἴδοιεν Dawes. Misc. Crit. p. 256. ex Suida v. σίκυον. ἴδοιεν Suid. ms. et cetera ut vulgo, in schol. *Vide ad Hecub.* 1141. *p.* 69-70. 526. πόρνα δύο om. Suid. ms. *et Med.* πεφυσ. 529. *In Eupolide apud Schol.* ἐγκατέλιπε quoque Schol. ad Pac. 1203.

530. Anonymus apud Suidam v. Σαλμωνεύς. *Locus est,* διὰ μηχανῆς ἤστραπτεν, ἐβρόντα, συνεκύκα τὰς τῶν ὑπηκόων ψυχάς. 532. μήτε γῇ ob metrum. Vide Eq. 607. 534-5. Suid. βάδην. 549. ἐλαιῶν Wasse ad Thucyd. VII. 81. confer Duker. ibid. 551. πλαγιουμένων Valckenær. ad Herodot. V. 23. 569. *Vide ad Hecub.* 1161. *p.* 76. 581. Citat Suidas v. εἰλιγγιῶ, qui et Scholia partim exscripsit. Dele vero ὢν *ante* τῶν ὁ. ob metrum; quod omittit ed. Kuster. et Bergler.

590. De forma τεθνήσει vide Ruhnken. ad Timæum p. 158. Vesp. 652. 606. *Adverss. p.* 99. 608. ἀμηγέποι Suid. v. ἀμηγέπη. et ἀεὶ (ed. Med.) pro ἤδη. 616. Suid. ἀπόνιπτρον. 622. Citat Suid. v. κατὰ τὸ

καρτερόν. 623. F. 'ΕΓΩ' ΔΕ' κηρύττω ΓΕ Πελοποννησίοις. Eq. 1101. 'ΕΓΩ' ΔΕ' μαζίσκας ΓΕ διαμεμαγμένας. Acharn. 748. 'ΕΓΩ' ΔΕ' ΚΑΡΥ'ΞΩ ΓΕ Δικαιόπολιν. Pac. 50. 'ΕΓΩ ΔΕ' τὸν λόγον ΓΕ τοῖσι παιδίοις. 627. τοῖς ἀναπαίστοις Suid. v. ἀποδύντες. Schol. Hæc mutila leguntur apud Suidam v. ἀποδύντες, apud quem repone, χορεύωσι, et cetera supple. Mirum vero Toupium Cur. Noviss. in Suid. p. 153. scribere, "Locus Comici, ad quem respexit Suidas, hodie non exstat." Neque opus est ut Kusteri et Toupii conjecturas refellam, quorum ille pro χορεύσωσιν παλαίσωσιν, hic ἀθλεύσωσιν malebat. Hæc olim. Nunc καὶ delendum videtur, et ἵνα εὐτόνως χορεύωσι inserenda post ἀποδύντες. Si in Suida distinguas post στολὴν, res forsan expedietur. *Vide Append. ad Toup. p.* 498.

633. αἴτιος ὑμῖν Dawes. Misc. Crit. p. 257. φησὶν δ' ed. Kuster. *Vide ad Hecub.* 309. 636. *Vide Præf. Hec. p.* LIV. *Opusc. p.* 198. *l.* 18. 638. Suid. in v. πυγιδίων. 639-40. Suid. ed. ms. θωπ. *ubi* εὗρε τὸ *ed. Med. at in* ἀφύα, εὕρετο πανευδίῳ τάς. 640. εὕρετο πᾶν ἂν Dawes. Misc. Crit. p. 260. recte, atque ita Suidas v. ἀφύα, ubi male Kusterus ex vulgatis Aristophanis editionibus textum reformavit. 645. *Præf. Hecub. p.* LII.

655. ἀλλ' ὑμεῖς τοι μή ποθ' ἀφήσητ'] Delet τοι Kusterus. L. ἀφῆθ'. 657. οὐδ' ὑποτείνων—οὐδ' Suid. v. ὑποτείνων. 665. φλεγυρὰ Schol. Suid. v. φλεγυρά, probante Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 149. φλεγυρὰ πυρὸς Suid. ms. φλεγ. [προσέχουσα *ed. Med.*] 671.

ἀνακυκῶσι Suid. v. Θασίαν, probante Kustero. ἀνακυκῶσι Suid. ed. ms. θάσιαν. 676. μεμφόμεσθα edd. Ald. K. 686. τοῖς habet Suid. ms. παίειν. ed. ms. στρογγ. συνάπτων ms. 687. σκανδάληθρ' ἱστὰς] Suid. ms. sine distinct. *in v.* σκανδάληθρα. Paullo ante σκαμμωνίδαι, deinde σκαμμωνία. 688. Suid. I. p. 188. *in* ἄνδρα T. 691. "Citat Suid. v. ὄφλων." Toup. in Suid. Cur. Noviss. p. 114. 706. *Præf. Hec. p.* XXVIII. *Opusc. pp.* XCI. *et* 193. *l.* 9.

707. κοιμώμενον edd. Suid. v. ἀπεμορξάμην. sed ibi MS. Vat. κυκώμενον, teste Pearsono. κυκώμενον Suid. ms. v. ἀπεμορξάμην. 708. Corrupte Suid. 'Αχαία. 710. Minus feliciter Cl. Kusterus κατεπάλαισεν ἂν μέν. Legendum pro μὲν ἂν, litera addita, μέντ' ἂν, id est μέντοι ἄν, quæ contractio occurrit Av. 1691. Acharn. 543. 161. quorum locorum in ultimo male infercit γε Marklandus ad Eurip. Suppl. 376. Nam ἂν ob præcedentem diphthongum producitur, ut Eccl. 646. 718. *Vitiosus est articulus ante* γέροντι *et* νέῳ. *Lege* τὸν γέροντα μὲν γέροντι, τὸν νέον δ' ἔστω νέῳ. PORSONUS, ἔστω *ex Eccles.* 1011. *citans. Nempe in formulis qualis est nota ista,* κακῷ κακὸν ἰᾶσθαι, *accusativo articulum addi posse, dativo non posse statuebat, si recte memini. Omnino expendi meretur locus Antiphanis Athenæi II. p.* 44. *A. apud Elmsleium.* 723-4. Suid. ἀγορανομίας. 730. Subauditur Δία, ut recte monuit Scholiastes, cujus ellipseos exempla suppeditabit Musgravius ad Eurip. Androm. 604. adde Platon. Euthyphron. p. 30. ed. Forster.

738. ἔστιν ἡμῖν Suid. vv. ἀλλ' ἔστιν [*inter* ἀλαστήσειεν *et* ἀλάστωρ] Μεγαρικαί. Μεγαρική τις μηχανὴ Suid. *in utr. v.* ἔστιν ἡμῖν Suid. ed. ms. Μεγ. 739. Malim, una litera addita, ὕμ' ἐνσκευάσας. Vide supra 435. Sed nihil opus, quamvis eadem medicina facienda videatur supra Eq. 298. κᾀπιορκῶ γ' ἐμβλεπόντων.

740. *Suidam v.* ὀπλὴ *e Schol. ad h. v. supplendum et emendandum monet Porsonus.* 741. Suid. in σῦς. om. ms. *Ed. Med.* ὅπως δόξητ' ἦμεν ἀγαθὰ συός. *Vide etiam v.* ὗς, *citante Elmsleio* 751. Vide Toup. in Suid. III. p. 285. ἀεὶ Suid. διαπεινῶμεν. Pac. 1131. Plato Rep. IV. prope init. p. 403, 13. a f. *ed. Bas.* 420. *E. HSt.*

758. τί δ' ἄλλο M. junctim Suid. ed. ms. *in* τί δ' ἄ. qui et σπουδάζειν. 762. Suid. εἰσβαλεῖτε. 762-3. Suid. v. ἄγλιθες. 772. θυμιτῶν Suid. v. θυμιτιδῶν probante Kustero. θυμητίδα Suid. ms. περίδου. *ubi* θυμητίδων *ed. Med.* 786-7. Corrupte Suid. δέλφακας ex Schol. sup. 739. 788. χῶρος] χοῖρος ed. Kuster. Athen. p. 375.

796. Nicander Alexiph. 326. Ther. 908. et al. Epicharmus Athenæi VIII. p. 362. B. C. 799. Lege ἅ κα i. e. ἃ ἄν. Vide Toup. Cur. Posterior. in Theocrit. I. 4. 802. τί δαὶ φ.] δὲ Suid. ms. φίβαλις *et ed. Med. ubi* 802. *et* 804. *citat Suid. omisso* 803. 803. τί δαί, σῦκα] "dele δαί." Kuster. Imo δὲ lege ex Aldina. 805-6. Suid. τρώξονται. 808. τραγασαῖα Suid. ms. ῥοθιάζουσιν [τραγασέα *Med.*]

813. τροφαλλίδος Suid. *Med.* ms. πόσου. τροπηλίδος Suid. ed. v. sed om. ms. 814. τὸ δ' ἕτερον σχοίνικος μόνης omissis αἱ λῆς ms. *Omittit etiam Med. quæ* τὸ δ' ἅτερον χ. μόνης. In Ποστοῦμος, ms. ἐμὲ ὠυτὸν ἐδ. 816. Ἑρμῇ 'μπολαῖε Dawes. Misc. Crit. p. 244. 823. Suid. φαντάζομαι. 828. Recte Ald. εἰ μὴ 'τέρωσε. 842. πημανεῖ Suid. ed. ms. v.

843. ἐναπομόρξεται Suid. in v. quod Scholiasten ex interpretatione legisse liquet. Vide Ruhnken. ad Timæi Platonic. Lex. p. 83. *ad v.* ἐξομοργνύμενος. ubi in Nicephoro *schol. ad Synesium de Insomn. p.* 154. *A. vide ed. Petav.* 1633. *p.* 425. forsan legendum ex nostro scholiaste, ἐναπομάττειν. Forsan et in Euripid. Bacch. 343. legendum, οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα, βακχεύσεις (non βακχεύεις quod pro futuro positum satis absurde censet Cl. Vauvillerius) δ' ἰών, Μηδ' ἐναπομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί. ἐναπομόρξεται πρέμις Suid. ed. ms.

846. Ex Suida v. Ὑπέρβολον legendum κοὐ ξυντυχών σ' Ὑπέρβολος. σ' addit Suid. ed. non ms. v. ὑπέρβολον. 847. ἂν πλήσσει *Suid. ms.* 848. ὁ δ' ἐντυχὼν] οὐδ' ed. Kuster. 849. κεκαρμένος ed. Kuster. Suidas v. μοιχός. κεκαρμένος Suid. ed. ms. μοιχός.

850. οὐδ' ὥσπερ ὁ πονηρὸς ms. *et ed. Med. Suidæ v.* ὄζων. *Porsonus delet* οὐδ' *apud Gaisford. ad Heph. p.* 245. 852-3. In Suida hos 2 versus præponit articulo ms. *et ed. Med.* ὄζων *tantum Kusteriana.* κὰκ ms. *pro* κακὸν *et Med. bis.* 855. ἐν τῇ 'γορᾷ Scaliger et post eum Toup. in Suid. III. p. 140. *Vide Append. ad*

Toup. p. 472. *Opusc. p.* XCI. 858. πλεῖν ἦλθων Suid. ms. περιαλ. i. e. ἦ λ~

860. ἴτθ' Ἡρακλῆς Dawes. Misc. Crit. p. 133. ἴστω γ' Suid. ed. ms. τύλα et γα om. 863. φυσῆτε] sic Suid. ms. ὀστίνοις. *Sic ed. Med.* φυσᾶτε *ed. Kust.* 873. *Adverss. p.* 225. 875. *Adverss. p.* 112. 879. σκάλοπας] σκάλωπας ed. Kuster. αἰολούρως Dawes. Misc. Crit. p. 261. αἰελούρως Ald. 893-4. Ex Eurip. Alcest. 374-5. χωρισθείην Suid. ms. ἐντετ. *ut ed. Med.* (*certe* σθ) 903. μή] μή 'στι ed. Kuster. ex MS. Palat. 908. ὁδί] Sic Suid. ms. μικρός. *Ed. Med.* ὅδε. 909. οὗτος duplicat Suid. ms. *ibid. Tum* ἀλλὰ πᾶν *ed. Med.* 916. θρυαλλίδα Suid. v. θρυαλλίς.

918. τὸν νεώριον] τὸ vel casu vel consilio omittit Berglerus ad Alciphron. I. 32. p. 135. ἐμπρήσαιεν Suid. ed. ms. νεώριον. 920. σίλφην Suid. v. θρυαλλίς. Schol. 927. Versus est Callimachi. Vide Schol. ad Vesp. 833. 928. ὥσπερ κέραμον ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος] Sic Suid. ed. ms. φορυτός. *Emendant viri docti* φερόμενος, *quibus olim accedens Porsonus legebat* καὶ μή, *quomodo V. D.* (*Elmsleius, ni fallor*) *Edinb. Rev. N.* 37. *p.* 68. *Sed ab amico monitus versum esse spurium et consarcinatum ex* 905. *et* 930. *agnovit. Quod nunc video occupasse Hotibium p.* 95.

932. πυρορραγές. sic Suid. *in v.* et in ψόφου π. 938-944. *Metra constituebat Porsonus quomodo Gaisford. ad Hephæst. p.* 245. *et Elmsleius, qui antistrophica esse monet* 929-937. *et* 938-950. 944. Dele γε ex Suida κατωκάρα. 954. χὤπως recte Ald. et

schol. ed. Ald. 960. Scholiasten exscribit Suidas in χοάς. 962. *Ad Phœn.* 892.

967. Suid. ἀπολιγαίνει. 969. Lege ὑπό. Vide ad Vesp. 1478. 970. εἶδες ὦ semel tantum Suid. ἀνθηρά. 972. οἷον ἔχει σπεισάμενος Suid. *in* ἀνθηρά. *Aristophanis edd. antiquæ pro his tantum* σπεισάμενον.

976. ἐγὼ τοῦτον ἐκδέξομαι Suid. ms. πάροινος (sic) et mox 978. συγκατακλινεὶς om. ed. ms. πάροινος ἀνὴρ ἔφη dat ms. *Articulo præfigunt* πάροινος *edd. Med. Kust. sed in fine* ὅτι παροίνιος. *Tum* τοῦτον εἰσδέξ. *et pro v.* 978. *tantum* ὅτι πάροινος ἔφυ. 986. Omisso τὰ legit Suid. δεῖγμα, πρὸ τῶν θυρῶν πτερά. [ἐξέβαλλε *ed. Med.*] 987-8. Suid. διαλλαγή. 99?. ξυναγάγῃ Suid. v. ἀνθέμων male. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 207. Suidæ locum mutilavit Kusterus. 998. Suid. ἀλείψας, *ubi ed. Med.* ἀλείψασθ' ἀπ' αὐτῶν.

999. λεῴ quoque Ald. λεὼς sc. *Kusterus tacite, ex Ammonio v.* χόας. 999-1001. Suid. ἀσκὸς Κτ. τοὺς χόας Suid. ms. v. ἀσκὸς Κτ. 1006. Suid. ἀναπείρατε. *ubi* φέρετε *ed. Med.* 1007-9. Citat Suid. v. ζηλῶ. 1016. Dele γε ob metrum. 1021. ἐπιτρίβειν] ἐπετρίβην ed. Kuster. ex MS. Palat. 1023. ὦ κακόδαιμον Suid. v. ἀμπεχόμενος. 1024. Suid. βόλιτος. 1029. Suid. δημοσιεύω. 1031-3. ἄπελθε πρὸς—εἰρήνης ἔνσταξον omissis mediis Suidas *v.* Σπίτταλος *ed. ms. scil.* πρὸς τοὺς σπιττάλους (τ simplex in versu) ms. ibid. tum στεναγμὸν et σταγονὶ pro editis πρὸς τοῦ σπιττάλου— σταλαγμὸν—τουτονί. 1048. ἔπεμψέ τις σοι νύμφιος ταυτὶ κρέα. *Ita recte libri* ταυτὶ *ponitur* δεικτικῶς *et quasi in*

parenthesi. Verte, has sent you some meat; here it is. *Eccles.* 70. νὴ τὴν Ἑκάτην καλὸν ἔγωγε τουτονί. *Lege* ἔγωγε τουτονὶ καλόν. Porsonus. *Ni fallor, articulum in his formulis non modo non desiderari, sed vitiosum esse, statuebat* *.

1052. ἀλάβαστον Suid. v. ἀλαβαστοθήκας. 1057-8. Suid. δέημα. 1067. χόης Dawes. Misc. Crit. p. 238. 1068. καὺ μὴν] Ita Ald. καὶ μὴν ed. Kuster. 1068-9. *Suid. v.* τὰς ὀφρ. *Vide* *Toup. Tom. III. p.* 175. *et ibi Porsonum.* 1071. ἀμφὶ χ. Suid. τίς ἀμφὶ χ.

1081. διαμάχεσθαι Suid. ed. et ms. vv. βούλει. Γηρυόνης. γηρυόνι Suid. *in* βούλει. -όνη *in* Γηρ. τετραπτίλῳ] sic ms. *Med.* τετραπίλω *in* βούλει. -πτ. *in* Γηρ. 1085. κίστιν] sic Suid. ed. ms. χοᾶ. 1090. στέφος Suid. v. ἰτρία. Schol. 1091. Pro τὰ πυρώδη Ald. καὶ πυρώδη. id est καπυρώδη. 1094. Suid. v. ἐπεγράφου. 1098. Suid. v. ἅλας θυμίτας. θυμίτας δοὺς ἐμοὶ Schol. sup. 772. δοὺς ἐμοὶ Suid. ed. et ms. in περίδου. *ubi* θυμητίδας *ed Med.* 1099. Suid. ἄχθομαι.

1100. οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ legendum ex Suida v. θρία. δεῦρο παῖ σ. Suid. ed. ms. θρῖα. 1101. κἀμοὶ δὲ δὴ σὺ παῖ] Expunge παῖ, quod ex versu superiore huc irrepsit. *Postea addidit,* sed recte Brunckius ex MSS. κἀμοὶ σὺ δὴ, παῖ. 1125. Citat Suidas v. καταγέλως. 1127. ἐκ τοῦ χαλκίου Polluc. X. 92.

---

* *Obscura hæc, si non falsa. Dixerit Porsonus, a sensu modo requiri articulum, ut Plut.* 227. *modo excludi. Ach.* 959. *paulo melius puto* ταυτησὶ δραχμῆς. *Alienus locus Thesm.* 1215. *Verte,* Tu, puer, hanc vestem aufer. *De re ipsa vide Schæferum Melet. Crit. pp.* 77-8. *Elmsleium ad Marklandi Suppl.* (Quarterly Review, N. XIV. p. 460.) *ad Heracl.* 81. *Reisigium p.* 178. *Compara Latinorum* eccum, eccam, *Terent. Andr.* III. 2, 52. *et alibi.*

Q

1145. *Vide Porsonum ad Hecub.* 1161. *p.* 77. *Ceterum quod habet MS. apud Brunckium,* ῥιουγνῶν, *natum e* ῥι γ ῶν (supra scripto οῦ ν). 1148. *Porsonus in nota msta apud amicum,* "Omnes MSS. ἀνατριβομένῳ τε τὸ δ. Plus simplex lacuna hunc locum corrupit, quas vide an recte explerim :

τῷ μὲν ὍΛΗΝ ΤῊΝ ΝΎΚΤΑ καθεύδειν
μετὰ παιδίσκης ὡραιοτάτης·
σοὶ δὲ ΣΤΥ'ΣΑΝΤ' ΑἸΘΡΙΟΚΟΙΤΕΙ͂Ν,
ἀνατριβόμενόν τε τὸ δεῖνα."

Nullus dubito poëtæ mentem hic assecutum esse Porsonum, sed verba non præstiterim. Quid si σοὶ δ' ἐστυκότι φρουρᾶς ᾄδειν, Ἀνατριβομένῳ γε τὸ δ. *De isto* γε *vide Porsonum ad Plut.* 893.

1149. τὸν ψεκάδα Suid. ms. *et edd.* τευθίδες. Per ε Suid. in ordine. *In* Ψεκάς *ubi citantur* 1155-61. *in v.* τευθίδες, 1149-1161. 1150. *Versum om. Suidas in* τευθίδες, *ed. et ms. ut videtur.* τὸν μέλεον τῶν μελέων ποιητὴν *dexterrime Elmsleius. Suidas.* Πυραύστου μόρον. πτηνόν ἐστι ζωΰφιον ὃ προσιπτάμενον τοῖς λύχνοις καίεται. καὶ Αἰσχύλος. Δέδοικα κάρτα πυραύστου μόρον. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων. *ubi Porsonus ;* Ed. Med. Δέδοικα μόρον κάρτα πυραύστου. μόρον γὰρ εἴρηται. Lege ergo, Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον· εἴρηται—sive καὶ εἴρηται.

1151. ἁπλῷ] sic ms. ἁπλῶς *edd.* 1152. ὁ ζεύς] ὀξέως ms. ἀπολ. ὁ. ζ. *edd.* 1153-4. τλήμονα ἄδειπνον ἀπέλυσεν tantum Suid. *ed. ms. sc.* 1155. ὃν ἔτ' ἴδοιμι Suid. *in* τευθ. *ed. ms. ut videtur.* ὅτ' ἐπι- ms. in ψεκάς. ὃν ἔτ' ἐπίδ- *ed.* 1157. τραπέζης Suid. bis. 1158.

ὀκέλλει ms. bis. ὀκέλλα (*sic*) *Med. in* τευθ. ὀκέλλοι *in* ψεκ. ἁρπάσας φάγοι Suid. ms. bis. *et ed. bis.* 1164. βαδίζων] sic Suid. ms. ἠπίαλος. *Ed. Med.* βαδίζει. 1166. Corrupte Suid. ed. et ms. Ὀρέστης. cetera loca om. ms. αὐτοῦ ut videtur ms. *ibid. Ed. Med.* αὐτὸν *pro* αὐτοῦ μεθύων.

1174. χυτριδίῳ Dawes. Misc. Crit. p. 204. citans supra 462. Pac. 201. Eccl. 740. χυτρίδια pro χυτρίδε restituendum Platoni apud Athen. VII. 5. p. 279. C. 1176. ἔργ'] ἔρι' ed. Kuster. et ita Schol. λαμπάδια Suid. ed. in v. λαμπάδαι vel λαμπάδας Suid. ms. 1177. ἀνήρτηται τέτρωκε ms. 1180. Suid. γοργόνη. *Ita ed. Med.* γοργὼν *Kust.*

1193. *Dele* οἰμωκτὸν ἂν *e varia lectione orta et efficies senarium.* Porsonus. *Ita Hotibius p.* 96. Schol. 1200. Lege et distingue, μανδαλωτὸν εἶδος φιλήματος ποικίλον—ἡδὺ—Καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον [Καὶ μανδαλωτὸν] Cetera facile supplebis ex Suid. v. περιπεταστὸν et Nostro Thesm. 137. seq. 1202-3. Suid. συμφορά. 1203. F. ἰὼ ἰώ μοι, quanquam vulgata est apud Suidam v. ἰώ. *et* συμφ. 1224. ὀδυρτὴ Suid. ed. ms. *post* Ὀδρύσαι, *ubi duo articulos duce Kustero conjunge, et lege* Ὀδυρτή. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ σ̄, Ὀδύρση, τουτέστι Θ. 1226. *In schedis,* ὦ πρέσβυ. Male Kuster. 1227. Suid. v. ἀμυστί.

[illegible]

VESPAE.

10. Respicit Aristides T. III. p. 526. (316, 10. Jebb.) Mox dele v. 11. τις. *Vide ad Hec.* 1161. *p.* 73. 22. ὄυν τε γῆ Markland. ad Eurip. Suppl. 109. 36. συὸς Ald. 50. Lege συμβαλεῖν ob metrum. Vide Thesm. 608. Brunck. ad Æschyl. Prometh. 243. ξυνεβάκχευσ' apud Longin. §. 15. pro συνεβάχευσ' ut recte exstat apud Eurip. Bacch. 726. quod bene animadvertit Cl. Jodrell. Not. in Eurip. Bacch. II. p. 412. *Vide Adverss. p.* 266. 52. ὀβολοὺς Ald. 55. ὀλίγα γ' ὑπειπὼν Ald. ὀλίγατθ' ὑπειπὼν Dawes. Misc. Crit. p. 302. *Opusc. pp.* 240, 390. 57. *Adverss. p.* 115. Schol. ibid. *Exscribit Porsonus locum Aspasii in Aristot. Eth.* IV. 2. p. 53. b. 14. *prout editur ab Aldo et repetitur a Gaisfordio ad Hephæst. p.* 97. *addens,* Myrtili fabulam commemorant Suidas et Aristophanis Scholiastes ad Av. 1490. Quanquam dubium est scribine debeat Τιτανόπαιδες, an Τιτανοπᾶνες. Priori scripturæ favet Aspasius; alteri Scholiastes et Suidas, quibus ipse accedo. Pollux II. 110. τὸ δὲ ἐπιγιγνόμενον τῇ γλώττῃ ἐλκύδριον

ὀλοφυκτὶς καλεῖται ἐν τοῖς Τιτανοπᾶσι τοῦ Μυρτίλου. Sic præclare codex Falckenburgianus leviter emendatus. 72. οὐδ᾽ ἂν ξυμβάλοι] οὐδὲ ed. Kuster. Ald. male. 80. ἐστιν ἀνδρῶν Suid. ed. et ms. v. αὕτη γε. παροιμία ms. in m. 83. Νικόστρατ᾽ Fl. Christian. ex ed. Venet. recte. Atque ita Schol. et ed. Ald. Bas. [1532.] 86. εἰδ᾽ ἠπιθυμεῖτ᾽] Lege εἰ δὴ ᾽πιθυμεῖτ᾽. Infra pro δ᾽ ἤπειτα 663. legendum δὴ ᾽πειτα. Pac. 5. pro δ᾽ ἤφερες, δὴ ᾽φερες.

88. καὶ φιλόδικος om. Suid. ms. ἡλιαστής. *ubi* φιληλιαστής ἐστιν καὶ φιλόδικος ὡ. ο. α. *edd.* 93. πέταται Ald. 97. καὶ νὴ Δί᾽ ἂν ἴδῃ] Lege ob metrum vel ἢν ἴδῃ vel ἐὰν ἴδῃ. Vide ad Eq. 388. et in Mnesitheo apud Athen. II. p. 36. repone ἐὰν δ᾽ ἄκρατον, παράλυσιν τῶν σωματων. Ubi præcedentes versiculi ita legendi et disponendi sunt, ἐὰν δ᾽ ὑπερβάλῃς, Ὕβριν· ἢν δ᾽ ἴσον ἴσῳ προσφέρῃς, μανίαν ποιεῖ. *Ita in Adversariis p. 53. sed legendum cum ipso Porsono apud Robertum Walpole, Fragm. Com. pp.* 11. 90. εὐθυμίαν· ἐὰν δ᾽ ὑπερβάλῃς, ὕβριν· Ἐὰν δ᾽ ἴσον ἴσῳ, *ubi non Mnesithei, sed comici alicujus, forsan Alexidis, esse totum locum vidit idem Porsonus, ita constituens;* ὁ Μνησίθεος δ᾽ ἔφη τ. ο. τ. θ. ἢν pro ἂν restitue in parœmia apud Athen. III. 32. p. 119. E. ἢν οἴνου μόνον Ὀσμὴν ἴδωσι Alexis apud Athen. IV. 4. p. 134. A. 107. βομβυλιὸς, *a humble bee.* 113. ἐνδήσαντες] ἐγκλείσαντες edd. Ald. Kuster. ἐγκλείσαντες *ed.* 1515. ἐνδήσαντες 1525. 125. ἐντεῦθεν οὐκέτ᾽ αὐτὸν ἐξεφρείομεν] *Conjiciebat, sed dubitanter, Porsonus,* ἐξεφροῦμεν ἄν. 134. τῷδε Ald. 135. φρυαγμοσεμνάκους τινὰς Suid. ms. ed. *in* φρυαγμ.

140. καὶ μυσπολεῖ τὶς ὅστις] Dele ὅστις. μυσπολεῖ γ' ὅστις Ald. 156. ὦ μιαρώτατε] ὦ μιαρωτάτω Palmer. Exercitat. p. 735. 157. δίκασον τί μ'] δικάσοντά μ' Q. S. Fl. Christian. 158. φέρῃς Ald. 167. τι τμητικόν Dawes. Misc. Crit. p. 263. 168. 'ἄνθρωπος Dawes. Misc. Crit. p. 263. δρασείει Dawes. Misc. Crit. p. 263. probantibus Reiskio et Valckenærio ad Eurip. Phœn. 1214.

175. Recte observavit proverbium Scholiastes, ad quod respexit Aristophanes, quodque plene exstat Thesm. 935. 185. Οὖτις Dawes. Misc. Crit. p. 265. qui præcedente versu mavult ὦ 'νθρωπ'. v. Musgrav. ad Euripid. Cyclop. 688. 186. ἔσει ab εἴσειμι Valckenær. ad Eurip. Hippol. 1065. 190. εἰ μή μ' ἐάσηθ'] *In schedis ἐάσεθ'.*

208. μου Suid. v. ἐποποῖ. *et in* σοῦ. 208-9. Citat Suid. v. σοῦ. 213. τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν] Sic Suid. στίλη. ὅσον om. ms. ὅσον *semel Med. Ceterum vide ad Orest.* 581. 217. *Adverss. p.* 37. 219-20. Suid. ἀρχαῖος ☧. μινυρίζοντες sic Suid. ms. in v. -τος *Med. sed* -τες *in* ἀρχ. 220. ἀρχαιομελισ. ms. *in* μιν. et mox in Piside ἀντισυστρόφους, duobus versibus om. 228. ἐὰν ἐγὼ λ. ἐ.] F. ἐὰν γάρ. Sed nihil opus. Clare enim exhibet Aldina, ἐάνπερ. 232. κρεῖττον] sic Suid. ms. Χαριναδης. κρείττων *ed. Med.* 235. ἔτ' omittit Aldina, Junt. *sc.* 1515. *non* 1525. Bas. *sc.* 1532. ἀππαπαὶ Suid. ms. ἐποποί. ἀπαπαὶ *Med.* 237. περιπατοῦντε] Ita Junt. *sc.* 1525. Port. Kuster. *Ald. et Junt.* 1515. περιπατοῦντες.

241. ἔμβολον *pro* σίμβλον Suid. ed. in v. ἔμβολα ms. 244. κολωμένους H. Stephan. Ind. Thes. Gr. L. p. 1260. G. 1262. D. ex Hesychio. Κολωμένους. κολάσοντας. Male ibi κολώσαντας. *Vide Opusc. p.* 33. Dele γάρ. 247. λαθών τις ἡμᾶς ἐμποδών] Lege ob metrum ἡμᾶς τις. 249. σὺ *delet Porsonus apud E. Maltby Thes. Pros. p.* 327.

250. τῳδί μοι γε νῦν] Dele μοι γε cum Fl. Chr. vel potius γε νῦν. 251. τί δὴ μαθών] παθὼν Christian. qui versu sequente delet σύ. 257. Suid. ἀτταγᾶς. 263. 4. Lege πρῷα ut Pac. 1101. 1164. *Porsonus, loco citato ad* 249. ὅταν τοῦτ' ᾖ—καρπίων—πρῷα *partim e Polluce VII.* 152. 269. ἂν ᾄδων——ἁνὴρ Dawes. Misc. Crit. p. 267. ἀναΐδων Suid. ms. ἐφόλκια. ἀναεί-δων *Med.* 271. ἐκκαλεῖν vel ἐκκαλεῖσθ' Dawes. Misc. Crit. p. 266. probante Valckenærio ad Theocrit. Adoniaz. 43. p. 353. 272. ἐρπύσῃ Fl. Christian. recte. 310. ὅθεν Ald. ὅθεν γε δ. (*sic*) *Ald. Junt.* 1515. ὁπόθεν δ. *Junt.* 1525. *Bas.* 1547.

316-21. *Ad Hecub.* 1161. *p.* 71. *Opusc. p.* XCII. 317. οἷός τ' οὐκ εἴμ' ἰδεῖν Dawes. Misc. Crit. p. 267. Vide infra 1517. 318-9. τῶνδε. Καὶ βουλομαί γε Ald. 322. *Lege,* ἀλλ' ὦ Ζεῦ, Ζεῦ, μέγα βρόντησον, *tum* 324. ἢ Προξενίδην, *deinde* 328. διὰ τινθαλέῳ, *per tmesin.* PORSONUS. Προξενίδην *dat scholiastes. Confer etiam E. Maltby Thes. Prosod. p.* 1088. διὰ τινθ. *Scaliger.* 329-30. Suid. ἀποφυσήσας. 330. θερμὸν citat Athenæus IX. 8. p. 385.

342. εἴπερ λέγεις περὶ τῶν νεῶν ἀληθὲς ἂν] Lege

τἀληθὲς ὄν; *id quod verum est.* Diphil. apud Stob. Florileg. 30. κακὴ γὰρ αἰδὼς, ἔνθα τἀναιδὲς κρατεῖ. Ita legendum. Vulgo pessime, ἔνθα γ' ἀναιδές. Sed recte emendavit Valckenærius ad Eurip. Hippol. 385. 346. Lege τουδὶ ob metrum, et ὁδὶ pro ὅδε in Cratino apud Plutarch. I. p. 160. 347. πᾶν ἂν Dawes. Misc. Crit. p. 259. qui interrogat post εἴη. ποιοίμην edd. Ald. Kuster. 348. κιττῶμαι διὰ Suid. ms. in v. et χοιρίναι. κιττῶμαι δὴ τ. *in* κιττῶντες, κιττῶμαι διὰ τ. *in* χοιρίναι *ed. Med.*

349. ἥντιν' ἂν——ῄς] εἴης. Vide Dawes. ad Pac. 1290. Canter. et Scaliger. ad Euripidis Iph. Taur. 1321. ubi paulo ante pro εἴποι 1313. lege εἴπῃ. *Præf. Hecub. p.* LIV. 354. ἑάλῳ ed. Kuster. improbante Dawesio Misc. Crit. p. 323. *Vide ad Hec.* 307. 357. ἐφύλαττ' Fl. Christian. Dawes. Misc. Crit. p. 98. 358. ξὺν ὅπλοις Dawes. Misc. Crit. p. 196. 364. τάχιστ' Fl. Christian. 368. Suid. Ἄνοις: ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνιχος. Sic ms. *ut e suis Kusterus.* et paullo ante καὶ κακὰ λ.

383. F. εἴργειν ἔσται· τοιαῦτα. 385. Lege κατακλαύσαντες. *Antea tentarat* ὥστ' ἀνελόντες. 393. *Alicubi in schedis monet, ni fallor,* ἀποπάρδω *scribendum esse, mutato accentu, quum sit aoristus subjunctivi.* 395. μῶν ὁ γέρων πῇ διαδύεται; ΒΔΕ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἀλλὰ καθιμᾷ] οὐ μὰ Δί'. *Sed in margine ed.* 1532. *hæc annotavit;* Vide supra 212. Liban. in Julian. Imp. nec. II. p. 318. A. (I. p. 601. Reisk.) Synes. Ep. 58. p. 203. A. *ad firmandam scil. egregiam emendationem, quam*

in schedis reperi ; μῶν ὁ γέρων πῃ διαδὺς ἔλαθεν; μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾷ. 396. *Præf. Hec. p.* LIX.

399. ὁπόσοισι lege cum Fl. Christiano ob metrum. Ita τοῖσι καλοῖς Eccl. 624. τοῖσι μὴ εἰδόσι Sophocl. Antig. 33. cum Heathio, non ut male edidit Brunckius, τοῖς μὴ οὐκ εἰδόσι. κυνιδίοισι τοῖσιν Eupolis in Schol. ad Av. 1297. quod male emendat Kusterus. προθύροισι Eccles. 704. τοῖσι γόνασι Thesm. 1192. ἀγαθοῖσι Æschyl. Suppl. 973. κοπιώσαισιν Aristoph. Thesm. sec. apud Athen. III. 23. p. 104. αὐτοῖσιν Aristoph. Pythagor. apud Athen. IV. 17. p. 161. καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν Aristoph. Holcasin apud Athen. III. 27. p. 111. A. λουτηρίοισιν, ἐξαλείπτροις, κυλικίσιν Antiphan. apud Polluc. X. 46. ubi cætera recte tractavit Jungermannus.

401. εἰ μὴ, νῦν ed. Kuster. εἰ μὴν, νῦν Ald. 414. τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.] τοῦδε δ' οὐ Valckenær. ad Eurip. Phœniss. 522. Legendum, τοῦδ' ἐγὼ οὐ. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 238. cui frustra et nullo suo merito repugnat R. Fr. Ph. Brunckius ad Eurip. Med. 737. ubi ἐμοῦ lege, si quid sit e vulgato mutandum. In Sophocl. Electr. 1277. quis non præferat, litera mutata, ἀδονᾶς. *Vide ad Med.* 734.

422. ἐμπλησμένος Ald. mendose. 430. *In schedis,* F. κεντήσαθ', οἱ δὲ δακτύλους. *Sed repudiasse videtur.* 431. F. βοηθεῖ. *Voluit* βοήθει. 433. 'ν πέδαις ed. Kuster. Schol. 439. *Ad Phœn.* 538.

444. L. ῥιγοῦν, spretis Scholiastæ et Fl. Christiani notis. *Sententiam postea mutavit,* ῥιγῶν καὶ *ex Ach.* 1145. *citans ad Hec.* 1161. *p.* 77. *ed.* 1808. 451-3.

Corrupte Suid. ed. ms. ἵν' εἰδῇς. 456. F. οὐκ ἔτ' ἄπιτε. *Antea tentaverat,* ἐς τοὺς κόρακας. *Recte Hermannus de Metris p.* 116. *e Rav.* οὐχὶ σοῦσθ'; οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄ.

460. τῶν μελέων Φιλοκλέους] L. τῶν μελῶν τοῦ. 466. Suid. εὐτράπελον. 471-5. Suid. ἄκουρον. *et* μισόδημε. 474. κρ. χρυσᾶ στ. Suid. v. μισόδημος. Om. μισόδημος Suid. ms. 481. *In schedis,* ταυτὰ ταῦτα. 495-6. Suid. γήτεια. 501. ἡδέα εἰ καὶ νῦν] ἡδέα γε. καὶ νῦν Ed. Kuster. Ald. *Junt.* 1515. ἡδέα εἰ καὶ νῦν *Junt.* 1525. *MS. Rav. et Suid. in* εἰ καὶ νῦν.

502. ὁτιὴ βούλομαι] ὁτιὴ θέλω Kuster. L. ὅτι β. quomodo habet Suidas v. εἰ καὶ νῦν, quæ tamen in textum Kusterus non admisit. ὁτιὴ] Sic Suid. ms. *et Med.* v. ὀρθοφ. 505. τυραννικὰ Suid. ms. ξυν. alterum l. εἰ καὶ νῦν om. τυραννικὰ *Med. in* εἰ καὶ νῦν *et* ξυνωμότης. *Vide Porson. ad Hec.* 782. *Opusc. p.* XCII. 506. γὰρ] μὲν οὖν Suid. λοπάς. *ms. scil.* μὲν *sine* οὖν *edd. Med. Ald.* γὰρ *Kust.* 508. ἐγχέλεσιν Athenæus VII. 13. p. 299. B.

524-43. ΣΤΡΟΦΗ'.

1. νῦν δὴ τὸν ἐκ θημετέρου
2. γυμνασίου δεῖ τι λέγειν
3. καινόν, ὅπως φανήσει,
4. ΒΔ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
5. ΧΟ. ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὤν, ἢν ταῦτα παρακελεύῃ;
6. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
7. τονδὶ λέγειν· ὁρᾷς γὰρ ὡς

8. σοὶ μέγας ἔστ' ἀγὼν νῦν,
9. καὶ περὶ τῶν ἁπάντων,
10. εἴπερ, ὃ μὴ γένοιθ', οὗ-
11. τός σ' ἐθέλει κρατῆσαι.
12. ΒΔ. καὶ μὴν, ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς, μνημόσυνα γρά-
ψομαι 'γώ.
13. ΦΙ. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;
14. ΧΟ. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
15. χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ.
16. σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
17. θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀντ-
18. ωμοσιῶν κελύφη.

Ita descripsit Porsonus, mox 548. τί γὰρ εὔδαιμον καὶ μ. *exhibens. Olim conferebat Plut.* 144-5. *Tres primæ* εὔδαιμόν γ' ἢ καὶ μ. *duabus lectionibus confusis.*

1. δὲ *Ald.* δὴ *MS. Brunckii.* 2. λ. τ. δ. *Ald.* 3. φανείσῃ *Ald.* 7. τόνδε *Ald.* 8-11. *Ita prorsus tres primæ;*

Σοὶ μέγας ἐστὶν ἀγὼν Καὶ περὶ τῶν ἁπάντων
Εἴπερ ὃ μὴ γένοιτο νῦν, Οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.

(ἔστ' *non* ἐστὶν *Junt.* 2.) *Vides quam facile, versibus semel per columnas, quas vocant, distributis, defluere potuerit* νῦν *in inferiorem locum. Confer Gaisford. ad Hephæst. p.* 292. *et ad Iph. Aul.* 27. *ubi insignem errorem e columnarum ratione minus intellecta ortum patefecit vir eruditissimus.* 12. γράψομ' ἐγὼ *Ald.* 16. γὰρ ἂν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις *Ald.* δ' ἂν ἐν *Rav.* 17. καλοίμεθ' *Ald.*

536. γράψομαι 'γὼ ed. Kuster. γράψομἀγώ. Dawes. Misc. Crit. p. 269. 566. *Vide Præf. Hec. p.* LI.

571. εἰ δ᾽ αὐτοῖς edit. Kuster. εἰ δ᾽ αὖ τοῖς Flor. Christian. 574. δεύτερον ἄν σου τουτὶ γράψομαι] δεύτερον αὖ τουτὶ ed. Kuster. δεύτερον αὖ τοῦτο γράφωμαι 'γὼ Dawes. Misc. Crit. p. 274. 581. καταλείπων recte Fl. Christian. pro καταλιπὼν quod habent edd. Ald. Kuster. 586. τουτὶ γάρ τοι σεμνὸν τούτων, ὧν εἴρηκας, μακαρίζω] *Non procedit constructio. Lege* σε μόνον. PORSONUS.

594. μόνους ἡμᾶς] μόνον Fl. Christian. 602. περιγλυφόμενος Fl. Christian. et ita ed. Kuster. 603. ὃ δέ γ᾽ ἥδιστον] Malim ὅ δ᾽ ἔθ᾽ ἥδ. 604. κἄπειθ᾽ εἰσήκουθ᾽] κᾆθ᾽ εἰσήκουθ᾽ vel κἄπειθ᾽ ἤκουθ᾽ Fl. Christian. κᾆτ᾽ ed. Kuster. recte. 605. ἀσπάζωνται. 607. τὸ τριώβολον ed. Kuster. ex conjectura Fl. Christiani. Articulus τὸ etiam restituendus Hermippo in Θεοῖς apud Schol. infra 672. τὸ κήθιον. παππίζουσ᾽ Suid. ed. et ms. ἐκκαλαμᾶται. με in Suid. om. ms. *et ed. Med.* 608. ἐπιθωπεῦσαν Suid. ed. ms. φύστη. *ubi* προσενέγκοι *ed. Med.* 610. τοῖσιν] L. τοιοῖσιν. 614. μὴν ἐγχῇς σὺ] μὴ γχῇς σὺ Fl. Christian.

618. *Dele* τῆς *cum Rav. Deinde non ea audit Philocleon quæ Jupiter, si retineatur vulgata* 619-22. *Lege* πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων Τὸ δικαστήριον, οἷον βροντᾷς, Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. PORSONUS. 619. ὅστις ἀκούω ταῦθ᾽ ὥσπερ ὁ Ζεύς ;] ἅπερ ed. Kuster. Ald.

629-45. ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ'.

ΧΟ. οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς
οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.
ΦΙ. οὔκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὕτω ῥᾳδίως τρυγήσειν,
καλῶς γὰρ ᾔδειν, ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.
ΧΟ. ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν,
κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
ηὐξανόμην ἀκούων,
κἀν μακάρων δικάζειν
αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
ἡδόμενος λέγοντι.
ΦΙ. ὥσθ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται, κἄστιν οὐκ ἐν αὑτοῦ.
ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποήσω.
ΧΟ. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς απόφευξιν παλάμας.
τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν [νεανίᾳ]
μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.

Ita ordinanda ista monebat Porsonus. Strophen vide supra 524. v. 4. οὕτω *olim descripsi, ut Ald. Junt.* 1. 2. *Vide Porsonum hic et in Advss. p.* 229. 6. ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν *Ald.* 12. κά. ο. ε. α. *Quatuor verba nescio quomodo dictarit Porsonus. Nunc ex edd. et MSS. supplevi.* αὑτῷ *Invern. ex Rav. ut videtur.* 13. βλ. σκ. ποιήσω *Ald.* 17. νεανίᾳ *supplet Porsonus.*

632. οὕτω ῥᾳδίως citat Marklandus ad Euripid.

Suppl. 159. L. cum Dawesio Misc. Crit. p. 233. οὗτος ῥᾳδίως, ut Menander Clyp. apud Stob. Florileg. 49. εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν οὗτοι ῥᾳδίως. Ubi vulgo male legitur οὕτω. Euripides Cyclop. 558. ἀπολεῖς. δὸς, οὗτος. Ita optime Tyrwhittus pro vulgato οὕτω. *Vide Adverss. p.* 229.

633. Fl. Christiani ᾔδειν quasi primæ esset personæ vertentis errorem notavit Dawesius Misc. Crit. p. 233. Addere potuisset, in eodem errore versatum esse T. Fabrum ad Eccl. 646. confer Schol. ad Pac. 1182. ubi exemplum desumptum est ex Plut. 696.

640. οὐκέθ' αὐτοῦ vel οὐκ ἐν αὐτῷ Fl. Christian. Utravis emendatio proba. Vide Sophocl. Œd. Col. 653. Philoct. 973. 641. σκύτη βλέπειν Kuster. ad Plut. 514. quo quidem ordine citat Scholiastes. 650. *Præf. Hec. p.* LXI. 651. εἰ γὰρ——διδάξῃς] διδάξεις. 654. πρῶτα—ὑπὸ χειρὸς Suid. ed. ms. in φαύλως. 657. καὶ om. Suid. ms. *et ed.* πρυτ. δημιόπρατα Suid. ms. *ibid. ubi* δημοσιόπρατα *ed. Med.*

659. τοῦ ἐνιαυτοῦ] Dele τοῦ. 663. δ' ἤπειτα] δὴ 'πειτα. 666. αἱρεῖ] sic Suid. ms. περιπεμφθείς.

ε ϊ

In loco, ῥηματίοις παραπεμφθείς. *Ed. Med.* ῥήμασι περιπεφθεὶς ἅ. αἱρῆ. 670. Suid. ἀργελόφους (τοὺς om. ed. Med.)

671. ᾔσθηνται Suid. v. τραγαλίζονται. *et vv.* λαγαρύζομενον. ἤσθηνται. σύρφακα redde Suidæ v. μετέωρον. ἐφ. ὁ. sic ms. initio articuli. Vide et ὁμοῦ. 672. λαγυρ.. ΄όμενον Suid. ms. in v. sed υ in ἤσθηνται. ἐκ

κιθαρίου λαγαρυζόμενον ἐκτραγ. ed. Med. in λαγ. et in ἤσθηνται, ἐκ κήθει (*sic*) λαγαρυζομενον. 676. *Præf. Hec. p.* LXI.

680. L. δουλεία 'στίν. 682. σοὶ δ' ἢν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβόλους] σοὶ δ' ἤν τις γε διδῷ *Ald. Junt.* 1515. ἤν τις δῷ *Junt.* 1525. *Lege* σὲ δέ γ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβόλοὺς, ἀγαπᾷν, *vel* σοὶ δ' ἤν. PORSONUS. σοὶ *defendas ex viri magni nota ad Med.* 734. 697. ὅπῃ Suid. vv. ἀκαρές. ἐγκεκύκλησαι. ὅπῃ Suid. ed. ms. ἐγκεκ. *ubi* ὅπως *Med. Ald.* ὅπῃ *Kust.* 699. ἀκαρὲς Suid. in v. 700. ἄλευρον] ἔλαιον Suid. (ἔλεον ed. Med.) *i. e. in* ἀκαρὲς, *probante ibi Kustero, qui ex schol. ad* 699. *eandem lectionem elicit.* 703. τῶν ἐχθρῶν ed. Kuster. 706-7. προσέταττεν—ἔζων ἂν Dawes. Misc. Crit. p. 275. 707. ἐν, ut videtur, legit Suid. λαγώοις, certe in πυριάτης. *Qui articulus male conjungitur cum præcedente* πυρίνῳ.

708. Galen. de Facultate Aliment. III. T. IV. p. 65. a. 32. Ald. 342, 8. Bas. καλεῖν δὲ ἐοίκασιν οἱ παλαιοὶ κωμικῶς (malim κωμικοὶ) πυριάτην, οἱ δὲ παρ' ἡμῖν ἐν ἀσίᾳ πυρίεφθον ὀνομάζουσιν αὐτό. Levi mendo vulgatur πυριάστην, pro quo Charterius T. VI. p. 384. D. male πυριαστόν. πυριάτη Suid. 710. ἐλαολόγοι per α Suid. ed. ms. *in v.*

711. οἴμοι τί ποθ' ὥσπερ νάρκη] οἴμοι τί πέπονθ'; Suid. v. νάρκη. unde cum Kustero *ad Suidæ locum,* T. II. *p.* 597. legendum, οἴμοι τί πέπονθ'; ὡς νάρκη. πέπονθα Suid. ed. ms. νάρκη. 712. ἀλλ' ἄλγιδι Suid. ms. μαλθάξαι. *Locum om. ed. Med. habet Ald. ubi*

ἀλλ' ἤδη. 724-6. ὃς pro ὅστις Suid. ms. σκήπων. ἀκούσας οὐδ' ἂν δ. οὐδ' ἤδη πολλων νενίκηκας *Suid. ms. sc.* ἀκούσας οὐκ ἂν δ. σὺ δ' ἤ. πολλῷ νενίκηκας *ed. Med.* σκήπωνας Suid. καταβάλω ms. *Duplex parodia, Æschyli Prom.* 885. (*ed. Porson.*) *et Pseudo-Hesiodi apud Schol.* PORSONUS. *Vide Ciceron. ad Attic. VII.* 18.

730. L. ὤφελεν. νῦν addit Valckenær. ad Eurip. Phœn. 431. 739-40. Citat Suidas v. προσέσθαι. 741-2. In secundo versu prima τοῦ ἔγνωκε corripitur contra Dawesii regulam, Misc. Crit. p. 196. Forsan igitur legendum, νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα, Οἷς ποτ' ἐπεμαίνετ'· ἀρτίως ἔγνωκε γάρ. ὅτι enim plane incommodum videtur. Neque quisquam offendi debet τοῦ γὰρ sede. Vide Pac. 558. Lysistr. 490. cujus fabulæ v. 20. lege, ἀλλ' ἦν ἕτερα γάρ. v. 595. ὁ μὲν ἥκων γάρ. Menander apud Schol. ad Euripid. Phœniss. 914. ἐκ γειτόνων οἰκῶ γάρ. *Nam vicinus habito.* Atque hæc dixi si quis interpungere velit post ἐπεμαίνετ', sed forsan melius post ἀρτίως distingueretur. *Alibi addit* γὰρ *ex Eurip. Suppl.* 365=373. *Gaisf.*

747. Lege, πιθομενός τε σοί γ'. ἰώ μοι μ'. οὗτος ὦ, τί μοι βοᾷς. οὗτος ὦ ut Av. 275. Euripid. Helen. 1647. 751. ἐπὶ Suid. ms. κημός. ἐπὶ *om. ed. Med.* 754. citat Suidas v. σκιερά. 758. L. τί σοι πίθωμαι; vide Dawes. Misc. Crit. p. 218. 760. διακρινεῖ] sic Suid. ms. τοῦθ' ᾅδης, et ἤγ' ἐγὼ, et mox χρόνου πέρα. διακονεῖ *edd. Med. Kust.* 769. ὀρθὸν Schol. probante Dawesio Misc. Crit. p. 273. 780. ἀναμασσώμενοι Suid. in v. 781. Suid. I. p. 185. *in* ἀνά τοι μ. π. 785. διεκερ-

μάτιζεν Toup. in Suid. I. p. 137. διεκερμάτισε τὴν δραχμὴν ἐν τ. ι. Suid. v. διεκερμάτισε. διεκερματίζετο Polluc. IX. 89. 788. κᾆτα β. ο. ἐξέπτυσα] sic citat versum Suid. ms. v. ἐνέκαψα. *Suidas editus*, ἐνέκαψα. ἐξέπτυσα. κᾆτα β. ὁ. ἐνέκαψα. *Scilicet male repetito* ἐνέκαψα *adscriptum est pro correctione* ἐξέπτυσα, *quod alio intrusit alter librarius.* 791. κατεψεῖς Suid. ἀλεκτρυόνα. *ubi* γὰρ κατεψεῖς *edd. Med. Kust.*

798. ἀνοικοδομήσοι Dawesius Misc. Crit. p. 104. ἐνοικο- ed. Ald. male. Alterum verbum restituendum est Machoni apud Athen. VI. 12. p. 245. E. μέλλων ἀνοικοδομεῖν τὴν οἰκίαν, ubi legitur contra metrum οἰκοδομεῖν. *Forsan voluit* τὴν οἰκ. ἀνοικ. μ. *vel* τ. ο. μ. ἀνοικ. *vel* ἀνοικ. τ. ο. μ. 803. 6. Suid. ἀμίδα. Ed. Med. οὐρητίασῃς—κρεμήσεται—ἐξεῦρες. κρεμήσεται eadem ed. v. αὐτῇ. οὐρητιάσσῃς—κρεμήσετ'—ἐφεῦρες *ed. Kuster. in* ἀμίδα. οὐρητιάσεις *Med. Kust. in* αὐτῇ, *ubi* κρεμήσετ' *Kuster.* Pro οὐρητιάσῃς Suid. ms. *in* ἀμίδα corrupte, sed recte οὐρηρόν. κρεμήσεται ἐγγύς που τ. π. ms. 805. σοφόν τε Suid. ms. στραγ. γε *ed. Med.* ἐξεῦρ' Suid. ed. ms.

811. εἰσηνέγκατε Dawes. Misc. Crit. p. 320. 821. L. κάθημαι 'γώ. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 270. 833-4. ἁρπάσας τ. τ. σικελὴν κατεδίδοκε (sic ms.) Suid. τροφαλίς. Schol. 832. σὺν δ' ἄμυδις] Schol. ad Acharn. 927. 834. Lege ob metrum Σικελικὴν ut legisse videri potest Scholiastes. *V. Dorv. ad Chariton. p. 348. ed. pr.* Schol. 842. μετὰ γὰρ τὸ κωλυθῆναι τὴν τῶν τιτάνων ἀρχὴν, τὸν διαδεξάμενου τὴν βασιλείαν] Malo κολουθῆναι. Lege τὸν Δία δεξάμενον. In Genevensi et Kusteriana exstat τὸν δεξάμε-

νον. *Imo* καταλυθῆναι *legendum postea vidit Adverss. p.* 42. 846. Suid. ἀλοκίζειν. Schol. 855. ἐπιχώριον γὰρ ἦν αὐτοῖς] Potius Ἀττικοῖς.

870. ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον Ἀγυιεῦ, τοὐμοῦ προθύρου πρὸς πύλας. *Olim in schedis,* προπυλαίοις. Vide Eq. 1323. Lys. 265. *Postea ad ed.* 1532. προαστείου τῆς πόλεως. Thucyd. II. 34. Athen. VIII. p. 333. D. *Adde Herodot. III.* 54. *Diodor. Sic. XII.* 68. *p.* 525, 5. *XIII.* 75. *p.* 600, 41. *Scaliger ad Virgilii Culic. p.* 8. *ed.* 1595. "*Aristophaneum,* ——τοὐμοῦ προθύρου προπύλαιος." 872. Citat Suidas v. στρυφνόν. 875-6. Citat Suidas v. φεύγοντας. 877-9. Suid. ἀκαλήφη. 883. ἠσθύμεσθα Chr. 889. τῆς γραφῆς. ἐγράψατο Dawes. Misc. Crit. p. 277.

897. ποῦ δ' ἔσθ' ὁ διώκων Toup. Cur. Posterior. in Theocrit. XXI. 15. ποῦ δὲ ὁ vel ποῦ δ' αὖ ὁ Reisk.! et in priori quidem Scholiasten non solum adsentientem habet, sed et Brunckium ad Æschyl. Prometh. 642. Quo commento nihil stultius fingi potest. Lege autem ibi, ὡς κἀποκλαῦσαι, et in Eupolidis versu, *apud Schol. ad hunc Aristophanis locum sc.* dele ἀνήρ. Hæc dixeram : sed cum MSS. duo in Prometheo dent, ὥστ' ἀποκλαῦσαι, legendum omnino, ne litera mutata, ὡς τἀποκλαῦσαι, i. e. τὸ ἀποκλαῦσαι. Euripid. Œneo apud Stobæ. 114. τερπνὸν τὸ κλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας. Quin et editio Turnebi planissime exhibet, ὡς τ' ἀποκλαῦσαι. 898. αὖν αὖν Suid. ed. αὖ αὖν ms. v. ἐποποῖ. 918. ἄνδρα om. Suid. ms. σκίρρον. *Omittit* ἄνδρα *ed. Med. non Kust.* τὸν σκ. *dant ambæ.*

919. Schol. Hæc sua fecit Suidas v. θυεία. 924. Suidas κεκλάγξω. 942. ἐξαίφνης om. Suid. Ald. ms. *et Med. non Kuster.* v. γνάθους. Schol. 953. παρὰ τὴν παροιμίαν παίζει· βαδίζω] Lege πεζῇ βαδίζω· ut monuit Kusterus ad Suid. III. p. 70. v. πεζῇ, ubi hic senarius emendate legitur. Vide ad Schol. in Av. 1432. 973. *Præf. Hec. p.* XLVIII.

976. ἐστί γε τὸ ῥοφεῖν] Expunge γε, sine quo metrum satis constabit. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 160. Markland. ad Eurip. Suppl. 94. Cujus fabulæ v. 382. ita lege, νέμεις ἀεὶ (ita 2 MSS.) τὸν δυστυχῆ πάντᾱ ῥύῃ. At inquies, quomodo gemino suo versus iste respondebit? Ibi vero legendum, τεμεῖ, τεκνοισιν ῞ΙΝΑ ταφὰς ληψώμεθα; nisi mavis ex Musgravii partim conjectura, κρανεῖ ποτ' ἆρα φίλια μοῖρ' Εμοὶ, τέκνοισιν ἵνα ταφὰς ληψώμεθα; Adde Brunck. ad Æschyl. Prometh. 1031. a quo locus citatus e Sophocl. Œd. Col. 900. recte legitur apud Suid. v. σπεύδειν. Theocrit. Idyl. XXVIII. 246. Callimach. in Del. 25. Apollon. Rhod. II. 1229.

990. εἰπὲ νῦν ἐκεῖνό] εἶπ' ἐκεῖνό ed. Kuster. εἰπὲ 'κεῖνό Ald. 1010. λεῴ] λεῴ Ald. *Vide Præf. Hec. p.* LIV. 1020. περιϊών] Lege παριών, ut metro et sensui consulatur. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 41. *sed melius in schedis*; περιϊὼν trisyll. Antiphan. apud Athen. II. 25. p. 66. D. Phrynich. IV. 18. p. 165. C. Plato Poll. VI. 49. Aristophan. Vesp. 1020. apud Schol. ad Acharn. 519. Babri. apud Tyrwhitt. Dissert. p. 39. *Adde Thucydid. I. 30. in edd. omnibus, certe Ald. Junt.* 1022. Lege φησι πιθέσθαι.

1024. L. πρῶτον ὅδ' ἦρξε ut Babrius apud Suid. v. γέρανος. ὁ δὲ ταὼς ὅδ' εὐπήληξ. Plato Comicus apud Schol. ad Nub. 663. ὁ δὲ παῖς ὅδ' ἔνδον τὰς ἀλεκτρυόνας σοβεῖ. Quæ cum præcedentibus connectenda nescivit Toupius in Suid. III. p. 260. 1028. οἰμωξομένων Suid. v. Κύννα. 1032. ὑμῶν versio Fl. Christian. 1041. πολλοῖς ὄμνυσιν ob metrum. 1057. *Præf. Hecub. p.* XLIX. 1062. γνώμην Suid. v. κύκνου. Locum om. ms.

1067. ἢ τίς ex priore versu, deleto ἐστὶν Fl. Christian. Lege vero ἥτις et dele ἡμῶν. Bentleius Epist. ad Mill. p. 18. citat, ἥτις ἡμῶν ἡ 'πίνοια. 1073. ἦλθ' Fl. Christian. 1075. Suid. ἀνθρήνη. 1076. ξὺν δορὶ, ξὺν Fl. Christian. ex Suida v. θυμόν. ξὺν δουρὶ ξὺν ed. Kuster. σὺν δορὶ, σὺν Suidas v. σὺν δορί. ξὺν δορὶ Suid. v. θυμόν. Om. ms. 1076. στὰς Suid. ed. ms. χελύνη.

1122. Singularis hujus versiculi varietas est apud Athen. VII. 24. p. 329. δὶς ἀνθρακίδων ἅλμην πιών. De ultimis non statuo. In priore hemistichio legendum videtur, καὶ γὰρ πρότερον δὶς ἐπανθρακίδων. ἐπανθρακίδων conjunctim ut Acharn. 670. 1133. Θυμαιτάδαι Suid. ms. *In schedis notat* Θυματίδα *dare MS. C. C. C. in Suida v.* καυνάκης. 1148. εἴπερ γ'] Omittit γε Ald. 1156. κατάβαιν'] κᾆτα βαῖν' Markland. ad Eurip. Iph. Taur. 1207.

1164. διασαλακωνίσαι Suid. ms. bis in v. *ubi* -ώνισον *ed. Med. in loco Aristoph.* σαλακονίσαι ms. in v. *Per* ω *ed. Med. in* σαλάκων. 1167. σκορόδῳ Suid. δοθιῆνι.

1171. τίνα δῆτ'] τί δῆτ' Ald. 1172. Plutarch. Demetr. p. 901. B. *Locus est*, Δημοχάρης δὲ ο Σόλιος τὸν Δημήτριον ἐκάλει Μῦθον· εἶναι γὰρ αὐτῷ καὶ Λαμίαν. 1173. Καρδοπίων] ὁ Καρδοπίων Toup. Addend. in Theocrit. I. 105. 1208. χύτλασον Suid. in χύτλα ed. ms. *Mox Suidas*, χύτρασον· ὕγρανον. 1218. ουδείς γε διακρίων δεδέξεται.] οὐδεὶς διακρίων δέξεται Q. S. Fl. Chr.

1223. τουτὶ σὺ δ' ᾄσεις; παραπολεῖ. βοώμενος Φήσει γὰρ Markland. ad Eurip. Suppl. 932. Malim, τοῦτ' εἰ σὺ δράσεις, παραπολεῖ· βοώμενος Φήσει γάρ. Plato Comicus apud Athen. III. 23. p. 103. C. εἶτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς; mendose vulgatur εἴ τι, sed recte legitur VII. 5. p. 279. A. 1232. ᾀδικὸς Ald. 1256. ἄγε νῦν ἴωμεν] ἴωμεν ἤδη Suid. v. ἰσχέτω. Vide supra ad Eq. 720. *Vide Append. ad Toup. p.* 502. 1257. δὴ 'δόξα 'μαυτῷ] ἔδοξ' ἐμαυτῷ. 1259. οὑμυνίας] 'Αμυνίας ed. Kuster. Suid. v. Αμυνίας. Mox κρωβύλων Suid. 1260. ὅν γ' εγὼ] ὅν γ' ed. Kust. Suidæ. ὃν ed. Med. ὅντιν' ἐγώ *Ald. Junt.* 1. ὅνγ' ἐγώ *Junt.* 2. *Deinde Suidas Mediol.* εἴπερ ἀντιφῶν— ὤχετ' ἐκεῖ μ. μόνοις—θετταλοῖς. *Præf. Hec. p.* XLIX.

1266-8. Male hos tres versus senarios vocat L. Kusterus ad Suid. II. p. 313. *v.* κιθαραοιδότατον *ubi citantur.* 1274. citat Suid. v. πορνεῖα. 1277. κακίσταις] κακίαις Fl. Christian. 1278. οἰκτὸς] Recte Fl. Christianus ex ed. Ven. οἱ 'κτὸς, et ita Ald. 1280. ἐκβάλλω] ἐκβαλῶ Suid. vv. μέλον. σκωμμάτιον. probantibus Fl. Christiano et Toupio in Suid. II. p. 143. ἐκβάλλω Suid. ms. μέλον. deest primus versus *i, e.* 1279. in

σκωμμάτιον, sed ibi ἐκβαλῶ ms. ἐκβάλω *ed. Med. in* μέλον. ἐκβαλῶ *in* σκωμ.

1281. ταυτὶ Suid. *in* σκ. ὑπό τι] *Alibi,* Hippocrat. Epidem. IV. 31. p. 1133. D. Prorrhet. I. 67. p. 72. D. Abresch. Diluc. Thucyd. Auct. p. 303. Polluc. IX. 73. ubi mire fluctuat Jungermannus. Hermogenes in Aldi Rhetorum T. I. p. 116. τῶν ἀπλάστων ἠθῶν καὶ ὑπό τι νηπίων. T. III. p. 212. ed. Sturm. Julian. Cæs. p. 317. C. Wyttenbach. Epist. Crit. p. 30. [Loca citata a Casaubono sunt; ad Suet. Jul. 41. Plato Phædro 201, 21. Gorgia 320, 32. Aristoph. Vesp. Hippocrat. Prorrhet. IV. Epidem. Cic. (ad Att.) Strab. II. (p. 131. ubi citat:) Aristoph. Vesp.—" quodam loco ap. Athen. l. 3. ni fallor, ap. eundem Athen. ὑπό τι σκυθρωπάσας." XIII. p. 579. C. Hippocrat. Prorrhet. I. 22. Cic. ad Att. VI. 5.] Adde Athenæum IV. p. 157. A. XIII. p. 579. D. XV. p. 693. B. (eandem locutionem ipse Casaubonus adhibet de Satira Rom. p. 255.) Eustath. ad Odyss. I. p. 1638, 58. (368, 50.) πέπονα δὲ τὸν κριὸν εἰπεῖν, ἁπλοῦ καὶ αὐτὸ ἤθους καὶ ἀφελοῦς καὶ ὑπό τι νηπίου. Schol. in MS. Harl. ad 'Οδ. P. 586. ὥσπερ ἂν ἀποβαίη ἵνα εἴπῃ, ὑπό τι νοεῖ τὸ μέλλον. *Vide Adverss. p.* 147. *Opusc. pp.* 248. 285.

1283. τοὐπὶ Suid. ms. in ἰώ, om. ἐμαῖς. Loca Ach. [1203.] et Pac. [241.] om. ms. τοὔτὶ (*sic*) *et om.* ἐμαῖς *ed. Med.* 1286. ταῖς πλευραῖς στέγειν *edd.* 1525. 1547.] τὰς πλευρὰς ed. Ald. *Junt.* 1515. Suid. v. στέγει, ubi legit Kusterus, τὰς πληγάς. τὰς πλευρὰς] sic Suid. στέγειν. *ed. ms. sc.* τὸν νῶτον ms. et mox οἰδίπους. *Ita*

ed. Med. 1290. ἀτηρὸν *et* ἄρ' *om.* Suid. ed. et ms. v. ἀτηρότατον. 1291. παροινικώτατον Suid. ms. v. *ubi* -τος *ed. Med. deinde* θεόφραστος—καὶ μακρῷ παροίνιος—ἐπέπληστο π. ἀγαθῶν, ἐνήλατ', ε. ἀπεπόρδει κ. 1292. ἱππόλυτος Suid. ed. ms. *in* παροιν. 1294-5. καὶ ante μακρῷ om. Suid. ms. ἐπέπλητο ms. *ibid.* 1294. Citat Suidas v. μακρῷ, ut observavit Toupius in Suid. II. p. 139. 1296. Recte ed. Kuster. ἐνήλλετ'. 1298. δὴ om. Suid. ms. *et ed. Med.* νεανικῶς. 1303. γε om. Suid. πάρνοψ. *ed. Med.* ἀντείκασεν αὐτὸν——ἀποβεβληκότος. 1306. Suid. διαμυλλαίνῃ. 1314. ἦν——ξυντύχοι] ξυντύχῃ J. Toup. in Suid. I. p. 134.

1320. 'ρρήσεσθ'] Lege εἰ μὴ 'ρρήσεθ' ὑμᾶς. Altera vox nihili est. 1339. φιαλεῖς] Suid. in v. *Ubi ed. Med.* κἀγχανῇ τοῦτο. 1347. ὑίδιον Suid. *Med.* Ald. ms. et καίτι v. κυμινοπ. 1355. οὗτος, οὗτος Fl. Christian. στυφεδανὲ Toup. in Suid. III. p. 142. ὦ οὗτος τυφ.] Sic Suid. ed. ms. in σορός. τυφεδανός. sed στυφ. in χοιρόθλιψ. *Semel* οὗτος *Suid. in* 4 *locis.* χοιρόθλιψ] sic ms. in τυφ. et χοιρόθλιψ. *Ed. Med.* χειρόθλιψ *in* σορὸς *et* τυφεδ. *sed* χοιρόθλιψ *in* στυφεδανὸς *et* χοιρόθλιψ. 1356. ποθεῖς Suid. *Med.* ms. σορός. ed. ms. στυφεδανὲ (sic in versu) *ubi sc. ed.* στυφεδανής. ποθεῖς τ' ms. in τυφ. *ubi* ποθεῖς *sine* τ' *Med.*

1362. νὴ τὸν Δί'] τὸν habet Suid. ms. in ταῦτα et τοιγ' pro τοίη γ', *ubi* 'στι τοίη γ' ἢ δ. *Med. et habet* τὸν *quod om. Kuster.* 1364-6. om. ed. Kust. Suid. *in* δαὶς *scil. T. I. p.* 505. 1365. ἐν μέσῳ ed. Med. τί δαὶ Suid. ms. v. δαίς. τοῦτ' ἔστιν om. 1366. καιο-

μένης ed. M. Suid. καομένης ms. 1396. δοκοῖς Suid. ed. Αἴσωπος. locum om. ms. δοκῆς ms. in μεθύσῃ. 1405.
δ
πρὸ ποδῶν εὐριπί Suid. ms. v. Ἰνοῖ. *Ed. Med.* ἰνοῖ κρεμαμένη πρὸ ποδῶν· ευριπίδης. 1411. Aristid. III. p. 445. *ubi* καὶ χάριν προσείσομαι, *quod pro* προείσομαι *hic e MS. reposuit Brunck.*

1419. Respicit Scholiastes ad Sophocl. Trachin. 398. 1420. τρίβων ὢν] sic Suid. ed. ms. τρίβων. *Vide ad Hec.* 782. 1421. εἶπ'] εἶπεν Ald. 1422. ἔρδοι τὶς ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην] sic Suid. ed. ms. ἔρδοι. εἰδεῖεν. *Ed. Med.* ἔρδοι *bis.*

1428. οὐχῖνος] sic Suid. ms. ἐπίδεσμος. *Ed. Med.* ἐν ἀβάρει —ὁ ἐχῖνος— ἐπιμαρτύρατο —εἶναι τὴν κ.— ἔχοις. 1431. ἔχῃς Suid. ms. 1441. ζηλῶ σε τῆς εὐωχίας τὸν πρεσβύτην οἵων Suid. ed. ms. ζηλῶ. (μετέστης ms.) sed prorsus ut vulgo in οἷ, nisi quod πρεσβύτην. *Neque* σε *neque* γε *habet ed. Med. in* οἷ. *Ceterum* εὐωχίας *et forsan* σε *in* ζηλῶ *nata ex Ach.* 1007-8. *ibidem citatis.*

1441. Pro γε lege σὲ ut recte Schol. et Suid. γε et σε sæpe permutantur, ut Eurip. Med. 870. ubi pro φέρειν εἰκός γ' recte ex MSS. edidit Brunckius φέρειν εἰκός σ'. Emenda obiter Eurip. Hippolyt. 508. καὶ μή ΣΕ' πρὸς θεῶν. Confer Valckenær. ad Phœniss. 1659. Markland. ad Suppl. 277. et ad Iph. Aul. 1233. Brunck. ad Med. 326. (adde Alcest. 1119.) ad Apoll. Rhod. III. 985. σ' pro γ' in eadem fabula 118. ex MS. reposuit Musgravius. 1448. χαλεπὸν ἀεὶ Suid. ἀπόστηθι et mox μετέβαλλον ed. Med. 1466. εισκέκληκεν] εἰσκεκύκληκεν

Schol. probante Toupio in Longin. §. 22. Vide Kuster. ad Thesm. 774. atque ita Suid. in v. εἰσκεκύκληκεν Suid. ed. ms. in v. εἰσκ. *Vide Append. ad Toup. p.* 485.

1467. ὁ δὲ Suid. ms. διὰ π. sed γὰρ in εἰσκ. *Bis* γὰρ *ed. Med.* 1468. π. ἦν τῷ π. Suid. ed. ms. εἰσκ. 1469. παύεται Τάρχαι' Bentlei. in Phalar. p. 265. Suid. vv. διὰ πολλοῦ χρόνου. εἰσκεκύκληκεν. Θέσπις. οὐδὲν ἧττον p. 729. *Ed. Med.* οὐ παύεται *in* Θέσπις. παύσεται] σ om. Suid. ed. ms. διὰ π. χρ. ed. [*Kuster.*] εἰσκ. versum om. ms. *et ed. Med.* 1471. φησὶν] ἔφη Suid. ms. et τὸν νοῦν in v. κρονικ. *Ed. Med.* φησὶν ἀποδείξεις κ. τὸν νοῦν δ. ὀλίγω ὕ. 1472. τὸν νοῦν] τοὺς νῦν Bentlei. in Phalar. p. 265.

1475. κλῇθρα. Vide Valckenær. ad Eurip. Phœniss. 114. 268. 872. 1477. (Ol. μ. δ. γ'. μ. ά) Bentlei. in Phalar. p. 265. 1478. ὑπαὶ ῥώμης] Lege ὑπό. Vide supra 976. 1481. πλήσσει Bentlei. in Phalar. p. 268. *Quam emendationem certissimam judicans Porsonus, hunc locum citabat ut exemplum mendi inveterati; siquidem jam Æliani tempore irrepserat* πτήσσει.

1508. Suid. βέμβηξ. 1515. τὸ Φρυνίχειον] Athenæi XIII. p. 564. F. 604. A. [*Eupolis*] Hephæst. p. 52. (*Schol. in p.* 85. *Gaisf.*) 1516-7. τις, ὅπως Ἰδόντες Bentlei. in Phalar. p. 269. *Vide ad Hec.* 1161. *p.* 71.

1519. Primus pes est vel [1] iambus vel [2] spondeus vel [3] anapæstus: sequuntur duo anapæsti, iambus vel spondeus, duo iambi et syllaba. 1522. Lege τοῖς τρ. Archilochus et Cratinus Hephæstionis p. 48. 50. [83.

84. 88. *Gaisf.*] Athenæi Eubulus III. p. 105. F. Euripides IV. p. 158. F. Cratinus VIII. p. 344. F. XII. p. 553. E. Diphilus XI. p. 499. C. *Adde Phrynichum et Eupolin ad* 1515. *citatos, et omnino confer Gaisfordium ad Hephæst. p.* 341. *In Euripidis fragmento* τόδ' *a se repositum firmabat Porsonus exemplo insigni e Bacchis* 1267. *Beck.* τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ' ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα; (*ita Aldus*) *ubi vide Brunckium. In Electr.* 882. *legebat,* δέξαι κόμης σῆς τόδ' ἀνάδημα βοστρύχων. *Adde eum ad Vesp.* 1024. τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' *pro* οὔθ' *Euripidi Stob. XXXVI. p.* 217. 18. *restituit ad Orest.* 228. *ed.* 1811. *Cratini locus ultimus est,* ἁπαλὸν δὲ σισύμβριον ῥόδον ἢ κρίνον παρ' οὖς ἐθάκει, Παρὰ χερσὶ δὲ μῆλον ἔχων σκίπωνά τ' ἠγόραζον. *In priore versu,* σ. ἢ ῥόδον, *vel* σ. ἢ κρίνον, *alterutro expulso, legendum monebat me Porsonus.*

[illegible] Annal. [illegible] III p. 101. [illegible] IX p. 188 [illegible]. Conrad VIII p. 944 [illegible] p. 888 [illegible] XL p. 109. C. [illegible] 1815 [illegible] p. 511. [illegible] 1847 [illegible] 1858 [illegible] 1850 [illegible] XXXVI p. 317 [illegible] 1841 [illegible]

P A X.

1. Suidas vv. αἶρε et αἴρειν p. 657. 5. Lege δὴ ῞φερες; 17. εἶμι περιανέχειν Suid. v. ἀντλία. ὑπερέχειν in v. 18. συλλαβὼν Suid. v. ἀντλία. 19. Suid. ἐς κόρακας. ubi ms. σαυτόν γε. τε *ed. Med.* 28. Suid. γογγύλιον. 31. μηδέποτ' Suid. v. ἐρείδειν. 32. ἕως σεαυτὸν ἂν Dawes. Misc. Crit. p. 279. Citat tamen vulgatum ut exemplum τέως ἕως conjunctorum Priscianus XVIII. p. 1206. *Sed locum omittit Priscianus Aldi f.* 241. *a*.

38. καὶ ante κάκοσμον om. Suid. βορόν. 42. Καταιπάτον Pauw. ad Theophrast. Charact. p. 82. 44. Suid. δοκησίσοφος. 47. ὡς Κλέωνα Suid. αἰνίττεται. ὡς Suid. ed. ms. 48. ἔσθιεν (i. e. ἤσθιεν) Palmer. Exercitat. p. 743. 59. μὴ 'κκόρει ex Suida v. κόρημα Kuster. ad Suid II. p. 349. recte, et ita Eustath. in Homer. Iliad. N. p. 951, *l.* 42. *ed. Rom.* = 929, 41. *Bas.* κόρει Suid. ms. 61. ποθῶν pro ποθ' ἡμῶν Suid. δρασείεις.

62. σεαυτοῦ] sic Suid. ms. λήσεις. 66. αὐτὸν recte Ald. 68. Monstrose Suidas v. ἀνάῤῥιχᾶσθαι pro κλιμάκια exhibet καὶ μακρά. Similiter corruptus idem v. βαάξ. μαλακός. Lege βλὰξ, μαλακὸς, ut recte in sua serie infra legitur. Georg. Lecapen. ἐπιμερισίαις MSS. fol. 35. b. τὸ δὲ ὄνομα ὁ βλὰξ δηλοῖ τὸν ἀβέλτερον καὶ ἀνόητον, ὡς ἀπὸ τοῦ μαλάσσω μαλάξω, μάλαξ. καὶ ἀπὸ τόυτου βλάξ. Vide Ruhnken. ad Timæi Lexicon p. 44. 69. Suid. ἀνεῤῥιχῶντο.

84. πρὶν ἂν ἰδίης] L. ἰδίσῃς. Vide ad Eccl. 625. Vulgatum citat Ruhnkenius ad Timæum p. 107. 87. εἰ δὲ ποιήσοις] ποιήσεις edd. Ald. Kuster. 88. Virgil. Ecl. VII. 35. Plato Phædro ab Hoogevenio ad Viger. *p.* 198. *ed. Herman.* citati. Soph. Aj. 660. El. 438. *Platonis locus est T. III. p.* 236. *B. HSt.* 198, 49. *Bas.* 2. 106. μὴ καταγ.] μή σοι ed. Kuster. 106-7. Suid. γράψομαι. 117. εἴ τι φιλεῖς Dawes. Misc. Crit. p. 279.

118. Pro ἄχθομαι ὑμῖν, οὐκ ἔχω εἰπεῖν Suid. v. δοξάσαι. οὐκ ἔχω εἰπεῖν Suid. ms. ed. 119. δ' et δὲ om. Suid. *in* ψακάς. deinde ψεκὰς ἢ ms. et ψεκάζει licet ordo alterum postulet. 122. De hoc loco vide Kuster. ad Suid. II. p. 237. v. κάνδυλος. 123. Citat Harpocration v. Πόριος. 135. εὐφραίνου Suid. ms. τραγικώτερος. 139. *Ad Hec.* 1010. 142. Rescribe ex Suida v. πηδάλια et Athenæo XI. 11. p. 488. metro flagitante τὸ δὲ πλοῖον. τὸ πλοῖον ἔσται Kusterus citat ad Suid. II. p. 596. τὸ δὲ π. ἐ. ναξιουργὲς Suid. ms. πηδάλιον. *Vide Adverss. p.* 129. 144. Secunda in Πειραεῖ corripitur. εἰς Δῆλον

ἐλθεῖν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς Criton apud Athen. IV. 22. p. 173. C. Alexis ibid. p. 562. *Ceterum forma* πειραεῖ, *quam habent editiones, certe tres primæ cum Kustero, Brunckio, et Invernizio, recentiorum Græcorum esse videtur. Eam Hesychio v.* Ζέα *e MSto restituendam censet Porsonus. De* Πειραΐεὺς *vide Gaisford. ad Hephæst. p.* 216. *et adde Philisci versum apud Holsten. ad Steph. Byz. Salmas. ad Solin. p.* 425. 1, *C.* ὁ Πειραιεὺς κάρυον μέγ' ἔστι καὶ κενόν.

154. χρυσοχαλινῶν ms. *Suid. in* ψαλλίοις. ψαλίων] sic bis ms. λ *simpl. scil.* 162. L. ob metrum σίτων. Huc vero respicit Suidas v. ἡμερινῶν. Sic apud Suid. v. λασίοις ubi citatur Sophocl. Philoct. 185. θηρίων legitur pro θηρῶν. σιτίων Suid. ed. ms. ἡμερινῶν. 165. ἀπολεῖς] ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς ed. Kuster.

181-92. ὦ βδελυρὲ Suid. v. μιαροί. Sed μιαρὲ ms. ut et in τολμῆσαι. *ubi citantur* 181-3. 184. ἔστ' ὄνομ' Suid. 185. π. γένος τίς φ. et μιαρώτατος ms. 188. ἐστί σοι μιαρώτατε ms. 189. ἀθμωνεὺς Suid. ms. 191. σο pro σοι ms. 192. δειλακρίων] ut ed. Suid. ms. *i. e.* δειλακρονίων. *Opusc. p.* 35. 184. Repone ex Suida v. μιαροί, probante ibi Kustero, ob metrum, ἔστ' ὄνομ. 187. ἐστ' ἔθ' ὡς οὐκ vel ἐσθ' ὅπως οὐκ Dawes. Misc. Crit. p. 280. atque posterius exhibet Suid. v. μιαροί. *Opusc. p.* 32. 192-3. Omnia Trygæo tribuit Suidas v. γλισχρὸν, probante ibi Kustero. Aliter v. δειλακρίων, ut videtur. 198. τοὐρανοῦ in notabili Comici loco apud Dion. Chrysost. LXIV. p. 596. *de quo egregia dat Porsonus Opusc. pp.* 228-31.

202. καμφορίδια] καμφορείδια Dawes. Misc. Crit. p. 204. Vulgatum Suid. v. 219. ὁ γοῦν *edd.* 1525. 1547.] ὁ γὰρ ed. Ald. *Junt.* 1515. γοῦν Suid. ed. ms. ἡμεδ. 226. παρασκευάζετε Ald. *Junt.* 1. 2. 229. καὶ τρίβειν Suid. v. θυεία, *post* θύελλα *sc. et schol. ad Vesp.* 929. *unde sumsit Suidas.* 237. καὶ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ βλέμματος] Dele posterius τοῦ ob metrum.

242. πολλωδεκάκις ἀπολεῖσθαι σή. Suid. ms. πρασιαί. 245. *Adverss. p.* 242. 250. διακναισθήσεται] διαλυμαίνεται Harpocrat. v. Κεῖοι. 258. Hesych. ἄκμονα. ἀλετρίβανον. Κύπριοι. 260. παρ' ἀθηναίων] 'Αθηναίους edd. Ald. Kuster. 264. γε, 269. ὁρᾷς, *et* 281. κακὸς *auctore Ravennate ejicit, et* 269. 281. *legit* ἁλετ. *Porsonus apud E. Maltby Thes. Pros. p.* 52. *Atque ita Hermannus apud Seidler. de Dochmiacis p.* 394. 270. ποῶν Suid. ms. ἐν δέοντι. 276-8. Suid. T. I. p. 108. *v.* ἀλλ' εἴ τις *post* ἀλείτης.

290. Ridet peregrini hominis barbariem, ut recte notat Dawesius Misc. Crit. p. 250. Quod Joan. Burtonum, utcunque hebetem, mireris fugisse ad Sophocl. Œd. Col. 1006. τέρπομαι] εὐφραίνομαι Suid. ed. ms. νῦν τοῦτ'. 309. ἐκζωπυρίσετ'] ἐκζωπυρήσετ' ed. Kuster. Schol. 311. Citat Suidas v. ἔχοντας. 312. *Recte Ravennas,* εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον. PORSONUS. 315. οὔτοι] οὔτι edd. Ald. Kuster. 317. βοῆς] βολῆς Ald.

322. διαφθείρετε] L. ex ed. Ald. διαφθείρητε. 343. *In margine ed.* 1532. συβαρίσαι videtur Suidas in v. legisse. 345. εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν

ποτέ] τὴν ἡμέραν ταύτην ob metrum, ut et εἴθε pro εἰ γάρ. *Vide Opusc. p.* xcii. 345-59. *et* 384-98. *adjeci, quomodo olim dictabat Porsonus;*

ΣΤΡΟΦΗ.

1. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτε.
2. πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην
3. πράγματά τε καὶ στιβάδας ἃς ἔλαχε Φορμίων.
4. κοὐκέτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον,
5. οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν ὥσπερ καὶ προτοῦ·
6. ἀλλ' ἴδοις νεώτερον
7. ἂν πολὺ, χἀπαλόν μ', ἀπ-
8. αλλαγέντα πραγμάτων.
9. καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀπ-
10. ωλλύμεθα καὶ κατετε-
11. τρίμμεθα, πλανώμενοι
12. ἐς Λύκειον κἀκ Λυκείου ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι.
13. ἀλλ' ὅ,τι μάλιστα χαρι-
14. ούμεθα ποοῦντες, ἄγε
15. φράζε, σὲ γὰρ αὐτοκράτορ'
16. εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

1. εἴ γάρ μοι γένοιτ' ἰ. ταύτην τὴν ἡ. π. *Ald.* εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰ. ταύτην με τὴν ἡ. π. *Rav.* 2. ἠνεσχόμην *Ald.* 3-5. *Ita Ald. Nescio quî Porsonus.* 6-8. ἀλλ' ἁπαλόν γ' ἄν μ' ἴ. καὶ πολὺ νεώτερον, ἀπ. *Ald.* 10. ἀπωλλύμεθα, *ut hic, tres primæ. Tacite, sed recte, ut opinor,* ἀπολλ. *Kusterus et Brunckius.* κατατετρίμμεθα *omnes.* (κατετριμ. *Rav. quod vel ex* κατατ. *vel* κατετ. *depravari*

potuit.) Ut dedi, Porsonus; incogitantia fortasse mera. 12. σὺν δ. σὺν ἀσπίδι τε *Ald.* sed τε om. *Rav.* *Vide Vesp.* 1076. 14. ποιοῦντες *Ald.*

356. ἀσπίδι sine τε Suid. ed. ms. σὺν δορί. 362. καλλικῶν Suid. ms. πονηροῖς. et sic (ὁ καλλιφῶν om.) quater. In Callim. θειόγενε—— καλλικόωντος. 367. ἄλφιτον Suid. v. ἐμπολή. ἄλφιτ' ms. 373. ἐς χ.] εἰς Suid. δραχμή. 379. ὑπὸ τοῦ δ. Suid. ms. τετορ. *Sic ed. Med.* τοῦ *om. Kust. Vide Append. ad Toup. p.* 497.

384. 'ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ'.

1. ΧΟ. μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μή, μηδαμῶς,
2. εἴτι κεχαρισμένον
3. χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκὼς,
4. τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τουτωὶ τῷ πράγματι.
5. ΤΡ. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ' ὦ 'ναξ δέσποτα;
6. ΧΟ. μὴ γένῃ παλίγκοτος
7. ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν,
8. ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν,
9. ἀλλὰ χάρισαι, φιλαν-
10. θρωπότατε καὶ μεγαλο-
11. δωρότατε δαιμόνων,
12. εἴτι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς·
13. καί σε θυσίαισιν ἱε-
14. ραῖσι προσόδοις τε μεγά-
15. λαισι διαπαντὸς ὦ
16. δέσποτ' ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.

I. 2. 3. 5. *supplevi ex Aldo.* 4. νομίζων ἐν τῷδε τῷ π. *Ald.* νομίζον (*sic*) *Junt.* 1515. *Ut posui, Porsonus, partim ad Brunckii mentem.* 6. παλίγκοτός τις, et 7. ἡμῖν γε. *Ald. Utramque voculam om. Rav. et MS. Brunckii.* 8. τόδε *Ald. Junt.* 1515. τήνδε 1525. 9. χάρισ' ὦ φ. *Ald.* 12. εἰ πεισ. *Ald. Junt.* 1515. εἴτι 1525. *schol. et MS. apud Victorium.* 16. ἡμεῖς *om. tres primæ, non Ravennas. Vide Porson. ad Toup. p.* 496. *Utrum e Vaticano enotaverit Kusterus, nescio. Sed etiam tacentibus ejus notis MSS. crederem eum, ut alibi, secutum esse MSti auctoritatem.*

389. τις et γε om. Suid. ed. ms. παλίγκ. 394. τις Suid. ms. Πεισάνδρου. 397-8. -λαις ἰδία πάντες ὦ πότνι' ἁ. ἡμεῖς ἀεί Suid. v. ἀγῆλαι. δέσποιν', ἀγηλοῦμεν Schol. ad Euripid. Med. 1028. satis mendose. Hæc et præcedentia quasi ex Nubibus citat Etymologus M. v. ἀγῆλαι, *ubi MS. Dorvill. teste Porsono omittit* Νεφέλαις, *et dat* προσόλοις. *Paulo ante in Eupolide idem* προσαγήλομ' ἐπελθόντες. *Vide Append. ad Toup. p.* 496. *Opusc. p.* 187, *l.* 15. *et Addenda p.* 372.

405. *In adversariis,* ἐπιβουλεύω cum infin. Plato Hipparch. p. 318, 27. Ald. Demosth. Mid. p. 118, 13. *scil. ed. Taylor.* = 542. *ult. Reisk. qui in indice alia exempla dat. Vide Porsonum ad Hecub.* 1161. *p.* 77. *ed.* 1808. ἐπιβουλεύονται *MS. apud Victorium, in Thierschii mei Act. Monacens. Fasc. III. p.* 403. 414. παρέτραγον Suid. vv. ἁρματωλία. παρέτραγον. Eadem permutatio accidit in Anaxandrid. apud Athen. I. 25. p. 34. ubi lege ἐντράγητε. Repone itidem ἐντραγεῖν pro

ἐντρώγειν in Antiphan. apud Athen. II. 15. p. 56. et exsurgent duo senarii. Ubi ex emendatione Ruhnkenii ad Timæum p. 136. pro ὤ' legendum est οὖ', i. e. οὖα, *sorba*. παρέτραγον om. Suid. ms.

419. Lege Διπόλει'. Lexicon Sangerman. MS. *Bekker. Anecdot. p.* 91. Δισωτήριον: καλοῦσιν Ἀθήνησιν ἀντὶ τοῦ τὸν ναὸν τοῦ σωτῆρος Διός. ἔστι δ' ἀττικὸν τὸ σχῆμα· Διπολιεῖα [Διπόλια *Bekker.*] γοῦν καλεῖται ἑορτή. καὶ Διπολιώδη φησὶν Ἀριστοφάνης. Θουκυδίδης δὲ Διάσια καλεῖ τὴν ἑορτήν. In Nub. 980. recte διπολιώδη e MSS. Brunckius. *E marg. ed.* 1532. 423. σπένδειν] σπένδων Ald.

441-2. Lege partim ex Suida v. ὀλέκρανον cum Kustero, παύσαιτ' αὐτὸς——ἐξαιρούμενος. Sed nunc video vulgatam lectionem omnino servandam. Vide ad Acharn. 250. 440. δὲ om. Suid. ms. ὠλέκρανον. βούλεται εἶναι Suid. ms. 441. μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν ὦ διόνυσ' ἄναξ] Sic ad literam ms. sed in loco priori παύσοιτο. 442. ὠλεκ. ms. ἐξαιρούμενον ms. loco secundo. 446. δορυξόος Suid. in v. et mox ἦν ἐμπολῶν. δορυξὸς] sic bis Suid. ms. in v. et mox ἵν' ἐν πολλῶ. 457. κάλοις ed. Kuster. κάλως ed. Ald. Schol. supra 425. hic *i. e. in* 1547. et in Ald. κάταγε τοῖσιν κάλως] πάταγε τοῖς Suid. *ms. scil. in* ὀγκύλλεσθαι, *ubi* κάταγε τοῖς κάλοις *edd. Med. Kust.* 464. οὐχὶ οὐ ξ.] οὐ omittit Ald. ὀγκύλεσθ'] λλ Suid. in v. 470. κἀμπίπτω Suid. v. ἐξαρτήσας. κἀπεμπίπτω ms.

474. εὖ οἶδε ed. Ald. Kuster. probante Toupio Cur. Posterior. in Theocrit. XIII. 15. 480-1. Suid. γλι-

σχρόν. 495. *Opusc. pp.* xcii. 24. 507. λαβώμεσθ'] L. λαβώμεθ' ob metrum. 508. γε τοι] γε δὴ Ald. *et Junt.* 1. τοι 2. 510. οἱ γεωργοὶ] νῦν οἱ ed. Kuster. *ex interpolatione Porti.* οἵ τοι *Br. e MS. cui accedit Ravennas.* 512. καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδε Scholiastes ad Eq. 245. indicante et probante Ti. Hemsterhusio ad Lucian. Dialog. Mortuor. XXVII. p. 443. et post eum Toupio Cur. Noviss. in Suidam p. 111. ἤδη ex MS. commemorat ibidem Hemsterhusius. *Vide Appendic. ad Toup. p.* 504.

513-4. ἐπεντείνομεν] ἐπεντείνωμεν ed. Ald. Kuster. 519. Suid. βοτρυόδωρος. 519-20. Paullo mendosius exstant sub Menandri nomine apud Stobæum 53. Gesner. *ubi* π. λάβοιμ' ἂν ῥ. *Trincav. Gesn. Grot. cetera ut vulgo.* ἀναλάβοιμι Suid. ms. μυρ. 535. ἐς ἰπνόν] L. εἰς ἰπνόν. 536. χοὸς Suid. in v. 541. κυάθους Suid. ms. ὑπωπιάζω. ubi mox Απολλόδωρος φησίν. -θους *ed. M.* 548. δορυξὸν Suid. ms. v. ἐσκιμ. *ubi* δοριξὸν *ed. Med.* 551. ἐς ἀγρὸν] L. εἰς ἀγρόν. 556. ἄσμενός γ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.] Lege ἄσμενός σ' ἰδών. Vide infra 599. Eur. Ion. 1458. *Sic membr. et forsan Rav.*

558. ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν γὰρ ἐπὶ πολλοστῷ χρόνῳ] πολλοστῷ χρόνῳ Menand. Misogyn. apud Priscian. XVIII. p. 1194. quod non debuit a R. Bentleio (Emendat. in Menand. p. 52.) solicitari. *In margine edit. Basil.* 1532. *scribit,* ἔστι pro γὰρ ἐπὶ ed. Kust. πολλοστῷ χρόνῳ Menander Prisciani XVIII. p. 1193, 30. πολλοστῷ ἔτει Cratinus Junior Athenæi XI. p. 460. F. πολ-

λοστῷ μηνὶ Aristides III. p. 270. = *II. p.* 163, 13. *Jebb. Alibi addit Demosthenem c. Timocr. p.* 761, 21. *c. Eubulid. p.* 1304, 9. = 478, *n.* 309. 708, *n.* 24. *ed. Paris. De Menandri loco vide Opusc. p.* 250. *Ceterum* γὰρ ἐπὶ *tres primæ;* ἐστι *tacite Brunck. Invern.* 562. *In marg. ed.* 1532. ἀγορασείοντες f. v. Schol. ad Ran. 1100. *Nempe* ἀγόρασόν τι (*sic*) *citat Athen. III. p.* 119. *D.*

565. νὴ τὸν δί' ἡ γὰρ σφύρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξοπλισμένη.] Omittit τὸν ed. Ald. Francofurt. Lege ergo νὴ Δί' ἡ σφύρα γε λαμπρὸν, vel ἡ σφύρα γὰρ ἦν ἂν λαμπρὸν ἐξωπλισμένη, i. e. λαμπρῶς ἐξωπλισμένη. *Om.* τὸν *Junt.* 1515. *non* 1525. *Tum* ἂν *Ald. Junt.* 1515. ἄρ' 1525. 567. ἦ καλῶς αὐτῶν] πῶς καλῶς αὐτὸν Suid. v. ἀπαλλάξειεν. πῶς καλῶς αὐτῶν ms. 573. παλασίων Suid. ms. in παλάθαι. 582. Hinc et ex Sophocl. Trachin. 18. optime ἀσμένοις defendit Musgravius in Euripid. Phœniss. 1075. adde Æschyl. Prometh. 23. *Vide ad Phœn.* 1061. 586-7. *Præf. Hec. p.* L. 599-600. *Ad Hec.* 1141. *p.* 72.

600-1. χρόνον; Ἤδη] χρόνον Ἦδε; Dawes. p. 283. sequente Toupio Cur. Noviss. in Suid. p. 68. 111. Negant quidem hi Critici, adstipulante Valckenærio ad Schol. in Eurip. Phœniss. 1683. vocem esse Atticam ἠδέ. Quod de Comicis verum est; de Tragicis non item. Vide Eurip. Hec. 322. Iph. Aul. 817. Herc. Fur. 30. Sophocl. Scyth. apud Athen. IV. 2. p. 189. *Vide Adverss. p.* 42. *et ad Hecubæ locum.*

602. ὦ σοφώτατοι γεωργοὶ] ὦ λιπερνῆτες Diodor.

Sicul. XII. 41. probante Wesselingio. 606. Suid. *αὐτοδάξ.* 609. ἐξεφύσησε γὰρ] γὰρ om. Suid. ms. v. ἐξεφ. et ed. *Med.* 613. ἥδε τ' Dawes. Misc. Crit. p. 283. 617. Suid. πολλά γ' ἡ. λανθ. 622. *Adverss. p.* 234. 626. *Ad Phœn.* 412. 627-9. *Ad Hec.* 1161. *p.* 78. 628. ἐγὼ 'φύτευσα κἀξεθρεψάμην Dawes. Misc. Crit. p. 284. 629. Pessime ed. Kuster. ex Ald. τὸν λίθον. quod est, *throwing the stone.* cum oporteret, *a stone.* Lege ἐνδίκως (vel ἐν δίκῃ, ut supra 627.) γε δῆτ' ἐπεί. τὸν om. Suid. ed. λίθον βαλόντες Ald. θον β. ms. *in* κυψέλῃ ἐξμ.

630. Accuratius forsan ἐκμέδιμνον. Vide acutissimum Tyrwhittum ad Euripid. Electr. 888. Brunckium ad Med. 1181. 633. Suid. γίγαρτα. 635. Suid. ἀσθένεια. 636. Suid. δικροῖς. 639. Βρασίδα Suid. v. cetera corrupte. Producitur autem prima syllaba, ut et Vesp. 473. quod ignorarunt Valckenærius ad Euripid. Hippol. 31. Brunckius ad Theocrit. Idyll. VII. 11. not. ad Analect. p. 69.

642. ἅττ' ἂν διαβάλλοι] Lege ἅττα διαβάλοι, prius ex Fl. Christiani conjectura, posterius cum Scholiaste. 644. ἐβύνουν Suid. ed. ms. in v. 647. ὁ βυρσοπώλης edd. Kuster. Bergler. perperam. *Om.* ὁ *edd. tres primæ; quin Portus. E scholiaste, ut videtur, habuit Kusterus.* Suid. ἀποιχόμενα.

649. οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀλλὰ σός.] Perperam ed. Kuster. ἡμέτερός τις ἔτ' ἔστ'. Simile mendum exemit Kusterus ipse ex Av. 521. Eurip. Iph. Aul. 509. ταραχή γ' ἀδελφῶν διά τ' ἔρωτα γίγνεται, Πλεον-

εξίαν τε δωμάτων. Vulgo perperam τις δι' ἔρωτα, quæ male emendarunt Marklandus et Musgravius. Idem verbum metro nocet Lysistr. 362. Ut vero hic redundat τις, alibi suppleri debet, ut in Tragico anonymo citato a Schol. MS. in Homer. Il. Γ. 415. apud Valckenær. ad Euripid. Hippol. 117. ἀλλ' ὡς λέβης τις μείζονος δεῖται πυρός. Male vir doctissimus τοῦ infercit. τις pro ἔτ' Ald. *et Junt.* 1515. ἡμ. ἔτ' ἔστ' (*vel* ἐστὶν) *Junt.* 1525. *Fl. Christianus, (sed hic* τις *pro v. l.) Scholiastes, Ravennas; recte, modo* ἀνὴρ *legatur cum Porsono Opusc. p.* 370. *Utrumque* ἔτ' *et* τις *omittunt Brunckii MSS. unde patet corruptelæ origo.*

665-6. Suid. ἀποχειροτονηθῆναι. 675. οὐκ ἦν ἄρ' ὅπερ scholio præfixum in ed. Ald. 688. γενησόμεσθα] Malim γενησόμεθα. 698. ἐπὶ τῆς ῥιπὸς] τῆς om. Suid. ῥιπός. σαπρός. ἔκητι Suid. 699. τί δέ; Κρατῖνος ὁ σοφός ἐστιν; Toup. in Suid. III. 220. 709. ἆρ' οὖν Suid. Ald. ms. v. βληχωνία. sed ἂν in διὰ χρόνου, ubi πολλοῦ præponunt Ald. ms. et habent γληχωνίαν. 711. κυκεῶνος Suid. *in* βλ. *non* διὰ χ. 714. σὺ βουλὴ] Lege βουλὴ σὺ propter metrum. 723. In schol. ἑτέραν bis Ald. 725. τιδὴ] τηδὶ ed. Kuster. *et Ald. Junt.* 1. τιδὴ *Junt.* 2.

727. ἑστηκότες] ἑστυκότες Gul. Canter. Var. Lect. V. 3. et sic Ald. Kuster. *et ambæ Juntinæ, scholiastes bis in Ald. et Junt.* 2. *sed mutavit Gelenius.* 728. ὑμεῖς] ἡμεῖς Fl. Christian. 731. αὔτοισι (*sic*)] αὐτοῖσι θεαταῖς Comicis non est *ipsis spectatoribus.* Vide

Dawes. Misc. Crit. p. 300. Lege ergo αὖ τοῖσι θεαταῖς cum editione Ald. *et Juntinis.*

732. *Notarat Porsonus in exempl. Juntinæ* 1515. Vide Euripid. Iph. A. 1139. ed. Markl. Platon. Phileb. II. p. 64. A. HSt. 93. Fisch. *Locus Euripidis est,* ὁ νοῦς ὅδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει. *Platonis,* ἆρ' οὐκ ἐμφρόνως ταῦτα καὶ ἐχόντως ἑαυτὸν τὸν νοῦν φήσομεν ὑπέρ τε ἑαυτοῖ καὶ μνήμης καὶ δόξης ὀρθῆς ἀποκρίνασθαι τὰ νῦν ῥηθέντα; *Ita etiam edd. Ald. et Bas.* 2. *Frustra locum tentat Stephanus.* ἐχόντως νοῦν *alibi citat Porsonus e Platone de Ll. III. p.* 686. *E. HSt. Restituendum censeo* νόον ἐχόντως *Herodoto IV.* 36. *p.* 297, 25. *In Aristophane,* αὐτὸν *vel* ἑαυτὸν *legisse Porsonum liquet.*

733. χρὴ μέν τοι τ. τε ῥ. Suid. ms. ῥαβδ. et mox κωμῳδιοποιητής. 734. πρότερον pro πρὸς τὸ θέατρον Suid. ἀνάπαιστοι. 744. εἶτ' ἀνέροιτο Dawes. Misc. Crit. p. 284. Similiter εἶτ' ἐκπιὼν pro ἐπεκπιὼν vere emendavit Musgravius in Euripid. Cyclop. 327. ἐπανέροιτο] Sic Suid. ed. ms. σύνδουλος. *Ad Phœn.* 1277. 746. τὸν νῶτον Suid. Ald. τὸ νῶτον ms. ὑστριχίς. 755. οἰμωξομένων ἐλιχνῶντο] sic Suid. ed. ms. Κύννα. ubi θαυμαζόμενα παρ' ἀθήνησιν ἑ. ms. 760. ἀποδοῦναι τὴν χάριν εἰκὸς ὑμᾶς. *Ita tres primæ.*] ἀ. μοι τ. χ. ὑμᾶς εἰκὸς, ob metrum. *Sic e MS. Brunckius.* μοι *Kusterus e Palatino. Mox* 761. περινοστῶν *omittunt tres primæ, reposuit Kusterus e Palatino.* 788. γυλιοτραχήλους Suid. ms. στρόβιλοι. 790. ὑποκνίσματα] ἀποκ. Suid. v. Καρκίνος. edd. Ald. Kuster. *et Junt.* 1. ὑποκ. *Junt.* 2. 808. *et seqq.*] Om. Suid. ms. Μελάν. et Μόρσ. ut et locum

Eq. *scil.* 400. 823. ἔγωγ' ἐπυθόμην] ἐγὼ 'πυθόμην edd. Ald. Kuster. *Junt.* 1. *non* 2.

831. ἐνδιαέριαι ἐρινηχέτους Suid. ed. ms. διθυραμβοδ. ἐνδιαεριαβεριν. Ald. in v. Locum om. ms. 838. διατρέχοντες] Suid. v. οἱ διατάττοντες ἀστέρες ms. 840. ἕν τε Schol. ad Plut. 816. 843. πύελον] ππ Suid. ms. κατάκλυζε. 843. στόρνυτέ μοι] L. cum Fl. Chr. στόρνυ τέ μοι. Recte vertit Florens, *sterne.* 855. λείχειν; ἄρ' αὐτῇ καὶ κἀνθάδε σκευαστέον *edd.* 1525. 1547. *ubi* καὶ *lineis supra et infra ductis damnat Porsonus. Atque* κἀνθάδε *sine* καὶ *Ravennas. Sed* καὶ κανᾶ σκευαστέον *Ald. schol. et ita volebat Bern. Junta. In schedis Porsonus:* κανοῦν σκευάζεσθαι. Diphil. ap. Stob. 55. G. 57. Gr. Aristoph. Pac. 855. *In Diphili loco corruptissimo videtur pro* ὥ περ ἱκανοῦν *legisse* ὥσπερ κανοῦν *vel* ὡσπερεὶ κ. *In Aristophane rectissime, ut puto, Ravennas; si tollatur distinctio post* λείχειν.

865. ἐπιβὰς Suid. ed. ms. ὄχημα. 867. βινεῖν] κινεῖν edd. Ald. Kuster. *et Junt.* 1. 2. βινεῖν *Fl. Christian. in text. sed* κινεῖν *pro v. l.* 869. Schol. σήσαμα δὲ καὶ μήκ.] Mutilate citantur Av. 160. 874. ὑποπεπτωκότες.] L. ὑποπεπωκότες, cujus verbi sensum in versione sua expressit Q. Fl. Septim. Christianus, ex Scholiastæ forsan nota, quamvis de lectione emendanda, qua erat sagacitate, nihil quidquam suspicatus est. Ita autem emendavit P. Leopardus Emendat. IX. 23.

875-6. Corrupte Suid. Βραυρών. 876. ἔχει et πρωκτοετηρίδα Suid. ms. *scil. in* Βραυρὼν, *ubi* ἔχεις *et* πρωκτηετηρίδα *ed. Med.* 916. φήσεις ἐπειδὰν ἐκπίῃς

οἶνον νέον λεπαστήν.] φήσεις τί δῆτ' omisso νέον Ald. Ambo habet ed. Kuster. τί δῆτ' om. Suid. ed. ms. et addit νέον in λεπ. 918. αἴτιος "Αθμονεὺς Dawes. Misc. Crit. p. 258. *Vide ad Hec.* 309.

922. χύτραις ἱδρυτέον] sic Suid. ed. ms. in χύτραις ἱδ. ubi mox Δαναΐσι ms. et διος. 927. ὑηνεία Suid. ms. v. ubi mox ἀκολάστου. 928. τῷ δὴ δοκεῖ] τί δὴ edd. Ald. Kuster. *et Junt.* 1. τῶ δὴ *Junt.* 2. τί δαὶ Dawes. Misc. Crit. Præf. p. IV. 929. τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν Τὸ ῥῆμά γ'. ΧΟ. ἐπίτηδές γ', ἵν' ἐν τῇ 'κκλησίᾳ Ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγει τις, οἱ καθήμενοι Ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς, οἴ. *Sic edd. MSS.* (γε *post* ῥῆμα *omittit Rav. et forsan habet* λέγοι.) *Legendum me monuit Porsonus* τὸ ῥῆμ'. ἐπίτηδές γ', ἵν' ἐὰν ἐν—— λέγῃ. *Ita vir amicissimus et doctissimus Th. Kidd, ad Dawesii Misc. Crit. p.* VI. *Non longe abeunt Bentleius, Reiskius, Brunckius; aliter tentat Elmsleius ad Ach.* 335. 934. Suid. ἀμνοί. 938-40. Citat Suid. v. πάνθ' ὅσ' ἄν. Omittit θεὸς Ald. ὅσ' ἂν θέλῃ γε] ὅσα θεὸς θέλει Suid. ms. *Ad Eur. Phœn.* 5.

941. θύρασι] θύραισι ed. Ald. θύρασι Suid. ed. et ms. βωμός. θύρασι. θύραισι *quoque Juntinæ ambæ; sed in secunda* ι *non satis clare exprimitur; unde liquet Basileenses* θύρασι *errore non consilio dedisse.* 945. Eadem locutio est apud Euripid. Electr. 1154. 947-1011. Desunt in Aldina et Juntina prima. 950. ἁμιλλήσεσθαι] -σθον. Videtur -σθαι typographi esse erratum pro -σθε. 951. Suid. ed. ms. *in* χαιριδεῖς. 957. ἐπιδέξια Valckenær. ad Euripid. Hippol. 1360.

959. δαλίον Suid. v. δαλίον I. p. 506. probante ibi Kustero ex Eur. Herc. Fur. 928. 968. Suid. τίς τῇδε. 972. L. εἰς ταὐτό. 981. παρακλίνασαι] Suid. ed. ms. Schol. in ed. Flor. ὅμην μὲν ἀνακλῖναι. Lege ὄμ^ρ ἡμὲν ἀνακλῖναι ex Il. Θ. 395. 997. καὶ] ὡς Suid. ms. περικόμψους. 1009. *Suidas.* Μόρυχος, Τελέας, Γλαυκότης, ὀνόματα κύρια. *Ubi Porsonus,* Lege Γλαυκέτης ex Arist. Pac. 1009. 1012. Om. Suid. ms. μονῳδεῖν. 1018. τὸν οἶν Ald. quod omnino rectum. Absurdum istud ὖν citat Toupius in Suid. I. p. 31. οἶν recte edidit Berglerus. οἶν quoque, non ὄϊν, legi debet apud Euripid. Electr. 516. quod frustra adducit Musgravius ad ejusdem fabulæ 326. ubi legendum οὔπω χοάς ποτ'. In Euripid. Androm. 1136. οἰστοὶ dissyllabum est, et scribendum sine diæreseos nota. In Aristophanis Av. 610. γενεὰς transponendum monuimus. *Append. ad Toup. p.* 438. *Opusc. p.* XCII.

1029-30. χρεὼν ἐστιν τὸν σ. et om. καὶ et τῇ Suid. ms. τί γάρ σε. 1067. Recte quoque ἀλωπεκιδεῦσι Ald. Vide Valckenær. ad Theocrit. XV. 121. *Sic Juntinæ ambæ.* -δεσσι *invexit, ut videtur, Portus secuto Kustero.* 1084. οὔποτε δειπνήσεις ἔτι] Ita et Ald. ἔτι omittit ed. Kuster. *Habent ambæ Juntinæ. Omittit Fl. Christianus. Ravennas,* ἔτι τοῦ λοιπ' ἐ. π. *i. e.* τοῦ λοιποῦ 'ν πρ. 1089. ὥσπερ] ὅνπερ Kuster. *et pro v. l. Fl. Chr.* ὥσπερ *tres primæ.* 1094. Schol. ὡς τὸ ἐρῶν &c.] Polyb. Exc. Vales. p. 117. 1103. Suid. βαλανεύσω.

1112. Lege πρίν κεν λύκος ex Pac. 1076. Schol. ad hanc et Ald. *In schedis,* Recte vidit Brunckius ex

eadem fabula 1076. et ex MS. (addere poterat ex schol.) legendum, πρίν κεν. (καὶ Sch. in Genev. Kust.) Idem mendum restat in oraculo apud Pausan. X. 37. (πρὶν καὶ ἐν Ald.) contrarium in Auctore de Lapid. 526. 1119. παῖ, παῖε παῖε Dawes. Misc. Crit. p. 285. 1120. εἶ σὺ ed. Kuster. *Om.* σὺ *tres primæ, addit Fl. Christian. e ms. ut puto. Duo enim inspexit, ut diserte ait ad* 1133. *p.* 122. 1131. Vide Toup. in Suid. III. p. 285. qui tamen non vidit hic legendum esse ἑταίρων. *Vide Append. ad Toup. p.* 453. *l.* 20. 1138. βινῶν] κινῶν ed. Kuster. *et Junt.* 2. κυνῶν Ald. *et Junt.* 1. ut ob metrum legendum est. *Vide Append. ad Toup. p.* 488.

1140. Si vere Dawesius correxit Acharn. 270. legendum est hic, οὐ γάρ ἐσθ'. Sed vide Markland. ad Eurip. Suppl. 1101. Mox ἢ 'ντυχεῖν μὲν Markland. ad Eurip. Iph. Aul. 254. ἔσθ' recte Bentleius ad Horat. Serm. II. 2. 124. et 1142. τηνικαῦτα. L. ἔσθ' ἥδιον, non solum ut producatur secunda in ἥδιον, sed ne sit dactylus in tertia sede. 1143. ἐμπιεῖν] Hoc verbum, quod paulo rarius est, optime restituit Cl. Musgravius Euripidi Cycl. 336. ὡς τοὐμπιεῖν γε, cum antea legeretur, τοῦ πιεῖν. Extat Sophoclis locus apud Athen. X. 9. p. 433. οὐκ ἂν πλέον τέρψειας μὴ πιεῖν διδούς. Casaubonus corrigit οὐ πιεῖν vel ἢ πιεῖν, quorum posterius probat Heathius ad Sophocl. Fragm. p. 111. Lege, duabus literis transpositis, ἢ 'μπιεῖν διδούς. Quin et Eccles. 142. ed. Ald. dat ἐμπεπωκότες, ut ex Scaligeri conjectura recte edidit Kusterus. Epicharm. apud Athen. VI. 8. p. 236. Aristophan. (ut videtur) apud Hesych. II. p. 547. v. μασχάλην.

1144. ἄφευε Suid. ed. ms. in v. ἄφευε. ms. etiam in φασήλων, *probante Porsono ad Toup. p.* 480. 1148. παρδακὸν] παρ Suid. ed. ms. τυντλάζειν. 1150. ἔστι Suid. ms. πυὸς, *i. e. pro* ἦν δὲ *subnotatis in Porsoni libro, sed forsan* ἔστι δὲ καὶ πυὸς *ms. ut ed. Med.* 1164. πρῷον φύσει Suid. ms. φίτυ. ubi Eupol. καινόν. *Ed. Med.* πρῶτον φύσει. 1165. *Ad Phœn.* 1398. *Opusc. p.* XCII.

1176. κυζικηνικὸν] χεζικηνικὸν Markland. ad Eurip. Suppl. 1181. 1184. εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν ἔθει τὸ κακὸν βλέπων ὀπόν.] Dele τὸ ob metrum. *Sic Brunckius e ms. Sed egregie Ravennas,* κἀπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν. 1197. *Adverss. p.* 225. 1200. νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ] ἐγὼ 'μπολῶ Dawes. Misc. Crit. p. 203. 1204. ἀφ' ὧν γ' ἄρ' ἀπεδόμεθα] ἀπεδιδόμεθα Dawes. Misc. Crit. p. 244. γὰρ ἀπεδόμεσθα *Brunck. illud e mss. hoc tacite.* γὰρ *etiam Dawesius, ut videtur.*

1223. θώρακος σκύτει] Ed. Kuster. κύτει ex MS. Vatic. Pal. Vide Kuster. ad Plut. 514. et ita Schol. in ed. Ald. Ita quoque citat Marklandus ad Eurip. Suppl. 1202. 1227. Suid. v. εὐήλατον. *Confer Porsonum ad Eurip. Bacch.* 508. 1241. ἐγχέας] ἐγχέων Dawes. Misc. Crit. p. 238. improbante Valckenærio ad Eurip. Hippol. 1062. 1247. καὐτός σοι γενήσεται] καὐτῷ ed. Kuster. *Br. Inv. tacite* καὐτό. 1249. ὅς μ' ἀπώλεσας] Lege ὥς μ' ἀπώλεσας. 1257. τοιαυταισὶ] τοιαυτασὶ Ald. 1263. ὑβριζόμεσθα] ὑβριζόμεθα. 1268. ἀναβαλοῦ] Vide Valckenær. ad Theocrit. VI. 20.

1269-70. ὁπλοφόρων— ὁπλοφόρους Dawes. Misc.

Crit. p. 286. ᾄδων pro εἶδον ed. Kuster. ᾄδων conjicit *Fl. Christian. tacite receperunt Brunck. et Inv. Sed recte MS. Palatinus* ᾖδον. *Vide Av.* 608. *Mox quoque* 1277. *recte Ald. et Junt. sec.* ᾖδον, *quanquam e Kustero, cui accedit Juntina prima,* ᾄδων *reponendum scribit Porsonus.* 1292. ἰὸν *recte retinet Brunckius.*

1283. ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου κᾆτ' ἤσθιον. Ταῦτ' ᾆδε,— κεκορεσμένοι Dawes. Misc. Crit. p. 287. κᾆτ' ἤσθιον *Bentleius, Berglerus.* ταῦτ' ᾆδε *Zanetti, Fl. Christianus.* 1285. πεπαυμένοι· ἄσμενοι, ὦ 'τάν. Vel, πεπασμένοι· ἄσμενοι. εἶεν Dawes. Misc. Crit. p. 286. *Recte* οἶμαι *Br. e MSS. quibus accedit Schol. unde enotasse videtur Scaliger. Vide Porson. Opusc. p.* 209. 1290. μὴ εἴης Dawes. Misc. Crit. p. 290. *et Ravennas.* ἧς *edd. pleræque, in quibus tres primæ.* ἦσθα *Brubach. Fl. Christian. Brunck. e MS.* 1292. ᾆδ' ἰόν] υἱὸν Ald. ἰὼν ed. Kuster. et mox τὸ τοῦ. υἱὸν *J.* 1. ἰὸν *J.* 2. τὸ *om. tres primæ.* 1295. ᾄσει Dawes. Misc. Crit. p. 290. Vulgatum dubius, ut videtur, citat Marklandus ad Eurip. Suppl. 932.

1302. οὐ μὴ 'πιλάθη ποθ' ἂν ἐκείνου τοῦ πατρός. *Sic edd. Junt.* 1525. *Bas.* 1547. πότ' ἂν *Ald. J.* 1515. ὢν *MS. Palat.*] ὢν pro ἂν Kusterus recte edidit. Similiter emendabis Menandr. Ploc. apud Stob. Florileg. 68. ὅστις ὢν πένης γαμεῖ ut est in ed. Gron. *Gronoviana Gellii II.* 23. *sc. sic etiam Stobæus Trinc. Gesn.* 3. *Grot.* Vulgo *(i. e. apud Clericum)* ὅστις ἄν. Sed vocula ista præsenti indicativo conjungi nequit, quicquid contra dicat Toupius ad Suid. II. p. 190. Emendat scilicet

Aristoph. Nub. 1473. οὐκ ἂν ἔστ', cum debuit, οὐκ ἔτ' ἔστ'. *Non amplius in vivis est* (*Jupiter*). Euripidis locus (*e Danaa sc.*) alio nomine vitiosus est, quod ὅς τε *pro* ὅστις ut Epici Poetæ, præfert. Lege igitur ὅστις ἐστι δή. Neque Musgravio auscultandum est Addend. ad Eurip. Phœniss. 207. reponenti ὅς τ' ἔναγχος. Nusquam enim ita locuti sunt Tragici.

1304-5. φλᾶν ταῦτα— παρέλκειν] Hi jungendi sunt, ut efficiant Iambicum tetrametrum catalecticum. 1307-10. Duo tantum legitimos versus efficiunt, ita legendos: καὶ σμήχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν, οὐδὲν γάρ, ὦ πόνηροι, Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἢν μή τι καὶ μασῶνται. 1307. σμώχετ' Suid. v. ἀνδρικῶς. σμώχετ' ed. ms. v. 1308. οὐδὲν Christian. ex Suida v. σμώχετε. [ἀνδρικῶς.] 1310. μασῶνται] sic ms. *in* σμώχ. *sc.* σσ *Med. bis.* 1320. κᾆπειτ' ἐπευξαμένους τοῖσι θεοῖς] εὐξαμένους ob metrum. *Ita Brunck. Monuit me Porsonus legendum* κἀπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν, *vel* κᾆτ' εὐξ. *Prius malebat, ob Ravennatem ita exhibentem. Sic etiam Bentleius.* 1132-51. *Dawesii emendationes enotat Porsonus.* 1354. *Vide ad Orest.* 470.

A V E S.

8. Suid. ἀποσποδῆσαι. 9. οὐδὲ ποῖ] οὐδ' ὅπου Dawes. Misc. Crit. p. 293. 11. *Adverss. p.* 36. 19. ἤστην] Aliter legi ἴστην testatur Scholiastes, quod probat Kusterus. Legendum, ᾔστην, *norant*, non *norunt*, ut vertit Hemsterhusius. Et sic exhibet Etymologus p. 438. v. ᾔσμεν. Quare in eo sum, ut putem apud Scholiasten legi oportere ᾔστην. τώδ' οὐκ ἄρ ἤστην] sic Suid. ms. ἤστην. *Om.* οὐκ *ed. Med.* 26. Suid. βρύκουσα, *ubi* μου φησὶ *ed. Med.* 31. Suid. ms. νομάδες, τοῦτο φησίν· ὅσον et σάρκα. *Ed. Med. in* νομάδες, 31-5. *prorsus ut vulgo, nisi quod* ἀνεπτόμεθ'. 32. ὧν] οὖν Suid. ms. σάκας. non νομάδες. ὁ μὲν γὰρ—πατρίδος *ut vulgo ed. Med. in* σάκας. 33. ὑμεῖς ms. bis. 35. ἀνεπτόμεσθ'] πόμεσθ' ms. πτόμ' altero l. ἀνιπτάμεθ' Suid. ed. Med. v. ἀμφοῖν. *Vide ad Med.* 1.

42. Suid. βάδος. 43-4. Mendose ἔχοντες— ζητοῦντες Suid. v. κανοῦν. ἔχοντε] sic Suid. ms. v. κανοῦν. 45. ὅπου—διαγινοίμεθ' Dawes. Misc. Crit. p. 293. ὅπου Schol. Vulgatum pro sua elegantia defendit

T. Burgess. Not. in Dawes. p. 476. 48. ἢ 'πέπτετο Dawes. Misc. Crit. p. 294. et paulo ante εἶδε, conferens infra 1470. 54. Suid. δρᾶσον. Vide Kuster. ad Eq. 1155. Muret. Var. Lect. III. 12. Aristoph. Pac. 1061. Eurip. Hel. 323. 55. L. ὁ ψόφος. *"that the sound may be doubled." Vide Advss. p.* 105. 59. ποιήσεις τι] ποιήσεις ἔτι.

96. De verbi forma εἴξασιν vide Jos. Barnes. ad Eurip. Iph. Aul. 848. Ruhnken. ad Timæum p. 71. Locus Eubuli ex collatis Athenæo XIII. p. 557. Eustathio ad Homer. Iliad Ξ. p. 976. ita legendus et distinguendus est. μὰ Δί' οὐχὶ περιπεπλασμέναι ψιμμυθίῳ, Οὐδ', ὥσπερ ὑμεῖς, συκαμίνῳ τὰς γνάθους Κεχρισμέναι, κἂν ἐξίητε τοῦ θέρους, 'Απὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδρορρόαι δύο 'Ρέουσι μέλανος· ἐκ δὲ τῶν γνάθων ἱδρὼς 'Επὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα μιλτώδη ποιεῖ. 'Επὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι Εἴξασι πολιαῖς ἀνάπλεῳ ψιμμυθίου. 108. ὅθεν αἱ] sic Suid. ed. ms. ὅθεν αἰ.

109. Ed. Ald. Kuster. μὴ, ἀλλὰ pro μάλα recte, nisi mavis scribere, μὴ 'λλὰ, quomodo placet Marklando ad Eurip. Iph. T. 1010. Mendose citat Suid. v. ἡλιαστής. μάλα θατέρου sine τρόπου Suid. ms. ἡλιαστής. 118. *Ad Med.* 1. 126. σκελλίου] Suid. ed. ms. 127. ποίαν τίν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;] Elegantius legeretur, οἰκοῖτον. 130. λέγοι μοι ταδί. πρὸς τοῦ Δίος] λέγοι ταδί μοι· πρὸς Δίος Kuster. Dele cum Aldina μοι. 132. λουσάμενα] -ος Suid. ed. -ον ms. πρῴι. 134. τότ'] τότε γ' Ald. τότε γ'—ὅταν] ποτ' et ὅτ' Suid. ms. μή μοι. *et ed. Med.*

139. στιλβωνίδη] δης Suid. ms. v. -δη *ed. Med.* 140. προσεῖπας] sic Suid. ed. ms. προση. 149. τί δ' οὐ—— οἰκίζετε; Suid. v. ἀγορανομίας. I. p. 34. 150. τοὺς θεοὺς] τὸν θεὸν Suid. ed. ms. λέπρεον. 150-1. Suid. βδελύσσω. 160. μήκωνα] Ed. Kuster. μήκωνας, probante J. Toupio in Suid. III. p. 126. improbante vero Epist. Crit. p. 10. Cur. Noviss. in Suid. p. 121. et jure quidem. μήκωνα quoque Ald. Eundem errorem erravit in Hipponactis versu Toupius Epist. Crit. p. 122. μήκωνα] sic Suid. ed. ms. σήσαμα. 161. νυμφίον β. (*sic*) Suid. ms. ὑμεῖς μέν. νυμφίον in v. *Ed. Med.* -ων *in* ὑμ. *et* -ου *in* νυμ. 163-4. πίθοισθέ— πιθώμεθ'— πίθησθε Dawes. Misc. Crit. p. 218. εἰ πείθεσθέ *Ald. Junt.* 1. εἰ πείθοισθέ *Junt.* 2. *Tum* πιθώμεσθ' *Ald.* πιθοίμεσθ' *J.* 1. πειθώμεσθ' *J.* 2. πίθοισθε *tres edd.*

169. ὄρνισ'· ἄνθρωπος ἁ. Suid. ms. τελέας. *Sic ed. Med. nisi quod* ὄρνισι. 170. ἐν αὐτῷ Suid. 171. ταυταγί] Suid. in ταυταγί. *Hunc locum ibi omittunt Med. Ald. habet Kuster. Contra habent* ἔσται ταυταγί (*infra* 446.) *quæ omittit ille.* 177. ἀπολαύσομαί γ' εἰ δ.] ἀπολαύσομαι γὰρ vel ἁ. τί γ' Kuster. posterius probante Dawesio Misc. Crit. præf. p. 3. Propensiorem tamen in alterum se ipse profitetur Kusterus, nullo suo merito, cum τί γ' diserte habeat Aldus. Et ita ex Veneta edidit Berglerus. *Vide Porsonum apud Th. Kidd ad Dawesii locum.*

186. Schol. Lege ἐπιέσθησαν pro ἐπείσθησαν, quod fugit Wassium ad Thucyd. V. 116. Vide Philostr. V. A. I. 15. Pausan. II. 23. p. 163. 190. οἱ ἄνθρωποι

Suid. v. ὥσπερ. *Imo* ὡς Πυθῶδε. 191. ἡμῖν Suid. v. ὥσπερ. *Imo* ὡς Πυθ. 192. *Ex ed.* 1532. τῆς primus restituit Kusterus *ante* ἀλλοτρίας *sc.* e v. 1218. Et ita Suidas vv. ὡς Πυθῶδε. χάος, ut frustra suspectum hunc versum habeat Beckius ad 1218. 193. *Suidas.* διαφορήσετε. διαπέμψετε. *ubi Porsonus,* Ordo literarum postulat διαφρήσετε. 199-200. Suid. βαρβάρους. 210. χῦσον] λῦσον lege ex Suida in v. II. p. 476. probante ibi Kustero. Vulgatum citat Valckenærius ad Eurip. Phœniss. 1517. et ita MS. U. 213. μέλεσιν Γέννος ξουθῆς, καθαρὰ Valckenær. ad Eurip. Phœniss. 1517. qui ad Eurip. Helen. 1118. remittit. *Postea in* χῦσον *acquievit, si recte memini.* 215. L. μίλακος ex Ald. et Schol. 226. σιωπήσει] σιωπήσεις Ald. et Schol. 228. ποποποί] ποὶ ποποὶ Suid. ed. ms. ἐποποί. 240. κλάδεσι] Suid. ms. in v. *ubi* κλάδεσσι *in loco ed. Med.* 252. ποτᾶται Kuster.

257-8. "Citat Suidas v. καινός." Toup. in Suid. II. p. 85. qui in Scholiis emendat ex Suida, εἰσηγούμενος. τ' 258. *om. Suid.* 260-1. δεῦρο quinquies Suid. ms. ἐποποί. *quater ed. Med.* τορο quater ed. ms. 263. τοροτοροτολιλίγξ Suid. 266. εἰς om. Suid. ed. ms. v. ἐπωάζειν. 267. ἐπῷζε] sic ms. *Ed. Med.* ἐπώαζε. 276. χώραν] χρόαν Suid. ms. ἔξεδρον. χόαν, *quod eodem redit, ed. Med.* 277. In loco Æschyli Suid. ms. ποθ' ἔσται et ἄλαλος. *in* μουσόμαντις *sc. Vide ad Hec.* 204. *Opusc. p.* XCII. 279. ἐσέπτατο Suid. ed. ms. κάμηλος.

282. *Vide Præf. Hecub. p.* XLIX. 288. ὡς ἕτερος αὖτις] Dele ὡς vel τις. Pro αὖτις ed. Kuster. αὖθις. sed

αὖ τις Ald. 292. ἔσθ' 'πὶ τῶν ὀρνέων] ἡ 'π' ὀρνέων, vel ἐστὶν ἐπὶ τῶν, quod melius, cum omittat ἔσθ' Ald. 314. Suid. οὐκ ἀ. φ. 317. ἔχων πάρει Suid. v. πάρει, probante Toupio in Suid. III. p. 14. φίλους Suid. ms. 319. λεπτολογιστὰ] λεπτῷ λογιστὰ Dawes. Misc. Crit. p. 295. λεπτοσοφιστὰ MS. Vat. λεπτῷ λογιστὰ edd. Ald. Bas. 1532. *Junt. ambæ.* 322. ἥκεις ἔχων Suid. ed. ms. πρέμνον. 334. ἐξότ' ἐγένετο] Lege ἐξότου 'γένετο. Vide Plut. 85. 335. πολέμιον τ'] πολέμιον γ' ed. Kuster. 336. ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους ὑ. λ. Suid. ed. sed verba Comici om. ms. *Vide ad Hec.* 204. 338. ἀπολούμεθ' ἄρα] ἀπωλόμεσθ' ἄρα. 343. ἔπειθ'] ἔπιθ' ed Kuster.

348-50. ὅτ' (*sic*) ὅρος—— ὃ δέξεται τοῦτον φυγόντα (*sine* με) Suid. ms. *ut fere ed. Med.* v. πολιόν. 363. μένειν Suid. vv. ἐλελεῦ. ῥύγχος. ἐλελεῦ Suid. ed. ms. οὐ μένειν ed. οὐ μένειν ms. *in* ἐλ. *sc.* Locum om. ms. in ῥύγχος. 369. τισαίμεσθ'] L. τισαίμεθ' ob metrum. στησαίμεθ' Suid. ms. φεισόμεθα. 372. οἵγ' ἡμᾶς] L. οἵδ' ἡμᾶς. 373-4. Schol. compilavit Suidas v. ἀπ' ἐχθρῶν, notante Toupio in Suid. I. p. 48. 375. πάντας παρὰ μὲν φίλου Suid. *in* ἀπ' ἐ. 376. οὐ μάθοις ἂν οὐδέν. ὁ δ' ἐχθρὸς] ἂν τοῦτ' ex MS. Vat. edidit Kusterus. τοῦθ' Suid. v. ἀπ' ἐχθρῶν. 381. Citat Suidas v. μαθών.

384. ἠναντιώμεθα] Ita et ed. Kuster. contra metrum, quod servat Aldina, ἐναντιώμεθα. L. ἐνηντιώμεθα. *Vide Opusc. pp.* XCII, 35. 386. ἡμῖν] L. ἡμίν. 386-7. τὴν χύτραν τε Τῷ τε τρυβλίῳ Dawes. Misc. Crit. pp. 296. 191. τῷ γε Ald. *Postea mihi dixit se malle* ἢ

πρίν. *Vide an ἄγουσ' ἡμῖν ἔθ'. "magis etiam quam antea."* 390-1. παρ' αὐτὴν Τὴν χύτραν ἄκραν ὁρῶντας Dawes. Misc. Crit. p. 191. 394. κατορυγησόμεσθα Dawes. Misc. Crit. pp. 293. 191. 395. Schol. Hæc mutila et mendosa descripsit Suidas v. Κεραμεικός.

396. δημοσία, quod metrum postulat, recte ed. Ald. atque ita citat Dawesius Misc. Crit. p. 191. Perperam ed. Kuster. δημοσίᾳ. Confer Ran. 102. Euripid. Iph. Aul. 1373. *Imo δημόσια recte Br.* 398. τοῖσι πολεμίοις] τοῖσιν Dawes. Misc. Crit. p. 191. 401-2. "Citat Suidas v. ὁπλῖται." Toup. in Suid. II. p. 176. 428. ἔνι καὶ φρενὶ ed. Kuster. 434. F. σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν, ut opponatur 437. σὺ δέ. Certe legendum in Antiphane apud Athen. VIII. 6. p. 343. ὁ μὲν Μενέλεως ἐπολέμησ' ἔτη δέκα. Ubi vulgo omittitur μέν. *Atque μὲν Ravennas.*

439. Suid. ed. Med. διαθήκη. 443. τόνδ' Valckenær. ad Herodot. III. 46. 444. Lege διατίθεμαι 'γώ. κατόμοσον. Vide ad Vesp. 536. γε non agnoscit Scholiastes. Confer Nub. 1032. 448. λεώ] λεῴ Ald. 460. περ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην Dawes. Misc. Crit. p. 205. 462. νὴ τὸν δία] Sic Suid. ms: ὀργῶ. 463. καταχεῖσθε] om. Suid. στέφανος, et habet κατὰ χειρῶν.

487. Demetr. 160. p. 561, 5. Ald. *Locus est,* —ἅπερ καὶ αὐτὰ κωμῳδικώτερά ἐστι. καὶ εἰκασίαι δέ εἰσιν εὐχάριτες· ἂν τὸν ἀλεκτρύονα Μήδῳ εἰκάσῃς, ὅτι τὴν κυρβασίαν ὀρθὴν φέρει· βασιλεῖ δὲ, ὅτι πορφύρεός ἐστιν· ἢ ὅτι βοήσαντος ἀλεκτρυόνος ἀναπηδῶμεν ὥσπερ καὶ βασιλέως βοήσαν-

τος, καὶ φοβούμεθα. 489. ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ] Lege, νόμον ὄρθριον. Ludit propter soni similitudinem in ὄρθιος et ὄρθριος. Vide Eccl. 736. Mirum vero Berglero, qui ipsum Eccl. locum citaverit, nihil emendationis hujus suboluisse. *Imo "in hac etiam arte nil difficilius, quam id, quod se dicturos fuisse omnes putant, postquam audierunt."* *Valckenærius ad Phœn.* 1637. *Ceterum juvenem adhuc Porsonum palmariam hanc emendationem fecisse constat.* 490. σκυλοδέψαι Kuster. Bentlei. ad Plut. 514.

491. Suid. ms. τορνευτολυραπιδο- (*sic*) et λύτρας. *in* τορν. *sc.* *Præf. Hec. p.* LVII. *Opusc. p.* 199. 497-8. Suid. ἀπέβλισε. ἀποβλίσαι. τὸν νῶτον Suid. ms. 505. *Ad Phœn.* 412. 511. ᾔδη 'γὼ edidit ex MS. Vatic. U. Kusterus, probante Dawesio Misc. Crit. p. 232. Valckenærio ad Euripid. Hippolyt. 405. 517. *Ad Odyss.* ι. 199. *Opusc. p.* XCIII. 520. *Ad Phœn.* 412. 521. Λάμπων δ' ὄμνυσιν ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν' ὅταν ἐξαπατᾷ τις τί] ὄμνυσιν ἔτι καὶ νυνὶ Kuster. qui et delet τις. Debuit ὄμνυσ', cætera recte. νυνὶ pro νῦν legendum in Strattid. apud Athen. XIII. 6. p. 589. A. εἰσὶν δὲ πόθεν αἱ παῖδες αὗται καὶ τίνες; Νυνὶ μὲν ἥκουσιν Μεγαρόθεν· εἰσὶ δὲ Κορίνθιαι· Λαῒς μὲν ἥδε Μεγακλέους. et Alexid. apud Athen. VIII. 4. p. 338. E. *In marg. ed.* 1532. Dele τι et lege ἔτι καὶ νυνὶ, ut Vesp. 1032. *Sed voluit, "Dele* τις." *ut liquet ex ejus nota ad Phœn.* 412.

526. ἐφ' ὑμῖν] ὑμῶν Ald. 528. πῆκται Suid. ms. 545. L. κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ ut strophico suo versus respondeat. vide sup. 456. 548. L. οἰκίσω ob sen-

sum et metrum. 555. κἄπειτ' ἂν] L. κἀπειδάν. 558. ἑστηκόσι] ἑστυκόσι Gul. Canter. Nov. Lect. V. 3. probante Kustero. 565. ὃ ἂν ἁρμόζῃ] ὅσ' ἂν ἁρμόζῃ, vel 'ἂν ἁρμόζῃ. *Recte* ὃς ἂν *MSS. et Bentleius.*

568. Athen. X. init. p. 411. C. 9. *Locus est,* τοιοῦτον οὖν αὐτὸν (*Herculem*) ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδδηφαγίαις, καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον, τὸν προσαγορευόμενον βουφάγον. 570. ἔνορχιν σφαγιάζειν] Sic ms. Suid. σέρφος. et mox ὀρνίθια. 581. Suid. μετρείτω. 582. Suid. corrupte v. ἐθελήσει. 585. Suid. δέ. 586. *Vide Præf. Hec. p.* LV. 590. λόχος εἰς αὐτούς] L. λόχος εἷς, *una turma,* ut recte interpretatur vir doctissimus T. Hemsterhusius. Sic mox ἀγέλη μία. 601. οὗτοι γὰρ] F. οὗτοί γ'. *Præf. Hec. p.* LI. 602. οὐδεὶς ἆρ' οἶδε—— εἴ τις ὅ. Suid. ms. ὄρνις.

610. πέντε γενεὰς ἀνδρῶν] πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς, ut frustra sit Musgravius ad Euripid. Electr. 326. qui synæresin in secunda et tertia τοῦ γενεὰς somniat. 617. σεμνοῖσι Suid. v. 621. ταῖσι κομάροις] L. ταῖσιν. Secunda in κομάροις corripitur. Amphis apud Athen. II. 11. p. 50. F. 634. ἴοις] L. ἴῃς. 639. νυστάζειν γέ πω Plutarch. I. p. 528. A. Om. ἔτι Suid. ed. ms. μελλον. sed ὥρ' ἐστιν (*ms. opinor.*) *Vide ad Phœn.* 1638.

649. τὸ δεῖν'] δεῦρο addit Suid. ed. ms. ἐπανακρ. 649-50. *recte Ravennas.* Porsonus. 650. πῶς Suid. ed. ms. et ἐγώ γε. *in* πῶς *scil.* 652. νῦν *Suid. in* πῶς *scil.* 653-4. Citat Suidas v. φλαυρότατον, ubi ex Babrio desumptos frustra putat Kusterus. ἀετῷ ms. *in* πῶς *sc.* ἀετὸς ms. in φλαυρότατον.

656. διατρώγοντες ἐστὸν edd. *Suidæ v.* πῶς, διατραγόντες ἐστὸν *ms. ibid. ut ex Porsoni nota colligo.* 659. σὲ λέγων— μετὰ σεαυτοῦ] λέγω ed. Kuster. ex MS. Vatic. U. μετὰ σοῦ Suid. v. ἀριστήσασθε. σαυτοῦ recte Ald. 660. ἀρίστησον—— μούσης] ἀρίστισον εὖ ed. Kuster. ex MS. Vatic. U. μούσῃς Dawes. Misc. Crit. p. 162. ἀρίστισον εὖ quoque Suidæ v. ἀριστήσασθε ed. Kuster. e MSS. Par. ἀρίστησον εὖ cæt. edd. Diodorus Sinopensis apud Athen. VI. 9. p. 239. C. ἀριστίσας ἑαυτὸν εὖ, τραγὼν, πιὼν, ut legendum est. ἀριστίσας θ' ἑαυτὸν, εὖ τραγὼν, πιὼν *legit et distinguit Grotius Exc. p.* 837. 687. ἀμενηνοὶ *e Clem. Alex. probabat, si memini, Porsonus.* 693. παρ' ἐμοῦ προδίκῳ Suid. ms. Προδ. 696. πρῶτον Athen. II. 16. 699. μιχθεὶς μυχίῳ Suid. ms. χάος. 700. ἐς φῶς] εἰς Suid.

705. πετόμεθα γὰρ ἀεὶ Toup. in Suid. I. p. 11. ἀεὶ τοῖς Suid. v. ἀεί. *Vide Append. ad Toup. p.* 436. *Hæc inter alia in schedis scripserat admodum juvenis;* Sed malim πετόμεσθά TE γάρ. Ista enim vocula sæpe excidit. Menander apud Plutarch. de Sanit. Tuend. T. II. p. 133. ἕκαστος—— Κύψας ἐς αὐτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα Φυλαττόμενός TE καὶ φοβούμενος ἐμβλέπειν. *Vide Adverss. p.* 292. *l.* 7. *et* 295. *l.* 1. Idem apud Stobæum Florileg. III. ὁ πλεῖστον νοῦν ἔχων Μάντις T' ἄριστός ἐστι σύμβουλός θ' ἅμα. Dioscorides in Epigramm. apud Jensium p. 322. ἡ μὲν ἀρίστη T' οὖσα καὶ εὔτεκος. Aristoph. Av. 1671. καταστήσω σ' ἐγὼ Τύραννον· ὀρνίθων TE παρέξω σοι γάλα. Euripid. Œd. apud Stob. 7. συνετὸν ἄτολμόν T', ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ. Id. Andromach. 641.

πένητα χρηστόν Τ' ἢ κακὸν καὶ πλούσιον. Cf. Æsch. Pers. 375. Eurip. Orest. 381. Jens. p. 347. Homer. Iliad. N. 6. Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων Τ' ἀνθρώπων.

706. τέρμασιν] Suid. in v. ubi ms. μετὰ τ. ν. 706-7. Suid. vv. ἀπομώμοκα. διεμήρισαν. 715. πέκτειν Suid. ed. ms. in v. 718. οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε. *Schol.* οὕτως ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε.] Ex Scholiastæ nota liquet eum pro ἅπαντα legisse vel ἔργα vel τὰ ἔργα. Atque ἔργα citat Suidas v. Ἄμμων. Omnino igitur legendum, πρὸς τἄργα. Vide Herodot. I. 97. Thucydid. II. 40. Cratin. Πανόπταις apud Schol. ad Vesp. 1021. et Suid. v. παιδικά. πάνυ Μισεῖς γυναῖκας· πρὸς δὲ παιδικὰ νῦν τρέπει. Ita legendum. Confer et emenda Anonym. apud Montfaucon. Bibl. Coislin. II. p. 474. ἐς ὄρνις Suid. 720. ὄρνις Suid. ms. in v. νομίζετε] sic ms. *in* ὄρνις *ut videtur, ubi ed. Med.* ὄρνιν νόμιζε π. ὅσα μ. δ. φ. γάρ. ὅσαπερ π. Suid. ms. οἰωνοί. 721. γ'] γὰρ ms. *in* ὄρν. 730. 732-7. Suid. γάλα. 732. πλουθυγίειαν] Suid. ed. ms. 744. ἰζόμενος Suid. ms. μελία. ὀρείαις. 746. νόμου ἱερεὺς Suid. ms. ξουθῆς. 751. ἀπελέγετο Suid. ms. φρύνιχος. 755. Suid. διαπλέκειν. *Alibi citat* διαπλέκειν βίον *e Platone Legg. VII. p.* 806. *A. HSt.* 764. φρυγίλος Suid. in v.

765. δοῦλός ἐστι κὰρ] ἐστι καὶ Κὰρ ed. Kuster. Suid. v. Κάρ. ed. Ald. *Juntinæ, Bas.* 1. [καὶ] omissum in edd. propter verbi sequentis similitudinem, quod accidit in Sophocl. Trachin. 1293. Strattid. apud Athen. III. 35. p. 124. πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ. Οἶνον γὰρ πιεῖν Οὐδ' ἂν εἷς δέξαιτο θερμὸν, ἀλλὰ πολὺ τοὐναντίον Ψυχά-

μενον ἐν τῷ φρέατι, καὶ χιόνι μεμιγμένον. Vulgo utrobique omittitur copula, quæ restituenda etiam Diphilo apud Athen. VI. 16. p. 254. ὁ γὰρ κόλαξ Καὶ στρατηγὸν καὶ δικάστην [*sic, accentu male posito; quo magis crediderim merum esse lapsum pro* δυνάστην *quod habent Athenæus et Grotius p.* 785.] καὶ φίλους καὶ τὰς πόλεις Ἀνατρέπει, λόγῳ κακούργῳ μικρὸν ἡδύνας χρόνον, ut edidit Grotius in Excerptis. πολλὰ καὶ καινοπαθῆ, ut πολλὰ δυστυχῆ τε Æschyl. Theb. 340. quod imperite mutavit Brunckius. πολλὰ κἀγαθὰ Antiphan. apud Athen. X. 13. p. 446. C. prout corrigi debet ex XI. 13. p. 494. D. Contra καὶ eximendum est Posidipp. apud Athen. III. 10. p. 87. F. ὥρα περαίνειν ἐγχέλεια, καράβους. καὶ κὰρ] sic Suid. ed. ms.

766. φάτορες Suid. ms. in φυσῶ. quod et ordo postulat, ubi edd. φράτ. *scil. post v.* φατνωτόν. 779. αἴθρῃ omnes quidem edd. (*certe tres primæ*) sed αἰθὴρ MS. Vat. U. quod saltem speciosum. Confer Thesm. 43. 56. 782. "Schol. exscripsit Suid. v. ἄνακτες." Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 15. 788. ἤχθετο Suid. ms. χοροῖσι, *et ut videtur* ἐκπετόμενος 789. 789. ἐκπετόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν] ἐκπετόμενος οὗτος ἠρίστησ' ἄν. *Vide ad Med.* 1. 791. πατροκλείδης] sic Suid. ms. ἐξίδισεν. et χεζητιῶν. 792. θοιμάτιον] μάθοιον Suid. ms. *in v.* ἐξίδισεν. recte in χεζ. 797. αὖ κατέπτατο Suid. v. βινεῖν. 798. *Alibi olim scripserat,* ἈΡ' ὑπόπτερον γενέσθ' ΟΥ' παντός ἐστιν ἄξιον; Ὡς Ὁ Διιτρεφὴς γε. cf. 723. Vesp. 617. 573. Soph. Aj. 277. dele interrogationem, vel scribe, ἆρ' ἐστὶ ταῦτ' οὐ δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά;

Eurip. Suppl. 216. Aristoph. Plut. 579. 887. Eurip. Troas. 680. Soph. Elect. 617. Aj. 1053. 799-801. Suid. Διΐτρεφής. διΐτρεφὴς] sic Suid. πυτιναῖα. 805. οἶδ'] οἶσθ' Suid. vv. κῆπος. πτίλον. quod omnino legendum, et ita edd. Ald. Kuster. ὦ Suid. ms. κῆπος. ὦ in πτίλον. 806. εἰς Suid. ed. ms. bis. 807. σὺ δὲ et καὶ pro γε Suid. *ms. in* κῆπ. *sc.* cetera corrupte. Mox in κὴρ ms. τύμβουλος. σὺ δὲ κ. ἔοικας idem ed. ms. κόψ. σὺ δὲ κ. ἔοικας ed. ms. in σκάφιον. 808. Citat Suidas v. εἰκάσμεθα. εἰκ. Suid. in ταυτὶ μέν. In Æsch. ἀετόν.

813. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν οὔνομ' ἔσται τῇ πόλει] L. τοὔνομ' ἔσται. Ita conjeceram, sed male. Vera lectio est, τί δ' ἡμῖν οὖν ὄνομ' ἔσται. Similiter ον exciderat in edd. hac et Ald. supra 356. ubi recte Kusterus edidit μένοντε. οὔνομα quoque eximendum est e Theopompi Nemea apud Athen. XI. 6. p. 471. ubi ita lege, χώρει σὺ δεῦρο Θηρικλέους πιστὸν τέκνον· Γενναῖον εἶδος· ὄνομά σοι τί θώμεθα; Ἆρ' εἶ κάτοπτρον φύσεος; ἣν πλῆρες δοθῇς, Οὐδέν ποτ' ἄλλο· δεῦρο δή, γεμίσω σ' ἐγώ. Cætera qui aut velit aut possit, expediat. φύσεος pro φύσεως reposui, ut ὕβρεος pro ὕβρεως reponendum est in Eubulo apud Athen. II. 1. p. 36. C. ὁ δὲ τέταρτος οὐκέτι Ἡμέτερός ἐστ', ἀλλ' ὕβρεος· ὁ δὲ πέμπτος, βοῆς, ubi nequaquam rem acu tetigerunt Casaubonus in locum et Florens Christianus ad Aristoph. Vesp. 1384. Idem apud Eundem XIII. 3. p. 569. A. ὕβρεος, οὐ πόθου χάριν. Plut. 1045. hæc et Aldina recte ὕβρεος, pessime edidit Kusterus ὕβρεως. γεμίζειν Æschyl. Agamemn. 453. Euripid. Cy-

clop. 505. Mendum in Eubuli versu non animadvertit Jos. Scaliger Castigat. in Propert. p. 188. ed. 1582. In sequenti versiculo legendum, Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω, ejecto περὶ, quod mireris non animadvertisse Marklandum ad Euripid. Iphig. Aul. 370. *In Eubuli versu ex Athen. XIII. recte* ὕβρεος *Scaliger edd.* 1577. 1600.

817. χαμευνῇ Suid. ed. ms. et κειρίαν γ' in utr. v. 821. F. καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς. Vide ad Lysistr. 933. 825-6. φλεγραίας Suid. in v. ἵναπερ τ. γ. ἀλαζονευομένους καθυ. Suid. ed. ms. φλ. 830. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν] ἂν alterum om. Suid. sed habet ἔτι. Locum Ach. [119-22.] om. *ms. v.* Κλεισθένην ὁρῶ, *ut videtur.* 833. τίς δ' ἂν καθέξει] F. τίς δαὶ, ut supra 827. 840. ἀποδὺς] Ed. Kuster. typorum ut videtur vitio διαδύς. Vide ad Eq. 777. ὄργασον] Suid. v. 844. κήρυκε Markland. ad Euripid. Iph. Taur. 112. recte. 862. ἐμπεφορβιωμένον] sic Suid. sed in v. φόρβειον. 893. L. τοῦτό γ' οἴχοιθ' ex ed. Aldina.

895. τουτοισὶ] Metro succurrit ed. Ald. τουτογί. Recte autem vertit Tib. Hemsterhusius et quod mireris, Andreas Divus. 902-3. οὐδέν ἐστι πλὴν γένεια καὶ κ. Suid. ed. ms. θύματα. 904. L. πτερίνοις. 917. ἀνεφθάρης junctim quoque Ald. Pessime ed. Kuster. ἂν ἐφθάρης, ut male citat Taylorus ad Lycurg. p. 329. 920. Citat Suidas v. Σιμωνίδης. τὰ om. Suid. ms. παρθ. 925-6. Suid. ἀμαρυγάς. 936. ῥιγῶν] Suid. v. 943. ἀλᾶται στράτων] sic Suid. ms. v. νομάδες. ἀλλὰ τῶ στράτων ms. in ὑφαντ. 944-5. ὑφαντοδόνητον Suid. vv.

σπολάς. ὑφαντοδόνητον. ἔθος ms. ἔβα om. ms. *Ed. Med.* ἔσθος— ἀκλεὴς δ' ἔβα *in* σπ. *at* ἔπος— εὐκλεὴς δ' ἔβα *in* ὑφ. 977. διδόν' ἔνεστι] L. διδόναι 'νεστι. 997. κατὰ γύας Dawes. Misc. Crit. p. 297. 1012. *Vide Adverss. p. 242.* γε *omittit schol.*

1016-7. Citat Suidas v. σποδεῖν. 1072. ἐπαναγορεύεται Suid. v. Διαγόρας recte. Et sic ex MS. Vat. U. edidit Kusterus. 1077. φιλοκράτην Suid. ms. in v. 1078. ζῶντ' αὐτὸν Suid. v. Φιλοκράτης. Forsitan delendum δὲ, ut sit, ἢν ζῶντ' αὐτὸν ἀγάγῃ. 1079. καθ'] κ̄θ Suid. ms. 1080. δείκνυσι πᾶσι Suid. ed. ms. *Vide Adverss. p.* 150. 1103. ὅσ' ἀγάθ' Dawes. Misc. Crit. p. 299. vulgatum citante Musgravio Exercitat. Eurip. II. 5. *Vide Adverss. p.* 225. 1110. ἀετὸν Suid. v. ἀετώματα. 1111. Suid. ἀρχίδιον, ordine turbato. 1121. Suid. I. p. 123. 129. *in* ἀλλ' οὑτοσὶ *et* 'Αλφειός.

1122. Citat Suidas v. ἐποποῖ. *In fine,* ποῦ 'στι ποῦ ποῦ Suid. ed. ms. 1126. ὡς ὅταν ἐπάνω Suid. ed. ms. ἐξῳκοδόμηται. 1127. θεαγένης ἀμφότεροι κομπασταὶ ἐ. Suid. 1128. Suid. δούρειος in v. sed δούριος v. ἐξῳκ. 1131. ἑκατονταόργυιον ed. Ald. ἑκατοντόργυιον] sic Suid. ed. ms. vv. δούρειος. ἐξῳκόδ. *Burneius e Photii Lexico,* ἑκατοντορόγυιον. *Vide Gaisford. ad Hephæst. p.* 42. 1137. Suid. γέρανοι. 1145. ὑπορύττοντες Palmer. improbante Kustero. *De* ὑποτύπτειν *vide Valckenær. ad Herodot.* III. 130. *p.* 264. *ubi Porsonus ;* ἐς τοῦ χρυσοῦ τὴν θήκην verum puto. χρυσίου θήκην Plutarch. II. p. 982. C.

1148. νὴ δία γ' αἱ ν. π. Suid. ὑπαγωγεὺς ed. ms. *Vide Adverss. p.* 35. 1157. πελεκώντων Dawesius Misc. Crit. p. 301. quod præceperat magnus G. J. Vossius Etymol. v. PELLECANUS p. 380. Cujus rei notitiam magno emptam optavisset Dorvillius. 1163. Suid. δρᾶ. 1168. ἀλλ' ὧδε φυλαξ γὰρ] Omittit γὰρ typographico errore ed. Kuster. φύλαξ τις τῶν citat Dawesius Misc. Crit. p. 212. γὰρ quoque omittit editio Bergleri. 1208. ἄτοπόν γε τουτὶ τί τὸ πρᾶγμα] τί *delet Porsonus, notans,* Lege cum Kustero τοῦτο τὸ, vel forsan τοι pro τουτί. 1213. Omittit τῶν editio Beckii. 1229. φράσον δέ μοι τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς *tres primæ* (πτρυγε *Ald.*) σὺ ναυσ. *Kust. quomodo in ed.* 1547. *corrigit Porsonus.* δέ τοι μοι *MSS.*

1238. Ita legi et interpungi velim; μὴ θεῶν κινεῖ φρένας· Δείσας ὅπως μὴ—— πᾶν ἀναστρέψει δίκη. De ὅπως μὴ ἀναστρεψει vide Dawes. Misc. Crit. p. 229. cujus secundum exemplum (Eq. 112.) appositissimum est. Suid. v. μάκελλα adhuc pejus δειλάς. ὅπως μὴ restitue Sophocli Philoct. in Troj. apud Priscian. XVIII. p. 1169. ὀσμῆς μόνον ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μου. Vulgo μόνον ὡς, ubi præsto est cum suo γε Cl. Heathius. Œd. Tyr. 1084. δέδοιχ' ὅπως Μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναῤῥήξει κακά. Ita recte Heathius cum MS. pro ἀναῤῥήξῃ. In loco autem Sophoclis ex Prisciano legendum videtur ὀσμῇ. Confer Sophocl. Philoct. 912. (890. *ed. Br.*) δεινὰς] sic Suid. ed. ms. v. μακέλλη, sed δεινὰς in μῶρ. *Voluit Porsonus,* δειλὰς in v. μάκελλα, *sic enim edd. Med. Ald. Kust. Eædem* δεινὰς *in v.* μωρά μοι δ. φ. *Locus*

Prisciani est, fol. 227. *a. ed. Ald.* "*Nos gravor hanc* "*rem et hac re. Virgi. in X. quid si quod voce gra-* "*varis Mente dares? illi* βαρύνω τῶδε τῷ πράγματι, ἀρι-"στείδης, οἱ δ' ἧκον οἴνῳ βεβαρυκότες οἱ ναῦται. καὶ βαρύ-"νομαι τούτου καὶ τούτῳ καὶ τοῦτο. *Sophocles* ἐν φιλοκ-"τήτῃ. (890.) μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ ὀσμῇ πρὸ τοῦ δεόντος. "*Idem* ἐν τραχινίοις. (151.) κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι. "*Idem* ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μόν* ἄντι ὑπονοῶ μὴ σκλη-"ρυνθῇ τέ τῇ ἐμῇ ξυντυχία βαρυνόμενοι." *Putschius*; "*Illi*, βαρύνομαι τοῦτο καὶ ὑπὸ τούτου βαρύνομαι. *Nos, Gravor——Mente dares.* Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροία. 'Οσμῆς μόνον ὡς μὴ βαρυνθήσεσθέ μου. ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῆς ὀσμῆς. Κρατῖνος ἐν πλούτοις. μὴ ξυντυχίᾳ βαρυνόμενοι."

1244. Confer Eurip. Alcest. 686. ἀτρέμας] ἀτρέμα Kuster. ex MS. Vat. U. 1247. μέλαθρα μὲν ἂν καταιθαλώσω Suid. ed. ms. μέλαθρα. Mox μελαναίγιδα bis plane ms. Suid. 1250. ἐς αὐτὸν ὄρνεις (ὄρνις ed.) Suid. ms. παρδαλῇ. Deinde πόρδαλις et sic porro. ἐπ'—ὄρνις *Med. Kust.* 1251. πλεῖν] Suid. ed. ms. 1253. διακόρου Suid. ms. v. διεμήρισαν et mox τώ. 1255-6. θαυμάζειν] sic et στύομαι Suid. ms. τριέμβολον. et οὕτω omittit. θαυμάζειν *edd. Med. Ald.* -ζεις *Kuster.* 1256. Lege στύομαι ex Suida v. τριέμβολον, Eustathio ad Il. Λ. p. 862. 1264-5. μ. τὴν πόλιν διαπερᾷν Suid. ἀποκεκλήκαμεν. 1272. Suid. corrupte in κατα κέλ. sed om. ms.

1281. Lege ἅπαντες, ut habet ed. Kuster. 1283. σκυταλιεφόρουν Suid. ms. sine distinct. vide Eccl. 355.

Ed. Med. junctim σκυταλιεφ. *In Eccl.* νυνὶ δέ μου *edd.* (*certe tres primæ*) νῦν *conjecit Kusterus, e MSS. edidit Brunckius. In Avibus legisse videtur Porsonus,* ἐσκυταλιοφόρουν, νῦν δ'. *Ut uno verbo res significetur, postulat orationis concinnitas.* 1290. Lege cum augmento, ut recte habet Aldina, ὠρνιθομάνουν. Vulgatum citat Joann. Taylorus Præf. ad Lycurgum. Eadem medicina curandus Æschylus Pers. 658. ubi cætera partim e conjectura, partim ex MSS. bene administravit Cl. Brunckius. Lege igitur ἐπῳδώκει et omnia rite procedent. ᾤστρησ' pro οἴστρησ' lege in Euripid. Bach. 32.

1291. ὀνόματ' ἦν κείμενα] Tryphiodor. 286. 1297. L. Συρακοσίῳ ob metrum, ut in fragmento Eupolidis apud Scholiasten. *Opusc. pp.* XCIII. 35. 1298. ᾔκειν Dawes. Misc. Crit. p. 301. cui favet Symmachus apud Schol. si modo corrigatur, ᾔκειν, ἐῴκει. et Suid. qui v. ᾔκει exhibet ᾔκει notante Kustero. Pro ἐκαλεῖτο Suid. καλεῖται. Vide ad Nub. 1350. καλεῖται et ᾔκει Suid. ed. et ms. ᾔκει. 1299. στυφοκόμπου] Suid. v. ubi πεπληγμένος. 1310. ἐμπίμπλη Schol. Nub. 633. *In schedis;* Ita in Herodoto VII. 39. vel ἐμπιμπλέει vel ἐμπίμπλησι restitue ex Stobæo XVIII. p. 158. 1313. Incipit Strophe. *Ad Hecub.* 1161. *p.* 76. *Opusc. p.* XCIII. 1314. Dele ἄν. 1321-2. Citat Suidas v. ἀγανόφρονος, ubi male junctim legitur, τότε τῆς. 1323. Suid. βλακικῶς. 1324. Cum hoc versu desinit strophe. Citat Suidas v. οὐ θᾶττον.

1325. Incipit Antistrophe. Lege vero ob metrum πτερύγων. πτερῶν et πτερύγων permutantur in textu et scholiis Ran. 1346. 1325-6. Dele αὖ γ'. 1328.

Lege ob metrum ἐστί τις. 1334. Post hunc versum desunt duo alii ad complendam antistrophen, qui forsan repetendi sunt ex Strophæ ultimis. Confer Euripid. Bacch. 877-81. 897-901. 1335. οὔτοι Schol. probante Valckenærio ad Eurip. Phœniss. 455. 1342. Suid. αἰβοῖ. 1357. Etymolog. ἀντιπελαργεῖν. ἀντιτρέφειν. Vulgo inepte ἀντιστρέφειν. 1364-6. *Lege*, *ταυτηνὶ δέ γε Τὴν πτέρυγα καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θατέρᾳ Λαβὼν, νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν λόφον.* Porsonus.

1385. Suid. ἀναβολάς. ~~1417. Suid ἔαρος.~~ 1417. Suid. ἔαρος. 1419. *Opusc. pp. 32-3. ad Orest.* 659. 1423. Suid. ὦ μακ. τ. τ. 1426. ὑπαὶ πτέρυγων] L. ὑπό. 1432. σκώπτειν Suid. v. ἐπίστω. probante ibi Kustero. 1437. νῦν τοι Eustath. ἰλ. ᾱ. p. 85, 35 = 64, 22. π̄. 1055, 21 = 1071, 1. 1442-3. Suid. Διϊτρέφης. δεινῶς τε] Sic Suid. ed. ms. πυτιν. 1432. Schol. Legendum, πεζῇ βαδίζω, νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι, ut monuisse videri potest Kusterus ad Suid. T. III. p. 70.
σκαπτ
Nempe ita conceptus fuit versiculus. πεζῇ βαδίζω ν ειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. *Utrum in ultimis Porsoni mentem assecutus sim nescio.*

1461. Suid. βέμβηξ. 1467. ἀπολούμενος] sic Suid. ms. v. ἀπολιβάξεις. ed. ms. οὐκ ἀ. 1468. στρεφοδ. Suid. ed. ms. in v. 1471. ἐπεπτόμεσθα edidit Kusterus ex MS. Vat U. 1473. γὰρ] τι ms. *Suidæ in* ἔκτοπον. 1474. ἔκτοπον] Suid. 1477-8. δεινὸν ed. ms. μὲν οὖν Ald. ms. et ἀεί. *in* ἔκτ. 1478. Lege omnino τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος, ut infra ΤΟΥ͂ δὲ χειμῶνος. *Opusc. pp.* xciii, 29. 1480. τοῦτο Schol. *Suid. in*

ἐκτ. *Ald. ms.* 1490. ἥρῳ dissyllabon ut Homer. Il. H. 453. Plato Comic. apud Athen. X. 11. p. 442. A. 1496. τίς οὑγκαλυμμὸς Dawes. Misc. Crit. p. 210.

1498. ἄρα] ὥρα Suid. ed. ms. πην. 1501-2. Suid. ἀπαιθριάζειν. 1504. φίλε] ὦ φίλε ed. Kuster. Schol. 1506. L. ὀλεῖς. Pessime Kusterus ὀλέσει edidit ex MS. Vat. U. Vide supra ad Eq. 463. Dawes. Misc. Crit. p. 216. 1508. σκιάδειον] Sic Suid. ms. ὑπόδυθι. 1513. πηνίκαπτ' Dawes. Misc. Crit. p. 302. πηνίκᾳτ' Toup. in Suid. III. p. 52. πηνίκ' ἆρ' Brunck. ex MSS. πηνίκ' ἄττ' Suid. ed. ms. *in* πηνίκ' ε. *Vide Append. ad Toup. pp.* 467-8.

1518. ὥσπερ ἐν Suid. ed. ms. θεσμ. 1533. *Ad Hec.* 1166. 1537. ταμιεύει ex MS. Vat. U. edidit Kusterus. 1549. *Suidas,* Τίμων. ὄνομα κύριον. ὁ Μισάνθρωπος καλούμενος. ἦν δὲ καθαρός. *Kusterus conjicit* κατάρατος. *Porsonus*; Fallitur Kusterus. Vide Aristoph. Av. 1549. et mirare Suidæ stuporem. 1556. ἡ] ἦ ed. Kuster. Suid. vv. δειλότερος. Πεισάνδρου δ. 1561. ἀνῆλθεν] ἀνῆλθ' ed. Kuster. ut habet Scholiastes. κᾆτ'] sic Suid. ed. ms. λαῖμα. et mox τοῦ pro τῆς. 1567. ἐπὶ δεξιὰ Valckenær. ad Eurip. Hippolyt. 1360. 1568. λαισποδιάσαι Suid. ms. v.

1588. τῷ λ. Suid. *in* λήκυθον *ut videtur,* ubi primo scripserat C. C. C. λύχνῳ e Nub. 56. sed mutavit. 1592. Suid. in τέλματα. 1594. Suid. αὐτοκράτορα. 1604. ἀποστερεῖν ex MS. Leid. Valck. ad Theocrit. Adoniaz. 90. p. 384. 1613. ταῦτά γε σὺ ed. Kuster. Lege ταυταγί. 1616. ἄκουσον citat Dawes. Misc. Crit. p. 299. 1619. μισητεῖαι Suid. ms. μεν. 1626.

τούτοις ἐγώ. ΠΟ. τὸν τριβαλλόν γε νῦν ἔρου] Lege, transposito γε, τούτοις ἔγωγε. τὸν Τριβαλλὸν νῦν ἔρου. 1629. εἴτοι Dawes. Misc. Crit. p. 303. qui advocat Av. 665. 1683. Lysistr. 167. Eurip. Hippol. 507. Elect. 77. εἰ μέν τι Kuster. Εἴ τι MS. Vatic. U. 1647. Suid. διαβάλλεται. διαβαλοῦμαι Archippus in Suid. ms. qui addit, καὶ ἀριστοφάνης. et mox, καὶ διαβάλλειν ante ἐπιχειροῦντι.

1655. νόθῳ'ξαποθνήσκων] τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων ed. Kuster. Harpocrat. v. νοθεῖα. ut legit quoque scholiastes. 1660-1. Suid. ἀγχιστεία. 1667. νὴ Δία] μὰ Δία ed. Kuster. 1670. αἰκίαν ed. Kuster. ex MS. Vat. U. ut et Scholiasten legisse patet. 1682. Suid. διαλλακτής. 1690. πολλήν γε] sic Suid. ms. τενθ.

1692. Lege ex schol. sup. 1564. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι. ἀλλὰ quoque recte inserit textus editionis Kusterianæ, quamvis Kusterus ipse in notis proponat, γαμικὴν χλανίδα νυνὶ διδότω τις δεῦρό μοι. *Opusc. p.* 36. 1710. *Adverss. p.* 153. 1712. ἀνωνόμαστος] sic Suid. ms. *in* ὀσμή. 1713. καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ' Toup. in Suid. III. p. 137. ex Suida v. ὀσμή. θυμιαμάτων δ' Suid. ed. ms. ὀσμή. 1714. διαπνέουσι Suid. ed. ms. 1715. θεαῖς] θεᾶς edd. Ald. Kuster. 1730-3. Ἥρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ—ξυνεκοίμισαν Dawes. Misc. Crit. p. 306. et ex eo Reiskius. 1734. Delet ἐν Dawes. 1735. Suid. v. ἀμφιθαλής. 1739. κανδαίμονος Ἥρας Dawes.

ECCLESIAZUSÆ.

2. 'ΕΞΗΤΗΜΕ'ΝΟΝ] ἐξηρτημένον Jac. Palmer. Exercitat. p. 776. J. Jens. Lect. Lucian. I. 5. ἐξαπτόμενον J. Clericus Art. Crit. II. p. 381! 10. λορδουμένων Suid. v. λορδουμένων. quod respuit T. Faber, obnitente Kustero. Per λ Suid. ed. ms. 13. Hinc explicandus Plato Comicus apud Athen. X. 11. p. 441. F. 442. A. ubi μύρτων χειρὶ παρατετιλμένων vertes, *cunnorum manu depilatorum.* Nam, ut subjungit Comicus, λύχνων— ὀσμὰς οὐ φιλοῦσι δαίμονες. *Vide Append. ad Toup. p.* 480. *Opusc. p.* XCIII. 26. θαιμάτια recte Ald. θοιμάτια citat Toupius Cur. Posterior. in Theocrit. V. 19. 32. *Ad Xenoph. Anabas. p.* LII.

36. κνίσμα] κνῦμα Kuster. e Suida v. κνῦμα. et Eustathio ad Homer. Odyss. N. p. 1746. κνῦμα Suid. ed. ms. In schol. lege λαβοῦσα. 45. ἡμῖν ἀποτίσειν] L. ex ed. Ald. Suid. v. χοᾶ, ἡμῶν ἀποτίσειν. Vulgatum citat Scholiastes ad Acharn. 960. ἡμῶν om. Suid. in χοᾶ. et alia corrupte. *i. e. Suid. ms. nam edd. Med. Ald.*

Kuster. habent ἡμῶν. *In schol.* ἔκοπτον] Lege ἔκαπτον. Idem mendum ex Aristotele Hist. Anim. IX. 35. sustulit Hemsterhusius ad Plut. p. 314. 48. παρά τ' ἀνδρὸς] Lege παρὰ τἀνδρὸς ex Suida v. κατὰ σχολὴν, et ita ed. Kuster. 53. ὄφελός ἐστ' Petav. ad Synes. p. 31. ἔστιν ὄ. Suid. ms. ὄφελος. ubi τε om.

56. ἐμπλησμένος. *Ita tres primæ.*] πεπλησμένος Suid. v. τριχίδες. ἐμπλημένος v. ἐμπλημένος, omnino recte. ἐμπεπλησμένος citat Casaubonus ad Athen. VII. 24. p. 570, 46. πεπλησ. Suid. ed. ms. τριχίδες. ἔβιττε Suid. ms. 57. ὡς ἂν ἀνέρωμαι Dawes. Misc. Crit. p. 307. 61. κατάπερ] ὥσπερ Suid. ed. ms. λόχμη. ξυγκ. ms. Post εἶναι addit ms. ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡ. ἐχλιαίνετο πρὸς τὸν ἥλιον ὥστε μελανθῆναι ὡς ἀνήρ. *Omittit ista ed. Kuster. non Med. Ald. quæ* καὶ ἀλειψάμεναι— ἐχλιαίνοντο.

62. ὁπόθ' ἁνὴρ Dawes. Misc. Crit. p. 217. et mox ἐχλιανόμην, cujus prima [*secunda*] producitur. Lysistr. 387. 70. νὴ τὴν Ἑκάτην καλὸν ἔγωγε τουτονί.] τὸν καλὸν Dawes. Misc. Crit. p. 307. *In marg. ed.* 1532. Athen. p. 574. D. MSS. τὸν ἁβρόν. *Vide Adverss. p.* 137. *et ad Acharn.* 1048.

71. Suid. πώγων. 75. Lege θαἰμάτια. Vide supra 26. infra 99. 275. 78. ἐκείνων Suid. ed. ms. σκύταλον. 99. L. θαἰμάτια ex Ald. 102. Πατρονόμου Suid. v. Ἀγύρριος. In πρόνομος ms. ἀγύρρι (sic). ἐλάνθανεν ed. ms. *Pejus* ἀσσύριος *ed. Med.*

115. ἡ 'μὴ 'μπειρία] ἡ μὴ-'μπειρία Canter. T. Faber.

Suid. v. ἢ μὴ, ubi vulgatum male probat Kusterus. Sic μὴ-σπάνις, *copia*, Eurip. Hec. 12. οὐ-σπάνις Orest. 942. οὐκ-ἀπόδειξιν Hippolyt. 197. Male igitur solicitavit Musgravius Bacch. 455. πλόκαμός τε γάρ σοῦ ταναὸς, οὐ-πάλης ὕπο. Οὐ-πάλης ὕπο idem est quod ὑπ' ἀγυμνασίας Aristoph. Ran. 1120. Vide et Euripid. Bacch. 1288. Confer et C. A. Duker. ad Thucydid. I. 137.

116. Suid. v. ἐπίτηδες, *ubi in fine addit Porsonus ex ed. Med.* καὶ αὖθις· ὥσπερ ἐπίτηδες. 121. ἴσθι σὺ Suid. ms. περίδου. 123. τοι pro τι Ald. 129. λῃρῶν Suid. v. Ἀριφράδης. 139. μεθυόντων T. Faber et post eum Kusterus; atque ita Suidas v. παραπεπληγμένα, ed. et ms. 142. Lege ex ed. Ald. ἐμπεπωκότες. Vide ad Pac. 1143. 144. κάθιζ' Ald. 146. Schol. ἀλλαχοῦ] Eq. 391. 153. βίαν Dawes. Misc. Crit. p. 309. vulgatum defendente Reiskio et post eum Toupio in Suid. I. p. 80. *Vide Porsoni Append. p.* 441.

161. οὐ προβαίην ἂν πόδα Kuster. ad Suid. I. p. 92. ἐκκλησιάσουσ' Id. ad Aristoph. Lege vero cum Suida οὐδ' ἄν. *Vide ad Orest.* 1427. *ubi* οὐκ ἂν *edd.* 1798. 1811. *sed forsan casu.* οὐδ' *Bentleius* (*Porson. Opusc. p.* XCIII.) 167. εἶτι βλέψασα Ald. 169. κάθησθ' Ald. 173-5. Citat Suidas vv. μέτα. προστάτης, monente Toupio in Suid. III. p. 89. In ultimo autem ex Suida v. προστάτης legendum est, pro ἅπαντα, τοιαῦτα. *Vide App. ad Toup. p.* 505. *l.* 1. 173. Suid. ed. ms. μέτα. 175. ἅπαντα om. Suid. ms. προστάτης.

176-8. Citat Suidas v. προστάτης. 181. φιλεῖν μὲν Kuster. εἰ τ. φ. μὲν Suid. ed. ms. v. δυσαρε-

στούμενος. τοὺς μὲν φ. ed. ms. v. ἑκάστοτε. 182. ἀντιβολεῖσθ' Suid. vv. δυσαρεστούμενος. ἑκάστοτε. *ed. et ms. ut videtur*. 191-2. εἶπας -εἴπω] L. εἶπες—εἶπον. 195. L. ὅτε δὴ δ' ἐγένετ'. Vide ad Lysistr. 523.

207-8. Suid. Αἴσιμος. Schol. 208. Lege χωλὸς Αἴσιμος et hic et apud Suid. in v. 209. πέπεισοι Suid. ms. ἔτι. *Ed. Med.* πέπεισθε. 215. πρῶτα μιτάρια Suid. βάπτουσι. μὴ τἄρια ms. 218. Suid. χρηστῶς. 234. σῴζειν ἐπιθυμοῦσιν] σῴζειν μάλ' Scaliger. ἐπιθυμήσουσιν T. Faber. 235. τίς om. Suid. ed. ms. v. θᾶττον, ut recte pro μᾶλλον.

240. διείξετε. (*sic. Neque hoc intelligo, neque quæ causa fuerit mutandi conjicio.*) 254. Suid. γλάμων. 255. " ἐς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε Schol. ad Acharn. 863." Kuster. εἴπω ἐς πυγὴν κυνὸς Suid. ed. ms. v. τούτω μέν. 256. ὑποκρούωσι Suid. ms. bis *in* ὑποκρούουσιν sc. προσκιν. per ι ms. sed dubitanter. 258. ἢν σοι Ald.

275. θαἰμάτια Ald. recte. Male citat vulgatum Toupius in Suid. I. p. 146-7. τἀνδρεῖά γ' ἅπερ ε. ἐπαναβάλεσθε Toup. partim ex Suid. in Suid. I. p. 147. Corrige obiter καταβάλλουσ' in Alexid. apud Athen. XIII. 3. p. 568. Hermippus ibid. II. 15. p. 56. C. πάντες ἐμβαλοῦσιν αἰεί. 276. ἐπαναβάλεσθε per λ simplex Suid. ed. ms. in v. et bis περιστολίζεσθε. 282. L. σπεύσαθ'.

283. Lege omnino ὀρθρίοις ex Suida v. ὑπαποτρέχειν. Vide Ran. 1391. Valckenær. ad Theocrit. VII. 21. Toup. Epist. Crit. p. 26. et corrige μεσονύκτιοι apud

Theocrit. XIII. 69. ὀρθρίοις Suid. ὑπαποτ. (*ante* ὑπάγγελτος *sc.*) sed hunc versum om. ms. altero posito. Mox vero utrumque habet in ordine. πύκνα Suid. ms. *Vide ad Hec.* 979. *Opusc. p.* XCIII. 285. τοῦτο τὸ ῥῆμα Suid. *in* ἐξολ. 287. ὁ γὰρ κ. Suid. ed. ms. ἐξολ.

289-310. ΣΤΡΟΦΗ'.

χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦ 'νδρες, ἠπείλησε γὰρ
ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν
μὴ πρῴ πάνυ τοῦ κνέφους
ἥκῃ κεκονιμένος,
* στέργων σκοροδάλμῃ,
βλέπων ὑπότριμμα,* μὴ
δώσειν τὸ τριώβολον.
* σὺ δ', ὦ * Χαριτιμίδη,
καὶ Σμίκυθε, καὶ Δράκης,
ἕπου κατεπείγων,
* σαυτῷ προσέχων ὅπως
μηδὲν παραχορδιεῖς
ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
λαβόντες ἔπειτα * πλη-
σίον καθεδούμεθ', ὡς
ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ' ὅποσ' ἂν δέῃ
τὰς ἡμετέρας φίλας,
καίτοι τί λέγω; φίλους
γὰρ χρῆν ὀνομάζειν.

'ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ'.

ὅρα δ' ὅπως *ὠθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεος
ἥκοντας, ὅσοι προτοῦ
μὲν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν
ἐλθόντ' ὀβολὸν μόνον,
καθῆντο λαλοῦντες
*ἐν τοῖς στεφανώμασιν,
νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.
ἀλλ' οὐχὶ, Μυρωνίδης
ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας,
οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεος διοι-
κεῖν ἀργύριον *λαβών·
ἀλλ' ἧκεν ἕκαστος
ἐν ασκιδίῳ φέρων
πιεῖν, ἅμα τ' ἄρτον ἂν,
καὶ *πρὸς δύο κρομμύω
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
νυνὶ δὲ τριώβολον
ζητοῦσι λαβεῖν ὅταν
πράττωσί τι κοινὸν, ὥσ-
περ πηλοφοροῦντες.

Totum locum descripsi ex Dawesio pp. 312-3. *nisi ubi aliter malebat Porsonus, cujus lectiones asterisco notavi. Stroph.* 2. ὡς ἂν *edd.* (*i. e. Ald. Junt.* 1515. 1525.) ὃς *MSS. et Suidas.* 4. κεκονισμένοις (*sic*) *edd.* κεκονισμένος *Rav.* κεκονιμένος *Brunckii MSS. et Suidas.* 5-8. *Dawesius;* Βλέπων ὑπότριμμα, Στέργων

σκοροδάλμη' ἀλλ' Ἄγ', ὦ Χαριτιμία Καὶ Σ. *Quatuor primas voces transponit Porsonus.* τὸ *ante* τριώβολον *om. edd. non mss. Utraque lectio per se proba, sed articulum poscit metrum. Tum* ἀλλ' ὦ *edd. mss.* σὺ δ' *Porsonus. Nempe* σν *ita fere* σ *scriptum, ut sæpe in Photio Galeano, facillime in* α *abit. Exempli gratia in Vesp.* 1426. ἀβάρει *Suidas. Vide etiam Porsoni Opusc. p.* 277. *Hoc dato, cetera sponte sequuntur.* χάριτι μία ἢ καὶ *edd.* ΧΑΡΙΤΙΜΙ'ΔΗ καὶ *Brunck. Charitimides classis Atticæ dux apud Ctesiam post Herodot. Wesseling. p.* 818. 9. δράκη *edd.* δράκης *mss. et Dawes.* 11. σαυτὸν *duæ edd. et Dawes.* σαυτῷ 1515. *Suidas v.* παραχ. *duo MSS. Brunckii, et ut videtur Ravennas, quod paulo melius judicabat Porsonus. Ita etiam Bentleius.* 12. παραχορδιῇς *edd.* -εῖς *ms. et Suid.* 15. πλησίοι *duæ edd. et Dawes.* πλησία 1515. πλησίον *Br. et ni fallor Porsonus.* 21. χρῆν μ' (*vel* χρῇν μ') *edd. et mss.* μ' *om. ed. Kuster. et Dawes. Si recte memini, servari posse pronomen censebat Porsonus.* *Antistr.* 1. ὠθήσομαι *edd. Dawes. atque ita citat Porsonus ad Hec.* 398. *Sed aiebat se in* ὠθήσομεν *magis propendere, quod edidit Brunck. e MS. et habere videtur Ravennas. (alius MS.* ὀνήσομεν.) ἄστεως *edd.* ἄστεος *Dawes. et Br.* 3. ἐλθόντ' ἑ. λ. *edd. pejus etiam MSS.* ἐλθόντας ἑ. λ. *Emendavit Dawesius.* 5. κάθηντο *edd.* καθῆντο *Br.* λαλοῦσαι *ed.* 1515. 6. *Versum in edd. omissum supplet Ravennas. Athenæus XV. p.* 685. *B.* κἀν τοῖς ἐπιγραφομένοις δὲ Ἀγαθοῖς Φερεκράτης ἢ Στράττις φησὶ, Λουσάμενοι δὲ πρὸ λαμπρᾶς ἡμέρας ἐν

τοῖς στεφανώμασιν, οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ, λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων κοσμοσανδάλων τε. *Vulgo* λαλεῖται. *Vide an potius legendum sit* λαλεῖτ' ἀεὶ, *nam de metro nil expedio. De* μύρῳ *confer Equit.* 1372. *Eupolis apud Schol. ad Vesp.* 1263. χἀμυνίας ἐκεῖνος ἀμέλει κλαύσεται, Ὅτι ὢν ἄγροικος ἵσταται πρὸς τῷ μύρῳ. Θεῶν ἕνεχ' ὡς ἔπλευσε κακὸς ὢν εἴσεται. μύρῳ *pro* μορίῳ *audacter repono, de ceteris non valde contendo.* 9. γενάδας *edd.* 11. πόλεως *edd.* πόλεος *Dawes.* 12. φέρων *edd. mss. Dawes.* λαβὼν *probabiliter Brunckius judice Porsono. Vide ad Equit.* 987. 15. ἄρτον αὖ καὶ δύο *edd.* αὖ *om. Brunckii MSS. non Rav.* ἂν *Dawes. probante Porsono. Tum* 16. καἴσως *Dawes.* καὶ πρὸς *Porson.*

290. ὃς Suid. ed. ms. et πρῶτα *in* κεκονιμένος. οὓς ms. in πρώ. 291. κεκονιμένος Suid. ed. ms. in vv. κεκονιμένος. πρώ. probante Kustero in indice. βλ. ὑ. στ. σκ.] Eodem ordine Suid. ὑπότ. 294. Citat Suidas v. ἔπου. 295. σαυτῷ Suid. ed. ms. παραχορδιεῖς. παραχορδιεῖς Suid. v. παραχορδιεῖς. 296. Suidas. σύμβολον.—ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ κ τὸ σύμβολον λαβόντες, ἔπειτα πλησίοι καθεδούμενοι. Lege et distingue, ἕως τοῦ κ. Τὸ σύμβολον—καθεδούμεθα. Quæ leguntur apud Aristophanem Eccles. 296. 299. L. ex Ald. χρῆν μ' ὀνομάζειν. 302. κάθηντο quoque edd. Ald. Basil. 1532. 315. οὐδ' ἐκεῖνο Toup. in Suid. III. p. 312. lege ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο. Vide ad Lysistr. 523. *Vide Append. ad Toup. p.* 481. *penult.* 318. ἡμιδιπλοΐδιον Toup. in Suid. III. p. 312. *Append. ibid. p.* 481.

329. οὔτι που om. Suid. ms. τί τοῦτο. 330. κατα-

τέτληκεν ms. 338. ᾧ T. Faber. nolente Kustero, probante Valckenærio ad Eurip. Phœniss. 157. 347. μ' ἠγχήσαιμ' εἰς Suid. ms. φανῇ. *sed alterum* η *ita scr. ut parum distet ab* ε. 349. Schol. Hæc sua fecit Suidas v. γνώμην, ut monuit Toupius ad Suid. I. p. 80. 350. κᾆμ'] sic Suid. ms. ὅτι μ' εἰ. *Ed. Med.* κἀμοί. 351-2. ἐμοὶ δ' Ὧρα—εἰς ἐκκλησίαν. 354. νῷν Kuster. 355-6. Suid. ἀχράς.

363. τίς οὖν vel τίς νῦν T. Faber. L. ex Ald. τίς ἂν οὖν. τίς ἂν οὖν Æschyl. Theb. 1068. recte restituit ex MSS. duobus, quibus adstipulatur Turnebi editio, Brunckius: quod restituendum est apud eundem Agamemn. 1350. 364. τὴν κατάπρωκτον δ'. Toup. in Suid. III. p. 311. 366. Ἀντισθένην] sic Suid. ms. χέζητ. 368. βουλέπω Ald.

369-70. Suid. βεβαλανωμένον. *Vide Opusc. pp.* 35-6. 377. Dele τὸν ob metrum. 381. νῦν pro νὴ Δί' Ald. Kuster. 384. ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθεν ἀθρόως edd. Ald. Wechel. Francofurt. unde Dawesius Misc. Crit. p. 198. legit, ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόως. 385. σκυτοτόμοις T. Faber et Kuster. ex Suida v. σκυτοτόμος. σκυτοτόμοις εἰκ. Suid. ed. ms. 386. οὐ γὰρ ἀλλ'] ut ex Thesm. Suid. ed. ms. *in v.* οὐ γὰρ ἀ. 387. λευκοπληθὲς Ald. 392-3. Suid. ἀποίμωξον. 398. πρῶτος] sic, et παρείρπ. Suid. ms. παρείρπ. *Ed. Med.* πρῶτον *et* παρείρ. 402. ὃς αὐτὸς T. Faber. 406. σαυτοῦ Suid v. γλάμων et supra σκορόδων.

410. Vertit T. Faber, *Ipse enim negabat se pallium habere.* Unde liquet eum legisse, quomodo et citat

Dawesius Misc. Crit. p. 214. μέντ' οὐ ''φασκεν. At vero si hoc voluisset poeta, dixisset, οὐκ ἔφασκεν. Vocalis enim initialis nunquam eliditur ob οὐ præcedentem. Deinde omni sensu caret ista lectio. Legendum igitur, μέντοι ''φασκεν. *Accessit nudus, ut plerisque videbatur, quamvis ipse contrarium affirmaret.* Sic in hac et Aldina editione legitur, Vesp. 159. μ' οὔχρησεν quod in Kusteri editione recte exaratur, μοι ''χρησεν. Aldus vero recte quoad sensum exhibet μέντ' οὔφασκεν. Quæ scripsit Heathius ad Euripid. Troad. 592. ὅτε σὸς γόνος ἐξέφυγ' ᾅδαν, frustra scripsit. Dawesio eundem errorem erravit Pauwius ad Æschyl. Choeph. 930. Fl. Christianus ad Lysistr. 460. Th. Burgess. ad Sophocl. Œd. Tyr. 1387.

411-2. Minus emendate Suidas v. δημοτικά. 412. σωτ. δ. Suid. ms. τετραστ. et στατήρ. *In* τετραστ. *ed. Med.* δ. σ. *sed in* στατὴρ, σ. δ. 415. γὰρ om. Suid. ms. τετραστ. *et edd. Med. Ald. Kust.* κναφεῖς ms. τετ. *et edd. Tum notat* om. Suid. ms. κναφεῖς. *quod incertus sum utrum pertineat ad* γὰρ 415. *an* πρῶτον 416. *In* κναφεὺς, γὰρ *om. Med. Ald. non Kust.* πρῶτον *servant tres edd. Et* γὰρ *et* πρῶτον *in* τετρ. *omittunt edd.* 416. om. πρῶτον ed. ms. *v.* τετραστ. *scil.* ἡλίου τροπῇ ms. *in* τετ. *ut videtur.* 417. ἂν ὑμῶν Suid. ms. τ. βλάψοι Suid. v. κναφεύς. 418. μὴ ἐστὶν Suid. ms. σκυλοδέψων. 419. κ. ἐς τὰς ἀπονεμημενας (*sic*) ms. *in v.* τετ. *ubi ed. Med.* κ. ἐς τοὺς ἀπονενεμημένους. 420. σκυλοδεψῶν ceteræ edd. recte. Vide Kuster. ad Plut. 514. et ita Suid. in v. τὴν θύραν Suid. v. ἀλφιταμοιβούς. ἐς τῶν σκ. ms. τετρ. 421. ὀφειλέτω] sic Suid. ed. ms. τετρ.

sed ἀφείλετο in σισύρα. 422. εἰ δὲ κᾀκεῖνα π. Suid. ἀντεχειροτόνησεν.

425. κλαίειν Suid. v. ἀλφιταμοιβούς. 428. "Citat Suidas v. λευκή τις." Toup. in Suid. II. p. 127. Numerosior vero incedet versus, si cum Suida legamus, ἀνεπήδησ'. Suid. ms. om. λευκή τις. 441. γυναῖκα δ' ἔφη πρᾶγμ' εἶναι Ald. 442. κοὐχὶ τἀπόῤῥητ' Dawes. Misc. Crit. p. 316. 444. δουλεύοντε Ald.

446. συμβάλλειν] Suid. v. ἱμάτιον χρυσίον 447. ms. et 448 *ut edd.* 1532. *Kust.* 449. Suid. ἀποφέρειν. 464. οὐδ' ἀστενακτὶ Suid. ἀστ. σὺ δ' ἀστενακτὶ Suid. ms. *eo loco ut videtur.* 468. κινεῖν ἑαυτάς ed. Ald.

471. γέ τοι Suid. et γεραιτέρων v. γεραίτερος. γέ Suid. ed. τε ms. v. γεραιτ. τέ τι ms. μῶρα. 472. ὅσ' ἀνόητα χὴ μ. Suid. ed. ms. utroq. l. βουλευσόμ. ms. μῶρα. 473. ἥμιν] ἡμῖν ms. μῶρα. 482. ἡμῖν Ald. 485. κύκλῳ—— κᾀκεῖσε καὶ τὰ τῇδε 'Εκ δεξιᾶς Valckenær. ad Eurip. Phœniss. 272. *Alibi confert Av.* 1196. 509. Omittit περ ed. Kuster. Ald. ἃ ξυνεγκάμην] T. Faber, ξυνενεγκάμην vel ξυνενέγκαμεν. Ed. Kuster. ἃ 'πηνέγκαμεν. Legendum vix lineola mutata ἃ 'ξηνεγκάμην, i. e. ἃ ἐξηνεγκάμην. Verbum occurrit supra 76. atque ita ed. Francofurt. Ald. 510. *Olim conjecerat* κεῖται μὲν δή. 512. ξυμμίξασ' edd. Ald. Wech. Bas. 1532. Suid. v. ξυμμίξασ', probantibus Dawesio Misc. Crit. p. 317. Valckenærio ad Herodot. II. 64. Toupio in Suid. II. p. 162. et ita T. Faber. 514. L. χρήσωμαι. *Sic Bentleius.* (*Opusc. Porson. p.* XCIII.) *Vide autem Præf. Hecub. p.* LIX.

530. μετῆλθε Kuster. improbante Marklando ad Eurip. Suppl. 670. 536. ἵν' ἀλεαίνοιμι edidit Kusterus ex Suida v. ἀλεαίνοιμι. 539. Delet καὶ T. Faber. κᾄτι χ' ἢ β. Kuster. sequente Toupio in Suid. III. p. 56. Fabro vero assentiente Cur. Noviss. in Suid. p. 88. *Vide Porsonum ibid. p.* 503. 546. μὰ Δί' ἀλλ' ἔφην ἔγωγ' ᾠχόμην Ald. 550. κάθησο Kuster. κάθησον—μασόμενος (*vel* μασσόμ.) ms. Suid. σηπία. *Ed. Med.* κάθησο τ. σηπείας μασσώμενος. 565. ὥστ' ἔμοιγε recte ed. Ald. Francofurt. 570. γνώμης Markland. ad Eurip. Suppl. 547. 573. τι pro τοί γε Ald.

578. πλείστων Toup. in Suid. III. p. 228. sed nihil opus. Thucydid. I. 84. αἰδὼς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει. Subintelligitur scilicet μέρος. Ran. 337. χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος, quæ vulgatam satis firmant. Obiter moneam locum Aristophanis Dætaleusi, ut citatur a Photio recte legi, ταχὺ νῦν πέτου, non Toupii τάχυνον. *Vide Append. ad Toup. p.* 477. 580. *Ad Orest.* 264. 583. Citat Suidas v. ἀντ' ἄλλης, monente Toupio Epist. Crit. p. 27. 588. Vide Plut. 556. Æschin. p. 47. *ed. Taylor.* = 14, 13. *H. Steph. In marg.* 1532. *addit* Demosth. Mid. p. 125, 13. Tayl. = 349, 9. *ed. Par.* 549, 12. *Reisk.* 589. τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθῳ T. Faber. 592. τῶν οὖν σπελέθων ob metrum. 601. οὐδεὶς οὐδὲν Faber. οὐδεὶς οὖν ἐν Kuster.

607. καὶ βούλεται τοῦτον σκαλαθύραι] Dele τοῦτον et lege βούληται, quod posterius habet ed. Kuster. τοῦτον quoque delet Faber. Versus recte scriptus legitur apud Suid. v. σκαλαθῦραι. *Ex ed.* 1532. Dele τοῦτον et

lege βούληται cum H. Stephano Thes. L. G. III. p. 806. B. Suid. v. σκαλαθῦραι, ubi ms. μειράκιον. μείρακος (*sic*) *ed. Med.* 610. Lege συγκατακεῖσθαι. Vide infra ad 615. 611. πῶς οὖν εἰ ex Ald. ed. Kuster. 612. ζητοῦσιν Ald. 615. Ob metrum lege συνῶμεν. Idem mendum sustulimus supra Vesp. 50. contrarium Thesm. 608. (vide Cl. Brunck. ad Æschyl. Prometh. 243.) Ran. 1538. συνετός. Æschyl. Choephor. 609. ξύμμετρον. 617. περὶ τοῦ; ΠΡ. περὶ τοῦ; τοῦ μὴ σοὶ Faber. L. περὶ τοῦ; ΠΡ. περὶ τοῦ; περὶ τοῦ μή. Cf. Av. 609. *Vide Opusc. p.* 23. 618. Ed. Ald. καί σοι τοιοῦτον ὑπάρξει. 619. Videtur personarum nomina hoc et sequente versu delenda, et legendum ὑμέτερον. Hæc scripsi, cum vidi nullam personarum distinctionem agnoscere Aldinam.

621. αἰσχρούς]. Optime Ald. αἰσχίους ut edidit Kusterus. Mox lege, ἐπὶ τοὺς δέ. 624. Lege ob metrum τοῖσι καλοῖς ex Ald. Hoc leve mendum non sustulit Ruhnkenius ad Timæum p. 195. vide ad Vesp. 399. 625. ταῖσι γυναιξὶ ed. Kuster. quomodo citat Ruhnkenius ad Timæum p. 195. Lege præterea πρὶν ἂν— χαρίσωνται. Vesp. 724. πρὶν ἂν— ἀκούσῃς. Pac. 84. πρὶν ἂν ἰδίσῃς καὶ διαλύσῃς. Eq. 957. πρὶν ἂν— ἀκούσῃς. Lysistr. 705. πρὶν ἂν— ἐκτραχηλίσῃ. 1004. πρὶν ἂν— ποιησώμεσθα. Eccles. 1008. πρὶν ἂν— προκρούσῃ. 852. πρὶν ἂν ἀπενέγκῃς. 747. πρὶν ἂν ἐκπύθωμαι. 765. πρὶν ἄν γ' ἴδω. Vesp. 915. πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς. 577. πρὶν ἂν—εἴπῃ. Av. 1409. πρὶν ἂν— διαδράμω. Acharn. 175. πρὶν ἂν στῶ. 128. πρὶν ἂν— ἐμπαγῶ. *Imo lege* γυναιξὶν— χαρίσασθαι *cum Porsono apud Gaisford. ad Eur. Suppl. p.* 206.

ubi locus citatur e palmaria Tyrwhitti emendatione. 626. Λυσιστράτης] Λυσικράτους ed. Kuster. Ald.

627. δημοτική γ' Suid. ed. καταχήνῃ. δ' ms. 630. Suid. δευτεριάζειν. 631. αὐτοῦ ed. Kuster. 632. πατέρας γὰρ omnino lege, metro et sensu postulante, ut edidit Kusterus. 639. μὴ τὸν ἑαυτοῦ T. Faber, improbante Marklando ad Eurip. Iph. Taur. 1010. qui scribit μὴ 'υτὸν ἐκεῖνον. 641. καλῇ Ald. 643. αὐτοῦ ed. Kuster. εἴ γε Suid. v. Ἀρίστυλλος. 644. τ' ὄζεις sine ἂν Suid. ed. ms. v. καλ.

646. *Suidas ed. Kuster.* ἐπεπόνθη ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθει. καὶ ἑωράκη ἀντὶ τοῦ ἑωράκει. καὶ ᾔδη ἀντὶ τοῦ ᾔδει. *ubi Porsonus;* Lege ex ed. Med. cum interprete ἐπεπόνθειν—ἑωράκειν— ᾔδειν. quomodo quidem legunt Kœnius ad Corinth. p. 50. Brunck. ad Aristoph. Eccl. 650. (646.) sed pessime pro tertiis personis accipiunt. *Tres primæ edd. Aristoph.* ἐπεπόνθην, *quomodo citat Elmsl. ad Ach.* 323. ἐπεπόνθει *Porsonus ad Med.* 863. *casu, opinor. Legendum enim cum Brunckio et Bentleio,* (*Porson. Opusc. p.* XCIII.) ἐπεπόνθη. *Tertiam personam utcunque defendas, vertendo, " Non id impune tulisset Aristyllus." Sed recte Faber, secutis Berglero et Brunckio, " id sane graviter ferrem," (tulissem.) Anglice reddendum, " that would indeed have been intolerable." Hoc enim sonat* δεινὸς *in* δεινὰ πάσχειν, δεινὸν ποιεῖσθαι, δεινὸν λέγεις, *&c. Vide exempla apud Elmsleium l. c.* 648. εἰς δεῖπνον Suid. ed. M. δεκάπουν. λιπαρῶς] sic Suid. ms. v. δεκάπουν. *et ed. M.* 654. ταύτῃ γνώμῃ γ' Toup. in Suid. I. p. 157. ubi notat hæc verba citari a

Suida v. ἐθέμην. 658. *Notat in ed. Bas.* 1532. Lege, τουτί τις νῦν φρασάτω μοι. 659. τὰς ᾀκείας Dawes. Misc. Crit. p. 318.

663. πῶς γὰρ κλέψαι; μετὸν αὐτῷ. Kuster. ex Suida v. μετόν. Lege præterea κλέψει. Suid. ed. ms. nisi quod hic μετεςιν. ἐξόν. (sic). *Nescio an potius* μετεςον *enotet Porsonus.* 664-5. "Citat Suidas v. οὐκ ἀποδύσῃ." Toup. in Suid. II. p. 180. 668. περὶ om. Suid. τοῦ γάρ. 671. παραθήσει Markland. ad Eurip. Suppl. 932. 672. στοὰς Suid. ἀνδρῶνα. 673-4. Suid. βῆμα. 681. βασίλειαν Suid. v. κηλωτήρια. De hac porticu agens J. Meursius Attic. Lect. VI. 17. hunc locum omisit. *Ita in ed.* 1547. *notat; sed voluit* κληρωτήρια, *ubi* βασίλειον *ed. Med.* -ίλειαν *Kust.* 682. *In ed.* 1532. στοὰ μυρόπωλις apud Megalopolitas Arcadiæ Pausan. VIII. 30. p. 663, 14. 685. Mendose Ald. ἔστι. 687. Suid. v. αὐτῷ. 689-92. Suid. διόδοι, ubi τοῦ δείπνου. 690. ἀπὸ τοῦ δ. Suid. ed. ms. προσπ. 697. τοῖς εὐπρεπέσιν δ'. *Vide Opusc. pp.* XCIII, 29-30. 703. διαφόρου Suid. v. δέφεσθαι. Mendose γ' ὡς pro τέως Athenæus III. 4. p. 77. διφόρου συκῆς] sic Suid. v. δέφεσθαι. *i. e. ms. nam edd. Med. Ald. Port. Kust. omnes* διαφόρου. 704. L. προθυροῖσι.

727. Ut ed. sic ms. Suid. ἐντετ. 730. εἰς] εἰ Suid. ed. ms. λυσικ. φάρμακον. 731. ἑψοῦσ' om. Suid. ed. ms. φάρμ. 732. L. cum Fabro, δεῦρ' ἴθ', ἡ κομμώτρια. ἴθι Suid. ed. ms. ἴστω. 735-6. Citat Suidas v. ὄρθριος. νύκτωρ Suid. ms. ὄρθριος ν. (sic) sed mox sine ρ. 742. *Præf. Hec. p.* LIX. 743. *Adverss.*

p. 36. 746. οὕτως ἀνοήτως ex Suida vv. οὐδὲν πρὸς ἔπος. οὑτοσὶ Biset. Faber. Kuster. οὕτως Suid. v. οὐδὲν πρὸς ἐ. locum om. ms. sed habet in οὕτως. *Alibi in schedis, huc forsan respiciens,* οὕτως adverbio jungitur Soph. Elect. 101. 218. Aristoph. Plut. 80. Æschyl. Prometh. *scil.* 195. *ed. Pors.* 747. L. πρὶν ἂν ἐκπύθωμαι. Vide supra 625. 752. πομπῇ πέμπετε;] πέμπεται Schol. edd. Ald. Kuster. πέμπετε vero Priscian. XVIII. p. 1196. νομίζεται in νομίζετε mutabis in Heniochi versu apud Stobæum p. 241. quod non vidit in cæteris optime versatus Valckenærius Diatrib. XXV. p. 278. 771. ἐπιτρίψειε γὰρ] ἐπιτρίψουσι γάρ. Ald.

786-7. *In ed.* 1532. Latent hæc apud Suidam v. σύμβολα, ubi lege οὐκ ἐπετέλουν, ut Schol. Polyæn. VII. 11, 1. διῆξε restituit Casaubonus; male Heringa Obs. p. 129. διήλασε. διαΐξειεν ms. 791. κατατεύξῃ Suid. ed. ms. ἕνῃ. 817. χαλκοῦν] sic Suid. ed. ms. ὑπέχοντος. 818. οὐχ ἅπαντες ὤμνυμεν] Edidit Kusterus ἅπαντες ἡμεῖς, in notis vero probat Scaligeri conjecturam, τί δ᾽; οὐκ ἔναγχος τοῦθ᾽ ἅπαντες ὤμνυμεν; Malim ἀπαξάπαντες. 820. L. ἐπόρισ᾽. *Vide ad Xenoph. p.* LIV. *Opusc. p.* XCIII. 822. L. ὅτε δὴ δ᾽ ἀνασκοπουμένοις. Vide ad Lysistr. 523. 828. Lege, et metro et sensu flagitante, φέρε σύ, quomodo recte legitur apud Suid. v. ἀνάφορον. Bonus tamen Kusterus, quamvis Suidæ locum designarit, emendando loco supersedit. Corruptum istud σοι citat Jungermannus ad Polluc. X. 17. p. 1160, a.

836. κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες Ἑστῶτας ἐφεξῆς

Dawes. Misc. Crit. p. 271. *Vide ad Orest.* 1645. *Opusc. p.* XCIII. 837. τὰ δὲ τ. Suid. ms. ῥιπίζεται. 839. φρύγεται Scal. probante Kustero. Sic γίνεται pro γίνονται rescribendum in versu Alexidis apud Eustath. ad Homer. Odyss. Σ. p. 1837. et ἀφέλοι pro ἀφέλῃ ex Athenæo X. 5. p. 422. A. B. ubi recte Casaubonus τοῦτ' pro ταῦτ' substituisse, liquebit ex Eustathio. μέμφεται pro μέμφονται Scholiastæ ad Euripid. Med. 360. restituit Valckenærius ad Euripid. Phœniss. 1286. *Vide ad Hec.* 1141. *Opusc. p.* XCIII. 844. κιχλίζων Kuster. 852. Lege πρὶν ἄν γ'—— KH. πηνίκα; ὁπήνικα enim non est interrogativum, quicquid dicat Valckenærius ad Euripid. Phœniss. 1698. Locum in Pluto recte correxerat Dawesius Misc. Crit. p. 300. Male emendavit Phœniss. 885. Valckenærius; scribe ἃ 'γὼ γὼ τίν' οὐ δρῶν, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη; in Rheso 705. pro ὁποῖον, ποῖον; in Bacchis 663. pro ἥκεις δ' ὁποίαν, ἥκεις δὲ ποίαν restitues.

859. αὐτάς] sic, ut videtur, Suid. ms. in καλούμεθ'. 863. καὶ ξενόφαντες ἀείρεσθε Suid. ed. ms. παμπ. 883. Suid. δι' ὄχλου. 891. ταῖς] sic Suid. πέπειρος. 892. τις ed. τοι ms. θέλοι ms. *Suidæ ibid.* 905. προσελκύσαι Ald. 911. Hoc nomine Bacchum vocari putat Is. Vossius ad Pompon. Mel. II. 2. 915. Vide Toup. in Suid. III. p. 134. 920. Vide elegantem notam Jer. Marklandi ad Euripid. Suppl. 419. 923-4. Suid. v. ἄγχουσα. 927. γὰρ] δὲ Suid. ed. ms. γέρης.

934. ἀνασποδῆσαι Suid. ἀνάσιμον. 935. *Ad Orest.* 792. 938. οὐδὲ γὰρ— τάδε γ' Suid. ms. χαριξ. 949. εὐφρόνην Dawes. Misc. Crit. p. 319. atque ita citat Tou-

pius Cur. Noviss. in Suid. p. 138. Ita quoque Reiskius post Dawesium vel potius ex eo. 950. τῶν σῶν om. Suid. edd. Med. Ald. ms. vv. βόστρυχος. δονεῖται. τῶνδε om. ed. Kust. v. βόστρυχος. *non in v.* δον. 951-2. Suid. ἀτοπίας. διακναιόμενος. 964. ἀσπάζου με· διά σε Suid. v. ἀσπάζου, sed διά τοι ed. Med. 965. χρυσοδαίδαλτον Suid. vv. δαίδαλον. θρύψις. 966. θρύμμα Suid. ed. ms. vv. θρύψις. χαρίτων. improbante Kustero ad Suidam, probante vero ad Aristophanem.

Schol. 979. ἔπαιξε δὲ παιτοῖς παρὰ τὸ παίειν. Brunck. ad v. 987. suæ editionis. 988. Et textum et scholia in suam farraginem transtulit Suidas v. γραφεὺς, ut observavit Toupius in Suid. I. p. 82. τοὺς λ. Suid. ms. v. ληκ. sed contra ipsius propositum. 990. Recte Ald. οἶδ' οἶδ' ὅτι βούλει. 994. ὠνούμεθ' ἂν Suid. ms. (*in* ἐξὸν, *ut videtur, ubi* ού *etiam ed. Med.*) sed οἱ in κρεαγρ. 995. ἐξὸν καθέντα] Suid. sic bis. *in* ἐξὸν *et* κρεαγ. 996. *In exempl. ed. Brunck. notat,* Confer Athenæi Alexin III. 36. p. 123. F. Strattin 124. D. Apollodorum 125. A. *ubi a in* φρέατος *et* φρέατι *producitur. De Strattidis loco vide Porsonum Advss. p.* 68. *sive ad Aristoph. Av.* 765. *Confer virum de his literis optime meritum Ed. Maltby Thes. Prosod. pp. LXXX.* 1051. 1000. Repone ex ed. Ald. δεῖ σε. 1009-10. Hinc vindicari potest προέγραψα πρῶτον Thucydidis I. 23. quod in textum recipi debuerat. 1016. ἐλθών τις ed. Kuster. 1024. τὰς λ. Suid. ed. ms. *in* λήκ. 1025. πρὸς Suid. ms. τοὔστρ. sed recte ἀρδάνια.

1048. L. ἕλκει σ'. 1055. F. πλέον ἤπερ, ut vide-

tur legisse Scholiastes. 1065. παρὰ τῶν πλειόνων ex Suida v. πλειόνων et Scholiaste Gul. Canter. Nov. Lect. IV. 18. T. Faber, Kuster. ἡ γραῦς Suid. πλειόνων. 1078. L. ἦτε ex Suid. v. πορθμεῖς. ἦστε *sic ed.* 1532.] τ Suid. πορθμεῖν Suid. ms. 1079. ἕλκοντες ms. et om. ἄν. 1082. Suid. βινεῖν. 1084. καταφαγὼν Suid. βολβός. 1086. Omittit σοι ed. Ald. 1097. τοιοῦτο pro τι Scaliger. 1106. ταῖσιν ob metrum. 1109. " μεμύρισμαι Athen. XV. 13. p. 691." Kuster.

1110. Suid. ms. ut ed. præter αὐτὸν, *in* μεμύρωμαι *ut videtur.* 1111. ἀμφορίδια Suid. v. ἀμφορεαφόρους. 1113. ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο Bisetus ex Suida v. ἀπανθήσαντα. ἀπανθήσαντα Suid. ed. ms. μεμύρωμαι. 1131. περιλελειμμένος Ald. 1133. *Ad Hec.* 782. 1145. μελλοδειπνικὸν Biset. Æm. Port. Kuster. Suid. v. μέλος ed. ms. μέλλος ms. 1147. μὲν quod est in Ald. male omittitur in ed. Kuster. Lege, σοφοῖς. 1148. *Præf. Hecub. p.* L. 1153. τὸν τρόπον. 1157. ὑπανακινεῖ κρητικῷ τ. π. Suid. ms. *in* κρητικὸς *ut videtur.* 1173. Lege, εὐαὶ, ὡς ἐπὶ νίκῃ. Confer Lysistr. 1294-5. Accedit Aldina, ubi ita repræsentatur, εὐαίως ἐπινίκη εὖ. Sanam lectionem exhibet Suidas v. ἐποποῖ. Suid. ed. et ms. v. ἐποποῖ. 1173. εὐα bis ms.

THESMOPHORIAZUSÆ.

2. Suid. ἀλοῶ. 4. ὦὐριπίδη] Minus accurate ed. Kuster. ὦ Εὐριπίδη. 5. ὅσ' αὐτίκα *Reiskius, olim probante in schedis Porsono ; et sic MSS.* 21. οἷόν τέ που 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι] οἷόν τι *Rav. si Invernizio fides.* οἷόν γε που, *ni fallor, recitabat Porsonus. Comparabat certe Eupolidis locum (de quo vide Opusc. pp.* 206-7.) οἷόν γέ που 'στι γλῶσσα κἀνθρώπου λόγος. 32-3. οὐχ ἑώρακας πώποτε] πότε Kuster. ἑώρας Dawes. Misc. Crit. p. 320. Mihi vera videtur Kusteri emendatio. Sic πω ejiciendum est in Diphili fragmento apud Athen. VI. 7. p. 247. οὐκ ἄν ποτε Εὐριπίδης γυναῖκα σώσει'. οὐχ ὁρᾷς; 36. Citat Suidas v. πτήσσει. 39. λαὸς Suid. ms. εὐφήμει λεὼς *ed. Med.* 40. ἐνδημεῖ Suid. v. εὐφήμει. 43. πνοὰς νήνεμος αἰθήρ] sic Suid. ms. v. ἐχέτω. *et ed. Med.* 51. Hanc vocem restitue Suidæ v. ἐποποῖ, ubi male legitur, βομβαλόβαξ.

57-63. Corrupte Suidas δρύοχοι. 58. ἀσπίδας]

ψ *i. e.* ἀψῖδας *Suid. in* δρ. 59. τορνεύει] ν om. Suid. ms. bis. *In* δρύοχοι *et* λαικαστὴς *sc.* τορείη Suid. λαικ. κολλομελεῖ] λ Suid. ms. *in* δρ. *scil.* 60. Antithetis Agathonis aliud exemplum adde ex nota in Nub. 53. 61. καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγυλίζει.] γογυλίζει Bentlei. ad Horat. Art. Poet. 441. γογγυλίζει] sic Suid. ms. λαικ. *In scheda notat, huc ut puto respiciens,* συστρογγυλίζω et συστρογγύλλω Nicomachus *Athenæi sc.* II. p. 58. A. Alexis IV. p. 165. E. *Nam hic legendum esse me monebat,* καὶ γογγύλλει. *Vide de* στρογγύλλω *Bast. Append. ad Epist. Crit. p.* 18. 62. χιανεύει Suid. ed. ms. δρ. Locum in χιαν. om. ms. 64. ἀγριώτας] *In schedis* ἀγροιώτας. *Vide Opusc. p.* 282. 80. χρὴ Suid. v. κηδεστής.

95. *In schedis,* ἐς Θεσμοφόροιν cum ed. Basil. 1547. *et Junt.* 1515. 96. χ'ἂ'ν δέῃ Markland. ad Eurip. Suppl. 364. recte; ita Æschyl. Prometh. 347. legendum, χ'αἱ τύχαι pro καὶ τύχαι. Sophocl. Antigon. 327. MS. apud Valckenær. ad Eurip. Phœniss. 712. ποιήσας ἐγώ. Pro τοῦτο Brunckius edidit ex MSS. ut probabile est, εἰμί. Lege igitur, οὔκουν τόδ' ἔργον εἰμ' ὁ ποιήσας ἐγώ. Alexid. apud Athenæum III. 32. p. 118. κατεδηδόκασι τὰ λάχαν' αἱ τρωξαλλίδες. Sophocl. Aj. 658. χὡ δεινὸς ὅρκος, χαἱ περισκελεῖς φρένες. Jamblich. V. P. 78. καὶ αἱ παρὰ φύσιν ἁδοναί. 100. τοῦ] τὸ Suid. ms. τεχνάζειν.

105. αὖ Scaliger. ed. Bergler. vide Av. 227. *Adverss. p.* 225. 106. διαμινύρεται Dawes. Misc. Crit. p. 324. *Hoc, ni fallor, vult Porsoni notula in ed.* 1532; διαμινύρεται *scripsit vel scripturus erat libra-*

rius in Suidæ ms. v. μύρμηξ. sed fecit -υρίζεται, ut ed. Med. μυρμήκων ed. ms. *Suid. ibid.* 112. ἔχει ex Suida Toup. in Suid. III. p. 120. ἔχειν Suid. ms. σεβίσαι. 126. Suid. Ἀσία. 131. Suid. ἄρσενι. 131. Suid. ἄρσενι. 134. ἄγαλλε Scaliger probante Kustero. 136. Recte Kusterus ὀλολύζει. Atque ita Suidas in v. notante Toupio Cur. Noviss. in Suid. p. 107. ὀλολύζει ὁ Suid. ms. v. *Vide Append. ad Toup. p.* 504. 137-9. Suid. Γενετυλλίς. 139-40. Suid. γαργαλίζει. 141. *In schedis,* καὶ σ', ὦ νεᾶνις.

143. "Citat Suidas v. γύννις." Toup. in Suid. I. p. 83. 145. μέλει κροκωτῷ Valckenær. ad Eurip. Hippol. 224. λαλεῖ] sic Suid. ed. et ms. v. βάρβιτον. ubi ms. ὦ τὸ φίλον στ. 146. ἀξύμφορον Suid. v. βάρβιτον. 147. δὲ Suid. ms. *et ed. Med. in* βάρβ. 149. ποῦ τὸ πέος; Suid. v. Λακωνικαί. Schol. ad Vesp. 1153. ποῦ δὲ τὸ πέος; Suid. v. πέος. 153. μὲν om. Suid. ἄλγησις. 156. *Vide Opusc. pp.* xciv. 34. *γὰρ Scaliger.* 166-7. Suid. ἀγρεία. 166-8. Suid. ἄμουσα. 169. οἵπερ ἀ. ἐχύμισαν Suid. ed. ms. vv. ἐχύμισαν. ἐμιτρώσατο. cetera ut hic in v. ἐμιτ. *i. e.* ἐ. τε καὶ διεκίνων I. *sed ibi ed. Med.* διεκοινουν (*sic*). 170. διεκλῶντ' Toup. in Suid. I. p. 129. Epist. Crit. p. 169. διεκίνουν Suid. ed. ms. ιωνικός. *Vide Opusc. pp.* 185-6. 180. Suid. βαΰζων. 182. Suid. ζηλῶ. 184-5. Citat Suidas vv. οἷος. σοῦ. Quod latuit Toupium Cur. Noviss. in Suid. p. 103. πολλοὺς καλῶς οἷόστε Suid. ms. οἷος. In σοῦ etiam συντεμεῖν. 185. Euripides Æolo apud Stob. 35. Suid. v. οἷος. *Vide Append. ad Toup. p.* 503.

186. κοινῇ ξυμφορᾷ] sic Suid. ms. κοινολ. σοῦ. 200. Citat Eustathius in Il. A. p. 4. *l.* 10.=3, 24. 203. Lege, ἂν μαινοίμεθ' ἄν. Quod Kusterum fugit, quamvis locum Suidæ v. ὑφέξειν, ubi recte legitur, indicarit. ἂν μ. Suid. ed. ms. ὑφέξειν. 204. ἀλλ' om. ms. *ibid.* 205. στενάσμασιν] τεχνάσμασιν edidit Kusterus ex Suida in v. τεχνάσμασι ed. ms. v. 207. μὴ Suid. ms. *in* τέχν. *Ed. Med.* μήν. 223. ἀφαύειν Suid. v. ἀφαυανθήσομαι.

224. διδόναι γ' ἐμαυτὸν Kusterus. ἢ μὴ 'πιδοῦναι 'μαυτὸν Dawesius Misc. Crit. p. 324. Kustero assentitur et Dawesii emendationem ineptissime rejicit Dorvillius ad Chariton. p. 593. 227. J. Pollux II. 32. ἡ δὲ θήκη, ξυροθήκη, ἢ ξυροδόκη παρὰ 'Αριστοφάνει καλεῖται. Lege, ἢ ξυροδόκη. Ita ἢ legendum apud Diog. Laertium VII. 110. ubi vulgo, ἔστι δὲ αὐτὸ τὸ πάθος ἡ ἄλογος. 232. Kusterus, ex sua conjectura, ut opinor, edidit, Δήμητρά γ'. Quod satis inficetum est. Lege, οὐ γάρ, μὰ τὴν Δήμητρ', ἔτ' ἐνταυθοῖ μενῶ. Confer Nub. 812. Vesp. 1433. *Vide Adverss. p.* 37. *Opusc. p.* 30.

241. Expungi φέρε vult Kusterus. Lege, θεᾶσθαι σαυτόν; *Vide Opusc. p.* 35. 244. Suid. δελφάκιον. 252. Suid. ἀσβόλη. 253. αἴθ' ὡς et τὸν Suid. τράμις. αἰθὸς —τὸν *ed. M.* 255. Inserendum est τις, sed non ubi putabat Kusterus. Lege, εἴ τις τὸν ἐμόν. 264. ἥδιον (*sic*)— κεφαλὴ Suid. ed. ms. περίθετος. 263. λάμβαν' Suid. ed. ms. περίθετος. 268. λάμβαν'] sic Suid. ed. ms. ἔγκυκλον. κλινίς. Ubi lege ἐκτεταμένον. 270. χαλαρὰ γοῦν χαίρεις Suid. ms. in χαλαρά, *ubi* γοῦν χαίροις *ed.*

Med. 285. θεσμοφόρῳ Suid. ed. ms. σημεῖον. 290. *Alibi* τὸ πάλιν *conjecerat.* 292. τὰ πόπαν' *legebat Adverss. p.* 242. *Sed postea me monuit legendum* τὸ πόπανον ἵνα, *ut optime memini, quamvis non annotarim.* 331. οἰστρηδόνητον Suid. ms. οἶστρος. οἰστροδίνητον *ed. Med.* 341. *In schedis,* τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς.

347. *In schedis scripserat,* Dele τις. 354-5. Citat Suidas v. χοός. ἢ τῶν ms. *ut ed. Med.* 371. *In schedis,* ἐ- χθροῖσιν— λέγουσ'. ἐχθροῖσιν Suid. ms. ἀπόῤῥητα. *Ed. Med.* τοῖσιν ἐχθροῖσι τοῖς ἡμετέροισι. 377. συμ ante παραστατεῖν om. Suid. ms. *v.* παραστάται. 381. ἐπεγραμμάτευεν Suid. v. ἐπιστάτις. 383. εἴγ' ἅλις ἐσθ' ἡμῖν χολὴ Dawes. Misc. Crit. p. 235. *In ed.* 1532. μάλιστα σχολὴ Plato Apol. S. p. 361. C. *ed. Læmar.* c. 10. *init. ed. Forster. Vide Opusc. pp.* 23-4. 387. πρῶτον] πρότερον Suid. ed. ms. v. περίθου. Male Kust. *Quare reprehendatur Kusterus, non exputo:* 397. διαβέβληχ'] sic Suid. ms. ex em. ejusd. m. v. ἐμβραχύ. (*sic*) ed. ms. in οἰνοπίπας. *In* ἔμβραχυ, διαβέβληται *ed. Med.* 398. οἰω σ θέα καὶ χός Suid. ms. *pro istis sc. quæ in* οἰνοπίπας *habet ed. Med.* οἷς θέα καὶ τραγῳδία καὶ χορός. 399. μοιχοτρόπους ed. ms. *Suid. in* οἰνοπ. ἀνδρεαστ.] sic ms. *Ed. Med.* ἀνδρερασ. 403. ἀποβλ. Suid. ms. ἴκρια. *Ed. Med.* ὑποβ.

434. θριπηδέστατα Suid. ms. in v. et κακοηθ. et λακωνικαί. *Primo loco* θριπηδέστατον, 2°. θηπιδέστατα, 3°. θριπηδέστατ' *ed. Med.* 435. τούτῳ Suid. ms. κυρκανᾶν. *Ed. Med.* τοῦτο. 436. κυρκανᾷν Suid. in v. probante

Kustero. 443. ἰδέας Suid. ed. ms. *in* ἐβάστασεν. 444. Verte, *mente ponderavit.* Si Kusteri notam legissent aut meminissent Piersonus, Valckenærius, et Musgravius, meliora in Euripidis quosdam versiculos dedissent. Vide hunc ad Euripid. Cyclop. 379. illos Diatrib. XVI. p. 172. Locutionem sumpsisse videtur Comicus ex Æschyl. Prom. 887. *Valckenærii mentem non assecuti esse videntur Musgravius et Porsonus. Nam illum adeo non latuit hæc vocis* βαστάσαι *significatio, ut hunc ipsum locum Thesm. et Kusteri notam laudarit. Sed nollem vir magnus in Cyclope sollicitasset* ἀθρήσας.

445. τε καὶ ed. non ms. ποικίλως ed. ms. *Suid. v.* ἐβάστ. τοὺς λόγους *ed. M.* 450. L. ἕνεκα καὐτή. Similiter corruptus Menander Stratiot. apud Plutarch. II. p. 547. ubi legendum οἱ δὲ πάλιν ἔμ' ἐμυκτήρισαν. Vulgo omittitur pronomen. Apud Stobæi Florileg. 76. πλὴν ἕτερος, ὃς ἂν ᾖ πλειόνων παίδων πατὴρ, illud ὃς absorptum erat a præcedentibus. *Vide Opusc. pp.* 30. *et* 251, 18. 456. ἀλλ' εἰ κακῶς Suid. ms. v. τέως. 466-7. Citat Suidas v. λῆμα. 476. ὀναίμην Suid. in v. probante Toupio in Suid. II. p. 174. Valckenær. ad Theocrit. Adoniaz. 55. p. 363. Suid. ed. ms. ὀναίμην. ἐγὼ Suid.

479. ἐκφορὰ Valckenær. ad Eurip. Hippolyt. 294. 481. β. δὲ Suid. ms. v. τί ταῦτα. τε *ed. Med.* 484. πολλὰ κάκ' Kuster. πολλὰ δείν' vel πολλὰ δρῶσ' Dawes. Misc. Crit. p. 325. advocans Eurip. Orest. 396. 486. L. cum Kustero, παρ' ἐμοὶ 'καθεῦδεν. 487. οὖσαν ἐπτέτιν ed. Kuster. ex Biseto. 488. ἕλκων Eustath. ad

Homer. Odyss. N. p. 1746. *l.* 4=523, 28. 493. κεκρίδας Suid. ms. σφάκον. κερκίδας *ed. Med.* 495. ἠρειδόμην Toup. in Suid. III. p. 50. 496. κύβδ' Pierson. ad Mœrin p. 6. vulgatum defendente Toupio in Suid. III. p. 50. Animadv. in Schol. Theocrit. V. 116. *Vide Append. ad Toup. p.* 467. 497. εἶφ', ὁρᾷς, Εὐριπίδης Dawes. Misc. Crit. p. 326. probante Piersono ad Mœrin p. 6. 500. μάλισθ' ὅταν ὑπό του ληκ. Suid. ms. v. ληκ. *Tum* νικώμεθα *pro* κινώμεθα *Suid. ms. ibidem, si recte Porsonum capio. Cetera ut ms. ed. Med. nisi quod* ἀπό του. *vide Porsono citante Piersonum ad Mœrin p.* 6.

501-2. σκόροδα διαμασώμεθα, Ἵν' ὀσφρόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ τείχους ἰὼν Dawes. Misc. Crit. p. 328. In Hesychio II. p. 1598. lege, ὤσφροντο. συνῆκαν. ᾔσθοντο. ἔγνωσαν. 507. ὑπ' αὐγάς] Consule Ruhnken. et Hemsterhus. ad Timæi Lexicon. p. 188-9. 521. αὔτ' ἔκμαγμα ex Suida vv. λέων et πόσθιον. Eustath. in Odyss. T. p. 1857. *l.* 16.= 684, 44. Polluc. IX. 131. Kuster. Adde Eustath. in Iliad. Δ. p. 462. *l.* 39=352, 19. αὔτ' ἔκμαγμα citat D. Heinsius ad Horat. p. 176. ed. Elzev. ἔκμαγμα sine αὖτ' Suid. ed. ms. λέων. Suid. ms. ἐκμάσσοντά τ' ἄλλα σπαράξαντα cum aliis vitiis *in* πόσθιον *scil. ubi* αὖτ' *om. ed. Med.* 534-7. Suid. ἀλλ' ἅπαν. 535. δ' om. Suid. 539. πλὴν ἄλλαι γ. Suid. I. p. 122. 543-4. *Ad Hec.* 1161. *p.* 76. *Opusc. p.* 206. 553. ἐπίτηδες Kuster. 555. L. ἐποίησ' ὅτι. *Vide Præf. Hec. p.* XLIII. *Opusc. p.* XCIV. 556. L. οὐκ ἂν εἴποις. 557. Φαίδρας δ' ἀπαξαπάσας ed. Kuster. 562. Lege, οὐδὲ τήν γε. Confer Lysistr. 355. *Etiam in exempl.*

ed. 1532. *addit* γε, *nil præterea.* 563. ἐπεὶ τόδ' οὐχ Kuster. 564. τὸν οἶνον Kuster. σ. τὸν σῖτον] Suid. ed. ms. *in* σιφ. 565. ὥς τ' αὖ τὰ κρέα 'ξ Kuster.

567. Locum Arist. om. Suid. ms. in κατεσπ. *Vide Præf. Hec. p.* XLIV. *ad Toup. p.* 453. *l.* 17. 583. ὑμᾶς Suid. v. προξενῶ, ut Bisetus notavit. 587. καὶ μὴ προσπέσῃ] *In ed.* 1532. *notat,* Lege μὴ καὶ, non μή τι cum Kustero, qui tamen assensum nactus est Dorvillii ad Chariton. p. 36. qui facete Bourdinum pro Scholiaste citat. *In Æschyl. Suppl.* 395. (404. *St.*) μὴ καὶ ποτὲ *pro* καὶ μήποτε *edidit Porsonus, in Acharn.* 930. ὅπως μὴ καὶ φέρων κατάξει *Elmsleius e MSS. Mœridis p.* 155. *Thucydides* V. 45. *init.* τὸν 'Αλκιβιάδην ἐφόβουν, μὴ καὶ—ἐπαγάγωνται τὸ πλῆθος.

601. Lege οὐκ οἴομαι 'γωγ'. 603. Lege ταῦτα. 608. συνανέξευρ' Toup. in Suid. III. p. 83. Lege ξυνέξευρ'. σὺ ξυνέξευρ' Suid. ms. πρόξενος. *Vide ad Toup. p.* 469. 609. αὐτήν τε Suid. *ed. et ms. scil. ibid.* 612. ἥτις ed. Par. L. igitur, ἔμ', ἥτις εἴμ', ἥρου; Cl. Kusterus post ἥρου inserendum γε monet. Quod inficeto est inficetius rure. 618. *Ad Hec.* 1161. *p.* 73. 623. γάρ, ἐχθὲς] χθὲς γὰρ Suid. ms. στραγγουριῶ. *et ed. Med.* 637. Lege, τί μέντοι πρῶτον ἦν ex Nub. 785. Suid. v. προπίνει. 637-8. τί μέντοι Suid. ed. ms. προπίνει. προπίνομεν ms. *Vide Opusc. p.* 30. 639. Malo, τί δὲ τρίτατον; Eadem menda apud Agathon. in Athen. X. 20. p. 454. Σκυθικῷ δὲ (vulgo τε) τόξῳ τρίτον (l. τρίτατον) ἦν προσεμφερές.

649. L. νῦν· τότε δὲ μήτηρ. 653. οὐκοῦν γε

τουτί; Kuster. 654. ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ἄνθρωπ'· (l. ὦ 'νθρωπ'·) ἄνω τε καὶ κάτω ex Suida v. ἰσθμὸς supplevit Bisetus. Suid. ed. ms. ἰσθμ. 660. οἰχήσεται Dawes. Misc. Crit. p. 329. et post eum Reiskius. οἴχοιτο πη Kusterus. οἴχοιτό πη Hoogeveen. de Particulis. Verissima est emendatio Dawesii. Idem mendum apud Schol. ad Vesp. 49. Sic legendum γενήσεται pro γένηται in Platonis Comici versu apud Suid. v. ὑπέρου, quem male correxit Toupius in Suid. III. p. 257. et δυνήσεται pro δύνηται in Xenoph. Anabas. p. 125. ed. 8vo. si vera sint quæ notat Dawes. Misc. Crit. p. 222. 664. εἰσελήλυθεν] *In ed.* 1532. *notat,* ἤλυθεν Demosth. c. Mid. p. 110, 13. ed. Tayl. in MS. Barocc. *Locus est p.* 335. *n.* 117. *Par.* 535. *R.* 665. Legendum ex Kusteri conjectura διαθρῆσαι quæ vox occurrit Nub. 700. Eq. 540. *Vide Præf. Hec. p.* LVII. 669. *In schedis,* χρή σ'. cf. 733. 696. ποῖ ποῖ σὺ φεύγεις; Scaliger, probante Valckenærio ad Euripid. Phœniss. 904. 700. ἀφῆτ' Kuster.

709. τόλμης πλέα Suid. ἅπαντα. ὡς ἅπαντ' ἐστὶ πλέα Toup. Epist. Crit. p. 33. *Vide ibi Append. p.* 482. *Bentleius* (*Pors. Opusc. p.* XCIV.) ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστι. 711. ἐξερῶ 'γὼ Dawes. Misc. Crit. p. 330. ἐξαράξω Reisk. et post eum Toup. in Suid. I. p. 142. quod et conjecerat Sanctamandus apud Burgess. Not. in Dawes. p. 485. *Vide App. ad. Toup. p.* 446. 713. *Præf. Hec. p.* LII. 716. μέντοιγε] σε Suid. ms. μέντοι. *Locus est,* μέντοι, ὅμως. τὸ δὲ σὺν τῷ γε, παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων. *i. e.* "*non Græcum est* μέντοιγε," *ut recte explicat Kusterus.* συντῶσε (*sic*) *ed. Med. et ita fere*

MS. C. C. C. ut ex Porsoni nota patet. γε *recte MS. Paris. et Photius apud Kusterum. Vide Porson. ad Med.* 675. 717. ἀλλ' οὐκ ἐρεῖς Kuster. ad Suid. II. p. 50. v. ἥκεις. Locum in ἥκεις om. Suid. ms. ἀλλ' οὖν ἥκεις γ' *edd. Med. Kust. Vide ad Nub.* 998. 718. φαῦλός τ' Suid. v. ἥκεις. 726. χαίρων *impune,* ut recte observavit Bourdinus, et Toupius ad Longin. §. 16. 737. σὺ δὲ τὸ K. Kuster. Toup. in Suid. II. p. 113. σὺ δὲ τὸ κ. Suid. ms. κρητ. *Ed. Med.* σὺ δὲ τόν. 744. ἀγαθὸν] κακὸν Suid. om. αὖ, v. θερμότ. *Ita Porsonus. Edd. Med. Kust.* ὦ θ. γ. μέγα καπ. καλὸν ἡμῖν δὲ κακόν. 754. καὶ ὅσον] *In schedis,* χὤσον. 761. δός μοι τὸ σφαγεῖον] *In schedis,* Dele τό.

775. φέρε τίν' οὖν ἄγγελον] Ed. Kuster. pessime, φέρε δὴ τίν'. Lege, τίν' οὖν ἂν ἄγγελον quod postulat πέμψαιμι, quodque excidit propter similem proximæ syllabæ sonum. 776. οἶδα δ' Suid. ed. ms. Παλ. πότερον Suid. ms. πρότερον *ed. Med. ibid.* 780. ταδὶ ed. ms. *ibid. Ed. Med.* πόθεν οὖν γ' ἔκειντό μοι πλάται ταδί· τὰ γάλματα. ἀντὶ πλατῶν γ. δ. 784. πορίμῳ] Suid. ed. ms. 791. L. κείνᾳ, ταύτᾳ· ταχέως χρή. Vide Euripid. Hec. 163. 799. Lege εὕρητ'. 804. F. παρακύψαν τὸ κακὸν ἰδεῖν.

815-6. Suid. βουλεία. 821. L. ἀλλ' ἡμεῖς αὖ. *But we on the contrary,* nisi mavis versu sequente ἀποδείξαιμεν, quod verum videtur. 841. Στηνίοισι edidit K. ex Suid. Hesych. Phot. MS. 843. L. εἰ δὲ δειλὸν, ut supra 839. ἦν δὲ δ. καὶ ed. Kuster. 849. χρήμαθ', ᾗ χρῆν ed. Kuster. Lege χρήμαθ', ἣν χρῆν. κἦν δανείσειέν

ed. Kuster. Lege εἰ δανείσειέν, ut supra 839. 850. πρ. τὸ ed. K. 851. ἀφαιρεῖσθαι ed. Kust. 853. Ἀλλὸς] ἰλλὸς pleræque editt. αὖος Kuster. quod erudite illustrat, sed vulgatum defendit Hemsterhusius ad Hesych. II. p. 41. ex Luciano Lexiphan. p. 324. Varrone apud Non. p. 27. ἰλλὸς] Suid. ed. ms. in v. 859. κυκανᾷς Kuster. κυρκανᾷς] sic Suid. ed. ms. v. κοικ. 866. ἡμῖν δὲ γῆ Eurip. Hel. 16. 868. L. ἐστι; De infamia Phrynondæ vide Taylor. ad Æschin. c. Ctesiphont. p. 632-3. 870. Suid. γυναίκισις. γυν. δίκ. δοῦν. Suid. Ald. ms. v. γυν. et *Med.* 871. Σκαμανδρίοις Eurip. Hel. 52.

875. τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κοράκων πονηρίᾳ] ζῇ Suid. ms. τί οὖν, cetera ut hic. *Ed. Med.* τί οὖν ἔτι ζητῶν κ. πονηρίαν. 876. Suid. αἰκάλλει. 877. Citat Suidas v. ψεῦσον quasi ex Sophocle, notante Toupio in Suid. III. p. 329. ἐπιούσης ἡμέρας Schol. ad Eurip. Hec. 225. in quibusdam edd. Θαγενίδης Suid. in μὴ νόμισον. Θουγενίδης in τριαχθῆναι. ubi τρεῖς πεσεῖν et στοχάσαντα μιμηθῆναι ∻ Τάδιον. δίαυλον. δόλιχον. οὕτω θ. ε. δ. *Priore loco* Θαγενίδης, *altero* Θουγένης *edd. Med. Kust.* Θουγενίδης *ms. et Photius apud Kuster. Vide Porson. ad Hec.* 1166. *Phœn.* 1651. 885. οἶ πέπλωκ' ἄρα Eurip. Hel. 469. citat vero Suid. v. οἶ, ut hic exstat. πεπλώκαμεν] sic et Suid. ed. ms. v. οἶ. ubi mox με ἄγει. *scil. in loco Sophoclis Electr.* 1035. 886. κακῷ κακῶς Scaliger, probante Kustero, quod verum videtur. Vide Auctor. apud Suid. v. ἀνοιδήσας. 890. *Præf. ad Hec. p.* LII. γ' *Bentleius* (*Porson. Opusc. p.* 198.) 902. Hic versus, qui aut Euripidis est, aut ad ejus imitationem factus, satis contra Tyrwhittum, opinor, defendit Eurip.

Elect. 907. μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ, quam et mihi videntur duo sequentes versus planissime confirmare. 914. Hunc versum felicissima sagacitate Euripidi Helen. 569. restituit Marklandus ad Eurip. Suppl. 189. 916. Lege μάλιστ' εἶδον ex Eurip. Hel. 571.

917. Μενελάῳ γέ σ'· οὐδ' ἔχω τί φῶ Kuster. ex Eurip. Hel. 572. Citat Suidas v. ἰφύη, ἐγὼ δὲ Μενέλεων ὅσον ἐκ τῶν ἰφύων. Vix credibile est tantum degenerare potuisse versiculum, si integrum Euripideum repetere voluisset Comicus. Sin autem statuamus eum, cum ea recitasset, ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ', παρὰ προσδοκίαν addidisse ἐκ τῶν ἰφύων, *Ego vero te Menelao similem duco, isti scilicet Menelao qui ex* ἰφύων *venit,* exprobrabit Euripidi generis obscuritatem; id quod et alibi non semel facit. ἴφυον est oleris genus, cujus meminit Aristophanes in Phœnissis apud Athen. III. p. 90. *Vide Pierson. ad Mœrin p.* 7. Suid. ed. ms. v. ἰφύη. 918. ἔγνως γὰρ Eurip. Hel. 573. 919. ἐς χέρας Kuster. ex Eurip. Hel. 574. 923. κλαύσεται νὴ Dawes. Misc. Crit. p. 272. 933. ἐμπνέω ed. Kuster. 934. προλίπωσ' Scaliger probante Kustero. 935. Suid. αὕτη. 942. ὀλίγου μ' ἀφεῖλετ' αὐτὸν οἰστιοῤῥάφος Dawes. Misc. Crit. p. 331. ὀλίγον] ὀλίγου Suid. ms. v. ἱστιορ. -ον *Med.* 943. εἴπερ φιλεῖς Dawes. Misc. Crit. p. 280. 946. *Ad Phœn.* 740. 954. παίσωμεν ed. Kuster. 954-7. Hi duo tantum versus sunt, atque ita distinguendi:

ἄγε νῦν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐγθάδε ταῖσι γυναιξὶν,
ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ—

956. θεαῖς Suid. ms. v. ἀνέχομαι. θεαινῶν *edd. Med. Kust.*

961. μέλειν Kuster. 973-4. unum trochaicum efficiunt, ut supra 970. infra 977. 982. *Ad Suidam in* Τελεία *notat*, Ex Scholiaste inedito Aristophanis *ad hunc locum sc.* apud Lindenbrog. ad Terent. Phorm. IV. 4. 21. 989. χαρέντας Biset. probante Kustero. Malo, χαρίεντα, ut cum ἐπιγελάσαι conjungatur; *to smile graciously*. 995. τόρνευε Bentlei. ad Horat. Art. Poet. 441. τόρευε] Suid. v. 1014. L. ἰατταταί. 1016. πορμὸς ed. Kuster. vide Toup. in Suid. III. p. 292. *Vide Porson. ibid. p.* 480. *Opusc. p.* xciv. 1022. F. δῆλον οὖν ἔτ' ἔσθ'. 1023. σώσων ed. Kuster. 1050. φλέγουσαν Brunck. ad Æschyl. Pers. 393. sed ex Musgravio furatus ad Euripid. Orest. 1402. 1056. ἄτεγκτε ed. Kuster.

1068. ἀοιδὸς ἐπικοκκάστρια Eustath. ad Homer. Od. Ξ. p. 1761. *lin.* 26. *ed. Rom.* = 546, 3. *Bas. Male ad fragmenta retulit Brunckius No.* 138. *notante Porsono Adverss. p.* 281. ἐπικαχάστρια Suid. ms. ἠχώ. *Ed. Med.* αὐτῶ δὸς ἐπικοάσςρια (*sic*). *Ni fallor, in* ἐπικαχάστρια *propendebat Porsonus.* 1076-7. Suid. αἰθήρ. 1079. *Ad Med.* 284. 1082-3. Lege στωμυλλομένη ob metrum, ut videtur legisse Kusterus in indice; et paullo ante, γραῦ, abjecto sigmate, quod ex initio sequentis vocabuli male repetitum est. Vide Lysistr. 506. 1090. τί τὸ κακόν;] Dele τό. Vide infra 1096. 1098. σὶ λαλεῖς ed. Kuster. 1119. L. οὐκὶ μὴ λαλήσι σύ. i. e. οὐχὶ μὴ λαλήσεις σύ. 1133. *Ad Hec.* 1010. *Opusc. p.* xciv. 1136. Lege δεσμὰ ex Biseti conjectura, quam et probat Kusterus. 1140. ἂν ἐνδέξαιτο Kuster. recte ut videtur. Simile mendum exstat in qui-

busdam edd. Eccl. 727. 1141. *Ad Med.* 300. 1178. Qui vel novit quoties αι et ε permutentur, vel legit notata Dawesio Misc. Crit. p. 222. assentietur reponenti, ἀκούσετ'. *Ita Bentleius et Brunckius, sed barbare, ut monet Elmsleius Add. ad Ach.* 295. *post Dawesium p.* iii. *Porsonum autem in errore juvenili non diu perstitisse satis liquet ex ejus nota ad Athen.* XI. *p.* 494. *D.* (*Advss. p.* 130.) *quem locum, ut et Valck. ad Phalar. p.* xxii. *indicat ad Dawesii locum Th. Kidd.* 1186. τερηδὸν Suid. ms. v. *Ed. Med.* τερηδών. 1192. L. τοῖσι γόνασι.

1202. L. πιλήσι, i. e. φιλήσεις. 1206. L. ναίκι γρᾴδιον vel ναὶ ναὶ γρᾴδιον. 1207. L. χάρισός γε τοῦτο· saltem mihi hoc indulge, aut κάρισο σύ. 1208. Pro δῶ σοι l. δώσω, vel potius, δῶσο. 1209. οὐκέκ' ὠδὲν—συμβήνην] ἔχων οὐδὲν— συβήνην Suid. ms. in συβήνη. *Ed. Med.* ἔχω—συβ. 1210. L. κομιεῖς αὐτός. 1216-7. σὺ δ', ὅπως ἀνδρικῶς, Ὅταν λυθῇς τάχιστα, φεύξει κᾳτενὲς Valckenær. ad Theocrit. I. 112. Vulgatum citat J. Marklandus ad Euripid. Suppl. 720. 1219. ταῦτά γ', propter metrum. Confer Plut. 229. Pac. 148. 1041. 1311. Thesm. 1073. 1227. διέβαλέ μ' ἡ Suid. διέβαλεν. 1228. L. τὸ συβήνη ut sup. 1209. 1231. φέρεν] sic Suid. in πηκτίς. 1245. Mendosissime Kusterus edidit ἀντιδοίτην. Ed. Plantin. ut hæc, ἀνταδοῖτον, quod prope accedit ad veram lectionem, ἀνταποδοῖτον, ut dat ed. Francofurt. nisi mavis, ἀνταποδοίτην. Kusterianæ editionis lectionem, quod mireris, citat Dawesius Misc. Crit. p. 246.

LYSISTRATA.

5. Ει' γε μὴ Suid. ms. κω. 8. τοξοποιεῖν] Suid. ubi ἰάνθη ms. *In Sophoclis fragm.* (*Incert.* 88.) *ut puto; ubi* ἰανθῇ *Brunck*. 16. χαλεπή τοι Christian. χ. τῶν γ. ἡ 'ξοδος Dawes. Misc. Crit. p. 331. χαλεπὸς ἡ γ. ἑ. Toup. in Suid. III. p. 42. ἡ 'ξοδος occurrit Pac. 1181. χαλεπὴ δ' ἡ Burgess. Not. in Dawes. Misc. Crit. p. 485. *Append. ad Toup. p.* 466. 20. προυργιαίτατα Schol. Lege vero, ἀλλ' ἦν ἕτερα γὰρ, vel ἀλλ' ἦν γὰρ ἕτερα. Vide ad Vesp. 741. Menander apud Suid. v. ὑπάρχων, οὐχὶ παρακληθέντας ἡμᾶς δεῖ γὰρ ὑμῖν εὐνοεῖν, 'Αλλ' ὑπάρχειν τοῦτο. Ubi emendationem utramque quam dedit in Suid. III. p. 246. in alios usus, credo, reservasset Toupius, si animadvertisset, hæc verba sesquitrochaicum constituere. *Append. ad Toup. p.* 478. *Adverss. p.* 292. 26. ἂν ἐζητημένον] ὑφ' ἓν Suid. *in* ἐρριπτ. *scil.* 27. πολλαῖσί τ'] sic Suid. ms. ἐρριπτ. *Ed. Med.* πολλαῖς τ'. 37. 'Αθηναίων γὰρ Suid. ed. ms. ἐπιγλ.

45. κιμμερικ' 'ορθ. Suid. ms. ἐξηνθ. *Ed. M.* κίμβερικ' (*sic*). 46. Suid. διαφανῆ. 52. κιμβέρινον Suid. ed. ms. in v. ἐνδύσομαι Suid. *ibid.* 56. Suid. v. 'Αττικάς. ὄψει τοι Schol. 59. ἐκεῖνο Suid. κέλης. 63. Om. Suid. ms. et locum seq. *Utrum* 'Εκάτειον *an* Θεαγένης? *Hoc puto; ut* Θεαγένους χρήματα *&c. omittat MS. Ceterum Bentleii* θοὐκάτειον ἤρετο *mihi olim visus est probare Porsonus.* 80. ἀντὶ τοῦ εὐσωματοῖς Suid. ms. σφριγ. -τεῖς *ed. Med.* 82. πυγὰν Fl. Christian. Kuster. ex Suida v. πυγή. Lege præterea τε pro γε. Versus integre scriptus exstat apud Eustath. ad Odyss. H. p. 1570. *lin.* 12. = 271, 40. Sic apud Eurip. Dan. 16. lege, ὃς τῆσδέ τ' ἄρχει, χᾀτέρας (ita recte Heathius) πολλῆς χθονός. γυμνάζομαι— πυγὴν Suid. in πυγή. *Vide Opusc. pp.* 30-1.

83. ὡς δὲ Schol. 84. ἧπερ Suid. ed. ms. ψαλ. ᾇπερ *citat Porsonus Adverss. p.* 296. 90. ναὶ σιὼ Toup. Addend. in Theocrit. VII. 4. μέν ἐστι K. Suid. χαΐα. 94. μύσιδδε τὺ Toup. Addend. in Theocrit. I. 148. ultimum probante Valckenærio ad Theocrit. Adoniaz. Digress. IV. p. 279. qui legit, μούσιδδε. 103. Suid. ἄπεστιν. 105-6. Corrupte Suid. I. p. 102. *v.* ἀλλ' ἐμός γ' *sc.* ἀλλ' ἐμός γα Suid. πορπ. τῆς ms. ἔλθη πόκα ed. ms. πορπακησ. ms. 109. ὀκταδ. Suid. ed. ms. ὄλισβος.

113. εἴ με χρείη Kuster. χρείη Dawes. Misc. Crit. p. 332. probante Piersono ad Mœrin p. 415. ἂν κᾂν εἴ με χρεί' ᾖ Suid. ms. ἔγκυκλον. *Ed. Med.* ἂν εἴ μοι χρεῖ' ᾖ. 115. δὲ κᾂν ὡ. Suid. ed. ms. ψῆττα. ὥσπερ

ms. 116. ἂν om. ms. παρταμοῦσα θ' Suid. 127. κατείβεται] sic Suid. ed. ms. μνᾶτε. 129-30. ἐῤῥέτω pro ἑρπέτω Suid. v. ἐῤῥέτω, sed perperam. Hæc quidem scripseram, sed minus recte. Vide ad. Eq. 670. 143. γυναῖκάς ἐσθ' ὑπνῶν Dawes. Misc. Crit. p. 336. 144. εἰράνας μέλει vel μέλω Dawes. Misc. Crit. p. 336. δεῖ γ. ε. μ. α. Toup. in Suid. II. p. 164. ὅμως γά μαν' δεῖ τᾶς Kœn. ad Gregor. p. 110. *Exemplari edit. Kust. in Bibl. Coll. Trin. ascripserat,* μέλει Dawes. p. 336. recte. Infra 502. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου ΤΗ῀Σ τ' ΕΙ'ΡΗ'-ΝΗΣ ἐμέλησεν; 151. Suid. δέλτα. 152. πλεκοῦν] Suid. ed. ms. cet. om. ms.

156. γυμνα sine accentu Suid. ms. cet. ut ed. *Locus est v.* μῆλα, *ubi edd. Med. Kust.* ὁ γοῦν μενέλαος τῆς ἑλένης τὰ μῆλά που γυμνῆς παρενιδὼν ἐξέβαλ' οἰῶ τὸ ξίφος. 164-5. Suid. ἀπεροῦντα. 171. πλαδδικῶ] πλαδδιεῖν Suid. ms. in v. ed. ms. in ῥυχάχετον. *Per* δ *simplex edd. Med. Kust. in* πλαδ. *duplex in* ῥυχ. *Vulgata orta est ex male intellecto nexu qui designat syllabam* ην. *Ita in Photii Lexico,* Κοθωκίδαι, δῆμος Οἰκώιδος *quod edidit Hermannus, provenit e stupore exscribentium. Nam ipse codex Galeanus* οἰηνιδος (*per nexum*) *i. e.* ΟΙΝΗΙ-ΔΟC. *Simile est, quod* νν *compendio scriptum in* ω *abiit, et vice versa. Eurip. Troad.* 114. νῦν τ' *Ald.* νῶτ' *Musg. e MS. Antiphanes Athen.* VIII. *p.* 342. *F.* ὡς οὐ συντόν (*per nexum*) ἐστιν, οὐδ' ἀνασχετὸν *ed.* 1657. *Ceteræ recte* βιωτόν. *Hunc locum indicat Porsonus in schedis.* 173. σπουδᾶς γ' Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 2. ὡς πόδας γ' ἔχωντι Valckenær. Diatrib. XXI. p. 235. 174.

ᾖ Ed. Kuster. ἕως ἂν ᾖ τὸ ἀργύριον τὸ ἄβυσσον παρὰ τῇ θεῷ Suid. v. ἄβυσσος. 176. L. καταληψόμεθα ob metrum. 180. πάντα γ' Schol. 188. φασὶν Αἰσχύλος MSS. Vat. Pal. Voss. Schol. unde edidit Kusterus, φησὶν Αἰσχύλος. 197. ὁμόσωμεν Dawes. Misc. Crit. p. 337. 200. Pro ὅσος MS. Voss. ὄχλος. ὄχλος κεραμῶν ὅσος Toup. in Suid. II. p. 22. vide Plut. 750. et ita MS. Trin. ὦ φ. γυναῖκες κεραμεῶν ὅσος *octo editiones antiquæ;* κεραμεῶν ὅσον *Brubach.* 1544. κεραμέων ὅσος *Portus et edd.* 1624. 1670. *sed illæ in v. ll.* γυναῖκες, ὄχλος κεραμέων, *e Scaligeri notis mss. scilicet. Jam quod ait Kusterus, "MS. Voss. pro* ὅσος *habet* ὄχλος," *bis falsum est. Primum in apographo Vossiani, sive MSto Trin. quo ille usus est, notatur deficere Vossianum a* σταμνίον 199. *usque ad* ὅσαι 268. *Deinde Trin. in textu habet,* ὦ φ. γ. ὄχλος (*sic*) κεραμέων ὅσος, *et scholio præfigit* κεραμέων ὅσος *tantum, ibi quoque monens hiulcum esse Vossianum. Et scholia quidem resarcit Trin. e "MS. Br." sed istum codicem nunquam citat ad textum. Quin ad* 61. *diserte ait, textus lacunam ex edit. Basil. suppleri. Neque prorsus constat quis fuerit "MS. Br." quum in Trin. vocetur "MS. D. Browne;" in Kusteri Præfatione, "Baroccianus." Et sane, inspecta collatione Barocciani ab Alberto vulgata, (Miscell. Obs. T.* VII. *pp.* 125-32.) *planissime comperi scholia "Br." indidem provenisse. An igitur Dominus vel Doctor quidam Browne scholia habuit e MS. Barocc.* 38. *descripta? Utut hæc sunt, cave putes Kustero aliunde cognitum codicem, quam e Trin. Equidem*

persuasum habeo ὄχλος *meram esse conjecturam Scaligeri, cujus lectiones alibi citat Trin. sive ex edit.* 1624. *sive potius ex ejus notis mss. desumtas. Scholia etiam nonnulla exhibet addito nomine Scaligeri, quem igitur codice usum esse constat; sed illud quæritur, an ejus codex habuerit Lysistratæ textum, an scholia tantum. Hæc expediant alii; interim legendum ex emendatione Tyrwhitti, Append. ad Toupii Emendatt. p.* 420. ὁ κεραμεὼν ὅσος, *quod probare memini Porsonum, vertentem, "what a cupboard!" Notissima est illa nominum forma; proxime ad nostrum accedit* πιθεὼν, *Diodor. Sic.* XIII. 83.

201. "Citat Suidas vv. ἠσθείη. πλέα." Toup. in Suid. II. p. 21. Cur. Noviss. p. 117. εὐθὺς om. Suid. ms. πλέα. *non ed. Med. neque in* ἠσθ. 209. *Ad Med.* 1213. 217. οἴκαδ' Suid. ms. ἀταυρ. ed. ms. ταῦρος. οἴκαδ' *utroque l. ed. Med.* 225. βιάσεται Suid. ἠπεροπ. *Ed. Med.* οὐδέ μ' ἄκουσαν βιάσεται βίαν. 227. προσκυν. Suid. ms. *Per* ῑ *ed. Med. in* ἠπεροπεύειν *et in* προσκινήσομαι. 229. ὄροφον] Om. Suid. ms. *i. e. locum Aristophanis omittit in voce* ὀροφὴ, *fortasse totam glossam.* 231-2. τυροκνήστιδι Suid. v. λέαινα. Ceterum per λέαιναν intellige modum quendam Venereum. Unde explicandus Macho apud Athenæum XIII. 5. p. 577. πρὸς ταῦτα καὶ Λέαιναν, εἰ βούλει, κάλει. Ita lege pro κράτει. Versus enim desumtus est ex Eurip. Med. 1369. quod non vidit Fl. Christianus. *Vide ad Med.* 1355. τυροκνήστιδος] -στυ- ms. -δι Suid. ed. ms. λέαινα. *Ed. Med.* τυροκνίστιδι *(sed paulo post* -κνησ.) *in* λέαινα.

τυροκνήστιδος *in* τυρόκνηστις. 235-6. ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ Dawes. Misc. Crit. p. 338. citans Eq. 931. Acharn. 235. Vesp. 422. 601. 906.

237. *In schedis*, συνεπόμνυθ'. 244. κατάλιφ' ob metrum. 247. ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει] Suid. ed. ms. sed hic εἴη. *Voce* ἐφ' ἡμᾶς, *ubi* οἴει *ed. Med.* 250. ὡς Schol. 256-7. Suid. v. ἄελπτον. 259. *In ed.* 1532. *notat legendum* Στρυμόδωρ'. 265. Suid. ms. om. γὰρ in πακτοῦν. *Ed. Med.* μοχλοῖσι γὰρ τὰ π. π. 268. Suid. v. ἐνεστήσαντο. 279-80. Suid. ἀπαράτιλτος. 280. Suid. ἄλουτος. 282. Lege ἀσπίδας ex Schol. 289. Lege ἐξαμπρεύσομεν ex Schol. atque ita citat Kuster. ad Suid. v. ἀμπρεύοντες. qui et hanc lectionem recte exhibet. Ita quoque MS. Trin. 291. ἐξεπιώκατον] sic Suid. ed. ms. v. *Ita quoque MS. Trin. text. et schol. levi errore pro* ἐξΕΙΠώκατον *sive* ἐξιπ. *quod pro v. l. habet Trin. Vide VV. DD. ad Plut.* 816. 294. Lege ex Scholiaste, πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ, ut habet MS. Trin.

299. L. κᾆστι. 301. οὐ γάρ ποθ' MS. Trin. 308. ἐγκαταθέντες ed. Kuster. ex MSS. Vat. P. Voss. Schol. 318. θέσθαι τρόπαιον. de hac phrasi consule Jer. Markland. ad Euripid. Suppl. 647. 326. " Citat Suidas v. μῶν." Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 99. 329. πατάγου χυτρείου] Suid. ed. ms. -τρί- ms. *in* πατ. χ. *ubi* χύτριον *ed. Med.* χυτρείου *Kust. e MS.* 338. τριτάλαντον] Suid. 353. θύρασι βοηθεῖ Suid. ed. ms. in βοήθεον. 354. βδύλλεθ' Schol. ed. Kuster. βδύλλεθ' quoque restituendum Suidæ in v. cum in ed.

Med. βδύλλετε præfixum articulo legatur. βδύλλετε Suid. ms. in v. sed βδύλλεσθ' in loco.

361. φωνὴν ἂν] γὰρ Suid. ms. et ἂν 2. om. *i. e. habet* φ. γὰρ οὐκ εἶχον. *Locum exscribam ex ed. Med.* Βούπαλος. ὄνος. ἀριστοφάνης. εἰ νὴ δία τίς τὰς γνάθους τούτων δὶς ἢ τρὶς ἔκοψεν ὥσπερ βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ εἶχον παρὰ τῶ ἱππώνακτι. λάβετέ μου θοιμάτιον. κόψω βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν. *Postrema vertit interpres; "ASINI enim oculum elidam." Porsonus,* Verte, BUPALI, et vide infra v. κόπτω. *ubi* εἰ νὴ δία τὰς γ. αὐτῶν, *cetera ut in* Βούπ. *Annotat autem Porsonus;* Inepte interpres. Verte, BUPALO. Fragmentum Hipponactis est. Eadem chorda oberravit interpres supra v. Βούπαλος, quamvis ibi nomen istius *acris hostis Bupalo* (Horat. Epod. VI. 14.) ante oculos haberet. *Nempe in* Βούπαλος *legendum* ὄνομα *pro* ὄνος *cum Kustero ad Hesychium v.* Βούπ. Ὄνομα *pro* ὄνομα κύριον, *ut in vv.* Ἰούνιος. Ἰώ. Οὐράνιος. *In v.* Κροῖσος *T. II. p.* 381. *prop. fin.* ἦν δέ τις Κροίσω φίλος ἰωνάνος *ed. Med.* ἰωνόνος *Ald.* ἦν δέ τις Κροίσῳ φίλος, ἀνὴρ Ἴων, ὄνομα Παμφάης *Nicolaus Damascenus Exc. Vales. p.* 454. *a Kustero citatus. De confusione vocum* ὄνος *et* ὄνομα *vide notas ad Hesych. l. c.* 362. Dele τις. Vide ad Pac. 649.

366. *Comparabat me audiente Porsonus Euripidem Bacch.* 492. εἴφ' ὅ,τι παθεῖν δεῖ· τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει; *Ergo in Herc. F.* 149. *defensurus erat vulgatam* τί δὴ τὸ σεμνὸν σῷ κατείργασται πόσει; *In Adversariis p.* 271. *proposuerat* τί δῆτα σ. *quod ex Reiskii conjectura edidit Hermannus. Soph. Œd. Col.* 598. τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ

κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς; 367. πλεύμονας MS. Trin. πλεύμονας Suid. ms. v. βρυκ. cetera corrupte. πνεύμονας in ἐξαμήσω. *Ed. Med.* τοὺς πλεύμονας—ἐξαλμήσω in βρύκουσα, τοὺς πνεύμονας καὶ τάρταρ' ἐξαμήσω in ἐξαμήσω. 369. *Præf. Hec. p.* XLI. 371. ὦ θεοῖσιν ἐχθρὰ] *In schedis,* θεοῖς. 376. οὐκ οἶδας εἰ——σταθεύσω] *Legendum* οἶδά, σ' εἰ *me monebat Porsonus, e MSti Trin. textu et schol.* 377. *In schedis;* Trochæum in quinta sede versus mensura odit cane pejus et angue. Ocyus repone, εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων ΣΥ', λουτρὸν 'ΕΓΩ' παρέξω. Sic infra: [387.] οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις ΣΥ', συγχλιανεῖς σεαυτόν; Ita legendum e Scholiaste. v. et 316.

387. συγχλιανεῖς Schol. 407. Imitatur Æschylum Theb. 600. ubi ἀφ' ἧς legendum ex hoc loco et Plutarcho II. p. 186. C. p. 32. E. I. p. 320. C. (sed ἐξ ἧς II. p. 88. B.) 409. MS. Voss. Schol. recte habent ἐπεσκευάσας. 413. σὺ] οὐ Suid. ms. πάσῃ τ. *et ed. Med.* 414. ἐνάρμοσον edidit Kusterus ex Suida v. πάσῃ τέχνῃ. 417-8. ὦ σκυτοτόμε, τὸ δακτυλίδιον τοῦ ποδὸς Τοῦ τῆς γυναικός μου πιέζει τὸ ζυγὸν *Porsonus apud Th. Kidd ad Dawesium p.* 214. *ed. prim.* 418. πιέζοι Suid. ms. ζυγός. *Ed. Med.* πιέζει τὸν ζ. 435. Citat Suidas v. δεῖ. 438. ξυναρπάσῃ Schol. 449. ἐκκοκιῶ] κκι Suid. ed. κυ ms. in στενοκ. *Ed. Med.* ἐκκωκιῶ. 454. τέτταρες Schol. 455. γυναικῶν] ἀνδρῶν Suid. ed. ms. λόχος. *et schol. Acharn.* 1073. 460. ἐξελήσετ' Suid. v. ὦ σπερμαγορ. ἕλξετ' ex MS. Kuster. ad Suid. II. p. 770. 462. Lege παύεσθ' ex Suida II. p. 770. παύ-

σασθ' ed. Kuster. Schol. 467. ᾗ ed. Kuster. MS. Vat. P. πολλή γ' ἐάνπερ probante Kuster. ἐάνπερ pro ἐὰν Schol. Lege πολλήν γ' ἐάνπερ, ut habet MS. Trin. 468. τῆσδε τῆς γῆς ed. Kuster.

469. Mireris hunc locum non obversatum esse Valckenærio, rectius, si obversatus esset, intellecturo ἐμαυτὸν in Euripid. Phœniss. 709 = 714. *ubi vide Porsonum.* 473. κυλοιδιᾷν ed. Kuster. Confer Adr. Hering. Observ. VII. p. 59. Dav. Ruhnken. ad Timæum p. 122. Ita MS. Trin. 475. Respicit Suidas in μηδὲ κ. 476. ὥσπερ σφηκιὰν βλίττη με κἀρεθίζῃ] sic Suid. ms. σφηκ. *Ed. Med.* βλίττει με κἀρεθίζει. 485. Lege πείθου. 488. ὅτι βουλομέναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε τοῖσι μοχλοῖσι Dawes. Misc. Crit. p. 198. ex edd. hac et Wechel. ἀκρόπολιν ed. Kuster. omisso τοῖς. Ut Wechel. habet Plantin. πόλιν quoque Schol. *Vide Opusc. pp.* xciv. 20. 489. Lege ex MS. Vat. Pal. παρέχοιμεν. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 84.

491-2. Citat Suidas v. κορκορύγας. 495. τί δὲ δεινόν. 499. *Vide Porsoni Opusc. pp.* 21. *et* 381. *ubi monui veram lectionem totius loci exstare in MSS. Trin. et Vatic. Pal.* 501. εἵνεκα καὶ ed. Kuster. 506. γραῦ σαυτῇ Kuster. ex MS. Vatic. Pal. et Suida v. κρώζειν. Ita quoque MS. Trin. Schol. 507. ἠνεχόμεσθα ed. Kuster. ex Christiano. *Vide Præf. Hec. p.* xix. *Opusc. pp.* 191-2. 508. Lege ἅττ' ἐποιεῖτε. Sic ἅττ' ἐποίεις Ran. 967. ἅττ' ἂν pro ἅττα quoque mendose legitur Pac. 642. nisi mavis 'ἂν ἐποιεῖτε. 509.

ἠρέσκετ' ἂν Fl. Christian. ἠρέσκετέ γ' ed. Kuster. Potes etiam, ἤρεσκε τόδ'.

514. ἦδ' ὃς ἂν ἀνὴρ ed. Venet. probante Christiano, et ita ed. Bergler. 516. ᾤμωζάς γ'—— ἔνδον ἐσίγων ed. Kuster. ex MSS. Vat. et Voss. sed retinendum ᾤμωζές γ'. 517. F. πονηρότερον τούτου βούλευμ'. Vide infra 705. 519. ἔφασκεν ὑποβλέψας Valckenær. ad Herodot. IV. 162. *Vide Opusc. pp.* 21-2. 523. L. ὅτε δὴ δ' ὑμῶν. Vide Vesp. 121. Eccl. 195. 315. 822. 526. ταῖσι γυναιξὶν Christian. ed. Kuster. Suid. ποῖ ποτε. 527. ἀντακροᾶσθαι Kuster. ex MSS. Vatic. Pal. et Voss. edidit; eodem modo Aristidem emendavit III. p. 726. Valckenærius Diatrib. in Eurip. XXII. p. 249. ἀντέχων pro ἂν ἔχων recte Musgravius in Euripid. Herc. Fur. 192. ubi male ἂν ἓν ἔχων reponit Toupius in Suid. III. p. 26.

530. Scholiastes, MS. Trin. καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ. Legendum, ΠΡ. σιωπῶ 'γώ; καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ Περὶ τὴν κεφαλήν; μὴ νῦν ζῴην. ΛΥ. ἀλλ' εἰ. Contextum restituit Dawesius Misc. Crit. p. 76. Personas distinxerunt Taylorus apud Toupium Cur. Noviss. in Suid. p. 82. et Marklandus ad Eurip. Suppl. 454. "Verbum istud cum Dativo occurrit, Ran. 1165. Liv. III. 41. *negantem se privato reticere.*" Porsonus *in exempl. ed. Kust. Bibl. Trin. Coll. Vide Append. ad Toup. p.* 503. *l.* 13. *Opusc. pp.* xciv. 22. 531. ἐμποδίσει Schol. 535. τοῦτον ed. Kuster. recte. 539. F. αἴρεσθ' ἄνω, γυναῖκες. *Antea notaverat in schedis,* αἴρεσθε νῦν. 540. τι MS. Trin. 543-8. Hinc sup-

plebis et emendabis Suidam v. ἔνι. apud quem in duos articulos male divulsa leguntur, quæ in unum coalescere debebant. 544. οἷς Suid. ed. ms. ἔνι et ἔνι χάρις om.

549. ἀνδρειοτάτη Eustath. in Od. Δ. p. 1485, 39. 153, 16. *Bas.* "Suid. v. τήθη. Athen. III. 12. p. 90." Kuster. ἀκαλήφων] sic ms. *Suidæ v.* τήθη *sc. Ed. Med.* ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκαλίφρων *et* 550. *om.* καὶ. 550. καὶ om. ms. τήθη. μὴ τέγγεσθ'] Suid. ms. ut ed. *in v.* 551. L. ὅ τε γλυκύθυμος. 553. ῥοπαλισμοὺς ed. Kuster. ἐντέξῃ] sic Suid. ms. τερπνὸν] om. Suid. ed. ms. in τέτανος. ῥοπαλισμοὺς Suid. ed. ms. *Ed. Med.* κἆτ' ἐντεύξῃ τέτανον τοῖς ἁ. καὶ ῥοπαλισμοὺς *in* τέτ. *Vide etiam* ῥοπαλίζει. 561. νὴ τὸν δ. Suid. ms. v. λέκιθος. φυλαρχ.— ἵππου Suid. 562. εἰς τὸν— παρὰ γρ. Suid. 569. διαλύσομεν ed. Kuster. 574. βαλανείῳ ed. Kuster. 576. ἀπολέξαι ed. Kuster. ex MSS. Vat. et Voss. 577. πιλοῦντας ἑαυτοὺς ed. Kuster. ex MSS. Vat. et Voss. Suid. v. συνισταμένους. 578. Suid. διαξῆναι. 580. τούς τε Kuster. ἢ φίλος ὑμῖν edidit Kusterus ex MSS. Vat. Pal. et Voss. 583. τὰ κατάγ. Kuster. 596. τούτου ed. Kuster. 597. ἐθέλει ed. Kuster.

601. καὶ δὴ μάξω ed. Kuster. probantibus Scholiaste et Ruhnkenio ad Timæum p. 57. Lege vero μελιτοῦτταν. Vide Nub. 507. Av. 568. 604. *In schedis,* καὶ τοῦτόν σοι. *et alia tentat.* 605. δέει ed. Kuster. 613. Cum πρῷ sit monosyllabon, lego, σοι πρῷ, *advenient tibi.* 614. ἐπεσκευασμένα Schol. recte. Vide supra 409. 616. ἄνθρωποι] L. ἄνδρες, vel ὦ 'νδρες. Vocem

om. Suid. ed. ms. ἐπαποδυώμεθα. *Vide Præf. Hec. p.* LVIII. *Opusc. p.* XCIV. 617. παδὶ] sic Suid. ms. et μεγίστων pro μειζόνων. *In v.* ὄζειν *scil. ubi ed. Med.* τὰ διὰ πλ. καὶ μεγίστων. 629-30. Suid. διαλλάττειν. 631. Lege ταῦθ' ex Schol. 634. Suid. ἀγοράσω. 635. L. αὐτὸ γάρ. Pessime Fl. Christian. αὔτως vel αὐτοῦ. 636. τῆς θεοῖς ed. Kuster. 646. ἢ pro ἐν Suid. ms. v. ἄρκτος. *Articulo præf.* Ἄρκτος. ἢ βραυρωνίοις *in ed. Med.* Ἄρκτος. ἐν βραυρωνίοις ἀρκ. &c. *Kuster.*

657. ἆρά γε Suid. v. ἆρα. Ut vulg. γρυκτόν. γε om. Suid. ms. v. ἆρα. 660-1. "Citat Suidas v. κἀπιδώσειν." Toup. in Suid. II. p. 69. δοκῶ Suid. ed. v. καπιδ. sed om. ms. 674. λιπαρὰς Suid. ms. χειρουργίας. sed explicat προσεχοῦς. Hunc l. om. in λιπ. *Ed. Med.* λιπαρᾶς—— προσεχῶς *in* χειρ. λιπαρᾶς *etiam in* λιπαρές. *De* λιπαρὸς *et* λιπαρὴς *vide Porsonum ad Toup. p.* 459. *et ind. ibid.* 677. διαγράψαι Kuster. ex MSS. διαγράψομαι Schol. Lege διαγράφειν, cujus verbi sensum pete ex Ruhnkenio ad Timæum p. 59. qui tamen male citat ἐς ἱππικήν. 679. κοὐκ ἀναπολεῖσθαι ed. Kuster. κοὐκ ἀπολισθαίνει Taylor. Lect. Lysiac. p. 686. κοὐκ ἂν ἀπολίσθοι Dawes. Misc. Crit. p. 339.

680. ἔγραψ' Christian. 683-4. εἰ μὴ (με om.) Suid. ed. ms. τὸν ἑ. υἱὸν ms. *et ed. Med. in* ζωπυρήσεις. 685-6. Suid. βωστρεῖν. ποήσω] ποι- bis Suid. *in* ζωπ. *et* πεκτ. *sc.* 695-6. Suid. ἀετόν. 702. τοῖσι παισὶ] sic Suid. ms. παιγνία. *Ed. Med.* τοῖς π. 703. καμπητὴν] ΚΑΓΑΠΗΤΗΝ Biset.

705-6. κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων πρὶν ἂν Τοὺς (*sic*) σκέλους λαβὼν ὑμᾶς τὶς ἐκτραχηλίσῃ φέρων] *Ita ed.* 1532. *ubi Porsonus;* sic Suid. nisi quod θέλων in ψηφοφο. *Ed.* 1547. τοῦ σ. λ. ἡμᾶς τίς. *Porsonus;* ψηφισμάτων τούτων ed. Kuster. ex MSS. Vat. et Voss. τούτων omittit utrobique Suidas. ὑμᾶς Suid. vv. ἀποτραχηλίσῃ. ψηφοφορία. ed. Kuster. qui et edidit ὑμᾶς λαβών τις. Malim λαβών τις ὑμᾶς. Sed cum Suidas v. ψηφοφορία pro φέρων exhibeat θέλων, manifesto legendum est, θένων. 710. *In schedis,* ποιεῖ μ' ἀθυμεῖν. 723. κατιλυσπωμένην Schol. 735. MSS. et Schol. τοῦτο. Lege τουτί. 738. Suid. ἄλοπον. 743. πότνι'] sic Suid. ms. ὅσιον χ. 744. μόλω γὼ] ἀπέλθω Suid. ms. *Ed. Med.* ὦ πότινι' (*sic*) ἀπέλθῃ. 755. ὁ τόκος ἔτ' Kuster. 760. Lege εἶδον ex Schol. 767. *Ad Med.* 356.

786-97. οὗτος φ. γ. ἀ. ἐς ἐρημίαν καὶ κύνα τίν' εἶχε, κᾆτ' ἐλαγωθήρει, κοὐκέτ' ἦλθεν οἴκ. ὑ. μ. οὕτως—— ἧττον μελανίωνος σωφρονέστεροι Suid. ms. v. Μελανίωνος σ. *quibusdam omissis, aliis transpositis. Ed. Med.* οὗτος φ. γ. ἀ. ἐς ἐ. καὶ τοῖς ὄρεσιν ᾤκει, καὶ κύνα τίν' εἶχε. κᾆτ' ἐλαγοθήρει. κοὐκ ἔτ' ἦλθεν οἴκαδ' ὑ. μ. οὕτως τ. γ. ἐ. ἐκεῖνος ἡ. δ' οὐ. ἧ. τοῦ μελανίωνος σωφρονέστεροι. 790. ἐλαγοθήρα Schol. 799. Pro γὰρ Fl. Christian. τ' ἄρ' et ita Schol. et Suid. v. κρόμμυα, qui Schol. partim exscripsit. κρόμμυον τ' ἄρ' Suid. ms. in v. *et ed. Med.* 800. κἀνατείνας τὸ σκέλος λακτίσαι. *Dele* τὸ σκέλος. *Herodot.* II. 162. ὁ Ἄμασις, ἔτυχε γὰρ ἐπ' ἵππου κατήμενος, ἐπάρας ἀπεματάϊσε. PORSONUS. τὸ σκέλος *addit Herodotum imitans Phavorinus Stobæi* CXII. *p.* 586, 39. *citatus à*

Wesselingio. 809-10. Τίμων ἦν τις Schol. Suid. ἀπορρῶγας. 810. αἴδρυτος ed. Kuster. ἐν σκώλοισι Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 122. 812. περιειργασμένος Schol. probante Toupio Cur. Noviss. in Suid. p. 122. 839-41. *In ed.* 1532. Corrupte Suid. v. ἠπεροπ. εἴη] ἐστὶ Suid. ed. ms. κἀξυπεροπεύειν] sic Suid. ms. *Ed. Med. in* ἠπεροπ. σ. ἔ. ἐστὶ τοῦτ' ὁ. κ. τρέφειν οὐκ ἐξηπεροπεύειν καὶ πάνθ'. 843. L. συνηπεροπεύσω σοι παραμένουσ'. 844. ξυνσταθεύσω] Confer Markland. ad Eurip. Iph. Aul. 407. 856. λάβοι Suid. v. αἰεί.

898-9. Suid. ἀνοργίας. 904. Citat Suidas v. καίτοι. II. p. 288. qui et Scholiastæ notulam, οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον, suam fecit. 922. Suid. v. ἐπίτονος. 930. λυόμενον Suid. ed. ms. στρόφιον. 933. Metrum vacillat. Repone, οὐ δέομαι γάρ. Eurip. Orest. 212. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες· ἐν δέοντι γάρ. Vulgo γε, pro quo minus recte J. J. Reiskius τε. Med. 1288. ναὶ πρὸς θεῶν ἀρῆξατ'· ἐν δέοντι γάρ. Eadem medicina forsan indiget Av. 821. καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς, ut scilicet Epops præcedentis exclamationis rationem reddere censeatur. 935. ἅνθρωπος Toup. in Suid. I. p. 13. Cur. Noviss. in Suid. p. 106. ex Scholiaste. 956. Lege ex Schol. κυναλώπηξ. Vide Eq. 1066. 963. ποῖος ἂν lege ex Schol. vel dele ἄν, quod verisimilius videtur. 972-5. Sic Suid. ed. ms. θωμ.

980. μουσίξαι Valckenær. ad Theocrit. Adoniaz. Digress. IV. p. 279. τοι πρυτανίες ed. Venet. probante Berglero. 981. Lege, τίς δ' εἶ σύ; πότερ'. Omittit

τίς MS. Voss. *Antea in schedis, σὺ δὲ τίς;* 982. *Ad Hec.* 1161. *p.* 72. *Opusc. p.* XCIV. 987. παλαιόρ γα Kuster. probante Toupio in Suid. I. p. 107. qui versu sequente legit 'ὤνθρωπος. παλεός γα Schol. MS. Voss. παλαιός γα MS. Vat. *Vide Opusc. p.* 372. 989. ἔγωγγα MSS. πλαδδείη Schol. Citat Suidas v. μηδ' αὖ. 992. ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τἀληθῆ λέγε] *Lege* εἰδότ' ἐμέ. Porsonus. *Confer eum ad Med.* 1011. *ubi in Iph. Aul.* 662. *numeros restituit.* 997. οἴω Suid. ed. ms. Λαμπιτώ. sed οἰῶ in v. 999. ὑσπλάτιδος] sic Suid. ed. ms. v. 999-1002. ὑσπλάγιδος, μογιῶμες, λυχνοφοριῶντες *corrigit Porsonus, e Valckenærio, Piersono, et Kœnio scil.* 1000. Annon scribendum sit νυσσάκων dubitat Valckenærius ad Theocrit. Adoniaz. Digress. IV. p. 281. "ut" scilicet "τὴν νύσσαν, νύσσακα dixisse censeantur." ὑσσάκτων Suid. in v. *ed. ms. scil.*

1002. Corrupte Suid. ἀποκεκύφαμεν. 1003. σίγειν Schol. MS. Voss. probante Valckenærio ad Theocrit. Adoniaz. Digress. IV. p. 280. qui et γε mox inserit post πρὶν, et postea legit ποιησούμεσθα. Malim πρὶν ἂν— ποιησώμεσθα. Favet tamen illi aliquatenus Suidas v. μύρτον, qui habet ποιησόμεθα. τῶ μύρτω θύγειν Suid. *scil. ms. in* μύρτον, *ubi* θίγειν *Med.* ἅπαντες om. Suid. λόγου Suid. ποττὰν] sic ms. v. μύρτον. *Ed. Med.* ποτὶ τάν. 1014. πόρδαλις Suid. ms. πάρδ. 1015. ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιεὶς εἶτα πολεμεῖς ἐμοί; *Porsonus apud E. Maltby Thes. Prosod. p.* 292. 1016. βεβαίαν νῦν μ' ed. Kuster. 1019. Male ed. Kuster. ὡς σύ. 1022. καὶ τόδ' ed. K. 1024. κἄν με μὴ Fl. Christian.

1026. τοῦτ' ἂν ἦν Schol. τοῦτ' ἄρ' ἦν με ed. Kust.

1027. Respexit Suidas v. ἐκσάλευσον ut monuit Toupius in Suid. I. p. 124. ἐκσάλευσον] Suid. ed. ms. 1029. Dele γ'. 1034. γε *delet Porsonus in schedis. Vide ad* 1015. *et ad Thesm.* 716. 1035. *Ad Hec.* 1166. *Opusc. p.* XCV. 1037-8. κἄστ'—οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὐδ' (sic) ἄ. πανωλέθρων Suid. τοὖπος *ed. et ms. ut videtur.* 1038. Recte ed. Kuster. si σὺν pro ξὺν reponas, οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὐδ' ἄνευ πανωλέθρων. πανωλέθροισιν pro voce nihili πανωλεθρίοισιν restituendum est Æschylo Pers. 562. Versus noster recte legitur apud Suid. II. p. 743. *Alibi recte citat* οὔτ' ἄνευ. *Vide Adverss. p.* 266. 1040. *Comparabat Porsonus Eurip. Andr.* 732. *ed. Beck.* οὔτ' οὖν τι δράσω φλαῦρον, οὔτε πείσομαι. 1046. τὰ κακὰ om. ms. sed habet καί. *in* παρακείμενα *scil. Ed. Med.* Παρακείμενα. τὰ νῦν ἱκανὰ κακὰ τὰ παρακείμενα.

1052-3. ὡς πόλλ' ἔσω 'στὶν, Κἄχομεν βαλάντια. "*Neque* ἔσω *pro* εἴσω *usurpant comici, neque* εἴσω, *si bene memini, pro* ἔνδον." *Elmsleius Mus. Crit. Cant. T.* I. *p.* 180. *Aristophani certe eximebat* ἔσω *Porsonus, et hic legendum monebat* ὡς πολλὰ σᾶ 'στὶν, 'ἄχομεν βαλάντια. *Supra* 489. ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχοιμεν. *In Hermippo Suidæ v.* ἀγῆλαι, *collato Ruhnkenio ad Timæum p.* 5. *lege* φέρε νῦν ἀγήλω τοὺς θεοὺς ἰοῦσ' ἐγώ. 1056. ἃ 'ν λάβῃ Markland. ad Eurip. Suppl. 364. optime. Eurip. Bacch. 843. ἃ 'ν δοκῇ. Ita recte edidit Barnesius; male Musgravii editio retinet ἂν, quo mendo laborat versus Alexidis apud Athen. I. 19. p. 23. D. 1074-5. οἱδὲ Suid. χωρ. ἑλ. ὑπ. Suid. ms. in χοιροκομεῖον. *et ed. Med.* 1078. μουσίδδην Valckenær. ad Theocrit. Adoniaz. Digress. IV. p. 279. 1080. νενευρωμένη δὲ συμφορά Schol.

1082. σέλει Valckenær. ad Theocrit. Adoniaz. Digress. IV. p. 277. et mox ἐλσών. 1084. τοὺς Ἀθηναίους Suid. 1087. τι χρῆμα Suid. v. ἀσκητικόν. 1094. ὅπως μὴ Suid. v. βινεῖν. 1095. θαιμάτια Dawes. Misc. Crit. p. 229. θοιμάτιον Suid. in v. ed. ms. 1111. δεινὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν, πολύπειρον. *Ita ed.* 1532. *Porsonus,* Sic et Suid. ms. v. ἴυγξ. Videtur addendum ἀγαυὴν, quod hic typorum errore positum est pro ἀγανήν. *Suid. Med.* δεῖ δή σε νυνὶ γ. δεινὴν ἀγαθὴν φ. σ. ἀγανὴν π. —ἴυγγι κοινῇ πάντ' ἐπέτρεψαν. 1126. Lege ex Suida v. μουσωθῆναι, μοῦσα pro νοῦς. Vide Eurip. Med. 1092. (1079.) quem locum non dubium est quin hic respexerit Aristophanes. μοῦσα Suid. ed. ms. *Vide Porsonum ad Medeæ locum.* 1130. λοιδορεῖσθαι Suid. ed. ms. χερνίβος. 1131. μιᾶς τε] sic *Suid. ibid. sc.*

1152. Lege ex Suida v. κατωνάκαι, οὐκ ἴσθ' ὅθ', ut supra 1140. ἴσθ' Suid. ed. ms. οἶσθ' *ed. Med.* ἴσθ' *Kust.* 1153. *Advss. p.* 249. 1155. ἑτέρους ἱππίους] ἑταίρους Ἱππία ex Suida v. κατωνάκαι Kuster. ἑταίρους ἱππίαν, ut videtur, Suid. ms. ἑταίρους ἱππία *ed. Med.* 1167. *In schedis,* μέντ' οὐ. 1169. χώριον Dawes. Misc. Crit. p. 308. Eadem correctio adhibenda videtur Eurip. Hippol. 19. ὁμιλίαν. 1214. ὁ ὑμὸς αὐτοῖς. 1218. L. παραχωρεῖν οὐ θέλεις; 1222. χαρίσασθαι Taylor. ad Lys. p. 491. 1230. ὅτι νήφοντες] ὁτιή. 1239. Telamon est nomen Scolii. Vide Joan. Toupium Cur. Posterior. in Theocrit. XV. 98. Antiphanes apud Athenæum XI. 15. p. 503. E. ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρ-

χαιωμένων Τούτων περάνης, τὸν Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν Παιῶνα, μήδ' Ἁρμόδιον, ubi vulgo male legitur τόν τε Τελαμῶνα. 1245. διαποδιάζω Suid. ed. Med. v. 1246. Lege κᾀς ἡμᾶς, propter metrum. Vide Valckenær. ad Theocriti falso inscriptum Idyl. XXX. 44. p. 166. ubi idem mendum exemit.

1259. *Schol. in MS. Trin. ita se habet;* πρὸς τοὺς παρὰ τῷ Ἀρχιλόχω. πολὺς δὲ ἀφρὸς ἦν περὶ τὸ σόμα. (*sic*) καὶ Σοφοκλῆς. Αἰσχύλος δέ. ἀφρὸς βορῆς ἐῤῥ νηκότα (*sic*) στόμα. ἐπὶ δειλία δὲ αὐτοὺς κωμωδεῖ, ὡς ἐνεφιέντας. (*lege* ἐναφιέντας.) *Schol. Rav.* ἀφρὸς βροτείας ἐῤῥυηκότα στόμα. *Unde me docuit legendum Porsonus,* παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ· Πολλὸς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα.—— Αἰσχύλος δέ· Ἀφρὸς βρότειος ἐῤῥύη κατὰ στόμα. *Sophoclis locus, indicante Th. Kidd, est Electr.* 719=721. 1293. Choro tribuit Suidas v. ἀλαλαὶ (ἀλαλαλαὶ ed. Med.) 1301. Delet Ἀπόλλω ut Scholium Valckenærius ad Theocrit. Adoniaz. Digress. IV. p. 275. 1315. παδωᾶν (i. e. πηδωσῶν) Kœn. ad Gregor. de Dialect. p. 79. κ' εὐαδδωᾶν Valckenær. et Hering. apud Valckenær. ad Theocrit. Adoniaz. Digress. IV. p. 275. 1318. Scribe, ne litera mutata quidem aut transposita, ἀλλ' ἄγε, κόμαν Παραμπύκιδδέ τε Χειρὶ, ποδοῖν τε πάδη, Αἶ τις ἔλαφος. Ed. Kuster. πάδδη, πάδδη. ἀλλ' ἄγε pro ἀλλά γε recte restituit Casaubonus Alexidi apud Athen. IV. 21. p. 170. Frustra παραμπυκίδδομαι commemorat Valckenærius ad Theocrit. Adoniaz. IV. Digress. p. 289. quæ forma hic non exstat. 1319. παραμπυκίζεται Suid. ed. ms. in v. Phot. 1322-3. L. ποίει.

FRAGMENTA.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ. fr. 4. ὅσ' ἂν κελεύῃς *Bekkeri Lex. SG. p.* 331. *quomodo correxerat Porsonus Append. ad Toup. p.* 435.

ΓΕΩΡΓΟΙ. Suid. vv. Ἀτρέα. Τοῖς Ἱπποκράτους.

ΓΗΡΑΣ. *Adde,* XVIII. *Photii Lexicon;* Μελιτέας· κάπρον ἀριστοφάνης ἐν γήραι λέγει ἀντὶ τοῦ εὐκράτης. ἐπεὶ δασύς ἐστιν. καὶ γὰρ ἄριστον αὐτὸν ἔλεγον. *Ita MS. Gal. sed describit Porsonus,* Μελιτέα κάπρον: Αρ.——καὶ γὰρ ἄρκτον. *Ex apographo suo mendosissimo* ἐν Γηρυτάδῃ *Albertus ad Hesychium T.* II. *p.* 567. *Recte autem Hesychius* ἌΡΚΤΟΝ *pro* ἌΡΙϹΤΟΝ. *Alibi notat Porsonus,* Κ et ΙϹ confusa. Athenæus in v. Σκύφος de Dercyllida XI. p. 500. C. εἰσπιόντες II. p. 36. C. Menander apud Ammon. v. Ἧς. Σίϲυφος σκύφος Hesych. v. ἵππιος Π. Soph. πλείϲτοις ap. Sch. Apoll. Rhod. III. 1213. κειϲι βδηλευμένοι Hesych. Ἀβάκι. ἀγελαίϲωνες. sic MS. Hesych. Pind. P. IV. 246. et Schol. ἄριϲτον Bibl. Coisl. 607. (*T.* I. *p.* 444. *Bekker.*) Hesych. v. Συβαριτικοὶ λόγοι. τὸν γὰρ ἌΚΩΠΟΝ. Phot. Lex. v. Μελιτέα κάπρον. Plu-

tarch. T. II. p. 968. C. ʹΙCΤΑCΘΑΙ. *De Athen. p.* 36. *vide Opusc. p.* 233. *De Menandro, ibid. p.* 252. *De Athen. p.* 500. *ibid. p.* 243. *Atque* CÍCΥΦΟC *conjecerat Morus Præf. ad Xenophont. Hellen. p.* XLIV. *sed mox in luce connixit. Neque his se expedire potuit Marxius, Ephori fragm. p.* 242. *In Hesychio v.* ἵπ. Ποσειδῶν, ἀρίωνασκυφὶ πήγασον *MS. Verum vidit Schowius. In Athen.* xv. 697. C. ἐκορῇς *ms. i. e.* ЄΙCΟΡΗC. *Lexicon in Bibl. Coislin. p.* 231. Βαβακατρεῦ : βάρβαρός ἐστι φωνή :—— *quæ pleniora sunt apud Suidam, e Schol. ad Av.* 1614. *ubi* ναβαισατρεῦ. *Adde Porson. ad Eq.* 1375. *Thesm.* 268.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ. fr. 4. *In Photio Porsonus,*

ἓν ἴστε· πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

MS. Gal. ἐνιότε.

ΔΑΙΤΑΛΗΣ. fr. 4. *Respicit Eustath,* ἰλ. ᾱ. *p.* 73. *pen.* =55,37. *notante Porsono.*

Fr. 17. *Addit Porsonus e Suidæ loco,* εἰς οἷ' ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ τὰ χρήματα.

Fr. 21. *(Schol. Equit.* 577. *Suid. v.* στλεγγίς.*)* οὐδ' ἔστιν αὕτη, *quomodo edidit Brunckius, habet Photius Galei, consentiente Porsoni apographo. Eandem lectionem etiam in Schedis exhibet Porsonus, sed Adv. p.* 280. οὐδ' ἔστι γὰρ αὐτῇ. *At Scholiastæ* οὐδὲ γὰρ αὐτὴ *ortum est e compendio pro* ἐστιν, *de quo vide ad Ran.* 1088. *et Porsoni Adv. p.* 90. *ad Athen.* VI. *p.* 269. F. *Recte* οὐδ' ἔστιν αὐτῇ *Scholiastes ad Pseudo-Diogenis Epistolas, et alius ad Platonem in ms.*

Paris. 3017. *ubi* αὐτοῖς *Ruhnkenius p.* 136. *Vide Boissonadium, MSS. du Roi* X. *p.* 226.

Suid. Ἀπέδραν. καὶ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν. ἀντὶ τοῦ ἐπανεχώρησαν. δεῦρο κἀπέδραν. Φερεκράτης Ἰπνῷ. Μένανδρος Δαιταλεῦσιν. εἶτ' ἀπέδρα μόνος, ubi Porsonus, Fragmentum hoc ad Menandri Δαιταλέας bona fide retulit lepidissimum caput Joannes Clericus p. 36. observans tamen nusquam alibi hujus fabulæ Menandreæ fieri mentionem. Sagacior fuit Hemsterhusius, qui ad Thomam M. p. 93. Aristophanis nomen inserit et alia molitur, quæ prætereo. Ed. Med. [*et Ald.*] Θετταλεῦσιν, unde sponte nascitur Θετταλῇ. Prima vero sic legerim; τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀντὶ τοῦ ἀπέδρασα. ἐπανεχώρησα δεῦρο, κἀπέδραν. *Imo legendum e Bekkeri Lex. SG. p.* 420. Ἀπέδρα: καὶ τὸ π. π. ἀπέδραν. τί οὐκ ἐπανεχώρησα. *Lex. SG. præterea* Θετταλοῖς——ἀπέδραν μόνος.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ. *Addit Porsonus Schol. Villoison.* ἰλ. ξ. 200. *p.* 338. *prop. init.* Ἀριστοφάνης Δαναοῖσι, δακτύλιον χαλκοῦν φέρων ἀπείρονα, ἔφη. *Senarius, primo semipede carens.*

ΔΡΑΜΑΤΑ. fr. 13. *Photius Porsoni,*

ἐγὼ γὰρ εἴ τι σ' ἠδίκηκ' ἐθέλω δίκην
δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνί.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ. *In Scheda notat,* Κιθαρῳδὸς Antiphanis [*apud Athenæum*] VIII. p. 342. D. Hesych. MS. v. στειλέαν. Etymolog. p. 683, 26. Clearchi et Theophili XIV. p. 623. C. F. Niconis XI. p. 487. C. Polluc. VI. 99. Anaxippi IV. p. 169. B. Polluc. X. 94. *Vide Opusc. pp.* 234-5.

ΠΕΛΑΡΓΟΙ. fr. 8. *Brunckius Addend. p.* 167. "*Insignis fatuus fuit Desid. Erasmus.*" *Porsonus,* Insignis fatuus est Heynius, qui quæ hic joco dixit Brunckius, serio refellenda suscipit ad Apollodor. Addend. p. 1400. ad I. 9, 9. not. p. 170.

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ. fr. 25. *Etymologus* p. 31. Αἰδοιέστατος :——οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ισ ποτίστατον λέγουσι καὶ λαγνίστατον καὶ ψευδίστατον· καὶ Λαλίστερον εὕρηκά σε καὶ πτωχίστερον : — Ἀριστοφάνης Πλατανισταῖς, Ἵν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἁρπαγιστάτου :—καὶ κλεπτίστατος καὶ πληκτίστατος λέγουσιν. *Ubi, Porsono teste, MS. Dorvillianus, nunc Bodleianus ;* πτωχίστερον καὶ ψευδίστατον ἀριστοφάνης πλ$^{\alpha\tau}$ ἵν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἁρπαγιστάτου καὶ πληκτίστατος λέγουσιν. *Notat vir summus ita exhiberi ista* πλ$^{\alpha\tau}$ *ut primo aspectu credas esse* πλ$^{\alpha\varsigma}$ *sed e codicis scriptura in* τευτάζων *p.* 755, 48. ἰατρὸς 198, 15. κωπηλατούντων 353, 32. *liquere, scribam voluisse* πλάτων. *Unde me monebat mutandas esse distinctiones,* καὶ πτωχίστερον, Ἀριστοφάνης. Πλάτων, ἵν' ἀπαλλαγῶμεν — *quum posteriorem versum ex Platonis Cleophonte citet Eustathius* ὀδ. β. *p.* 1441,25 = 90,4. *Sed ecce Archiepiscopi verba ;* ὥσπερ δέ φασι διὰ τοῦ εσ σχηματίζουσιν ἀττικοὶ, οὕτω καὶ διὰ τοῦ ισ. ποτίστατον γάρ φασιν Ἀριστοφάνης. ὡς τὸ, ὦ θερμόταται γυναῖκες ὦ ποτίσταται (*Thes.* 742.) οὕτω καὶ λαγνίστατον. καὶ κλεπτίστατον (*Plut.* 27.) καὶ λαλίστερον εὕρηκά σε ὡς καὶ λαλίστατον. καὶ πολὺ πτωχίστερος. (*Ach.* 424.) καὶ ψευδίστατος. καὶ ὅσα τοιαῦτα——καὶ Πλάτων δὲ Κλεο-

φῶντι, ἵν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἁρπαγιστάτου. καὶ πληκτίστατος δὲ λέγουσιν. *Quæ idcirco memoravi, ne quis Aristophani senarium affingat,* λαλίστερόν σ' εὕρηκα καὶ πτωχίστερον, *vel* ψευδίστερον, *quum e Ran.* 91. *petitum videatur* λαλίστερον. *Pro* εὕρηκά σε *forsan legendum* εὕρηκα δὲ *vel* εἰρήκασι.

ΩΡΑΙ. fr. 1. *Omnino vide Porsoni Opusc. p.* 195. *ubi adde; V.* 5. νιφομένους *mendosum esse putabat Porsonus etiam ob sensum; quum* νίφεσθαι *sit non "cadere ut nix," sed "nive conspergi." Huic sententiæ obstat Æschylus Theb.* 219. *ut Philonem apud HSteph. T.* III. *p.* 1773. *A. missum faciam. Neque prorsus mihi persuasit Porsonus, anapæstum quarto loco esse pellendum. Quare ex Advers. p.* 109. ὑριχοὺς *libenter acciperem, ceteris servatis, modo istud* ὁμοῦ τε *intelligerem. Ceterum in Hesychio tentarim;* Ὑρισίδια: σπυρίδια:—Ὑρισσός: σπυρὶς, φορμός:

Fr. 2. *Porson. ad Hec.* 1238. πρᾶσιν εὕρωμεν *Casaubon. Anim. ad Athen. p.* 644, 50.

Fr. incert. 2.

ὅστις ἐν ἡδυόσμοις
στρώμασι παννυχίζων
τὴν δέσποιναν ἐρείδεις.

Ita distribuendos censebat Porsonus. Atque hoc vidit A. Meineke, in Comic. Fragm. Berolin. 1814. *pp.* 11-2. *Sed et dudum monuit vir doctus apud Schweigh. Anim. ad Athen. T.* XIII. *p.* 401. *Ceterum Kusteri errorem notat Porsonus ad Nub.* 1065.

Fr. 89. *Suidas.* Ἐσκιοτροφημένα. Ἀριστοφάνης. Ἀπό-

μακτρα σκυτάλων ἐσκιοτροφημένα. *ubi Porsonus,* Lexicographus noster mire ineptit, secumque traxit Kusterum et Brunckium ad Aristophanis Fragm. inc. 89. T. III. p. 285. Primum enim vox nihili ἐσκιοτροφημένα pro ἐσκιαγραφημένα irrepsit. Sed hoc crimen fortasse a Suida in impuros librarios transferre malis. Deinde ipsum illud ἐσκιαγραφημένα genuinæ vocis glossa est. Versum igitur sic constitues; Ἀπόμακτρα τῶν σκυτάλων ἀπεσκοτωμένα. Genuinam lectionem Noster ipse supra in v. suppeditavit; quam quod mireris licet in fragmenta inc. 83. bona fide retulerit Brunckius, nihil quicquam de loci hujus restitutione suspicatus est. *Nil verius hac emendatione. Bekkeri Lex. SG. p.* 431. 26. Ἀπόμακτρα: ἀπόμακτρα σκυτάλων ἀπεσκοτημένα δ' ἐσκιοτροφημένα.

Fragmentis addit Porsonus,

1. Eustath. ἰλ. μ̄. p. 911, 63. = 874, 50. ἀνὴρ πεδήτης ἰτέαν ἐνημμένος.

2. Eustath. ὀδ. τ̄. p. 1854, 12. = 680, 27. ἀλφίτων μελάνων ἄδδιχα. *Huc respicit Photius v.* ἄδδιξ.

3. Ach. Tat. Isag. in Aratum p. 121. ed. Petav. *Vide ad Plut.* 965.

PLUTUS.

DRAM. Pers. Συκοφ. Ἕτερος συκοφ. 3.

4. ταυτὰ 3. 4.

13. ἀκολουθεῖν 3.

17. ἀποκριναμένου 4.

24. οὑτοσὶν 1. 3.

31. καὶ priore loco omittit 3.

32. πρὸς τ. θ. 1. et primo 2. sed mutatum eadem manu, et εἰς rubrica suprascriptum.

43. ἐμαυτῷ 1. 2. 3. 4. sed glossa in 2. supra ξυνακολουθεῖν, σὺν αὐτῷ πορεύεσθαι.

49. ξύμφ. 3.

51. τοῦτο 1. 3. 4. τουτὶ 2.

61. χαίροις 1.

64. οὔτι 3. δήμητραν 1. 3.

65. ἦν μὴ φράσῃς 1. 3. 4. (sed primo εἰ 4.) εἰ μὴ φράσεις (ἦν) (sic) 2. ἦν pro emend. ut infra 448.

67. ἐστιν ὦ δ. 1. 2. 3. 4.

71. Καρ. οὐκοῦν 1.

73. -σθον et -τον 1. 2. 3. 4. L.

74. γ' ἂν 1. γ' ἦν 2.

75. μέθεσθε 1. 2. σθον 3. 4. sed schol. marg. 3. μέθεσθον: μεθίημι· ὁ μέλλων, ——τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν, μέθεσθε. γρ. δὲ καὶ μέθεσθον:

77. ἦν 1. 2. 3. 4. sed suprasc. γρ. ἢ 4.

78. Καρ. ὦ μ. 2. et om. Καρ. 80.

80. Versum om. 1.

81. Χρε. præfigit 3.

86. Καρ. præf. 4.

89. τοὺς σ. καὶ κ. καὶ δ. 1.

97. βαδίζεις (οις ejusdem manus) 2.

106. πλὴν ἐμοῦ 1.

110. Καρ. εἰσὶ 4. sed personam delevisse videtur.

111. seqq. Ab οἰμώξῃ (sic) Chremyli orationem incipit 1.

117-8. τί φῂς—φύσει Chremylo 1. 3. Carioni 2. ut vulgo. τί φῂς Chr. et 118. Car. 4.

119. ἔμ' εἰ 1. 2. sed 2. in litura, ubi π primo fuit; forsan mutavit manus prima. Gl. τὰ ἀνόητα ἔργα. ἔπη 3. 4. γρ. καὶ οἶδ' ὡς L.

120. εἰ πύθ. 3. 4. non 1. 2. ἐπιτρίψειέ με 3. et δρᾶν, sed gl. ποιεῖ.

126. ἐὰν ἀ. 3. 4.

129. μεῖζον 1. 2. 3. 4.

131. Πλ. διὰ 1.

132. Πλ. ὁδὶ et om. ἐστὶν 1.

137. ὅτι 1. 2. 4. ὅτ' 3. ι in ἔτι in litura 2. hic et 486. unde conjicias ἔτ' ἄν. Sed ἔτ' tantum habuisse credo, ut MS. 3. habet ποτ' 19. δέσποτ' 67.

138. οὐδὲ ἓν 1. 2. οὐδεὲν 3.

140. μὴ σὺ 4.

144-5. ἔνεστι—ἐν ἀνθ. 4.

147. σμικρὸν 3.

151. ἂν et gl. ἐὰν 3.

152. εἰς 3. pro ὡς.

156. τί δὲ 1. 2. 4.

159. περιπίπτουσι sed gl. περικαλύπτουσι 4. μοχθηρίαν. Χρε. ἔχει μὲν—κακοὶ (supra 110.) et sequentia, τέχναι &c. Chremylo continuat 3.

160. Personæ ut vulgo usque ad 179. in 1. 2. In 3. Car. ἔτ. δὲ- Chrem. ὁ δὲ χρ. Car. ὁ δὲ λωπ. Chrem. ὁ δὲ κναφ. Car. ὁ δὲ βυρσ. Chrem. ὁ δ' ἀλοὺς—In 4. Chremyli 160-8.

163. δὲ priore loco om. 1.

164. χρυσοχοεῖ γε 2. 3. 4. sed 1. sine γε.

166. ὁ δὲ κναφεύει τις ὁ δὲ π. 1. 2. 4. (sed γναφ. primo 2. Schol. ibidem, ἀττικόν ἐστι τὸ κναφ.) Χρε. ὁ δὲ κναφεύει γεἰ· ὁ δὲ π. π. 3. (sic)

167. ὁ δὲ πω. 4.

170. οὐ δ'. 3.

172. τί δαὶ 3. πληρεῖς 4.

175. βελωνοπώλης 1. 2. 3. sed βελονοπό. primo 2. τοῦ om. 4.

176. ἀργύριος ut vulgo 1. 2. 3. ἀργύρριος 4.

177. ἕνεκα σοῦ, non -ά σου 1. 2. 4. Schol. vulgatum habet 3, qui πέμψας τοῖς

Ἀθ. ἔλαβε συμμάχους. οἵτινες — προσέσχον τοῖς ἔλυσι (sic. Vide Hemsterh.)

178. οὐ διὰ 4.

180-5. ὁ T. Carioni continuat, tum Chr. ἐμπ. Car. τὰ δὲ πρ.—μόνος 2. Chr. ὁ Τιμ. Car. ἐμπ. Chr. τὰ δὲ πρ. — μόνος 3. Chr. ὁ Τιμ. Car. ἐμπ. Chr. τὰ δὲ Car. μονώτατος—μόνος 4.

183. οἶσθ' 1.

185. -έζηται 1. -ίζηται 2. 3. 4.

188. γέγονεν 1. 3. 4. γέγον' (νεν) 2.

189. ἁπάντων ἐστὶ 1. πάντων ἐστὶ 2. πάντων om. 4. Gl. ἁπάντων ὑπάρχει.

193. -το μεστὸς οὐδεὶς 3.

197. εἶναι βιωτὸν τὸν β. sine αὐτῷ 1. εἶναι β. αὐτῶ 2. 4. εἶναι β. αὐτοῦ 3. sed αὐτῶ scholio præfixum.

198. ἐμοὶ φ. 3.

199. μόνον ἐν 1.

203. δειλότατος 3. sed gl. λίαν δειλόν.

204. διέβαλ' 1. et m. pr. 2. -αλεν 3. 4. et corrector 2.

205. λαμβάνειν 3.

208. μὴ δὴ νῦν 3.

210. τοῦ in gl. non text. 3. 4. λυγγέως 3.

212. ἀγαθων primo 3. sed ὴν statim fecit.

216. κἂν δεῖ 1. 2. 3. 4.

218. πολλοί γ' 3. Χρε. om. 4.

220. πονήρους γ' 1. et ut puto alii, et sic duo exempl. ed. Bas. 1532. Id quod fuit Porsoni, et duo alia, πονηροὺς γ' (sic).

221. πλουτίσωσιν 3.

222. Post ἴθι addiderat ὦ καρίων 4. sed mox delevit.

224. τοῖς 3.

225. ἴσον 1. 2. 3. ἶσον 4. ἐνταυθὶ 2. ex em. correctoris ut videtur.

227. τοῦτο 1. 3. et pro gl. 2.

228. ἔνδουθεν (sic) 3.

229. ἀνύσας plane 1.

237. εἰ 3. gl. ἐάν.

238. τῆς om. 1. 4.

239. προσέλθοι 1.

240. σμικρὸν 3.

242. ὡς π. 1. 2. 3. et ut videtur 4. εἰς gl. 3.

244. ἔπεσον 3.

245. ἔτυχες 3. 4.

252. λέγῃ 4. Inter 252 et 253. .: χοροῦ :. rubrica 2.

253. δὴ τῷ om. 4.

256. ἔστιν 3. παρόντας 1. 2. 3. 4.

260. χάριν γ' ὁ 1. 2. χάριν χ'

ὡ 3. χάριν ὁ 4. ἡμᾶς 1. 2. 3. 4.

εις
261. ἀκούοις 2. εις suprasc. ex em. m. pr. ut puto, certe ἀκούοις in linea factum a correctore.

262. ἡμᾶς 3. et corrector 2.

266. ῥυσὸν 1. et m. pr. 2. σσ 3. 4. et corr. 2.

268. πάλιν 1. 2. Om. 3. 4. sed supra μοι habet 4. forsan ejusd. m.

270. ἔχοντα σωρὸν ἔγωγε 3.

277. σωρῷ 1. et primo 2. λαχὸν 1. 2. 3. 4. In schol. ἐλάγχανεν 1. 2. 3. Tum 1. et forsan alii ἀντὶ οὖν τοῦ εἰπεῖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ λαχὸν, καὶ ὁ κήρυξ τὸ σύμβολον δίδωσιν, et ista, ἔστι δὲ ἡ σύνταξις &c. omittit cum 2. 3. Vide Hemsterhus. p. 83. not. 70. et 72.

281. χάριν δεσπ. (sic) et κ. δεῦρο 1. χ. μ' ὁ—κ. δεῦρο 3. et m. pr. 2. sed corrector γρ. καὶ ἡμᾶς. χάριν ὁ δ. ὁ σὸς κ. ἡμᾶς δεῦρο 4. Gl. 3. ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἐνταῦθα.

284. ἥκει om. 1.

285. ἡμᾶς 1. et m. pr. 2. ὑμᾶς 3. et corr. 2.

286. ἅ. ἡμῖν (sic) 1. 4. et 2. ex em. ἡμὶν (sic) ἅπ. 3. ἡμὶν 2. m. pr. et schol. quod hinc vulgavit Th. Kidd, Porson. Opusc. p. 194. et e Parisino 2827. Schæferus in ed. nova Pluti Hemsterhusiani p. 504.

β α γ
289. λέγεις ὄντως σὺ τ. (sic) 2.

290. βούλομαι 2. (Gl. 3. θέλω.) θρεττανελονον κ. primo,
ν
nunc ὁτὸν κ. 3. (Mox 296. -λὸν τὸν plane) -λῶ τὸν 4.

291. παρενσαλ. 1. 3. παρασαλ. 2. 4.

293. βληχόμενοι hic et 297. 1. 3. et primo 2. sed 297. ὡ 2. ex em. forsan m. pr.

294. κιναβρώντων μέλη 1. 2. 3.

295. Post ἀπεψ. disting. 1. 2. 3.

296. δ' αὖ 3.

298. κραιπ. sine καὶ 1. κρεπ. (sic) sine καὶ 2. καὶ κρε. 3. καὶ κραι. 4.

300. -θέντα 1. 2. 3. 4.

302. γε om. 1. habet mox 309. In marg. historia de Ulysse, Circe et Telegono, ἔδει δὲ ἄρα καὶ τὸν ὀδυσσέα θανάτῳ περιπεσεῖν—μέμνη-

ται [τῆς] ἱστορίας καὶ ὁ ὀππιανὸς ἐν ἁλιευτικῶν β.

305. σκῶρ 2. σκῶρ 3. 4.

306. πάντας τρόπους 1. 2. -α -ον 3. 4.

311. λαβόντες 1. 2. 3. et in 2 sch. damnans aliam lectionem, ἣν λάβωμεν, quam exhibet 4. a m. pr. Alius fecit λαβόντες.

312. λαερτίου 4.

314. δ' ἀρίστυλος 3. et scholio præfigit σὺ δ' ὡς ἀρ. quod in textu 4. ὥσπερ suprasc. rubr. 2. a m. pr. pro gl.

316. ἀλλ' om. 3.

321. μασῶ. 1. 2. 3.

324. ὅτι δὴ 3.

325. συντεταμένως 1. 2. 3. γμ 4. Gl. 2. σπουδαίως. Gl. 3. σπουδαῖος (sic) cui superscripta alia, ὁμοῦ. Vides ambas lectiones explicari. Tum καταβεβ. 1. 2. 3. 4.

327. ὄντως 1. 2. 3. 4.

328. ἄρην 1. 2. 3. 4.

329. οὕνεκα 1. 2. 3. 4.

335. καὶ πόθεν 3. 4.

336. πεπλούτικ' 3.

340. θαυμαστόν γ' 1. 2. Partic. om. 3. 4.

342. ἐπ. τι ut vulgo 1. 2. 3. ἐπ. γε τι 4.

345. Sine σ' 1. 2. 3. 4.

347. οὖν et μάλ' primo om. 4.

348. ἔνι γάρ τις κ. 3. ἔνι γὰρ ἔνι κ. 4.

356. πῶς δ' 1. 2. δ' om. 3. 4.

361. τοιοῦτον 1. 4. -ο 2. 3.

364. δήμητρ' 2. sed correctoris sch. δήμητραν, ὄνομα. ἡ δήμητρα τῆς δημήτρας.

369. τι om. 4. Porsonas ante 371. et 372. om. 1.

374. ὦ om. 3. 4. Pro gl. habet 4. οὖν servant 1. 2. 3. 4.

380. φίλ' ὡς (sic) 1. φίλος 3. et m. pr. 2. φίλως corr. 2. et primo 4. ut puto. Gl. 3. προσφιλῶς. δοκεῖς 1. 2. 3. 4. sed gl. 3. φανείης.

381. γε om. 1. 2. 3. 4. λογίσαις (sic) 1.

385. τῶν ἡ. 1. 2. 3. 4.

387. καὶ τοὺς σ. 3.

388. ἀπάρτι 1. et corr. 2. Gl. 2. ἀπὸ τοῦ νῦν. ἀπαρτὶ 2. m. pr. σὺ τί 4.

390. σαυτὸν 3.

391. ἐπειδὴ 4.

392. σὺ τὸν πλοῦτον; ποῖον; 4. hoc clare, et ab initio. ὁποῖον 1. 2. 3.

396. ποσειδῶν vel -ὼν primo 4. θαλάσσιον 1. 2. ττ 3.

397. τὸν ἔτ. λέγω 4. λέγω pro gl. 2. 3.

400. αὐτὸ pro οὐ τῷ primo 1. sed em. a m. pr. ut videtur.

402. ὥσπερ πρ. 1. 3. ὥσπερ τοπ. 2. 4. Gl. 2. τοκαταρχάς. ἐνί γε τρόπῳ 4.

404. εἰς scripturus erat 3. sed ὡς fecit.

406. εἰσάγειν sed gl. εἰσάξαι 3.

408-10. Βλ. οὔτε γὰρ—Χρ. σκοπῶμεν—Β. ἀλλ'—Χ. οὐδ' ἐ. δοκεῖ μὰ δί'—Ita personas 3. παρ. ἐγὼ πάλαι 4.

413-4. Personas ut vulgo 1. 2. 3. 4.

417. τί om. 4. φεύγετον (ε supra) 3. (ε rubr. pro gl.) Βλ. ἡρακ. 3. 4.

418. ὑμᾶς om. 1.

420. ἄλλος οὐδεὶς 1. 2.

422. ὠ. γὰρ εἶ. 1. ὠ. μὲν εἶ. 4.

423. ἐκ τῆς τρ. 1.

424. γάρ 2. rubr. pro var. lect. m. pr. supra γέ. μαν. καὶ 1. Personas sic 4.; Χρ. βλέπει—Βλ. ἀλλ'—Χρ. οὐκοῦν—Π. οἴεσθε—Βλ. πανδ.

427. λεκιθ. 2. λεκυθ. 1. 3. 4.

428. ἐνέκραγες 1. 2. ἀνέκρ. 3. ἀνεκρ. (κέ supra) 4. (κέ ab initio, et ut sit textûs) εκ scil. bis positis. Tum οὐδὲν 1. et opinor 2. quamvis non enotarim. μηδὲν 3. 4.

430. με om. 1.

432. ἐχρῆν σ' 4. sine σ' 1. 2. 3.

434. ἐνθέδ' (sic) 4.

435. κάπηλις ἐκ 1. et schol. quod apud Schæfer. κά. etiam 4.

438. φύγοι 1. 2. 3. 4. Gl. 2. 3. ποῦ hic et alibi.

441. ἄνδρες 3.

446. -σόμεσθ' 1.

447. -όντες—όμεθα 3. Schol. vulgatum de ποῦ, πῆ, ποῖ, in 2. 3. ubi πῆ quietis tantum esse dicitur, sed contra scholiastæ mentem, ut liquet ex exemplo Hecub. 1040. quod habent MSS.

448. μὴ διαμ. 1. μὴ διαμ. (δὲ supra) 2. (sic) δὲ scil. correctoris pro em.

450. καὶ ποίαν 3.

452. αὐτὸς primo 3. ut videtur; tum ὁ θεὸς οἶδ' ὅτι, clarissime. οἶδ' ὁ θ. 1. 2. 4.

453. τρόπαιον 1. 2. 3. 4. ἂν στ. 4. ἀναστ. 1. 2. 3. γρ. καὶ τρόπαιον ἂν στήσ. L.

454, τολμᾶτον (ε supra)—καθάρματα 3. (ε rubr. pro gl. ut passim iste codex).

456. λοιδορῇ 1. 4. -εῖ 2. ῇ suprasc. a recent. -εῖς 3.

457. ἀδικουμένη 2. (ἠ η correctoris).

458. Primo πρὸς τὸν θεὸν 1. 3. τῶν omittit 4.

461-2. ἀνθρώποις πορ. ἀγαθόν; τί δ' ἄν γ' ut vulgo 1. 2. -σιν ἐκπορίζομεν | τί δ' ἂν ὑ. ἀγ. (ἀγαθὸν loco priore om.) 3. -οις ἐκπορίζοιμεν (sic) ἀγ. τί δ' ἂν ὑ. ἀγ. ἐξ. Βλ. ὅ, τι 4. γρ. καὶ ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν L.

465. -σασθαι 1. 2. -σεσθαι 3. 4. L. ἀνθρώπους 1. et m. pr. 2.

Nunc ἐν τοῖς : ἀνοῦς : ἀνοίς Sed pro gl. ut puto. Infra 1155. idem codex : στροφαῖον : πορτάριον ἀνοίς plane 3. 4. Gl. 3. τοῖς.

468. αὐτοῦ 1. 2. 3. 4.

469. αἰτίαν οὖσαν 4.

471. γ' om. 1. 2. 3. 4.

474. σ' om. 4.

476. καὶ κύφ. 1. 2. 3. 4. ὦ gl. 2. 3. Versum hunc et 478. Chremylo 3. Ambo Bleps. 1. 2. 4.

480. Chr. 1. 2. 3. Bleps. 4.

481. γ' habet 1. om. 3. 4. et primo 2. Βλ. καλῶς 1. 2. 4. Χρ. 3.

482. γ' ἐὰν 1. 2. γ' om. 3. 4.

483. Βλ. 1. 4. Χρ. 1. δὴ ν. θ. εἴκοσι 3. (sic) εἴκοσι 1.

484. Βλ. ταύτῃ—ἀπ. δύο 3. (Βλ. ex em. ej. m.)

485. φθάνοιτον et πράττοντ' 1. 2. -ε -ες 3. 4. ποιοῦντες gl. 2. ἢ τί γ' ἂν 1. 2. 3. 4.

491. τούτων om. 1. Supra ἀθ. gl. 2. ἀσθενεῖς hic, sed ἀσεβεῖς 496.

492. τοῦθ' pro μόλις 1. 2.

493. βούλευμα 4. solus.

499. οὐδείς. ἑ. 4. Gl. οὐδεὶς 2. 3.

500. βίοτος 3.

501. ἡγεῖτ' 3. 4. γ' ἔτι 4.

502. ὄντες πον. πλ. 1.

505-6. Χορ. præfigit 1. Omnes servant φημ' ἢ παύσει ταῦτ' (ταῦθ', sic, 4. vox om. 1.) ἢν βλέψῃ et ἤν τιν'. In 3. βλέψῃ ex em. sed m. pr. ut puto; cujus certe est gl. ἐὰν ἀναβλέψῃ. ἀγαθὰ μ. 3.

510. διανείμ. 1. διανέμ. 3. 4.

ε
διανείμ. 2. (ε correctoris) ἴσον 1. 2. 3. 4.

511. οὔτ' ἂν τέχνην τῶν ἀ. 4. οὔτε σ. 1. 2. 3. 4. μελετῶν (sic) 1.

514. σκυτοδ. 1. 2. 3. βυρσοδ. 4.

517. ὅσ' ἡμῖν νυνὶ 4.

519. πρῶτος 3.

522. οὐδ' ante ἀνδ. om. 4. (et primo 2. sed repos. a m. pr. ut puto.)

526. σου 3.

527. ἔτ' pro οὔτ' 4.

528. οὔτε τάπησιν 1. 2. 3. οὔτ' ἐν τάπησιν 4.

529. ὅταν 2. -σθε 3.

530. ἱμάτιον βαπτὸν 1. et primo 2. (certe βαπτὸν) sed em. m. pr.

531. τοῦ πλουτεῖν 1. 2. ἀποροῦντας 1. 3. ἀπορούντων primo 2. sed οῦντας a m. pr. emendatum puto, et sic plane corrector. ἁπάντων ἀπορούντων 4.

532. εὖ. ταῦτ' ἔστιν 3.

535. Χρ. forsan a corr. 2.

536. ὑποπείνοντων 2. 4. unde pejus depravatum ὑποτεινόντων quod 1.

540. πρὸς δὴ τ. 3. ἔχει 1. sed ἔχειν 542. Vocem ibi omittit 4.

542. προκεφ. 1.

544. φύλλ' 1. 2. 3. 4. Sine accentu 3.

548. τὸν τῶν πτωχῶν δ' ut vulgo 1. 2. 3. (sed πτοχῶν, omisso τὸν, primo 2.)

549. τῆς πτωχείας πενίαν 1. 3. et 2. (nisi quod πτωχίας) a m. pr. sed corrector γρ. τῆς πενίας τὴν πτωχείαν. τὴν πενίαν πτωχείας 4.

⁒ φατὲ
551. ⁒ εἶναι 2. (φατὲ corr.) φᾶτ' (sic) εἶναι 4. Sine φ. 1. 3. et gl. 3. φατὲ δηλονότι. ὅμοιον 3. 4. ὁμοῖον 2. scil. ὅ m. pr. οῖ corr.

552. υ in ὁ ὑμὸς om. 4. et primo 2. τοῦτ' αὐτὸ 4.

556. φειδόμενος 4.

559. παρ' αὐτῷ 1. 3. 4. et corr. 2. sed m. pr. παρὰ τῷ. ποδαγρῶντες 1. 2. 3. 4. Gl. 2. τοὺς πόδας ἀλγοῦντες.

563. καὶ δὴ pro ἤδη 1.

565. κό. ἐστὶν κλ. 3.

566. οὐ pro οὐχὶ 1. 2. cetera ut vulg. 1. 2. 4. νὴ τὸν δία γ' εἴγε λ. αυ. δεῖ πῶς οὐ 3.

567. γ' om. 3. 4.

569. γίνονται 1. et pro gl. 3.

572. κομήσης 1. κομπάσης 3. 4. et ex em. 2. Schol. m. pr.

τὸ μηδὲν ταύτῃ κομήσῃς διὰ μέσου εἴρηται — τὸ κομήσῃς δὲ ταυτόν ἐστι τὸ (sic) κομπάσῃς, ἐκ μεταφορᾶς τῶν κομώντων, &c.

573. ὅτι ζ. 1. 2. 4. ὀτιὴ ζ. 3. ex em. ej. m. ἀμείνων 1. 2. 3. 4.

581. γνώμαις 1. 2. 3. 4. Sed γρ. λήμμαις corr. 2. et sch. 3. ἀλλ' ὦ κρονικαῖς· ἀρκτικαῖς φησὶ λήμαις ἤγουν ἀρχαίαις μωρίαις καὶ παλαιαῖς. λημῶντε (μ suprascr.) 2. (μ suprasc. corrector) λημῶντες 3. solus.

582. τοῦτο δὴ φ. 1. 2. τοῦτο δήπου φ. 3. 4.

583. πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγ. 1. 2. ut vulgo. πῶς γ' ἂν π. τὸν ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀγ. 3. πῶς ἂν π. 4. cet. ut vulgo. γρ. καὶ πῶς γ' ἂν L.

584. -γείρῃ 1. 4.

585. ἀθλητῶν 1. 2. 3. ἀθλιτῶν 4. στεφανώσας 1. 2. 3. 4. (στεφανώσας 2. ex em. m. pr. ut puto: primo erat accentus supra φα.)

586. κοτίνῳ 1. 2. 3. 4. et gl. in 2. ἀγριελαίνῳ. Etiam 944. gl. 2. ἀγριελαίνῳ στεφάνῳ, inepte. ἐχρῆν om. 4.

589. ἐᾶ κεῖσθαι π. ε. et om. τοὺς νικ. 4. Gl. στεφανῶν τοὺς νικῶντας.

591. οὑτοσὶ 4.

592. γέ σ' ut vulgo 1. 2. γε om. 3. 4. κοτίνου 1. et m. pr. 2. κοτίνῳ 3. 4. (et corr. 2. qui gl. ἀγριελαίας) ου suprasc. 3. sed pro gl. potius, καὶ, κοτίνῳ L.

593. ἐστὶ τἀγάθ' (vel ἐστὶν) 1. 4. et ex em. m. pr. 2. ἔστ' ἀ. 3. et primo 2. ut satis liquet.

595. πεινεῖν 3. 4. ἐστι ante βέλ. 4. et ex em. correctoris 2. φησὶ γὰρ αὕτη 1. 2. φασὶ γὰρ αὐτῇ 3. 4. Gl. in 3. λέγει, in 4. λέγουσι.

596. προσάγειν 1. 2. 3. 4.

598. χρ. (έ suprascr.) præf. sed al. m. 1. γρύζειν 1. 2. γρύζεις 3. 4.

602. πάσωνα 1. 2.

607. χρή σ' 3. ἀνύττειν 1. ἀνύτειν 2. ἀνύειν 3. 4.

609. μεταπέμψασθον (ε suprascr.) (ε corr.) 2.

612. non 613. βλ (ε suprascr.) præf. 1. σὺ 3. μακρὰν 4. et primo 2. Gl. 2. πολλά.

613. θέλω 3.
615. καὶ τῆς γ. 3.
619. μὲν οὖν ἡμῖν 4.
622. Βλ. postea additum 2. a correctore, ut potius videtur. ἂν pro αὖ 3.
623. -λύσει 3.
624. παῖ tantum in text. et ὦ pro gl. 3. ὦ παῖ in text. 1. 2. 4. σ' ἐχρῆν 3. ὦ] καὶ, ⊳ L. i. e. "al. om. ὦ."
626, 7. χοροῦ habet 2.
627. θησείοις 3. (η ej. m.) μεμιστυλημένοι 1. 2. 3. -υστιλημμ. 4.
631. τοῦ σ. τρόπων (sic) 3. τρόπων 1. 2. 4. Gl. 2. γνώμης.
635. -πρυνται 1. 3. -πρυνται (υ correctoris) 2. -νται 4.
637. βοᾶν ex em. 3. -άν 2. et puto alii.
639. ἀναβοάσομαι 2. (η corr.)
640. φέγγος 1. 2. 3. 4.
641. ἆρ' ἀγγελεῖ primo 1. 2. sed ἆρα γ' in utroque em. m. pr. ἄραγ' ἀγγελεῖ 3. 4.
648. πέρ. μοι τ. 3. 4.
653. γὰρ om. 4.
657. δ' ἄρ' 4.
658. ψυχρὰ θαλάττης 3. λουόμενος 3. 4.
659. ἦμεν (ῖ supr. a correctore) 2.
662. κατεκλίναμεν 3. 4. et corr. 2. qui gl. κατεθήκαμεν.
663. στοιβάδα 1. 2. sed ι corr. 2.
665. νεοκλῆς 1. ὃς ἔστι 2. 3.
667. ἔτ. δὲ 1.
670. πρόσπολος—ἦν 1. 2. 3. 4. Sch. 3. πρόσπολος λέγεται ὁ δοῦλος, πρόσπολος δὲ καὶ πρόσπολος ὁ νεώκορος :—(sic).
672. ἠδυνάμην 3. 4.
674. ἄποθεν 1.
676. ἱ. τοῦ θεοῦ 4. et a correctore 2.
677. ἐφαρπ. 1.
678. μετὰ δὲ τοῦτο 4.
681. ταῦτ' ἠγ. primo 2. ταῦθ' ἠγγ. primo 4. ἄκταν 1.
682. οὐσίαν 4.
683. χ. τῆς ἀθάρας 3. 4. ἀθάρης supra 673. servant 1. 2. 3. 4. ἀθάρας 3. 4. infra 694.
688. ἤσθετο δή μου 1. 2. ἤ. μου 3. 4.
696. προσήει 1. 2. sed -ειν diserte sch. m. 2.
697. δ' om. 3. 4.
699. ἀπεφύσσ. 3. ἐπεφύσσ. 4.
702. ὑπερυθ. 4. γρ. καὶ ἀπερυθ. L.
704. αὐτός γ' 1.
707. ταῦτά γ' εὐ. 1. 2. ταῦθα δ' εὐ. 3. (sic). tum ἐγὼ

μὲν σ. 1. 2. 3. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς συν. 4.

709. περιήει 1. 2. 3. 4.

710. θυΐδ. 3. θυήδ. 4. παῖς*] γρ.* τις L. i. e. "al. add. τις."

712. μὰ δί, οὐ τ' οὐχὶ τόγε 3. (δῆ supr. ab alio.) μὰ δί' οὐχί γε τὸ 4.

713. ἑώρας 1. 2. 3. ἑώρακας 4.

715. εἶχεν οὐκ ὀλ. (sic) 2. οὐκ ὀλ. εἶχ. 3.

717. ἐνεχείρησε primo 2. nunc -ρισε et η suprasc. nescio a quo. Sch. m. pr. idem quod vulg. damnans -ρισε. Gl. supra τῷ νεοκλ. 716. χάριν τοῦ, et supra ἐνεχ. ἤρξατο. -ρῆσαι 3. -ρισε 4.

719. θυΐα 3. 4.

720. σχοῖνον 3. σφητίω 1.

721. κατέπλασσεν 1. -πλασεν 2. 3. -πασεν 4. (λ ej. m. ut videtur).

722. τε καὶ β. 3.

723. ἀναίξας 1. 2. 3. 4. sed in 2. puncta correctoris.

724. κάθησον (sic) 4. et in sch. 3. -σο in text.

729. ἡμιτύβ. 1. 2. μβ 3. 4.

733. ἐξιξ. 1. γοῦν 3. δύο om. 1. Sch. in 2. quod e Dorv. Hemsterhusius, et οἷα τινα λεβυρίδα (sic).

735. ὑπὸ τῇ 1. ὑ. τὴν 2. 3. 4.

736. ὡς ἐμοὶ 1. 2. δοκεῖ 1. 2. 3. 4. Gl. 2. φαίνεται.

738. ἑστήκει 4. (sic).

740. τ' ἤ. 1. 2. 4. δεσπότὴνειρον 3. (sic) τηγ scil. ob την omissis. Ergo et ille agnoscit τ', non δ'.

752. ὀλ. ἔχ. 3.

754. ὅσοι δὲ πλοῦτον primo scripsit vel scripturus erat 2. sed statim correxit. τ' εἶ. 1. 2. 3. 4.

759. ἐν supra εὐρ. corrector 2. quasi interserendum.

760. ὑφ' ἑνὸς 3.

762. ὑμῖν 1. 2.

764. κἀγὼ δ' 3.

765. σ' ἐκ κριβανωτῶν 1. σ'ἐκριβανωτῶν(sic. κ correctoris) 2. Gl. ἐκ κριθίνων μαζῶν. Schol. manus primæ ut vulgo usque ad βούλεται. Tum pergit ms. ἐκ κριβανωτῶν δὲ ὁρμαθῷ λέγει, ἤγουν ἐκ κριβανοτῶν (sic) ἄρτων καὶ ὁλοκλήρων, &c. ἐν κριβανωτῷ in text. 3. 4. et 3. in schol. (gl. διὰ) Sed in 4. schol. post ανα-

δῆσαι βούλεται ita se habet; ἐν κριβανωτῷ τῶνδε ἐν (de hac vocula non prorsus mihi liquet) κριβανωτῷ ὁρμαθῷ λέγει· ἐκ κριβανωτῶν ἄρτων καὶ ὁλόκληρον, (sic) οἳ ἐν κλιβάνῳ καὶ καμίνῳ ὀπτῶνται, ἐκ κριθίνων ἄρτων. αὔων ἤγουν ξηρρῶν· παίζει δὲ διὰ τὸ ἀδδηφάγον τοῦ δούλου δηλονότι :— Quæ forsan ita legenda; βούλεται· ἐν κριβανωτῶν δὲ ὁρμαθῷ λέγει [ἀντὶ τοῦ ἐν δέσμῃ ἄρτων] ὁλοκλήρων, οἳ ἐν κλιβ. καὶ κ. ὀπτῶνται :— Ἐκ κριβανωτῶν: ἐκ κριθίνων ἄρτων. Certe tres lectiones confunduntur, ἐν κριβανωτῷ, ἐν κριβανωτῶν, ἐκ κριβανωτῶν. Denique gl. in 4. a m. pr. οἳ ὀπτῶνται ἐν κλιβάνῳ. Alia a recentiore, ἤγουν ἐκ κριθίνων ἄρτων. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς λαίμαργον.

766. μὴ νῦν μὴ μέλλ' 3.

768. εἰσιοῦσ' εἴσω κοσμίσω τὰ κ. (sic) 3. τὰ κ. 4. non 1. 2.

770. ὑπαντῆσαι 4. ἀπαντ. 2. ab initio, et scholion manus primæ, ἀπαντῆσαι κυρίως τὸ λόγοις ἀντιπεσεῖν καὶ ἐναντιωθῆναι· καὶ ἔργοις· καὶ τὸ εἴς τινα τόπον καταντῆσαι. ὑπαντῆσαι δὲ τὸ συναντῆσαι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς εἶπεν :—

Post 770. κομμάτιον χοροῦ habet 2.

772. Ad πέδον gl. ἔδαφος 2. 4. τόπον 3.

774. τὰς -ρὰς servant 1. 2. ταῖς — συμφορὰς (sic) et gl. τὰς ἐμὰς 3.

778-9. et mox 793. om. 1. m. pr.

782. βάλ' 1. 2.

785. ἐνδεικνύμενος 1. 2. 3. -οι 4. Gl. 2. δηλοποιῶν, 3. δεικνύοντες.

788. Post ἀνδρῶν Chremyli personam ponit 4. ex em. ej. m. et 790. præfigit Γυν.

793. ἐστι pro gl. et in textu om. 4.

794. ταῦτα 1. 3. 4. et primo 2. nunc δῆτα a correctore, ut equidem puto. Suprasc. ταῦτα, pro gl. ut videtur; sed omnia non expedio. καί, δῆτα L.

797. Schol. in 3. solo; οὐ γὰρ πρεπῶδες: ἔμφασι (sic) ἐνταῦθα τοῦ προσώπου

τοῦ κωμικοῦ. ὁ δὲ λόγος αὐτῷ πρὸς τοὺς ἀντιτέχνους οἳ διὰ τῶν αὐτῶν ὀβελῶν (sic) ἐπειρῶντο τὸν δῆμον πρὸς ἑαυτοὺς ὑπάγειν· φησὶ γὰρ οὐκ ἔστι πρέπον προτιθέναι ἐν τοῖς ἡμῶν ὀβελισμοὺς τινὰς καὶ διαγραφὰς καὶ ἀφανισμοὺς αὐτῶν ἢ ἑτέρων ποιημάτων (malim ποιητῶν) ὥστε ἐκ τούτων ζητεῖν εὐδοκιμεῖν:—Sensus ultimorum videtur esse, *Non decet poëtam in æmulos suos Aristarchum agere.* In scholio edito malim, φαίνεται μέντοι τὸ τοιοῦτον διὰ τῶν χορηγῶν γενέσθαι, ἀλλ' οὐ δι' αὐτῶν τῶν διδασκάλων.

799. Ita 1. προβάλλοντ' ἐπα-β-α ναγκάζειν γελᾶν ἐπὶ τ. Etiam 2. προβάλλοντ'. Tum τούτοις 1. 2. 3. 4.

800. ὡς δὲ ξύνοικος 1. 2. 3. sed in litura a correctore 2. et primo ξίνικος 3. ὁ δὲ ξύνοικος 4. sed ύ in litura.

Post 801. χοροῦ habet 2.

805. οὐδὲν 1. 2. 3. 4. Gl. 3. ἄνθρωπον, quasi fuisset οὐδέν'.

806. τι 1. 2. 4. που 3. et ἐστιν —ω primo om. Præf. γν 1. 4.

807. ἡ γὰρ σ.—λ. καὶ ἀλ. 3.

808. -ρεῖς 1. 2. 3. 4. Gl. 2. τὰ μεγαρικά.

814. χαλκὴ 2. 3. 4. (Mox ἀργυροὺς 3. 4. et m. pr. 2. οῦς 1. et corr. 2.) σαθροὺς 3.

815. ἰχθυροὺς sic 3.

816. ἰπνὸς ἡμῖν 1. 2. 3. 4. Sed gl. 3. γέγονεν supra ἐλεφ.

818. -ώμεθα 1. 3.

819. ὑπὸ τῆς τρ. 4.

820. μὲν om. 1. 4.

825. Chrem. 1. 4. usque ad 864. quater 2. scil. 825—33. tum Car. 834. 839. Chrem. 841. 843. 846. Car. 848-50. Chrem. 855. Semper Car. 3.

827. εἶναι pro εἶ primo 4.

829. γὰρ om. 1. μοι 'στὶν 4. μοὐστὶν 1. 2. 3. (οι ἐ supr. 2. sed pro gl.)

833. σε om. 4.

834. ἄβιος 3.

836. εὐηργέτησα servant 1. 2. 3. 4.

843. πρὸς τὸν θεὸν primo 1. sed statim mut. Vide ad 458.

846. μῶν ἐνεμ. solus 3.

850. τῷ θ. δ. 3. 4.

852. τρὶς κ. solus 3.

853. καὶ ἰοὺ ἰοὺ 3. 4. Sine καὶ 1. 2. sed in 2. καὶ supr. a correctore pro em. ut videtur.

856. Sycoph. 1. et sequentem versum om. a m. pr.

861. Chrem. 1. 4. et ex em. m. pr. 3. (primo Carioni.) Justo 2. ἐγὼ δὲ σ. γ. τὸ π. δ. 4.

864. Carioni 1. 2. 3. 4.

865. ἡμᾶς ἄπ. 3. ἕτερος συκ. præfigunt 1. 3. 4.

869. δὴ pro δῆτα 3. 869 et 870. Chr. 1. 2. 4. pro Car.

873. Chr. 1. Car. 2. utrumque

η η
4. δαμετερ 3. (η rub. pro gl.)

874. Ante δῆλον Καρ. 1. 4. (sed Δικ. supr. 4.) Nullam pers. 2. 3.

876. μὲν οὖν 4.

879. ὁ θεὸς ἔσθ' ὅτι 1. 3. et m. pr. 2. sed γρ. καὶ ἔσθ' οὗτος corrector. Primo 4. ἅ. τ. ἕλλησιν οὗτος ὁ θεὸς et in alio versu ει τοὺς— Sed deletis οὗτος et ει alius fecit

ὁ θεὸς ἔσθ' οὑτοσὶ ὅτι
'επεὶ
τοὺς συκ.

880. κακῶς κακοὺς 3.

881. ἄδικος pro συκοφ. semper posthac ponunt 1. 4. (nisi quod 899. συκ. 4.) συκ. servat 2.

883. χθὲς 2.

884. προτιμῶ 1. 2. 3. 4.

885. ἐβδάμου (sic) solus 3. t. et sch.

886. Καρ. 1. 3. Χρε. 2.

887. πολλὴ ταῦτ' ἔ. 1. 2. 3. 4. (Ita 2.

καὶ ταῦτα
τάδ' ἐ
ταῦτ' ἐστὶ τάδ' scil. pro em. a correctore).

889. ἐστὶν ἐν οὐδενὶ 4. m. pr. καὶ, οὐδενὸς L.

890. Χρε. 2. οἶσθ' 1.

τε
891. γὰρ om. 3. -ήσετον 2. sed τε pro gl. potius.

892. Κα. 3. δ π' ἀληθείας 4. sed nunc ς del. ut et lit. ante π.

893. ἐμπεπλησμένου 2. et primo 1. Sine γ' uterque. In 1. υ in ς mut. forsan eadem m. Gl. 2. in nominativo. γ' ἐμπεπλησμένος 3. 4. (γ' ex em. ej. m. 3. ab initio 4.)

894. γ' ἐστὶν 4.

897. Δικ. κακ. — Κα. τοῦ — 1.

Καρ. κακ. 2. Χρε. κακ. 3. Δικ. τοῦ 2. 3. Tum γ' om. 3. non 1. 2. 4.

900. εἰς om. 3. Pro gl. habet 4. et in textu ὡς.

901-28. Χρε. semper 3. Δι. 2.

902. οὐδεὶς ἀ. 1. 2. 3. 4. sed in 2. οὐδείς γ' corrector.

913. μ' om. 1. 3. habent 2. 4.

915. οὖν om. 3.

916. ἐτρέπειν (sic) primo 3. nunc ἐντ. ἦν 1. 2. 4. ἐὰν 3. ποτ' om. 1. 2. 3. 4.

920. τὰ τῆς πο. πρ. 4.

921. νὴ τὸν δ. 3. 4.

924. τις ἐν τ. 4.

926. βάττου 1. 2. βάτου 3. 4. et corrector 2.

927-8. Ἄδικος pro Καρ. 1. sed 928. statim mut. σοὶ τοῦτο λ. 4.

928. πάντα ταῦτα 1. 3. et m. pr. 2. sed corrector, γρ. τάδε πάντα et supr. ταῦτα πάντα.

σ
929. προσελθέτω τι ὑμῶν ἐνθαδὶ 4. (σ al. m.) π. πρὸς ἔμ' ὑ. ἐ. servant 1. 2. 3. τις addit L. sed ubi ponat non notavi.

932. σὺ δ' 4.

935. Δικ. νυνὶ 1.

944. -πατα- 3. et corr. 2.

945. Δικ. 1.

947. τὸν ἱ. τοῦτον 1. 2. 3. τοῦτον τ. ἱ. 4.

β α
955. ταύτην ποτὲ στάσιν 4. sic, sine τήν.

956. Καρ. 1. 2. Χρε. 3.

958. ὡς ἔστ' 3.

959-60. χοροῦ habet 2.

963. Χρε. 3.

965. ἔνδοθι 1. et m. pr. 2. ἔνδοθεν 3. 4. et corr. 2. καὶ, τῶν ἔνδοθεν L.

967. ἐχρῆν sine σ' 1. 2. 3. λ. χρὴ 4.

969. ἤρ. β. οὑτοσὶ 3.

974-5. κνι 1. 2. 3. 4. (η primo 2. in 975. sed ι sch. marg.)

976. δή μοι 1. 2. 3. 4.

979. μοι om. 4.

980. πάντα ταῦθ' 1. 2. 3. τ. π. 4.

982. μ' om. 4.

984. ὡς ἱ. 4. γ' om. 3. 4.

986. θοιμ. sine τε 1. 4. cum τε 2. 3. sed in 2. punctis damn. corrector. (Primo μητρίτ 1. sed statim mut. τ in θ. relicto accentu, ut nunc sit, μητρίθοιματίδιον.)

ὅτι
989. ὅτι σ' ἠσ. (ὅτι quasi gl.) 2.

990. ἕνεκεν 1. 2. -κα 3. 4. μισγ.

1. 2. 3. 4. Gl. μίξεως 2. 3. 4.

992. μεμνῆτο 2. (ῶ corr.)

994. νυνί γ' 1. 2. νῦν γε 3. (sine ἔτι 1. 2. 3.) νῦν ὁ β. ἔτι 4. *τὸν] γρ. καὶ *ἔτι L.

999. σ' habent 1. 2. om. 3. 4.

1000. τε habent 1. 2. om. 3. 4. προσέπεμψεν servant 1. 2. 3. 4.

1001. Ita 2. m. pr. ἐφῶτ' (quod est pro ἐφ' ᾧ τ' ut in eodem codice infra 1142.) sed ω in α mutavit, et duo accentus addidit corrector; ut nunc sit ἔφάτ'. i. e. ἔφα τ' Dorice scilicet. Gl. εἶπεν. ἔφη τ' et gl. εἶπε 3. ἐφ' ὧ τ' 4. (et ut puto 1. certe ω servat.)

1004. τις om. 4.

1006. κατ. 1. 2. 3. 4. In 3. κ ex em. m. pr. (primo ε ut videtur) cetera ab initio.

1008. ἀεὶ 3. 4.

1009. ἐκφορᾶ 3.

1010. μὲν δὲ οὖν (sic) 3.

1011. εἴγε λ. αἴ. 4.

1012. νιτάριον 1. 2. νιττάριον 3. 4. βάτιον 1. 4. et m. pr. 2. βάττιον 3. et corrector 2. νιττ. et βάττ. schol. m. primæ ibid. ἂν om. 4. et primo 1. sed repos. ead. m.

1013. ἤτησεν ὑ. an ἤτησ' ἂν ὑ. voluerit 1. non decerno. ἤτησ' ἂν εἰς 2. 3. -σεν ἂν εἰς 4. γρ. ἂν εἰς ὑ. L.

1015. ὅτι omnes. ὅτε gl. 4. -ψεν 2. et forsan alii.

1019. γε om. 1. παγκάλους 1. 2. 4. -ας 3. μ' ἔχειν 1. 3. 4. ἔχειν μ' 2.

1020. -νειεν 4. καὶ, προτείνειαν L. δραγμὰς 1.

1021. μου 1. 2. 3. μοι 4.

1023. δ' 4. ἔχοι μοι 2. ex em. m. pr. (Primo ἔχω μοι ut videtur.) μ. καὶ γλυκὺ 3.

1025. καπράσης 3.

1029. δίκαιον hic et 1031. δίκαιον ἄγ. servant 1. 2. 3. 4.

1030. μ' om. 1. 3. 4. habet 2. Gl. 3. ἐμέ.

1033. ἀλείψειν ridicule 3. qui codex sæpe literas et syllabas transilit, ubi non moneo; ut paulo ante πράξεται dat pro πεπρ. mox 1035. κατέτηκ'.

1034. δ' οὐκ 4.

1037. ἑλκύσαις 1.

1038. -νει γ' 1. 2. -νει δ' 3. 4.

1042. Γραῦς ante στέφ. 4. ex

em. ej. m. δέ τοι 4. τοι tantum 3.

1043. -μαί σε, tum φῄς et gl. λέγεις 4. Χρε. τί φ. 3.

1045. ὕβριος 1. et m. pr. 2. ὕβρεως 3. 4. et corr. 2.

1046. χρόνου om. 3. sed 1047. recte habet.

1047. οὗ pro ὃς 1.

β α
1049. ὡς ἕ. ὀξ. 2. (βα corr.) βλέπειν 4.

1050. ἀεὶ 1. 3. et m. pr. 2.

1054. λάβοι 4.

1059. κἀγὼ 3. et ἢ om.

1060. φέρει et gl. γονιαῖον ὀδόντα φέρει 3. μόνον γόμ. 4.

1064. ἐπειδὴ 4. νῦν μὲν 1. 2. 3. 4.

1065. τουτὶ 3. ψιμύθιον 1. ψιμίθιον m. pr. 2. μμύ corr. μμύ 3. μμί 4.

1066. γε om. 1. 3. 4. habet 2.

1068. κᾆτα 1. 2. 4. καὶ 3. τηθίων 1. et primo 2.

1077. μάχομαι 3.

1079. ἑ. ἐγὼ π. 4.

1083. σπεκλ 1. 2. 3. 4.

1085. δ' om. 3. 4. καὶ om. 4.

1086. συνεκπότ' 1. -τέ' 2. 3. -τέον 4.

1087. τε καὶ 4. σαθρὰ 3.

1088. πάντα ταῦτ' 1. 4. In 2. Chremyli sunt 1088-90. Νέ. 1089. servant 1. 3. 4. Gl. 3. 4. ὦ χρεμύλε.

1092. δέ γ' οὐκ εἴσιμι 1. 2. sed μοι primo 2. δ' οὐκ εἴσιμοι 3. δὲ οὐκ εἴσιμι primo 4.

1094. ὑπεπίττουν 1. et m. pr. 2. sed corrector, γρ. καὶ ἐπίττουν. ἐπίττουν 3. t.

πε
et sch. ἐπίττουν 4. (πε forsan m. pr.)

1096. βασιλεὺς 1.

1097. προσέρχεται 2. m. pr. ἰσχ corr. χοροῦ habet 2.

1098. κόπτων ex em. 3. et gl. κρούσας.

1100-1. σέ τοι σέ τοι | λέγω κ. 1. et m. pr. 2. sed in 2. σέ τοι semel punctis damn. a correctore. σέ τοι λέγω | καρίων 3. et m. pr. 4. in 4. σέ τοι alia manu suprasc. ὦ gl. 2. 3.

1110. ἐς 3.

1111. τούτων 1. 2. 4. τούτω 3.

1112. γε habent 1. 2. om. 3. 4.

1121. εἴχομεν 1. εἶχον μὲν 2. ultima quidem ex em. correctoris, sed εἶ ab initio. πρότερον ἔγωγ' εἶχον π. 3. πρότερον γὰρ εἶχον π. 4.

1122. πάντα τἀγ. 4.

1129. ἦν servant 1. 2. 3. 4.

1130-1 omittit 1. m. pr.

1133. ἴσον ἴ. 1. 2. 4. ἴσων ἴ. 3.
1137. οἵ μοι 2.
1139. ἔκφορα servant 1. 2. 3. 4. Gl. 2. δυνατὰ ἐκφορηθῆναι.
1140. ὁπότε τι σ. 1. 2. 4. ὅτε τί γε 3. In 2. ὅτε γε quasi gl. suprasc. sed est v. l. et supra σκευάριον, gl. ἀγγεῖον τι.
1141. ὑφείλου servant 1. 2. 3. 4.
1142. ἐφ' ὧγε 3. καὐτὸς 3. 4.
1147. -σεις 1. 2.
1148. ἀλλὰ ξύν. solus 3.

ἐν τῇ γῇ
ἐνταυθοῖ
1149. ἐνθάδε sic 2. ἐνθαδὶ et gl. ἐνταῦθα 3.

τὸ
ταυτο
1151. δέ γ' αὐ. 1. δέ γ' αὐτομ. 2. ταυτο em. correctoris scil. δὲ ταύ. 3. δαὶ ταύ. 4. ταὐ. etiam L.
1152. Supra πᾶσ' gll. 2. ἀνοίς, 3. ὅλοις. πράττοι 1.
1162. γ' om. 3. 4.
1166. γὰρ om. 3.
1167. θαμὰ δικ. (sed suprascriptis β α em.) 1. δικ. θ. 2. m. pr. sed corr. suprasc. ἄρα ut interserendum, et gl. θαμινὰ, συχνῶς.
1171. μοι habent 1. 2. 3. 4. δοκεῖς 4. et primo 2. κομμάτιον χοροῦ om. 1. 2. 3.
1172. ἐμοὶ primo 2. Nunc μοι ·· Puncta correctoris.
1173. Χρε. semper posthac 1. 3. nisi quod 1. Κα. 1205. Καρ. semper 2. ἀλλ' 2.
1174. οὗτος om. 4.
1183. μετεκαλεῖτο 4.
1189. γὰρ ἔσται 4. et primo 1. sed statim mut. θέλῃ θεὸς 3.
1191. λέγοις 2.
1192. -μεσθ' οὖν αὐτίκα νῦν ἀ. π. 1. σθ' οὖν αὐτίκ' ἀ. π. 2. m. pr. (sed corr. γρ. αὐτίκα μάλ' ἀλλά) -σθ' οὖν αὐτίκα μάλ' ἀ. π. 3. 4. (in 4. -μεθ' primo et σ postea add. rubr.)

ω
1193. φυλάττειν 1. φυλάττειν 2. (ω correctoris).

β α γ
1196. προηγῇ τῷ θεῷ σὺ 2. (Ista supr. corr.)
1199. -μεθα 1. 2. 4.
1202. σ' habent 1. 2. 3. non 4. In 2. ὡς εἰς supr. pro em. corrector, et explicat κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἑσπέρας.
1205. πολύ γε 4.
1206. γὰρ ἄ. μὲν 3. μὲν γὰρ ἄ. 4.
1209. γ' om. 3.

In fine 2. ἀριστοφάνους πλοῦτος :—

NUBES.

ARGUM. init. Μέλητος 1. 2. 3. 4.

3. ἀπέραντον sex mss.

5. Sch. in 5. ῥέγκουσι.—ἔστι δὲ ἀττικόν. ἐπεὶ καὶ ῥέγχουσι γρ. τὸ δὲ ῥέγκουσιν ἀπὸ τῶν ἰώνων λέγουσι λαβόντες, οἵτινες ἀεὶ τὰ δασέα εἰς ψιλὰ τρέπουσι, &c.

7. ἔξ. μοι κολ. 4.

19. γραμματεῖον 2. (ϊ corr.) ἵνα γνῶ 3. 5. hic cum gl. νοήσω.

23. συνῆχ' ὅτ' sex. sed συνῆχ' in 2. correctoris; in 3. in fine v. 22. ponitur, et ex em. ut suspicor, sed proculdubio m. pr. καππατίαν 3. κοπα- corrector 2.

24. ἐκόπην 3.

26. τοῦτο secundum om. 5. 6.

29. πολλοὺς om. 1. 5. Ita 6. ἐμὲ μὲν σὺ τὸν πρ' αὐτοῦ πολλοὺς δρ. ἐ.

30. ἔβη 3. 5. ἔβα 6. με om. 3.

32. ἐξαλύσας 1. 5.

33. μέλε' sex. ἐξήληκας (sed ηκ ex em.) 5.

35. -σασθαι omnes ut puto, nisi quod in 6. vix decernas inter α et ε.

37. δήμ. τις 1. 2. τις δήμ. 3. 4. 6. δ. μέν τις δήμ. 5.

39. τὰ δὲ om. 5. δ' om. 6.

40. ἐς 1.

42. μ' ἐπ. γῆμαι 1. μ' ἐπ. sine γῆμ' (sed agnoscit gl.) 3.

47. -δὴν 1. 4. 6. -δῆν 3. utrumque accent. 2. a m. pr.

52. κωλιάδος 1. 2. 3. 5. 6. κωλϋ. primo 4.

54. δεικνὺς θοιμ. τοδὶ 1. (β α γ)

55. ἔφασκον 2. m. pr. Corrector, γρ. εὕρισκον. Gl. ἔλεγον in 4. 6.

57. τί γάρ μοι om. 3.

58. ἔλθ' 1. 2. 3. 4. ἴθ' 5. δὴ 1. 2. 3. 4. 6. δῆτα 5.

60. οὑτοσὶν hic et alibi 1. 5.

61. τἀγαθῆ (vel τ'ἀ.) 6. et primo 3. 4.

62. δὴ ταῦτ' 1. 2. et primo 4. ut videtur, cum gl. μετὰ, sed nunc δὴ 'ντεῦθεν quam proxime; forsan ab alia m. δὴ 'ντεῦθεν 3. ab initio.
68. ἐκορύζετο 1.
69. ἐλαύνεις 5.
71. φελέως 3. 6.
72. ἐνημμένος 2. 3. 5. 6.
73. ἐπίθετο 3. et primo 5. sed statim mut. Mox 77. πίσω 3.
74. ὕπερον 1. et ex em. corr. 2. ubi gl. γυμνότητα.
75. οὖν om. 3. 6.
76. Supra μίαν supr. μόλις in 3. a recentiore proculdubio.
77. ἀποίσω (sic) 1.
78. βούλ. αὐ. 4.
79. αὐτὸν ἤδ. 5. ἀνεγείρ. 3.
88. ἔκτρεψον 1.
89. ἃ ἂν ἐγώ σε 1. σε postea del. sed forsan ab alio. σ' ἐγὼ 3. 4. 6.
91. νῦν ἀ. 3. 5.
92. θυρίδιον 4. 6. τουτὶ 6.
93. ἐστὶν ἐτ. τοῦτ' 4.
99. καὶ ante δίκ. om. 4.
100. δὲ om. 3.
103. -δέτους 3. -δύτους 4. 5. 6.
104. καὶ om. 1.
107. σχάσας 1. τὴν in text. om. et pro gl. habet 6.
110. ἀνδρῶν 5.
112. Personas posthac om. supplem. 1. Schol. 3. ψεύδεται κἀνταῦθα ὁ κωμικὸς λέγων παρὰ σωκράτει εἶναι τὸν ἄδικον λόγον. οὐ γὰρ σωκράτης ἀλλὰ πρωταγόρας ὁ αὐδηρήτης (sic) ἐφεῦρε αὐτὸν καὶ ἐδίδασκεν:—
114. τούτοιν — ἥττονα primo om. sed repos. m. pr. 3. (ἥττονα 3. 4. 5. et a corr. 2.)
115. τἀδικώτερα solus 5.
119. πειθοίμην 2. 4.
121. δήμητραν 1. 3. et primo 5. et corr. 2. ἐμῶν γ' 6.
122. σαμφ. 1. σαπφ. 3. 4. 5. 6. σαμφόρας 2. (επ correctoris).
126. κατακείσομαι gl. 5.
130. σκινδαλάμους quinque mss. In 3. σκαδαλάμους (sic) text. sed σκινδαλάμους schol. In 2. δάλμους (sic) supr. corrector. Scholion, σκινδαλμὸς — τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων δασύνεται (voluit βαρύνεται.)
131. ἰτέον 1. 5. ταῦτ' 2. στραγκ. 6. et gl. καὶ συσφίγγομαι.

133. βάλ' 1.

134. κικύνοθεν 1. 3. 4. 6. et 2. in linea, sed alterum ν sup. a m. pr.

138. ἥκω 1.

139. τοὔξυμ. 6.

140. μαθηταῖς σοι λ. 6.

143. ν. δέ σε ταῦτα 1. 2. ν. σε δὲ χρὴ ταῦτα (sic) 3. ν. δὲ χ. τ. 5. ν. δὲ τ. χ. 6.

145. ἄλοιτο 1. 5.

147. ἀφήλατο 1. 3. 5. 6. λλ 2.

148. τοῦτο διεμέτρησε 5. In 2. supr. διεμετ. quasi gl.

149. γὰρ post κηρὸν insert. ex em. m. pr. 5.

150. ἀνέβαψεν primo 1.

151. ψυχείση 3.

152. ἀναμέτρει (sic) 3.

157. ἔχει 1. 5. et a correctore 2. a m. pr. 4. ἔχειν 6. et gl. κεκτῆσθαι.

158. κατὰ στ. 1. 2. 3. (sed sch. 3. agn. τὸ) κατ' ὀυρρ. 5.

161. διαλέπτου sex mss. sed -οῦ primo 2. proculdubio, i. e. διὰ λεπτοῦ ut e Dorv. legendum.

166. τρισμακάριοι primo 4. plane 6.

176. εἶεν om. 1.

178. ὡς atramento script. in 5. supra διαβ. quasi gl. et supra ὡς, περίγραν rubr.

179. θοιμάτιον servant sex mss.

181. ἄνοιγ' semel 1. 2. 6. sed in 2. altera vice suprasc. a m. pr.

182. σωκράτην quinque minimum mss.

189. τοῦτο γε φ. 1. 2. et ita proculdubio 5. 6. etsi non diserte notavi. τοῦτ' ἔτι φ. 3. τοῦτο φ. 4.

190. οὗτοι ut inter εἰσὶ et μεγ. reponendum suprasc. a correctore in 2.

192. οὗτοί γ' 3. 5.

195. Supra ἐπιτύχῃ scr. rub. περὶ 2. m. pr. sed pro gl.

198. αὐτοῦ pro αὐτοῖσι et gl. ἐνταῦθα 5.

199. πολὺν om. 3. γ' om. 1. 3. 5.

ρον
203. πότερα 2. (ρον corr.)

206. σοι om. 6. π. ἐστὶ πά. 5.

207. σὺ τί 3.

210. κικυνεῖς quinque certe mss.

212. ἥδ' ἣ 3. 5. ἡδ' ἣ 4. Gl. 5. αὕτη ἐστὶν ἥτις.

215. ὑμῶν 5. 6. πάνυ sex mss.

216. ἀπ. ἀφ' ἡ. 5. Gl. ἀπάξαι.

217. οἰμώζ. 4. primo.

218. ἐπὶ sine ὁ 4. ὅπὶ 6.

219. ὦ σώκ. sex.

222. ὦ σώκρατες lin. rub. transversa damn. 3.

226. ταροῦ 4. 5.
227. τῆς punctis damn. a corr. 2.
237. με διδάξης 1. 3. 4. 5. et primo 6. sed hic statim fecit μ' ἐκ. quod 2. ab initio. εἵνεκ' 5.
239. τε καὶ δ. 2.
247-8. ὄμνυτε | ἢ σ. 3. 5. σι-η δαρ. 2. (η m. pr. pro v. l. vel emend.)
250. καὶ νὴ δ. 6.
256. με om. 4. 256-92. ex alius supplemento habet 3. θύσητε 1. 5.
257. ταῦτα πάντα 3. 4. 5.
261. -πατώ. 1. 5. -πατό. 3.
264. λαμπρότατός τ' α. σ. τε νεφ. θ. β. 6.
266. μήπωγε pro μήπω 1. 4. 6. μήπω 2. m. pr. sed γε supr. a corr. -αχθῶ primo 4. 6. nunc εχθῶ 4. αχῶ 6.
269. χιονοβλήτησι 5.
270. ἵστατ' ἐν ν. 4.
271. χρυσέοις — προχοαῖσιν 1. χρυσέοις — πρόχουσιν 2. 4. (in quo alius γρ. προχόησιν) χρυσέαις — προχόοις 3. χρυσέοις — προχόοις sed ex em. utrumque 5. πρόχουσιν vel potius πρόχοισιν primo 6. nunc προχόοις ex em. alius.
273. ἱερεῖσι φανεῖσαι et gl. ὑπηρέταις 3. φανεῖσαι etiam 5. τοῖς θεοῖσι χ. 6.
274-8. Numeralia singulis vocibus suprasc. 4. βας ζδγε θη ad constructionem scil. indicandam.
276. Sch. in 2. et 3. damnans lectionem εὐάγητον ἀφεῖσαι.
277. βαρυηχ. 3. 5.
281. καρποὺς ἀρδομένην ἱ. 3. η -μέναν (η corrector) 2. τ' et θ' utrumque habent 1. 2. 6. certe.
285. ἀκάμαντον 2. (ν scil. insert. a corr.)
286. -αισιν ἐν 1. 2. -οισιν ἐν 4. 6. -αις ἐν 5. In 6. repetuntur 275-89. ita; ὦ μέγα σ. ν. ἀρθῶμεν — ὄμματι γαῖαν, tum 290. Ibi -αισιν.
287. ὄμβριμον νέφος 5. Gl. τὸ ὑδατῶδες.
288. ἀθανάταις (οις) 2. (οις corr.) ὀψόμεθα 3.
290. μου (καλέσαντος) δηλ. Ita 5. (ista supr. rubr.)
292-3. βούλομαι | πρὸς τ. β. ἀντ. 5.
294. νῦν ἤδη 3. κεἰ θέμις ἐστι χ. pro versu 4. Ita 6.

κεὶ θ. ἐστὶ χ. νυνί γ' ἤδη κεἰ μὴ θ.
295. τραγοδ. 3. 5. t. et sch. uterque.
296. τοι 6.
299. ἐς χθ. 3. 4. 5. γαῖαν 4. 6. γῆν γαν 2. γῆν correctoris.
305. ὑψηρ. 1. 3. 4. 5. 6. ὑψιρ. 2.
309. -παῖς 3.
316. ἡμὶν 2. m. pr. ῖν corr.
317. τερατείαν (ϊ corr.) 2. Versus om. in 6. a m. pr.
320. μίξασ' 4. In 6. γνώμην νύξασ' ex alius emend. et a m. pr. supr. καὶ Γμίξασα (sic) Istud Γ natum videtur e γρ. signo v. lectionis.
321. εἴπως m. pr. 2. versum a corr. in εἴπερ. σαφῶς pro φανερῶς 5.
322. φέρε pro βλέπε 6. βλέψαι primo 4. τὴν πάρνηθον 5. τὴν omnes ut puto; certe quinque.
323. ἥσυχα ταύτας 1. 2. 4. 6. (hic cum gl. καὶ ἡσύχως) ἡσύχως αὐτὰς 3. 5. et suprasc. a corr. in 2.
325. παρὰ sex mss. νυνὶ μόλις ὁρῶ 1. 2. 4. 5. 6. (νυνὶ 4. ex em. m. pr.) νυνὶ μόλις ἀθρῶ 3. ἀθρῶ supr. in 4. ab al. m. Gl. αὐτὰς 5.
326. νυνί γε τοι 1. νῦν δέ τοι 6. λημμᾶς corr. 2. λυμᾶς 5. 6. κολοκύνταις quinque mss. In 6. non liquet. Gl. 2. ὁμοίας. Schol. m. pr. οἱ—λέγοντες εἰ μὴ λημᾶς καὶ λήμας ἔχεις ὁμοίως (sic) κολοκύνταις, λημῶσι τὰς τοῦ νοῦ κόρας &c.
328. θεοὺς 1. 2. ἀς supr. a corr. in 2. ἤδης 5.
329. καπνὸν 5. solus.
330. μὰ δί' ἀλλ' ἴσθ' ὅτιὴ 5. (et gl. γίνωσκε ὅτι) μὰ δί' οἶσθ' ὅτι 6.
334. ὑγρὰν νεφέλαν 1. solus, ut opinor, στρεπταίγλαν (vel τέγ) omnes ut puto. Sed sch. 2. στρεπταιγλᾶν, et pro genitivo habet; tum εἰ δὲ στρεπταίγλαν γράψεις, οὕτω γὰρ ἐν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων εὕρηται, &c. In 2. 6. suprasc. ῶν bis, ἡν semel.
335. ἑκατοντακ. omnes.
337. ἀντ' αὐτῆς 1. 2.
338. ὀρνίθεια κιχηλᾶν primo habuit 2. nunc η del. ὀρνίθεια κεχηλᾶν 3. (αι supr.

quasi emend.) ὀρνίθεια κιχλῶν 4. κεστρῶν τ. μεγάλων τ' ἀγαθῶν κρέα τ' ὀρνίθεια κιχλᾶν 5. Omnia ut vulgo 6. In 2. ων ter hic suprasc. et bis 337. In 6. ῶν quater hic, bis 337.

339. λ. νῦν δή μοι 3. in t. at δὴ νῦν in sch. Ita 5. λ. δὴ νῦν μοι τί παθοῦσ' αὗται γ' εἴπερ.

342. οἶδ' ἀκριβῶς 2. ex em. correctoris, et gl. σαφῶς, φανερῶς. δ' οὖν 1. 6. Primo -σιν οὖν 2. sed -σι δ' οὖν factum eadem manu. γοῦν 3. 4. 5.

343. δέ γε 4. 5. 6. Sine γε 1. 2. 3.

344. ἀπ. με νῦν 6. λέγε ταχ. 1. 2. 3. 6. (in 2. νῦν supr. a corr. pro em.) λέγε νῦν sine ταχέως 4. σ' habent omnes.

346. ἢ ἐρίφω ἢ παρδ. 4.

347. ὅτι βούλονται solus 3. χ' ὤταν 5. ὅτι ἂν βούλωνται (vel -ονται) κᾆτ' ἦν ceteri.

349. εἴκασιν 3. ἑαυτὰς corr. 2. αὐτὰς 5. 6.

351. αὐτῶν 3. λύκοις 2.

352. ταῦτ' ἄρα ταῦτα κλ. 1. 2. ταῦτ' ἄρα καὶ κλ. 3. 5. ταῦτ' ἄρα ταῦτα καὶ κλ. 4. 6. Schol. 5. "Cleonymum ut δειλὸν ridet quoque Cratinus."

354. κλεισθένην sex.

355. τοίνυν ὦ 1. 3. 4. 5. τοίνυν γ' ὦ 2. 6.

356. φωνὴν κἀμοίγ' 5.

357. παλαιογ. 1. 3. et 2. primo, sed ο nunc erasum. παλαιγ. 4. 5. 6.

358. σύ τ' ὦ 5.

359. -σαιμεν 1. 3. 5. 6. -σωμεν 2.

361. βρενθύει γ' primo 2. ut videtur. Particulam om. 3. παραβάλλεις 1. 4. 5. Ultima in παραβάλλῃ ex em. correctoris 2.

362. -δητος 5. -ωποῖς 3. (υ suprascr.)

363. Pro σεμνὸν, σοφὸν 3. τερπνὸν 5. Contra καὶ σεμνὸν om. 2. m. pr. repos. corr.

364. μόναι γ' ε. 5. πάντ' om. 3. Contra 4. om. ἐστι, habet πάντα. τὰ δ' ἄλλ' ἔστι 5. (Ita notavi. Ergo et iste om. πάντ'? Habet Leidensis apud Tittmann. p. 120.) τὰ δ' ἄ. π. 6.

365. οὐ om. 3.

366. οὐκ ἐστι 4. τί σὺ λ. 5.

367. τοῦτο 5. ἀπόφῦναι 6.

368. σ' ἐγὼ ση. quinque; δ' ἐγώ σε ση. 6. τοῦτο 5.

369. πώ om. 4.

370. αἰ. ὕ. αὐτὸν sine οὔσης 1. 3. αἰ. οὔσης ὕ. αὐτὸν 4. 5. 6.
ἐν καιρῷ εὐδίας
οὔσης
Ita 2. αἰθρίας ὕ. αὐ. (ista sup. a corr.) Schol. 5. ὅπου ἂν αὐτὸν ὑετὸς καταλάβοι αἰθρίας οὔσης (in Mysceli scil. historia, etsi id non annotavi.)

371. τοῦτο 1. 2. 3. 4. τούτῳ γε τοι τῷν (sic) νυνὶ λ. εὖ προσέφησας 5. τοῦτο in τούτω vel potius τούτω in τοῦτο mut. a m. pr. 6. qui προσέφησας, ut et 4. primo. Gl. 6. καὶ εἶπας.

372. ὡς ἀληθῶς 4.

373. τοῦθ' ὃ 3. 4. 5. qui omnes ὅπερ gl.

374. κυλινδούμεναι 3. 4. 5. 6. Gl. κυλιόμεναι 2. 3.

376. κᾆτα κ. 5. 6.

379. αἰθέριος 5. sed forsan casu. Sch. 2. "δῖνος nunc dictum κουρελόν."

381. οὐδέπω sex.

383. ἐμ. ἀλλήλαις solus 5.

385. ζωμοῦ ποτὲ παν. 5. ἐμπληθεὶς 4.

386. αὐτὴν ἐξ. 5.

389. ἀ. πρ. παπὰξ κα̋. ἐ. παπὰξ παπαπαπὰξ 1. ἀ. πρ. παππὰξ κα̋. ἐ. παππὰξ παπαπαππὰξ 2. 3. ἀ. πρ. παππὰξ κα̋. ἐπάγη παπαππὰξ παπὰξ 4. ἀ. πρ. παπὰξ κα̋. ἐ. παπαπαπὰξ 5. ἀ. πρότερον παπὰξ κα̋. ἐ. παπὰξ παπαπὰξ 6. et post πρότερον, alterum παπὰξ addidit recentior.

390. παπαπαπὰξ 1. 3. 5. 6.

391. γ' om. 1. 3. 5. τοινουτονὶ
οι
1. τυνν. 2. (οι corr.)

392. τὸν pro τόνδ' 5. μεγάλα 1. 2.

393. non 394. Στρ. præf. in 3. 4. 5. sed in 4. et 5. postea repos. ante 394. οὖν pro ἄρα 3. ἀλλήλων 1. 5.

394. αὖ sex mss.

395. περιφλέγει 5. et ex em. correctoris 2. recentioris 4. In 6. suprasc. ab alia m. pro gl. ut videtur.

396. γὰρ δήπου 6.

397. καὶ βεκ. add. al. m. 6.

398. βάλλοι 4. δῆτ' solus om. 3.

399. σφόδρα om. a m. pr. 2. γ' om. 4. Ita 3. σφόδρ' εἶσ' ἐπιορκεῖ (sed primo -ίορκοι) tum 400-1. postea add. a m. pr. ubi αὐτοῦ

νεὸν—ἀθηνῶν—τιμπαθὼν (sic, mero errore, ut puto, qualis est παμφλαγόνα 581. in eodem codice.)

400. τῶν α. γενεῶν 1. ἄκρον τῶν ἀθηναίων 6. (-αίων quinque).

401. μαθὼν 2. δ' ἢ δ. ἐ. 6. ex em. ut videtur, sed m. pr.

402. εὖ λ. sex.

403. ταύτας (vel ταῦτας) et ξηρὸς sex. κατακλησθῆ 2. -ησθῆ in -εισθῆ mut. vel contra 4.

404. φυσᾶ 1. 2. et 6. ut videtur, sed mox 409. σσ 1. 2. 6. σ ibi 3. qui hic ἔνδοθεν—ῥήξας primo omiserat, sed mox reposuit.

407. τούτο (sic) 1.

408. ξυγγ. 5. συγγενοῦσιν primo 2. ἔσχων ex em. m. pr. 1. ἔσχον 5.

410. μου om. 4. post τὼ 'φθ. Contra μου τὸ πρ. 5.

411. ἐπ. σοφ. solus 3.

412. ἀθ. τε καὶ ἄλλοις ἐλ. 4. (ἄλλοις ex em. m. pr.) Gl. ἄλλοις 3. in quo ὡς εὐδ.—μνήμων post addita a m. pr.

414. κάμνης 4. 6. μήθ' quinque.

415. μήτε γε ῥ. 1. 2. 4. 6. μήτ' οὖν ῥ. 5. μήτε ῥιγῶν 3. μήτ' ἀρ. (vel μήτε) sex.

416. ἀ. καὶ τῶν ἄλ. γ. ἀν. 4.

417. κρεῖττον gl. supra βέλτιστον in 6. sed et 429. supra ἄριστον.

418. γλώσση 5.

419. δυσκολοκύντου 6. (υ puncto damn. sed ab alio, ut credo.) τε om. 4.

420. τρισιβ. 1. θρυμβε, omnes. (2. ex em. correctoris, pro θυμβρε. manus primæ. θρύμβ' ἐ. divisim 3. Primo θρυμβρ. 4.)

421. ἕνεκα sex mss.

422. οὐ—ἤδη 1. 4. 6. δή τ' οὖν —ἤδη (sic) 2. οὐ—εἶναι 3. 5. ἀλλ' ὅτι et οὐδένα omnes. Χορ. præf. versui 6.

423. τρ. ταῦτα 3. ταυτὶ τρ. 4. τουτὶ τὸ χ.—ταυτὶ τρ. 6.

Pro 424. ita 5. οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς ἀπ' αὐτῶν οὐδενί. et supra αὐτῶν gl. τῶν ἄλλων θεῶν.

425. In 3. ἂν postea insertum ante ἐπιθείην cujus ultima ex em. -ύειν 6. a m. pr. (et 4. sed ει mut. in η, vel contra).

428. γ' om. 3. Versum ita 5.

δ. τοίνυν ὑμῶν ὦ δεσ. τ. π. σμικρόν.

429. λ. εἶ. sine με 4.

430. γ' ante ἀπὸ om. 3. 5.

431. μεγάλας om. sex.

432. λέγε 4. (sine γε sex) μεγάλας γν. 5.

434. γ' om. 3. 5. ἱμείρῃ 1. 3.

435. Solus 2. προπόλοισιν. Ceteri προσπ. vel πρὸς π. (πρπόλοισ 5.) sed 6. ex em. alius.

436. με om. 1.

437. κοπα. 1. 2. 3. et forsan alii. τὸν om. 2.

438. ἀτεχνῶς habent sex mss. βούλοινται (sic) 2. βούλοιντο 6. (αι alius).

441. αὐχμοῦν 3. 6. ῥιγᾶν (sic) 6. δέρειν omnes, certe 1. 2. 3. 4.

443. τοῖς τ' ἀνθρώποις (vel -οισιν) εἶ. omnes.

445. -λλητὴς accent. in ultima 2. nescio an alii.

446. εὕρησ. 2. 4.

447. κρόταλος 4. κύρβης, κρόταλος, κ. τρύμμη 5. qui et μάσθης.

449. κέντρον 1.

450. ματτϊολοιχὸς 5. (ex em. quidem ι, sed puncta ut videtur ab initio; ut fuerit ματτϋολοιχὸς, prout emendat Bentleius.)

451. καλοῦσ' 3. λέγουσ' 5.

453. κῆν βούλωνται 1.

454. ἐξ ἐμοῦ 5. 6. et ex em. correctoris 2.

455. τοῖσι σοφισταῖς 5.

456. λῆμμα corr. 2. τῶδε γ' 3.

465. ταῦτ' ἄρ' 3.

Post 470. desinit supplementum 1.

471. λόγον solus 2. (ους sup. a corr.)

475. -ευομένους 5.

481. δαὶ 3. 5. 6. (sed in 3. ε statim sup.) τοιχομ. 6.

483. δύω 3. 6. τὸν om. 6.

484. εἰ μέν γ' ὀφείλεταί τι μοι omnes, (sine ὦν) nisi quod 3. μὲν γὰρ t. et sch.

485. κάπιλ. 4. 5. 6.

487. ἀπορεῖν (sic) 3.

489. ὅπως om. 5. προβάλλ. 5. 6.

490. -πάσης omnes.

491. δαὶ 2. 4. 5. δὲ sed statim sup. αι 3.

493-4. Στ. δέδοικα—Σω. φέρ' 2.

496. ἀκαρῆ m. pr. ῆ corr. 2. ἀκαρεῖ λιπὼν t. et sch. 5.

500. Incipit 1. m. pr. δὴ om, 3. 6.

504. ἡμιθανὴς 1. Pro gl. 6. In 3. text. ἡμιθνὴς, gl. ἡμιμαθὴς, et sch. ὤφειλεν εἰπεῖν ἡμιμαθὴς γενήσομαι, ἐπεὶ περὶ μαθήσεως ὁ λόγος. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν τελείως μαθεῖν ἐστὶ τῷ στρεψιάδῃ ζωὴ, διὰ τὸ ἐκ τούτων δυνήσεσθαι τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσασθαι, τὸ [δὲ] μηδόλως μαθεῖν οἱονεὶ θάνατος, διὰ τὸ μέλλειν ἀποδοῦναι τὰ χρέα· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἡμιμαθὴς ἡμιθνὴς εἶπε &c. (MS. μ. ὥς τὸ σ—ης ζωὴν διὰ τὸν [vel τὴν] οὐ τ. et οἱονεὶ θάνατον.)

505. λαλήσῃς 1. 5. et primo 6. ut opinor. -σῃ 3. et οις supr. ἀκολουθήσεις 1. 2. 4. 6. -σῃς 3. 5. et in 3. ου supr.

507. μελιτοῦτταν solus opinor 6. cum gl. μουστόπιτταν. πρῶτον 1. ἐγὼ om. 4.

508. ὡς τρ. sch. 3. ἐς text.

510. ἀνδρίας tres.

511. ταύτης εἵ. 1. εἵ. τ. 2. m. pr. γρ. τ. ἕνεκα corr.

518. γ' om. sex.

520. -σαιμ' ἔγωγε omnes.

523. πρώτως 2. ex em. correctoris.

527. ὑμῶν sex, et mox 529. ὁ σώφ. ubi ὡς σώφ. scholio præf. in 3.

530. ἦν ἔτι (sed ἔτ' ἦν sch.) 1. ἔτ' om. 5.

531. τις om. 5.

532. γενναίως mss.

533. ὑμῶν statim versum in -ῖν 5. In 3. ὡς ita fere scriptum § rubr. insert. ante ἔσθ'.

535. ἦλθ' tres.

536. τοῦ 'δελφοῦ tres.

537. ὡς δὴ 5. πρῶτον 5. et ex em. correctoris 2.

538. ῥαψαμμένη σκύτιον (gl. δερμάτιον) 5.

539. παχὺν 3. 5.

540. τρία εἴδη ὀρχήσεως, ὡς καὶ ἡσύχιος ὁ ἰλούστριος φησὶν, ἐμμέλεια &c. schol. 2.

οὐδὲ ἐποίησεν ἡ
ἐμὴ κωμῳδία ὡς ὁ μέρμνων

541. οὐδὲ πρεσβύτης ita 5. In 3. gl. ὁ σιμέρμνων. et schol. σιμέρμνω (sic) τις ἕτερος κωμικὸς ἔν τινι αὐτοῦ δράματι εἰσῆξε πρεσβύτην τινὰ βακτηρίαν κρατοῦντα &c.

543. εἰσῆξε gl. ἑαυτὴν 1.

544. αὐτὴ καὶ—ἦλθεν 6.

545. ποιητὴς ὢν 3. ποιητὴς om. 6.

546. ταῦτ' omnes, ut puto. sed gl. τὰ αὐτὰ 3. 5.

547. ἀεὶ 1. et forsan alii. εἰσφέρων (hoc omnes) ἰδ. 3.

548. ταύτας 4. pro πάσας quod habet supr. rub. quasi gl.

550. κοὐκέτ' ἐς αὖτις ἐπεπήδησ' αὐτῷ δὴ κ. 1. κοὐκ ἐ*τ' αὖθις ἐμπεπήδηκ' α. κ. 3. (stellula indicat literam erasam.) In 5. (κοὐκ ἐσαῦ) θις ἐπεπήδησ' ubi quæ uncinis inclusi sunt ex em. ej. m. Ut vulgo 2. 4. 6. nisi quod prius γ' om. 4. 6. et hic ἔ in ἔτ' ex em. alius.

552. ἀεὶ 1. 3. τοῦτον τὸν— ᾳεὶ (sic) 5.

553. μαρυκᾶν 5. πρότερον 4. -υσεν 2. m. pr. αν corr. et gl. ἔσυραν. Sch. 2. τὸ δρᾶμα ἐν ὧ τὸν ὑπέρβολον εὔπολις ἐκωμώδει μαρικὰς ἐκαλεῖτο:—

554. κακὸς sed gl. ὄντας 3. ὃς 5. ex em. al. οὓς plane 6. et gl. sed recentioris, ὄντας.

555. εἵνεκα 4. 5. 6.

557. αὖθις πεποίηκεν sex mss.

558. ἤδη om. 3. Versus om. 4. sed repos. in marg. ubi deest ἤδη.

559. εἰκοὺς alii; alii -οῦς.

561. τοῖς εμοῖσῖ (i. e. -σιν) εὐφραίνοισθ' 1.

562. εὖ φρ. certe pars.

566. τόν τε μ. τ. ταμίαν om. 1. in text. repos. in marg.

567. τε om. 4.

568. θαλάττης 5.

571. ἱππονόμαν 5. et corr. 2.

574. δὲ 4.

575. πρόσχετε primo 2. προσέχ. fecit corrector.

576. ὑμῖν pars certe mss.

577-8. Ita 5. πλ. γὰρ ὠφ. τὴν πόλην ἡμῖν | μόναις δαι. (et gl. supra 577. πάνυ γὰρ ἀπὸ τῶν θεῶν) σπένδ. οὐδὲ θύ. 3.

580. ξὺν νῷ ex em. 2. ξυνῷ 3. 4. Sed gl. in utroque, σκέψει.

582. ἠρῆσθε forsan primo 2. sed εῖ nunc, a m. pr.

583. Sch. 2. ἐκ τεύκρου σοφ. non τεύκρων.

584. ἐξέλιπε τὰς (vel -πεν) omnes.

585. καθελκύσας 3. sed gl. συναγαγών. ξυν- hic et 582. in 5.

586. ἣν στρατηγήσῃ 5.

588. τοὺς θεοὺς sed gl. ἤγουν τὴν ἀθηνᾶν 5.

589. -άρτοιτ' 5. βέλτιστον 1. 3. et corr. 2.

590. διδάξομαι 1.

592. τούτω 1. τῶ ξ. τούτου 5.

593. εἴτε primo 6. κἀξημάρτηται omnes.

595. μ' sed ex em. 1.

596. γρ. κυνθίων marg. 5. al. m.

597. -εράταν 5. et ex em. correctoris 2. Primo -έρατα.

599. οἶκον ἔχεις 5.

604-5. πέτραν βάκχαις σὺν πεύχαις (κ. ej. m.) σελαγεῖ (ς add. al. m.) δελφίσιν 6. δελφοῖσιν 3. 5. et ex em. al. 1. ἐκτρέπων primo 5. et gl. ἐκτρέπεσθαι ποιῶν.

607. παρασκευάσμεθα 5.

608. ἀπέστειλε 3.

610. μὲν pro γὰρ 6.

611. ἅπαντας om. 5.

612. δραχμῆς nescio an primo 5. certe ῆ non ή.

613. καὶ om. 3.

614. πρίω 1. 3. πρίη 2. et primo 4. sed hic ω ex alius em. πρίε 5. πρίης primo 6. nunc emendatum, sed quomodo non extrico. ἐπεὶ 1. sed ex em. σεληναῖον 3. clare et ab initio. σεληναίας 5.

615. κοὐκ omnes; sed in 5. sch. al. m. ὑμᾶς δὲ οὐκ.

617. αὐτὴ 3. 6. αὕτη 5.

621. τῶν θ. ἀγ. 5.

622. τὸν σ. omnes. ἢ prius om. 5.

623. σπένδεσθ' 1. γελᾶν τ' 4.

624. ἡμῶν plerique.

625. οἴσεται 1. sed gl. γνώσεται. Solennis confusio, ut Eurip. Phœn. 260. Aristoph. Eccles. 17. In Sophocl. Philoct. 1085. manifesto legendum συνείσει.

630. ἄττα 1. ἄτα 5. ἅττα 3. -μάτιάττα 2. 6.

632. Post θύραζε dist. 1. et forsan alii.

633. ἀσκάτην 1. 3. et primo 4.

635. τι om. 3.

636. πρῶτον βούλει 5.

638. ἢ ἐπῶν ἠρϊθμῶν (sic) 1. primo; sed ρυ fecit alius, et explicat schol. manus primæ. In sequentibus ῥυθμ. servat codex. πότερον sch. 3. sed -ρα text. -ρον 5. vox om. 6.

641. ἐρῶ 4. Ita 6. (nisi forte accentum om.) et gl. καὶ λέγω. μέτρον 1. (ων compendio scr. ab eadem manu.)

μέτρον servant 2. 3. 4. certe.

642. πότερα 1. solus, opinor.

645. ἡμιεκτέου 1. 5. 6. τέον 3. sed gl. κρεῖττον τοῦ. ἡμίεκτον (sic) 4. -τέον primo 2. nunc -τέου et gl. τοῦ.

646. ἔρ' ἐς κ. 6. (sic) et gl. ἄπελθε.

647. σὺ omnes, quantum sciam, certe 1. 2. 3. 4.

649. πρῶτα 6.

651. ἂν pro αὖ 1.

652. ἀλλ' om. 3.

654. ἔτ' om. 3. tum ὄντως.

655. ἀγρεῖος 3. et primo 6. nunc χ rubr. Gl. ἀπαίδευτος. ἀχρ. 1. 2. 4. sed in 1. gl. ἄγροικος, in 4. γρ. ἀγροῖος al. m.

656. ἐπιθ. τούτων 5. οὐδὲν om. 6. δαὶ 1. 3.

657. ἐκεῖν' ἐκεῖνον 3. t. et sch.

658. πρότερον 1. 3. πρὸ τούτων 5. πρὸ τούτου 4. 6. et in hoc τερα supr. ab alio.

660. ἔγωγ' ἄττ' 3. 5. gl. in utroq. ἅτινα.

661. ταῦρος τράγος 4. 5. 6.

663. ταυτὸν omnes. In 6. ἀλεκτρυὼν a m. pr.

664. ὅπως clare 6. Gl. ἤγουν πῶς.

666. Primo omissus sed ead. m. repos. 5.

668. ὡς sed ὥστε sup. rub. 1. τουτουὶ τοῦ 6. μόνον 3.

669. τὴν in litura ab alia m. 1. τὸν 2. ex em. correctoris. Sed τὴν 670. servant 1. 2. et τὴν 2. pro gl. mox 672.

670. τοῦθ' ἕτερον om. 6.

673. γε om. 3.

674. ταυτὸ 1.

674-7. Personas bis om. 1. et post 674. interrogat. Scholion;—ἢ πρὸς τὸ φράσον στῖξον καὶ τὸ λοιπὸν κατ' ἐρώτησιν λέγε· ἢ τὸ ὅλον ἓν ἔστω. Contra in 2. Σωκ. om. 674. tum Σω. ἀλλ' ὦ 'γ.—Στρ. ἀτάρ, et sic ex em. m. pr. 4.

675. οὐκ ἦν 1. 5. 6.

677. χρὴ λέγειν 1. ὅπως om. 6.

678. ὦ. καλεῖν 4.

679. Post θήλ. interrog. pars mss.

680. ἂν ἦν 1. καρδόπην κλεωνύμῃ 3. et gl. ὅμοιον ὄνομα.

681. ἔτι δὴ περί γε τῶν 1. ἔτι δή γε περὶ τῶν 2. 4. ἔτι γε περὶ τῶν 3. ἔτι δὴ περὶ τῶν 5. Etiam in 6.

δὴ περὶ (utrum his γε subjiciat non notavi; sed vix putarim) et alterum ἔτι præfix. ab alio.

686. μιλησίας 6.

687. ταῦτ᾽ οὐκ ἔστ᾽ 6.

688. ἐν ὑμῖν 3. 4. 5. 6. non 1. 2.

691. δὴ τὸν 1. τὸν sine δὴ 3. 5. qui habet in t. ἀμυνία, sed -αν sch.

694. In 5. nescio an ἄλλο primo fuerit pro ἀλλά. κατακλινεῖς fecit corr. 2. (primo εἰς) et gl. καταπέσῃς. εἶς etiam alii.

695. σαυτοῦ 5.

696. ἐνταῦθα γ᾽ ἀλλ᾽ εἴ γε χ. 1. ἐνταῦθ᾽ ἀλλ᾽ εἴγε χ. 3. ἐνταῦθα supr. in 5. 6. pro gl. et in 2. forsan pro var. lect.

697. ἔ. ταῦτα δή γ᾽ ἐ. 1. αὐτὰ ταῦτα φρ. 3.

699. δώσω τοῖς κ. 5. τήμερον omnes. (Versum repetit 3. post 740. ubi -ρον).

701. τέ σε αὐτὸν 3.

703. ς in ταχὺς erasum 2. et gl. συντόμως. ταχὺς 3. sed gl. ταχέως. γ᾽ om. 3. 4. 5.

704. ἐς vel εἰς omnes.

706. ἰατταταὶ bis 3. 5.

713. Gl. 1. καὶ διαφθείρουσι.

715. ὅτ[6] i. e. ὅταν sed ε factum rub. 1. et om. μου.

716. τὰ χ. φροῦδα 3. φροῦδ᾽ ἡ χ. 6.

718. προσέτι τούτοις τοῖσι 5.

720. γενήσομαι 1.

723. εἴτι μου 5.

725. -κιστέον 3. sed sch. γρ. καὶ οὐ μαλθακιστέα. καλ. sine περι 6. m. pr.

726. ἐξευρητέος 3. 5. εὑρυτέος quod ex εὗρε vel εὕρῃ, sed hinc potius, 4. κάποσ. 6.

728. ἀποστερητικὴν 6. Contra idem ἀποστερητίδα 745. et gl. καὶ ἀποστερητικήν.

729. ἀθροίσω 1. 5. 6. sed ἡ agnoscunt glossæ. δὴ pro νυν 3.

731. μὰ δί᾽ οὐδέν γ᾽ ἔγωγε voluit 1. Ita 2. ex em. quidem, sed m. pr. ut puto. μὰ δί᾽ οὐδὲν ἔ. 3. 4. 5. 6.

732. γ᾽ ἢ sine πλὴν 1. Contra πλὴν sine γε 3.

735. πρῶτον 6. et forsan 5. etsi non notavi, nam sic Leid.

Sch. 3. ὄπισθεν μὲν ἔλεγε παθητικῶς σχασάμενος· νῦν δὲ σχάσας. ἔοικε δὲ ἀμφότερα ἐν χρήσει. ἔστι δὲ καὶ σχάζειν τὸ τέμνειν τὴν φλέβα ὡς ξενο-

φῶν· σχάζει τὴν παρὰ τῷ σφυρῷ φλέβα:— Eadem fere in 5. ubi παρὰ τῷ μηρῷ male. Locus est Hellenic. V. 4. 58.=p. 337, 14. H.St.

740-79. Desunt 1. folio amisso.

741. ἀτρέμας omnes.

742. πάλαι 3. 6.

743. ἐς αὐτὸ 5. et statim mut. in εἰς. ζυγόθ. ceteri omnes, nescio an et 5.

744. γέρων 6.

746. Totus Socratis 2. 3. 4. μοι τοδὶ et gl. τοῦτο 5. ex em. statim facta, et ab εἰπὲ usque ad ἔχων 750. Strepsiadis. τὸ τί servat 6. person. ut 5.

748. εἰ pro εἶτα 3. εἶτ' (sic) sine δὴ 6.

749. καθείρξαιμ' mut. in -ξαςμ' (sic) et gl. ἀποκλείσας 2.

750. τηρείην 6.

752. ἀντέλλοι 2. et gl. ἀνατέλλοι. ἂν τέλοι 3. ἂν τέλλοι 4. ἀνατέλλοι t. et sch. 5. ἂν τέλει primo 6. sed α postea inseruit eadem manus, ut puto. Gl. καὶ λάμψῃ.

753. γ' om. 4. 5. ὁτιὴ τί δὴ 2. 4. 6. ὅτι τί δὴ 5. τιὴ τί δὴ 3.

754. ὅτι τι pro ὁτιὴ ni fallor 6. et gl. manus primæ καὶ διὰ τί. τἀργύριον omnes.

755. δεξ. προβ. sine τι 5.

756. τις om. 4. 6.

758. ὅ. ὅ. οὐκ οἶδ' ὅπως 6.

759. εἷλε 3. 6. εἶλε 2. 4. 5. sed hic forsan εἷλε primo.

760. ὑποχάλα 3. 5. Sch. 3. ὥσπερ ἀπὸ ὕψους τινὸς καταβίβαζε. καταβ. gl. 5.

761. μιλ. 3. μηλολόνθην 2. (η a correctore potius.)

763. σ' ὁμολ. 5.

764. ἤδη ποτὲ παρὰ ταῖσι et gl. γυναιξὶ 5. Contra -λοις 4.

765. ἑώρακας 4. 5. 6. ἑώρας 2. 3. Gl. 5. εἶδες. καλὴν καὶ δ. 5.

767. ἔγωγε om. 6. φέρε δὴ et om. εἰ 4.

769. ὡδὶ 3.

772. πενταταλ. 3. (non 756.) μοι διαγ. 5.

773. τουτὶ ταχέως 5.

774. ἀποστρέψαις 2. 3. 4. 5. ἀποστρέψειας 6. ἂν om. 3. 5. non 6.

780. οὐδεὶς ἂν—εἰσάξοι 5.

781. ἄπελθ' 1. 4. 6. ἄπερρ' (sic) 2. ἅ scil. in ἄ verso a corr. qui gl. καὶ ἅτινα. ἄπερρε

3. ex em. quidem, sed agnoscit sch. m.

782. ὦ in t. om. et habet pro gl. 5.

783. σύ γ' ἂν ἄττ' ἂν 4. μάθοις 5. 6.

784. δὴ νῦν π. ἐδιδάχθης 1. 3. δή γε π. ἐδιδάσκου 2. τί δῆτα π. ἐδιδάσκου 4. τί νῦν π. — χθης 5. δήγε πρότερον — σκου 6.

786. ματτούμεθα 5. μέντοι om. 6. (versu superiore habet.)

796. γὰρ om. 5. Tum τί 'γὼ 5. 6. forsan alii.

797. εὐστοματεῖ 1. a m. pr. τεῖ in 5. ex em. ej. m.

798. εὐγενῶν gl. 2. 3. 4. 5.

799. θέλεις vel οις primo 5.

800. ἐξελῶ γ' αὐτὸν ἐκ 5. (e 799. scil.)

806. ἅπαντα 1. 3. 5. κελεύοις 3. 5. sed in 3. η sup. rub. pro em.

809. ἀπολάψεις 1. 2. 3. 4. 6. (in 3. forsan ex em. certe ej. m. Schol. ἀπολαύσεις. γρ. καὶ ἀπολάψεις.) ἀπολαύσεις πλ. ὅτι 5. et om. ταχέως 810. Contra πλεῖστον om. 3.

812. ἔτ' om. 1. 5. ἐνταυθὶ 1. ἐν ταυτῷ 5.

813. τὰς 3.

816. γ' om. 1.

817. σε ὄντα 4. quo forsan alludit 5. νομίζεις.

818. δὴ 5.

819. καὶ om. 3.

820. πρόσιθ' 5. et gl. πρόσελθε. πρόσιθ' in sch. 3. πρόσελθ' in t.

821. τι πρᾶγμ' 3.

823. νυνὶ δία 1.

826. δεῖνος 2.

828. Schol. 2.—ἄλλοι δέ φασιν ὡς οὗτος ὁ διαγόρας διδάσκαλος ἦν τοῦ σωκράτους : — Παλαιόν : ὃς ἐν πανδοχείῳ &c. Similia in 1. 3. 4. unde firmatur Hermanni emendatio Διαγόρας pro 'Αρισταγόρας. Vide Ruhnken. apud Tittmann. p. 123.

830. τοσοῦτον plerique.

831. πείθειν 1. gl. αὐτοὺς σέ. et schol. quod e C. Brunckius.

832. Gl. supra φλαῦρον in 1. εὐτελὲς, ἄτιμον, μωρὸν, quæ forsan spectat ad φαῦλον.

833. ὧν om. 1. ὑπὲρ 5.

835. καταλούει 1. (ῦ rubr. pro em. ut videtur. Gl. δα-

πανᾶ καὶ ἀφανίζεις) -ύη primo 4. ut puto.

838. μάθη 3. Supra τις ἂν, γρ. ἀνὴρ 1.

839. ὅσα περ ἐστιν ἐν ἀ. 1. ὅσα πάρεστ' ἀ. 3. (primo στι sed statim mut. Gl. ἐν τοῖς) ὅσα παρ' ἀνοίς ἐστὶ 5. ὅσαπερ ἐστὶν ἀ. 6. et gl. ἐν.

841. ἐνταυθὶ 1. -θοὶ (sic) 3.

843. πότερον 1. 2. 3. 6. certe.

844. διδάξω pro φράσω 1.

845. τουτονὶ 3. 5.

847. ταυτὸν 3. 5.

849. Corrector 2. γρ. τὸν δ' ἕτερον ex 666. scil.

853. ὑπελαυθ. 1. ἀπελαυθ. 3. ἐπελαυθ. 2. 4. 5. 6. ἂν εὐ. ὑ. π. ἐτ. 1. 2. 3. 4. 6. εὐθ. ὑ. τοῦ π. τῶν ἑ. 5. (sine ἂν.)

856. ποῦ τέτροφας et supr. rub. ποῖ κατέφαγες 1.

857. Gll. ἠνάλωσα (vel ἀνή) 3. 5. ἐχάωσα 6.

859. τοι om. 5. m. pr.

862. τούτου omnes. σοι om. 6. ἁμα. per lenem 2. 4.

864. ὅτ' 4. 5. 6.

865. ἔξελθ' bis 6. τουτονὶ τὸν ὑ. 5.

866. ἐστὶ sine ἔτι 5.

868. σὺ om. 5. et delevit corrector in 2. ubi gl. σὺ κατατετριμμένος.

870. λίθιον (sic) 3.

872. πῶς οὖν μ. 1. πῶς οὖν ἂν μ. 3.

873. κλ. καὶ χ. 3.

876. ὃν omnes. τυννουτοὶ 1. τοινουτονὶ 2. nunc, sed υ, non οι, m. pr. ut videtur. τυνουτοὶ 3. 5. τυνουτονὶ 6. et primo 4.

878. τε σκ. omnes.

Post 881. versum ὃς τἄδ. &c. in textu addunt ceteri; solus 6. habet in marg. ab al. manu.

882. Versum, ἐὰν δὲ &c. omiserat, sed statim in marg. reposuit 5. γοῦν om. 4.

883. παρ' ἀμφοῖν 4.

883-4. Personas om. 6. Στρ. 884. om. 1. a m. pr.

884. γοῦν 3.

Post 885. χοροῦ habet 2. et sch. τοῦ δὲ χοροῦ τὸ πρόσωπον ἐκλέλοιπεν &c.

886. Socratis 3. 6. sed 3. ante 887. λγος κ δι. quod scil. cum pro σωκ. 886. reponendum esset, scribæ errore in alienum locum translatum est.

887. ἐν τοῖσι 5. ὢν θρασὺς 3. in t. non in sch.

888. Φειδ. præf. 6. ὅπη 3. 4.

889. ἐν τοῖσσι πολλοῖς λέγων σ' ἀ. 5. (σε post μᾶλλον 888. add. ab alio) τοῖσι 2. ex em.

891. Ἄδι. om. 2. (sed 892. habet Δί.) κρείττονα 1.

892. φάσκων. gl. λέγων. 5.

893. ἐφευρ. 1. 2. 4. 6. ἐξευρ. 3. 5.

894. ταῦτ' ἄρ' 4.

897. ἀναστρέφω 3.

899. δίκην. γρ. δίκαιον 1.

902. τὸν πρά οὐκ ἀπώλεσε δήσας et gl. τὸν πρά αὐτοῦ κρόνον οὐκ ἔφθειρε δεσμεύσας 5.

903. καὶ om. 3.

904. λεκάνην ἵν' ἐμέσω 1. λεκάνην ἵν' ἐμέσω τὴν χολὴν 3. in textu uterque. Sed sch. 1. τὸ ἵν' ἐμέσω οὐχ εὕρηται ἔν τινι τῶν παλαιῶν βιβλίων. Glossæ in 2. (a m. pr.) ἵνα ἐμέσω
λ
δη. βλασφημεῖ γὰρ, in 5. δότε μοι λεκάνην ἵνα ἐμέσω, in 6. ἵνα ἐμέσω.

906. εἶναι 4. (non 905.)

908. εσ in κρίνεσι ex em. 6.

910. μολύβδω 5.

911. γε om. 5. δὲ om. 6.

912. εἰ σὺ π. 4. 6. σὺ δ' ἀ. 4. 5. 6.

913. δὴ 1. Vox om. 5. 6.

915. καὶ γν. 5. 6. (non 1. 2. 3. 4.) -οις 1. 3. 5. σιν 2. 6.

917. αὐχμοῖς sed statim fecit εἶς 6. δὲ primo om. 3.

919. φάσκων μυσὸς 5. In sch. ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται 3. 5. sine καὶ 2. Confer quæ dixi in Porsoni Opusc. pp. 390-1. et adde, Nub. 1179. νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ' ἐπεὶ κἀπώλεσας. Plato Rep. II. p. 365. B. H.St. (19 prop. f. Ald.) τὰ μὲν γὰρ λεγόμενα, δικαίῳ μὲν ὄντι μοι, ἐὰν μὴ καὶ δοκῶ, ὄφελός φασιν οὐδὲν εἶναι. Idem ibid. V. p. 453. A. (62, 2.) ἆρ' οὐχ οὕτως ἂν κάλλιστά τις ἀρχόμενος κάλλιστα καὶ τελευτήσειε; (Ita ista loca legenda puto, transposito καί.) Ibid. paullo post; Ἔστιν οὖν ὅπως οὐ πάμπολυ διαφέρει γυνὴ ἀνδρὸς τὴν φύσιν; Πῶς δ' οὐ διαφέρει; Οὐκοῦν ἄλλο καὶ ἔργον ἑκατέρῳ προσήκει προστάττειν, τὸ κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν.

921. ἐσθίων 5. in t. et sch. Gl. τρώγων. φθείρων. Solus 2. -τείους. -τίους reliqui.
926. διδάξῃς 6. αὐτὸν 4.
927. αὐτὸν om. 5.
928. μόνην primo 6. sed statim corr.
929. τοῦτο primo 3. ν postea inserto. Supra τοῦτον nescio an νὶ supr. rub. 1. δ' ἔα omnes. (2. ex em. correctoris.)
930. ἣν ἐπιβάλῃς 1. 5. ἣν -λλῃς corrector 2. ἣν (sed gl. ἐὰν) -λλῃς 3. χεῖρ' ἐπιβάλλεις 4. 6. et m. pr. 2.
933. κοινὴν et gl. τὴν νῦν πολιτευομένην 5.
934. ἂν om. 1. Primo ἀκούσῃς habuisse, nunc ἀκούσας vel ἀκούσεις videtur 6.
937. δὴ τίς 1. πρότερος ὑ. quinque; solus 5. πρότερον (non πρότερος) sine ὑ. et gl. ποῖος ἐξ ὑμῶν λέξει καταρχάς;
939-40. λέξοι et om. αὐτὸν 5.
942. ἣν ἂν γρύξῃ 5.
944. ἀνθρήνων (non -ηνῶν) omnes.
950. ὁπότερος nescio an omnes. γ' om. 1. 3. 5. non 2. αὐτοῖν ex em. m. pr. 1. (Forsan fuit ὀπ. ἄν.) αὐτῶν 5.
952. ἄπ[6] 1. i. e. ἄπαν. Scilicet ( ) i. e. αν scripsit pro i. e. ας. ἐνθάδε omnes. Gl. ἐνταῦθα 2. 5. Tum ἀνεῖται (η superscr.) 1. (η rubr.) ἀν. κίνδ. 6.
959. Ultima in νενόμ. ex em. 6. et gl. καὶ νενομισμένον ἐστί.
960. παιδὸς φ. 1. 3. 5. μηδέν' 1. 3. et ex em. 2. μηδὲν 5. 6. ille cum gl. μηδαμοῦ τινά.
961. εὐτ. ἐν τ. ὁ. 4.
962. χωμήτας (κ superscr.) (sic) 3. [κ est ejusdem manus, corrigentis errorem qualem et infra 1178. admissum emendat, βλέχος (π superscr.) (sic). Habebat scil. in suo exemplari, κωμήτας (χ superscr.) (ut fere 2. 4.) et βλέπος (χ superscr.), et τὰ $\overline{\chi\chi}$ pro emendationibus ceperat, cum meræ essent notæ criticæ, σημεῖα. (Scholia de τῷ $\overline{\chi}$ habet 3. utroque loco.) Post Lysistr. 499. addunt MSS. Trin. et Pal. χὡς σωθήσει &c. Inspice modo

scholia a Kustero e Trin. edita, et intelliges quid sit istud χ. De ipso σημείῳ omnino consulendi sunt Scaliger ad Euseb. p. 119. ed. 2dæ, Valckenærius ad Schol. Phœniss. 342. Villoisonus Proleg. Homer. p. XIX—XX. Vide schol. Aristoph. ad Plut. 863. Nub. 518. 562. 766. 815. 925. 962. 1178. Ran. 35. 557. 634. Vesp. 1172. 1186. 1480. Pac. 775. Av. 76. 107. 204. 302. 1309. 1372. Lys. 499. 702. In ms. 2. plerumque ✕ scribitur, non χ. Supra νῷ Plut. 401. περιέστικται, ita ✕ Vide Diogenis Laertii locum, III. 66. apud Villoisonum.] κομήτας 5. et gl. ἤγουν τὰς κόμας ἔχοντας παῖδας. ἀθρους primo 5. sed statim fecit ἀθρόους. ἀθρώους 6. κρυμνώδη (gl. ψυχρότατα) 1. κριμν. 2. κρημν. 3. 4. (sed gl. in 3. μετὰ κρυμοῦ ἤγουν ψύχους, in 4. ψυχρώτατα) κρυμώδη 5. Gl. μετὰ ψυχρότητος. Sed scholion ejusd. m. κρυμὸς τὸ μετὰ χιόνος &c. — γράφεται δὲ κεὶ κρυμώδη (sic) κ. καὶ εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κρίμνης &c. Ita 6. κρημνώδει (ν recentioris, ut puto; certe postea sup.

963. μὴ om. 3.

964. ἢ ante παλλ. primo om. 2. 6. (in 2. repos. a correctore, in 6. ab alia m.) περσέπτ. omnes. δεινὴν 6. τι primo om. sed suprasc. ead. m. 1. βόημα 1. in t. et sch. sed nescio an α suprasc. in sch. βόαμα, η suprasc. 2. 3.

965. ἐκτειναμένους 2. ἐντειναμένους servant 1. 3. 4. sed glossæ in 1. ἐκτεταμένως ᾄδοντας, in 3. ἐξαπλοῦντας. παρέδωσαν 1. (κ rubr.)

967. τὰς prius om. 3. φρῆνιν 5. t. et sch. δυσκολοκάμπους 1. 3. sed τ post add. 3.

969. καθέζοντας 6.

970. τοὺς ἔ. 3.

972. μήτι κ. 1. γε om. 1. 3. 5. habent 2. 4. Ita 6. τ. ἥβης κατ. γέ με (sine μὴ.)

973. τὸμφ. 4. τ' ὀμφ. 6.

975. ἂν in fine solus habet 4.

977. δειπνοῦντας 6.

978. οὐδ' ἄνηθον ἀρ. τ. π. 5. σέλημον 1. 5. 6.

981. κικείδου 4. κυκ. 5. καὶ βουφονείων καὶ κϊκείδου 6.

983. ἱματίοις 3. 5.

985. Primo προσέχων 6. sed mox mut. προέχων τις 5. et in m. ab eadem m. γρ. προέχοντας. Gl. primo προέχοντας, sed nunc προέχω (ν supr.) vel forsan προέχων τις. τρυτο. primo 1. sed statim em. Tres τριττ.

986. κρείττονα 5.

988. καὶ τ. ἀ. αἰσχ. om. 6. a m. pr.

989. θάκων (sic) 1. 2. (In 2. ώ supr. sed non m. pr.) θώκων 3. 4. 5. 6.

990. περὶ τοὺς αὐτοὺς γ. σκαιουργεῖν 1. et sup. rub. κακουργεῖν. περὶ servant 2. 4. et ni fallor 5. κακουργεῖν 2. 3. 4. 5. 6. καὶ (μὴ supr. al. m.) περὶ τοῦ σ. γ. κακουργεῖν 3. Contra περὶ in t. om. 6. et supr. habet quasi gl.

991. τ' ante ἄγαλμ' om. omnes. ἀναπλάσσειν 1. 5. 6. et ex em. correctoris 2. Ita (η supr.) prorsus 3. τοῖς αἰδοὺς μέλλεις ἄλγαμ' ἀναπλάσειν. -άσειν etiam 4. Gl. 5. ἤγουν ποιεῖν ἐν τῇ σῇ διανοίᾳ.

992. εἰσάγειν (εἰς supr.) quinque; προσάγειν (εἰς eodem temp.) 3. Gll. ἑαυτὸν vel σεαυτὸν 1. 3. 4. εἰσέρχεσθαι 5. ἐλθεῖν 6.

994-5. καλέσας μνησικακίσης 5.

995. ἐνεοτροφ. 3. ἐνεοττροφ. 6. -σθης primo 2.

996. τούτων 3.

997. ὑποκρ. vel ὑππο primo 2. certe ὑ. tum εἴξῃ sed primo ηξεις ut puto, certe εις. βλιττομάμαν omnes, certe ττ. Schol. 2. in Eupol. κούδαμός γε τοῦ τρ. cet. ut vulgo.

999. στωμύλων 5. ex em. m. pr.

1000. -λεγεξ. 1. -λογοξ. 3.

1001. ἀποθρέξει 1. ἀποθρέξῃ 3. ἀποθρέξεις 2. 4. 6. ὑποθρέξεις et gl. ὑποδράμοις 5. (in ἀπ—ῃ vertit recentior.)

1003. σμίλακος 1. 3. 5. κάπραγ. 1.

1005. ποιεῖς 1.

1006. προσέχεις 1. -οις 2. -ῃς

3. 4. et ex em. m. pr. 5. Ita 6. καὶ πρὸς ἐπὶ τ. προσέχεις.

στην

1010. πόσθην et gl. μόριον ὄρχιν 2.

1011. ἐπιτηδεύσης ex em. m. pr. 1. -εύεις 5.

1012-4. Ita 5. χ. ὠχρὰν, γλῶτταν μεγάλην, ψήφ. ceteris omissis.

1014. Gl. πόσθην 1.

1018. ἔτι τῆς ἀ. 5.

1019. σ' ἀναπ. 3. 5.

1021. τ' om. 1. 5.

1022. τοῖς 1. 6.

1023. σῶφρόν τ' 1.

1024-6. δ' ἄρ' ἦσαν οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν πρ. 1. et sic 3. nisi quod δ' ἦσαν ἆρ'. Ut vulgo 2. 5. 6. (εἷς pro ἧς 5.)

1026. πρὸς οὖν τάδ' ὦ 1. 3. πρὸς τάδ' ὦ 4. 5. 6. (in 4. οὖν supr. sed nescio an ej. m.) πρὸς τάδε δ' ὦ 2.

1028. σοι 3.

1029. εὐδοκίμησεν 1. 3. et ex em. 6. eadem manu, ut puto. Ita quoque primo 4. sed σ in κ statim mut. Gl. in 1. ἐθαυμάσθη, in 3. δόκιμος γέγονε. ὁ ἀνὴρ 5.

1030. δὲ om. 3.

1031. ὑπερβαλεῖς 5. -λλῇ 6. ex em. ej. m. pro λλεῖ. ὀφλήσῃς 1. et primo 2. nunc ς deletum. σεις 4. 5. 6. sed η videtur superscripsisse 6.

1032. πάλαι 'γωγ' vel πάλ' ἔγωγ' omnes.

1033. ἅπαντα om. 5.

1034. αὐτὸ om. 6.

1035. πρῶτος 6.

1036. τοῖς ν. 1. 3. ἀντιλέγων (gl. τὰ ἐναντία λέγειν) 5.

1037. πλὴν 2. Schol. manus primæ in 5. οὐδέποτε οἱ ἀττικοὶ τὸ πλεῖν ἀντὶ τοῦ πλέον μόνον ἐκφέρουσιν, εἰ μὴ παραθήσουσι καὶ τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ παρό:—tum ἔστ' ἄ. ἢ μν. 5.

1040. ὅτι pro ὅστις 1. λουτρῶ pro λοῦσθαι 5. et gl. οὐκ

λ

ἀφήσειν λούσασθαι δή.

1043. σ' ἔχω μ. 1. 3.

1045. εἰπέ μοι καὶ 6.

1047. ποτ' pro πώποτ' 5.

1048. καί τοι τούτου 6. et gl. τοῦ ἡρακλέους.

1049. ᾀεὶ hic et alibi 5. καλούντων 3.

1053. ἀγορατὴν 3. ex 1051. scil.

1055. νεανίσκους 6.

1056. αν pro αὖ primo habuisse videtur 3. δύω 1. (ex em. ut puto, sed m. pr.) Gl. συνίζησις. δύω quoque 5. t. et sch. δύω μεγίστω κακῶ primo 4. sed ab ead. m. α bis suprascr. et accent. mut. ut nunc sit μέγιστα κακά.

1057. ἤδη om. 5.

1058. γινόμενον 3. ἔλεγξον 3. 4. 5.

1059. πολλοὺς ὁ γοῦν 1. (οἷς et γὰρ rub.) πολλοὺς 3. πολλοῖς ὁ γοῦν 4. (ista supr. pro em. a m. pr.) διὰ τοῦτ' ἔλαβε 6.

1060. δὲ κ. 3.

1061. οὐκ ἐκ λ. 1. 2. 4. 6. οὐκ ἐκ τῶν λ. 3. 5. πλέον 6.

1062. ἀλλὰ μὰ 5. 6.

1063. δ' post Θέτιν retinet solus 2. Ita 3. θέτιγέγημαι. Recentius esse videtur ν. Sch. habet θέτιν ἔγημαι. Ceteri particulam omittunt.

1064. γ' om. 1. et primo 4. sed statim addidit. οὐ ἦν (sic) 2.

1066. συναμορ. 1. 3. 6. et ex em. correctoris 2. συναμωρ. 5. Gl. 1. συνουσιαζομένη, et in m. γνωμικόν.

1067. ἅπαντας (ας per compend.) primo 1.

1068. ἅ ἐστι prima manus in 3. et pro v. l. corrector 2.

1069. ὄψων om. 5.

1070. ζ. ἐστὶν ἄξ. 5. ζῆν ἂν τούτων 6. sine ἄξιον.

1071. εἶεν π. δῆτ' 5.

1072. τί δὴ κατελ. 1. 2. 3. 5. et ex em. m. pr. 4. τί δὲ κατελείφθης 6. Gl. in 1. μετὰ ταῦτα γέγονεν.

1074. γέλα 2. ex em. correctoris.

1075. τύχης 2. γ' correctoris ut puto.

1076. ἠδίκησας quinque (in 1. σ mut. in κ a m. pr. ut puto.) -κας 6. εἰς αὐτὸν δι' 1. 3. ἐπενεγκεῖν 4.

1077. Ita fere 5. κἀκεῖνος ΓS (i. e. γὰρ, mero errore pro ὡς i. e. ὡς.) γυναικὸς primo sed statim emend. 1.

1078. μεῖζον ἂν δ. et in m. γρ. καὶ δύνη 2. (i. e. repositum volebat corrector τί ἂν μ. δύναιο, et annotabat var. lect. τί μ. δύνῃ;) ἂν μ. δ. 5.

1079. γε om. 1. 3. πειθ. servant

omnes, ut puto. σοι om. 5. Gl. καταπειθόμενός σοι.

1080. λέγειν ex em. 1. sed m. pr. ut equidem censeo.

1082. ἄν τι—ποτ' ἂν 5.

1087. δὲ 3. -οῦσιν 1.

1088. δημαγωγοῦσι δ' (sine καὶ) 1.
λ
γρ. γοὺς ἐκ ποιοῦσι δή
γρ
καὶ δημαγωγοῦσ' ἐκ
Sic 2. Ista suprasc. a corr.

1093. καὶ δὴ σκοπῶ sex mss. Gl. in 2. λογίζομαι, in 5. ὁρῶ, in 6. βλέπω.

1094. πλοίους (sic) 6.

1096. τουτονὶ sine καὶ 1.

1098. καὶ τί 4.

1099. ἡττήμεθ' 1. 2. 3. 5. ἡττώ- 4. ἡττόμεθα 6.

1099-1102. Ab ὦ κ. Phidippidi dant 2. 5. 6. A πρὸς τ. 1. 4. Justo omnia 3.

1100. τῶν om. 5.

1102. ἐξ αὐτοῦ primo 3. sed statim em.

1103. πότερα 1. 3. ἀπάγεσθαι 1. 6. ἐπ. 2. 3. 4. 5. Gl. 5. κομίσασθαι.

1104. δὴ pro σοι 1. Vocem om. 6. In 1. supr. γρ. σοὶ ἢ τὸ, in 5. gl. manus primæ
λ
ὥστε λέγειν αὐτῷ δή, et alia recentioris ἕνεκα σοῦ. Ita 3. διδάσκων τοῦ λ. et supra τοῦ gl. ὥστε, qua magis indicatur τὸ quam τοῦ.

1106. στομώσης 1. 3. 5. 6. θατέραν 3. et pro v. l. 5. ab alia m.

1107. αὖ pro αὐτοῦ et gl. πάλιν 3.

1108. τὰ μ. τὰ π. 1.

1110. γε καὶ omnes, et 1110-2. Phidippidi dant; solus 2. videtur habuisse Xo. ante χώρει.

1111-2. οἶμαι σοι δὲ τ. μεταμέλειν 1. οἶμαι etiam 3.

1115. πρῶτον 5. 6. et ex em. correctoris 2. μὲν γὰρ 5. νεοῦν 1. 2. 4. 5. 6. sed ου in 1. ex em. alius, et in 4. ἂν supr. a m. pr. ut puto. Ita 3. ἣν (primo ἦν) ἐὰν et gl. ἥντινα ἀροτριᾶν. Gl. 1. ἀροτριᾶν ἐγκαίρως.

1117. τὸν om. 1. 3. Tum τὰς ἀ. 1. (τὰς pro gl. 2. 4.) Utrumque τὸν et τὰς habet 6. in textu.

1118. Om. γ' omnes excepto 2.

1119. ἀτιμάζῃ primo 5. sed statim em.

1121. οὔτ' οἶνον om. 5. m. pr.

1122. ἡνίκα γὰρ sine ἂν 1. 3. 6. ἡνίκ' ἂν sine γὰρ 5. βλα-

σπάνουσ' vel -σιν 1. 3. 4. ου supr. pro em. a correctore 2. ubi -ωσ' m. pr.

1124. ἴδοιμεν 5.

1128. ὧν om. 6.

1129. μετὰ τὴν δευτέραν 3.

1132. Supra εὐθὺς 1. rubr. γρ. γάρ. ἔστ' ἔνη 1. 3. ἔσθ' ἔνη (sic) 5. ἔσθ' ἔννη 6. Et semper posthac per lenem 1. 3. 5. per asperam 2. 4. et ut videtur 6.

ὁ

1133. ὀμνὺς 1. 3. ὤμνὺσ' (sic) 4. i. e. ὤμνυσ' in ὀμνὺς statim verso. Per asperam interdum scribunt mss. ut hic ipse codex 4. (supra 245-6. ni fallor.) Hoc moneo, ne quis articulum esse credat pro glossa suprascriptum.

1135. Solus 5. μέτρι' ἄτα (sic) et gl. ὀλίγα τινά. μέτρια τε ceteri. Sed in 3. etiam gl. τινά. Vide Auctarium ad Porsoni Opuscula, p. 390. Theodorus Gaza Gram. Gr. Lib. III. prop. fin. ubi de consonis geminatis agit, ὀρύσσω, ὀρύττω. εὐλογώτερον μέντοι ἐπὶ τοῦ ὀρύττω καὶ τῶν ὁμοίων τὸ γράφειν ὀρύττω, καθάπερ κἀν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων ὁρῶμεν. Quem locum indicat Placentinius Palæogr. p. 142. In Xenophont. Hellenic. IV. 8. 5 = p. 313, 37. H.St. lege ἄλλ' ἄττα χωρία, in Luciano Timon. 29. T. I. p. 142, 94. μυρί' ἄττα ἄγκιστρα, in Hermot. 7. T. I. p. 746, 50. ποῖ' ἄττα, et ibi confer Porsonum ad Ran. 967. ὁποῖ' ἄττα Demosthenes Olynth. I. fin. et III. p. 37, 12. Reisk. In Menecle Suidæ v. διακόνιον, pro ἄλλα τὰ in edd. Med. Kust. (i. e. ἄλλ' ἄττα) ἄλλα τινα Hemsterhus. ad Plut. p. 386. sui forte oblitus. Vide eum ad Thomam Magistrum p. 122.

1136. μέν γε ν. 1. μέντοι ν. 6.

1139. -σασθαι ut puto omnes. Gl. 1. ἐγκλητεῦσαι.

1140. δικασάσθων 5. -ζέσθω 3. ὀλίγου 3. ὀλίγον in -ου mut. vel contra 4.

1145. πρῶτον in t. πρῶτα in sch. 3.

1147. κἀμοὶ 3.

1150. ἂν βούλει 3. 6. βούλει sine ἂν 5.

1152. κἂν παρῶσι omnes, sed gl.

in 6. ὑπῆρχον et hic et superiore versu.

1153. βοάσομαί γ' ἄρα ceteri, β. τ' ἄρα solus 5. τ' ἂν ὐ. 4.

1155. τάρχεῖα 1. 2. 3. 4. 6. (et 5. proculdubio, etsi non notavi.) sed gl. κεφάλαια 1. 4. Tum καὶ τόκοι καὶ τόκων 4.

1156. ἐργάσησθ' 1. 2. 3. 4. -σαισθ' ex em. ej. m. 5. σεσθ' 6.

1157. Supra ἐμοὶ, γρ. γὰρ 1. οἷος γὰρ ἐμοὶ 3.

1158. τοῖσιδ' 1. δώμοισι (sic) 4. δόμοισι 6.

1161. ἀνιαρὸς 1. 2. 4. 5. 6. (ἀνιαρῶς vel -οῖς forsan primo 1. et supr. γρ. βλάβη) ἀνιαρὸς βλάβη in text. 3. et gl. λυπηρός. Gl. βλάβη in 4. Mirum sane non suboluisse Brunckio, vulgatam provenisse ex Plut. 561. quum ipse locum citet.

1165. Σωκ. præf. 1. 2. 5. 6. et ex em. 4. Deest persona in 3. ὦ παῖ bis 6.

1168. Σωκ. om. 1. 2. 6. Habuit, sed del. 5. Spatium relictum in 6. Σωκ. 3.

1170. συλαβὼν (sic) 3. Lege συλλαβὼν, ut plane habet MS. apud Ernestum. Confer Plut. 1080. νῦν δ' ἄπιθι χαίρων, ξυλλαβὼν τὴν μείρακα, et locis a Berglero ibi citatis, Eccl. 1129. Soph. Trachin. 1169. (1155. Br.) Philoct. 584. (577.) adde Sophocl. Œd. T. 971. Aristoph. Ran. 1456. Menandrum Pollucis X. 12. (Bentlei. CXXII.)

1171-2. ἰῶ ἰῶ 5. nescio an alii; ἰοὺ ἰοὺ 5. ἰοῦ ἰοῦ plerique. Sch. 5. τὸ ἰῶ καὶ τὸ ἰοῦ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾶται.

1173. πρῶτον 1. 3. χροιὰν 1. χριὰν 2. 3. 4.

1174. ἰ. ει π. ἐξ. εἶ (gl. εἴπερ ὑπάρχεις) 5. εἶ prorsus om. 6.

1176. τί om. 2. δοκεῖν σ' 3.

1179. οὖν om. 4. σώσεις 2. 5.

1180. δὴ om. 3. 5. καὶ τὴν ν. 2.

1182. φησὶ 6. sed gl. λέγουσι.

1184. ἡμέραι om. 5. gl. δύο λ ἡμέραι δη.

1185. περ om. 5.

1186. ἡ ante αὐτὴ præfigit pro emend. corrector in 2. αὕτη 3. γένοιτ' ἂν 1. 5.

1187. γε νενόμιστ' 1. γε νενόμισται 3.

1190. οὐδέπω 3.
1192. ἔδωκεν 5.
1194. ἵνα τί δὴ 5. προσέθηκ' (sic) 1. μέλαιε 2. μέλεε ceteri.
1200. γὰρ om. 1. 6.
1201. ἵν' ὡς 1. 2. 3. 5. 6. E 4. nil enotavi. Gll. ὅπως 3. ὅπως λίαν ταχέως 5. 6. Supra 1193. gl. ὅπως 3. 5. 6. Sch. 1. 2. τοῦτο οὕτω συντάξεις· ὅπως τάχιστα ὑφελοίατο &c. Vide Brunckii Supplem. T. III. p. 208. In 5. a m. pr. Φει 1201. præf. non 1200.
1202. προτεν. 3. -ευσαν ex em. recentioris 5.
1203. εὖχ' 3.
1204. σοφιστῶν 6. Post ὄντες, non σοφῶν, disting. 2. 3.
1205. ἀμφορεῖς (εἶ) 1. 3. 5. 6. -ρῆς 2. νενησ. 1. 3. 6. et ex em. ut puto, sed ej. m. 2. νενισ. 4. νενοισ. 5. et γρ. νενησμ. in m. ab alio. Glossæ; μεγαρικὰ σεσωρευμένα 1. διεφθαρμένοι 2. ἐστερημένα οἴνου 5. μεγαρικὰ σεσαπημένα 6. Scil. hi tres a νάω, *fluo*, derivabant; et accipiebant 2. 6. *putredine diffluentes*, 5. *rimosi, et perfluentes.* Ceterum ἀριθμὸς primo om. sed in m. repos. ab eodem in 5.
1210. τρέφεις 5. sine ἐκ.
1211. δ' οἴμ' οἱ 1. et rubr. in marg. γρ. δή μοι.
1212. φῆλοῦντες (vel φῆ) 1. (sed φ mut. rubr. in ζ) Aberraverat librarii oculus ad φίλοι 1211. ζητοῦντες primo 4.
1213. λέγων νικᾷς (β α) 5. νικᾷς λέγων (sic) 4.
1214. εἰς ἀγὼν sic, et gl. εἰσάξας 3. εἰσαγὼν 5. et gl. εἴσω ἄξας.
1215. πρῶτος 6. ἑστιᾶσαι, non -άσαι, mss. plerique.
1216. ἄ. τινὰ τῶν 5. αὐτοῦ 2. 5. 6.
1217. εὐθὺς ἦν 1.
1218. -άσαι 1. 2. 6. -ᾶσαι 3. 4. γε om. 1. 3. 4. non 2. 5. 6.
1219. ὅτε γε 5. ἕνεκα 1. 3. et suprasc. 2. sed pro gl. potius.
1220. κλητεύοντα 3.
1221. εἰ 3. pro ἔτι, quod ex em. ej. m. habet 6.
1225. ὅτ' 1. 3. εἰς 5.
1228. ὃν π. omnes; in 6. postea mut. in οὐ. Glossa ὅντινα

ἐμὲ 2. 3. 6. Tum solus 6. με ante μισοῦνθ' habet, et ab initio quidem.

1229. ἀποδώσεις (sic) 3.

1230. τὸ χρέος omittunt omnes. Pro gl. supra ἀποδώσειν 1229. in 1. non 5. Supra ἀποδ. 1254. sed non hic, 2. Tum μὰ δί' οὐ δῆτ' οὐ γὰρ 1. 3. (in 3. τὸν supra δί' pro gl.) νὴ τὸν δί' οὐ γὰρ 2. et gl. μά. Sch. manus primæ; πρὸ τοῦ μὰ τὸν δί', ναὶ ἔξωθεν λάμβανε &c. ut in scholiis editis. μὰ τὸν δί' οὐ γὰρ 4. 5. 6. ἐξηπίστατο 2. (ε supra)

1232. νυνὶ 1.

1233. τί γὰρ ἄλλ' ἂν et γρ. ἄλλο γ' ἀπο a corr. 2. τί γὰρ ἂν ἄλλο γ' ἀπολ. 5.

1234. ἐθέλεις ἀπομόσαιμϊ 6. sed gl. καὶ ἐξομόσαι. ἐθέλει (sic) 4. (ε supra) ἀπομ. 3. ε eodem temp. ut videtur. ἀπομῶσαι et 1237. ὀμῶσαι 5.

1235. ἵν' ἂν et gl. ὅπου sex mss. θεοὺς om. 6.

1236. ἑρμῆ 1. 2. 3. -ῆν 4. 5. 6. hic ex em.

1237. προκατ. solus 5. in t. gl. sch. προκαταβάλοιμι gl. in 3. Scholion, κἂν προσκαταθείην: μὰ τὸν δία καὶ προκαταθείην ἂν ἤτοι προκαταβάλοιμι τρ.

1238. οὕνεκ' 3. 5. γ' οὕνεκ' 6.

1239. διασμιχθεὶς 5.

1240. χοὰς 4. 6. et ex em. 2. primo χοᾶς, quod 3.

1241. οὔτι 2. ex em.

1242. -ξῃς primo 3.

1245. δὴ pro μοι 1. 3. εἴτε καὶ μὴ 4. 6.

1248. ἀ. σοι δ. omnes. ἐμοὶ gl. 2. 5.

1249. ποῦ ποῦ σθ' 6. ὁπαιτῶν 3. 5. 6. ὀπετῶν 4. (ε in αι postea mut.) με νῦν ἀργύριον | λέγε τοῦτο 1. νῦν τἀργ. λέγε | τουτὶ 3. Tum ὅτι quinque certe.

1251. ἀργύριον sine τ 1. 4. 5. et primo 2. τ postea præfixum, a correctore, ut equidem puto.

1252. οὐδ' ἂν ὀβ. οὐ. omnes.

1256. τοι γ' omnes. Marg. 5. γρ. καὶ τοῦτ', ab ead. m. ut puto. οἶσθ' 1. 3. 4. 6. (gl. γίνωσκε 3. 6.)

1257. θ. σοι πρ. 5. θ. καὶ πρ. 6. εἰ 4. 6.

1258. καὶ πρ. 1. 3. τοῖς δ. (αῖς supra) (αις

rub.) 1. τὰς mut. in ταῖς 6. prorsus om. 3.

1260. καρδόπην 3.

1261. Ἐτ. Δ. ἰώ μ. μ. ἰώ μ. μ. ἔα. ἔα. ἔα. Στρ. τίς — 4.

1263. ἤπου 4.

1264. δαιμ. τις 5.

1265. τίς δ' 1. 5. 6. ex em. omnes, sed m. pr. ut puto.

1266. κακ. γε 1. σαυτοῦ 1. et primo 3. σαυτὸν 5.

1267. δαίμων unus et alter.

1268. ἐπώλεσας 3. ἐ ex em.

1269. τί δὲ τλ. σε 1. τί δὲ τλ. σε πώποτ' in text. 3. sed sch. τί δὲ σὲ τλ. Etiam 5. δέ. Pro ποτ' 6. τοῦτ'.

1272. ἄλλως γε 1. 3. 5. (in 5. versus primo om. et repos. nescio an eadem m.) καὶ om. 3. καλῶς primo 1. sed λ statim mut. in κ.

1274. ἄρ' ex em. 2. Forsan habuit γάρ. δοκεῖ 4.

1275. ἐξέπεσεν 3.

1276. ληροῖς 6. hic et 827.

1278. ὑγιαίνοις 3. sed gl. ὑγιῶς ἔχεις.

1280. νὴ om. (gl. μὰ) 3. ἑρμῆ pars. πρὸς κεκλῆσθαί μοι et gl. ἐγκληθήσεσθαι δοκεῖς 5.

1282. ἀεὶ 4.

1284. ἕλκει 6. a m. pr. αὐτὸ τοῦθ' 4.

1285. ἐγὼ π. 3. ἔγωγε π. 4. sed ε statim mut. in ὁ.

1286. δίκαιον εἶ 5.

1288. τἀργύριον 6.

1289. γε ex em. 1. sed m. pr. ut puto. Nunc deest 5. sed erasum esse puto.

1292. ἀποῤῥ. 2. ab initio.

1293. ὅτε primo 5. nunc ε scalpello factum ι. Gl. ἐστι καιρὸς et tres fere literæ deletæ; ut etiam in gl. fuerit ὅτε. Gl. in 2. ἔστιν ὅτε, in 3. ἔστι καιρός.

1295. πλείον' 1. 2. 6. πλείονα 5. πλέον 3.

1298. π. ζ. 5.

1299. ἀπὸ τῆς 2. 4. 5. 6. ἐκ 1. 3.

1300. Δαν. ταῦτ' 3. 5. 6.

1301. εἴπαγε (sic) 3. quod forsan ortum ex ἄπαγε quod pro v. l. corrector 2. σαπφόρα 1. 3. 4. 5. 6. (sed in 1. μ ab eodem supr. et π ex em. 5.) σαμφ. 2. t. et sch.

1302. ἐπεί γ' ἀλῶ 1. ἐπεὶ ἀλῶ ceteri, nisi forte lenem habet 6. nam vix decernas. Forsan spiritus in 3. est ex

em. sed m. pr. Gl. 1. συντρίψω, 5. κρατήσω.
1304. φεύγοις 4. ἄρα σε κ. ἑ. 1.
1306. φαύλων 6. ex em. al. m.
1307. ὅδι (sic) 3. ut videtur. ἐρασθεὶς mss.
1308. ὑποστ. 3.
1310. οὐκ ἔσθ' 5. τοῦ pro οὐ 3. τήμ. λ. sine τι omnes.
1311. τοῦτο ποιήσειν 3.
1312. ὧν (sic) 6.
1314. γὰρ a correctore insertum 2. αὐτὸν αὐτίχ' solus 3.
1315. ἐξεζήτει 3.
1316. οἱ deletum videtur 3.
1317. τ' habent omnes.
Post 1320. cum Porsoni 2. consentit 5. t. et gl. Schol. præterea; ἐπεὶ μείζονα κακὰ πείσεται ἢ εἶναι δυνατὸς ὑπομένειν. Spuria ista, ἐπεὶ—εἶναι, quæ in t. 5. pro gl. habet 1. supra βουλήσεται 1322.
η
1321. λέγει 2.
1322. ἴσως ἴ. sine δ' omnes.
1324. ἰοὺ quater 4.
1326. ἀμυνάθατέ 1. Gl. βοηθήσατε. ἀμυνάσθετέ primo 3. sed σ nunc del. ἀμύνατέ 4. 6. (Gl. 6. βοηθήσατε) ἀμύνασθέ 5. et ex em. correctoris 2.
1327. τοῦ γ. 3.
1330. -λοῖα 1. 6. -οία 2. 3. Schol. 1. οὐ μόνον πατραλοίας ἀλλὰ καὶ πατραλώας (vel πατροαλ.) εὔρηται. εὔρηται apud scholiastas modo idem valet quod γράφεται, modo quod κεῖται, i. e. *alibi occurrit;* quo sensu hic capiendum. Exempla prioris generis vide in hac collatione ad Nub. 334. 904. in scholiis editis ad Plut. 4. 311. 493. 802. Nub. 74. Schol. ms. 3. ad Nub. 276. τοῦτο δὲ [ἐν] οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων βιβλίων εὔρηται, scil. vox ἀφεῖσαι. Alterius generis sunt, schol. ms. 1. vel 2. ad Ran. 876. πόνηρον ἐνταῦθα ἢ τὸν κακὸν νοεῖ, εὔρηται γὰρ καὶ οὕτως, ἢ τὸν γεωργόν. Ibid. 1026. σημείωσαι δὲ ὅτι μὴ μόνον ἐλαία ἀλλὰ καὶ ἐλάα παρὰ ποιηταῖς τε καὶ λογογράφοις εὔρηται. Vide hanc collationem ad Ran. 305. 997. scholia edita ad Plut. 83. 147. 424.
1331. μοι 3.
1332. ἴσθ' 3. καὶ κακὰ 1. 3. δὴ κ. 2. 6. Partic. om. 5.

1337. ν. σε 5.

1338. πολλὰ primo, et ex ej. m. em. πολλὺ 6. si recte capio.

1340. ποίοιν λόγοιν 6. (supr. ους ους)

1341. μέλεε vel -αιε omnes.

1343. μ' ἀναπ. 1. 3.

1345. οἶμαι μέντοι γε σ' 1. οἶμαι 3. τοι γ' ἀν. 4.

1347. ὅπϊ λέξ. 6. et gl. ὅπερ, (non ὅπως, etsi compendium male formatum proxime eo accedit. In textu igitur volebat ὅτι, non ὅπη.) καὶ om. etiam 4. ante λέξ. λέγεις 1. ἀκ. γε β. 5.

1350. πέποιθ' 1. 3. τοῦτο ut videtur 4. pro οὗτος, saltem primo.

1352. γε om. 1. 3. Nil præterea quod notaverim, variant mss. hoc aut proximo versu.

1354. γίνεσθαι 1. ἠρξάμεθα γενέσθαι ἡ μάχη 6. (ita notavi.)

1355. χρὴ λ. π. τὸν χ. 5. τὸν gl. 3.

1356. ὅθεν τὸ π. 1. ὅθεν γε π. 2. 3. 4. ὅθεν γε τὸ π. 5. ὅθεν π. 6. -μεθα sine σ omnes.

1357. γ' ἐπεὶ γὰρ 2. 4. 6. ἔγωγε φράσω ἐπεὶ γὰρ εἰστ. (sic) ὡς ἴ. 5.

1358. ἐγὼ om. 6.

1359. ἐπέχθη 1. 2. 4. 6. sed supr. rubr. 1. 4. ἐπλέχθη, et gl. 2. περιεπλάκη. ἐπέχθο (sic) 3. et gl. καθὰ ἐπλέχθη. ἐπήχθη 5. Gl. ὡς ἐγένετο. ὡς ἦλθε. Schol. τὸν κριὸν ὡς ἐπήχθη: τοῦτο τὸ μέλος ἐκ τῶν τοῦ σιμωνίδου ἐστί. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐπήξασθ' ὁ κριὸς οὐ κακαίρως ἦν δὲ οὗτος ὁ κριὸς παλαιὸς αἰγινήτης.

1360. εὐθὺς ἀρχαῖόν γ' ἔφασκ' εἶναι τὸ κ. 1. εὐθέως ἀρχ. tum ut vulgo 2. 4. 6. εὐ ἀρχ. 3. (supr. θὺς) tum vulg. (θὺς potius ab alio) ὅδ' εὐθέως εἶν' ἔφασκε τὸ κ. ἀρχ. 5.

1361. κάγχρυς 1. 2. 4. 5. (Gl. 5. κέχρυας) κάγχρας (sic) 3. ὥσπερ κάγχρυς 6.

1362. εὐθὺς ἆρα (primo ἄρα) χρῆν σε τ. 1. χρῆν σ' ἄρα τ. 3. 5. χρὴν γ' ἄρα τ. 4. (sic) χρῆν σέ γ' αρα τ. 2. 6. καὶ πατ. om. 4. τυπ. καὶ π. ceteri quinque, sine τε.

1364. ταῦτα 4. ἔνδον ἔλεγε (sic) οἷαπερ καὶ νῦν 3.

1366. ἐν αἰσχύλου δράματι εὕρηταί τις μυρρινοφόρος ᾄδων sch. 1.

1369. πάντων τ' pro πρῶτον 4.

1370. ὀρεχθεῖναι 2. ex em. correctoris.

1372. ἀλλὰ τούτων primo habuisse et in ἀλλ' ἀντὶ τ. vertisse videtur 6.

1374. ἦσεν εὐρ. omnes. εὐριππίδου 3. 6. et primo 5.

1375. 'ὀδελφὸς 5. ὁ sup. 2. pro gl.

1376. κἀγὼ δ' οὐκ ἔτ' ἐξηνεσχόμην 1. 3. κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχ. (vel οὐκ ἔτ') 2. 5. 6. et sic vel quam proxime 4. ex em statim facta ej. m. Tum εὐθέως ἀρ. 1. εὐθέως ἐξαρ. 3.

1377. κἀντεῦθεν οἶ. εἰ. ἦν γε 1. 3. (κἂν τ. 3.) Ita 5. quoque, sed sine γε. κἀντεῦθεν οὖν 2. 4. 6. (sine ἦν γε.)

1378. ἠρειδόμεσθ' 1. ἠριζ. 2. 6. ἐριδόμεθ' 3. ἐριζ. 5.

1379. κᾳσπήδει 3. sic, sed gl. ἐν τῇ κόνι ἔρριπτε.

1380. εὐρ. οὐκ ἐ. 5. 6. γρ. καὶ τὸν εὐ. οὐκ ἐ. corrector 2.

1381. ὦ 1. 3.

1382. τὸν om. 1. ἐν δίκῃ γ' ἂν sex mss. recte. In Antiphane Plutarchi T. I. p. 850. C. Athenæi VI. p. 223. E. lege ἠγάπησέ γ' ἂν Τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

1383. ὅστισ' ὦ ναίσχυντ' ἐξ. 3. sic.

1384. τρ. πᾶν 5. τραυλίσαντος 6. νοείης 6.

1385. βρῆν 3. βρὴν 5. εἴποις 1. 3. 4. 5. et ex em. 2. εἴπῃς 6.

1386. μαμμᾶν per μμ 1. 2. 5. 6. forsan alii. ᾷν ut infin. bis, et mox κακκᾷν 2. ἂν 5. ter. ἥκω 3. 4. 5. ἧκον m. pr. 2. et supra correctum ἥκω. ἥκειν 6. et gl. ἐλθεῖν. Tum ἂν ante ἄρτον om. 4. non 2. 3. 6.

1387. 1392. κακὰν bis 5. κακᾶν semel 3. Ceteri κκ. δ' οὐκ ἂν ἔ. 3. φράσας 1. 3. (φρᾴσαι 2. etsi ι vix a c discernas.) Gl. 2. 3. εἰπεῖν.

1388. ἀπεσχ. primo videtur habuisse 2. sed ἀπάγχ. em. m. pr.

1389. καὶ om. 1. 3. 5.

1391. ἔξω 'ξεν. 1. 3. μ' ὦ 5.

1392. μ' om. 1. 5.

1394. ὅτιπερ 6. λέξοι 5.

1398. Gl. 1. τοῦ αἰδοίου ἀποστῶμεν.

1399. σὸν ὦ καινῶν ἐπῶν (ὦ inter duas lituras) 1. ἐπῶν 2. 4. 5. 6. λόγων 3. et om. ὦ. Gl. καὶ λόγων 6. In L. γρ. καὶ, ἐπῶν ἢ λόγων, i. e. *Alii* ἐπῶν, *alii* λόγων. Rem minus intellexit summus Ruhnkenius, si tamen ejus schedas accurate descripsit Tittmannus p. 128.

1400. δόξεις δ. λέγειν 5. δόξῃς ut puto ceteri; certe tres.

1403. μόνη τ. ν. π. quinque; μόνη π. τ. ν. 6.

1405. νῦν 5. 6. τοῦτον 6.

1409. ἵππων 1. 2. 4. 5. ἵππον 3. et ita voluit 6.

1410. θ' 1.

1411. ἐρ. σοι τ. 1. ἐρ. σε τ. 4. 5. γε servant 2. 6. π. ὄντα μ' 3. ἔμ' ὄντ' 6.

1412. ἔγωγ' εὐ. 5.

1413. ἐστιν om. 3.

1414. τύπτοντ' 6. plane. Ita 2. τύπτειν τ' (em. correctoris; supra: ὲαίροντα, ον). Ceteri quatuor. vulgatam. ἐπειδήπερ sine γε 1. 3. 4. Cum γε 2. 5. 6. ἐστὶν 1. 3.

1416. καὶ ante μὴν om. 3. ἐλ. ἐφ. κά. 5. (γε om. etiam 4.)

1417. τίη δὴ in 2. ante φήσεις 1418. addidit corrector. Prorsus omittunt ceteri.

1419. δ' ἀντείπομ' (sic) 5. παῖδ' 1. sed -δες explicat gl.

1420. μάλιστα omnes, sed corrector 2. γρ. μᾶλλον. νεωτέρους 1. 2. 3. 5. 6. νέους 4. sine τι omnes. Ita 6. δὲ τοὺς γ. μάλιστα ἢ τ. νεωτέρους κ. Gl. 5. τοὺς νέους.

1423. τιθεὶς et τοπρ. ἦν 1. 3. τοῦτον om. 5.

1426. ἀντιπράττειν 6. et gl. ἀντιπαρατάσσειν mero errore, ut puto; sed notabili.

1429. σκέψαι τοίνυν 5. e Plut. 567. vel potius Nub. 891.

1430-1. καίτοι τί διαφέρουσιν ἡμῶν solus 3. Ita 2. καίτοι (τὶ) διαφέρουσ' (σιν) οὐδὲν (em. correctoris.)

1431. πλήν γ' omnes.

1433. καὶ ante τὴν om. 1. 5. ξύλῳ καθίζεις 3.

1434. δοκεῖ 4. δοκῇ 6. et gl. φαίνηται.

1436. εἰμ' om. 1. ἐπειδὴ μὲν 6.

1437. ἢν γένοιτο 1. ἂν γένηται 6.

Ante 1439. Στρ. om. et ante 1440. ponit 1. A δίκαια 1439. ad ἰδού γε 1471. transit in media pagina 4.

1440. Χορ. pro Στ. 2. 5. δοκεῖ primo om. in 1. sed supr. m. pr. ut inserendum.

1441. Versus primo om. sed mox in m. repos. 5. εἰκὸς om. 6.

1443. ἀχθήσῃ 5. νῦν ἃ 1. ἃ ἃ νῦν π. 2. (ἃ sup. a corr.)

1444. τί μ' ἐκ τ. σύ γ' ὠφ. 1. τί δή μ' ἐκ τ. ὠφ. 2. 6. τί μ' ἐκ τ. ὠφ. 3. πῶς νῦν δ. γὰρ εἴτι μ' ἐκ τ. ὠφ. 5.

1445. Στρ. τί φὴς σύ tantum 1. 3. δῆτα servant 2. 5. 6. Στρ. hic om. 5. tum Στρ. τοῦθ' ἕ.—Φει. τί δ' ἢν ἔχω (sic, t. et gl.) τὸν ἥττω σε νικήσω λόγον; Στρ. τὴν μητ.—Φει. τί δ' ἄλλο γ'. (Στρ. ἢν ταῦτα (sic).

1447. τί δῆτ' ἢν 1. 3. ἔχω 3. et a m. pr. 6. ἧττον (sic) 3. hic et 1453.

1448. λέγων om. 3.

1451. σαυτὸν 1. 3.

1454. δ' sic 5. δι' certe tres. Tum ἐγὼ et πράγματα om. 5.

1456-7. Primo omissi, sed ab eodem in m. 2.

1457. ἐς τὰ π. 1.

1458. ταῦτ' οὔ 1. 5. ταῦτά γ' οὔ 2. 3. 6. ἠγορεύετε omnes. (-ται 3. 5. sed gl. uterq. ἐλέγετε). Corrector 2. γρ. καὶ ἠγορεύσατε.

1459. ἄγρ. ἐπ. καὶ σκαιὸν et gl. καὶ ἀπαίδευτον 5.

1460. ἕ. ὅταν τινα 1. ἕ. ἄν τιν' οὖν 2. 3. 5. 6.

1461. πραγμάτων in t. om. et pro gl. supra πονηρῶν 6.

1462. ἕως ἂν omnes. ἐσβάλωμεν 2. sed σ ex em. correctoris.

1464. ὤμοι omnes, ut puto. (ὦμοι primo 5.)

1467. τὸν ante χαιρ. in litura 1. τὸν σωκ. 1. 5. τὸν pro gl. 2. σωκράτην omnes ut puto.

1468. ἀπολῇς 1. 5. γ' ἐλθὼν 1. γ' ἔλθ' 2. 5. 6. ἐλθὼν sine γ' 3. οἴκαδ' αἴ 5.

1472. οὐκ ἔστιν γ' 1. 2. οὐκ ἔστι γ' 4. 5. 6. οὐκ ἔστιν sine γ' 3. Corrector 2. γρ. ἔνεστ'.

1474. ὤμην 5.

1475. τὸν om. 5. ὤμοι omnes, ut puto.

1476. ὅτι 4. 6. χυτρεοῦντ' 5. Schol. χυτρεοῦς, ὁ τροχὸς ἐν ᾧ ἐργάζονται τὰς χύτρας.

1477. -φει omnes.

1479. ἐξέβαλλον 3. et servat τούς. σωκράτην omnes.

1481. μ' om. 4.

1482. ἐμοὶ (sic) παρανομήσαντος 1. sed sup. rub. γρ. παρανοήσαντος.

1483. αὐτὸς 1. et αὐτοὺς gl. supra γραψάμενος.

1485-94. Omnia Phidipp. 5.

1486. ἐμπιπρ. 1. 2. 3. 4. 6.

1488. ἔξελθε om. 3. 5. σμηνύην φέρε 5.

1489. κἄπειτά γ' ἀν. 1. κἄπειτ' ἐπαν. 2. (πειτ ex em. correctoris, cetera ab initio ut videtur) κἄπειτ' ἀν. 3.

1490-1. Ita collocati ἕως—τὸ. τέγος—in sex mss. Sed in 2. post δεσπότην hoc signum ⁄ quod pro nostro Λ usurpabant scribæ; et in

χ
στί

marg. × ἕως &c. Omnia hæc a correctore, qui tamen versum in textu reliquit.

χ
De στί vide Porsonum ad Odyss. Δ. 598. In 5. transponendos versus mo-

ον ον
nuit alius, præfixis β et α. ἕως sine ἂν 1. αυτῶν 5. ἐμβάλοις 3. 5.

1492. δὲ om. 6.

1493. αὐτῶν 1. 2. 3. 4. 6. (4. ex em. statim facta, pro αὐτὸν ut videtur.) αὐτοὺς 5. et sch. κἀγὼ αὐτοὺς τόν τε σωκ. καὶ χ.

1494. κεἰ 1. κἂν 2. 4. 5. 6. γρ. κεἰ corrector 2. καὶ (sic) 3.

οδ
σφρ' 1. (οδ ab alio) σφόδρα γ' 5. εἶσ' (sic) 1. εἰσ' vel εἴσ' 2. 3. 4. 5. (sed 3. in litura, et gl. 3. 5. ὑπάρχωσι) ὦσ' 6.

1496. δᾶς 1. 3. et primo 2. δὰς 4. ἴεναι vel ἰέναι 5.

1497. Σωκ. præf. 1. Ἕτερος μαθ. 6. τί δ' ἅ. omnes.

1499. Ἕτ. μαθ. præf. 1.

1500. ἐκεῖνός θ' 6.

1502. Versum primo om. 2. sed statim reposuit.

1503. πρῶτον forsan primo 1. sed πρότερον ex em. m. pr.

1504. ὁ ἐπὶ 2. ex em. correctoris. ἐπὶ tantum 3.

1506. ὤμοι 2. 5. 6. ἀποπνίγομαι 1.

1507-8. Solus 5. versum ἐγὼ δὲ præponit alteri τί γάρ. τί γὰρ μαθόντ' εἰς τ. θ. ὑβρίζετον (ε sup. rub.) 1. μαθόνθ' ὑβρίζετόν γ' εἰς τοὺς θεοὺς 2. 6. et sic, sed sine γ', 3. 4. 5. (ἐς 5. et in m. γρ. τί γὰρ παθόντες ὑβρίζετε εἰς τ. θ.) γε ante κατακ. om. 1.

1509. ἐσκοπεῖσθον τὴν ἕδραν et gl. τὰς στηρίξεις 1. ἐκκοπεῖτε (sic) τὰς ἕδρας et gl. τὸν στηριγμὸν, τὴν κίνησιν 3. Duæ scil. lectiones explicantur, τὴν ἕδραν, et τὴν ὁδόν. Schol. Aldinum ita legendum et supplendum videtur. Τῆς σελήνης τὰς ὁδούς: ἀντὶ τοῦ τὰς κινήσεις:—Τῆς σελήνης τὴν ἕδραν: ἕδραν εἶπεν, εἰς τὸ αἰσχρὸν ἀποτείνων τὸν λόγον:—Τὴν ὁδόν: τὴν περιφοράν:—(hoc recte Hermannus.) Τὴν ἕδραν: ἐπὶ τίνος ὀχεῖται, ἢ διὰ τί καὶ πῶς μένει:—τὴν ὁδὸν supr. quasi gl. in 6. Per se optimum τὰς ὁδούς. (In Æsch. Prometh. 457. mihi valde placet Stobæi ὁδούς.) Sed ex 171. fluxisse videtur lectio; et vulgata loco accommodatior. In ἕδραν cum scholiaste credo esse cacemphaton. Vide Thesm. 140.

1510. παῖε βάλλε 2. ex em. correctoris. πολλῶν γ' 6. In fine 2. ἀριστοφάνους νεφέλαι:—

RANÆ.

4. ΧΟΛΪΙ 1. 2.

7. δ' pro μόνον 1. Vulg. 2. μόνον τ' ἐκ. U.

9. μήθ' 1. 2.

15. τοῖς σκευοφοροῦσ' 1. οἳ σκευοφοροῦσ' 2. γρ. καὶ, σκευοφοροῦσ' L.

19. ὦ 1.

24. -ρῶτο et φέρει 1. -ποροῖτο et φέροι 2.

26. φέρω γε 2.

29. ὅτ' αὐτὸς L.

31. φὴς ὠ. 1. φής ὁ. vel potius φής σ' ὁ. primo 2. nunc φής σ' ὠ.

33. ἔγωγ' οὐ ν. 1.

34. εἶτ' et gl. οὕτως vel potius ὄντως 1.

39. ἐνηλαθ' 2. λ. m. pr. sup. ut puto.

41. μὰ 1. 6. νὴ 2. gl. οὐ 1.

42. δήμητραν 1.

45. γέλω 1.

47. κόθρονος καὶ ῥόπαλ 2. sed τὸ ῥόπ. schol.

48. ποῖ 1. 2.

51. Διο. νὴ—Ηρα. κἆτ'—1. 2.

55. μηκρὸς (et μικρὸς pro v. l. in sch.) 1. μακρὸς 2. in t. et sch. ubi diserte damnatur μικρός.

57. ἀταττaὶ 2. ex em. m. pr. τῶ κλ. 1. 2.

63. γ' ἐν 1. non 2.

64. ἦ 'τέρα 1. ἦ 'τέρως 2.

67. τεθνεῶτος 1.

68. μὴ sine οὐκ 2. non 1.

76. οὐχὶ 1. 2.

77. ἀνάγειν εἴπερ γ' 1. 2.

80. γ' servant 1. 2.

84. καὶ, δεξιὸς L. An pro ἀγαθὸς?

86. -κλέης 1. -κλῆς 2.

89. οὔκουν primo 1. sed accent. mut. rubr.

92. Δι. om. 1. tum στωμύλτατα (sic) sed gl. πολυλογίαι.

95. -ήσαντα 1. 2. sed gl. 1. εὐθυδρομήσαντα καὶ ἐπαινεθέντα.

102. ἐπιορκίσασαν (sic) ἄνευ (et ἰδία sup. rub.) 1.
103. καὶ μάλα 1. 2.
104. κόβαλά 1. 2.
105. τὸν νοῦν 1.
109. κατὰ τὴν σ. 1.
118. ἀφίξομ' 1. 2. -όμεθ' 6.
120. πρῶτον 1. πρώτην 2.
133. πῆ 1. ποῖ 2.
149. ἠλοίασεν 1. ἠλοίησεν 2.
150. 'πίορκον ὅρκον 1. 2. 6.
152. τούτοις, εἰ 1.
161. Ηρ. om. 2. δέῃ 1. 2.
171. φέρουσι sine ἐκ 1. 2.
174. πόσσ' ἄ. 1. πόσ' ἄ. 2.
175. γρ. ἵν' ἂν rub. sup. 1.
177. καταθήσῃς 1.
178. λάμβαν' 1. 6.
179. Δι. 1. Ξα. 2.
180. Ξα. præf. 1.
181. τὸ om. 1.
184-5. Δι. αὕτη — Ξα. καὶ — Δι. νὴ τὸν — 1. et 186. om. Δι. Ut vulgo 2.
190. ποῖ 1. 6. ποῦ 2.
191. οὕνεκα 1. 2.
192. ἔσβαινε 2. et primo 1. ut puto. nunc erasa syllaba, ἔμ fecit alius. ἔμβαινε servat 190.
193. νεκρῶν 1. 6. κρεῶν 2.
195. κύκλῳ 1. 6. τρέχων 2.
197. Διο. μανθάνεις; 1. 2. tum μανθάνω servant 1. 2. 6.
199. ἐπιπλεῖν 1.
202. Versus, οὔκουν καθ. omissus 2.
210. ὂπ bis om. 1.
211. βρεκεκὲξ 1. (quadrisyll. 212.)
215. φθεγξόμεθ' 1.
220. τῆς ἱερῆσι χύτραις 1. τοῖς ἱεροῖσι χύτροισιν 2.
222. βρεκεκὲξ trisyll. 1. et semper posthac. quadrisyll. semper 2.
222. δ' ἀ. 1. δὲ τά. 2.
223. ὅρον 1.
225. omissus in 1.
228-9. κοὰξ κοὰξ bis 1.
230. σύ γ' 1. 6. (sed gl. 6. τοῦτο βοῶ) ἔγωγ' 2.
232. κερωβότας sed sch. κερωβάτης 1. -οβά. 6.
234. φορμικτὴς 1. 6.
243. φθεγξόμεθ' 1. -ώμεθ' 2.
244. -σιν et -ραις 1.
251. -υγγοπαφλασμ. 1. 2.
260. φάρυξ 1. 2. ἂν om. sed supr. 1.
265. δὴ om. 1.
266. Χορ. ante κεκ. 1. sed statim del.
267. δεῖ δι' 1. 2.
268. τὸ κ. 1. 6. τοῦ κ. 2.
272. τὸ ν. 1. 6. τὸν ν. 2.
278. γε (sine ἔγω) καὶ δὴ ν. 1. 6.
281. -κε κεῖνος 1.

288. Vulg 1. 2. (ἐξόπισθεν 1.)

289. Primo omissus sed mox in m. repos. 1. et πρόσθεν bis.

291. -δαποῦν γοῦν 1.

293. ποτὲ μ. (sed ποτὲ δ') 1. μέν γε 1. 2. U.

296-9. Ξα. πυρὶ — Δι. καὶ σκ. — Ξα. νὴ τὸν — Δι. καὶ β.—Ξα. σάφ' ἴ. Δι. ποῖ δῆτ'—Ξα. ποῖ δ' ἐ. Δι. ἱερεῦ—Ita distinguit 1. (et 6. nisi forte hic aliter ante νὴ τὸν π.) Contra 2. Ξα. πυρὶ — τραποίμην. Διο. ποῖ δ' — ξυμπότης.

300. Ξα. ἀπ. 1. 2.

300-1. καλῆς, sed κατερεῖς 1. 2.

302. Ξα. præf. 1. 2. τοῦτο γ' ἔσθ' 1. et L. δέ γ' 2.

303. οἶπερ 1. 6.

304. πάντα τάγ. 1. 2.

305. Sch. 2. ἀποροῦσιν ἐνταῦθα πῶς ἐν εὐριπίδου μὲν ἠλέκτρα τοῦθ' εὔρηται, ὁ δὲ λέγει ὥσπερ ἡγέλοχος, &c. In ms. Harlei. 5725. in fine Orestis, εὐριππίδου δράματος ἠλέκτρας τέλος:— Idem error Fulgentii apud Valckenærium Diatrib. p. 16. et Diogenis Laertii VII. 172. sed ibi potius legendum τὸ τῆς Η. cum VV. DD. quamvis ἐκ τῆς servet Illustrius p. 24. Schol. ad Plut. 639. ἐξ Ἠλέκτρας Εὐριπίδου. Respexit ad Orest. 976. ed. Porson. ut liquet ex seqq. quæ sunt alius grammatici. A Gregorio de Dial. Polydorum pro Hecuba citari rectissime monet ibidem Valckenærius. Quid enim proclivius, quam si semel titulus codicis vel omissus fuerit, vel evanuerit, personam τοῦ προλογίζοντος pro fabulæ nomine accipi?

306. γαλῆν' 1. 6. γαλήν' 2.

307. νὴ τὸν δ. 1. 2.

308. omissus 1. 6. non 2.

309. ὠχρίασ' 1. -ωσ' 2.

310. μοι 1. 2.

311. τὰ κ. ταυτὶ 1. 6.

313. Ξα. præf. 1. 2.

314. omissus 1. 2. 6. sed 1. in marg. rubr.

χ
στι
ος
γρ. δι. αὐλεῖ τις ἔνδον.

315. Δι. οὗτος 1. 2. Personas sexies invertit L.

316. δέ pro γε 1.

317. αὖρα 1. αὔρα 2.

318. ἠρέμα 1. 2.

319. χορ. μυστῶν 2. μ. χ. 1.
321. που om. 2.
323. -σιν οὖν 1. 2. (sed in 1. γ insert. pro em. et sup. rub. γάρ.) γοῦν 6. δι' ἀγορᾶς L.
325. σαφὲς U.
327. ἐν ἕδ. 1. 6. non 2.
330. ὁσίοις ἐσθιασώτας 2. (sic).
335-6. τὴν—τιμὴν 1. 2.
338. τὴν ἰ. 1. 6. et versus ordine vulgato.
339. ὁσίοισι 1. μύσταισι 1. 2.
340. κόρα 1. 6.
341. προσέπνευσας (ας per compend.) 1. -σε 6.
342. Δι. om. 2.
345. τινάσσων habet 1. om. 2. sed sch. 2. τὸ τινάσσων—ἐξεβλήθη ὑπ' ἐμοῦ. Tum ἴακχ' ὦ ἴ. 1. 2.
348. omissus, sed ab eodem repos. post λύπας in 2.
354. ἐπ' ἀνθηρὸν 1. 2.
358. γνώμην 1. 6. -μη 2. καθαρεύοι 1. 2. 6. sed gl. 6. καθαρός ἐστι.
359. εἶδε 1. οἶδε 6. sine πω uterque. ἴδε πω 2.
360. μήτε—γλώσσης 1.
γρ. κᾶτα
364. καταδ. 1.
369. ὑπάδων servant 1. 2.
370. Pro versu, τούτοις ἀπαυδῶ καὖθις ἀπαυδῶ tantum 1. tum ἐξίστ. μ. χοροῖς bis habet. τούτοις ἀπ. κᾶ. ἀπ. καὖθις τρίτον ἀπαυδῶ 2. τούτοις ἀ. κ. ἀ. καὖθις τρίτον μάλ' ἀπαυδῶ 6. γρ. καὶ τρίτον L.
376. τόπους 1. 6. κόλπους 2.
381. αἴρης 1. 2. σώτηραν 2.
385. Ἡμιχ. 1. 2.
387. Ημιχ. 1. non 2.
392. γελοῖ' ἅμ' 1. 2. 6.
394. σῆς om. 1. non 6.
397. et 401. Ἡμ. om. 1. habet 2.
402. δεῦρε ξυν. 1. (sic.)
404. περ. ὁδ. 1. non 6. Schol. editus ad 402. δείξεις τὰς ὁδοὺς ἄνευ πόνου τοῖς θεοῖς περαίνεσθαι. πάντα γὰρ αὐτοῖς εὐπετῆ. Ubi latere versum Euripidis Phœn. 702. olim vidit amicus quidam Georgii Burges. Res nunc palam fit e Schol. 2. πάντα γὰρ εὐπετῆ φασὶ τοῖς θεοῖς.
405. Ημιχ. præf. 1. 2. hic et 411. 416. Hic -πεμπε 1. sed -πομπε 411. 416. et sch. τὸ ἐμὲ πρὸς τὸ πρόπομπε (sic) ἐστί. τὸ δὲ σὺν κοινωνίαν δηλοῖ. Per ε semper 2. t. et sch.

412. Διο. præf. 2. non 1.
417. Ξα. præf. 1. 2.
418. παίζειν 1. (ων rub.)
425. κλεισθένους 1. 2. -νην 6. Gl. υἱὸν 1.
429. -άγῃ 1. -άγει 2.
432. τουτονὶ 1. gl. ὃν πάντες ἴσασι.
433. κύσθον 1. 2.
435. πλούτων' 1. πλούτων 2. 6.
440. αἴροι' 1. 2. 6. ὦ pro αὖγε 1. 6. U. αὖγε 2. αὖγε] γρ. καὶ ὦ L.
443. Χο. præf. 1. Ημιχ. 2. ἱερὸν om. et post θεᾶς repos. rub. in m. 1.
444. ἀθλοφ. 1. ἀνθοφ. 6.
447. Δι. om. 1. 2.
451. Ημιχ. 1. 2. πολυρρόθους 1. 6. Gl. πολυήχους ἢ πολυανθεῖς in 1. sed in 6. πολυήχους tantum. Vulg. 2.
458. ἱερὸν 1. 6. ἱλαρὸν 2.
461. τοὺς ξ. 1. 6. sine τοὺς 2.
464. οὔπιχ. 1. οἴπιχ. 2.
465. γ' ἀλλὰ 1.
470. ἡμῖν 1.
476. γ' 1. θ' 2. ἑκατοντακ. 1. ἑκατογκ. 2. 6.
477. πνευμ. 1. 2. sed sch. 2. ὅτι ἀττικῶς τὸν πνεύμονα πλεύμονα φασίν. ὡς καὶ τὸ νίτρον, λίτρον :—
480. τιθάσιαι (ρ rub.) 1.
484. ὠρακιῶ per lenem 1. 2.
485. οἶσαι 1. 2.
486. Ξα. ποῦ 'στιν; ὦ — 1. 2.
488. μοι U.
491. γ' αὔτ' 1. ταῦτ' 2.
496. τὸν δί' 1.
497. ληματιᾶς 1. 2. 6. hic ex em. sed eadem fere gl. atque hæc, quam habet 1. μεγάλως φρονεῖς καὶ κομπάζεις ὡς λέγεις.
502. -κλεοξ. 1.
505. αἴρομαι 1. αἴρωμαι 2.
506. Θε. Περσεφ. 1. 2.
507. σ' om. 1. 6. non 2.
508. -ηκτῶν 1. 2. t. et sch. κτεριωτῶν (sic) L. i. e. κερικτῶν (τ sup.).
510. ἴθι 1. εἴσιθι 2. 6.
511. ἀπόλλ' 1. 6.
512. -μαι 1. 2.
515-6. Δι. et Θε. ut vulg. 1. 2.
517. ἤδ' 1. 2. 6. κώργ. 1.
522. ὀρχηστ. 1. 6. αὐλητ. 2.
525. οὔτι 1. 2. ποιεῖς servant 1. 2. 6. et schol. ad Plut. 143. in edd. et MS. 3. nescio an et aliis.
526. γ' servant 1. 2.
527. -ρήσῃς 1. -ρήσεις 2.
529. δήπω 1. δήπου 2. 6.

531. ποιῶ 1.
536. θέλῃ 1.
538. καὶ post φ. om. 1. non 2. 6.
540. ἀεὶ 1.
541. Sch. 2. in Eurip. τὸν σθένελον πρὸς εὐτυχῆ.
544. δὲ δὴ μεταστρέφειν 1. 6. Vulg. 2. Gl. μεταστρέφειν in 1. supra μετακυλ. 540.
547. γὰρ ἂν 1. 6. γὰρ δὴ 2.
550. -αμένος 1.
551. ἀμίδ' asperum 1. 2. et tres primæ editiones. ἀ. 6.
553. αὐτὸς δ' ἄτ' ὢν π. U.
556. μ' ἐξ. 1.
557. ἦλθ' 1. 6. ἕ. 2.
558. -χεῖον 1. -κεῖον 2. 6.
559. ἡμῖν 1.
562. ἀνημιοβολιαῖα 1. ἀν' ἡμιωβολιαῖα 2. in textu quidem ἡ" ex em. et recentioris quidem, ut videtur; sed et sch. manus primæ, Παλαιόν: Ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ καλὸς καὶ [τοῦ] ἀγαθὸς σύνθετον ὄνομα γίνεται καλοκαγαθία, καὶ ἀπὸ τοῦ θεὸς καὶ τοῦ ἐχθρὸς θεοεχθρία, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἥμισυ καὶ τοῦ ὀβολὸς, ἡμιωβολιαῖον, τὸ ἡμιοβόλου ἄξιον. διὸ καὶ ἐπισημειοῦται τὴν λέξιν τῷ χ: — ἀνημιοβολιμαῖα 6. ἀνημιωβολιαῖα] μαῖα L. In fine scholii prioris apud Aldum lege, ἀνημιωβολιμαῖα δὲ (vel ἀν' ἡμ. potius) ἀντὶ τοῦ, ἕκαστον αὐτῶν ἡμίσεος ὀβολοῦ ἦν ἄξιον, ἤτοι ἡμιωβολίου, partim e Suida. Ceterum apud Pollucem, ex quo hunc versum emendaverunt viri docti, sequitur paulo post, IX. 67. Philemonis locus, ita fere legendus; A. ὀβολοῦ τὸ πρῶτον ἠνέχθη πιεῖν, | καὶ τεττάρων χαλκῶν μετὰ ταῦτα. B. καὶ μάλα | τρί' ἡμιωβόλι' ἐστί. A. χαλκοῦ θερμὸν ἦν. An priora recte constituerim nescio; sed loci sensum non vidisse Bentleium ad Menand. CCLXXI. mirum est, præsertim post Jungermanni notam.
565. σε tantum 1. τι scil. ob seqq. omissis.
568. ὃν οὗτος (σὺν supra) αὐτοῖς ταλ. 1. σὺν rubr. ὅνπερ σὺν αὐτοῖς τοῖς ταλ. 2. ὃν οὕτως αὐτοῖς ταλ. 6. ὅνπερ σὺν αὐτοῖσι ταλ. tres primæ edd. sed αὐτοῖς τοῖς τ.

schol. Raro apud Atticos occurrit σὺν hoc usu. Dixit tamen Euripides Hippol. 1213. αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι, Ion. 32. αὐτῷ σὺν ἄγγει. (Cyclop. 701. συνναύτῃσι Canterus pro σὺν ναύτῃσι.) Exempla ex epicis, vel ex recentioribus, nil ad nos. Si quis id tanti putat, acervo suo addat Athenæum IV. p. 128. D. σὺν αὐτῷ πίνακι, p. 180. D. σὺν αὐτῷ γε τῷ ἁμαρτήματι (ubi σὺν servat Eustathius ad Odyss. Δ. p. 1480, 19. ed. R. 145, 47. Bas.) Alciphron. III. 3. ὡς Πασίωνα τὸν τραπεζίτην ἐλθὼν, ἀπημπόλησα, καὶ συναγαγὼν τὰ νομίσματα σὺν αὐτοῖς τόκοις, &c. ubi obiter nota, Pasionem danistam eundem forsan esse, quem sæpe memorat Demosthenes. Alienus est locus Hymn. in Apoll. 148. ubi σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι cum Hermanno legendum ex Thucydidis MSS. Loco ex Xenophonte Cyrop. II. 2. 9 = 28, 11. H.St. addo alium Hellen. VII. 4. 26 = 373, 4. σὺν αὐτῷ τῷ χωρίῳ. Simile est, quod σὺν post αὐτὸς non addunt Attici, ut monet Blomfieldius ad Æschyl. Theb. 601. quam et Porsoni fuisse sententiam olim audivi, ni fallor.

γα
570. κἀπεμυκᾶτο μέ (sic) 1. sed istud punctum mero casu ut opinor. Ipsa lectio orta
γ
est ex με i. e. "*με in γε vertendum est*," acceptis pro
γ
μέ i. e. μέγα. κἀπεμυκᾶτό γε 6. Vulg. 2.

573. Ξα. νὴ—Πανδ. νὼ 1. 2.

576. τούτου τοῦτο 1. et ita scripturus erat 2. sed mut.

577. Δι. 2.

578. Nulla persona præf. in 1. 2.

579. Πανδ. 1. 2. φάρυξ 1. γξ 2.

582. ἐς 2.

583. Persona om. 1.

η
586. ἐκποιν. 1. η eodem temp. ἐκπην. 2. Utramque lectionem memorat sch. 1. 2. Tum -λούμενος 1. 2.

592. θυμοῖ 1. 2.

593. με τύπτης 1. γε τύπτεις μ' 2.

601. σαυτὸν αἰεὶ om. et gl. σεαυτὸν πρὸς τὸ σοβαρὸν 1. 6. Vulg. 2.

605. ἀλώσει 1. 2. Ita 6. ἀλώσ^ει^ ἄξιον. Primo erat ἀλῶς, sed statim mutatum. Gl. ἀγενές τι ποιῶν καὶ οὐ τῆς ἡρακλέους παρασκευῆς ἄξιον. ἀλῶς U.

606. βάλῃς 1. 2. sed futur. in gl. 1.

607. τις om. 1. 6. non 2.

609. καὐτοῖς statim fact. -τὸς 2.

621. ὁ δ' ἰτύλας χὠ σκεβλύας 1. 2.

624. Ξα. μάλ' 1. 2.

627. ἅ τε καὶ 1.

631. -ζω et 633. ἐπί τε servant 1. 2.

640. τὰ σ. ταχ. 2.

642. μὴ primo om. sed suprasc. ab eodem 2. γ' ὄντ' 1. sine γ' 2.

650. γ' ἂν 1. 6. ἴδῃς 1. 2.

651. κλαύσωτα 2. ν postea, ab eodem, ut puto.

653. σὺ servant 1. 2. Gl. 1. ὁ ἡρακλέους σκευὴν ἔχων.

655. καὶ πῶς οὖν 1. non 2. 6.

657. σ. νυν ἦν μ' ὑποκ. 1. γ' ἦν με παρακ. 2. νῦν ἦν με παρακ. 6.

666. γ' ante ὁρῶ om. 1. non 2.

667. κλάεις 1.

668. ἐπεὶ 1. 2. 6. γ' habent 1. 6. om. 2.

669. γάρ ἐ. 1. 2. 6.

678. γλαυκάσῃς 1. 6. i. e. γλαυκᾶ^ῃς^ς.

679. ἀλός γ' 1. 6.

683. περσέφασσ' 1. φερσέφασσ' 2.

687. ἐμ. ἀοι. 1. 6. ἀ. ἐ. 2.

695. κελαδεῖ et sup. γρ. κελαρύζει 6.

698. Ημ. om. 1. 2.

699. πρῶτα οὖν 1.

703. προτέρας 1. πρότερον 2. 6.

704. φημὶ et sup. γρ. φησὶ 1. μηδὲν 2.

709. ἡμᾶς, sed ὑμῶν, 2.

715. -σόμεθα 1. 2.

717. ποτ' 1.

718. ἔγωγ' 1. 6. βίαν 2.

719. καὶ τ. 1. 6. ἢ 2.

720. γ' om. 1. 6.

721. κλεισθένης 1. t. et sch. 6. in text. nescio an sch. κλειγ. 2.

724. τε om. 2.

728-9. κἄνευ 2.

730. γ' om. 1. 6.

731. κακούς 1. 6.

ῶς
735. ὀρθοῖς (ῶς rub.) 1.

740. καὶ ante καλ. om. 1. 6.

σ
742. προσελοῦμεν 1. 2. προσε. 6.

748. τις 1.

750. Αἰακὸς semper 1. 2.

753. ἐξελεχθέντ' 1. ἐξενεχθέντ' 6. Vulg. 2.

754. γ' ὢν primo 2.

757. ἱκετεύω 1. -ων 2. μάλ' 1. μάλα γ' 2.

759. τονθορίζων 1. t. et sch. -ύζων 2.

760. ἀπῆς 1. 2. 6.

763. γε om. 1. 6. non 2. πλὴν (sic) 2. 6.

770. αἰσχύλου κεὐριπίδην (sic) 1.

771. Δι. ἆ. Ἱερεύς. πρ. 6. cetera ut vulg. 1. 2. 6.

775. ξυντ. 1.

777. τε 1. 2.

779. τότε δὴ 1. τότε δὲ 2.

783. ὅτε δὲ 1. 6. ὅτε δὴ 2. κατῆλθ' 1. 6. -θεν 2.

784. -ταις καὶ τοῖς 1. 2. βα-
ο
λαντινт. 1. (sed ο alia m.)

785. τοῖς π. 1. -σι καὶ τοιχ. 1. 2. 6. τειχ. primo 2. ut videtur, sed statim mut.

787. λυγισμῶν ut hic 1. 2. 6. Gl. in 1. τῶν γνωμῶν ἢ τῶν καμπῶν, in 6. καμπῶν. Per γνωμῶν explicatur lectio, quam habet Baroc. 127. λογισμῶν, et quæ latet in scholiis editis, ita corrigendis; λυγισμῶν: καμπῶν. γράφεται λογισμῶν· τούτεστι παραλογισμῶν. De λογίζομαι et λυγίζομαι confusis vide Porsoni Opusc. p. 266. Sed verum est λυγισμῶν.

792. ἂν εἴη 1. 6.

806. πρὸς εὐ. 1. 2. 6.

809. σταθμηθήσεται 1. -μιθήσεται 6. -μήσεται 2.

812. ξύμπυκτα 2. quod vel ex ξύμπηκτα vel ex ξύμπτυκτα depravari potuit. Vide Pherecraten Hephæst. p. 56.

816. ἔβλεψε γοῦν 1. 2. 6.

819. -οις ξυνέβαινεν 1. (et 2. nisi quod συν.)

829. ὀδόντα 1. 6. -ας 2.

830. ἀντίτεχνον 1. sed gl. τοῦ εὐριπίδου.

α
832. ὄμμ 1. i. e. ὄμματα.

833. ἱππολόφων 1. 2. 6. in t. et sch. omnes. Ita quoque L.

835. σκινδαλάμων 1. 6. -λαμῶν 2.

843. βρυχόμενος οἴσει (sed ή em. rub. et gl. πέμπει) 1.
845. πινακιδῶν 1. 6. -ηδὸν 2.
849-51. -μένα bis 1.
853. πνευμόνων 1. 2.
854. μεθείην servant 1. 2. 6. Sed μεθείμην L.
859. μεγάλα servant 1. 2. 6.
861. ἀγριϊωπὸν 1. (ϊ ex em. m. pr. et gl. ἄγριον τὴν φωνήν. ἢ ἀγριόφθαλμον. ἢ ἄγρια ποιοῦντα ἔπη.) -οποιὸν 2. -ωποιὸν 6.
867. αὖτ' 6. παῦ' L.
868. θερμαίνης 1. -ήνης 2. 6.
877. σαυτὸν 1.
881. ἐλέγχου 1. 2. 6. θέμις 1. 6. (hic supr. γρ. πρέπει) πρέπει 2. θέμις U.
883. ἐμπρισθεὶς sed gl. καυθεὶς 1. Contra παραπρήσματ' 909.
885. δάκνω 1. unde possis δάκνων, sed præstat vulgata. Alia ratio loci Eq. 1236. ubi κλέπτων Aldus et mss. recte. Vide supra ad 418.
888. δέ γε τί 1. 6.
890. Vulg. 1. 2. 6.
898. ἐπάσατε 1. 2. 6.
899. ὦ διὸς 1. 6.
905. τε om. 1. 6.
906. ὀψ. 2. ἐποψ. 1. 6.
909. καὶ π. 1. 6. U.
909-10. σ. ἀ. ὁ. 1. ἀ. ὁ. σ. 2. ἀ. σ. ὁ. 6.
915. Vulg. 1. 2. 6. et θεοῖς 916.
920. ξύνεσι 1.
921. ἂν om. 2.
931. κατερριννισμ. 1.
936. Αἰ. om. 1.
942. δή γ' om. 1. habet 2. qui τιμὰ vel τιμα (sic).
945. δῆτα γ' — χορὸς εἴρηκεν (sed mut. rub. in ᾔρειδεν et gl. σφοδρῶς διεξήει) 1. χορὸς ᾔρειδεν 2.
946. ἂν om. 1. ante ξυνεχῶς ponit 2.
950. καθῆτο 1 καθοῖτο 2.
951. τι φθέγξαιτο sine δὴ et αι ex em. 1.
952. ὦ circumfl. 2. sed in sch. vulgato dat ὦ ἀντὶ τοῦ φεῦ λέ. ὦ, παμπόνηρος ὑπάρχει αὐτὸς — Duplex accentus in 1. text. et sch.
953. σκορδονιᾶ 1. et gl. δριμύτατα βλέπεις. δριμέα γὰρ τὰ σκόροδα. Tum ὅτι 1. 2.
954. καὶ ante τὸ om. 1.
956. δείν' ἄττα μ. 1. δείν' ἄττα καὶ μ. 2.
959. ἦ τ' ἀσ. 2. (sic).
961. ῥάδιον ἦν 1. 2. καὶ, ῥάδια L. ῥάδι' ἦν U.
968. ποῖα γ' 1. ποῖ ἄττ' 2.

γε
970. σοῦ πρῶτον εὐθὺς 1. γε eodem temp. et ut esset textûs. σοῦ πρῶτον μὲν εὐθὺς 2. Cet. ut vulg. 1. 2. ὥσπερ ἔλ. U.

972. ἴσχανα 1. ἴσχνανα 2.

973. τευτλίοις 1. μικροῖς 1. 2. sed sch. in utroque, εἰώθασιν οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες τὰς τῶν σωμάτων καθάρσεις διὰ περιπάτων καὶ τεύτλων λευκῶν καὶ ἑτέρων ποτῶν ποιεῖσθαι. τὸ δὲ ἐπυλλίοις ἀντὶ τοῦ λογίοις μικροῖς. In 1. gl. μικροῖς supra ἐπυλλίοις, unde statim apparet origo lectionis τευτλίοισι μικροῖς, glossa scilicet μικροῖς indicans τευτλίοις diminutivum esse. In Nub. 1012. pro μικροὺς alii λεπτοὺς alii λευκοὺς, teste scholiaste. Videtur illud ex vicinis στῆθος λεπτὸν ortum, in alterum degenerasse. Vide Porsonum ad Orest. 140. Med. 1185.

974. ἀπ' ἠθῶν disj. 1. sed gl. ἐκλεγόμενος. ἀπηθῶν 2.

977. μέντοι 1. 2.

982. ἐχρῆν 1.

983. τοῦτο μὲν 1.

984. οὐ σοὶ] γρ. καὶ ἐμοὶ L.

989. κἄχ' ὑποτοπεῖσθ sine αι 1. (et primo habuit τῦπ) κάχ' ὑπ. 1.

995. γν. τε tum γ' om. 2.

996. μὲν ὁ φ. 2.

997. Sch. 2. non 1. πιτυοκάμπτης ἐστὶ φάρμακον φθοροποιόν· ὡς ἐν τοῖς νόμοις εὕρηται. De πιτυοκάμπῃ somniabat Græculus.

1012. ἅπαντας τις 1. m. pr.

1017. τρυβλίον 1. τρύ. 2.

1018. μοι τὸ 2. Vulg. 1.

1019. ἐλαίας 1. ἐλάας 2. Contra αῶν 1. αἰῶν 2. mox 1026.

1021. μαμμάκουθοι 1. μαμάκουθοι 2.

1022. καὶ om. 1. non 2.

1024. δ' εἴτι 1.

η
1029. -ξῃς 1. -ξεις 2.

1033. -ξεις 1. -ξῃς 2.

1041. τ' ἐποιοῦμεν 1. τε ποιοῦμεν 2.

1049. πήλικας 1.

1050. κρ. γάρ μ' 1. et totus versus Euripidis.

1051. καὶ σὺ τί δρ. αὐτοὺς οὕτως ἀνδρείους ἐξεδίδαξας, et 1051-2. Bacchi 1. (Primo ἀνδρείως habuisse

sed statim emendavisse puto.) Omnia ut vulgo 2.

1053. θήβας accus. etiam 1. 2. Locis a VV. DD. citatis adde Lysiam et Demosthenem, vel sophistas eorum nomina mentitos, in Epitaphiis, pp. 191. l. 26. HSt. (66. Reisk.) 746. n. 13. Paris. (1391.) Reisk. Diodorus XIII. 97. ἔδοξε (Thrasybulus) ὑποκρίνεσθαι τραγῳδίαν Εὐριπίδου Φοινίσσας. τῶν δ' ἀντιπάλων ὑποκρινομένων τὰς Ἱκέτιδας, δόξαι τὴν Καδμείαν νίκην αὐτοῖς προσγενέσθαι, καὶ πάντας ἀποθανεῖν, μιμουμένους τὰ πράγματα τῶν ἐπὶ Θήβας στρατευσάντων.

1056. ἕνεκα 1.

1057. ὑμὶν 1.

1058. τοὺς om. 1.

1059. ἀεὶ 1. 2.

1060. τοῦ om. 1. 2. cet. ut vulg.

1065. τῆς ἐργ. 1. solenni errore. Vide Porsoni Adverss. p. 126. Eurip. Suppl. 479. et Marklandum p. 262. ed. Gaisford. In Eurip. Alcest. 606. malim, ἀρότοις δὲ γυᾶν καὶ πεδίων δαπέδοις ὅρον ἀμφὶ μὲν ἀελίου κνεφαίαν ἱππόστασιν αἰθέρος γᾶν Μολοσσῶν τίθεται. (ἱππόστασιν αἰθέρος ut ὄχθῳ χθονὸς Ion. 12.) εὐθενοῦντα γᾶ et γαμόρῳ dudum emendavi in Æschyli Eumen. 893. 947. ed. Stanl. Vide *Classical Journal,* No. 3. p. 655-6. Comicus Incertus Stobæi LV. (LVII. Grot.) quem locum Philemoni tribuit Clerici stupor p. 348. ἔγωγ' ὁρῶ τὸν ἀγρὸν οὐχ ὅπως τρέφῃ | αὐτός με, παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τροφὴν προσλαμβάνῃ. Plene ἔγωγε Trincav. i. e. ἐγὼ γεωργῶ.

1067. ἔσχεν καὶ κλ. 2.

1068. Εὐρ. καὶ μ. 1. 2.

1071. κἀγαθοὺς 1.

1076. τιν' ἐρ. πώπ. ἐποίησ' ἂν γ. 1. cet. ut vulgo 1. 2. In Eccl. 589. τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθῳ Junt. 1515. In Philetæro Athenæi XIII. p. 587. E. Θεολύτην δ' οὐδ' οἶδεν οὐδεὶς ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο debebat Jacobsius, non οὐκ.

1077. οὐδὲ γὰρ 1. τῆς ἀ. 1. 2. σοι om. 1. sed supra ἐπῆν pro gl.

1078. πολλοῦ πολλὴ 1. σοῖς πολλὴ πολλοῦ γ' ἐπικαθῆτο 2.

1079. νὴ δία 1. τοι δεῖ 2. κατ' οὖν ἑ. L.

1080. ἐποίησ' 1. ἐποίοις (sic) 2. et disting. post αὐτός.

1081-3. Æschyli 1. γενναίας 1. 2. ἐνέπεισας 1.

1083. πίνειν servant 1. 2.

1084. πότερα δ' 1. τοιοῦτον 1. 2.

1088. π. δὲ 1. λυκαβητοὺς 1. -ττοὺς 2.

1089. παρνασῶν (σ sup. m. pr.) 1. -ασῶν 2.

1090. φάσκειν 1.

1091. τὰ ῥ. 1. 2.

1092. διελυμείνω 2.

1095. ἐλεεινοὶ ut vulg. 1. 2. et φαίνωντ' mox.

1098. -οις δοιειλύμενος (sic) 2.

1100. κἀνταῦθα 1. m. pr. παρὰ servant 1. 2.

1103. ἐνέπεισεν 1.

1105. ῥυπαπαὶ 1. 2.

1106. γε primo sed em. rub. γ' ἐς 1.

1108-9. ἀντιλέγειν — ἐλαύνειν —πλεῖν 1.

1110. ἔστιν sed non οὑτοσὶ 1.

1115. ὑπογρ. junctim 1. non 2.

1119-20. οὐδεὶς οἶδε φ.—ἔτι (στι sup.) (στι rub.) 1.

1121. ἀπεφάνθην sed gl. ἐξηράνθην 1. ἀπεφανάνθην ut vulg. 2.

1122. δὴ om. 1.

1125. κεραμεῖς 1.

1130. φυσσῶν 1. φυσῶν 2.

1135. χἄτεροι 1.

1137. ἀναδέρετον 1. 2. ἑ forsan ex em. sed m. pr. 2. Gl. 1. ἀνακαλύπτετε καὶ εἰς τὸ μέσον προσφέρετε.

1146. τ' 1. 2.

1155. ὀρεστείας 1. 2.

1159. ἐς 2.

1164. ἰαμβίοις 1. -βίοισι 2.

1167. Personæ bis evanidæ 1.

1172. πότερον τὸν 1.

1173. χειρὸς 1.

1178. μᾶλλον et μεῖζον sup. rub. quasi gl. 1.

1184. ἐς 2. et τήνδε ex em. ej. m.

1188. ἥκειν—κατέρχεσθαι 1. 2.

1189. γ' om. 1.

1192. ταύτ' ἔστ' 1. ταύτήστ' 2. primo ταῦ uterque, sed accentus mut. eadem m. ut puto in 1. certe in 2. tum ἄριστ' ἐπῶν ἔχον 1. 2.

1199. ἧκεν U.

1200. ἑρμῆν 1. 2.

1204. τάδε κ. 1. τάδε γε κ. 2.

1209. ταυτὸ 1.

οι

1210. μούστὶν 2.

1212. τῆς τ᾽ 1. sed τ᾽ recentius.

1213. εὐδαίμων 1. sed εὐτυχὴς 1218. εὐτυχὴς utroque loco 2.

1215. πρὶν φῦναι μὲν 1.

1228. καλοὺς 1. U.

1231. σου τοὺς 1. 2. λόγους sine προ 2.

1233-4. Vulg. 1. 2. ἐναρμόζειν U.

1235. ἰαμβίοισι 1.

1237. ἀρχελάου ἢ ἀρχὴ 1.

1242. ὑψιπύλης ἢ ἀ. 1.

1244. τὸ λεῖπον παρθένοις σὺν δελφοῖσι 1. et fere 2.

1248. σθενεβοίας ἢ ἀ. 1.

1250. τὸ λεῖπον πλουσίαν ἀρεῖ (sic) πλάκα 1.

1252. γε om. 1.

1255. Δι. 1. 2.

1256. δή ποτ᾽ 1. et τοῦ δευτέρου φρύξου ἢ ἀ.

1257. τὸ λεῖπον ἵκετ᾽ εἰς θήβης πέδον 1.

1259. ὑμῶν 1.

1260. πρίομαι 1. 2. τωδί γ᾽ 1. τῶδε γ᾽ 2. ἐὰν servant 1. 2.

1261. ἐπειδὴ 1.

1263. παντέλειος (sic) 2. τῆς ἐν τ. ἱ. ἀ. 1.

1264. τὸ λ. οἰνομάου (vel εἰν.) γ. κ. tantum 1.

1266. ἀπόδος servant 1. 2. et habent schol. editum.

1267. τε 1. 2.

1269. οἰνέως ἢ ἀ. 1.

1271. πολύβοτρυν sed sup. rub. γρ. πολύμετρον 1. et τὸ λεῖπον ἀρτέμιδι οὐκ ἔθυσεν. πολύβοτρυν L.

1274. ἔασον ὦ τὰν 1. et sic, certe ἔασον, L.

1275. μελανίππης τῆς σοφῆς ἢ ἀ. 1.

1281. ταῦτ᾽ sed ταυτὰ explicat in sch. 1.

1284. γ᾽ om. 1.

1289. μέμψεταί 1. 2.

1294-5. Εὐρ. διαύλιον προσαυλεῖ τις 1. in m. sed ut in t. reponenda. διαύλιον προσαυλεῖ rubr. inter lin. 2.

1295. ἀχιλλεῦ 1. et ἐκ μυριδόνων (sic).

1297. τοῦτο ἐκ τῶν αἰσχύλου ψυχαγωγῶν 1. et sch.—τὸ δὲ ἑρμὰν μὲν τίομεν λέγουσιν οἱ ἀρκάδες διὰ ταῦτα· ἐν τῇ κυλλήνῃ ἥ ἐστιν ὄρος ἀρκαδίας ἐτιμᾶτο ὁ ἑρμῆς. διὰ γοῦν τὴν ἐξ ἀμνημονεύτων χρό-

νων τιμὴν, ὡς πρόγονος τούτοις ἐδόκει. ἄδουσι δὲ καί τινα ἱστορίαν μυθώδη. λίμναν δὲ λέγει τὴν στυμφαλίδα, ἐν ἀρκαδίᾳ γὰρ καὶ αὕτη.

1300. δύω 1.

1301. ἀτρέως τε 2. ὡς γὰρ τιμαχίδας φησὶν, ἐκ τηλέφου αἰσχύλος. ἀσκληπειάδης δὲ ἐξ ἰφιγενείας 1. (sic).

1304. ὦ 'σχύλε 1.

1305. εὐφημ. 1. 2. sed η in 1. ex em. alius. ἐξ ἱερειῶν αἰσχύλου 1.

1308. ὅσιον 1. et gl. ἁγίαν καὶ δικαίαν ἐπικράτησιν. ὅδιον 2. Personas hic et 1310. om. 1. 2.

1314. ἀκούσεις 1.

1316. Δι. 1. 2.

1317. ἥβας 1. gl. ἀκμῆς καὶ ἰσχύος. ἥβας L.

η

1320. δυσαμε. 2.

1323. σὺν χειρὶ καὶ δ. 1.

1329. τ' ἐπ' 1.

1330. θραττο inserunt 1. 2.

1332. ξυνέλ. 1.

1335. ἱερὸν 1. 2.

1336-7. μελήτου 1. cet. ut vulgo 1. 2.

1340. τούτων 1.

1342. Supra ταῦτ' in 2. ἐστὶν rubr. ita ut nescias pro gl. an pro v. l.

ν

1344. ἀεννάοις 1. ἀενάοις 2. ἐξ ἰφ. τῆς ἐν αὐλίδι εὐρ. 1.

1346. τέγκουσαι νοτίαις 1.

1348. ὑπορόφιον 1. κ. γ. servant 1. 2. ἐκ μελεάγρου καὶ ἐξ ἠλέκτρας εὐρ. 1.

1349. Ante εἱλίσ. quater ει habet 1. ter 2.

1355. ἐξ ὑψιπύλης παρὰ τὸ οἰνάνθα φέρει τὸν ἱερὸν βότρυν 1.

1357. περίβαλ' 2. et ita schol. in ed. Ald.

1360. τοιαυτὶ 1.

1362. ἐξ ὑψιπύλης ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄντρον.

1365. πόνον 2.

1366. -φανὴς 1. et habuit A.

η

1367. ὄρνα (sic) 2.

1369. πρόμολον 1. (et gl. πρόδρομον καὶ θανάτου σημαντικόν) mero errore pro πρόπολον. Similiter τί μαθὼν ubivis dant libri pro τί παθὼν, quod semper reponendum puto. Frustra enim in significationibus distinguendis laboratur, nisi certioribus exemplis constiterit Græcum esse τί μανθάνω, ut certe est τί

πάσχω. προμολπον (i. e. π προμολον) Ita L.

1370. ψυχρὰν 2.

1372. φρικώδη om. A.

1373. μελανοκυ. A. sed vulgatam agnoscit gl.

1376. ἀπολλώνιος ἀπὸ τῶν εὐμενίδων φησὶν εἶναι 1. Lege τῶν τημενιδῶν.

1378. θ' 1.

1380. δαίμων in δαῖμον, vel contra, statim mut. A.

1383. μου in t. om. et habet supra ξυν. A.

1385. ὀρεσιγόοις sine νύμ. (Ita enotavi) A.

1390. Ante εἰλ. quater εἰ 1. 2.

1391. κνεφαῖος 1. 2. A.

1392. εἰς ἀγ. 1. A. -μην A.

1393. εἰς A. 1.

1394. κουφοτάτων (αις rub.) 1.

1395. Semel ἄχεα, ut videtur, A.

1396. τ' om. A.

1397. -λλον bis 1.

1398. ἐκ κρητῶν εὐρ. 1. ἴδας A. (η supra)

1406. διαπύρους (sed gl. διακαεῖς ἢ διπλοῦς) 1. διπ. A. et gl. διπλᾶς.

1407. ὀξυτάταιν ex em. m. pr. et ,, i. e. αις supr. rub. 1. ὀξυτάτ i. e. -τας A.

1408. ὅπως ἂν 1. U.

1412. αὐτὸν ἀγ. 1. 2. A. Διον. præf. A.

1413. ὅσπερ ἐ.—μόνως A.

1415. Et Δι. et γε om. A.

1416. τὴν om. 1. 2. A.

1419. νεωχμὸν A.

1420. ὅστις primo, tum ὑπεν. A.

1423. ἐπιθόμην 2. A.

1424. ἑαυτὸν sed gl. ἐκεῖνον 1.

1425. πάρισθον περὶ A. (sic).

1427. μεθῆσθον 2.

1428. ἐχόμεσθα 1. 2. Tum ἐς τὸν 1. εἰς τὸν 2. Gl. ἐπὶ in 1. hic et 1393.

1429. διαπτᾶσθαι servant 1. 2. (ex em. 2. sed m. pr.) ἀρχὴ τοῦ τῆς μηδείας δράματος 1. σκάφη A.

1431. κατωτέρω· ἄφετε τὰς πλάστιγγας. Εὐρ. χωρεῖ —tum om. Εὐρ. (Hæc omnia agnoscit sch. marg.) A.

1433. ὅτι 1. 2.

1436-7. Εὐρ. Αἰσ. ἦν. (ν supra) Διο. λέγε sine ἰδοὺ, et personæ ante ἀλλ' ἔ. et λάβεσθε omissæ vel evanidæ 1. Διο. λαβ.—Αἰσ. ἦν. ἰδού. λέγε 2. Αἰσ. ante ἦν etiam A.

1438. ἐξ ἀντιγόνης 1.

1440. αὖ ex em. ej. m. 2.

1444. ζήτει γε τῶν 1. ζητεῖτε τῶν A.
1445. κρατερὸν A.
1446. τοιοῦτον 1.
1447. δύω potius quam δύο 1. ἐκ μυριδόνων (sic) 1.
1448. ταύτη 'στὶ 1.
1449. ἐκ μελεάγρου 1.
1450. ἄρματι 1. ἐκ γλαύκου ποτνιέως 1.
1452. νεκροὺς A.
1455. χὴ γ. 1. 2. χὼ κ. 2. non 1. χὴ et χὼ A.
1457. μόνον A.
1458. φίλοι et γρ. σοφοὶ 1. σοφοὶ 2. A. αὐτὸς 1.
1464. πείθεσθε sed emendatum rubr. 1. τωδὶ 2. (sic) δὴ om. A.
1466. ἄδη (γ rubr.) 1.
1467. ὁ. οὖν ἂν 1.
1469. ἔχετε A.
1470. ἑκάτερος εἴπατον U. ut quidem enotavi.
1471. δὲ om. A.
1472. ἐχθραίνει A.
1474. πατέρα A.
1475. γε om. 1. μεγάλα, et om. δέ γε, A.
1479. δὲ pro μὲν 1.
1486. αἴρει ἐν αὔρα 1. αἴροιαν 2. A.
1488. ν. δὴ 1. ν. ἂν 2. κατέχοντές τ' 1. 2. κἆτ' ἔ. (om. ἂν et τ') A.
1490, 1, 4. Αἰ. ter præf. A.
1492. πίστ' ἄπιστα 1.
1496. -μεθ' 1. ἵ. σωθείημεν ἂν 1. A. -θῶμεν ἂν 2.
1500-1. κιφη. bis 1.
1502. σὺ λέγεις 1.
1503. τοῖσι 2. A. πότερον A.
1504. μισεῖν A.
1510. ἐνθάδ' 1. A.
1511. ὁπόταν 1. 2. A.
1512. σφετέρων priore loco, 1. sed correxisse videtur.
1513. πότερον δὲ 2.
1514. αὐτὸς A.
1517. οὖν pro νῦν A.
1522. εἰργασμένος 1. A. μ' om. A. sed suprasc. ab eodem, ut puto.
1524. με primo om. sed mox repos. 1.
1525. τίς δ' οἶδεν U. τίς δ' εἶδεν A.
1526. τὸ δὲ καθ. 1. 2.
1528. πρὶν ἂν ἀποπλεῖν 1. πρίν γ' ἀποπλεῖν 2. et εὖ λ. ut vulgo 1. 2. Ita A. ἵνα ξενήσω σφὼ πρίν γ' ἀποπλεῖν. Δι. εὖ λέγεις.
1530. μακάριος ἁ. ἔ. 1. 2. μακάριος ἀνήρ γ' ἔ. A.
1533. εὖ φ. 1. 2. ὃ γὰρ εὖ φ. A.

1534. πάλιν δ' 1. t. et gl.
1538. συνετὸν sed gl. φρόνιμος A.
1539. χάριν μὲν οὖν μοι A.
1544. -σι bis A.
1553. τουτοῒ τοῖσι 1. τοῦτο pro τούτοις L. Primo τούτοισι τοῖς, nunc τουτοῒ τοῖσι A. (sic).
1554. μήρμυκι 1.
1555. τόδ' ἀρ. primo 1. sed mox corr.
1558. ἐγὼ addit L. non 1. 2. A.
1560. ξυμ. 1. 2. A.
1561. μετὰ δ. 1.
1563. θρόνον 1. 2. θῶκον et gl. θρόνον A.
1567. σοφίαν A.
1570. θάκον et θρόνον supr. 1. (sed potius pro gl.) θῶκον A.
1572. τοίνυν γ' 2.
1573. χάμα om. A.
1575. omissus 1. 2.
1576. πρῶτον 2. ἀνιόντι L. A. Gl. in A. ἀνερχομένῳ. ἀπ. servant 1. 2. τῷ π. 1.
1577. ἐς, non κὲς, 1. 2.
1579. π. οὕτως ἂν A.
In fine 2. ἀριστοφάνους βάτραχοι :—

N. B. Oblitus sum monere in Dram. Perss. omittere 1. 2. Ἱερεὺς et Πλατάνη, et 1. post Χορὸς μυστῶν addere Ἡμί (χρ̈) et Ἕτερον Ἡμί (χρ̈).

ACHARNENSES.

1021. τί δ' ἕ. P.
1065. ἄλειφέ γε P.

VESPÆ.

6. δ' οὖν P.
55. πρότερον P.
140. μυσπολεῖ γ' ὅστις P.
143. Βδε. præf. P.
150. ἀλλ' ἆθλ. P.
171. καὐτὸς ἂν P.
172. ὥσπερ γ' ἐγὼ P.
183-5. Βδε. ante τουτὶ om. P. ut et Φι. bis.
189. κρατῆρος P.

220. -δωρο- P.
228. ἐάνπερ P.
235. ἔτ' om. P
258. ἦ μὴν P. si Kusterum intelligo.
271. ἦν παῖς P.
310. ὅθεν γε δ. P.
318. καὶ pro ἐπεὶ P.
322. καί με P.
401. εἰ μὴ νῦν P.
414. τόνδ' ἐγὼ οὐ P.
422. ἐμπεπλησμένος P.
536. γράψομαι 'γὼ P.
574. αὖ τουτὶ P. (ita enotavi)
991. εἴπ' ἐκ. μ. P.
1246. καὶ καταράξαι P.

PAX.

106. ΜΉ σοι P.
165. ἀπολεῖς ἀπολεῖς P.
390. τῶνδε P.
454. ἰὴ bis P. [Ante τοίνυν scil.]
474. εὖ οἶδε P.
512. 'στιν ἤδη (sine ἐγγὺς) P.
760. ἀ. μοι τ. χ. P.
761. παλ. περινοστῶν P.
1134-5. δανότατα, et om. ἐκπεπιεσμένα, P.
1270. ᾆδον P.
1284. ἤσθιον P.
1302. ὧν P.

AVES.

75. ΓᾺΡ ἅτ' U.
83. ἐπεγ. αὐτὸν U.
93. ἐστι τὸ θ. U.
145. περὶ U.
160. μήκωνας U.
163. πείθεσθε U.
206. ἀνθρώπων U.
265. ἀέρα pro οὐρ. U.
300-1. κείρυλος bis U.
308. παπάζουσι U.
313. ἄρα ποτὲ ν. U.
384. σοι που U.
390. et 402. ἐπὶ τὴν U.
419. τῶν ἐχθρῶν U.

428. τι καὶ φρ. U.
441. τοὺς τ' pro τούτους U.
448. Κηρ. præf. U.
463. καταχεῖσθαι U.
495. πρὶν δὲ πιεῖν U.
499. δ' οὖν U.
521. ὄμνυσ' et om. τις U.
644. φράσετον U.
649. δεῦρ' pro φέρ' ex U. notat Kusterus, sed ut puto errore vel suo vel collatoris, quum deberet δεῦρ' ἐπ. ut alii mss.
678. φιλτάτη U. quomodo recte, etsi tacite, Kusterus, Brunckius, et Invernizius. Tres primæ φίλτατον. Vide Porsonum ad Phœn. 1730.
855. σεμνὰ bis U.
895. τουτονὶ U.
953. πολύπυρα U.
955. ἀλλ' ἤδη π. U.
994. τίς δ' ἰ. U.
1008. ἀστέρος U.
1058. πανόπτα U.
1067. κείνων δ' U. (ita enotavi)
1077. φιλοκράτην U.
1301. ἐπτερωμένη U.
1351-2. Omissi U.
1358. γὰρ ἂν νὴ [U. scilicet.]
1393. πετεινῶν U.
1411-2. πτεροποίκιλα τανυσίπτερε U.
1492. Incipit V.
1493. τἀντιδέξια t. et sch. V.
1494. γ' om. V.
1497. τὸν om. V.
1502. ἄπαι. t. et sch. V.
1503. ἐκκεκ. U. V. hic in t. et sch.
1506. ὀλέσει et gl. μέλλει διαφθείρειν V.
1513. πηνίκ' ἄρ' U.
1521. -τεύειν t. sed -σειν scholio præf. V.
1533. σπένδεσθ' V. ex em. fortasse, sed manus primæ.
1537. ταμιεύει V.
1545. ἀπανθρ. V. t. et sch.
1546. οὓς primo ut videtur, sed statim fact. ὡς V.
1549. μοι τὸ σκ. V.
1551. δίφρον γε διφροφόρει V.
1565. ὁρᾷν V.
1567. ὡς δ' ἐπ. V.
1577. δοκῶ V. (εῖ supra)
1578. μοι τις δ. V.
1581. ἐπικνῶ V. ex em. ej. m. Gl. σύντριβε. ἐπίβαλλε.
1582. τὰ δὲ κ. V.
1586. ἡμεῖς pro ἐνθάδ' V.
1587. περὶ τοῦ πολέμου καὶ κ. U. V.
1590. γ' posterius om. V.
1600. -τόμεθα V.

1604. ἀποστερεῖς servat V. etsi prima facie videtur esse -εῖν. Vide Valck. ad Theocr. p. 384.

1607. ἐγκεκρ. U. V.

1613. γε τοι κ. U. V.

1621. ἀργύριον V.

1622. βουλόμενος (sed γρ. λούμενος supr.) V.

1626. καὶ τὸν τ. νῦν V.

1629. εἴ τοι V.

1635. αὖτις V.

1639. τί δὲ V. hic et 1675.

1645. γ' om. V.

1648. ἀκαρῆ U. V. Gl. V. μικρόν. ὀλίγον.

1655. νόθῳ 'ξαπ. V. (sine τὰ)

1664. τοῦ om. V.

1667. μὰ δία U. (E Voss. nil notavi. Portus, quicum contuli, νὴ δία habet, cum tribus primis.)

1670. αἰκίαν V.

1677. βασιλιναῦ V. (vel -âν)

1678. ὀρνίτω V.

1680. βαδίζειν et gl. ὀρνιθιάζειν e "MS. Leid." notavi, eo, opinor, quem V. voco.

1683. σιγήσομαι et γρ. καὶ συμβήσομαι suprasc. V.

1689. μένων om. V.

1690. σὺ τὰ κ. V.

1692. δότω V. (sine ἀλλὰ)

1693-4. τὴν κλεψύδρα (sic) V.

1700. Schol. MS. Leid. ὁ φίλιππος καὶ ὁ γοργίας ῥήτορες λάλοι εἰσίν· ηὔξησε δὲ τῷ πληθυντικῷ τὴν κατηγορίαν· γοργίαν δὲ λέγει νῦν τὸν ῥήτορα οὗ πλάτων μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἰατρὸς οὗ μνημονεύει ἀλκαῖος ἐνδυμίωνι. τοῦ δὲ φιλίππου καὶ γεωργοῖς μνημονεύει ἀριστοφάνης: — Eadem fere ex Rav. edidit Invernizius.

1707. ἔλ. ἰδ. V.

1709. δ' om. V.

1714. δ' αὖραι V.

1717. δίαγε om. V. et 'Ημι. om. hic et 1724.

1724. μεγάλαι bis V.

1728. δέχεσθ' ὧδ' V. sed accentus in ὦ ex em. Merus est error pro ᾠδ" i. e. ᾠδαῖς.

1730. Ἡμιχ. præf. V.

1731. τὸν ἠλ. V.

1740. ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὦ V.

1746. φάνος V.

1748. ὦ χθόνιαι βαρ. V.

1750. τὰ πάντα U. V.

1751. ἔχει U. V.
1752. Ημι. om. V.
1758. χέρα V.
1761. ἀλαλαλαὶ V.
1762. Primo loco ἀρχίλοχος, altero ἀντίλοχος sch. MS. Leid. tum, δαιμόνων ὑπέρτατε:—παραγέγραπται ἐκ τῶν συμμάχου καὶ ἄλλων σχολίων:—ὁ δ' ἀμφιθαλὴς ἔρως: ἀμφοτέροις &c. ut vulgo.

ECCLESIAZUSÆ.

MS. Monac. 137. *cum ed. Invern. collatus.*

ARGUM. metric. in fin. τὰ χρήματα καὶ χρῆσθαι ἅπασιν ἐξίσου ταῖς οὐσίαις καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.
Personæ; γυνή τις Πραξαγόρα | ἑτέρα γυνή | χορός | ἀνήρ τις | ἕτερος ἀνὴρ Βλέπυρος | ἕτ. ἀν. ἀπὸ ἐκκλησίας Χρέμης | ἄλλος ἀν. φειδωλός | κῆρυξ | γραῦς | ἑτέρα νέα | θεράπαινα.
2. ἐξητημένον
9. πλησίος
14-5. στοᾶς—πλήρης
21. δ' om.
23. πῶς κἀγαθιζομένας
26. λαβεῖν
29. τυγχάνεις
30. τις γυνὴ præf.
36. γυνὴ præf.
40. λαβὼν
41. Person. om. et 46.
44. τὴν ὑ.
49. γυνή τις præf. et 54. 60.
51. φιλοδωρίτου—χαρητάδου
56. ἐμπλησμένος
61. λόγμης
65. 70. 71. ἑτέρα γυνὴ præf.
65. τὸν ξ.
68. δὲ
69. ὑμῖν
73. (imo 71.) γὰρ] γοῦν
75. καὶ θ. τ.
82. λέγεθ' ὅ.
94. ἴδει. Unde fac καθημένοισι δεῖ.
104. τὰ om.
110. ἐξουσία
112. ὅσα
115. ἡ 'μὴ
129. παρίτ'
131. παράθου
138. ὅσοι αν

141. τοσαῦτ' ἔχοντ'
142. ἐμπεπτωκότες
157. δεῖ et om. γ'
161. οὐκ ἂν π.
162. om. ἂν
167. εἴ τι βλέψασα
169. κάθησθ'
170. ὑμῶν γ'
174. παρ'
180. δυσαρέτους
189. ταυτασὶ
191. εἶπας
209. πείθεσθε
Post 223. versum πέττουσι om.
235 (234. ed. Kust.) ἐπιθυμοῦσιν
241 (240). διέξετε
256 (255). μὲν εἶπον
259 (258). σοι τ.
271 (270). ὅτει κκλησίαν (sic) m. pr.
276 (275). τάπερ
277 (276). ἐπανεβάλλεσθε (sic)
282 (281). πύκν'
283 (282). Pers. om.
284 (283). ὀρθρίοις
289 (288). ἐνδούμεναι
290 (289). Hic et mox om. Ημίχ. et versus dividit ut in vett. edd.
292 (290). ὡς
299 (293). χάρι τιμία ἢ
302 (295). παραχορδιῆς
305 (297). πληθίοι (sic)
312 (300). ἕτερος χορὸς præf.
314 (301). ἐλθόντ' ἔδει
318 (302). ἐν τοῖς σ. om.
324 (305). φέρων
332 (310). ὥσπερ π. ὡς χειροτέχναι καὶ μισθωτοί.
334 (311). ἀνήρ τις Βλέπυρος præf. ut videtur codex; certe infra Blepyrum nominat.
351-3 (327-30). Βλ. νὴ — Ἀν. εἰπέ μοι — Βλ. πόθεν
355 (332). κροκώπιον (sic)
358 (335). ἐκέλευσα
365 (342) τοῦτό πω
368 (345). ἔτυχε
369 (346). ἵεμαι
373 (350). Ἀν. οὔκουν
377 (354). νυνὶ δέ μου
378 (355). Ἀν. ἀχρά τις σ' εγκλήσασ'
380 (357). οὖν
387 (364). καταπρώκτων
391 (368). πρωκτ εται χεζητιῶ (sic).
395 (372). Ἀνὴρ ἀπὸ ἐκκλησιας Χρέμης præf.
397 (374). τριβώνιον
400 (376). Βλ. ante ἤδη om. tum Βλ. νὴ τὸν Δί' — Χρ. καὶ δῆτα
404 (381). νυνὶ ἦλθον
405 (382). μὰ τὸν Δί' [sine ἔχων, proculdubio] — ἄλλον ἢ

407 (384). ἦλθεν ἀθρόος
408 (385). πάντες σκυτοτόμοι
410 (387). λευκοπληθὲς
433 (410). μέν τ' οὔ φασκεν
439 (416). τράπη
440 (417). οὐδὲν
443 (420). ἀποκλίνῃ τῇ θύρᾳ
447 (424). ἀλφιταμοιβὰς
460 (437). ἔρει
464 (441). ἔφη π. ε. νουβαστικὸν
465 (442). κοὔτ' ἀ.
467 (444). δουλεύοντε
474 (451). τ'
476 (453). ἄ. πολλά τε κ.
478 (455). σε
479 (456). ταύταις
481 (458). θ' αὐταῖς (sic)
482 (459). τ' ἔμελλεν
485 (462). στέγειν
487 (464). ἀστενακτεὶ, et pro μενεῖς tantum μ.
493 (Post 468). ἀριστᾶτε—κινεῖς
497 (472). ἀνόητα καὶ μ.
498 (473). ἥμιν hic et alibi.
507 (482). om. ἂν
509-11. (484-5). τά τ', cetera ut Kust.
519 (493). ἴσω κατέπτη
532 (504). χάλα
537 (509). 'ξηνέγκαμεν
538 (510). κεῖται δὴ
542 (514). ἡμῖν
544 (516). ὁ ἀνὴρ præf.
547 (519). ἑνὸς recentioris.
551 (523). μοι
554 (526). φράσουσαν
564 (536). ἵνα λ.
567 (539). κατίσχ' ἡ
574 (546). ἔγωγ'
575 (547). ᾔδεισθά
579 (551). παραδιδόσθαι
580 (552). τίνος
588 (560). Praxagoræ.
592 (564). ἄλλος ἀν. præf.
593 (565). ὅστις γε μοι
603 (571). εὐτυχίαισι
605 (573). In ἐξευρήματος linea per ἐξ ducta, forsan syllabam damnans.
612 (577). χρῆν
615 (580). ἤθασι
621 (586). μετέχοντες
624 (589). οὐδ' om.
626 (591). κατεδεῖ—μοι
630 (595). καὶ τῶν pro κοινῶν
636 (601). οὐδ' ἐν
642 (607). βούλεται σ.
645-6 (610, 1). Blepyri.
647-8 (612, 3). ζητοῦσιν — καθευδοῦνται
652, 3 (617-8). Πρ. οὐχὶ μαχοῦνται περὶ σοῦ. θάῤῥει μὴ δείσῃς. Βλ. οὐχὶ μαχοῦνται; | περὶ τοῦ; Πρ. τοῦ μὴ—ὑπάρξει
654-6 (619-21). Blepyri.

655 (imo 657 = 622). οἱ φαυλό-τεροι
662 (627). δημοτικὴν ἡ
667 (632). πρᾶσαν pro πατέρας γὰρ
669 (634). οὔκουν
670 (635). ἐόντα
676 (641). πάπαν με καλῇ
679 (644). οἰμώζοι μ' ἂν
681 (646). ἐπεπόνθην (sic)
688 (653). τουτὶ πόσσ' ἑ.
697 (662). αὖθις om.
702 (667). κομιεῖται ἐκείνου
706 (671). ὡς ἁ.
707. 715. 717 (672. 680. 682). στοιὰς et στοιὰν
718-9 (683-4). ἵνα κάπτωσιν Praxagoræ, reliqua Blepyri.
719 (684). ἅπαντες ut videtur.
720 (685). ἔστι
725 (690). δείπνων [sed -ου suprasc. si collationem assequor.]
734 (698). φαυλότεροι
741 (705). ἀρέσκει enotatur.
750 (714). τοῦτο τί
751 (715). ἔχωσιν
757 (721). με
759-60 (723-4). Prax.
759 (723). ἐγὼ δ'—ἀγοράν τε
766 (730). εἰς τὸ
772 (736). νυκτῶν
775 (739). τῶ τρίδ' (sic)
777 (741). ἀνὴρ φειδωλὸς præf.
787 (751). οὗτος
788 (752). πέμπεται
800 (764). οὐ κ.
804 (768). λέγουσι γάρ
808-10 (772-4). Ἀν. οἴσειν — Φει. ὅστις — Ἀν. οὐ γὰρ — Φει. νὴ Δία tum οἱ om.
811 (775). τε καὶ sine ἀγ.
814 (778). ὥς τι — τις λ.
815 (779). τὸν π.
816 (780). συνδοτέα
820 (784). δρᾷς
823 (787). διίξειεν
824 (788). ἂν
825 (789). πύθοιμ'
828 (792). τούτοις
832 (796). μαχούμεθα τοῖς voluit librarius.
834 (798). δὴ
841 (805). πλείω
842 (806). Ἀν. ὤνθρωπος (sic)
843 (807). Φει. δεινά—Ἀν. τί δ.
846-7 (810-1). Personas ter invertit.
849 (813). γλιάθον
857 (821). καὐθὺς — Εὐριπίδης
862-4 (826-8). Φει. ἃς — Ἀν. οὐκ
863 (827). κατουρήσουσι
864 (828). τ' ἀνάφαρον (sic)
866 (830). εὐθὺς
868 (832). ὅποι
871-2 (836-7). κρατῖνα συγκιρνᾶσιν — ἑστῶσ'

875 (839). φρύγονται
878 (842). τρύβλια
883 (847). διοίγνετε
884 (848). ἀνὴρ ὁ μὴ καταθεὶς præf.
886 (850). Κήρυξ semper posthac pro Ἀνὴρ Α.
888 (852). πρίν γ' ἀπενείκῃς—ὁπηνίκα
891 (855). ὅπως
898 (862). σίκων
915 (879). ἄλλη νεᾶνις præf.
918 (882). ἣν τ. δράσαντ' ᾄσ.
924 (888). Marg. ἡ γραῦς ᾄδει
927 (891). ταῖς πεπείροισι
928 (892). οὐδέ τοι
930 (894). Νεανῖς. ᾧπερ
934 (897). ἀπαλοῖς μηρίοισι
946 (906). τοῦρος et ubique posthac personas om. spatiis tamen relictis.
949 (909). οὐδέν με ταῦτα
950 (910). ἱκετεύομαι
951 (911). ὅπως
960 (919). παράκυφρ' ὥσπερ γ. (ita enotatur)
962 (921). ἐκπεφόραν γε (sic) sine ἐπ'
963 (922). γρᾶ
965 (924). μᾶλλον μᾶλλον — ψιμμύθιον
969 (928). δόξῃ
971 (930). φίνυλλα
976 (935). ἀν' ἄσιμον
998 (960). πόησον
1014 (964). ἁ. τε
1025 (972). αὐτόν σε βινουῶνθ' (sic)
1027 (974). -τέστεις
1028 (975). εἰσαῦθις
1030 (977). γε om.
1032-3 (979-80). παιτοῖς bis.
1034 (981). τὴν δέ δί μοι (sic)
1038 (985). θύρασι—πρός γε
1039 (986). μέλε'
1044 (991). ἔλαχε
1047 (994). ὠνήμεθ'
1051 (998). μοὐστὶν—ἐμῶν
1053 (1000). δεῖ μ. ὡς
1061 (1008). ἐπιθυμεῖν
1062 (1009). θελήσῃ
1065 (1012). ἀνατὶ
1069 (1015). ἐλθών τις] ἐλθόντες
1072 (1019). κλάε σὺ
1074 (1021). μοὔστι—τε
1075 (1022). ὑποστόρισαι νῦν
1080 (1027). ἣν περίγε ποῦ τῶν κηρίων
1082 (1029). σὺ om.
1088 (1035). νόμον
1102 (1049). ἠμφιεσμένην
1107 (1054). χεσοῖ
1108 (1055). γ' om.
1111 (1058). μετ' αὐτῆς
1113 (1060). μου π.
1115 (1062). ἂν
1124 (1071). ἡμῶν

1127 (1074). ποτέρας pro προτ.
— ἀπολλαγῶ (sic)
1128 (1075). νῦν hic et alibi pro νυν
1129 (1076). νὴ δία γ'
1131 (1078). τιὴ om.
1134 (1081). καννόνου
1149 (1096). συνεύξομαι
1152 (1099). μ' ἐμαυτῷ
1153 (1100). τῶν ά. ἐπὶ πολλῆς τοῦ
1155 (1102). μολυβδοχοήσαντος
1158 (1105). αὕτη
1159 (1106). πάρεστ'
1160 (1107). τε om. tum οἱ τῶν δημοτῶν
1163 (1110). ὑπερπέπαικαν
1166 (1113). ἀπανθήσασα πάντα πέπτατο
1167 (1114). πολὺ δὴ β.
1168 (1115). ἄκατον
1169 (1116). ἐκλεγομένας
1172 (1119). γὰρ ἐ.
1176 (1123). τί
1183 (1130). τὰς δὴ
1187 (1134). βλέπῃ
1190 (1137). μηδὲν
1195 (1142). pro ἔχω δέ τοι spatium vacuum; accentus modo ponuntur.
1199 (1146). ὑπερθέσθαι
1200 (1147). μεμνημένος (sic)
1213 (1161). λοπαδο-
1216 (1162). υποτιτρ- ut Rav.
1218 (1164). κιγκλεπικοσσυφαοπερισσερὰ
1219 (1165). λεκτρι-
1222-3 (1168). τρίβλιον — λαβὼν κόνισαι
1226 (1171). ἰαὶ εὖ αἶ
1227 (1172). εὖ οἶ εὖ αἶ
1228-9 (1173). ἐπινίκη, ut supra 1197 (1144) ἐνόσῳ, et sic passim. Tum εὖ αἶ quinquies.

LYSISTRATA.

MS. Trin. collatus cum ed. Kust.

Ita Dram. Pers.

λυσιστ.	μυρρίνη	στρυμοδώρα (sic)	πρόβουλος
κινησ.	καλονίκη	λαμπέτη (sic)	δράκης
χορ. γεροντ.	κηρ. λακ.	πρεσβὶς (sic) λακ.	βλέπυρος
χορ. γυναικ.	στρατηλάτης (sic)	ὑπηρέτης	θεράπων.

1. ἐς β.
4. οὐδὲ μία
5. ἥγ' ἐμὴ
10. ὑμῶν

11. -σιν ἐνομίσμηθα (sic)
12-3. Personas om.
16. χαλεπή τοι γ. ἔξ.
20. -αίτατα (cet. ut K.)
22. ξυνκαλεῖς (sic)
24. νὴ δ. sine καὶ
27. πολλαῖσιν ἀγ.
29. λ. ἔσθ' ὡς ὅ.
31. ὀλίγου γ' ἄρ' εἴχετο. Scholio præf. ἐπ' ὀλίγῳ γὰρ εἴχ.
33. μή τε. sch. μὴ δὲ
36. πάντας γ'
37. ἀθηναίων
44. ut K.
45-8. Ita ms. καὶ κιμμερικορθοστάδια, καὶ περιβαρίδας.
Λυσ. ταῦτ'—
τὰ κροκ.—
χ' ἤγχουσα—
Etiam P. κιμμερικορ.
52. μή τ' ἀσπίδας—κιμμερ.
53. μήτε
56. μέλε. ὄψει τοι (sic)
60. ὄρθιαι
61. ἐγὼ tum in marg. "Huc usque MSS. (sic) Vossii. Hæc ex edit. Basil."
132. ἔφεσθα. In marg. "MS. Voss. hic iterum incipit."
133. χρῆ
136. Ἄλλη. κἀγὼ
138. ἔτος
141. ἀνασωσ.
144. γεμὰν
146. Μυρ. εἰδ'—δὴ σὺ
147. τουτονὶ
155. πᾷ
156. παρευιδὼν (sic)—οἰῶ
157. 159. 162. Μυρ. pro Κα.
157. ἀφίωσ'
160. εἰς sine δ'
165. ἀποροῦσιν in ἀπερ. mut. vel contra. Sed sch. præfix.
αται
ἀπεροῦσιν.— -θήσεται (sic)
166. ξυμ.
167. Λαμ. εἴτι δ. ταῦτα σ. ταῦτα χ' ἤ. σ.
168. μεναμῶν ἀ. ἀμὲς et om. Λα.
169. πάντα
170. γεμὰν ῥυχάχετον
171. ut Kust. (πλαδδικῶ etiam sch. præfix.)
173. οὐχ' ἂς σποδᾶς γ' ἔχον τι (σποδᾶς non σπουδᾶς P.)
174. ἦ
176. -μεσθα
180. γ' ἔ.
181. ὦ Λ.
183. ὁμίω-
186. 189. 191. 193. Μυρ. pro Κα. Μυ. 189. 191. 193. P.
188. φασὶν
η
190. ὁμόσεις
191. εὔλευκόν (sic)

192. ἐκτ. ut K.
η
194. βούλει (et Λυ. ut Kust.)
198. φεῦδα
199. Λυσ. φερέτω. Post σταμνίον in marg. "Desunt reliqua in MS. Voss."
268. Margo, "Incip. MS. Voss."
277. ὤχηεν θ' ὤπλα
279. πεινῶν
283. Εὐριπίδι
289. ἐξαμπρεύσομεν
γρ. ἐξιπώκατον
291. ἐξεπιώκατον
294. τελευτῇ τῆς ὁδοῦ
297. προσπεσόν μ'
299. κἄστιγε λέμνιον
301. οὐ γάρ π.
304. ἀρήξωμεν
306. θεῶν ἕκητι
308. τὴν χ. mss. [scil. P. et Voss. i. e. Trin. in Kusteri notis mss. citati.]
315. ἔργον ἐστὶν
316. λαμπάθ' ἡ. πρῶτος ὅπως ἐμοὶ συνοίσεις. [λαμπάδα θ' e mss. notat Kusterus, et reliqua ut Trin.]
319-20. transponit.
328. μόλις mss.
331. μαστιγίαις θ' mss.
333. καουμέναις
335. Om. γὰρ
338. ἐς τρ.
340. κάνθρ.
346. ξύμ.
349. φέρει
350. Στρατυλλὶς præf. ut K. tum πόνῳ π.
352. Om. τὶ
353. βοηθῇ. "θύραισιν mss."
354. βθύλ. (sic) sed βδ. præf. sch.
356. τοσαυτὶ
357. -τα χρῆν mss.
358. χρώμεσθα—ὅπερ
359. τοῦτ' ἐμπ.
360. δί' ἤδη mss.
365. ἅψαι
366. -σει
367. πλέμονας (sic)
368. ἔστιν
369. οὕτω mss.
370. ῥοδίππη
371. Βλέπυρος. τί δ'
372. Στρυμοδώρα. τί δὲ—ἐμπυρέσων (sic)
374. δέ κ'
375. τοὐμὲν (sic)
376. οἶδά σ'—σταθεύσων
381. ἔτ' ἠλιάζεις
387. ἔχεις, συγχλ.
390. ἀδωνισμὸς mss.
391. οὐ 'γὼ
392. ὥρας ἴμεν mss.
393. v. l. in marg. ἢ ἐν γειτόνων.
396. ὑποπεπτωκυῖ'
399. τοιαῦτα 'π' (sic)

400. Χορ. Γερ. ἢ Ἄγγελος.
402. θ' αἱματ.
404. ἀλυκὸν
409. ἐπεσκ.
411. τρίμματος
413. ἂν σχ.
414. ἐκείνην
424. -κλειμαι
427. δὲ σὺ
429. -λόντες
430. ἐνθένδε δ' mss.
431. -εύετε
436. &c. εἶτ' ἄρα quater
—— ἐμοὶ
438. -πάσῃ
440. Λυσ.—μόνην
445. ταύτην
448. Λυσ.
451. -ποτ' σθ' (sic)
454. τέτταρες
458. ὥσπερ μ.
463. οἴμοι ὡς P.
466. ἐν] εἶναι
467. π. γ' ἐάνπερ
468. τῆσδε γῆς
475. μηδὲν
476. βλήττῃ
483. -πτερον mss.
486. ἐὰν τοιοῦτον mss.
487. ἐπιθυμῶν
488. τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε μοχλοῖς
489. παρέχοιμεν
490. τἄλλα γε
492. οὕνεκα
ὡς
496. πάντα — ταμιεύσομεν
Post 499. Λυσ. χὡς σωθήσει κἂν μὴ βούλῃ. Προβ. δεινὸν λέγεις. Λυσ. ἀγανακτεῖς mss.
500. Προβ. ἀλλὰ ποιητέα— Λυσ. νὴ—“ ποιητέα P.”
501. Πρ. σωστ.—Λυσ. καὶ μὴ (sic)—Πρ. τοῦδ'
502. Λυσ. ὑμῖν
503. Πρ. ἡμεῖς—Λυσ. λέγε— Πρ. ἀκρ.
504. Λυσ. ἀλλ'
505. Πρ. κλαύσει
506. Λυσ. τοῦτο μὲν οὖν ὦ— Πρ. ταῦτα
507. ἠνειχόμεθα
508. ποῆτε
510. -μεθα et om. ἂν
513. ἐπανερόμεθ' mss.
514. τοῦτο ἦδ' ὡς ἀνὴρ
516. et γ' et ἔγωγ' om.
517. -μεσθ' ἂν, cet ut K.
518. ἠρόμεσθα π.—ἄνερ
519. -ψας κεί sine ἔφασκε. “ ἔφασκε deest in mss.”
520. -ξεσθε
523. δὴ δ'
524. ἐν τῇ χ. ἀν.
525. ἔδ. εὐθ.
527. ἐτελ.
528. καὶ σιωπᾶθ'

530, 1. Προβ. σοί γ' ὦ κ. σιωπῶ 'γώ; καὶ τ. κ. φορούσῃ | —ζώνην. Λυσ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμποδίσοι (hoc text. et sch.)

532. τοῦτο

536. ξυσ.

540. τί ταῖς φ. συλ.

542. οὔτε

543. ἰέναι

546. ἔνι θρ.

552. μηρῶν πνεύσῃ

555. Χο. Ανδ. Γερ. τί ποούσας

557. λαχάνοις

559. τὸ πρ.

560. ὠνῆται

561. Προβ. νὴ δί'

564. ἐδεδίσκετο et δρυπέτεις ut K.

565. Πρ. om. Tum δύνασθαι

566. καὶ om.

568. 570. ἐνταυθοῖ

569. οὕτω

572. ὦ 'νοητοί;

573. ἐκπολ.

574. πρῶτον

575. ἐπὶ κλίνης

577. καὶ πιλοῦντας

578. διαξῆνε

579. ἐς—ἐνν.

582. τάς γε

589. μὲν τεκ.

590. κάκμεμ.

593. τῶν δὲ

594. οὐκ οὖν κἄνδρες γινώσκουσι

595. ἥκων γὰρ

598. ἐστι

599. Λυσ. σὺ δέ τοι τί (τοι t. et sch.)

603. Ἄλλη. καὶ ταυτασὶ

604. Ἑτέρ. καὶ τ.

605. Suprasc. Ἑτέρα. τίνος δέῃ

613. σοι πρωῒ

614. ἐπεσκ. t. et sch.

616. ἄνδρες

617. μει. κ. π.

623. κλεισθήνους

626. ἔζω ἐγώ (sic)

630. οὐδὲν πισ.

631. Om. ἡμῖν

633. -σω ξί.

635. αὐτὸς ut K. Gl. λείπει βοηθὸς

636. τῆς θ. P.

638. θώμεθ'—γραῖες

645. οὖσα ἀρχηγέτι mss.

646. τὸν κρ.

649. Om. Πρ. tum τῇ π. τί χ.

650. "Om. Χο. Γυ. mss."—φθονῆτέ

652 (imo 651). "ἂν om. mss."

659. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕ. τὸ πρᾶγμ' (sic)

662. ὅστις ἐν.

674. οὐδὲν &c. Deest versus P.

675. τεκταινοῦνται (sic)

679. ἂν ἀπολέσθαι

680. μήκων ἔγραψε φιλίππω— "φιλίππῳ pro ἐφ' ἵππων mss."
685. ποήσω
689. πρὸς ἔμ' mss.
697. ὑμῶν
701. ποοῦσα
702. παῖσι π.
704. δ' ἐκπ.
707. 711. 715. Χο. Γυν. mss.
707-9. Ita Trin.

XOP. ΓΥΝ. πρᵒ Ἄνασσα—
ΛΥΣ. τί μοι—
κακῶν—

i. e. Χορὸς γ. πρὸς Λυσιστράτην. ἄνασσα τί μοι κακῶν

710. ποεῖ
713. φράζει
715. ὅ, τι mss.
716. ἦ
720. διαδιδ.
723. κατιλ.
724. τὸν δ' αὐτ.
726. ἐς
731. κατασκοπτ.
734. -νυε ut K.
735. τοῦτο ut K.
736. Ἡ Γυν. τάλαιν'
738. ἄμοργι (sic)
739. Ἄλλη. ἀλλὰ νὴ
740. ἔγωγ'
742. ἠτέρα
746. Totus Lys.
747. Ἡ Γυν. præf.
750. ἀλλ' ἦ χ.
754. εἶχες mss.
755. ἐν τῇ πόλ. mss.—ἐς Tr.
757. τί προφασίζει π. τὰ π.
758. οὐδ' t. et sch.
759. γ' ἔγωγ'
760. εἶδον
762. κακκαβαζουσῶν
765. et γ' et τ' om.
766. -σχησθ'
767. -σατ' ἔτ' mss.
768. ἡμῶν
770, 1. Χο. Γυν. λέγ'—Λυσ. ἀλλ'
773. νέντερα (sic)
775. καὶ ἀν.
777. οὐδ' — -γωνίστερον t. et sch.
778. σαφής γ'
783-4. ἦκου σαυτὸν (sic)
786. μειλανίων mss.
789. ἐνῴκει
790. -οθήρει t. -οθήρα scholio præf. -θήρα P.
796. ἡμεῖς δ'
797. τοῦ μειλαν.
799. τ' ἄρ'
808. τῶ μειλ.
809-10. ἦν τις
812. περιειργασμένος ἐρινύων
Post 819. "Desunt quædam in ms. V." margo.

890. "Incipit ms. Voss." margo.
891. Κιν.—ποεῖς
892. κἀμέτ'—ποεῖς
893. αὐτή τε λ. sine Κι.
901. δοκῇ, | ποιήσομεν καὶ ταῦτα. Μυρ. τοὶ γὰρ ἂν δοκῇ | κἄγωγ' tum om. Μυρ.
905. κατακλινεῖ ὦ Μ.
909. -κλινεῖ
911. ἔσθ'
913. -ορμήσω
918. ἥ τοι γ. φιλεῖν
922. γὰρ ἐπιτόνου
923. Om. Μυ. ante ἧκε
924. Μυρ. ἰδοὺ
926. ά. οὐδὲ δέομαι οὐδὲν ἔγωγ (sic)
927. ἀλλ' ἦ τὸ π.
928. Μυρ. ἀνίστ.—Κιν. ἤδη
929. Μυ. ἅπαντα δ. Κιν. δεῦρο
933. οὐδὲ δέομαι. ἀλλὰ
934. ποήσεις
938. βούλη ἦν
940. π. νῦν τ.
942. γε
945. πρῶτος
950. ποεῖσθαι—Om. Κιν.
951. Κιν. ἀπ.

τὰ δ'
952. τά τ'
956. κυναλ.
957. τὴν τίθην (sic) " τίτθην mss."
958. ἔχοι pro ἐν
961. Om. ἂν
963. ποῖος ἂν
965. βινῶν mss.
967. ἐπόησ'
969. Χο. Γυν. mss.
976. ἐς
979. παῖ—ἀγερωχία. " ἀγερωχία mss."

ι
980. πρυτάνυες—μυσύξαι
981. Om. τις mss.
982. κάρυξ
985. 989. ἐγῶνγα
986. τί δὲ π.

ερὸς
987. παλεὸς γανὴ
989. πλαδδείη
996. ἐνέπεσεν mss.
997. οἰῶ cet. ut Κ.
998. ἔπειτ' ἄλ. " κατὰ τὰν mss."
999. ὑσπλαγίδος t. et sch.
1000. ἀπήλων τοὺς
1003. οὔτε—σίγειν t. et sch.
1008. π. τῶν δι.
1012. ποτάομαι
1015. Ut Κ.
1016. Om. νῦν
1018. νῦν δ' οὖν οὔ
1019. ὀρῶ servat, om. σὺ
1022. ὑπὸ γῆς—τόδ' t. τότ' ante sch.

1024. σου κἀν

1025. τὼ 'φθαλμὼ

1026. -βον δακ.

1030. ἦμ' ὦ (sic. i. e. μ^Γ)

1031. ἐπτίς

Post 1033. desinit Voss.

1035. φιλήσῃς P.

1085. "παῖδας P. ἄνδρας Voss." *Kust.* Imo ἄνδρας in Trin. non est ex ms. Voss. sed ex ed. 1547.

NUBES.

Excerpta ex Arundel.

In Arg. μέλητος

24. συνῆκα ὅτ' ε. τὸν

62. δὴ ταῦτ'

76. μίαν

115. τἀδικώτατα

130. σκινδαλάμους

143. δέ σε τ. χ.

148. τοῦτ' ἐμέτρ.

151. ψυγείσῃ

161. διὰ λεπτοῦ (οὐ in οῦ statim mut. ut videtur)

179. θοιμ.

189. τοῦτο φρ.

192. δ'

209. ἀληθὲς ἀττικὸν

215-6. fere ut Kust.

227. εἴπερ

237. με δ.

258. ἡμεῖς

259. κρόταλον

267. μὴ κοινὴν

270. νύμφαις

271. χρυσέοις ἀρύεσθε πρόχουσιν

276. εὐάγητον

281. τ' ἀρδομέναν θ'

288-9. omittit

294. λεσείω (et μὴ om.) cet. ut Kust.

323. ἥσυχος αὐτὰς

325. παρὰ—νυνὶ μ. ὁρῶ

326. κολοκύντας

329. σκιὰν

335. ἑκατοντακ.

338. ὀρνίθια κιχλᾶν

352. ut Kust.

359. -σαιμεν

361. παραβάλλεις

364. θεαὶ

366. τί σὺ λ.

368. σ' ἐγὼ σημ.

369. πω om.

370. αἱ. ὑ. αὑ.
381. οὐδέπω
383. εἰς ἀλλήλας
389. ἀ. πρ. παπὰξ ἔπειτ' ἐπάγη παπαπὰξ
390. παπαπαπὰξ
391. οἷα ἀπέπορδας (sic)
393. Στ. non 394.
396. δῆτ' οὐχὶ
400. ἀθηναίων
402. εὖ λ.
411. ἐπιθ. σ.
415. μήτε γε ῥ.—μήτε ἀ.
422. ἀλλ' ὅτι δῆτ' οὖν ν. ἤδη θ. οὐδένα
431. μεγάλας om.
432. μοι λ.
438. ἀτ. habet
441. δαίρειν
447. κρόταλον
450. ματιο.
457. ut Kust.
465-7. ut Kust.
471. λόγον
484. εἰ μέν γ' ὀφείλεταί τι μοι
512. -οιτ' ἀνθ.
520. ἔγωγε
527. ὑμῶν
538. σκύτινον
550. κοὐκέτ' εἰσαῦθις ἐπήδησ' (sic) αὐτῷ κ.
557. αὖθις πεπ.
562. εὖ φ.
575. προσέχετε (έ ex em. ej. m.)
584. ἐξέλιπε τ.
593. κἀξημάρτηται
614. πρίου—σεληναίης
615. κοὐκ
622. ἢ τὸν μ. ἢ τὸν
624. κἄπειθ'
645. ἡμιεκτέον
647. σὺ
660. ἔγωγε τἄ.
673. 'γὼ τὴν κ.
676-8. γ' ἀνεμ.—ὥσπερ καλεῖν
681. ἔτι δή γε
691. γ. τὴν ἀ.
696. ἐνθάδ' ἀλλ' εἴπερ χ.
704. ἐς
726. ἐξευρητέος
731. μὰ δί' οὐδὲν ἔ.
742-3. αὖθις om. cet. ut Kust.
765. ἑώρακας τ. κ. τ. δ.
784. δήγε π. ἐδιδάσκου
817. τὸν δ. νομίζεις ο. τ.
823. νῦν νὴ
836. -λούη μου
858. εἶτα
862. τούτου
867. κρεμαθρῶν
868. σὺ omittit
870. γ' ὡς ἠλίθιον
874. τοῦτ' ἔμαθεν
876. ὃν
Post 881. addit ὃς τ. λ. &c.
893. ἐφευρίσκων
915. καὶ γν. -οισιν

233. ποῆσαι
242. ὡς παραπ.
260. κέκληκε δεῦρο. R.
268. πάλιν φρ.
277. δικάζειν] ν punctum habet subscriptum, nescio an casu.
285. ποήσει
294. κιναβρώντων μέλη.
301. ἡμμένον om. et R.
314. τὴν om.
316. ἀλλ' om. et R.
325. κατεβλ. R.
343. νὴ R.
367. ἔχεις. R. ut videtur. Ambigue Inv.
387. δεξιοὺς] δικαίους. R.
401. ποῆσαι
402. προτ. sine το
433. ποήσω
438. καὶ] ὦ. R.
446. πάντων ut videtur
450. ποίαν δ'. Ita ed. Inv.
459. ποεῖν
461. ἐκπορίζομεν. R.
465. ἀνθρώποις (ab alio rescript. sed ita ab initio) R.
472. ταυτί. R.
475. ποήσειν
485. φθάνοιτε — πράττοντες —γὰρ (ita ut pateat ἢ τί γὰρ dare mstum.)
496. ποήσει
524. ποῆσαι
528,9. οὔτε ἐν
562. ἀπό. ed. Inv.
567. γ' om.
576. ποῶ
581. [λ] ἥμαις. ed. Inv.
592. γε om. et R.
623. ποεῖν
624. ὦ om. et R.
641. ἄρα γ' ἀγγέλλεται (sic. ἀγγέλλεται R.)
676. ἰ. τοῦ θεοῦ
696. προσήει γ'. R.
708. δὲ κ. R.
709. περίῃει
712. λίθινον &c.] οὐκ ἔστιν ἐν παλαιῷ ἀντιγράφῳ οὗτος ὁ στίχος. Om. R.
731. κατέπασσ' (sic)
764. κἀγὼ δ'. R.
765. σε κ. ὁρμαθῶν (σὲ κ-ῶν ὁρμαθῷ R.)
777. ὦ τ. (ὁ R.)
785. ἐνδεικνύμενος
794. δῆτα. R.
798. δεομένοις (vel δεω-)
799. τούτοις, εἶτ' ἀναγκ. R.
806. τι] δή. R.
816. γέγον' ἡμῖν. R.
834. κ. μ. ο. οὐκοῦν. Om. versum παλαιὸν ἀντιγρ. (In Rav. versum sequentem deesse dicit Inv.)
835. τέως] τότε
836. εὐεργέτησα

840. ὧν] ἀντὶ τοῦ δή. (Legebat ὧν.)
846. ἐνεμνήθης (ita ut nescias an οὖν om.) μῶν ἐνε. R.
864. ποῶν
865. μόνους
869. τοῦτο. R.
879. ὅτι] οὑτοσί. (R. proculd.)
880. εἰ τούς. R.
881. οἴμοι
884. προτιμῶ
887. ταῦτ' ἐστι πολλή. R.
893. γ' ἐμπλησμένος (sic. γ' Rav. ut videtur.)
907. ποῶν
911. μηδὲν] δεινὸν (quasi v. l. notatur. Glossa manifesta, pro μηδὲν δεινόν. *Nulla injuria lacessitus.* Unde vox facile potuit in textum recipi, altera extrusa.)
931. οἴμοι
939. ἂν ἀνατ. R.
948. ποήσω
959. προσδέξῃ. R.
965. ἔνδοθεν. R. ut videtur.
967. σ' ἐχρῆν. ed. Inv.
975. οὐκοῦν
994. οὐχὶ τοίνυν (τοίνυν ὁ R.)
997. τοὺς πίνακας. R.
1000. τε om.
—— προσαπέπεμψεν notarat, sed statim delevit. (ἄμητα προσαπ. R. ut quidem ait Inv.)
1001. ἐφ' ᾧτ'
1006. ἄπανθ' ὑπήσθιεν. (ὑπ- R.)
1011. γ' om.
1013. [ἥ]τησ' ἂν εἰς. R.
1019. παγκάλας (ους, et ας em. ej. m. R.)
1021. χροιᾶς
1023. ἔχοιμι
1026. ποεῖ
1028. ποήσει
1030. ἀντ' εὐποεῖν
1031. δίκαιον ἀγ.] 21. Et R.
1033. ἔφη] ἔτι. R.
1034. σὲ ζῆν. R.
1038. τηλίας. R.
1042. στεφάνους ——δᾶδας. Illud R.
1050. τοῖς πρόποις. R.
1053. λέγεις
1064. νῦν μέν. ed. Inv.
1068. κᾆτα] καί. ed. Inv.
1079. ποεῖν
1082. ἐπιστρέψων
1089. γὰρ] γ' οὖν. ed. Inv.
1090. οὖς] ὡς
1094. ὑπέπιττον (sic. ὑπεπίττουν R.)
1097. προσείχετο. R.
1112. ποεῖν
1118. ἐπιμελεῖσθ'
1120. κἀποτέτριμμαι. R.
1125. ἐπόεις

1141. [ὐ]φέλοις — ἐπόουν
1142. ἐφ' ὧγε μετέχειν καὐτὸς
1147. κατέβαλες
1148. ἀλλὰ ξύνοικον. ed. Inv.
1149. ἐνταυθοῖ
1164. ποεῖν
1172. μοι ante σαφῶς om. (Imo ante δοκῇς 1171. R.)
1183. καὶ μέγ' ἐκάλει. E Rav. κἀμέ τ' ἐ. Invern. unde lege κἀμέ γ' ἐ.
1188. καμμένειν (κᾳμμένειν R.)
1192. αὐτίκα μάλ'. R.
1198. ποῶ
1201. δ' om. (ed. Inv.)
1206. ποιοῦσι sic. Sed volebat ποιοῦσι collator, i. e. ποοῦσι.
1208. ἔπεισιν. R.
1209. γ' om.
—— μέλειν
1210. τούτοις. R.
Ran. 13. ποήσω.
16. ποήσῃς.
18. ἢ 'νιαυτοῦ. R.
27. ὄνος. R.
51. Θε. κᾇτ'. R.
57. ἀππαπαὶ ut videtur.
79. ποεῖ
84. ποητής. 200. ποεῖς et ποῶ. Pac. 707. ἐκποοῦ Th. 216. ποήσεις. 218. ποήσω.
104. κόβαλα. R.
108. ἔχων. R.
118. ἀφιξόμεθ'. R.
129. εἶτα τί. R.
143. τοῦτο. R.
150. 'πίορκον ὅρκον. Inv.
176. ἵνα. R.
190-2. Δι. ante ποῦ om. Deinde legit et distinguit Δι. ἐς κ. —— Δι. εἴσβαινε δὴ παῖ.
195. κύκλῳ. R.
201. οὗπερ ἐκέλευες. (οὗπερ R.)
203. οὔκουν πρ. Versus om. in "παλαιῷ ἀντιγράφῳ." Om. Rav.
210. ὠὸπ. Versum om. "τὸ παλ. ἀντ." Om. Rav.
214. ὕμνων. Inv.
Ach. 796. ὀβελὸν
Vesp. Argum. τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ —— πεποίηται δ' αὐτῷ χαριέντως. ut Invern. quamproxime.
Pac. fin. In marg. χαίρετε χαίρετ' ἄνδρες | [κ]ἂν ξυνέπησθέ μοι | πλακοῦντας ἔδεσθε. (et ante λείπει, ponit οὐδέν.) Sic Rav. nisi quod ὦ χαίρ.
Thesm. Titulum dat, θεσμ. πρότεραι.
Arg. ὁ χορὸς ἐκ θεσμοφοριαζουσῶν —— Εὐριπίδου γυνὴ μὲν Χοιρίνη, μήτηρ δὲ

Κλειτώ. (Ravennati argumentum desse notat Invernizius.)

1. Schol. cujus finis est, ὥσπερ οἱ ἐκ χειμῶνος ἐπιθυμοῦνται (sic) ἔαρ ἀφικέ[σθαι]

9. παραινεῖς. Inv.

11. χωρίς. Inv.

21. Schol. [Οἷόν] τε ποῦ 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι. Διὰ τοῦ φαίνεται ὁ Ἀριστοφάνης ὑπονοῶν Εὐριπίδου εἶ[ναι] τὸ Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ. ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι [ὑπο]νοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἥρωσιν ἄντικρυς ἀποφαίνεται. καὶ Ἀντισθένης καὶ Πλάτων Εὐριπίδου [αὐτ]ὸ εἶναι ἡγοῦνται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅτι παθόντες. ἔοικε δὲ ἤτοι πεπλανημένος ἐξαπατῆσαι [τοὺς] ἄλλους * * *

30. Sch. [ἐπ]ειδὴ οὐ πάλαι ἤρξατο δι[δά]σκειν, ἀλλὰ τρισὶν πρὸ τού[του] ἔτεσιν.

66. τοῦ θριγκοῦ] ἢ ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ (κατὰ τ. θ. Rav. in text.)

69. νέος γ' ὤν. R.

106. Schol. cujus finis, [μετ]αξὺ δὲ τῶν δυεῖν * * οὖσι τινες γρ. μινυρισμός. ὡς πολλὰ τοιαῦτα παρεπιγράφεται. [Ἀ]γάθων ὑποκριτικὰ μέλη τέως ποιεῖ, ἀμφότερα δὲ αὐτὸς ὑποκρίνεται.

124. λαλοῦς] λατοῦς. Inv.

134. ἄγαλλε. R.

136. ὀλολύζει. παρεπιγραφὴ τοῦτο. εἰπ[όντος] γὰρ τοῦ Ἀγάθωνος ὁ κηδεστὴς [τοῦ] Εὐριπίδου ὀλολύζει, εἰς τὴν θηλύτητα αὐτοῦ καὶ μονονουχὶ γυναικὸς εὐχήν.

148. σύ τ' αὐτὸς

156. χρὴ γὰρ π. R.

168. Schol. de Ibyco, Anacreonte, Alcæo, quod pergit, ἐν ἐνίοις δὲ Ἀχαιὸς γέ[γρ]απται. καὶ τὰ παλαιότερα ἀντίγραφα οὕτως εἶχεν. Ἀριστο[φά]νης δέ ἐστιν ὁ μεταγράψας Ἀλκαῖος. [περὶ] γὰρ παλαιῶν ἐστιν ὁ λόγος. ὁ δὲ Ἀχαιὸς νεώτερος. τὸ δὲ λεγόμενον ὑπὸ Διδύμου πρὸς Ἀριστοφάνη, [ὅτ]ι οὐ δύναται Ἀλκαίου μνημονεύειν· οὐ γὰρ ἐπεπόλαζε, φησὶ, τὰ Ἀλκαίου διὰ

τὴν διάλεκτον· λελήρηται [ἄν]τικρυς. καὶ ἐν τῷ πρὸ τούτου δράματι τοῖς Ὄρνισι (1410) παρῴδηται τὸ, Ὄρνιθες τινὲς δὲ ὠκεανῶ τὰ σὰ πτερὰ * * θ' ὡς ὄρνιθές τινες οἱ οὐδὲν ἔχον (sic) καὶ ἐν Σφηξίν. (1227) ὠνὴρ οὗτος ὁ μαιόμενος (Ita legit etiam Schol. ad locum.) τὸ μέγα κράτος. ἀλλαχοῦ δὲ ὁ [Δ]ίδυμος φησὶν, ἡ μὲν γραφὴ δύναται μὲν εἶναι [f. μένειν] οὐκ ἂν δὲ τούτου τοῦ μελοποιοῦ μέμνηται. πάλιν τὸ αὐτὸ λέγων * * *

197. Sch. γέρων γὰρ τότε Εὐριπίδης. ἕκτῳ γ' οὖν ἔτει ὕστερον τελ[ευτᾷ]

205. [γ]ρ. τεχνάσμασιν. R. sed utrum in textu an margine tacet Inv.

206. ἐκφεύγειν quasi Sch.

214. ἀτὰρ ἡ. Inv.

222. Sch. τὰ γένεια. ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαιῶν Κρατίνου. (forsan Δηλιάδων vel Εὐνειδῶν)

224. γ' αὐτόν. R.

226. [χρ]ῆσόν τι R.

232. Δήμητρά γ' (γ' om. Inv.)

249. "Huic iambo pes deest," &c. (Igitur τόν γε cum Junt. om. ms. et e Brunckio habuit Inv.)

255. εἰ τὸν] "εἰς τόν. Forte εἴτις τόν." εἰς τὸν R.

279. Sch. [ἐκ] τῆς Μελανίππης Εὐριπίδου.

EDITORIS

APPENDIX.

ADDENDA.

PLUTUS.

1. SUIDAS, Ἦν δ' ἐγώ: ἔφην δὲ ἐγώ. παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ Ἀριστοφάνει. sed ms. C.C.C. apud Porsonum pro παρὰ Π. καὶ Α. habet ἀριστ. πλούτῳ. Nusquam occurrit hæc locutio in Pluto.

1—5. infra 21. 267. Ran. 482. vel citat vel respicit Theodorus Prodromus in Βίων πράσει, mss. du Roi t. VIII. p. 141, 2.

4. Boissonadius; "Cum ταυτὰ sensus esse potest, δόξῃ δὲ αὐτῷ, τῷ θεράποντι, μὴ δρᾶν ταυτὰ τῷ κεκτημένῳ *eadem hero, eadem atque herus.* Ut vitetur ambiguitas ταῦτα omnino retinendum."

15. Citat Grammaticus Hermanni p. 374.

17. Boissonadius; "Servavissem ἀποκρινομένου, nempe τοῦ Πλούτου. Non enim putaverim versu demum 52. Chremylum primam poposcisse ab illo ominoso viæ duce interrogationem: et ipse v. 56. interrogationis modus argumento esse potest non hanc esse primam. Cur enim verbera, non verba, nisi post obstinatum vetuli Pluti silentium?" Omnium facillima Ravennatis lectio, sed ob eam ipsam causam suspecta.

27. Alibi Porsonus: "κλεπτίστατον. Vide J. Taylor. ad Aeschin. c. Ctesiphont. p. 652. et J. Upton. Observ. in Shakespear. p. 161."

48. Boissonadius ordinat, ὅτιὴ τοῦτο δοκεῖ δῆλον καὶ τυφλῷ γνῶναι, ut 488. φανερὸν γνῶναι πᾶσιν. Advocat Philostr. Her. init. θάλαττα οὐ ῥᾳδία πλεῦσαι, ubi schol. πλευσθῆναι, Eundem p. 284. et notas, Elmslei. ad Heracl. 1011. Lexicon SG. Bekkeri p. 418. ἄξιος

λαβεῖν ὁ μισθός, Gail. ad Thucyd. I. 138. ἄξιος θαυμάσαι. Et sane, si plane constaret ita poni posse ὅτιὴ, nemo non hanc rationem amplecteretur; præsertim quum δῆλον ὅτιὴ in constructione disjungat Scholiastes Platonis, p. 36. Ruhnk. ad Sophist. p. 158. E.=241. D. HSt. καὶ τυφλῷ δῆλον. ἐπὶ τῶν σαφεστάτων. μέμνηται ταύτης καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμονι καὶ Ῥαπιζομένῃ, καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Sed exemplum istius positionis cum Reisigio Conjectan. p. 76. requiro. De Eq. 29. suo loco agetur. Ceterum meæ notæ adde Auctorem incertum Εἱλώτων apud Athen. XIV. p. 638. E. τὰ Στησιχόρου——ἀρχαῖον ἀείδειν· ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστιν ἀκούειν. Sensum loci aperuit, collato Arist. Nub. 1360. Jacobsius. Verte, Pro *istis antiquis, Ctesippus est quem audiamus.* Vesp. 351. κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδὲν, σέρφῳ διαδῦναι Valckenærius, pro οὐδ' εἰ.

51. Hinc detortum putat Casaubonus illud Antiphanis Athen. X. p. 449. A. τοῦτ' ἔστιν, ἦν θ' ὁ γρῖφος ἐνταῦθα ῥέπων.

64. Istud ν̄ sæpe addit ms. Bibliorum Alexandrinus, (Grabe Proleg. cap. 2. fol. e. 1. b. ed. min.) Vide Sturzii Dial. Alex. p. 127. Δήμητραν in titulo hymni servat Ruhnkenius, in Cratylo Bekkerus. Ut formam legitimam diserte agnoscit Aug. Matthiæ Gr. Gr. p. 95. ed. Angl. Nub. 386. 549. γαστέραν, 760. ἀέραν Dorv.

73. ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετον Elmslei. Ach. 733. Idem ibid. ἐμελλέτην et φθανοίτην, 103. 485.

75. ἠνὶ μεθίεμεν servat Cornucopia Aldi f. 182. b. 7. et mox 77. ἤ Cornucop. f. 178. a. ult. Suidas v. ἤ, unde Lexic. Bibl. Coislin. p. 233. ἦν ἰδοὺ ἅδε σοι egregie restituit e ms. Schweighæuserus Pratinæ Athen. XIV. p. 617. F. ubi paulo ante lege,

καὶ γάρ ἐσθ' ὑπηρέτας κώ-
μων μόνον, θυραμάχοις τε
πυγμαχίαισι νέων
θέλει παρ' οἶνον ἐμμέναι στρατηλάτας.

Ablegatur ad τὸ θυροκοπικὸν genus tibia. Vide p. 618. C. D. Ceterum Brunckius suum errorem, edicentis ad Lysistr. 157. Ran. 1462. Av. 946. primam in ἵημι non posse corripi, ipse tacite damnat ad Soph. Electr. 131. Addit Seidlerus De Aristoph. Fragm. p. 25-7. Comici locum apud Stob. CXX. p. 609,24. (501,9. Gr.) cui adjice

Stratonem vel Philemonem Athen. IX. p. 382. C. XIV. p. 659. C. Bekkeri Lex. SG. p. 471. Ἀφίημι: ἀφίημι καὶ ἀφίεμαι (editur καὶ ἀφίεμι) ἑκατέρως προφέρονται, καὶ συστέλλοντες καὶ ἐκτείνοντες τὴν δευτέραν συλλαβήν. Sed Brunckio assentiri videtur Elmsleius, judex in primis idoneus, corrigens ἦν, μεθίεμαι in addendis ad Ach. 178.

89. εἰς citat Dawesius Misc. Crit. p. 103. ed. pr. ὡς servant Dorv. et sex apud Kidd. p. 608.

98. ἑόρακά που Tyrwhittus ad Dawesii locum.

113. Porsoni sententiam de diphthongis elidendis, ipso copiose explicante, minus plene quam voluissem, olim descripsi; "1. Tragici "in certis particulis crasi utuntur, κἂν, κεἰς, τἂν, &c. Mendosum "βούλομ' ἀλλ' Eur. Iph. A. 407. et e Plutarcho emendandum." Vide Adv. p. 251. "In Soph. El. 818. recte Dawesius ἔσομαι ξύνοικος*. "2. Prisca comœdia insuper in verbis crasin facit; περιόψομ' "ἀπελθόντ', ἐνιαυτίζομ' ἀπλάκουντος, Ran. 512. Plato Athenæi XIV. "p. 644. A. sed non edidit; Nub. 778. 984. καλεῖν et ἀπάγχειν cum "Dawesio, 1183. ἀπολοῦσ' e Rav. legendum. 3. Nova comœdia "libenter elidit. 4. Eadem in μοι, σοι, [crasin facit] in Menandro "Hermogenis de Inv. IV. 11. (Bentlei. n. 238.) ὁ δέ μ' ἠκολούθησεν "μέχρι τοῦ πρὸς τὴν θύραν, et in aliis indubiæ fidei exemplis." Secundum Kiddium, ad Dawes. p. 646. statuebat, priscam comœdiam nunquam, mediam aliquando, novam sæpe elidere. Confer Eundem pp. 473-9. Gaisford. ad Hephæst. p. 222. Maltbium Observ. ad Morell. c. 2. Blomfield. ad Aesch. Theb. p. 186. Elmsleium, (*Quarterly Rev.* N. XIV.) ad Iph. A. 407. 1141. Eundem ad Œd. T. 1227. ad Iph. T. 678. (Mus. Crit. VI.) ad Med. 548. Ceterum in Menandri loco pauca quædam omissa esse videntur; vide Plauti locum (Pors. Opusc. p. 252.) Articulum ante μητέρα contra linguam, ut puto, delet Bentleius.

115. Sed ecce Antiatt. Bekkeri p. 78. Ἀναπειρίαν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Phrynichus, ibid p. 9. Ἀναπηρία. διὰ τοῦ η τὴν τρίτην, οὐ

---

* Ignorabat scilicet homo Anglus, ubi et quibus conditionibus transponi verba licitum sit. Aliquid tamen suspicatum esse suspiceris, qui scripserit, *When I said that transposition was a very safe remedy, I did not mean that people might transpose as they liked.* Epist. ad Dalzelium, digna illa quæ attente legatur, Mus. Crit. N. III. p. 334.

διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὡς οἱ ἀμαθεῖς. τὸ μὲν οὖν ἀνάπηρος καθωμίληται, τὸ δὲ ἀναπηρία σπάνιον. Quare non intercedam, quo minus cum Brunckio et Porsono Adv. p. 281. ad Aristophanem referamus, sive uterque poëta voce usus est, sive erravit in auctoris nomine Pollux, ut facit non raro. Etiam vocem ζυγοποιεῖν alibi Idem ex Pluto Aristophanis citat; quod ad 513. referunt; neque ego repugno. Sed videndum ne revera habuerit Pollux e Pherecrate Athen. VI. p. 269. C. qui locus omnino comparandus.

119. Imo Scholiastes Aldinus legebat εἰδὼς—ἐπεὶ, et μῶρ' pro μῶρε accipiebat. Vide Hemsterhusium. Poterat Brunckius, ὁ Ζεὺς μὲν οὖν μ' οἶδ' ὡς, τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ Πύθοιτ', ἂν ἐπιτρίψειε.

132. ἐστὶν om. L. 156. τί δὲ L. 164. τὸ, quod in ed. Canin. est ante χρυσίον, delet L. 291. παρασαλεύων L. 311. ἣν λάβωμεν. 327. ὄντως. 328. ἄρην. 329. οὕνεκα. 330. ὠστιζόμεθ'. 340. γ' ὅπως. 364. οὔτι. 367. αὐτῷ. 411. κατακλίνειν ed. Canin. -νεῖν L. 424. καὶ, γάρ τοι L. (γὰρ pro gl. supra γέ τοι Dorv.) 434. ἐνθάδ' L. 450. καὶ ποίαν. 475. φαίης. 499. οὐδείς. 524. τῆς ante αὐτοῦ om. L. 526. σου L. 528. οὔτ' ἐν τ. 542. φορμὴν—σαπρὰν ed. Canin. φορμὸν—σαπρὸν L. 549. πτωχείας πενίαν ed. Canin. τῆς ante πτ. præf. L. 559. παρ' αὐτῷ L. 593. ἔστι τἀγάθ'. 594. πυθέσθαι] καὶ, μαθεῖν L. pro v. l. scilicet, non scholio. 607. ἀνύειν. 631. τρόπων. 652. γεγένηνται ἐρῶ L. et si recte capio, versus dividit, τἀγάθ' ἃ νῦν | γεγ. 667. δὲ L. 670. πρόσπολος. 676. ἰ. τοῦ θεοῦ. 683. τὴν alterum om. L. et ἀθάρας hic et 694. habet. 699. ἐπεφύσσητο L. 720. ἔπειτ'. 738. ἀνειστήκει. 765. ἐν κριβανιτῶν ed. Canin. γρ. καὶ, κριβανωτῷ L. 768. φέρ' οὖν et τὰ κ. L. 800. ὡς δὲ] γρ. ὁ δὲ L. 825. ἔλθωμεν L. 865. ὑμᾶς. 869. τοῦτο. 883. χθείς. 892. ὑπ' ἀληθείας. 929. * πρὸς] γρ. * τις L. 939. καὶ ante κάλλιον ed. Canin. sed delet L. 967. σε χρὴ L. 986. τε delet L. 990. μισγ. L. 1000. τε delet L. 1023. δ' L. 1068. κᾆτα L. 1079. ποιεῖν] καὶ, ἐγὼ L. 1121. μὲν delet L.

145. Similis variatio 161. 169. In πάντα ἀκολουθοῦσιν vel ἐπακολουθοῦσιν consentire videntur mss. Cebetis p. 350. ed. Schw. In Sophocl. Trach. 581. (apud Fischerum) πεπείρανται τάδε reliquit Schæferus, forsan consulto. In 'Αλωαδῶν fr. XI. τὰ χρήματ'——

εἰσάγουσιν pessime Brunckius; *θακοῦσιν* e Stobæo Porsonus Adv. p. 151. Idem ibid. p. 105-6. *μῆλ' ἐκρέματο* in Pherecr. Athen. VI. p. 269. C. Porsonum reprehendit Hermannus ad Soph. El. 430. oblitus eum *σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον* tetigisse ad Orest. 596. Notabilis locus Eupolidis apud Schol. Av. 1568.

ταδὶ δὲ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας
αὐταῖσι ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι.

146. *τοῦ πλουτεῖν* Elmslei. Heracl. 287.

147. Demosth. Timocr. p. 479, n. 317. (763.) *εἰ διὰ μικρὸν ἀργύριον μὴ μετέχει τῆς πόλεως.*

Ibid. *μῖκρός.* Vide ad 240. Porson. Adv. p. 148. Kidd. ad Dawes. p. 34. In Menandro Etym. v. *ἀῤῥαβὼν* versus distingue,

μικροῦ μὲν ἀῤῥαβῶνά με
ἔπεισεν εὐθὺς καταβαλεῖν.

Bentleii judicium n. 247. sane miror. Euripidi Fr. CLII. apud Clem. Alex. Str. IV. p. 620. Potter. (R. Walpole Fr. Com. p. 112.) verba *μετὰ γὰρ τῶν φίλων εὐτυχεῖν τι χρὴ* exemerim, et leviter emendata, *εὐτυχεῖν δυστυχεῖν τε*, bono presbytero reliquerim. Scripserit eadem aliis verbis tragicus; sed utrum eodem an alio loco non definiverim. Etiam in sequentibus, apud Euripidem coaluisse puto,

οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον·
ἀνδρὶ συντέτηκεν, ἥτις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

Vulgo, *ξυνάορον, ἀρετὴ δὲ ὤνησε πολλάς. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ ἥτις ἀνδρὶ συντ. σ. ε.* Omnino compara Androm. 206,7.

166. Corrige, "*Eurip. Troad.* 1261. *κατέναψε* *Porsonus ad Hec.* 298." Deinde adde, Scholion in Cant. 2. 3. 4. (nullum enim habet 1.) *Ἀττικόν ἐστι τὸ κναφεύειν, ἤγουν πλύνειν, παρὰ τὸ καινὰ φαίνειν τὰ λευκανθέντα. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ γναφεύειν γράφουσι, παρὰ τὸ γάνος, τὸ λαμπρόν.* Etiam hic per *τοὺς νεωτέρους* non Aristophanem, sed scriptores recentiores intelligit. Ita plane Lexicon Rhetoricum Bekkeri p. 277. *Λειτουργεῖν: οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι διὰ τοῦ η ἔλεγον ληтουργεῖν——ὅπερ νῦν διὰ τῆς ει διφθόγγου λέγεται.* Obstat, fateor, Lex. SG. Bekkeri p. 338. *Ἄγναπτος: καὶ διὰ τοῦ γ καὶ διὰ τοῦ κ ἔλεγον τοὔνομα.* Sed Mœris, p. 329. *πλυνεῖς, κατὰ τὴν πρώτην Ἀτθίδα. κναφεῖς, κατὰ τὴν δευτέραν Ἀτθίδα,* (non *γναφεῖς.*) Ubi quid sit *ἡ*

πρώτη, quid ἡ δευτέρα Ἀτθίς, a Piersono patefactum est. Exemplis adde Machonem Athenæi XIII. p. 582. E. θοἰμάτιον· ὁ κναφεὺς δ' εἶπεν, ἂν ἐλαδίου. ubi Aldus et ut videtur ms. γναφεύς. Plato Rep. X. p. 616. A. (138, 33. Ald.) ἐπ' ἀσπαλάθων κνάμπτοντες. Bekkerus κνάπτοντες, Justinus M. apud HSt. γνάμπτοντες. Hactenus de ipsa quæstione; nunc comparanda cum Lysippi loco Phrynichi verba, e Comico Lexico, ut videtur, sumta, p. 39. Bekker. Ἐπικαττύειν, καὶ Πτερνίζειν: τὸ παλαιὰ ἐπισκευάζειν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς παλαιοῖς ὑποδήμασιν ἕτερα καττύματα καὶ πτέρνας προσραπτόντων. λέγουσι δὲ ἐπὶ τῶν τὰ παλαιὰ τῶν δραμάτων μεταποιούντων καὶ μεταρραπτόντων.

173. Explicat Moschopulus π. σχ. p. 119. notante Boissonadio.

179. Boissonadius; "Potuit poeta respicere Laidem quandam tunc notissimam, nunc ignotissimam."

212-3. Citat Grammaticus Hermanni p. 370.

216. Reisigio respondet Elmsleius ad Med. pp. 146. 298. Vide A. Meineke, Cur. Crit. pp. 13.—14.

265. Citat Grammaticus Hermanni p. 370.

277. Lege, "*modo deleantur* τὸ δ̄ καὶ τὸ ē καὶ ἕως—Ἀθήναις. *Ipsi Meursio, Areopag.* XI. *init. suspecta fuit ista fabula de* X. *tribunalibus.*" Ceterum, quod vix sperandum erat, nuper effossæ sunt in agro Attico tres laminæ, judicum, aut potius senatorum, γράμματα exhibentes;

1.

Δ ΔΙΟΔΩΡΟΣ
ΦΡΕΑ

2.

Β ΑΝΤΙΧΑΡΜΟΣ
ΛΑΜΠ

3.

Ε ΔΕΙΝΙΑΣ
ΑΛΑΙΕΥΣ

Vulgarunt Akerbladius, *Sopra due laminette di bronzo,* Rom. 1811. et Dodwellus in eximio opere, *Tour through Greece,* T. I. pp. 433-7. Illustrat etiam Boissonadius, Wolf. Anal. Part. 3. p. 89.

283. Tragicum quendam rideri putat Boissonadius.

286. πλουσίοις servat Boissonadius, ut Μίδας pendeat a ποιήσει 285.

288. καὶ χορεύειν βούλομαι citat Theodr. Prodromus, mss. du Roi, VI. p. 563. χορεύειν etiam Theophylact. Ep. 19. quem indicavit mihi Blomfieldius.

300. καταδαρθόντα etiam Elmsleius ad Ach. 274. Bekkeri Lex. SG. p. 349. Ἀηδόνειος ὕπνος: Νικόχαρις. εἰ πεύσομαι τὸν ἀηδόνειον ὕπνον ἀποδαρθέντα σαυτὸν αἰτιῶ. Quæ ut potui correxi;

εἴ τι πείσομαι

[νυνὶ] τὸν ἀηδόνειον ἀποδαρθὼν ὕπνον,

[αὐτὸς σὺ] σαυτὸν αἰτιῶ.

325. In Gregorio κατεβλακευμένοις etiam ed. Bas. 1550. (p. 199.) et Boissonadio monente Codex Reg. 573. Basilii scholiorum in Greg. p. 207,1. cum hac glossa: μωραίνουσι. Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ ἱππικῆς βλακὸν (βλάκα Boiss.) τὸν νωθρὸν ἐκάλεσεν, ὅπερ τοῖς προκειμένοις συνᾴδει τὰ ὦτα διεφθαρμένῳ καὶ νωθρῷ τὴν διάνοιαν.

340-1. τ. ἀ. θαυμαστὸν ὅπως—οὐ μετ. Grammaticus Hermanni p. 386.

361. τοιουτονὶ Elmslei. Œd. T. 734.

368. πεπανουργηκότος Boissonadius et Valckenærius; hic etiam in scholio. Invern. in addendis monet "Ravennatem habere πεπανουργευκότι, cum scholio, ἀντὶ τοῦ πεπανουργηκότι."

369. σὲ μὲν Elmslei. Ach. 255. p. 121.

374. Hermannus ad Soph. Aj. 904. præfatus, ποῖ τις τράποιτο rem præteritam, ποῖ τις ἂν τράποιτο rem futuram significare, ita pergit; "Recte dixit Aristophanes in Pluto v. 374. ποῖ τις οὖν τράποιτο, nec magis potuit adhibere ἄν, quam in simili caussa, ut credi oportet, Antiphanes apud Athenæum I. p. 3. F. quem non debebat tentare Porsonus in Adv. p. 43. etsi περ in πάτερ mutanti malo quam Reisigio meo, ἄρ' in Coniectaneis lib. I. p. 91. scribenti accedere." Quasi vero quicquam intersit, utrum dicat Blepsidemus, *Omnia tentavi, ut te loqui cogerem*, an, *Nil amplius tentabo*. Deinde nego adhuc satis probatum, in his formulis ἂν unquam omisisse tragicos, nisi forte, de quo ipso valde dubito, in melicis; multo minus comicos.

In Antiphane velim doceri, cujus farinæ sit locutio πρὸς θεῶν περ, quam ne Reisigii quidem livor injuria damnatam insimularit. Profecto is est Hermannus, in quem petulantius invehi nolim; sed interdum subirascor viro eximio suam ipsius auctoritatem minuenti, dum studio quodam aut odio impulsus, quodcunque libuit, sibi credi jubet.

375. Sed quum et alii dent ἐθέλει, non invitus reciperem.

379. Porsonus in exempl. Porti; "Vide, si tanti est, Jac. Duport. Prælect. in Theophrast. Charact. p. 327."—Respicit Scholiastes Demosthenis, c. Timocr. p. 450. n. 75. Paris.

385. Pictorne an poeta fuerit Pamphilus dubitat Elmslei. Heracl. 11.

388. Ad Suidam v. ἀπαρτὶ Porsonus; "Ἡρόδοτος. II. 158. ut restituendum ex Grammatico Sangermanensi apud Ruhnkenium Addend. ad Herodot. p. 182, 37. ed. Wesseling. In Suida et Scholiasta ad Aristoph. Plut. 388. lege ex Herodoto στάδιοι α."

398. Citat Grammaticus Hermanni p. 386.

421. Hujus loci et Ran. 819. οὔτε γὰρ Ἀθηναίοις ξυνέβαινεν Αἰσχύλος, oblitus est Porsonus præf. Hec. p. 17. ut notat Elmsleius (*Quart. Rev.* XIV.) ad Suppl. 158. qui omnino consulendus. Addit Alexin Athenæi I. p. 23. D. IV. p. 125. F. XIII. p. 562. B. Menandrum VIII. p. 364. E. quibus adjicit Reisigius p. 134. Aristoph. Tagenist. 23. apud Harpocr. v. ἀπολαχεῖν. οὐ μὴν ὅ γε σὸς ἀδελφὸς οὖ ἀπελάγχανεν. Ita et ms. Gal. Locus corruptus. Ipse addo Philemonem Stob. Heeren. pp. 70, 284. (Cleric. p. 338.) οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος. Eundem Stob. C. p. 551,20. (Cler. p. 356.) οὔτε γὰρ ἰατρός. Sed Eurip. Bacch. 285. numero eximit Porsonus Adv. p. 264. De Av. 1613. vide suo loco. Simylus Stobæi LVIII. p. 378, 7, 9. (229.) οὔτε φύσις ἱκανή,——οὔτε πάλι τέχνη (Porson. Adv. p. 304.) non est Poeta Atticus. Tria ejus loca indicant Schneiderus et Wyttenbachius ad Plutarch. de Educ. p. 2. A. Mox in eodem lege εὐφυῆ χορόν. In Eur. Androm. 867. ὦ παῖ, τό, τε λίαν, codices secutus τε ejecit Musgravius. Contra in Athenione Athenæi XIV. p. 661. C. malim ὥστε πολὺ διὰ τὰς——pro ὡς πουλὺ δ. τ.

428. ἐνέκραγες illustrat Elmsleius Ach. 351, Thesm. Sec. Athen.

XV. p. 690. D. lege *οἷον ἐνέπνευσ' ὁ μιαρός*, in Phylarcho Athen. XIII. p. 593. B. *ἐνέρραινε τοῦ αἵματος τοῖς βωμοῖς*, in Eur. Bacch. 200. *οὐδ' ἐνσοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν*, ut optime Musgrav. Similia composita vide apud Porsonum et Elmslei. Ach. 843. Toupium Em. T. I. p. 350. Solennis confusio, *ἀν-* et *ἐν-*, ut Plut. 695. *ἐνέκραγ'* male Junt. 1. in Eccl. 816. "In Eur. Phœn. 379. *ἐνετράφην* Plutarchus T. II. p. 526. F." Porson. in ed. Lips. 1807. p. 569. Malim in Nub. 676. *ἐνεμάττετο*, in Vesp. 797. *ἐνοικοδομήσοι*, in Ach. 1036. *ἐνεύρηκεν*.

447. *φευξούμεθον* et similia proscribit et *-θα* legit, Elmsleius Ach. 733. p. 127. et (*Mus. Crit.* N. VI.) ad Iph. T. 777.

451. In Hermippo *ἤνεγκ' ἐνέχυρον* etiam Jacobsius.

482. *ἐάν γ'* Elmslei. Ach. 178. p. 120.

488. Athen. XIV. p. 625. B. *οὐδὲν φιλάνθρωπον οὐδὲ ἱλαρὸν ἐνδιδόντες*. De constructione vocis *ἐνδώσετε* vide Elmsleium Med. 804.

493. Ultimam in *ἅπαν* Attice produci dicunt Grammatici, quorum loca omnino vide apud Blomfield. Append. ad Aeschyl. Pers. 42. Nescio an spectarint corruptum locum Ach. 997. certe *ἅπαν ἐπιτεθὲν* in Menandro Athen. IV. p. 146. F. contra Porsonum Adv. p. 70. defendunt.

499. 511. 586. 588. 613. De cæsura in his versibus insolentiore vide Elmslei. Heracl. 649.

500. Citat Grammaticus Hermanni p. 379.

504. Theopompus Athenæi XII. p. 531. F. *συνῆν μετὰ τῶν ὑπάρχων*.

505. p. 61. c. 2. In Athen. X. p. 449. F. ΒΟΥΛΕΠΙΝΕΥΜΑΤΩΝ, XIII. p. 599. D. ΕΙΝΣΠΕΣ ms. In anonymi cantiuncula in Spaletti Anacreonte, p. ms. 681. (Fischer. p. 239.) pro ΕΠΙΕΙΝ malunt *ἐκπιεῖν*. Lege,

ἡδυμελὴς Ἀνακρέων, ἡδυμελὴς δὲ Σαπφώ·
Πινδαρικὸν δέ μοι μέλος συγκεράσας τις ἔγχει.
τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ καὶ Διόνυσος ἐλθὼν,
καὶ Παφίη λιπαρόχροος, καὐτὸς Ἔρως ἂν εἰπεῖν.

515. Aut parodiam aut imitationem tragici hic esse monet Boissonadius. Posterius, opinor, censebat Scholiastes, quum scriberet,

ἤδη τὸ ἔπος τοῦτο τῆς μέσης κωμῳδίας ὄζει. E secundo Pluto sumptum putabat scilicet.

517. Hinc *λῆρον λήρεις* Gregor. De Dial. Att. init. monente Boissonadio.

531. *ἀποροῦσι* natum ex *ἀμελοῦσι* 516.

535. *βαλανείου.* Vide 953. et Berglerum tum ibi, tum ad Alciphr. I. 23. p. 131. Wagn. Teles Stobæi V. p. 69, 22. *ἢ οἰκήσεις οὐ παρέχω σοι, πρῶτον μὲν χειμῶνι τὰ βαλανεῖα, θέρους δὲ τὰ ἱερά;* Loquitur *ἡ Πενία.* Indicavit Boissonadius.

546. Rara trajectio, ut ad Diodorum Stobæi LXX. p. 429, 53. (303.) *τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου,* notat Schæferus in Gnomicis Brunckii, p. 272. Plato Rep. I. p. 341. C. *νῦν γοῦν, ἔφη, ἐπεχείρησας, οὐδὲν ὢν καὶ ταῦτα.* Julian. Cæs. p. 312. B. *ἔχων καὶ ταῦτα σπουδαῖον κηδεστήν.* Schol. Rav. ad Ran. 87. (Inv. præf. p. xx.) *οὐ φροντίζετέ μου, Πυθαγγέλου καὶ ταῦτα μνημονεύοντες.* In Acharn. 167. *ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων* sine distinctione malim. Contra in Ran. 716. post *πόλιν* recte distinxisse videtur Brunckius. Sed insolentius etiam Plut. 259. *πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι.*

550. Alibi Porsonus: "*ἀδελφήν.* Vide Ruhnken. ad Timæi Lexic. p. 2. Theon. Smyrn. Mathemat. p. 7. Georg. Pisid. De Vit. Vanitat. 106. Foot. Commissar. Act. II. p. 38. ed. 1773. Blackston. Comment. IV. 2. p. 28. ed. 7ma. Johnson Vagabund. LVII." Ad Timæum præterea notat, "Hipponax apud Athen. III. 5. p. 78. C. Alcæus apud Stobæum Gesneri XCIV. p. 455. Aeschyl. Theb. 500. Agam. 503. Argentarius apud Reisk. Antholog. p. 39."

555. Huc ut opinor respicit Athenæus III. p. 113. D. E. *ὁ Κυνοῦλκος ἔφη, Δάματερ, σοφίας. οὐκ ἐτὸς ἄρα ψαμμακοσίους ἔχει μαθητάς. ——μακαρίους οὖν, μᾶλλον δὲ μακαρίτας εἶναί φημι.* Sed IX. p. 380. F. *λέξω τοίνυν κἀγὼ οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν, ἀλλ' εὕρεσιν ἐμήν,* non dubium quin Nub. 958. spectet. Ita passim citationes per *οὐ* detorquentur; Athen. VII. p. 277. B. *κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα,——σαίνουσιν οὐραίοισιν οὐ τὴν κεκτημένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας.* XIII. p. 566. F. *ταυτὶ καὶ τολμᾷς σὺ λέγειν οὐ ῥοδοδάκτυλος οὖσα κατὰ τὸν Κρατῖνον, ἀλλὰ βολίτινον ἔχων θάτερον σκέλος.* Priora hexametrum apud Cratinum efficiebant, posteriora e Ran. 297. petita. XIV. p. 649. C. *δώσω σοι οὐ χρυσέους δέκα στατῆρας κατὰ τὸν Ποντικὸν λεσχηνευτὴν, ἀλλὰ τουτὶ*

τὸ ἔκπωμα. Vide Plutarch. tom. II. p. 318. D. Themistium p. 357. D. Demosthenes Phil. III. p. 70. n. 47. (122,8.) contrario modo; χρυσίον ἤγαγεν εἰς Πελοπόννησον, οὐκ Ἀθήναζε. Paulo ante in ipso decreto οὐκ Ἀθήναζε cum optimo ms. recte delet Bekkerus. Idem F. L. p. 266. n. 572. (442.) ἐπειδὴ δὲ μύρια εἴργασται κακὰ, τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακε. Ibid. p. 270. n. 601. (449.) ἐμοὶ δὲ δοκεῖτε ἀτοπώτατον ἁπάντων ἂν ποιῆσαι, εἰ ὅτε μὲν τὰ Θυέστου καὶ τῶν ἐπὶ Τροίᾳ κακὰ ἠγωνίζετο ἐξεβάλλετε αὐτὸν,——ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ τοῖς μεγίστοις τῆς πόλεως πράγμασι μύρια εἴργασται κακὰ, τηνικαῦτα ὡς καλὸν φθεγγομένῳ προσέχοιτε. Versus, ut opinor, erat hujusmodi in tragœdia quam infeliciter egerat Aeschines; imo forsan eum ipsum versum male recitarat; ἐπεὶ δὲ [Τροίᾳ] μύρι' εἴργασται κακά. Ut ad Athenæum revertar, paulo ante p. 376. D. ἰσίκια γὰρ ὀνομάζειν αἰδοῦμαι, detorta ex Eurip. Orest. 37. Deinde p. 379. C. locum Platonis Apol. p. 40. A. HSt. sagaciter detexit Boissonadius in Schweighæuseri addendis; de Demosthenico μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι p. 380. C. olim monuit Taylorus in proleg. ad Or. de Corona.

556. μηδὲ ταφῆναι. Vide Porson. ad Eccl. 588. ubi cum Dem. et Aesch. confer Aesch. Theb. 737. Soph. Œd. C. 790. Eur. Phoen. 1461—4. Ciceron. Rosc. Amer. IX. p. 130. L. p. 206. ed. Græv.

575. Respicit Photius v. πτερυγίζειν.

586. Hesych. Κότινος. ἀγριέλαιος. ἢ ὁ ἐξ ἀγριελαίου στέφανος Ὀλυμπιακός. φασὶ γὰρ αὐτὸν κότινον εἶναι. Lege κοτίνου vel κοτινοῦν. De adjectivis in οῦς vide Blomfield. ad Pers. 83. Elmslei. ad Med. 1129.

587. εἴπερ. Adde Ran. 499.

598. In Phil. 22. σημαίνειν ἔχει V. D. in *Quart. Rev.* VI. p. 396. minus probante Elmsleio *Ed. R.* XXXVII. p. 77. εἴτε supprimitur, Soph. Trach. 237. Eur. fr. inc. 155,2. Platone Ll. VIII. p. 844. D. βοτρύων εἴτε καὶ σύκων, In Aesch. Choëph. 994. μύραινά γ', εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ Hermannus ad Viger. n. 311. quod nescio an olim probavit Porsonus. Repetendum scilicet δοκεῖ ante σήπειν ἄν, ut sibi respondeat Orestes; cujus rei indicium est γε. μύραινα addendum exemplis citatis ad 316.

601. Imo recentior grammaticus veterem Scholiastem primum in

compendium redigit, deinde refutare conatur. Vide Hemsterhusium. Neque ipsa Thomæ verba nunc mutatum iverim, quanquam adhuc puto eum Plut. 601. Phœn. 620. 622. confudisse.

608. ἐνταυθὶ Elmslei. Ach. 733. p. 127.

621. In Piræo, ut putat Boissonadius apud F. A. Wolf. Analect. part. 3. p. 82.

661. Pseudo-Euripides Iph. Aul. 1601,2. ἐπεὶ δ' ἅπαν Κατηνθρακώθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστου φλογί.

664. δέ που sine interrog. Elmsl. Ach. 127. p. 118.

678. 696. περιῆε et προσῆεν Elmsl. (*Class. Journ.* N. XVII.) ad Hermanni Suppl. 752. Vide et ad Heracl. 210.

689. Imo Philemon. 293. p. 366. Cleric. citat Porsonus. Lege 290. p. 366. Eubulum recte disposuerat Grotius Exc. p. 657. De ι eliso adde Elmslei. (*Class. Journ.* N. XVI.) ad Hermanni Suppl. 296. Schæferum ad Trach. 677. Markland. ad Iph. T. 1223. Hermannum Doctr. Metr. p. 55. De plurali nemo jam, opinor, contendit. Antiphanes Stobæi LVII. p. 377, 17. (227.)

ἐπὶ χρήμασ' ἰδὼν ἔμπορος φρονεῖ μέγα.

Frustra ἰδίοις Grotius, χρήμασιν ἰδὼν Brunckius in Gnomicis. Margo Gesneri ἰνδῶν, i. e. ἐπὶ χρήμασιν δ', ὢν ἔμπορος, φρονεῖ μεγα. Forsan et φρονεῖς. Aeque ridicula menda Brunckium ibidem elusit in Apollodoro Stobæi CXVIII. p. 601, 42. (491.) πρὸς ἐμὲ γὰρ ἐστι τοῦτ' ἐκεῖν' ὁδοῦ, i. e. ἐστι τοῦτ', ἐκεῖνο δ' οὔ. In Eur. Helen. 587. ἐκεῖ νοσοῦμεν dudum correxerunt pro ἐκεῖνο σοῦ μέν. De τοῦτ' ἐκεῖν', ἵν' ἐσπάρημεν Ion. 554. omnino assentior Elmsleio ad Med. 97.

699. Heniochum egregie emendat Boissonadius in Schweighæuseri addendis, T. XIII. p. 476.

699, 704. Epicraten Athenæi II. p. 59. F. huc refert Corayius, cujus crisin magis probo quam Porsoni apud R. Walpole, pp. 20, 95.

729. ἡμιτύβιον citat Photius, in voce.

736. δοκεῖ servat Boissonadius ; " δοκεῖ adhuc narranti, non ἐδόκει tantum cum res ageretur."

751. ὄντες a m. pr. om. Rav. apud Invern. in addendis.

754. κ' οὐσίαν τ' Photius v. οὐσία.

755. Versum om. a m. pr. Ravennas apud Invern. in addendis.

756. In Compar. Menandr. malim κἂν τὴν ὀφρῦν μέχρι τῶν νεφέων ἀνασπάσῃς.

758, 9. Parodiam agnoscit etiam Boissonadius.

772. πέδον per se optimum esse ostendit Hemsterhusius. Eurip. Andr. 1086. τὸ κλεινὸν ἤλθομεν Φοίβου πέδον. Iph. T. 972. ἐς ἁγνὸν ἦλθον αὖ Φοίβου πέδον. (Aeschyl. Choëph. 1035—7. προσίξομαι Μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα Λοξίου πέδον, Πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον, de distinctione ambigi potest.) Sed quum sæpissime in fine senariorum tragicorum occurrat vox πέδον, non mirum si in alienum locum invasit, ut in Eurip. Med. 1356. (1326. Elmslei.) pro σπέος aut πέτραν.

773. De Schol. vide Toup. ad Suid. T. I. p. 333. et Porsonum p. 455.

806. Boissonadius suam sententiam protulerat, *mss. du Roi* X. p. 296.

816. Conjecisse olim se ὁ δ' ἰπνός γε γέγονεν ἐξ. ἐλ. sed viso Ravennate in Dawesii emendatione acquievisse narravit Porsonus. Quod ad vocis sensum attinet, ipse persuasum habeo intelligi culinam; in qua scilicet lignea omnia in ebur fuerint versa. Dicitur ἰπνὸς ἐλεφάντινος, ut λύρα, σκιαδίσκη ἐλεφαντίνη, στέφανος χρυσοῦς, et similia. Hic etiam valet aliquid rerum ordo, de quo dixi ad 1116. et in addendis.

817. Citat Schol. Ruhnkenianus Platonis ad Lysid. p. 107. E. Læmar. ἠρτιάζομεν Pollux Aldi priore loco.

824. ἀκολουθεῖν μετὰ Antiphanes Athen. III. p. 98. F. XIII. p. 565. F.

853. Boissonadius; "Ovid. A. A. II. 447. *O quater et quoties numero comprendere non est Felicem!*"

863. Vide Suid. v. πονηροῖς κἀκ π. in fine.

886. Boissonadius; "Philostratus Her. p. 14. οὐδὲ ὄφις ἐνταῦθα, οὐδὲ φαλάγγιον, οὐδὲ συκοφάντης ἡμῖν περὶ τοῦ ἀγροῦ ἐπιτίθεται." Ceterum in Eccles. 731. vulgatam defendit locus Lys. 307. οὐκοῦν ἂν εἰ τῷ μὲν ξύλῳ θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ, et reliqua, ubi similiter pendet ἄν. εἰ pro οὖν tacite ediderunt Kusterus et Brunckius, e mss. proculdubio.

Ibid. ὁπότερος ἂν μέλλει reliquit Brunckius Ran. 1420. (1467. Kust.) In Pac. 1028. ὁπόσ' ἂν χρεὼν ἔστιν e Rav. Hermannus Doct. Metr. p. 418. (χρεὼν monosyllabon, quod forsan defendet ex Eur. Temen. fr. 15.) Menander Stob. XXI. p. 176,23. (86. Cl.) lege κατὰ πολλά γ' ἐστι, vel cum Porsono Adv. p. 292. κατὰ πόλλ' ἄρ' ἐστί. (Idem ibid. LXVI. p. 419,47. (279.) ὅστις ὢν πένης γαμεῖ Gesn. et Grot. ἂν oscitanter Clericus p. 154.) Vesp. 342. λέγεις ἄληθες ἂν corrupta. In Telete Stob. V. p. 69, 8. οὐκ ἂν τὸ προσταττόμενον ὑπό σου ποιῶ; lege οὐ πᾶν. De ἂν cum futuro vide ad Nub. 1156. Av. 833. + ( ) dele

887. ἀλλ' in Dorv. e versu superiore ortum. In schedis olim Porsonus; πολλή 'στι ταῦτα.

897. ΚΑΡ. τοῦ ψ. et schol. τινὲς δὲ ὁ Δίκαιος, Rav. apud Inv. in addendis.

899. Post θεοὶ potius interrogandum.

911. σοὶ mavult Boissonadius.

913. Vide Boissonadium ad Herodian. p. 288.

918. Vulgata aliquatenus defenditur a Vesp. 585. καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμι' ἀρχή, et 617. ἆρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω; sed posteriore quidem loco reddendum, *imperium*. At Demosthenes Bœot. I. p. 557, n. 13. (997.) ἐὰν δ' ἀρχὴν ἡντινοῦν ἡ πόλις κληροῖ, οἷον βουλῆς, θεσμοθέτου, τῶν ἄλλων. Quare videndum an a senatoribus ad judices trahi possit τὸ ἄρχειν. Vehementer obstat Plutarchus Solon. p. 88. A. θῆτες, οἷς οὐδεμίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν, ἀλλὰ τῷ συνεκκλησιάζειν καὶ δικάζειν μόνον μετεῖχον τῆς πολιτείας.

929. Notabilis variatio; tres lectiones, προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ, προσελθέτω τις ὑμῶν ἐνθαδὶ, προσελθέτω πρὸς ἐμέ τις ἐνθαδὶ, omnes metro congruentes, omnes glossæ suspicione laborantes. Equidem malim aut πρὸς ἐμέ τις, aut τις ὑμῶν, ut distinguatur, ἐνθαδὶ, ὁ βουλόμενος. *Accedat aliquis; accedat inquam, quilibet.*

959. Sed error est librarii, non Invernizii. Vide Append. p. 93.

965. De hoc subjunctivo videndus in primis Elmsleius ad Heracl. 559. Med. 1242. qui de Philoct. monuit. Sed quæ de præsente subjunctivi dixi, indicta velim. Vesp. 901. φέρε νυν ἅμα τήνδ' ἐγχεά-

μενος κἀγὼ ῥοφῶ. 984. φέρε νυν σε τῃδὶ τὴν ταχίστην περιάγω. 1488. φέρε νυν ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ.

Ibid. ἔνδοθ' Epicharmus sive alius Athenæi X. p. 411. B. In Strattidis loco apud Hemsterhusium ad 1195. et Porson. Adv. p. 297. ἀλλὰ δᾷδας ἡμμένας μοι τις δότω τῶν ἔνδοθι Beckius, forsan casu.

980. Etiam Iph. A. 1207. δή γε eximit Elmsleius ad Heracl. 999. In contrariam partem disputat Reisigius pp. 229.—32.

998. In Plutarcho T. II. p. 1. D. non melius esse ἐπειπεῖν, quod malunt Casaubonus, (   ) et Schweighæuserus ad Athen. XIII. p. 566. A. quam vulgatum ὑπειπεῖν, monet Porsonus Opusc. pp. 89, 372. Pejus ἐπειπεῖν in Philetæro Athen. XI. p. 487. A. idem Schweig. In Athen. IV. (V.) p. 177. F. malim, ἐπαρίστερον τὴν τοῦ στίχου παράληψιν ὑπειπών.

1003. Hunc proverbialem senarium citat Aristoteles Athenæi XII. p. 523. F.

1012. Dawesio et Porsono statuentibus neque dactylo neque tribracho subjici posse anapæstum, accedunt viri egregii Gaisfordius et Elmsleius. Hanc quæstionem tractat nimis, ut mihi quidem videtur, subtiliter Hermannus Doctr. Metr. pp. 126—139. sed ita ut maximo cum fructu legi possit. Si quis otio et patientia abundet, adjiciat Car. Reisigii Conject. pp. 11—86. Interea quasdam exceptiones recensebo.

(1.) Eq. 134. κρατεῖν ἕως ἂν ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
αὐτοῦ γένοιτο.

Recte libri ἕως ἕτερος—γένοιτο. Si quid mutandum, mallem χρῆν 133. cum Elmsleio; sed Ran. 773-8. comparat Reisigius p. 67.

(2.) Ach. 733. ἀκούετον δή, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα.

Aliorum conjecturis addatur mea, ποτεχέμεν, infinitivus pro imperativo. Vide ad Plut. 598. Ita nata fuerit vulgata ex duabus lectionibus confusis, ποτέχετε, ποτεχέμεν.

(3.) Ach. 867. Νεὶ τὸν Ἰόλαον ἐπιχαρίτως γ' ἄν, ὦ ξένε.

Hinc colligo trisyllabon fuisse Thebis Iolai nomen. Dawesio p. 113. (190. K.) statuenti Aeoles non minus quam Dores Ἰόλας (Ϝιόλας) dixisse, aliquatenus favet inscriptio Delphica apud Dodwell. Itin. Gr.

T. II. p. 507. ΧΑΙΡΟΛΑΣ. Sed expendenda Kiddii suspicio, Ϝιόλευν Aeolibus tribuentis.

(4.) Av. 108. ποδαπὼ τὸ γένος; ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί. Dele articulum ante γένος, ut sæpe apud prosaicos scriptores, et infra 1699. βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος. Ita ὄνομα. Compara μέγεθος (Av. 1128. Eubul. Ath. XI. p. 473. F.) et μῆκος, πλάτος, πάχος, ὕψος. Vide Inscriptionem Atticam architectonicam.

(5.) Eccles. 314. τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θοἰμάτιον. ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν.

Transpone, καὶ θοἰμάτιον ἐν τῷ σκότῳ
ζητῶν λαβεῖν.

(6.) Lys. 20. ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν γε τῶνδε προὐργιαίτερα. γε ex uno codice Brunckius, ceteris omnibus cum Junta omittentibus. Ni fallor, vertendum, "Alia sunt majoris momenti quam hoc quod nunc ago," plane contra Lysistratæ mentem. Ceperunt viri docti quasi fuisset τούτων, "iis quæ dicis." Equidem, ut in re incerta, partim cum Reisigio p. 23. e scholiis malim, ἀλλ' οὐκ ἐκείνων ἕτερα προὐργιαίτερα; vel ἀλλ' ἦν sine interrogatione.

(7.) Lys. 922. αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. δός μοι νῦν κύσαι. Ita recte pleræque edd. saltem quod ad literas. (Nam aliæ ἔπι τόνου, aliæ cum schol. ἐπιτόνου, id est, ἐπὶ τόνου. Vide Collat. ad Nub. 161. Eccles. 1228.) ἐπ' ἐπιτόνου e Suida, ut videtur, invexit editor Venetæ 1538. apud Zanettum. Pollux X. 37. ὁ δὲ τόνος (*the sacking*) ἐν τῇ Λυσιστράτῃ, quod huc refert Jungermannus. Herodotus IX. 118. τοὺς τόνους ἕψοντες τῶν κλινέων, unde explica τὸν τόνον τῶν ὅπλων VII. 36. bis. Vide Athen. XIV. p. 637. F. Ibid. XV. p. 672. E. vide an legendum καλεῖσθαι Τόνεα τὴν ἑορτὴν, ὅτι ἐν τόνῳ (vel τόνοις) συνέβη περιειληθῆναι τὸ βρέτας. Adde Eq. 529. et Schol.

(8.) Lys. 1001. πῶς οὖν ἔχετε; μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν. Ita Junta. μογιῶμες et mox λυχνοφοριῶντες Brunckius ex emendatione Koenii ad Gregor. Dial. Dor. XLI. Valckenærii ad Theocr. p. 280. C. Brevem vocalem servat Elmsleius ad Ach. 729. ΚΟΣΜΙΟΝΤΕΣ bis, (quin et ΟΡΜΙΟΜΕΝΩΝ) e marmoribus Cretensibus exhibet Hesselius in Append. Præf. Inscr. Gudianarum. Sed ΚΟΣΜΕΟΝ-

ΤΕΣ Chishullus p. 113. alterum locum detruncans, p. 122. Quare hunc locum doctioribus relinquo.

(9.) Damoxenus Athenæi III. p. 102. C.

αἱ μεταβολαὶ γὰρ αἵ τε κινήσεις, κακὸν
ἠλίβατον ἀνθρώποισιν, ἀλλοιώματα
ἐν ταῖς τροπαῖς ποιοῦσιν.

Ita legendum, sine ἐν, collatis Porsono Adv. p. 62. Hermanno p. 135. Sed neque Damoxenus, neque (10.) Machon ibid. VIII. p. 346. B. εἴσαγε διὰ πασῶν Νικολᾳδας Μυκονίας, adhibendi ad metra Attica constituenda. Neque citare debebat Hermannus, p. 128. Alexin ibid. VI. p. 223. F.

ἀπόλαβε. τουτὶ δ' ἔστι τί; ὁ παρ' ὑμῶν ἐγώ.

Metrum quidem facile curabis cum Porsono Adv. p. 95. legendo ΕΣΤΙΝ, ὁ παρ' ὑ. ἐγώ. Sed potius suspicor deesse versus secundi initium.

(11.) Clearchus ibid. X. p. 426. A. τήνδ' ἐγὼ
μεστὴν ἅπασαν ἐπονομάσας προπίομαι
συγγενέσι πίστωμα φιλίας.

Totum locum constituo, τήνδ' ἐγὼ μεστὴν ἅπαξ
ἐπονομάσας τοῖς συγγενέσι προπίομαι
πίστωμα φιλίας. [ἀλλὰ γὰρ] πιὼν ἐρῶ
τὰ λοιπά. Postrema recte Schweigh.

(12.) Xenarchus ibid. XI. p. 473. F.

εἰς τὸ βαθὺ δὲ πάλιν ἄγωμεν εἰς τὸν κάνθαρον.

Malim, A. σὺ δὲ μηκέτ' ἔγχει, παιδάριον, εἰς τἀργυροῦν.
B. εἰς τὸ βαθὺ πάλιν ἄγωμεν; A. εἰς τὸν κάνθαρον,
παιδάριον, ἔγχει, νὴ Δία. Γ. ναὶ, τὸν κάνθαρον.

B est minister, A et Γ convivæ. In (13.) Eubulo paulo ante, ἀπειρέσιον e prava conjectura editur pro ἀρεσίας (ἀρεσίαν ms.) Verum puto Ἀρεσία, vocativum nominis, cujusmodi sunt Ἡγησίας, Δαμασίας, Κινησίας, Σωσίας. Neque meliore consilio receptum paulo post, in (14.) Pherecrate, p. 485. D. —— λαψάμενος ἐχαρύβδισε. Potius ἐκχαρυβδίζειν, vel ἐγχ. quem simplex verbum, hic latere videtur; neque de metro constat. Levi itidem opella expellenda

particula, in (15.) Philemone sive alio in Stobæo LX. p. 383, 35. Gesn.=233. Grot. vel apud Cleric. p. 306. δοῦλοι βασιλέων εἰσὶν, ὁ δὲ βασιλεὺς θεῶν. Imo δὲ intrusit contra libros Grotius, magno tum orationis tum metri detrimento. (16.) E Diphilo Stob. XCIII. p. 514, 38.=383. γὰρ exemit Porsonus Adv. p. 289. (17.) Antiphanes ibid. XCVII. p. 539, 14.=419. ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστιν ἀνθρώπῳ νόσος Ὀνόματα δ' ἔχουσα πολλὰ, neminem morabitur. In (18.) Damoxeno Athen. III. p. 103. A. ἐνίοτε δ' ἀφεστὼς, δ' delevit Hermannus. Contra in (19.) Menandro Stob. LXI. p. 393, 49.=259. apud Cler. p. 228. inserto δὲ lege, ἕτερος δ' ἀπόλωλε, in (20.) Philemone Theophili ad Autolyc. III. p. 386. ed. 1742. apud Cler. p. 374. restitue, χαλεπόν γ' ἀκροατής. Transponendas particulas in (21.) Alexide Athen. I. p. 28. F. ὃς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ', (non ἐς contra comicorum morem ponendum) monet Porsonus Adv. p. 50. et ibid. p. 242. in (22.) Nicostrato Athenæi III. p. 111. D. λευκὸς, τὸ πάχος γὰρ, et p. 289. τὰ μετὰ γυναικὸς δ' in (23.) Menandro Stob. LXVI. p. 421, 23.=283. apud Cler. p. 232. De (24.) Anaxandride Stobæi XXXIX. p. 237, 41.=159. vide ad Plut. 314. p. 38.

(25.) Athen. XIV. p. 623. F. ὁ μὲν κωμῳδιοποιὸς Εὔπολις, ἄνδρες φίλοι, φησὶ,

καὶ μουσική πρᾶγμ' ἐστι βαθύ τι καὶ κάμπυλον,

ἀεί τε καινὸν ἐξευρίσκει τι τοῖς ἐπινοεῖν δυναμένοις. Collato Grotio apud Sch. vel dele τι vel transpone, πρᾶγμ' ἔστι μουσική. Reliqua, ἀεί τε καινὸν &c. utrum ex Anaxila adumbrarit, an ex Eupolide sumserit, cum Jacobsio dubium puto.

(26.) Eubulus Athen. XV. p. 679. E.

στεφάνους ἴσως βούλεσθε. πότερον ἑρπυλλίνους.

πότερ' Porsonus Adv. p. 145. et alii. Vide ad Plut. 361. In (27.) Nicomacho ibid. VII. p. 291. A. lege

πότερ' ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς,

et proxime ad Schweighæuseri mentem verte, "At sciam, si tu "dixeris; nam qui piscem, ab alio comparatum et in manus sibi "traditum, scite condiverit, isne rem egregio ministro dignam fecerit?" Nedum primario coquo; siquidem obsonandi negotium, difficile illud et anceps, aliis reliquerit.

(28.) Menander Stobæi Eclog. X. p. 137. Grot. apud Cleric. p. 182. ἀλλ' ἔστι καὶ ταὐτόματον ἐνίοτε χρήσιμον.
Recte ἔνια e mss. Heerenius p. 198.

(29.) Menander Stob. LXVIII. p. 425, 47=299. male pro 291. vel apud Cleric. p. 230.

ταῦτα γὰρ ὁμόνοιαν τὴν πρὸς ἀλλήλους ποιεῖ.

Ita Grot. Recte Trinc. Gesn. τὴν γὰρ, judice Porsono apud Kidd. ad Dawes. p. 388. et Opusc. p. 251. τάδε γὰρ frustra Brunck. ad Plut. 44.

(30.) Antiphani affingit Grotius, Stob. p. 411. quatuor versus, in quibus

ὦ μακάριε κοὐδὲν ἔχων περιττὸν ἢ μέγα,

ex Antiphontis verbis, (Gesn. XCVI. p. 532.) mirifice interpolatis. Hoc notavit Valckenærius Diatr. p. 195. C.

(31.) Menander Pollucis IX. 76. Cleric. p. 146.

μακάριος ἐκεῖνος, δέκα τάλαντα καταφαγών.

Dispone, μακάριος

* * ἐκεῖνος, δ. τ. κ. vel ἐκεῖνος * * δ. τ. κ.

(32.) In Menandro Porphyrii De Abst. IV. 15. Cleric. p. 42.

οἰδοῦσιν. ἔπειτα σακκίον ἔλαβον εἴς θ' ὁδόν.

σάκιον scribendum notat Porsonus notis mss. ad Hesych. v. δέῤῥιον, cui idem e ms. restituendum monet.

(33.) Plato apud Schol. Eurip. Hec. 826.

οὗτος τίς εἶ, λέγε ταχύ. τί σιγᾷς; οὐκ ἐρεῖς;

Quum promiscue dicatur, σιγᾷς (Eur. Hipp. 911. et alibi) et τί σιγᾷς; nescio qua religione motus hunc locum mutari vetet Hermannus p. 128.

(34.) Epicharmus Stob. LXVI. p. 420, 27. (LXVIII. p. 281. Grot.) ὁ συντυχὼν οἶδε, μακάριος δ' ὃς ἀγνοεῖ.
Ita Grotius pro οἶδ' ὁ συντυχών. Trochaici potius mutili. Vide an huc respexerit Euripides Hec. 1162,3.

(35.) Menander Stob. p. 241. (167.) Cleric. p. 220. Vide infra ad Eccles. 70.

Oblitus eram monere, in Pluti loco νηττάριον ἂν καὶ φάττιον ὑ. citare Valckenærium Schol. ad Act. Apost. II. 17.

1013. ἤτησεν εἰς Elmslei. ad Med. p. 150. (p) qui omnino consulendus.

1020. Exempla primæ in δραχμὴ correptæ notat Elmsleius ad Med. p. 105. Vesp. 689. Pac. 1200. Philippidem Athenæi VI. p. 230. B. Antiphanem ibid. VII. p. 299. E. Addit Maltbius Observ. ad Morell. p. lxxviii. Platonem ibid. XII. p. 442. A. Vix tanti est adjicere Machonem ibid. XIII. p. 581. B.

1021. In Hermippo debebam ὀδμὴ θεσπεσίη. Vide ad 1022. et de Hermippi parodiis, Athen. XV. p. 699. A. Deinde adde, (Aa) Eupolis Athen. XIV. p. 646. F. ex em. Porsoni Opusc. p. 247. ὃς χαρίτων μὲν ὄζει. Loquitur Chorus de Callia. Aristoph. Danaisi, Suidæ v. του. προσόζειν γὰρ κακοῦ του φαίνεται. Phrynich. Bekkeri, p. 53, 11. ὄζειν ετῶν. Philemon Athen. IV. p. 133. A. λοπάδος προσῶζεν. (Ba) Similiter corrige Aristoph. Photii v. ὀξυρεγμεῖν. (Ab) Ptolemæus Athenæi X. p. 438. F. πολυτελὲς ὄζεις. (Bb) Herodoti locum respicit Lucianus Ver. Hist. II. 5. T. II. p. 107.

1023. Philetærus Athen. XIII. p. 559. A. ὡς τακερὸν ὦ Ζεῦ καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει.

1055. In hexametris apud schol. ἅμ' ὀψήσασθαι——εὐζώρου Is. Voss. ad Melam I. 15. notante Porsono.

1065. De orthographia videndus Boissonadius ad Herodian. p. 236.

1083. De codicibus silet Porsonus; ergo et illi σπεκλ habent cum ed. 1532. Scriptor Byzantinus, ms. Paris. 2991. A. fol. 457, a. apud Hasium, *mss. du Roi* IX. p. 132. μίαν τῶν μοναζουσῶν, διεσπλεκωμένην ὑπὸ μυρίων ἀρχαίων φίλην.

1084. Cum Phœniss. confer Aeschin. Ctesiph. p. 75, 40. HSt. In Thucyd. I. 24. p. 20, 99. ἀπὸ Ald. et mss. ut videtur omnes, cum Hermog. p. 159. Ald. 439. Crisp. Recte tamen receptum videtur ὑπὸ e Junt. In Theodorida Athenæi XV. p. 699. F. πίσσα δ' ὑπὸ γραβίων ἔσταζεν relictum, cum ἀπὸ daret ms. et manifesta glossa, οἷον ἀπὸ λαμπάδων, poetæ verbis addita. In Matrone IV. p. 183. A. ἀπὸ πασσαλόφιν Sch. in addendis, in Anthippo IX. p. 404. A. ἀπὸ τῆς τραπέζης mss. et Toup. Lysistr. 399. ἀπ' αὐτῶν Br. e mss. sed lectio orta videtur e 407. Obiter moneo junctim legendum ἀκο-

λαστάσματα, collato Bekkeri Lex. SG. p. 367, 21. vel saltem ἀκολαστήματα cum Bentleio.

Ibid. Corrige, *Eubulo——reddidit——Jacobs. ad Athen. p.* 70.

1088. Hinc Photius τρύγοιπος.

1100,1. σέ τοι λέγω | ὁ Καρίων citat Elmsleius Mus. Crit. Part. IV. p. 486. qui de σέ τοι videndus.

1109. τρυβλίον. Vide Boissonadium ad Herodian. p. 137.

1112. δὴ pro γε legendum cum Elmsleio ad Med. p. 287. e mss, duobus, Dorv. scil. et alio.

1116. Scribit ad me amicus, cujus judicium inprimis vereri soleo, "Versus non desiderandus multum, attamen ob codicum consensum retinendus. In Plut. 1107. facetius fere est Carionem inter bestias ponere medium, quam eis postponere." Comicis quidem solenne, quum simpliciter enumerant, res diversas certis de causis intermiscere, ut in noto illo Eubuli Athen. XIV. p. 640. B. σῦκα, κλητῆρες, βότρυς; sed in Plut. 1107. gradationi studet poeta. Porsoni exemplis adde Virgil. Ecl. V. 28. (*Letters to Travis* p. xxxiii.) Alexin Athen. IV. p. 164. C. Ὀρφεὺς, Ὅμηρος, Ἡσιόδος, (Adv. p. 72.) sed hic quidem nescio an melius cum Gaisfordio Addend. ad Hephæst. p. 219. legas, Ἐπίχαρμος, Ὅμηρος, Χοίριλος. Omnino confer Ran. 1064—8. Vide Addend. ad Plut. 816. Lectu digna hac de re habet Kiddius ad Dawes. p. 498. De 1116. fateor Valckenærii sententiam etiamnum probandam videri, Juliani tamen loco adde alterum, Orat. VI. p. 195. B. οὐκ ὀβολὸν, οὐ δραχμὴν, οὐκ οἰκέτην ἔχων· ἀλλ' οὐδὲ μᾶζαν.

1129. Sed de Heracl. loco vide Elmslei. Med. 291.

1151. Brunckium negantem articulum in ταὐτομολεῖν salva lingua tolli posse, castigat Boissonadius in Wolfii Analectis Tom. II. sive part 3. p. 86. Vide Auctar. ad Porsoni Opusc. p. 386.

1163. συμφορώτερον, et sch. ἀντὶ τοῦ ἁρμόδιον Rav. apud Inv. in addend.

1164. Recte Boissonadius; "Loca Menexeni et Ionis fere aliena, ob πάσης additum."

1183. In textu repone, κἀμέ γ' ἐκάλει, ut habere videtur Ravennas; vide Append. p. 94.

1188. ἐνθάδ' αὐτοῦ Solon fr. XXVIII. 11. Gaisford.

NUBES.

6. ΟΥΝΕΚΑ subnotat Porsonus, codices scilicet consentire indicans, et sic 86. καρδίας μ' ὄντως. 87. πιθοῦμαι. 249. βούλει. 322. τήν. 329. σκιάν. 363. σεμνόν. 511. εἵνεκα. 647. σύ. 731. οὐδέν. 745. ἀποστερητικήν. 811. ἑτέρως. 836. καταλούει μου. 870. κρέμαιό γ'. 964. περσέπτολιν.

23. In Hippolyto ingeniose, ut solet, Burgesius noster, θεᾷ μία. Sed non possum adduci ut ἥσθημαι librariis tribuendum censeam. Exemplis apud Valckenærium adde Sophocl. fragm. 8. Eurip. Iph. A. 1358. Hel. 577. 737. Ion. 539. Herc. F. 328. 1391—3. Aristoph. Plut. 441. Ach. 492. Toupium Emend. T. I. p. 333. et quæ collegit Blomfieldius ad Persas pp. 136. 211. Euripides Helen. 771. ἢ πόλλ' ἀνήρου μ' ἑνὶ λόγῳ μιᾷ θ' ὁδῷ. Ita legebat ex Piersoni emendatione Porsonus, monens istam repetitionem adamatam fuisse ab omnibus fere scriptoribus qui elegantiæ aliquantum studerent. Ex hac observatione Diodorum I. 3. emendat, Advers. p. 261. ubi ex ejus mss. adde Julian. Or. I. p. 44. fin. πόλεως μιᾶς ἢ ἔθνους ἑνός. Ipse adjicio Dinarchum in Demosth. p. 104,38. μιᾷ ψήφῳ καὶ ἑνὶ ἀγῶνι πάντας—— ἀφέντες. Quin ipsum Polybium I. 35. εἷς γὰρ ἄνθρωπος καὶ μία γνώμη. Alibi Porsonus confert cum Helenæ loco Platonem Rep. IV. p. 410,10. et 39. (ed. Bas.)=437. D. 439. A. HSt. in priore loco scilicet legens cum Stephano, ἢ καὶ ἑνὶ λόγῳ ποιοῦ τινος. In Hippolyto facile omitti potuit μία, præsertim post μαι. Ibid. 258. μίαν om. Flor. Ampliandum de locis Œd. Col. 563. Androm. 765. 910. Rhes. 500. Vide Troad. 606, 7. Euphron. vel Diphil. Stobæi XV. (Porson. Adv. p. 303.) Ceterum omnino comparandus Eurip. Bacch. 1295. Διόνυσος ἡμᾶς ὤλεσ', ἄρτι μανθάνω.

133. Schol. Παγασητικὸν κόλπον Wesselingius ad Diodor. XIX. 53. notante Porsono.

144. Schol. εἰ συγκεχρῶσθαι τοῖς νεκροῖς δυνήσεται Toupius in Suid. III. p. 168. (Tom. II. p. 207. ed. Ox.) notante Porsono.

195. Melius vulgatum ἐπιτύχῃ, quam Dorvilliani περιτύχῃ, quum

dicatur ἐπιτυχεῖν homini, περιτυχεῖν rei. Hoc me olim monuit Porsonus.

345. Addo Jer. Taylorum. *Worthy Communicant*, p. 8. "We sometimes espie a bright cloud form'd into an irregular figure: when it is observed by unskilful and phantastic travellers, looks like a centaure to some, and as a castle to others: some tell that they saw an army with banners and it signifies war; but another wiser then his fellow says it looks for all the world like a flock of sheep, and foretells plenty, and all the while it is nothing but a shining cloud by its own mobility and the activity of the wind cast into a contingent and inartificial shape."

352. De Barocc. 127. tacent et Porsonus et lib. Ask. Habet igitur ταῦτα κλεώνυμον ut vulgo. In Porsoni emendationem inciderat et G. Burgesius noster; neque acuminis laude fraudandus Carolus Reisigius, qui tum hanc, tum Bentleianam Σεβῖνον, Eccles. 972. suo Marte extudit, pp. XIII. 173. Compara Hesychium vv. Κολακοφοροκλείδης et Κορακοφ.

357. παλαιογενὲς Porsonus ad Phœn. 351.

361. Vide Elmslei. Heracl. 876. Blomfield. Gl. ad Pers. 430.

364. In Collatione lege, τὰ δ' ἄλλ' ἐστὶ πάντα φλύαρος 5.

370. Vide Porsonum apud E. Maltby Thes. v. αἰθρία. Machoni Athen. XIII. p. 579. C. οὔσης excidit post προσβολῆς in ed. Cas. 2.

Ibid. (Append. p. 25.) En ipsum scholion ms. 5. quod subministravit G. Burgesius; καίτοι χρῆν αἰθρίας οὔσης: εἰ τὸ ὕειν, φησὶν, ἔργον ἦν τοῦ Διὸς, ἔδει αὐτὸν ὕειν, μηδαμῶς τῶν νεφελῶν φαινομένων. ἴσως δὲ δοκεῖ τὸ λεχθὲν ἔχεσθαι τῆς κατὰ Μύσκελον ἱστορίας. ὁ Μύσκελος γὰρ χρησμὸν δεξάμενος, κτίσαι πόλιν ὅπου ἂν αὐτὸν ὑετὸς καταλάβοι αἰθρίας οὔσης, ᾤετο μηδέποτε ἂν κτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ πόλιν, διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησμοῦ. παραγενόμενος δὲ περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ μηχανώμενος (lege ἀμηχανῶν) περὶ τὴν κτίσην (sic) τῆς πόλεως, παρακαθίσασαν τὴν παλλακίδα (supple ἰδὼν) δακρύουσαν καὶ ὀδυρομένην, καὶ τέλος ὑπολαβὼν τὸν χρησμὸν εἰληφέναι, ἔκτισε τὴν πόλιν.

381. μ' om. etiam B. teste lib. Ask. 391. καὶ σκέψαι lib. Ask. e B. ut videtur. 428. γ' om. B. teste Ask. et eodem teste habet 726. ἐξευρητέος, 751. στ', 756. om. τις, (834. habet οὐδὲ λείψατο,

ut videtur). 882. γοῦν κἂν, 888. ὅπη, (931. παῦσε, si lib. Ask. fides; pro παῦσαι scilicet.) 960. παιδὸς φωνὴν, 1006. προσέχης, 1088. εὖ λ. Justo continuat, 1099. ἡττήμεθ', 1110. γε καὶ, 1176. δοκεῖς, (sic; errore ut puto) 1218. γε om. 1345. οἶμαι, 1388. ἄγχων ut videtur, 1417. παῖδ' (mero errore ut videtur; vide ad Plut. 485.) et om. τιὴ δή.

389. Dawesii emendationem non prorsus rejiciendam putasse videtur Porsonus; vide Kiddium p. 305.

402. εὖ λέγειν tres primæ, Portus, codices septem quos inspexi. σὺ tacite Kusterus, Brunckius, Invernizius, e mss. ut videtur. Per se optimum εὖ γε, quod conjecerat in exemplo Porti Porsonus; γε ante λέγειν excidit mox 432.

518. (2.) Vide ad Plut. 166. et addenda. (8.) In tertio versu ἀκίνητοι συνιεῖν Hermannus Doctr. Metr. p. 580. quod quid aut unde sit explicatum oportuit. (9.) Vide etiam p. 681. E. 685. F. Pausaniæ II. 35. p. 195,10. κοσμοσάνδαλον pro κομοσ. restituit Porsonus in mss. παρὰ Μέδοντος redde, *out of Medon's shop,* ut Plut. 886. Deinde Pherecr. Athen. p. 316. ad hoc metrum retulerat Erfurdtius. Vide Hermannum, qui tum forte oblitus est, πολύπους non esse Atticum. Hoc, opinor, monuit Elmsleius. Confer Kidd. ad Dawes. p. 493. Meam sententiam adjuvat Pherecrates Photii et Suidæ v. φίλιος, de quo Porsonus apud Gaisford. ad Heph. p. 355. κακηγορίστερον pro κακηγοριστότερον, quod habet Photius Galei et Porsoni, e Polluce II. 127. restituit Elmslei. ad Ach. 730. Suidas etiam pejus κακηγορικώτερον. Systema κομματίων acatalectorum, catalectico clausum. Simile fere, Vesp. 1441. seqq. Ceterum addunt Erfurtius et Hermannus (14.) Pherecraten vel alium, Athen. III. p. 78. D. Hermannus, referente Aug. Mathiæ, (15.) Cratinum apud Schol. Eurip. Hec. 826. Viri acutissimi emendationibus adjutus, tento;

* * Πανὶ κάδον δεῦρο βάστασόν τινα.
B. πότερα χαλκοῦν ἢ ξύλινον; A. καὶ χρυσοῦν ἐὰν προσῇ.
A. οὐδαμῶς, ξύλινος δ' ἐκεῖνός [σοι. χαλκοῦς μοι ποτ' ἦν,]
ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα. A. πότερα Δαιδάλειος ἦν
ἤ τις ἔκλεψεν αὐτόν;

Versus tertius pro priore commatio habet Glyconeum; quintus erat

Cratineus, ut monet Hermannus. Omnino comparandus Eupolis Athen. VII. p. 286. B. IX. p. 400. B. qui collato Hermanno Doctr. Metr. p. 581. forsan ita constituendus;

* * παρὰ τῷδε Καλλίᾳ πολλὴ δὴ θυμηδία,
ἵνα πάρα μὲν καὶ βατίδες, καὶ λαγῷ, καὶ κάραβοι,
καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.

Ipse adjicio (16.) Pherecraten Lex. SG. p. 473,9. ἵν' ἀφυπνισθῆτ' οὖν, ἀκροᾶσθ', ἤδη γὰρ καὶ λέξομεν. (17.) Platonem schol. Av. 121.

καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλαυχ' Ὑπέρβολος,
ὥστ' αὐχμότατος ἐστι.——

Ubi notandum, secundum pedem resolvi. Minime autem ad hoc metrum retulerim cum Meinekio Cur. Crit. p. 68. Menandrum Etymol. v. ἀκαρὴς, Cleric. p. 282.

625. (Append. p. 30.) συνείσει in Philoctet. Elmslei. ad Heracl. 919. Med. 1321.

647. Basilii locus est T. II. p. 180. B. ed. Garner. ταχύ γ' ἂν στεφάνων ἢ δόξης ἔτυχον, ἢ διέφυγον τὸ μὴ καταγέλαστοι εἶναι κατὰ τὸ σῶμα. Garnerium, interrogationis notam post σῶμα ponentem, in schedis notat Porsonus. Deinde, οὐ γὰρ πολυπράγμων Lex. SG. Bekkeri p. 425.

662. ἀλεκτρυῶ legebat Porsonus, ut liquet ex Opusc. p. 195. quod probat Elmsleius ad Med. 398.

691. Lege, "γ. τὴν ἀμυνία Dorv. τὸν 2."

785. Lege, "τί μέντοι] μέν τί τοι A. non B."

958. Vide Porson. ad Phœn. 567.

962. (Append. p. 38.) Recentior ille in 6. volebat, certe debebat, κρῦμνώδει, i. e. κρυμνώδη.

971. (975. ed. Br.) Debebam monere, προνοεῖσθαι esse in Rav.

993. Ammonii locum ita constituendum me olim monebat Porsonus: περιβοήτος δὲ ὁ ἐπὶ κακίᾳ.

καὶ περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖ
αὐτὸν ὁ Κράτης, καὶ, τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον,
ἥττων ἑαυτοῦ, πορνιδίῳ τρισαθλίῳ
ἑαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν.

Stobæi locus est CXV. p. 591, 43. Gesn.

1153,4. Pro istis, "*Hinc in Ach.*" &c. lege, "*Sed recte Elmsleius et alii e Rav.*

βοάσομαι τἄρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν· ἰὼ κλάετ' ὦ 'βολοστάται."

1156. ἐργάσαισθ' citat H. Wolfius ad Demosth. Olynth. I. p. 24. ed. 1572. vel Tom. IX. p. 24. ed. Reiske.

1170. (Append. p. 44.) συλλαβὼν etiam Reisigius p. 186.

1205. (Append. p. 45.) Post *perfluentes* adde, Legebant igitur νενασμένοι.

1233. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι. Ad ἄλλ' notat Porsonus, "ἂν ἄλλο γ' A. (B.) 2. sed ἂν semel 2." Habet igitur 2. τί γὰρ ἂν ἄλλο γ' ἀπολ. vel τί γὰρ ἄλλο γ' ἂν ἀπολ. Illud puto, quum ita det 5. In lib. Ask. tantum ἂν ἀλλο pro ἄλλ' ἂν notatur e B.

1374. ἐξ Εὐριπίδου vix putarim habere B. tacentibus licet Porsono et collatore Ask.

1398. Valde rarum pleonasmum, ἀλλ' οὐδὲ, non alibi in Demosthene inveni, nisi Procem. p. 773, 160. (1455, 18.) τῶν μὲν ἡμετέρων ψηφισμάτων ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι. Lucian. Asin. 51. T. II. p. 619, 49. καὶ γὰρ ἐξ ὅτου ἐγεγόνειν ὄνος, συνουσίας ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ὄνοις συνήθους ἔτυχον ἐφαψάμενος, οὐδὲ γυναικὶ ἐχρησάμην ὄνῳ. Athenæus XIV. p. 661. E. οὐχ ἁρμόττειν φασὶ τὴν μαγειρικὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι τῶν ἐλευθέρων. Aliena sunt loca Act. Apost. XIX. 2. Diog. Laert. I. 36. Achæi Athen. X. p. 427. C. Luciani De Hist. Scrib. 33. T. II. p. 44, 101. Asin. 6. T. II. p. 574, 34. ubi ad Courierii mentem proxime, *Luciade*, p. 187. malim, αὐτοῦ μοι παρεδρεύσεις, θεραπεύσαι δέ σε οὐδεὶς ἄν, ἀλλ' οὐδὲ θεὸς, ἰατρὸς, ἀλλ' ἡ κατακαύσασά σε μόνη ἐγώ.

1447. Lege "δ'] δῆτα A. non 2. δῆτ' B."

1490,1. Nempe ἕως ἂν——τὸ τέγος in textu habet 2. cum ed. 1532.

RANÆ.

32. ΦΕΡΕΙ B. in lib. Ask. et 183—5. Ξα. τουτὶ—— Δι. τοῦτο λ.——Ξα. αὕτη——Δι. νὴ τόν. 197. Δι. μανθάνεις. 215. φθεγγώμεθ' 240. αὐτίκα 'γκύψας (vel αὐτίκ' ἀγκ.) 308. ὄμοσον νὴ Δία omitti notat, de καῦθις κατόμοσον tacet. 311. τὰ κ. ταυτὶ 313. Ξα. αἰθ. 368. τῶν om. 434. Ξα. præf. 438. μήτ' 447. Ημιχ. præf. 458. ἱερὸν 573. Ξα. νὴ——Πα. νὼ 598. Χο. præf. (610. γρ^αι ταῦτ' ἄρτι ξυννοούμενος ταῦθ' ὅτι μὲν οὖν margo B. si collatorem intelligo) 889. Δι. non præf. 936. Δι. non præf. 1050. Δι. ante κρ. om. 1121. ἀπεπανάνθην, sic, enotat. 1134. μὴ τ. 1146. τ' ἄλλως 1190. μοι pro σὺ 1207. ἐξεκινούμεθα 1280. Εὐρ. præf. 1304. ὦ 'σχύλε 1346. νοτίαις 1348. κατὰ γωνίας habet Wech. tacet collator. In quibusdam dissentit a Porsoni collatione ea quæ in notis mss. Bentleii vulgatur *Class. Journal*, N. XXIII.

64. Nempe illorum rationem tunc quidem sequebatur Porsonus, qui ἑτέρα, ἰδία, δημοσία, &c. adverbii vice posita, sine ῐ scribebant; vide ad Ran. 102. et Av. 396. Elmslei. ad Heraclid. 139. 174. Hemst. ad Plut. 187. Hoc loco ἢ 'τέρᾳ Elmslei. Ach. 828. Seidlerus Dochm. p. 388. e schol. firmans.

295. σπείρας Seidlerus ad Arist. Fragm. p. 21. et dudum ante Hemsterhusius in mss. Fragmentum apud Suid. v. οὐραῖα exstat etiam v. οἷον, τὸ ἀνταπ.

305. (Append. p. 57.) In ms. Harl. 5725. Oresti præfigitur, ὑπόθεσις τοῦ δευτέρου δράματος. . . . . προλογίζει ἡ ἠλέκτρα, tum incipit fabula; ut nusquam appareat verus titulus. In ms. Coislin. 353. (Montefalc. p. 320.) Aeschyli Thebais vocatur Eteocles.

424. τὰ πρῶτα. Porsonus, "Hemst. ad Lucian. Timon. 35. p. 147."

526. Lege, "ἠρακλέα 'σκεύασα B."

568. (Append. p. 61.) De hac ellipsi omnino videndus Elmsleius ad Med. pp. 109, 296. σὺν αὐτῷ τῷ 'Αγαμέμνονι Athenæus XIII. p. 556. D.

742. προυσελοῦμεν edidisset Porsonus, quum Aeschyl. Prom. 441. (437.) προυσελούμενον ediderit. MS. Stobæi et Hesychius apud Bentleium προυγελ. dant, mera confusione similium Γ et C vel σ.

753. Lege, "ἐλεγχθέντ' B." Ita Porsonus, sed nil de præpositione omissa notat lib. Ask.

757. ἱκετεύων edd. Bas. et Wechel. tacentibus de B. Porsono et collatore Ask.

968. Sed vix putem Porsono probatum fuisse talem versum,

οὐχ ἱππαλεκτρυόνας γε μὰ Δί', οὐ τραγελάφους, ἅπερ σύ,

et vide Kiddium p. 373. Malim cum Reisigio p. 99.

οὐχὶ μὰ Δί' ἱππαλεκτρυόνας, οὐ τραγελάφους, ἅπερ σύ.

Sed ille γ' post ἱππ. infercit, ne scilicet Porsoni regulæ conveniat versus.

1051. Inspecto Bentleii libro, comperi eum e B. enotasse, καὶ σὺ τί δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας; Erratum est in *Class. Journal*, N. XXIII. p. 109. γενναίους ἐξ. et Εὐρ. omitti, nil præterea collator Ask.

1053. (Append. p. 66.) θήβας Eustath. ἰλ. σ. p. 1160, 50. Alia Schæferus ad Bos. p. 277. Ox.

1089. Παρνήθων Bentleius. Vide et (Elmsleium, ni fallor) *Class. Journ.* N. XI. p. 137.

1203. τῷδε Ravennas.

1217. εὐτηχὴς ed. 1532. in εὐτυχὴς mutat Porsonus; hoc igitur, non εὐδαίμων, habet B.

1266. Vide codicis lectionem accurate repræsentatam a Kiddio ad Dawes. p. 430.

1337. Vide Porson. ad Argum. Nubium, et meam collationem. ΜΕΛΗΤΟΣ Inscriptio apud Spon. Itin. t. III. p. 70. Per η edd. vett. Luciani T. II. p. 638, 94. Theodoreti mss. Ελλ. π. θερ. p. 120, 12. ed. Sylburg. (sed ι p. 109, 50. Vide ind. rerum) quem locum olim mihi monstravit Elmsleius; ter in Athen. XII. p. 551. C. Ald. et ms. Vide Kidd. ad Dawes. p. 488. Scholion in MS. Clark. (nunc Bodleiano) Platonis f. 8. b. ad Apol. Socr. p. 18. B. HSt. in Porsoni schedis; οὗτος ὁ ἄνυτρς ἦν ἀνθεμίωνος υἱὸς ἀθηναῖος γένος· ἀλκιβιάδου

ἐραστής· πλούσιος ἐκ βυρσοδεψικῆς· ὅθεν καὶ σκωπτόμενος ὑπὸ σωκράτους διὰ τοῦτο

2. ἔπεισε μισθωῖ* ἀσεβείας γραφὴν δοῦναι κατὰ σωκράτους· μέμνηται λυσίας ἐν σωκράτους ἀπολογίᾱι καὶ ξενοφῶν ὁμοίως· καὶ ἀριστόξενος ἐν τωῖ σωκράτους βίωι·

3. θεόπομπος δὲ στρατιώτισιν ἐμβάδαν αὐτὸν εἶπεν παρὰ τὰς ἐμβάδας· ἐπεὶ καὶ ἄρχιππος ἰχθύσιν εἰς† σκυτέα αὐτὸν σκώπτει· μέλητος δὲ φαῦλος τραγωιδίας ποιητής·

4. ὡς ἀριστοφάνης βατράχοις πελαργοῖς. λαΐου υἱὸν αὐτὸν λέγων· ‡ ἐν ωῖ ἔτει οἱ πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο καὶ ὁ μέλητος οἰδιποδείαν ἔθηκεν· ὡς ἀριστοτέλης διδα-

5. σκαλίαις· ἐν δὲ γεωργοῖς ὡς καλλίαν περαίνοντος αὐτοῦ μέμνηται· μέμνηται αὐτοῦ καὶ λυσίας ἐν σωκράτους ἀπολογίᾱι.

Epicrates Athenæi XIII. p. 605. E.

ἐρωτικὰ μεμάθηκα ταῦτα παντελῶς
Σαπφοῦς μέλη, τοῦ Κλεομένους Λαμυνθίου.

Lege, τἀρωτίκ' ἐκμεμάθηκα ταῦτα παντελῶς
Σαπφοῦς, Μελήτου, Κλεομένους, Λαμυνθίου.

Qui locus nostro plane gemellus. Quid moverit Schweighæuserum ut Cleomenem citharœdum, non poetam, faceret, non exputo. Idem esse videtur, cujus mentio fit a Chionide sive alio, XIV. p. 638. D. ubi non opus erit cum Casaubono legere Κλεομάχος, si in Cratini Bubulcis probaris τῷ Κλεομάχου, ut mox in Horis; ut scilicet Cleomenes fuerit Cleomachi filius. Sed hæc, fateor, incerta.

1349. Imo ad v. εἶ spectat Porsoni nota.

1358. τοῦτον τὸν πόδ' ὁρᾷς Porsonus, ut me aliquando monuit Kiddius.

1546. ἀργὸν διατριβὴν ex Isocrate Panegyr. T. I. p. 188,4. Auger. (49. C. HSt.) citat Porsonus in schedis.

---

* "In hoc spatio fuerat nomen proprium 6 vel 7 literarum quarum duæ ultimæ τη fuisse videntur." Postea, "Imo credo μέλητον esse."

† Primo ὡς Porson. sed ascripsit, "εἰς plane ms."

‡ Porsonus, "Videtur fuisse ἐφ' ὡι." Legendum igitur ἐπεὶ ᾧ ἔτει.

EQUITES.

29. ΤΩΝ ante δεφομένων recte delet Porsonus in exempl. Porti, quomodo Bentleius. Ita κἀπιορκῶ γ' ἐμβλεπόντων, 298. δεομένων, Ach. 537. ἀντιβολούντων, Vesp. 877. (et forsan καομένης, 1366.) καλούντων, Lys. 310. κληρουμένων, Athen. I. p. 17. A. (Porson. Adv. p. 48.) et Demosth. Mid. p. 322. n. 27. (519). Neque solicitandum λέγοντος in Clearcho Athen. VI. p. 257. A. In Polluce X. 40. distingue, τὸ ναυτικὸν ὑπηρέσιον ἰδίως ἐν ταῖς Ὥραις Κρατῖνος προσκεφάλαιον· τοῦτο μὴ καλεῖσθαι νομιζόντων, ἀλλὰ ὑπηρέσιον μόνον.

32. Porsoni conjecturæ non male objicit Reisigius pp. 73—77. ποῖος, indignantis aut irridentis, articulo carere, ut Plut. 1047. Vide et Jacobs. ad Athen. p. 266. Non interpolandum erat ὀμόσαι in Nub. 1235. sed simpliciter monendum ibi quæstionem esse, non exclamationem. Quod ad rem præsentem attinet, unum hoc constat, pessime conjecisse Reisigium, ποῖον βρέτας θεῶν; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς; cum postulet emphasis, ποίων θεῶν; aut certe ποίων θεῶν βρέτας; unde poterat opimum proceleusmaticum istis tredecim p. 86. addere. Vides etiam eum pejorem distinctionem retinuisse, ne quid cum Porsono commune haberet. Sed satis erat verbo dixisse, ista præclara emendatione metrum disperdi. Ejusmodi synizeses tragicorum esse proprias monet Elmsleius ad Med. 1129. [Excipiendum Θεαγένης. Viro egregio non repugnant Θουκυδίδης &c. Addo, raro in Aristophanis senariis occurrere πόλεως, ὕβρεως, &c. trisyllaba, nisi ubi metrum patiatur πόλεος, ὕβρεος, &c. Quod non fugisse videtur Dawesium, p. 313. = 543. K.] Epicharmus Athen. VI. p. 236. A. τούτοις ἀγαθὸν ἐπιλέγω τοῖς θεοῖς ὅτι. Dedissent saltem τούτοισιν. Sed hic locus, sive genuinus sive spurius, sive sanus sive corruptus, nil ad Atticos. Minus etiam obstat alter versus, ἀλλ' αεὶ τοὶ θεοὶ παρῆσαν, χὐπέλιπον οὐπώποκα, qui cum ceteris in Laertii Platone dudum est fraudis suspectus. In Cratino Hephæstionis p. 89. ed. Gaisford. χαίρετε πάντες θεοὶ πολύβωτν ποντίαν Σέριφον,

lege OCOI, scilicet ναίετε. Menandro e conjectura tribuit Heerenius Stob. Ecl. p. 36. nam auctoris nomen e mss. excidit,

τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ
χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας.

Sed tragici esse, ob alias rationes monet A. Meineke, Quæst. Menand. p. 18.

124. Alibi Porsonus, "διεχρῆτο Athen. XI. p. 460. C."

276. Nil verius Porsoni emendatione; pronomen poscit sensus. τόνδε in τόν γε, hoc in τοίγε abiit. Thesm. 563. ἐπεὶ τόδ' pro ἔπειτά γ' e Kusteri emendatione Brunckius. De τοίγε vide ad Thesm. 716. et addenda.

364. Similis plane variatio Lysist. 460. ubi Junt. et Rav. οὐκ ἐξέλκετ', i. e. ουκ ἕλκετ' (ξε superscr.).

435. καὶ servare debebat Porsonus; Vide Nub. 1003. Ran. 973. Eq. 342. 525. 800. 870. 1031. (ubi confer Vesp. 919, 920.) 1205. Ach. 189. Pac. 525. 595. Non quod alterum prorsus damnem; Cratinus Junior Athen. XIV. p. 661. E. λιβανωτοπώλης ἢ μάγειρος Σικελικός.

438. Alicubi notat Porsonus, huc, opinor, respiciens, "τέρθριοι. Schol. ad I. 566." Nempe ad Apollon. Rhod.

463. In Alcæo γαλαθηνοῦ μυὸς e ms. legendum. Pors. Opusc. p. 187.

484. In Diphilo ἦγε Burgesium meum jure offendit. Lege εἴτε, collato Hermanno ad Vigerum n. 311.

523. Cratinus Suidæ v. μαρίλη, ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγγα πλέαν ἔχων. ἔφθη Porsonus ad Ach. 350. Legendum,

— ⏑ ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγα πλέαν ἔχων.

Ibidem distingue, χαλκεὺς οἷά τις γέμων καπνοῦ
καὶ μαρίλης.

In Aristoph. fr. inc. 97. lege e Porsoni Photio,

τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἕξει μόνας.

τὴν φάρυγγα μηλῶσαι ms. Gal. ex vicinis orta. Heniochus Athenæi XI. p. 483. E. πιεῖν, πιεῖν τις ἐγχείτω, λαβὼν πυριγενῆ κυκλοτερῆ βραχύωτον παχύστομον κώθωνα παῖδα φάρυγγος. Malim,

πιεῖν, πιεῖν τις ἔγχει, πυριγενῆ
λαβὼν βραχύωτον κυκλοτερῆ παχύστομον
κώθωνα παῖδα φάρυγος.

539. Gregorium contulerat Muretus V. L. XVIII. 16. Appianum et Claudianum Kusterus. Addit Gregorium Apologetic. p. 3. B. Gatakerus A. M. P. IX. p. 498. F. quem indicavit Burgesius. De τοιχαρχεῖν vide Suidam, et Kusteri notam.

597. Alibi Porsonus, "οἱ δὲ σκόροδα Athen. XI. p. 483. E."

673. ὑποδραμὼν servandum esse agnoscit Hermannus Doct. Metr. p. 129.

723. ἔξελθε δῆτα, δημίδιον ὦ φίλτατον Porsonus in exempl. Porti.

756. Recte Brunckius, et ante eum Bentleius, (conferens Eccles. 236.) εὐμήχανος πορίζειν. Vide quæ pererudite disserit ad Aeschyli locum, Pr. 59. Blomfieldius noster, et adde Kiddium ad Dawes. p. 87. qui nescio quo casu Porsono tribuit editionum lectionem in Aristarcho Stobæi LXI. p. 387,23.

784. E scholio τοι confirmat Reisig. p. 150.

803. Adde Nub. 471. Sophocles, Polyxenæ fr. III. Stob. XLVII. p. 344,4. (187.)

ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι
οὔτ' ἐξεπομβρῶν, οὔτ' ἐπαυχμήσας, φίλος
βροτοῖς ἂν ἔλθοι γ' εἰ δίκην λόγων ὄφλοι.

Ita Brunckius et fere Grotius. Trincavellus, βρωτοῖς ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγων ὄφλαι, et sic Gesnerus, nisi quod βροτοῖς. Brunckii ms. λόγους. Quare ~~lege,~~ distingue post φίλος, et lege

βροτοῖς ἂν ἐλθὼν εἰς λόγον, δίκην ὄφλοι.

818. Corrige, "παῦ' οὗτος καὶ μή μοι *olim Porsonus in exempl. Porti, sed postea mihi dixit se malle* παῦ' ὦ οὗτος." Elmsleius (*Class. Journal* N°. XV.) ad Herc. F. 1410. παῦ παῦ' οὗτος, καὶ μή——collato Photio v. παῦ. Adde Casaubon. ad Athen. VIII. p. 349. F. Anim. p. 608,50. et ad Strabon. VIII. p. 528,19. ed. Ox.

856. Suidæ Ed. Med. Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι. μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι. Unde supplendum Kusterianam T. II. p. 556. monet Porsonus.

863. Alibi Porsonus notat citare Athenæum VII. p. 299. D.

877. τηλικοῦτον ante Brunckium dedisse edd. Bas. 1532. et Zanetti notat Porsonus.

889. Adde Elmsleium ad Med. 1128.

971. Eurip. Andr. 214. Θρῄκην, χιόνι τὴν κατάῤῥυτον. Quod quivis conjecerit, ab adolescente Porsono notatum reperio in exemplo Porti, πᾶσι τοῖς ἀφικνουμένοις. Concinnius,

ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶ-
σιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις.

πᾶς passim irrepsisse, neque multo rarius excidisse, vulgo notum; vide Porson. ad Phœn. 1354. Eundem Adv. pp. 96. 97. 110. (in Thucyd. VII. 33. lege e mss. σχεδόν τι) 150. (in Calvo Quinct. IX. 3. 56. Aquilæ *omnium legum omnia judicia* probasse videtur) Opusc. p. 208. 268—9. et Kiddium ibid. p. 374. Vide Addend. ad Plut. 886. et hujus libri indicem. Av. 483. πάντων omittit Portus. Posidippus Stobæi LXXV. p. 452,46. (333.) υἱὸν τρέφει τις κἂν πένης τις ὢν τύχῃ, Trinc. Gesn. τρέφει πῶς Grotii ms. Lege πᾶς. In Acharn. 720. πᾶσι pro τοῖσι e Rav. Elmsleius.

1015. Aesch. Suppl. 884. ὑπρογασὺ λάσκει Ald. unde forsan ultimum assumendum. Cum Diogene comparandus Lucianus Amor. 54. T. II. p. 457. ἀπεῤῥάγη, μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβὴς ὁμιλία καλλίων. (Aeschyl. Myrmid. IV. Tom. VIII. p. 199. ed. min. Butleri.) Lege, ἀπεῤῥάγη, "μηρῶν——ὁμιλία," κλαίων.

1105. πυκνός. Vide Porsonum ad Eq. 42. 165. 746. Eccl. 283. Advers. p. 75. Bekkeri Lex. SG. p. 299. πυυκὸς, διὰ δὲ τὴν εὐφωνίαν ἐστὶ πυκνός. Semper ita Ravennas; vide Inv. ad Pac. 681. (679. K.)

1155. Plutarch. Erotic. init. οἶσθα οὖν——; Οὔκ, ἀλλὰ εἴσομαι λεγόντων.

1328. Apponam ipsius Porsoni verba, quæ debeo amicitiæ viri literatissimi, Martini Davy, S.T.P. "ἀρχαίῳ edd. mss. Cum in his "versibus dithyrambicas ampullas affectet comicus, lege cum He-"sychio ms. τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ. Vide Valckenær. ad Euripid. "Phœn. 120." In Ach. 180.——χαι recte servat Bekkeri Lex. SG. p. 459,6. Ibid. 569. lege τειχομάχας ἀνήρ. ῥιγομάχας Lucillii Ep. VI. T. II. p. 318. Brunck. ἰθυμαχᾶν πολιητᾶν malim in Simonid. fr. XXXIII.

p. 370. Gaisf. βιβλιολάθας dictus Didymus, Athen. IV. p. 139. C. βακτροφόρας, αἰθεριβόσκας, Cercidas Laertii VI. 76. ἑκατογκεφάλα Nub. 335. αὐχμηροκόμας Anaxandrid. Athen. IV. p. 131. B. ubi pro βούτυρόν φασ' egregie emendatur βουτυροφάγους (*Edinb. Rev.* N. V. p. 191.) nisi mavis propius ad literas, βουτυροφάγας. Γαφάγας dictus vermis quidam, dialecto Syracosia; Hesychius. ὀνοματοθήρας Athen. XIV. p. 649. B. et alibi. [Dorice audit ὑδατοπότας Lamprus Musicus a Phrynicho Athenæi II. p. 44. D.] Obiter moneo, post Kidd. ad Dawes. p. 349. non obtrudendas esse has formas orationi seriæ, ut Nub. 982.

ACHARNENSES.

138. Istorum sensus est, ut videtur; "τὴν Θρᾴκην χιόνι πολλῇ Suid. ed. Med. in εἰ μὴ et ψυχροῦ. Priorem locum omittit ms. et in posteriore cum edito consentit."

254. Δαιταλέων fr. 3. τί ποτ' ἐστι τὸ εὖ ποιεῖν; Legendum puto, τοὐπύειν. Cum Menandro compara Aristoph. Polyid. fr. 1. ἰδοὺ δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι | Φαίδραν. Antiatticista Bekkeri p. 81. v. Αἰτεῖν. Ἄλεξις δ' Ἐπικλήρῳ, ἐκδιδόντος τινὸς θυγατέρα,

ἀλλ' ἔγωγε, παῖ, δίδωμι· καὶ ποήσω πάνθ' ὅσα
οὗτος αἰτεῖται παρ' ἡμῶν.

ms. ἐγὼ παῖ et αἰτεῖ παῖ. Repete duas literas, ἔγωγ' ὦ παῖ.

270. πολλῶι, πολλῶν. Vide ad Plut. 187. Vesp. 724. Amipsias Laertii II. 28. Σώκρατες, ἀνδρῶν βέλτιστ' ὀλίγων, πολλῶν δὲ ματαιόταθ', ἥκεις. Lege ὀλίγῳ, πολλῷ, et quod ad sententiam confer Antiphontem Xenophontis Mem. I. 6. 11. ὦ Σώκρατες, ἐγώ τοι σὲ δίκαιον μὲν νομίζω, σοφὸν δὲ οὐδ' ὁπωστιοῦν, et quæ sequuntur.

Schol. 278. Hanc notam suo loco repone, et adde, *Contra in Polluce* II. 112. *pro* ΚΑΛΛΙΣΤΩΙ κωμικῷ, *Porsonus Opusc. p.* lvii. ΚΑΛΛΙЄΤΩΙ, *i. e.* Καλλίαι τῶι κωμικῶι. *De Athenæi loco,* (XV. *p.* 668. *C. et Casaubon. p.* 947, 42.) *vide ibid. p.* 248.

317. (male 318.) Philetæri comœdiam Κέφαλον memorat Suidas.

487. καρδία vocativum in Aeschyl. Eumen. 103. Porsonus e Rob. et ms. Guelph. Vide Kidd. ad Dawes. p. 451. Εὐριπίδη in Acharn. 451. codices, in Hermesianacte Athen. XIII. p. 598. E. Porsonus Opusc. p. 245. θεὰ Marklandus Iph. T. 1233. Lysist. 874. Μυῤῥίνη ed. Kusteri, non Juntæ. Vide ad Nub. 270.

671. Corrige, "ἀνακυκλῶσι] λ om. Suid. ed. ms. θασίαν. θαρσίαν κυκῶσι *Med. Ald.* θασίαν κυκῶσι *Kuster.*"

710. μέντ' ἂν etiam Elmsleius. Verum puto μέν γ' ἄν, et μέν γ' malim Thesm. 811*. Photius, Μένγε: ἢ ἀντὶ τοῦ μέντοι λέγουσιν, ἢ ἀντὶ τοῦ μέν. Pro μέντοι rectius dixisset μὲν γὰρ (Vide Hermann. ad Viger. n. 296. b.) cum quibus etiam confunduntur, ut in Demosth. de Corona p. 152. n. 165. (257.) pro sanissimis ὁ μέν γε φίλος καὶ σύμμαχος, optimus codex ὁ μὲν γὰρ &c. sed recte dat μέν γε p. 170. n. 322. p. 172. n. 336. p. 173. n. 354. (288,23. 291,17. 295,2.) et in F. L. p. 254. n. 458. (420,22.) Has particulas sæpe adhibent, ubi antithesin argutiorem, aut accuratam enumerationem affectant. Herodotus I. 145. Πελλήνη μέν γε πρώτη, vulgo μέντε. Idem VI. 46. ἐκ μέν γε τῶν ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ, ubi gravissime errat Larcherus. VIII. 65. ἢν μέν γε κατασκήψῃ. Vide Nub. 484. 1385. Thucyd. I. 40. Κορινθίοις μέν γε ἔνσπονδοί ἐστε. I. 70. οἱ μέν γε νεωτεροποιοί. VI. 86. ἡμεῖς μέν γε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοί. Interdum supprimitur apodosis, ut Thucyd. III. 39. ἀπόστασις μέν γε τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστίν. Aristoph. Nub. 1174—8. sensus est, νῦν μὲν γὰρ δριμὺ βλέπεις, τότε δὲ ἠλίθιον. Lys. 1167. supple, τὰ δ' ἄλλα ἴσως ἂν συγχωρήσαιμεν.

718. Imo in Antiphane τῷ κήρυκι vertendum, *the public cryer*; quare locus non officit Porsono.

788. In exemplo Brunckianæ Porsonus, "χῶρος J." i. e. Juntina 1515. "Vulgatum recte exhibet Athenæus IX. p. 375. A."

796. In Epicharmo perspicuum est legisse Porsonum,

κρατῆρες, ὀδελοί. τοῖς γα μὰν ὑπωδέλοις,

quomodo partim emendant. In Inscriptione Delphica apud Dodwell.

* Ran. 292. τοτὲ μὲν βοῦς tres primæ, Bas. 1. Tacet Porsonus de B. qui teste Bentleio habet μέν γε. Vide meam Collationem.

Itin. t. II. p. 507. ΟΔΕΛΟΣ et ΗΜΙΟΔΕΛΟΣ pro ὀβολὸς et ἡμιωβόλιον.

850. οὐδ' deleverat Bentleius, teste Elmsleio.

1052. Porsonus in exempl. ed. Brunck. τόνδ' ἀλάβαστρον] "τὸν J." i. e. Junt. 1515. "ἀλαβάστους usurpat Alexis apud Athenæum VIII. p. 365. D."

Schol. 1091. Lexicon SG. (Montefalc. Bibl. Coisl. p. 479.) Λάγανα: πλακούντια ὡς πυρώδη. Corrige e Photio apud Porson. ad Plut. 138. καπυρώδη, et utrobique dele ὡς ex var. lect. natum; καὶ et ὡς, (i. e. S et ∽) passim confundi notum.

1193-5. Ergo legendum, ut fere Elmsleius,

ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν ἂν γένοιτό μοι,
Δικαιόπολις εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,
κᾆτ' ἐγχάνοι ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.

VESPÆ.

83. PORSONUS in exempl. Porti, "Socratem perstringit, ut subinnuit Scholiastes."

86. De his elisionibus vide Porsonum apud Kidd. ad Dawes. p. 431.

97. Postea, ut ab amico didici, existimavit Porsonus, ἂν, vocali producta, retinendum esse, saltem apud recentiores comicos.

213. Ibi minus caute damnat ἀπεκοιμήθημεν Porsonus, satis defensum a Xenophonte apud HSteph. Thes. T. II. p. 291. D. Alia dat Sturzii index. Herodotus VIII. 76. οἱ μὲν δὴ ταῦτα τῆς νυκτὸς, οὐδὲν ἀποκοιμηθέντες, παραρτέοντο. E quibus locis apparet, vocabulum esse militare, qualia in hac scena affectant servi; et significare, φυλακὴν καταλύειν, v. 2. Compara ἀποδαρθεῖν in Nicochare, Addend. ad Plut. 300. ἀποβρίζειν, Theocr. Epigr. XXI.

249. σὺ delet, et 263. ὅταν τοῦτ' ᾖ legit et Elmsleius *Ed. Rev.* N. XXXVII. p. 89.

257. Phrynichus Bekkeri p. 61. Πρῷον: τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν πρωΐμον.

368. Ita Bekkeri Lex. SG. p. 406. ἀνόμεν' restituit Aeschylo Suppl. 54. Porsonus Opusc. p. 209. In Eurip. Androm. 1133. non protinus spernendum ἦνεν. In Platone Cratyl. p. 415. A. recte ἄνειν Heindorfius. Aeschylus Stobæi CXVII. p. 599, 2. (485.) οὔτ' ἄν τι θύων οὔτ' ἐπισπένδων ναοῖς. λάβοις schol. Venetus Homeri, et Eustathius. Libenter legerim ἄνοις. Ab ἄνω vetus substantivum ἄνη, quod servandum videtur in Aesch. Theb. 719. Vide Albertum ad Hesych. v. κατάνεται.

393. καταπάρδω in schedis Porsonus, errore pro ἀποπάρδω, quomodo citat Elmsleius (*Cl. Journal* N. XV.) ad Herc. F. 884.

396. Mihi, et quod pluris est, Elmsleio ad Med. 1120. satisfacit Porsoni emendatio. I. ὦ μιάρ' ἀνδρῶν. Vide Porsonum ad Ran. 859. et si tanti est, adde, partim ex Anonymo in Porsoni schedis, Eur. Hec. 707. Hipp. 848. Bacch. 370. Heracl. 567. (forsan huc referendum Soph. Trach. 307. monet Elmsleius) Sophoclem, ut videtur, Athen. XII. p. 584. E. Alcmanem XIII. p. 601. A. Diogenem XIV. p. 636. A. Phavorinum Stobæi LXIV. p. 410, 29. Schæferum ad Bos. Ellips. v. θηρίον. Callimachus apud Bentl. ad Fragm. XCIII. Porsonum Append. Toup. p. 487. ἐγὼ δὲ πάντων εἰμὶ δενδρέων φαύλη. Euripides Andromed. apud Athen. XIII. p. 561. C. τίμιος θεοῖς ἔσῃ. Imo θνητοῖς. Sed lenius θεων.

II. ἀνὴρ *omissum*. Vide Porson. ad Pl. 144. 258. Nub. 545. Eq. 1274. Ach. 978. Vesp. 918. et Elmsleium ad Œd. T. 551. Addo Eurip. Orest. 1400. Inus fr. VI. Sophocles Creusa, Stob. LXXXIX. p. 503, 46. (373.) ἄνοσον ἄνδρ' Grotius. Philoxenus Athenæi I. p. 5. C. ἀνδρὸς supplet Casaubonus. Equit. 514. ἀνδρῶν pro αὐτὴν Suidas v. πειρῶν. Ita in Axionico Stobæi II. p. 29. (9.) recte αὐτῶν omittit, ἀνὴρ servat, Salmasius. Equit. 869. Ravennatis ope lege, κρίνω σ' ὅσων γ' ἐγῷδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον, e formula. Vide 762. Ach. 697. Inscriptio Coll. Trin. Cant. ΕΠΕΙΔΗ ΤΡΟΞΗΝΙΟΙ (ita semper, non Τροιζ.) ΓΕΓΡΑΦΑΣΙΝ ΕΝ ΤΩΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΙ ΤΩΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΟΤΙ ΑΝΗΡ ΑΓΑΘΟΣ ΓΕΓΟΝΕ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟ-

ΣΗΝΙΩΝ. In Antiphane Athenæi X. p. 451. A. dubitabam an supplendum,

πῶς γὰρ γένοιτ' ἂν, ὦ πάτερ, ῥήτωρ ἀνὴρ
ἄφωνος, ἢν μή περ γ' ἁλῷ τρὶς παρανόμων;

Adde Suidam v. Κροῖσος, in nota ad Lysist. 361.

III. *ἀνὴρ irrepsit;* Porsonus ad Nub. 129. 138. Vesp. 897. Lys. 455. Ibid. 368. *οὐκ ἔστιν ἄρ' Εὐριπίδου* probabiliter Bentleius. (Eq. 134. *ἕτερος αὖ* Bentleius; sed vide addend. ad Plut. 1012.) In Aeschyl. Theb. 396. *ἀνδρῶν* pro *ἄστρων* Etymol. p. 753, 22. ubi tacet de ms. Dorv. Porsonus. Eur. Hec. 852. et Med. 299. *ἀνδρῶν* male Aristot. Suspecta vox ibid. 1225. ubi non omnino mihi satisfacit Elmsleius, (suæ ed. 1197.) de tautologia, *θνητῶν, ἀνήρ.* Non decerno inter *ἄνδρας* et *παῖδας* Lysistr. 1085. Gnomæ Wintertoni p. 503. *ἐλευθέρου γὰρ ἀνδρὸς τἀληθῆ λέγειν.* Ita Aldus post Theocrit. unde hausisse videtur Gesnerus Stob. XI. p. 136. Possis *ἐστι* pro *ἀνδρὸς*, sed facilius et melius, *ἀνδρὸς δ' ἐλευθέρου 'στί.* In Menandro Cleric. p. 154. pro *γαμεῖ* quod habet Stobæus LXVI. p. 419, 47. (279.) male *ἀνὴρ*, sed ex sequenti, ed. Gellii 1469.

IV. *ἀνὴρ et ἄνθρωπος confusa,* Porson. ad Nub. 110. 524. Gaisford. ad Solon. V. 71. Vesp. 729. *ἄνθρωπος* Phrynichus Bekkeri p. 20, 16. Menander Stob. CX. p. 580, 5. (461.) *ἄνθρωπος ἀτυχῶν σώζεθ' ὑπὸ τῆς ἐλπίδος. σώζεται ταῖς ἐλπίσι* Grotii ms. *ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ σώζεται ταῖς ἐλπίσι* Gnom. *εἰς ἐλπίδας.*

V. *Superlativus pro positivo irrepsit.* Vide Collat. Nub. 264. In Nub. 1042. *δειλότατον* Rav. Dorv. et Schol. *δίκαιος* pro *ἄριστος* jure receptum Aeschyl. Theb. 598. Gnom. *εἰς εὐγενῆ. Ἀνὴρ ἄριστος οὐκ ἂν εἴη δυσγενής.* Possis *δίκαιος, ἀνὴρ δὲ χρηστὸς,* et forsan aliter. In Antiphane Athenæi IX. p. 402. E. *φαῦλ'* pro *φαυλότατ'* recte ms.

532-4. *ἀγὼν νῦν,* et *γένοιθ', οὗ-τός γ'* Bentleius. *ἔστιν ἁγὼν* malunt, ni fallor, et *ἔθ' ἁγὼν* Eur. Phœn. 597. Vix opus. Pac. 275. *ὦ 'νδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.*

558. *κἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν,* 563. *κακὰ πρὸς τοῖσιν νῦν οὖσιν,* 568. *συγκύπτοντα βληχᾶται* Porsonus in exempl. Porti.

613. Hinc firmari lectionem scholiastæ Townleio-Burneiani

Iliad. π. 134. ποικίλον, ἀστερόεντα, κακῶν βελέων ἀλεωρὴν, Kiddio monente agnovit Porsonus. Vide illum ad Dawes. p. 83.

640. Voluit Porsonus, "Œd. Col. 693." i.e. 659,60. Br. ὁ νοῦς ὅταν Αὐτοῦ γένηται. Philoct. locus est 950. Br. ἐν σαυτῷ γενοῦ.

671. Vide Porson. Præf. Hec. p. LIV.

682. Corrige, "σοὶ δ' ἤν τις γε διδῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς ἀγαπᾷν *Ald. Junt.* 1. σοὶ δ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς ἀγαπᾷς *Junt.* 2. *et Rav. nisi forte hic* ἀγαπᾷν." Aldina lectio nata e 691. Potuisset Porsonus σὲ δ' ἐάν. Vide Brunck. ad 678. (676. K.) Nub. 689. πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν 'Αμυνίᾳ; æque bonum, si dedissent libri, Αμυνίαν. Hic servo σοί.

708. πυριάτῃ. Vide Schweigh. ad Athen. XIV. p. 658. E.

724. Vide Brunckium et Schæferum ad Pseudo-Phocylidem p. 159. ed. nov. Gnomicorum.

798. ἀνοικοδομεῖν in Machone Scaliger apud Grot. Exc. p. 997.

842. In schol. καταλυθῆναι——τὸν Δία διαδέξάμενον recte Ruhnkenius e schol. Platonis p. 2.

870. προπύλαιε Bentleius et Brunckius, sed hic male repudiat inaddendis, et alia peccat.

976. In Dawesii sententia de vi metrica τοῦ ρ̄ perstitisse Porsonum tradit Kiddius ad Dawes. p. 285.

1020. In Babrio mirum est dedisse Tyrwhittum,

περιϊόντες ἐλέγοντο· τίς γὰρ ἀγροίκων,

ex interpolatione vel Nat. Comitis, vel Bentleii Diss. Aesop. p. 145. ἔλεγον Tzetzes XIII. 269. Addo Pherecraten Lex. SG. Bekkeri p. 373. v. ἄκυλος. Καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους καὶ τὰς ἀχράδας περιόντας. Vide Elmsleium, *Ed. Rev.* N. V. p. 189. Sed in Vespis legendum πειρῶν cum Brunckio et Ravennate. περιήει vel περιήειν apud schol. refer vel ad περικωμάζειν vel ad περινοστῶν Pac. 762.

1024. In Babrio ἠδὲ ταὼς εὐπήληξ Tyrwhitt. p. 51. e ms. Harl. In Platone, sive potius Aristophane, ὅδ' etiam Hermannus, et loca recte disjungit. Sententiam suam repudiasse videtur Porsonus, quum ad Toupii locum (p. 313. Oxon.) taceat.

1057. Porsonus in exempl. Porti, "Vide Toup. in Longin. p. 248. ed. 4to." Scil. ad Fr. V.

1076. ἐκδραμόντες δουρὶ ξὺν ἀσπίδι tres primæ, δουρὶ καὶ ξὺν ἀ. post Fl. Christianum Porsonus in ed. Porti, conferens Eq. 608. (607.) Ach. 532. Eur. Hec. 146. (143. Pors.) Phœn. 364. (372.) Plaut. Asinar. I. 3. 11. Si de re notissima plura vis, adi Auctar. ad Porson. Opusc. pp. 385, 6. Sed hanc conjecturam eum repudiasse liquet; vide ad Pac. p. 153. v. 11.

1122. In Athenæo διϖ merum esse errorem puto, ortum ex male formato aut minus intellecto nexu pro εϖ.

1223. Distingue post βοώμενος. Vide Eur. Helen. 1450. et de similibus, αὐλεῖσθαι &c. Schw. ad Athen. XIV. p. 633. E.

1281. Adde Eccles. 1062. e Rav. δριμ-υπο-τι-τριμματο-

1348. Alibi Porsonus confert Theocr. X. 55. et Schol. et Alexin Athen. VIII. p. 365. C.

1422. In marg. Brunckii notat Porsonus, εἰδείη sine ἂν dare Juntinam 1515. et Athenæum VIII. p. 351. E.

1472. τὴν νῦν διάθεσιν Eupolidi Suidæ v. βαστάσας restituunt Gaisfordius ad Heph. p. 45. et Porsonus in mss. comparans Phrynichum Harpocrationis v. διάθεσις. In Eupolide Schol. Nub. 997. mirum est neminem probasse Kusteri emendationem, τοῦ νῦν τρόπου.

1473. In schedis Porsonus ἐπ' αὐλείοισι. Sed ita dudum emendarat Piersonus ad Mœrin p. 88.

1519. Euripides fr. inc. 8. (Stob. IV. p. 53, 10.)

τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν
εἰς ξυμφορὰν ἵστησι πολλὴν δὴ βροτούς.

(Malim πολλὰ δὴ, ut Ran. 709.) Menander fr. 52. (Stob. XX. p. 172, 13.) τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρόν. In Hippol. 1462. τόδ' om. ms. Flor. Ceterum de hoc asynarteto adde Hermannum Doctr. Metr. p. 593. In Cratini loco ultimo ῥόδον delet Elmsleius *Ed. Rev.* N. XXXVII. p. 89. et in Diphilo, incertum esse metrum putat, ut et in Platone ibid. XV. p. 700. F. ἐνταῦθ' ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἕξει λύχνον δίμυξον. In Mus. Crit. VI. p. 287. addit Eur. Iph. T. 402, 3. Accedat Pherecrates Lex. SG. p. 379. et Suidæ v. ἀλοάων,

ὑποζυγίοις ἀλοάσαντ' εὐθὺς ἐκποιῆσαι.

PAX.

32. Schol. Platonis Ruhnken. p. 85. [τέως] ἐν τῇ Εἰρήνῃ εὕρηται ἀντὶ τοῦ ἕως. λέγει δὲ ὁ ἱπποκομῶν τὸν κάνθαρον, Ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων, Τέως ἕως αὑτὸν λάθῃς διαῤῥαγείς. Unde liquet confusas esse duas lectiones, τέως σεαυτὸν, et ἕως σεαυτόν.

69. Boissonadius; "πρὸς τὸν οὐρανὸν Philemon Lex. p. 149."

73. Alibi confert Porsonus Valck. ad Phœn. 28.

144. *Philisci versum.* In Jacobsii Anthol. Vatic. T. II. p. 445.

181. (non 192.) Vide Porson. Opusc. p. 35.

237. Antea in ed. Porti Porsonus,

(ὅσον κακὸν) καὶ τοῦ πολέμου τοῦ βλέμματος.

Sic Brunckii membr. et Rav. ut videtur; (τὸ βλέμματος, si Inv. fides.)

245. Memini Porsonum probare e schol. ὦ Μέγαρα, Μέγαρ', ὡς. Neque ἐπιτρίψομαι neque ἐπιτετρίψομαι se legisse recordabatur; dubitanter proponebat ἐπιτριβήσεσθ'. Aliquando cogitabam, ἐπιτρέτριφθ' εἰς αὐτίκα, ut 365—8.

379. Actum agit, tum in hoc loco, tum in Menandro Suidæ v. ὦ μέλεε, Augustus Meineke, Cur. Crit. p. 16. quod et alibi sæpe ei contigisse ostendit Vir Doctus, *Classical Journal*, N. XXXIV. p. 306-310. Addo locum ex ejus Quæstionibus Menandreis, p. 10. "Alia ex aliis scriptoribus petita tetigi Cur. Crit. p. 33. quibus Plutarchum addas licet, Vol. I. p. 156. Cor. ubi integrum habes Solonis senarium, ab interpr. non animadversum, ideoque a Brunckio cum aliis quibusdam neglectum. Neque desunt contrarii erroris exempla, cujus generis latent adhuc multa apud Athenæum, velut lib. I. p. 8. et VI. p. 230. ubi *gaudebo si qui in eadem nobis cogitandi vestigia inciderint.*" Etsi nimis iniquum, aut potius ineptum est, sicubi duo critici in eandem cogitationem inciderint, statim in altero furtum suspicari, *Nescio quid peccati portat hæc purgatio.* De p. 8. obscurior res est. Vix ignorare potuit Meinekius, a Porsono Adv. pp. 45—6. Amphidi restitutum esse versum, ἀσύμβολον κώθωνα μὴ παραλίμπανε. In Eubuli loco prætermissa esse a Grotio Exc. p. 659.

ista, ὅν φασι ποι κληθέντα &c. monet Schweighæuserus. Mihi oborta est tenuis quædam suspicio, Machoni tribuenda esse. Sed illuc redeo; forsan dicet Meinekius se de tertio loco agere, nempe de his, ἀγαθὸς ἂν πρὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας, &c. quæ sane si quis Cratino ademta ipsi Athenæo assignet, non valde repugnabo. Sed in p. 230. omnia, quantum video, apud Schweighæuserum rectissime distributa. An hoc vult vir doctus, verba οἶδα δὲ κἀγὼ &c. in antiquis editionibus Alexidi male continuari? Atqui id suspicatus est ipse Casaubonus, plane docuit Porsonus Adv. p. 78. Quare exspecto quid rei sit; et *gaudebo*, si causam ostenderit Meinekius, quominus Schutziis et Fiorillis accenseatur.

463. Alibi citat Porsonus Wass. ad Thucyd. V. 17.

600. ἠδέ. Vide Marklandum ad Iph. A. 812. Kidd. ad Dawes. p. 500. (Myrtilum sive Eupolin persanare conatus sum Auctar. Porson. Opusc. p. 384.) In Eupolidis loco, de quo Gaisford. ad Heph. p. 277. et Meinekius Cur. Crit. p. 58. κύτισόν τ' ἠδὲ σφάκον ni me fallit memoria, Porsonus apud Censorem, (*Crit. Rev. March* 1805.) Roberti Walpole, *Scarce Translations.*

602. Diodorum primus contulit Leopardus Em. V. 14. citatus a Kiddio ad Dawes. p. 501.

642. Vide ad Lys. 508.

699. Alibi Porsonus, τὶ δαί;

732. Corrige, "*Corruptum censet Porsonus Præf. Hec. pp.* lv,vi. *Notat,*" *&c.*

Ibid. Antiatticista Bekkeri p. 109. Νουνεχόντως· Ἰσοκράτης Ἀντιδόσει.

847. In exempl. Porti Porsonus: "ταῦθ'; Ὁπόθεν; vel, τάσδ'; Ὁπόθεν;" Sed Ravennatis ope legendum videtur;

πόθεν δ' ἔλαβες ταύτας σύ; πόθεν; TP. ἐκ τοὐρανοῦ.

De qua crasi vide Porson. ad 198. Paulo ante 821. articulum dat Ravennas;

μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ'· ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τοὐρανοῦ 'φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ.

855. Mecum distinguit Hermannus ad Antig. 628. et quod serus video, jam olim explicuit Bisetus. Cum Diphilo confer Timoclem

Clem. Alex. Str. IV. p. 566, 7. κἀνθάδ' pro κᾆτα δ' reponendum supra 631.

891. Antea Porsonus notarat, τοὐπτάνειον ὡς.

916. Cum Aldina consentit Juntina prior, cum Suida Juntina secunda, et Ravennas. Athenæus XI. p. 485. A. τί δῆτα νηπίοις οἴνου κύλικα λεπαστήν. i. e. τί δῆτ' ἂν εἰ πίοις. Etiam in Aeschyl. Eumen. 849. 882. St. νέων excidisse puto; Vide *Class. Journal*, N. III. p. 654.

941. θύρασι verum esse monet Elmsleius ad Med. p. 157. not. (a.) Vide etiam p. 118. nôt. (b.) Meminisse debebam me olim ex Porsono audivisse, veteres dixisse ΤΑΜΙΑΣΙ, &c. non ΤΑΜΙΑΙΣΙ, unde retenta Ὀλυμπίασι, Πλαταίασι. Omnino vide Elmsleium, *Ed. Rev.* N. IV. p. 323.

991. Alibi citat Suidam v. κορκορυγάς.

1197. ὅσ' Florens, ut e versione liquet; et 1249. ὡς.

1269. Eadem variatio, Nub. 876. Vide Plut. 88. Lys. 881. Vesp. 685. ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱὸς, Ὧδὶ διαβὰς, διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφερανθείς. Vide Elmslei. ad Œd. T. 1167.

1285. θωρηχθεὶς, *ebrius*, Theognis 508. indicante Porsono.

AVES.

48. Brunckius; "Kusterus e conjectura ut videtur dedit ἢ πέπτατο." Porsonus, "πέπτατο Bas. 1547." Ex Juntina secunda scilicet; e Basiliensi Portus, unde Kusterus.

139. In Hipponactis loco, (Polluc. X. 75. Toup. Em. T. II. p. 554. ed. Oxon.) collato Hemsterhusio lege et verte,

στάζουσιν ὥσπερ ἐς τροπήϊον σάκκος.

Destillant, quomodo in torcularis lacum destillat saccus colatorius.

172. τί ἂν οὖν ποιοῖμεν alibi Porsonus, ut postea Br. e mss.

269. ἄλλ° (i. e. ἄλλος) pro ἀλλ' Porsonus apud Tyrwhittum; *Class. Journal* N. XXVI. p. 337.

270. Alibi Porsonus; "δήπω J." i. e. Junt. 1. "Sed δήπου Athen. IX. p. 397. E."

386. Dele ista, *Vide an* &c. De ἧμιν, ὗμιν, vide Porson. præf. Hec. p. 37. ad Plut. 286. et Pac. 582. Elmslei. Præf. Œd. T. In Lys. 124. ἐστὶν ἡμῖν quivis emendabit.

446. Notat Porsonus citare Suidam v. ταυταγὶ, ubi ms. ὀρνέον male pro ἐν ὄρνισι.

514. δεινότατόν γ' alibi Porsonus, ut postea Brunckius. Vide Vesp. 603. Ran. 730. In Pherecrate Schol. Eq. 420. γ' addit Suidæ v. ἀκαλήφη ed. Kust.

515. In schedis Porsonus, ὄρνιν ἕστηκεν, ut postea Brunckius.

521. Vide Porson. ad Pac. 649. Demosthenes c. Aristocr. p. 421. n. 183. (659.) ἐξαπατώντων τι τῶν Λακεδαιμονίων. In Strattide ms. ἡ μέγα κλέος ἰδέ. Quod fere nescias utrum e superiore versu defluxerit, an corruptum sit ex ἥδε, varia lectione pro ἡ. Prius putat Aug. Meineke, Cur. Crit. p. 70. qui Μεγακλέους timide conjicit. Subaudiendum παλλακὴ, vel potius γυνὴ, per ironiam qua et nostrates utuntur. Compara ἡ δὲ Διοπείθους ἀειδὴς Τέλεσις, Philetær. Athen. XIII. p. 587. E.

649. Ut hic δεῖνα, ita in Eurip. Helen. 1155. δεινὰ similem vocem δεῦρο obliteravit. Lege ὃς τὰ θεῶν ἐσορᾷ

δεῦρο καὶ αὖθις ἐκεῖσε
καὶ πάλιν ἀμφιλόγοις
πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις.

Dubitanter posui ἀμφιλόγοις pro ἀντιλόγοις. Ceterum confer Aristoph. Ran. 1109. Av. 425. Schol. ibid. ad 347. et de τὰ θεῶν Elmsleium ad Heracl. 618. Sed optimus interpres erit ipse Euripides Troad. 1204.

τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,
ἔμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε
πηδῶσι.

659. λέγων——ἄγω Ald. λέγω——ἄγω Junt. 1. λέγων——ἄγων Junt. 2. Vide Porson. ad Hec. 578. ubi ms. Paris. 2713. habet a manu prima λέγων, imo forsan λέγω, certe non λέγον. In Aesch. Suppl. 117. λέγων vel λεγῶν Aldus, Robortellus, Stephanus.

701. Alibi confert Porsonus Villoison. ad Longum II. p. 88.

705. Hesiod. Theogon. 340. Ἀχελῷόν τ' ἀργυροδίνην cum Wintertono Porsonus ad Dawes. p. 176. (312. K.)

718. τὰ δ' ἔργα pro τὰ δ' ἄλλα in Eur. Heracl. 132. tres mss. apud Elmslei. ad Med. p. 95.

798,9. Imo servandum ὡς Διϊτρεφὴς, vel etiam scribendum Διειτρεφὴς, docet Elmsleius ad Med. p. 139. Deinde inter Euripidis loca casu omisi Hippol. 783. quod posuerat, opinor, Porsonus pro Alcest. 783. de quo vide Advers. p. 222. Sed recte vulgatam defendit Monkius, citans Porsonum Præf. Hec. p. xii.

807. τύμβουλος. Nempe in epigrammate Anthol. Palat. Jacobs. T. I. p. 348. de qua Galli, Chardon La Rochette, commentationem postea in ejus Miscellaneis Literariis recusam, T. I. pp. 93—102. in compendium redigit, aut ab alio redactam, (*Month. Mag*. 1797. *March*. p. 175,6.) exscribit, Porsonus in schedis.

813. Eubulum partim expedit, Advers. p. 124. γεμίζων in γε μείζω Aesch. Suppl. 453. cum Stephano puto latere. De loco inquinatissimo vide Blomfield. ad Agam. p. 303.

883. Alibi Porsonus; πελεκᾶνι Athen. IX. p. 398. C.

1072. Alibi notat Porsonus, ἐπαναχορεύεται habere Junt. 1. [cum Ald. J. 2.] sed per γ̄ citare Simsonum Chronic. A. M. 3590.

1238. Prisciani locum interpolasse videntur recentiores; vide ad Plut. 236. Malim, "*Nos, Gravor——Mente dares. Illi*, βαρύνομαι τοῦτο καὶ τούτῳ. Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ. Ὅπως μὲν ὀσμὴν μὴ βαρυνθήσεσθέ μου. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ὀσμῆς [βαρυνθῆτε.] Κρατῖνος ἐν Πλούτοις, Τῇ 'μῇ ξυντυχίᾳ βαρυνόμενοι." In Sophocle priora incerta sunt; sed ὀσμῆς et ὡς μὴ apud Putschium esse puto varias lectiones ejusdem vocis, ὀσμὴν vel ὀσμῇ. Supple φυλάξομαι.

1364. Oblitus sum monere, τὸν ante λόφον certissime mendosum esse, judice Porsono. Videtur λαβὼν primo suprascriptum voci ταυτηνὶ, ad constructionem indicandam, deinde quum ibi irrepsisset, suo loco motum ut supervacaneum. ταυτηνδὶ λαβὼν Elmsleius, *Quart. Rev*. N. XIV. p. 449.

1432. Vide Porson. ad Vesp. 953.

1613. ταυταγὶ probare videtur Elmslei. *Quart. Rev*. N. XIV. p. 449.

1714. Sed vide Suid. v. διαψαίρουσι.

ECCLESIAZUSÆ.

70. De prima in καλὸς semper ab Atticis correpta, præter Brunckium vide Gaisford. ad Markland. Suppl. p. 162. De Philoct. 1381. (1421.) Porson. Opusc. p. 220. In Euripide Stobæi XXIX. p. 200, 8. (129.) μυρίοισι habere Trincavellum notat Porsonus. Gnomæ εἰς εὐτυχίαν. κοινὸν δὲ καλόν ἐστι χρηστὸς εὐτυχῶν.
Versus est Menandri apud Stob. XLI. p. 241, 8. (167.) apud Cler. p. 220. κοινὸν ἀγαθόν ἐστι τοῦτο, χρηστὸς εὐτυχῶν.
Lege ob metrum τοῦτ' ἐστι, et compara Demosth. F. L. p. 271. n. 604. (450.) κοινὸν γὰρ ὑμῖν ἅπασι τοῖς ἄλλοις τοῦτο ἀγαθὸν γίγνεται. Ita recte mss. sine articulo, qui delendus et in Xenoph. Œcon. VII. 12. (p. 487, 39. HSt.) κοινὸν γὰρ ἡμῖν καὶ τοῦτο ἀγαθόν. Vide Platon. Phædon. p. 63. D. Gorg. p. 505. E. HSt. Ut in Menandro, ita in Thesm. 744. καλὸν pro ἀγαθὸν irrepsit; vide Porsonum. Gnomæ;

Εἰς Γυναῖκας. Οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον, οὐδὲ τῆς καλῆς.

Εἰς Δούλους. Δούλου δὲ χεῖρον οὐδὲν, οὐδὲ τοῦ καλοῦ.

Recentiores versificatores prodere videntur καλῆς et καλοῦ isto sensu. Hactenus hæc; sed forsan aliquis malit cum Bentleio et Ravennate, καλόν γ' ἔγωγε τουτονί. (Atque hoc præferre video Reisigium p. 178.) Primum igitur meminerit, semper fere ubi duplicatur γε, utrique particulæ suam rationem constare, ut Plut. 74. Deinde probet, γ' ἔγωγε apud nostrum jungi. Postremo, ne quem offendat adjectivi positio in Porsoni lectione, ἔγωγε τουτονὶ καλὸν, conferat σαπρὸν Plut. 542. σαπροῦ Ach. 1100. ἄβυσσον Ran. 138. μέγαν, ἐπίχαλκον, Vesp. 16, 18. ἀπείρονα fragm. hic p. 243. (Epigenem Athen. IX. p. 384. A. Menandrum Piscat. 8. ex Porsoni emendationibus, Opusc. p. 315. et Advers. p. 292.) Verte, *By Hecate have I; see, a fine one.*

115. Vide Valck. ad schol. Phœn. 15. ad Hippol. 191. notas ad Gregor. Dial. Att. XLII. Tyrwhitt. ad Dawes. p. 215, 6. ed. Kidd. Lockius, Paraphras. ad Rom. I. 21. *Set up to themselves fictitious no gods.*

169. Ad Brunckii notam scribit Porsonus, "Sed istam notam"

(ad Suppl. 1181.) "in secunda editione omisit Marklandus, ut et alteram quam supra v. 70. examinandam sibi sumsit Brunckius." Nempe ad Suppl. 728.

173-5. Sed in v. *προστάτης, τοιαῦτα* intrusit Portus, secuto Kustero. Vocem omnino omittunt Med. Ald. Froben.

289-310. Antistrophica detexerat Bentleius, cujus lectiones exhibet Kiddius ad Dawesii locum. Stroph. v. 8. *Χαριτιμίδη* Bentleius.

607. Suidæ ed. Kuster. *Ἁμαρτεῖν εἴρηκε τὸ ἁμάρτοιμι Κρατῖνος Δραπέτισι. Ποδαποὺς ὑμας εἶναι φάσκων, ὦ μείρακες, οὐκ ἂν ἁμαρτεῖν. καὶ ὅλως σύνηθες αὐτοῖς τὸ τοιοῦτο.* Porsonus; "Si hujus loci sana lectio est, frustra T. Faber ad Aristoph. Eccles. 607. *μεῖραξ* pro *puero* adhiberi posse negat. Sed indignor Kustero, quod *ποδαπὰς* ex ed. Med. non reposuerit. Verum altera menda subest. Quomodo enim *ἁμαρτεῖν* pro *ἁμάρτοιμι* usurpari possit equidem ignoro. Repone ex ordine literarum, *ἁμάρτοιν*. Ita *τρέφοιν* in fragmento Euripidis apud Etymolog. M. p. 764, 52. quod injuria solicitat Valckenærius Diatrib. p. 153. *Ἁμαρτοῖν* bis ex correctione, sed ab eadem manu, et *ποδαπὰς* C." (MS. C. C. C.) "Kusteri negligentia Piersoni oculis tenebras offudit ad Mœrin p. 262. quod fieri non potuerat si alia Piersonus editione usus esset." Vide Grammaticum Hermanni, p. 434.

624. De *πρὶν, πρὶν ἂν* omnino vide Elmslei. ad Heracl. 959. ad Med. pp. 119—121. et si libet, Reisig. p. 65.

646. In ed. 1547. *ἐπεπόνθην* vertit in *ἐπεπόνθειν* Porsonus, in tertia scil. persona; vide ad Vesp. 633. Quum ad Med. 863. *ἐπεπόνθει* citaret, vereor ne consulto id fecerit, putans plusquam perfecti formam, *-ειν, -εις, -ει*, jam tum Athenis invaluisse. Vide Kidd. ad Dawes. p. 412. Certe Plut. 738. servat *ἀνεστήκει*. Recte an secus, non decerno; tantum dico, immerito culpatum videri Kœnium, quippe qui pro prima persona recte acceperit, etsi non satis clare est locutus. Ejus autem conjecturam, saltem quod ad *ἐπεπόνθειν*, confirmat C. C. C. apud Burgessium Præsulem ad Dawes. p. 462. (412. K.) Atque *ἐπεπόνθη* Ravennas. Cum *δεινὸν* omnino compara Latinorum *indignum*. Nos, *very hard, shameful, too bad*, &c. Lysist. 1099. *δεινὰ* idem est atque *αἰσχρὰ* 1100. Alia exempla dat Reisigius pp. 198. 216. 299, 300.

752. In Heniochi versu *νόμιζέ σε* Grotius p. 169. casu ut videtur, quum *νομίζετε* notæ præfigat. Illud tamen repetit Brunckius ad Soph. Electr. 4. Omnino comparandus Menander Harpocrationis v. Φυλή, apud Cleric. pp. 52, 54. Integrum locum exscribam, prout exstat in mss. Cantab. Bibl. Publ. D. 4. 63. et Coll. Trin. olim Galeano. *μένανδρος δυσκόλῳ. τῆς ἀττικῆς νομίζεται εἶναι τὸν τόπον φυλήν. τὸν νυμφαῖον* (*νυμφιαῖον* Trin.) *δ' ὅθεν προέρχομαι φυλασίων. φιλόχορος* &c. Edd. Aldinæ, *μένανδρος δὲ δυσκ. τ. α. νομίζει εἶναι τόπον τὴν φυλήν, λέγων, τὸν νυμφιαῖον δ' ο. π. φυλασίας.* Maussacus, *τὸ νυμφαῖον——φυλὴν ἰών.* Nactus scilicet veram lectionem *φυλασίων*, forte distractam in *φυλὰς ἰών*, supposuit Φυλήν, quod pejus corrumpit Bentleius, Φυλήνδ'. Magis etiam miror viri summi judicium de prioribus; quod non protulisset, si inspecto Gronovio cognosset, ms. Mediceum dare *νομίζεται τὸν τόπον εἶναι τὴν φ.* Vix opus est ut addam, fuisse in Dyscoli prologo,

τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον
Φυλήν· τὸ νυμφαῖον δ' ὅθεν προέρχομαι,
Φυλασίων.

Fancy this to be Phyle in Attica. De hoc genitivo vide Collation. Ran. 1065. ubi in Ione possis quidem, sed minus commode, *Μακρὰς*, non *ὄχθῳ*, cum *χθονὸς* jungere. Thucyd. I. 114. *τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα——ἐσβαλόντες.* Vide Matthiæ Gr. Gr. n. 354. p. 499. *νομίζειν* hoc usu solenne ut Av. 1366.

817. Videtur Porsonus aut *χαλκὸν* aut *ἀργυρῷ* conjecisse.

818. Sed *ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν* Juntina prior, Brubachiana, Brunckius e ms. Inde potius quam e Ravennate habuisse videtur Invernizius, a cujus textu nullus dissensus notatur in collatione ms. Monacensis.

1133. *ὢν* post *τυγχάνω* a tragicis omitti potuisse ostendunt viri docti e Sophocl. Electr. 46. 315. (Eur. Hec. 957. loco suspecto) et agnoverat Porsonus anno 1802. Opusc. pp. 151—3. quod mirum est prætervidisse Hermannum ad Soph. Aj. 9. Sed de comicis et orationis solutæ scriptoribus, sententiam suam non videtur mutasse. Diphilus Athenæi IV. p. 165. F. facile amoveri posset, si nihil aliud esset suspiciosi; *Φαίδιμ', ὢν ἐτύγχανεν.* Obiter addo, locum Eurip.

Med. 735. *συμβὰς καὶ ἀνώμοτος*, non officere alteri regulæ ad Hec. 782. prolatæ, quum ista verbalia sint participia potius quam adjectiva, imo ipsa participia formæ antiquæ, ut e Latinis constat. Hoc me monuit Porsonus. Athenæus XII. p. 543. B. suis an Theopompi verbis incertum; *σωφρονῶν καὶ τῶν ἡδονῶν ἁπασῶν κρείττων*. Lege *σώφρων ὤν*. Vide etiam locum Dionis Cassii in nota ad Plut. 1062.

THESMOPHORIAZUSÆ.

133. QUAMVIS alieno loco monere visum est, Porsono docente, *αἰφνίδιος* semper dicere Atticos, nunquam *ἀφνίδιος*, proinde transponendum, *αἰφνίδιος αὐτὸν μόρος* Aeschyl. Prom. 681.

169. Corrige, "*sed ibi edd. Med. Kust. τε καὶ διεκίνουν, ed. Ald. τε καὶ διεκοίνουν (sic). Quare de ms. intelligendus videtur.*"

292. *ὅπως* et *ἵνα* sæpe confundi me monuit Porsonus. *ὅπως* ex mera glossa oriri potuit, quod in Rav. factum, Nub. 1201. Vide ibi Collationem.

387. Corrige, "Male Kust. *Nempe in nota ad Suidam, cujus glossam ad Eccl.* 131. *cum Porto refert.*"

444. "Euripidis quosdam versiculos." Scil. Eurysth. fr. 7. In Cyclope *ἀθρήσας* satisfacit Burneio, Cens. Hecub. Pors. *Monthly Rev. April* 1799. p. 429. et Elmsleio, Heraclid. 341.

450. Sed in Menandri priore loco, *πάλιν ἐπεμυκτήρισαν* edd. teste Bentleio, qui similiter in Philemonis fr. 65. *ἐπεθεώρησαν* revocavit.

463. Transponit in exempl. Porti Porsonus, *ἅτ' αὐτὸς ἐν ἀγρίοισι λαχάνοισιν τραφείς*.

574. *ἀλλ' οὐ μὰ Δία σύ γ' ἅψει* Porsonus in exempl. Porti.

587. In Eccles. 286. malim *λέγειν, μή καί ποτ' ἐξολίσθῃ*. (*καὶ μὴ* Elmslei. Mus. Crit. Cant. Part. IV. p. 483.) *ὅθεν καὶ φύσει* optime mss. Crippsio-Burneianus et Ambrosianus in Isæo Tyrwhitti p. 6. l. 13. pro *ὅθεν φησὶ καί*.

607. Meinekii causa Cur. Crit. p. 24. notandum, frustra Porsono opponi textum Invernizii, qui hic ut alibi passim, (verbi causa Lysist. 519.) Brunckii interpolationes securus repetere videtur. Hoc etiam post Elmsleii monitum, Præf. Ach. viros doctos fugisse mirum est.

639. Antea in ed. Porti Porsonus, *τί δὲ τὸ τρίτον;*

669. In ed. Porti Porsonus *χρῆν*.

709. Porsonus in ed. Porti, "F. *ἅπαντα μεστά*. Vide Pac. 553."

716. De *τοίγε* vide ad Plut. 424. Nub. 370. 1256. Eq. 276. Vesp. 1362. Eccles. 573. Lysist. 1034. In Eccles. 1000. recte Reisigius p. 295. *δεῖ γε μέντοι σ'*. In Ach. 611. *καίτοὐστίν γε* Elmsleius, quem vide. Quam levis momenti sint exempla e prosaicis scriptoribus, (qualia Xenoph. Pæd. I. 6. 8. V. 5. 11. Anab. I. 9. 14. II. 4. 14.) ostendent hæc e Porsoni schedis; "*ἀλλὰ μέντοι ἀντί γε* [Plato] Alc. II. p. 114,9. Etw. 453. D. 10. Frf. 264. b. 24. ms. [Clark.] 141. C. Steph. *μέντοι γε* Wetstein. ad Matth. XVI. 26. || *γε* post *μέντοι* om. ms. Clark. p. 6. a. 5. [In Euthyphr. p. 12. C. HSt. scilicet.] || *εἴρηκά γ' ἔγωγε* Gorg. p. 433,32. Ald. 299. D. Læm. 388. b. 6. ms. [491. C. HSt.] || *ναὶ μὰ δία ἡμεῖς γε ὦ ἑρμόγενες* Crat. p. 65. b. 14. ms. 33,13. Fisch. [400. D. HSt.] || *καίτοιγε καθαρεύειν γε* Pausan. VIII. 18,2. *οὐ μέντοι γε* Π. γ. V. in. || *νὴ τοὺς θεούς γε ὦ σώκρατες* Theæt. p. 120. [l. 21.] Fisch. [*ἔγωγε ὦ* in eadem charta scribit Porsonus, hic scilicet reponendum. Locus est p. 155. C. HSt.] || *καίτοι γε ᾤμην γ'* Phædr. p. 241. D. [HSt.] 230. b. 21. ms. om. *γε* || *οὐ μέντοι γε* Rep. I. 410. F. G. Læm. [329. E. HSt.] *καίτοιγε* 411. F. 3. [331. fin. HSt.] || *οὐ μήν γε* Paus. ms. VI. 13,6. *οὐ μήν γε* Paus. X. 38,3. vide ib. 1. *οὐ μέντοι καὶ αὐτίκα γε.* Herodot. I. 80. Arch. II. 63. fin. [In priore loco *οὐ μέντοι γε οἱ Λυδοὶ* Arch. in posteriore, *οὐ μέντοι οἵ γε Αἰγύπτιοι.*] *οὐ μέντοι ἔς γε* [*δὲ* Porson. per errorem] *τὰ ἱρὰ* II. 81. p. 141,91. || *οὐ μέντοι τοῦτό γε* Valckenær. ad Herodot. II. 63. *οὐ μέντοι νῦν γε διετέλεσε ἐὼν* (sic Ask.) I. 196. p. 94,2. II. 98. p. 148,40. omnes *οὐ μέντοι γε.* || VIII. 42. p. 638,51. *οὐ μέντοι γένεός γε* planissime Arch. || VI. 23. fin. p. 448,13. *οὐ μέντοι οἵγε* et Arch. Ask. sed paullo ante l. 94,95. *χρεὸν μὲν εἴη καλὴν ἀκτὴν* Arch. a *σχεῖν* l. 96. ad *ζάγκλην* 97. duodecim voces, in quibus *ἔρημον*, om. Ask. || In Pausan.

V. 1. init. γε om. ms."——Passim in particula addenda, tollenda, transponenda luditur. Non magis Atticum puto οὑμενοῦν γε (vide Porson. ad Ran. 564.) nec πῶς γε, quod in Plut. 583. habent mss. in Nub. 689. Invernizius, quam οὐ μήν γε, ἄν γε, νὴ Δία γε, de quibus monuerunt Porsonus et Elmsleius. Neminem certe puto esse qui Julianis, Libaniis, Themistiis fretus, Porsoni canonem de νὴ Δία γε arctioribus finibus circumscriptum eat.

783,4. In ed. Porti Porsonus,

ὦ χεῖρες ἐμαὶ * *
ἐγχειρεῖν χρῆν ἔργῳ πορίμῳ.

886. τῷδε τῷ κ. ά. Porsonus in ed. Porti, et sic Bentleius, afferens τούτῳ τῷ ex edit. Brubach. 1544. ὦ μέλε τῷ Brunckius, quomodo habere Ravennatem affirmat Invernizius.

1068. Suidæ ms. Harleianus 3100. in ἠχῷ habet ἐπὶ κακοστρά[τ] ut a Burgesio didici.

1178. Georgius Lecapenus, Matthiæ Lectt. Mosq. T. II. p. 56. ἀκούσομαι δεῖ γράφειν τὸν μέλλοντα κατ' 'Αττικοὺς, καὶ οὐκ ἀκούσω. Sed Donatus ad Terent. Andr. III. 4. 13. "QUIDNAM AUDIO] *Legitur et* AUDIAM. *Menander enim sic ait*; τί δήποτ' ἀκούσω;" Lex. SG. Bekkeri p. 372. 'Ακουσέτην Σοφοκλῆς ἔφη. ἀκούσεσθαι δὲ 'Αριστοφάνης. Sed ibid. p. 369, 13. 'Ακουσείων: ἀντὶ τοῦ ἀκουσόμενος. Σοφοκλῆς. Unde forsan legendum 'Ακουσείειν. Aliter Kiddius ad Dawes. p. 595.

LYSISTRATA.

200. E SCALIGERI ὄχλοις derivasse videntur suas emendationes, æque illas infelices, Bentleius et Toupius in Plut. 800. et Philetæro Suidæ v. ἀμπολινωρος, de quo Porson. Adv. p. 295.

Ibid. Diligentius inspectis Scaligeri scholiis, comperi omnia fere e Suida, Hesychio, Harpocratione ducta esse. Quare de ms. non cogitandum.

Ibid. Leidæ, in libris Vossianis, *In Quarto*, 194,23. exstare Barocciani apographum a Burgesio didici. Ejusdem beneficio licebit Collationem meam ex ipso Vossiano corrigere. MS. igitur Vossianus in duas columnas, ut aiunt, distribuitur, ut primus versus sit a sinistra, secundus a dextra, tertius infra primum, quartus infra secundum; &c. Scholia textum circumdant. 46,7,8. MS. β′γ′ά. 171. πλαδδιῆν an πλαδδικῶ incertum, quum syllaba per nexum scribatur. [Vide quæ dixi p. 225.] 186. 191. 193. MY. 136. δαὶ 192. ἐντεμ. 277. ὤχετο θ'ὤπλα 289. inter lin. γρ. ἐξιπώκειτον 296. δεινὸν 316. λαμπαθ' 356. bis habet. In altero loco, ταύτας ἐάσομεν λ. 361. εὗρε, et inter l. γρ. εἶχον 367. πλεύμονας 375. τοὺμ'' i. e. τοὐμὸν 399. αὐταῖν 479. οὐ γὰρ ἔτ' 488. μοχλοῖσι 499. ὡς, non χὡς [Vide Collationem Nub. 962.] 500. ἄδικον. A m. pr. em. ἄδοκον 507. ἠνειχόμεσθα 514. ἠδ' ἑὼς, si Burgesii mentem capio. 531. περὶ τῆς κεφαλῆς 555. ποούσαις 564. δρυπέπεις 580. κᾶτα μ. 610. προβούλοις ἅπασι et supr. γρ. ἄντικρυς 631. ἡμῖν habet Voss. 650. φθονεῖτε με 734. -νυ 762. -βαζουσῶν 812. -νος, non -νον, ut ait Bentleius. 909. Bentleius, "ms. ὦ τάλαν." Imo sine ὦ. 926. οὐδ' ἔγωγ' 929. Μυ. ἀπ. Κι. δεῦρο 950,1. βουλεύσομαι. Κι. ἀπολ. 987. Ita ms. παλεοσ (ρ supra), ubi ρ merum est signum, quo scholion huc pertinere indicatur. [Vide ad Plut. 1194.] 1000. ὑσσάκων ex emendatione. Primo erant duæ literæ loco ῡ 1029. ἐκσκαλ.

204. Porsonus ad Hec. 539. ed. Cant. (533. ed. Lond. ubi hæc verba desunt) "ταῖς γυναιξὶ non minus regitur a δέξαι quam ab εὐμενής." Vide Schæferum in ed. Lips.

366. Herculis Furentis locum verte, *Quid est illud egregium facinus, quod de marito prædicas?* Similis usus articuli, Phœn. 184. ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει, Iph. T. 617. καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται. Chrysostomus Orat. I. de Paulo, p. 32. ed. Valck. τί οὖν ἐστιν ἐκείνων τὸ μέγα; Optime vertitur, *Quid ergo esse in angelis magnificum judicamus?*

519. Quantum ex Invernizii ambagibus rem intelligere licet, habet Ravennas, ὑποβλέψας φάσκεν ἂν κεὶ—— νήσω ὀτοτύξεσθαι μ. quamvis iste, solita socordia, Brunckii νήσεις et τοι retinuerit. κεὶ natum e correctione male intellecta. Primo similes literæ extritæ, deinde
εφασκε
scriptum, υποβλεψασκειμη.

524. οὐ δῆτ' ἔσθ' ἕτερός τις Porsonus in exempl. Porti.

565. Porsonus in nota msta apud amicum Georgii Burges; "Kusteri δυνατὸν longe discrepat ab ejusmodi formulis, ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι. Plut. 782. καλὸν οἱ νόμοι σφόδρ' εἰσι Menandr. Stob. XLIV. p. 173. Grot. 277, 12. Gesn. Nec quisquam, opinor, Brunckii ἕξετε probabit. Lege δυνατοὶ, subaudito verbo substantivo. Eadem ellipsis, Vesp. 647. (669.) ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι, ubi metrum δύναται pateretur; similis Eq. 342. ὁτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ, suppresso εἰμι. Luciano Dial. Marin. IX. 2. p. 313, 58. νεανίας γὰρ καὶ δύναται ἀντέχειν πρὸς τὴν φορὰν, ex mss. reddenda melior lectio δυνατός." Olim in ed. Porti transponebat, πράγματα παῦσαι τ. π. δύνασθε; quod etiam Tyrwhitto placuisse prodit G. Burgesius, *Class. Journal* N. XXVII. p. 142. Etiam Elmsleius ad Ach. 78. δυνατοὶ, Valckenærius δυνατοί.

613. σοι mss.

635. αὐτὸ Berglerus, et jam olim ed. LB. 1624. pro v. l.

705. ὑμᾶς λαβών τις Brunckius e mss. et tacite Invernizius. Sed Porsoni ordo melior. Nub. 1045. recte mss. σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον, i. e. ἔχω σε ἄφυκτον, μέσον λαβών. Vide Ach. 273. Eccl. 260.

800. Collato Herodoto τὸ σκέλος delet Reisigius p. 202. et recte monet dici quidem ἀνατείνας (τοὐμὸν σκέλος) λακτίσαι, sed innui, ἀνατείνας τὼ σὼ σκέλη, λαικάσαι. De ellipsi videndi Bosii annotatores ad vv. σκέλος et χείρ. Addo Menandrum apud schol. ad Plut. 689. Huc refero ἄρας, ἐπαίρων Œd. Tyr. 1270. 1276. ἐπαίρειν Euangel. Athen. XIV. p. 644. F. ἔνθες ποτ' Vesp. 1156. (confer 1163. Lys. 289.) et ut videtur Aristoph. Eq. 1127. qui locus an respiciatur in schol. Av. 1258. an potius Comicus Luciani Amor. 53. T. II. p. 457, 81. non liquet.

1015. ξυνιεὶς Schæferus Melet. Crit. p. 86.

1052. σᾶ etiam Reisigius p. 317. et in Hermippo ἰοῦσ' ἐγὼ Elmsleius ad Med. p. 95.

1169. Ed. Wechel. τούτου τοῦ χωρίου. ubi Porsonus, "Delent τοῦ aliæ editiones. χωρίου ms. Ravennas, ut conjecerat Dawesius. Ita in Diodor. Sic. XV. 81. p. 66, 10. pro πάντα τὸν πρὸ τούτου χρόνου lege χρόνον."

INDICES.

I. Auctorum

Qui emendantur, illustrantur, in scholiis ineditis citantur.

INDEX II.

Rerum.

INDEX III.

Verborum.